

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 15. jūnijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2010.–2011. GADA SESIJA	
	2010. gada 14.–16. decembris plenārsēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 93 E, 25.3.2011.	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2010. gada 14. decembris	
2012/C 169 E/01	Finanšu instrumentu tirdzniecības regulējums — “dark pools” u. c. Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par finanšu instrumentu tirdzniecības regulējumu — “dark pools” u. c. (2010/2075(INI))	1
2012/C 169 E/02	Ķīmiskās, bioloģiskās, radioloģiskās un kodoldrošības stiprināšana Eiropas Savienībā – ES CBRN rīcības plāns Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par ķīmiskās, bioloģiskās, radioloģiskās un kodoldrošības stiprināšanu Eiropas Savienībā — ES CBRN rīcības plāns (2010/2114(INI))	8
2012/C 169 E/03	ES reģionālā politika: Eiropas Komisijas palīdzības un kontroles procedūras Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par labu pārvaldību attiecībā uz ES reģionālo politiku: Eiropas Komisijas palīdzības un kontroles procedūras (2009/2231(INI))	23
2012/C 169 E/04	Patiesas teritoriālās, sociālās un ekonomikas kohēzijas sasniegšanu Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par patiesas teritoriālās, sociālās un ekonomikas kohēzijas sasniegšanu Eiropas Savienībā — nepieciešams priekšnoteikums pasaules mēroga konkurētspējai? (2009/2233(INI))	29

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

2012/C 169 E/05	Lepazīstināšana ar Komisijas 2011. gada darba programmu Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par Komisijas paziņojumu saistībā ar Komisijas darba programmu 2011. gadam	37
2012/C 169 E/06	ES un Āfrikas stratēģiskās partnerības nākotnes redzējums pēc ES un Āfrikas trešās augstākā līmeņa sanāksmes Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par ES un Āfrikas stratēģiskās partnerības turpmāko nākotni pēc ES un Āfrikas trešās augstākā līmeņa sanāksmes	45
2012/C 169 E/07	Pamattiesību stāvoklis Eiropas Savienībā 2009. gadā un to efektīva īstenošana pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā 2009. gadā un to efektīvu īstenošanu pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā (2009/2161(INI))	49
2012/C 169 E/08	Reklāmas ietekme uz patērētāju uzvedību Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par reklāmas ietekmi uz patērētāju uzvedību (2010/2052(INI))	58
2012/C 169 E/09	Energoefektivitātes rīcības plāns Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par energoefektivitātes rīcības plāna pārskatīšanu (2010/2107(INI))	66

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

2012/C 169 E/10	Cilvēktiesības pasaulē (2009) un Eiropas Savienības politika cilvēktiesību jomā Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā (2010/2202(INI))	81
2012/C 169 E/11	Jauna stratēģija attiecībā uz Afganistānu Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par jaunu stratēģiju attiecībā uz Afganistānu (2009/2217(INI))	108
2012/C 169 E/12	Pastāvīga krīzes pārvaldības mehānisma izveide euro zonas finansiālās stabilitātes saglabāšanai Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par pastāvīga krīzes pārvaldības mehānisma izveidi, lai saglabātu euro zonas finansiālo stabilitāti	122
2012/C 169 E/13	Stāvoklis Kotdivuārā Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par situāciju Kotdivuārā	126
2012/C 169 E/14	Dējējvistu labturība Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par ES dējējvistu nozari — daudznodalījumu būru izmantošanas aizliegums no 2012. gada	129
2012/C 169 E/15	Pēršanas kā soda veida izmantošana Malaizijā Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par Malaiziju — sitienu ar nūju kā soda veida piemērošana	132

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Finanšu instrumentu tirdzniecības regulējums — “dark pools” u. c.

P7_TA(2010)0466

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par finanšu instrumentu tirdzniecības regulējumu — “dark pools” u. c. (2010/2075(INI))

(2012/C 169 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Direktīvu 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem (direktīva par finanšu instrumentu tirgiem, *MiFID*) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Direktīvu 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) ⁽²⁾,
- ņemot vērā G20 grupas deklarācijas 2009. gada 2. aprīlī Londonā, 2009. gada 25. septembrī Pitsburgā un 2010. gada 26. un 27. jūnijā Toronto,
- ņemot vērā Eiropas vērtspapīru regulatoru komitejas (EVRK) tehniskas konsultācijas Eiropas Komisijai saistībā ar *MiFID* pārskatīšanu — vērtspapīru tirgi (atsauces dokuments CESR/10-394),
- ņemot vērā EVRK tehniskas konsultācijas Eiropas Komisijai saistībā ar *MiFID* pārskatīšanu — ziņošana par darījumiem (atsauces dokuments CESR/10-292),
- ņemot vērā EVRK tehniskas konsultācijas Eiropas Komisijai saistībā ar *MiFID* pārskatīšanu — ieguldītāju aizsardzība un starpnieki (atsauces dokuments CESR/10-417),
- ņemot vērā EVRK uzaicinājumu iesniegt atsauksmes par mikrostrukturāliem jautājumiem Eiropas vērtspapīru tirgos (atsauces dokuments CESR/10-142),
- ņemot vērā Francijas ekonomikas, rūpniecības un nodarbinātības ministra 2010. gada februāra ziņojumu par *MiFID* pārskatīšanu,
- ņemot vērā Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas (IOSCO) 2009. gada februāra konsultatīvo ziņojumu “Politikas virzieni attiecībā uz tiešu elektronisku pieeju”,

⁽¹⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- ņemot vērā Maksājumu un norēķinu sistēmas komitejas (CPSS) un IOSCO 2004. gada novembra ieteikumus centrālajiem darījumu starpniekiem,
  - ņemot vērā Vērtspapīru un biržu komisijas konceptuālo dokumentu par vērtspapīru tirgus struktūru (Nr. 34-61358; dokumenta Nr. S7-02-10),
  - ņemot vērā EVRK tehniskās konsultācijas Eiropas Komisijai saistībā ar *MiFID* pārskatīšanu un atbildes uz Eiropas Komisijas lūgumu pēc papildu informācijas (atsauces dokumenti CESR/10-802, CESR/10-799, CESR/10-808, CESR/10-859, CESR/10-860),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0326/2010),
- A. tā kā G20 grupa noteikusi, ka nedrīkstētu būt neviena finanšu iestāde, neviens finanšu produkts un neviena teritorija, uz kuriem netiktu attiecināts saprātīgs regulējums un efektīva uzraudzība, un vienojusies, ka ar visiem standartizētiem ārpusbiržas atvasinātiem līgumiem darījumi būtu jāveic biržā vai — attiecīgā gadījumā — ar elektronisko tirdzniecības platformu starpniecību;
- B. tā kā pārredzamības trūkums un ar to saistītā neaurredzamība attiecībā uz finanšu sistēmas riska modeļiem bija finanšu krīzi pastiprinošs faktors, veicinot vispārējas neuzticēšanās izplatīšanos un tādējādi sekmējot likviditātes plūsmu strauju samazināšanos;
- C. tā kā *MiFID* spēkā stāšanās brīdī galvenie mērķi bija patērētāju aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz cenas veidošanas procesu, efektīvi un likvidi tirgi un vienlīdzīga konkurence, taču šie mērķi vēl nav sasniegti un tāpēc tiem arī turpmāk jābūt prioritātei; tā kā pēc finanšu krīzes *MiFID* pārskatīšanā par vienu no svarīgākajiem uzdevumiem jāpadara arī sistēmiskā riska ierobežošana;
- D. tā kā saistībā ar izmaiņām *MiFID* vienmēr vajadzētu ņemt vērā tās nozīmi, regulējot kapitāla plūsmas uz reālo ekonomiku un tādējādi — direktīvas iespējamo ietekmi uz nodarbinātību, ieguldījumiem un pensijām;
- E. tā kā līdz 40 % no tirdzniecības apjoma vēl arvien tiek veikti ārpusbiržas tirdzniecībā; tā kā tirgus dalībniekus vajadzētu mudināt veikt darījumus organizētās tirdzniecības vietās;
- F. tā kā *MiFID* paredzētais atbrīvojums no pirmstirdzniecības pārskatāmības pienākuma un daudzpusējo un neoficiālo tirdzniecības sistēmu izveide bija paredzēta, lai veicinātu pāreju uz vairāk regulētām un labāk pārredzamām tirdzniecības vietām;
- G. tā kā *MiFID* noteikts, ka ārpusbiržas tirdzniecībai ir raksturīgi *ad-hoc* un neregulāri darījumi, kurus veic ar vairumtirdzniecības partneriem, un ka tie ir daļa no darījumu attiecībām, kas pašas par sevi ir raksturojamas kā darījumi, kuru apjoms ir lielāks par tirgus standarta apjomu, kā arī gadījumi, kad darījumi tiek veikti ārpus sistēmām, ko attiecīgā sabiedrība parasti izmanto kā sistemātiskos internalizētājus (*SI*) attiecībā uz savu darbību;
- H. tā kā, neraugoties uz *MiFID* paredzēto atbrīvojumu ļaut veikt neoficiālas tirdzniecības darījumus organizētā tirgū, daudzpusēju tirdzniecības sistēmu un *SI* izveidi, kā arī uz definīciju, ka ārpusbiržas tirdzniecībai ir raksturīgi *ad-hoc* un neregulāri darījumi, ārpusbiržas tirdzniecības darījumi, kuri netiek veikti, pamatojoties uz *SI*, turpina veidot lielu daļu no akciju tirdzniecības (saskaņā ar CESR/10-394 sniegto informāciju — 38 % no visiem paziņotajiem darījumiem), un šī proporcija pēc *MiFID* ieviešanas nav samazinājusies, tā kā tādēļ būtu jānodrošina stingrāka un efektīvāka *MiFID* noteikumu un atbrīvojumu īstenošana;
- I. tā kā tirgus sadrumstalotība akciju tirdzniecībā nevēlami ietekmējusi likviditāti un tirgus efektivitāti, jo neoficiālās tirdzniecības un šķērstīklu pieauguma dēļ samazinājusies pārredzamība, radies arvien vairāk tirdzniecības vietu (gan biržas, gan ārpusbiržas sistēmā) un tirdzniecībā arvien plašāk tiek izmantotas tehnoloģijas, un tā kā vidējā izpildītā darījuma apjoms ir ievērojami samazinājies, proti, no EUR 22 266 2006. gadā līdz EUR 9 923 2009. gadā, dažiem lietotājiem palielinot darījumu kopējās izmaksas;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- J. tā kā rīkojuma apjoma samazināšanās samazinājusi arī tirgus dalībnieku spēju nekavējoties izpildīt lielus rīkojumus kādā konkrētā tirgū un vēlme novērst tirgus ietekmi uz lieliem rīkojumiem ir sekmējusi tirdzniecību neoficiālās tirdzniecības sistēmās jeb t.s. “dark-pool”, un tā kā mazāk nekā 10 % akciju tirdzniecības darījumu EEZ organizētos tirgos izmanto *MiFID* paredzēto atbrīvojumu no pirmstirdzniecības pārskatāmības pienākuma (CESR/10-394); tā kā šis *MiFID* paredzētais atbrīvojums ļauj veikt neoficiālās tirdzniecības darījumus, jo tā ir pārredzamāka un labāk regulēta alternatīva ārpus biržas veiktiem neoficiālās tirdzniecības darījumiem, taču tā kā attiecībā uz ārpusbiržas darījumiem regulējums nav pietiekams (attiecinot to arī uz brokeru šķērstīkliem), ārpusbiržas tirdzniecībai tiek radītas konkurences priekšrocības un palielinās virzība uz neoficiālo tirdzniecību, tādējādi apdraudot tirgus pārredzamību kopumā; tā kā pirmstirdzniecības pārskatāmības prasības pašlaik neattiecas aptuveni uz pusi darījumu, bet puse ārpusbiržas darījumu nesasniedz tirgus standarta apjomu, un tāpēc nav nepieciešama aizsardzība pret tirgus ietekmi;
- K. tā kā līdzvērtīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai būtu jāveic padziļināta izmeklēšana par brokeru šķērstīklu (BCN) izmantotajiem uzņēmējdarbības modeļiem, lai panāktu, ka gadījumos, kad tie sniedz tādas pakalpojumus, kuri nozīmē, ka šie tīkli būtībā darbojas kā regulēti tirgi (RM), daudzpusējas tirdzniecības sistēmas (MTF) vai sistemātiskie internalizētāji, tie arī attiecīgi tiktu regulēti;
- L. tā kā konkurences priekšrocības, sekmējot konkurētspējīgāku un inovatīvāku tirdzniecības infrastruktūru, nav izdevies nodrošināt, jo darījumu kopējās izmaksas nav samazinājušās un necaurredzamība ir palielinājusies, turklāt vienlaikus nepārprotami šķiet, ka kvalitāte un integritāte visiem dalībniekiem vairāk sadrumstalotā tirgū nav pienācīgi nodrošināta;
- M. tā kā tiek apgalvots, ka automatizēta ātrā datorizētā tirdzniecība (HFT) nodrošina finanšu tirgu likviditāti, būtu lietderīgi noteikt, vai pastāv riski, kas saistīti ar elektronisko rīkojumu sistēmu un ar ievērojamas tirdzniecības apjoma daļas (ASV — aptuveni 70 %) saistību ar zināmām HFT stratēģijām, jo īpaši ņemot vērā Vērtspapīru un biržu komisijas secinājumus par 2010. gada 6. maijā ASV notikušo t.s. “flash crash”, kad HFT likviditātes nodrošinātāji pameta tirgu;
- N. tā kā HFT stratēģijas ir samērā jauna parādība Eiropā un lēš, ka tās pašlaik veido līdz 35 % no tirgus apjoma;
- O. tā kā būtu jārada lielāka pārredzamība, izmantojot pirmstirdzniecības un pēctirdzniecības ziņošanu par tirdzniecības darbībām visās aktīvu kategorijās, lai nodrošinātu uzlabotu agrīno brīdināšanu par iespējamo problēmu veidošanos un to mērogu, kā arī lai uzlabotu cenas veidošanas procesa efektivitāti un veicinātu tirgus dalībnieku savstarpējo uzticību;
- P. tā kā G20 valstu grupas 2009. gada 24. un 25. septembra Pitsburgas sanāksmes lēmumos teikts, ka ar visiem standartizētiem ārpusbiržas atvasinātiem līgumiem darījumi būtu jāveic biržā vai ar elektronisko tirdzniecības platformu starpniecību;
- Q. tā kā *MiFID* netiek piemērota pilnībā sakarā ar atšķirīgu tās īstenošanu dalībvalstīs,

MiFID tirdzniecības vietas

1. atzīst, ka tirgus infrastruktūras krīzes laikā bijušas elastīgas, un aicina Komisiju tomēr stiprināt tirgus infrastruktūras visās tirdzniecības vietās un norēķinu sistēmās, lai tās varētu tikt galā ar nākotnes riskiem, uzlabojot visas apkopotās tirdzniecības pārredzamību, noturību un regulatīvo uzraudzību;
2. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu regulai par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem, kas ir nepieciešams priekšnoteikums, lai palielinātu pārredzamību un drošību finanšu instrumentu tirgos, un uzskata to par pirmo soli, novirzot lielu daļu ārpusbiržas tirdzniecības uz tādām tirdzniecības vietām, kas pakļautas *MiFID* regulējumam;
3. vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanai ierosina uz MTF attiecināt tāda paša līmeņa uzraudzību un tāpēc tās regulēt salīdzināmā veidā, jo konkurencei starp MTF un regulētu tirgu vajadzētu īstenoties līdzvērtīgos apstākļos, vienlaikus atzīmējot MTF svarīgo lomu, nodrošinot ieejas tirgū;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

4. aicina EVTI veikt pētījumu par *SI* režīma darbību un mērķi un ierosināt uzlabojumus šīs kategorijas regulēšanai, lai nodrošinātu, ka šo režīmu izmanto divpusējo rīkojumu izpildē attiecībā ar finanšu darījumu partneri;

5. prasa, lai ieguldījumu sabiedrībām, kas sniedz portfeļa pārvaldības pakalpojumus un darbojas kā portfeļa pārvaldītāji, tiktu nodrošināta labākā izpilde, ko sniegtu tās ieguldījumu sabiedrības, kurām tiek izdarīti pasūtījumi, turklāt neatkarīgi no tā, vai portfeļa pārvaldītājs atbilst *MiFID* noteiktajai tiesīga darījumu partnera kategorijai;

6. aicina EVTI izvērtēt, vai katra atsevišķā rīkojuma labāko izpildi labāk varētu nodrošināt ar regulējumu attiecībā uz datu pieejamību (attiecinot to gan uz pēctirdzniecības, gan izpildes kvalitātes datiem) un attiecībā uz tirgus tehnoloģijām, piemēram, rīkojumu maršrutētājiem un tirdzniecības vietu savienojumiem;

7. aicina pilnībā īstenot *MiFID* noteikumus, lai nodrošinātu, ka *BCN*, kas veic tādas pašas darbības kā regulētie tirgi, daudzpusējās tirdzniecības sistēmas vai *SI*, tiktu tādā pašā veidā arī regulēti, un, lai sekmētu šo īstenošanu, prasa noteikt, ka visiem *BCN* vajadzētu iesniegt kompetentajām iestādēm visu nepieciešamo informāciju, tajā skaitā:

- sistēmas, līdzdalības un klientu aprakstu;
- informāciju par piekļuvi sistēmai;
- sistēmā saskaņotos rīkojumus;
- informāciju par tirdzniecības metodēm un brokera rīcības brīvību;
- informāciju par nekavējošu pēctirdzniecības ziņošanas kārtību;

8. aicina izpētīt akciju ārpusbiržas tirdzniecības darbību un aicina uzlabot veidu, kādā ārpusbiržas tirdzniecība tiek regulēta, lai nodrošinātu, ka pieaug regulētu tirgu un *MTF* izmantošana daudzpusēju rīkojumu izpildē un *SI* izmantošana divpusēju rīkojumu izpildē, un ka akciju ārpusbiržas tirdzniecības apjoms būtiski samazinās;

9. prasa Komisijai izpētīt ietekmi, kāda būtu minimālo rīkojumu lielumu noteikšanai neoficiālās tirdzniecības sistēmas darījumiem, un vai šo prasību varētu stingri īstenot, lai šādā veidā panāktu, ka cenas atklāšanas interesēs organizētās tirdzniecības vietās saglabātos pietiekama tirdzniecības plūsma;

Atbrīvojumi no pirmstirdzniecības pārskatāmības pienākuma

10. aicina Komisiju pārskatīt pašlaik spēkā esošos *MiFID* atbrīvojumus no pirmstirdzniecības pārskatāmības pienākuma, lai:

- apsvērtu, vai būtu jāievieš piemērots minimālais sliekšnis attiecībā uz salīdzināmās cenas atbrīvojumu, lai veicinātu attiecīgo tirdzniecības vietu izmantošanu;
- apsvērtu iespēju paplašināt salīdzināmās cenas atbrīvojumu, iekļaujot arī darījumus, kas ietilpst atsaucēs tirgus aktuālajā intervālā;
- ieviestu maksimālo darījumu apjomu, attiecībā uz kuriem izmantojams atbrīvojums no pirmstirdzniecības pārskatāmības pienākuma, lai garantētu efektīvu cenas atklāšanu;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

— dotu EVTI iespēju pēc vajadzības pielāgot un ierobežot atbrīvojumus no pirmstirdzniecības pārskatāmības pienākuma, ņemot vērā neoficiālās tirdzniecības ietekmi uz tirgu efektivitāti;

11. prasa vienveidīgāk piemērot pirmstirdzniecības atbrīvojumus dalībvalstīs, lai ierobežotu īstenošanas atšķirības, kas var izraisīt neskaidrības, regulējuma arbitrāžu un nevienlīdzīgus konkurences apstākļus; uzskata, ka EVTI noteikti tehniskie standarti varētu būt piemērots veids, kā to panākt, ievērojot koncepciju par vienotu noteikumu kopumu attiecībā uz finanšu pakalpojumiem;

Konsolidēta datu sistēma

12. atzinīgi vērtē tirgus dalībnieku neseno paziņojumu, ka tie veiks pirmstirdzniecības un pēctirdzniecības datu atdalīšanu un aicina turpināt darbu pie kopēju datu standartu izveides un labākas datu pieejamības nodrošināšanas;

13. aicina Komisiju izveidot darba grupu, lai pārvarētu grūtības, kas kavē tirgus datu konsolidāciju Eiropā, un lai jo īpaši uzlabotu zemas kvalitātes datus par visiem darījumiem;

14. aicina EVTI izstrādāt vienotus ziņojumu standartus un formātus attiecībā uz visu pēctirdzniecības datu ziņošanu gan organizētās tirdzniecības vietās, gan ārpusbiržas tirdzniecībā, lai tādējādi sekmētu datu konsolidāciju;

15. prasa, lai visām tirdzniecības vietām, kas veic ziņošanu, tiktu pieprasīta pēctirdzniecības datu atdalīšana no pirmstirdzniecības datiem, tādējādi nodrošinot, ka informāciju var padarīt pieejamu visiem tirgus dalībniekiem par komerciāli pamatotu un salīdzināmu cenu; turklāt aicina Komisiju apsvērt apstiprinātu publikāciju kārtības (APA) koncepcijas ieviešanu, lai ieviestu kvalitātes standartus attiecībā uz darījumu publicēšanu un samazinātu gan vietu skaitu, kurām var ziņot par darījumiem, gan tīmekļa vietņu izmantošanu, kas pašlaik rada šķēršļus konsolidācijai;

16. aicina saīsināt publicēšanas atlikšanas termiņu, lai par darījumiem tiktu ziņots regulatoriem divdesmit četru stundu laikā pēc to notikšanas; uzskata, ka attiecībā uz darījumu publicēšanu parastos apstākļos par nepieņemamu vajadzētu uzskatīt kavēšanos, kas pārsniedz vienu minūti;

17. uzskata, ka ir svarīgi analizēt tirdzniecības uzdevumu sadalījumu un uzņēmējdarbības modeļus ārpusbiržas tirdzniecībā, tāpēc aicina ieviest īpašu pirmstirdzniecības un pēctirdzniecības pārskatāmības atzīmi attiecībā uz ārpusbiržas darījumiem, lai labāk saprastu šādu darījumu īpašības un novērtētu, kāda veida darījumus ir likumīgi veikt ārpus biržas sakarā ar to īpašo raksturu;

Mikrostrukturāli jautājumi

18. prasa, lai pēc notikušā “flash crash” visas tirdzniecības platformas varētu apliecināt valstu uzraudzītājiem, ka to tehnoloģijas un uzraudzības sistēmas var izturēt tādu rīkojumu pieplūdumu kā 2010. gada 6. maijā, un tādējādi nodrošināt, ka tās veiksmīgi var tikt galā ar darbībām, kas saistās ar HFT un algoritmisko tirdzniecību ārkārtas apstākļos, kā arī apliecināt, ka tās spēj līdz dienas beigām atjaunot rīkojumu reģistrus, lai varētu konstatēt neparastu tirgus darbību cēloņus un noteikt gadījumus, kuros ir aizdomas par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu;

19. aicina EVTI pārbaudīt, kādas izmaksas un ieguvumus tirgiem rada algoritmiskā tirdzniecība un HFT, kā arī to ietekmi uz citiem tirgus dalībniekiem, jo īpaši institucionāliem ieguldītājiem, lai noteiktu, vai automātiski radīta ievērojama tirgus plūsma nodrošina tirgū reālu likviditāti, un kā tā ietekmē vispārējo cenas atklāšanu un iespēju rīkoties ļaunprātīgi, veicot manipulācijas ar tirgu, lai tādējādi radītu nevienlīdzīgus konkurences apstākļus tirgus dalībniekiem, kā arī tās ietekmi uz kopējo tirgus stabilitāti;

20. aicina pārklāšanas (“layering”) vai kotējumu pārslodzes (“quote stuffing”) paņēmienus nepārprotami klasificēt kā tirgus ļaunprātīgu izmantošanu;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

21. aicina izpētīt, vai būtu nepieciešams regulēt uzņēmumus, kas izmanto *HFT* stratēģijas, lai nodrošinātu, ka to sistēmas un kontrole ir stabilas un ka tiek veikta pastāvīga regulatīva pārraudzība pār to izmantotajiem algoritmiem, spēju veikt diennakts uzraudzību un reālajā laikā noteikt nesegtās pozīcijas un aizņemto līdzekļu īpatsvaru un spēju pierādīt, ka tiem ir stingras pārvaldības procedūras attiecībā uz ārkārtas notikumiem;
22. aicina pārbaudīt ar *HFT* saistītos uzdevumus attiecībā uz tirgus uzraudzību; atzīst, ka regulatoriem ir nepieciešami piemēroti līdzekļi, lai noteiktu un uzraudzītu iespējami ļaunprātīgu rīcību; šajā sakarībā aicina ziņot kompetentām iestādēm par visiem rīkojumiem, kas saņemti regulētos tirgos un *MTF*, kā arī par darījumiem šajās platformās;
23. aicina visas tirdzniecības vietas tieši vai ar trešās personas datu nodrošinātāju starpniecību atļaut serveru kopvietošānu, lai visiem kopvietotiem klientiem nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi, un, ja iespējams, atbilstoši vienam un tam pašam infrastruktūras latentuma režīmam, tādējādi nodrošinot atbilstību *MiFID* prasītajai nediskriminējošajai praksei;
24. aicina regulatorus uzraudzīt un regulēt sponsorētās piekļuves nodrošināšanu un Komisiju aicina apsvērt papildu pasākumus, tajā skaitā:
- nefiltrētas sponsorētās piekļuves nepārprotamu aizliegumu sabiedrībām, neatkarīgi no tā, vai tās pieder vai nepieder tai pašai uzņēmumu grupai kā sponsorētājs;
  - prasību brokeriem, dīleriem un ieguldījumu sabiedrībām izveidot, dokumentēt un uzturēt pirmstirdzniecības un pēctirdzniecības riska pārvaldības kontroles sistēmu un uzraudzības procedūras, lai pārvaldītu finanšu, regulējuma un citus riskus, kas saistīti ar to piekļuvi tirgum;
25. neatkarīgi no nepieciešamības piemērot drošības pasākumus prasa EVTI izpētīt, vai sponsorētā piekļuve nepārkāpj robežu, kas noteikta saistībā ar nediskriminējošu piekļuvi;
26. aicina Komisiju pieņemt principus, ko *IOSCO* tehniskā komiteja izstrādā attiecībā uz tiešu elektronisko piekļuvi, tajā skaitā sponsorēto piekļuvi, un kas attieksies uz kritērijiem to klientu atlasei, kuriem var piešķirt sponsorēto piekļuvi, kā arī līgumattiecībām starp platformu, dalībnieku un klientu, un uzsvērs to pienākumus attiecībā uz piemērotu kontroles pasākumu un filtru izmantošanu;
27. uzskata, ka nepārprotami jāaizliedz t.s. apsteidzošo ("*flash*") rīkojumu izmantošana, lai tādējādi ievērotu vienlīdzīgas attieksmes principu pret visiem ieguldītājiem;
28. aicina EVTI veikt pētījumu par nodevu struktūrām, lai nodrošinātu, ka izpildes nodevas, papildu nodevas, ieguldījumu sabiedrību komisijas maksas un citi saistīti maksājumi ir pārredzami, nediskriminējoši un atbilst uzticamam cenas veidošanas principam, un tiek izstrādāti un īstenoti tā, lai netiktu veicināta tirdzniecība nepiemērotu mērķu sasniegšanai, un lai novērtētu, vai lietotājiem, kas iesniedz rīkojumus, būtu jāmaksā minimālā maksa neatkarīgi no tā, vai šie rīkojumi tiek izpildīti vai nē, jo tie tik un tā jāapstrādā tirgus infrastruktūrā;
29. ierosina EVTI veikt pētījumu par uzturētāja/izmantotāja ("*maker/taker*") nodevu modeli, lai noteiktu, vai kādam no labvēlīgākās uzturētāja nodevu struktūras subjektiem arī nevajadzētu būt pakļautam oficiālām tirgus uzturētāja saistībām un uzraudzībai;
30. pieprasa, lai EVTI īstenotu uzraudzību un ar īstenošanas aktiem definētu stabilas sistēmas satricinājumu novēršanai un mehānismus tirdzniecības apturēšanai, kas darbotos vienlaikus visās ES tirdzniecības vietās un tādējādi nepieļautu ASV pieredzēto "*flash crash*" notikumu atkārtosanos;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

Darbības joma

31. pieprasa, lai neviens neregulēta tirgus dalībnieks nevarētu iegūt tiešu vai nefiltrētu sponsorēto piekļuvi oficiālām tirdzniecības vietām, un lai nozīmīgiem tirgus dalībniekiem, kas veic tirdzniecību vienīgi uz sava rēķina, tiktu pieprasīts reģistrēties regulatorā un ļaut veikt attiecīga līmeņa uzraudzību un pārbaudi pār to tirdzniecības darbību, un tādējādi tiktu nodrošināta stabilitāte;

32. aicina tos savā vārdā veiktos darījumus, ko neregulētas struktūras veic ar algoritmiskām tirdzniecības stratēģijām, īstenot vienīgi ar regulēta finanšu darījumu partnera starpniecību;

33. aicina paplašināt *MiFID* pārredzamības režīma darbības jomu uz visiem "vērtspapīriem līdzīgiem" instrumentiem, tajā skaitā depozitārajiem sertifikātiem (*DR*), biržā tirgojamiem fondiem (*ETF*), biržā tirgojamām precēm (*EDC*) un sertifikātiem;

34. prasa Komisijai un EVTI apsvērt iespēju ieviest pirmstirdzniecības un pēctirdzniecības pārredzamības prasību attiecībā uz visiem neakciju finanšu instrumentiem, tajā skaitā valsts un uzņēmumu obligāciju tirgiem un atvasinātiem finanšu instrumentiem, ar kuriem darījumus var veikt centrālie darījumu starpnieki, turklāt piemērot šo prasību veidā, kas attiecīgā gadījumā būtu atšķirīgs dažādās aktīvu kategorijās, vienlaikus apvienojot minēto rīcību ar pasākumiem, kuri sekmētu ārpusbiržas atvasināto produktu turpmāku standartizāciju, lai varētu nodrošināt plašāku pārredzamību;

35. ņemot vērā pieredzi, kas gūta attiecībā uz datu kvalitāti un Eiropas akciju pēctirdzniecības datu konsolidāciju, uzskata, ka Komisijai vajadzētu nodrošināt, lai pēctirdzniecības dati par neakciju finanšu instrumentiem tiktu sniegti jau konsolidētā veidā;

36. atbalsta Komisijas nodomu vairāk *MiFID* noteikumu piemērot atvasinātajiem instrumentiem, jo šādu produktu tirdzniecība arvien vairāk notiek organizētās tirdzniecības vietās un uz tiem arvien vairāk attiecina standartizāciju un centrālā mijieskaita prasības;

37. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, ar kuru tiktu nodrošināts, ka visi ārpusbiržas atvasinātie līgumi, kurus iespējams standartizēt, attiecīgos gadījumos tiktu tirgoti biržās vai ar elektronisko tirdzniecības platformu starpniecību, lai nodrošinātu, ka šādu līgumu cenas veidojas pārskatāmi, taisnīgi un efektīvi, neveidojoties interešu konfliktam;

38. prasa pārskatīt *IOSCO* standartus norēķina iestādēm, vērtspapīru norēķinu sistēmām un sistēmiski nozīmīgām maksājumu sistēmām, lai turpinātu uzlabot tirgus pārredzamību;

39. uzskata, ka regulatoriem dažādos fizisko un finanšu preču tirgos ir jāpiekļūst vieniem un tiem pašiem datiem, lai noteiktu tendences un savstarpējo saistību, un aicina Komisiju koordinēt centienus gan ES, gan pasaulē;

*

* *

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

Ķīmiskās, bioloģiskās, radioloģiskās un kodoldrošības stiprināšana Eiropas Savienībā – ES CBRN rīcības plāns

P7_TA(2010)0467

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par ķīmiskās, bioloģiskās, radioloģiskās un kodoldrošības stiprināšanu Eiropas Savienībā — ES CBRN rīcības plāns (2010/2114(INI))

(2012/C 169 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā LES 3. pantu un LESD 2. panta 5. punktu, 67., 74., 196. un 222. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Padomes un Komisijas 2002. gada 20. decembra programmu par sadarbības uzlabošanu Eiropas Savienībā teroristu ķīmisko, bioloģisko, radioloģisko vai kodoluzbrukuma draudu novēršanai un ierobežošanai (CBRN programma) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/475/TI par terorisma apkarošanu ⁽²⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2008/919/TI ⁽³⁾,
- ņemot vērā ES 2003. gada stratēģiju pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu un to nogādes līdzekļiem,
- ņemot vērā Eiropadomes Briseles sanāksmē 2003. gada 12. decembrī pieņemto Eiropas 2003. gada drošības stratēģiju — “Droša Eiropa labākā pasaulē”, kā arī ES iekšējās drošības stratēģiju 2010. gadam ⁽⁴⁾ un Komisijas paziņojumu par šo stratēģiju (COM(2010)0673),
- ņemot vērā ES 2004. gada solidaritātes programmu par teroristu draudu un uzbrukumu sekām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes Briseles sanāksmē 2005. gada 1. decembrī pieņemto ES 2005. gada pretterorisma stratēģiju ⁽⁶⁾ un tās īstenošanas rīcības plānu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Hjogo rīcības pamatplānu 2005.–2015. gadam ⁽⁸⁾, ko pieņēma 2005. gada 18.–22. janvārī Japānā notikušajā Pasaules konferencē par katastrofu mazināšanu,
- ņemot vērā Septīto pētniecības un tehnoloģiju attīstības pamatprogrammu ⁽⁹⁾ un jo īpaši tajā paredzēto finansējumu CBRNE-map projektam ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ 14627/2002.

⁽²⁾ OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 330, 9.12.2008., 21. lpp.

⁽⁴⁾ 5842/2/2010.

⁽⁵⁾ 15480/2004.

⁽⁶⁾ 14469/4/2005.

⁽⁷⁾ 5771/1/2006.

⁽⁸⁾ <http://www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm>.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmums Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) (OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ <https://www.cbrnemap.org>.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- ņemot vērā Padomes 2007. gada 5. marta Lēmumu 2007/162/EK, *Euratom*, ar ko izveido civilās aizsardzības finanšu instrumentu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 8. novembra Lēmumu 2007/779/EK, *Euratom*, ar ko izveido Kopienas civilās aizsardzības mehānismu (pārstrādāta redakcija) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 5. maija Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvaldājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 8. decembra Direktīvu 2008/114/EK par to, lai apzinātu un noteiktu Eiropas Kritiskās infrastruktūras un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību ⁽⁴⁾, jo īpaši saistībā ar pasākumiem, kam ir pārrobežu ietekme, un kurā cita starpā ir izklāstītas integrētas pieejas pamatnostādnes par veiktspējas palielināšanu kritisko infrastruktūru aizsardzībai ES mērogā, ietverot vajadzību izveidot Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīklu (KIBIT), kā arī Komisijai saistībā ar šo kritisko infrastruktūru aizsardzības uzlabošanu ir uzticēta ierosinājumu izstrādāšanas un koordinēšanas funkcija,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par ķīmiskās, bioloģiskās, radioloģiskās un kodoldrošības stiprināšanu Eiropas Savienībā — ES CBRN rīcības plāns (COM(2009)0273),
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra secinājumus par Eiropas Savienības ķīmiskās, bioloģiskās, radioloģiskās drošības un kodoldrošības (CBRN) stiprināšanu un ES CBRN rīcības plāna pieņemšanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Stokholmas programmu — atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā paziņojumu par ES Pretterorisma politiku — galvenie sasniegumi un nākotnes uzdevumi (COM(2010)0386),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšanu Eiropas pilsoņiem — Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns (COM(2010)0171),
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par CBRN jautājumiem un katastrofu novēršanu un reaģēšanu uz tām un jo īpaši nesen pieņemto 2010. gada 10. februāra rezolūciju par zemestrīci Haiti ⁽⁷⁾, kurā aicināts izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus,
- ņemot vērā 2010. gada 21. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu “Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai” ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes prezidentūras 2010. gada 25. oktobra pārskatīto priekšlikumu Padomes secinājumu projektam par sagatavotību un reaģēšanu CBRN uzbrukuma gadījumā, kas izstrādāts, pamatojoties uz mērķiem, kuri izvirzīti darbībā Nr. H.29 par operatīvās plānošanas uzlabošanu ES CBRN rīcības plānā ⁽⁹⁾, ko Padome pieņēma 2010. gada 8. novembrī,

⁽¹⁾ OV L 71, 10.3.2007., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 314, 1.12.2007., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 345, 23.12.2008., 75. lpp.

⁽⁵⁾ 15505/1/2009 REV 1.

⁽⁶⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0015.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0326.

⁽⁹⁾ 15465/2010.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Eiropas reaģēšanas spēju stiprināšana katastrofu gadījumos — civilās aizsardzības un humānās palīdzības nozīmē” (COM(2010)0600),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Ārlietu komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumus (A7-0349/2010),
- A. tā kā ES var norādīt uz ilgtermiņa iesaistīšanos CBRN programmās, sākot ar Eiropadomes Ģentes sanāksmes 2001. gada 19. oktobra un Eiropadomes Lākenes sanāksmes 2001. gada 13. un 14. decembra secinājumiem; tā kā 2002. gadā pieņēma CBRN programmu, ko 2004. gadā aizstāja ar ES solidaritātes programmu, un tā kā Padome 2009. gada 12. novembrī pieņēma jaunu ES CBRN rīcības plānu;
- B. tā kā CBRN katastrofas — gan negadījuma, gan terora akta izraisītas — ievērojami apdraud ES iedzīvotāju drošību un veselību, skarot viņu dzīvi, apkārtējo vidi un materiālos līdzekļus, tostarp kultūras mantojumu, un rada draudus sabiedrības funkcionēšanai vienā vai vairākās ES dalībvalstīs, iznīcinot sevišķi svarīgas infrastruktūras un pārvaldības spējas;
- C. tā kā gan Padome, gan Komisija piekrīt tam, ka līdz šim ir notikuši salīdzinoši nedaudzi ar CBRN materiāliem saistīti negadījumi, tostarp terora akti, un tā kā vairums ar CBRN vielām saistītas katastrofas ir notikušas rūpniecisku avāriju dēļ vai tādēļ, ka pieaug bīstamu patogēnu izmantošana un to izplatība pasaulē;
- D. tā kā gan nejausu, gan tīši izraisītu CBRN katastrofu pašreizējais un pastāvīgais apdraudējums Eiropas Savienības teritorijā būtiski apgrūtina visu pamattiesību un pamatbrīvību pilnīgu ievērošanu un ir pretrunā apsolījumam izveidot un attīstīt Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu;
- E. tā kā vienu no lielākajiem CBRN apdraudējumiem rada CBRN materiālu izplatīšana, ko veic teroristu organizācijas, un līdz ar to svarīgs pasākums ir neizplatīšanas režīma nostiprināšana un atbrūnošanās, pasaulē pilnībā īstenojot visus attiecīgos līgumus un starptautiskās vienošanās (proti, Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, Ķīmisko ieroču konvenciju un Bioloģisko ieroču konvenciju) un vienojoties par līgumu, ar ko aizliedz skaldmateriālu ražošanu ieroču vajadzībām (Skaldmateriālu aizliegšanas līgums);
- F. tā kā ieroču un sprāgstvielu vai kodolieroču, bioloģisko vai ķīmisko ieroču ražošana, glabāšana, iegūšana, pārvadāšana, piegāde vai izmantošana, kā arī bioloģisko un ķīmisko ieroču pētniecība un izstrāde un apmācība par to, kā nelegāliem mērķiem izgatavot vai lietot sprāgstvielas, šaujammieročus vai citus ieročus, ir iekļauta ES terorisma un teroristu apmācības definīcijā, kā minēts Padomes Pamatlēmumā 2002/475/TI un 2008/919/TI;
- G. tā kā pasākumi CBRN materiālu jomā ir viena no būtiskākajām ES pretterorisma stratēģijas daļām un tā kā Padome 2009. gada 30. novembrī attiecīgi apstiprināja ES CBRN rīcības plānu;
- H. tā kā atsevišķu sabiedrībai tirgū plaši pieejamu ķīmisko vielu, piemēram, mājas apstākļos izgatavotu sprāgstvielu prekursoru ļaunprātīga lietošana var izraisīt teroristu un citu kriminālu nodarījumu ķēdi Eiropas Savienībā; tā kā līdz ar to ir jānodrošina stingra uzraudzība un kontrole nolūkā ieviest Eiropas Parlamenta un Padomes priekšlikumu regulai par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu (COM(2010)0473);

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- I. tā kā līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ir panākts jauns kompetenču līdzsvars starp dažādām ES iestādēm, no vienas puses, un ES un tās dalībvalstīm, tostarp aizsardzības ekspertiem, no otras puses; tā kā šādas jaunas sistēmas veidošana ir pastāvīgs process, kam nepieciešama izpratne par vienotām vērtībām un kopīgu mērķi;
- J. tā kā dalībvalstis faktiski ir atbildīgas par CBRN politiku, taču tā kā tomēr ir nepieciešama cieša sadarbība un koordinācija ES līmenī;
- K. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveide sniedz iespēju uzlabot vispārējo ES reaģēšanu krīzes situācijās, veicot stabilitātes instrumentā (SI) iekļautos pasākumus;
- L. tā kā ar ES CBRN rīcības plānu jānodrošina efektīva valstu un ES iniciatīvu mijiedarbība, risinot ar CBRN riskiem saistītos jautājumus un sagatavojot vajadzīgos reaģēšanas pasākumus, uzlabojot gan horizontālo koordinēšanu starp Komisiju un dalībvalstīm, gan vertikālo koordinēšanu starp ES mēroga instrumentiem un dalībvalstu instrumentiem nolūkā uzlabot efektivitāti un apmaiņu ar informāciju, paraugprakses izplatīšanu, analītisko ziņošanu visos posmos, kopīgu plānošanu, operatīvo procedūru izstrādi, operatīvās mācības un pašreizējo resursu ekonomisku apvienošanu;
- M. tā kā CBRN pasākumos ir iesaistītas vairākas ES krimināltiesību izpildes aģentūras, piemēram, Eiropols, izveidojot Eiropas Bumbu datubāzi un agrīnās brīdināšanas sistēmu attiecībā uz sprāgstvielām un CBRN materiāliem; tā kā līdz ar to ir jāievieš pienācīgas procedūras, ar kurām Eiropas Parlaments un valstu parlamentāri varētu īstenot kontroli, kā to paredz, piemēram, LESD 88. pants;
- N. tā kā veselības apdraudējumi un ar tiem saistītā bīstamo patogēnu izplatība aizvien pieaug visā ES un pasaulē, kā to apliecina nesenais A/H1N1 uzliesmojums;
- O. tā kā vides piesārņojuma un saindēšanas problēmas, tostarp pārrobežu problēmas, var rasties CBRN negadījumu dēļ un tā kā līdz ar to ES CBRN politikā ir jāiekļauj atveseļošanas un atsārņošanas stratēģijas;
- P. tā kā jaunās ES CBRN politikas visaptverošais mērķis ir samazināt apdraudējumu un kaitējumu, ko Eiropas Savienības iedzīvotājiem rada CBRN negadījumi, un tā kā tas ir jāasniedz, līdz minimumam samazinot CBRN negadījumu iespējamību un ierobežojot to sekas, ja tādi tomēr ir notikuši;
- Q. tā kā Komisija paziņojumā par ES lomu veselības jomā pasaules mērogā⁽¹⁾ atzīst, ka ir jākoordinē pasākumi ES un pasaules mērogā, lai strauji reaģētu uz veselības apdraudējumiem, un apņemas uzlabot sagatavotību un reaģēšanas mehānismus epidēmiju un slimību uzliesmojumu gadījumos, tostarp saistībā ar ļaunprātīgiem aktiem, piemēram, bioloģisko terorismu;
- R. tā kā salīdzinājumā ar kodoltehnoloģijām un to prekursoriem bioloģiskie materiāli, piemēram, Sibīrijas lopu mēris, ir lētāki, vienkāršāk iegūstami un izplatāmi, tādējādi radot nekonvencionālu terora aktu iespējamību, ilgstoši pakļaujot bīstamam apdraudējumam iedzīvotāju veselību, dzīvību un vidi, tostarp lauksaimniecību un pārtikas apgādi;

(1) Komisijas dienestu darba dokuments "Veselība pasaulē — globalizācijas uzdevumu risināšana" (SEC(2010)0380), pavaddokuments Komisijas paziņojumam Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "ES loma veselības jomā pasaules mērogā" (COM(2010)0128).

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- S. tā kā personas, kuras, palīdzot CBRN negadījumos cietušajiem, šādās situācijās reaģē pirmās, tostarp policija, ugunsdzēsēji un neatliekamās palīdzības darbinieki, nav pasargātas no personiskās drošības apdraudējuma, ja tās nav saņēmušas pirmsiedarbības aizsarglīdzekļus, proti, medicīniskos pretlīdzekļus un pienācīgu apmācību;
- T. tā kā reģionu rīcībā ir medicīnisko pretlīdzekļu krājumi, ar ko paredz iedzīvotāju pienācīgu aizsardzību, līdzsvarojot iedzīvotāju veselības aizsardzības un ekonomikas aspektus, vienlaikus nodrošinot arī dalībvalsts atbildību un solidaritāti;
- U. tā kā Pasaules Veselības organizācija, īstenojot globālo katastrofu trauksmes un reaģēšanas⁽¹⁾ programmu, cenšas nostiprināt bioloģisko nekaitīgumu, bioloģisko drošību un sagatavotību bīstamu un neparedzētu patogēnu uzliesmojumu gadījumiem;
- V. tā kā ES, ko pārstāv tās dalībvalstis un Komisija, ir aktīva dalībiece, apspriežot globālo veselības drošības iniciatīvu, kuras mērķis ir panākt vienotu rīcību pasaules mērogā, lai nostiprinātu sabiedrības veselības aizsardzības sagatavotību un reaģētu uz starptautisko bioloģiskā, ķīmiskā un radioloģiskā un nukleārā terorisma apdraudējumu;
- W. tā kā ķīmiskās, bioloģiskās, radioloģiskās un kodoldrošības apdraudējums rodas ne tikai terora aktu vai nolaidības dēļ, bet arī tādēļ, ka pašlaik daudzās teritorijās piesārņojumu rada jūrā nogremdētie Otrā pasaules kara ķīmiskie ieroči, kā arī kodolatkritumu poligoni Eiropas Savienībā;
- X. tā kā attiecīgais ķīmiskās, bioloģiskās, radioloģiskās un kodoldrošības līmenis Eiropas Savienībā ir atkarīgs arī no trešo valstu drošības līmeņa;
- Y. tā kā jaunus drošības apdraudējumus varētu radīt moderno tehnoloģiju izmantošana jaunu terora aktu plānošanā, ja drošības standarti netiek pietiekami ātri pielāgoti tehnoloģiskajam progresam;
- Z. tā kā nolūkā izstrādāt nepieciešamās un pietiekami stingrās drošības prasības ir rūpīgi jāpārskata pašreiz piemērojamie dažādie standarti;
- AA. tā kā ES CBRN rīcības plāns ir iedalīts trijās galvenajās daļās — novēršana, konstatēšana, kā arī sagatavotība un reaģēšana un plānā ir ietverta ceturrtā sadaļa “CBRN novēršanas, konstatēšanas un reaģēšanas jomā piemērojamie pasākumi”; un tā kā, atzīstot, ka ikvienam posmam ir izšķiroša nozīme, lai pienācīgi īstenotu riska novērtēšanas pētījumus, reaģēšanas pasākumus un pretpasākumus, vienlaikus pieņemot transversālu un pārrobežu pieeju darbībām ar CBRN materiāliem, t.i., katrā posmā pareizi nosakot izmērāmus mērķu un pasākumus;
- AB. tā kā Padomes izdarītās izmaiņas pašreizējā Komisijas ierosinātajā ES CBRN rīcības plānā to vajāna, padarot dalībvalstu pienākumus nesaistošus un mazinot paredzēto pasākumu ietekmi, no kuriem daudziem ir valsts, nevis ES mērogs, kā tam vajadzētu būt, kā arī vajinot pārraudzību un kontroli attiecībā uz Komisijas īstenotajiem pasākumiem, reizēm pat iekļaujot tikai dalībvalstis, bet neiesaistot Komisiju,

Vispārējās pamatnostādnes

1. norāda, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ar ES CBRN rīcības plānu tiek ieviests jauns kompetenču sadalījums starp dalībvalstīm un ES, kā to paredz LESD 5. pants saistībā ar kompetenču piešķiršanas, subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem; atzīmē, ka ES CBRN rīcības plāns ietver kopīgas iekšlietu

⁽¹⁾ <http://www.who.int/csr/en/>

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

kompetences (LESD 4. pants) attiecībā uz brīvību, drošību un tiesiskumu, kopīgās drošības apdraudējumiem un transportu, civilās aizsardzības pasākumiem (LESD 196. pants), kā arī Savienības ārējām darbībām (LESD 21. un 22. pants);

2. tomēr norāda, ka kopīgas CBRN drošības sistēmas ieviešanai nevajadzētu samazināt dalībvalstu pilnvaras šajā politikas jomā;

3. uzskata, ka rīcības plāns būs nozīmīgs instruments, ar ko nodrošināt dalībvalstu un Eiropas iniciatīvu netraucētu mijiedarbību CBRN apdraudējumu novēršanā;

4. atzīst, ka ārkārtīgi būtiski ir limetņot speciālās zināšanas un novērst ES iestāžu un/vai dalībvalstu centienu dubultošanu, fragmentāciju un nekonsekvenci drošības un aizsardzības jomā, kurā apdraudējumam ir pakļautas pamattiesības uz dzīvību un kurā paviršībai un neuzmanībai var būt neparedzamas sekas;

5. uzsver, ka ES ir jānostiprina kopīgā pieeja CBRN draudu novēršanas, konstatēšanas un reaģēšanas jomā, ieviešot īpašus mehānismus (regulatīvos, normatīvos vai nenormatīvos instrumentus), ar kuriem negadījuma vai teroristu uzbrukuma izraisītas CBRN katastrofas situācijā sadarbību un palīdzības līdzekļu sniegšanu nosaka par obligātu; atgādina, ka par galveno ES iestāžu mērķi jāizvirza efektīva valsts vai pārrobežu reaģēšana uz CBRN negadījumu vai teroristu uzbrukumu, pamatojoties uz ES solidaritāti un Komisijas pārraudzībā saskaņotu rīcību visas Eiropas mērogā;

6. atgādina, ka ES CBRN rīcības plāns ir iespēja, kā ES un tās dalībvalstīm rast leģislatīvus līdzekļus, lai efektīvi īstenotu LESD 222. pantā iekļauto solidaritātes klauzulu, un ka dalībvalstīm ir jābūt informētām par citu dalībvalstu plāniem un labāko praksi, kas negadījuma izraisītas vai tīšas darbības dēļ notikušas CBRN katastrofas situācijā dalībvalstīm ļautu saskaņotā un efektīvā veidā sniegt savstarpēju palīdzību;

7. uzsver, ka ir būtiski nostiprināt Komisijas normatīvās un regulatīvās ieviešanas pilnvaras, jo pašreizējā ES CBRN rīcības plāna versijā Komisijai ir uzticēta visai neskaidra funkcija attiecībā uz daudziem plāna mērķiem un pasākumiem; līdz ar to mudina, lai Komisija iesniedz likumdošanas priekšlikumus pēc iespējas visās rīcības plāna jomās; un uzsver, ka novērst dalībvalstu īstenoto centienu neatbilstību iespējams tikai tad, ja Komisijai tiek uzticēta strikta regulatīvā funkcija;

8. mudina panākt, ka dalībvalstu saistības CBRN kontroles jomā ir kas vairāk par vienkāršu apmaiņu ar labāko praksi un informāciju un ka arī tehnoloģijas un infrastruktūras tiek apvienotas/ kopīgi izmantotas, novēršot darba dubultošanu un resursu izšķērdēšanu, lai ES mērogā radītu vērtīgas un izmaksu ziņā lietderīgas sinerģijas; aicina dalībvalstis vienoties par CBRN katastrofu novēršanas un konstatēšanas metodēm, CBRN materiālu pārvadāšanu ES un reaģēšanas pasākumiem, ietverot apmaiņu ar CBRN jomas informāciju un pārrobežu palīdzību;

9. tādēļ mudina iekšējās drošības jomā attīstītākās dalībvalstis, neraugoties uz to, ka šī ir jutīga joma, kas galvenokārt ir dalībvalstu pārziņā, apmainīties ar to rīcībā esošo informāciju, tehnoloģijām un infrastruktūru un atbilstīgi iepriekš minētajam sākt kopīgus stratēģiskos projektus; aicina Komisiju un Padomi izveidot un regulāri atjaunināt datubāzi, kurā iekļauti dalībvalstīs pieejamie medicīniskie pretpasākumi, lai reaģētu uz CBRN negadījumiem, kā arī aicina sekmēt apmaiņu ar pašreizējiem resursiem un koordinēt rentablu politiku šādu pretpasākumu finansēšanai;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

10. aicina izstrādāt ES kvalitātes un drošības standartus, kā arī ES laboratoriju sistēmu un tīklu CBRN drošības iekārtu un tehnoloģiju sertificēšanai; uzsver, ka stingri drošības standarti un darbā pieņemšanas procedūras ir jāpiemēro arī personālam, kas tiek nodarbināts objektos, kuros var piekļūt bīstamām vielām; aicina apmainīties ar civilās un militārās jomas speciāļajām un ekspertu zināšanām un tās izmantot; uzsver, ka Komisijas vadībā ir jāsniedz vajadzīgais pētniecības un izstrādes finansējums, ar ko nodrošina lietišķo pētījumu un plašu ES mēroga demonstrācijas programmu īstenošanu, un ka, ņemot vērā šā tirgus sadrumstalotību, ir jāizstrādā ES rūpniecības politika civilās drošības jomā, stimulējot uzņēmumu sadarbību ES un sniedzot īpašu atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem/ mazām un vidējām nozarēm (MVU/ MVN), kuri būtiski sekmē inovāciju saskaņā ar 7. pamatprogrammas sadaļu "Drošība", un atbalsts šiem uzņēmumiem ir jāpalielina, kā arī jācenšas stimulēt Eiropas uzņēmumu sadarbību (jo īpaši pārrobežu sadarbība); vēlas, lai tiktu radīts visaptverošs projektu regulējums, ar ko būtu iespējams pārvaldīt visus CBRN drošības projektu aspektus, aptverot CBRN apdraudējuma pilnu ciklu (novēršana, konstatēšana un reaģēšana); aicina Komisiju ierosināt stratēģiju bioaizsardzības nozares attīstībai Eiropā;

11. atzinīgi vērtē to, ka CBRN aizsardzības jautājumu risināšana ir iekļauta Eiropas drošības un aizsardzības pētniecības ietvarsadarbībā, kas izveidota starp Komisiju, Eiropas Kosmosa aģentūru (EKA) un Eiropas Aizsardzības aģentūru (EAA); uzsver, ka attiecībā uz papildināmību, koordinēšanu un sinerģiju starp ieguldījumiem, kurus veic pētniecībā un tehnoloģiju attīstībā aizsardzības jomā, un ieguldījumiem, kurus veic pētniecībā civilās drošības jomā, patiešām ir jāuzlabo attiecīgie juridiskie nosacījumi, kas reglamentē informācijas apmaiņu Eiropas ietvarsadarbībā un starp valsts un ES mēroga darbībām, kā to paredz Padomes 2006. gada 19. decembra Lēmums 2006/971/EK par īpašo programmu "Sadarbība", ar ko īsteno Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrāciju pasākumiem (2007.–2013.)⁽¹⁾; aicina izstrādāt Eiropas mēroga lietišķo pētījumu par iekārtu drošību vietējo kopienu un vides aizsargāšanai un sākt vērienīgas demonstrāciju programmas; mudina izveidot ekspertu centrus, kuru specializācija būtu CBRN apdraudējumi un pētnieku mobilitāte;

12. prasa, lai, rikojoties ar dalībvalstu kopīgajām datubāzēm un konfidenciāliem pētniecības datiem, tiktu īstenoti piemēroti aizsardzības un drošības pasākumi, jo šāda uzmanības pievēršana datu drošībai sekmēs ciešāku sadarbību un apmaiņu ar informāciju starp dalībvalstu iestādēm un struktūrām;

13. uzsver, cik būtiska ir sagatavotības uzlabošana, un prasa regulāri plānot valsts rīcībspēju un līdzekļus, kā arī veikt dalībvalstu kopīgas mācības;

14. aicina nekavējoties izveidot Komisijas dienestos bāzētu Eiropas krīžu pārvaldības mehānismu, ar ko koordinēt civilos un militāros līdzekļus nolūkā nodrošināt, lai ES būtu spējīga strauji reaģēt CBRN katastrofas gadījumā; un atkārtoti aicina izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus, pamatojoties uz pašreizējo ES civilās aizsardzības mehānismu, kas Savienībai ļaus apvienot resursus, kuri vajadzīgi ārkārtas, tostarp humānās palīdzības sniegšanai 24 h laikā pēc CBRN katastrofas ES teritorijā vai ārpus tās, uzsver, ka jāveido arī piemērota sadarbība un partnerības ar tādām struktūrām kā Eiropols, Interpols un dalībvalstu tiesībsardzības iestādes, lai radītu piemērotu un efektīvu tīklu, kas nodrošinātu proaktīvu gatavību katastrofām/ katastrofu uzraudzību reālā laikā un operatīvu iesaistīšanos/ koordinēšanu, ļaujot risināt ar CBRN saistītu katastrofu problēmas, kā arī uzsver, ka ir jānodrošina ziņošana Komisijai; atgādina par M. Barnier 2006. gada ziņojumu "Eiropas civilās aizsardzības spēkiem — *Europe aid*"⁽²⁾, kam Parlaments puda stingru atbalstu, un šajā ziņā atzinīgi vērtē Komisijas jauno nodomu izveidot Eiropas instrumentu reaģēšanai katastrofu gadījumos, kā tas paredzēts Komisijas paziņojumā "Eiropas reaģēšanas spēju stiprināšana katastrofu gadījumos — civilās aizsardzības un humānās palīdzības nozīme" (COM(2010)0600);

⁽¹⁾ OV L 400, 30.12.2006., 86. lpp.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/president/pdf/rapport_barnier_en.pdf

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

15. aicina tehnoloģiju duālo, proti, civilo un militāro raksturu izmantot kā sinerģiju avotu; stingri formulētos stratēģiskās sadarbības virzienos mudina sadarboties ar EAA, tādām NATO dalībvalstīm kā ASV un Kanāda un CBRN drošības jomā jaunpienācējām trešām valstīm, apmainoties ar labo praksi, veidojot strukturētus dialogus starp speciālistiem un kopīgi attīstot veiktspēju; uzsver, cik būtiski ES dalībvalstīm ir veikt kopīgas mācības, kā novērst un izskaust ar CBRN saistītos negadījumus, un šajās mācībās jāpiedalās dalībvalstu militārajiem un civilās aizsardzības spēkiem, kā arī jāizmanto ES civilās aizsardzības mehānisms;

16. norāda, ka pašreizējais ES civilās aizsardzības mehānisms, kā to paredz Padomes Lēmums 2007/779/EK, *Euratom*, pašlaik ir piemērots instruments, ar ko novērst CBRN katastrofas, un uzsver, ka šai struktūrai jāklūst par forumu, kurā tiek pieņemti lēmumi par gatavību CBRN katastrofām un reaģēšanu uz tām; tomēr norāda — lai sasniegtu šo mērķi un nodrošinātu atbilstīgu novēršanu un konstatēšanu, ir jāsadarbojas ar civilās aizsardzības struktūrām, izlūkdienestu, tiesībaizsardzības iestādēm un ar drošības dienestu un militārās informācijas un reaģēšanas centriem katrā dalībvalstī un ES mērogā, piemēram, ar Politikas un drošības komitejas (PDK) Civilās plānošanas un īstenošanas centru (CPĪC) un ar Apvienoto situāciju centru (*SitCen*); turklāt atgādina par Pastāvīgās operatīvās sadarbības komitejas iekšējās drošības jautājumos (*COSI*) funkciju, kuras uzdevums ir atvieglināt, veicināt un nostiprināt dalībvalstu attiecīgo iestāžu operatīvo sadarbību iekšējās drošības jomā;

17. atgādina ka nesen izveidotajā Ārējās darbības dienestā ir iekļauts Apvienotais situāciju centrs (*SitCen*) un tā personālu veido galvenokārt dalībvalstu izlūkdienestu un policijas dienestu darbinieki; uzsver, ka tā līdzdalība ir būtiski svarīga, lai atbalstītu dalībvalstu krīžu vadības centrus;

18. aicina dalībvalstis Komisijas pārraudzībā saskaņot centienus, lai uzlabotu iekārtu, rīcības spējas un tehnoloģiju savietojamību civilās aizsardzības jomā nolūkā CBRN katastrofas gadījumā praksē efektīvi realizēt jauno solidaritātes klauzulu;

19. uzsver, ka ES civilās aizsardzības spējas nostiprināšanā jāietver duāla pielietojuma tehnoloģiju, infrastruktūru un iespēju izpēti, kā arī stratēģiska sadarbība ar EAA, kā iepriekš minēts, un ar EKA, Ķīmisko ieroču aizliegšanas organizāciju (ĶIAO) un citiem CBRN centriem vai izcilības programmām;

20. mudina ES dalībvalstis izraudzīties vai izveidot valsts iestādi, kurai ar CBRN saistīta uzbrukuma vai katastrofas gadījumā varētu uzticēt pilnvaras koordinēt visas iesaistītās valsts un vietējās struktūras, kā arī visus pretpasākumus reaģēšanai uz šādu negadījumu;

21. atbalsta izdarīto secinājumu, ka ar CBRN saistīti uzbrukumi nopietni apdraud ES iedzīvotāju drošību; tāpēc atbalsta visus pasākumus, kuri sniedz lielāku aizsardzību pret uzbrukumiem, kas saistīti ar CBRN;

22. uzsver, ka cīņa pret terorismu jāvada, pilnībā ievērojot starptautiskās cilvēktiesības un Eiropas pamattiesības, principus un vērtības, tostarp tiesiskuma principu; atgādina, ka ir jāievēro principi, kuri noteikti Orhūsas konvencijā par publisku pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem;

23. atgādina, ka teroristu atturēšana no piekļuves CBRN materiāliem ir galvenā prioritāte gan pašreizējā ES 2005. gada pretterorisma stratēģijā, gan nākamajā stratēģijā, kā arī ES 2003. gada stratēģijā pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu un to nogādes līdzekļiem; tādēļ prasa ES pretterorisma koordinātoram ar atbilstīgu un kompetentu ES aģentūru un ekspertu starpniecību regulāri ziņot Parlamentam par jebkādu

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

iespējamo CBRN risku vai apdraudējumu apmēru Savienībā, kas vērsti pret ES iedzīvotājiem un interesēm citviet pasaulē; prasa skaidrāk izklāstīt cīņā pret terorismu iesaistīto dažādo ES un valstu struktūru attiecīgās funkcijas; šajā sakarībā atzīst koordinēšanas nozīmi, kāda ir *COSI* un *SitCen*; prasa, lai Parlaments kā vienīgā tiesās vēlēšanās demokrātiski ievēlētā ES iestāde un atbilstīgi tās prerogatīvām nodrošina demokrātisku pārraudzību pār šīm struktūrām, un līdz ar to aicina Parlamentam nekavējoties un pilnībā sniegt informāciju par abu šo struktūru darbībām tādā veidā, kas nodrošinātu šo struktūru drošu funkcionēšanu;

24. mudina ES iestādes saglabāt demokrātisko kontroli un pārredzamību attiecībā uz visu ES CBRN rīcības plāna daļu izstrādi un īstenošanu, ievērojot sabiedrības tiesības piekļūt visai informācijai un attiecīgajai dokumentācijai, kas skar sabiedrības drošību un ikdienas riskus saistībā ar CBRN katastrofām;

25. aicina CBRN rīcības plānā paredzētos pasākumus integrēt visos ES ārējo attiecību instrumentos, kas izstrādāti ekonomiskai sadarbībai un politiskam dialogam ar trešām valstīm (ietverot ES neizplatīšanas klauzulas); mudina Komisiju un Padomi to politiskajā un ekonomiskajā dialogā ar trešām valstīm izmantot visus pieejamos līdzekļus (tostarp kopējās ārpolitikas un drošības politikas un ārējo attiecību instrumentus), lai atbilstīgi rīcības plānam trešās valstīs popularizētu standartus CBRN negadījumu konstatēšanai, novērsšanai, ietverot informācijas apmaiņu, un reaģēšanai uz tiem;

26. prasa izveidot ciešu un atgriezenisku saikni starp Eiropas Savienības iekšējo un ārējo drošību; šajā ziņā atzinīgi vērtē CBRN reģionālo izcilības centru īstenotos pasākumus saspilējuma zonās ārpus Eiropas Savienības, kuru mērķis ir sekmēt tīklā iekļauto speciālistu darbu, uzlabot spējas kontrolēt CBRN vielu eksportu un novērst šo vielu nelegālo tirdzniecību, kā arī stiprināt šo valstu regulatīvos instrumentus un reģionālo sadarbību šajā jomā; mudina Eiropā apmācīt starptautiskus ekspertus no riska zonu valstīm, iepazīstinot ar drošības un konfidencialitātes noteikumiem šajā jomā;

27. mudina ES iestādes un dalībvalstis nepakļauties nozares un citu ieinteresēto personu spiedienam, kura nolūks ir izvairīties no stingrāka regulējuma sloga, kas ir sagaidāms (un kas nepārprotami jāsecina, ja salīdzina Komisijas un Padomes piedāvātās ES CBRN rīcības plāna versijas); uzskata, ka nozares bažas par ierosināto regulatīvo pasākumu kvalitāti un ietekmi jāņem vērā, neaizmirstot galveno, proti, visu Eiropas iedzīvotāju un viņu kopienu tiesības uz dzīvību, brīvību un drošību; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt CBRN materiālu uzraudzību un aizsardzību visā ES un cik būtiska ir efektīva ES reaģēšana gan uz negadījuma, gan tīši izraisītu katastrofu, kā arī liela nozīme ir darbam nolūkā nepieļaut šādus apdraudējumus;

28. aicina dalībvalstis, lai nodrošinātu CBRN drošību ikvienā ES dalībvalstī, pilnībā piedalīties ES CBRN rīcības plāna īstenošanas posmos, šajā ziņā sadarbojoties ar ES iestādēm, kuras rīcības plāna mērķus un uzdevumus iemieso konkrētos pasākumos;

Novērsšana

29. aicina Komisiju rīkoties kā galvenajam veicinātājspēkam un uzraugam saistībā ar ES CBRN vielu sarakstu izveidi un to regulāru atjaunināšanu, turklāt Komisijai jālemj par saprātīga termiņa noteikšanu; prasa, lai sarakstos iekļautu arī iespējamus preventīvos un reaģēšanas pasākumus attiecībā uz katru CBRN vielu atbilstīgi šīs vielas bīstamībai un ļaunprātīgas izmantošanas un apdraudējuma potenciālam;

30. uzskata, ka ES CBRN rīcības plānā jāparedz augstāki uz riska novērtējumu balstīti standarti attiecībā uz augsta riska CBRN iekārtu drošības novērtējuma kritērijiem, un uzsver valsts iestāžu nozīmi un atbildību šo iekārtu regulārā kontrolēšanā, jo nepietiek tikai ar to kritēriju izstrādi, kas noteikta pašreizējā

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

Padomes grozītajā un pieņemtajā rīcības plānā, turklāt šajā plānā paredzēti pārsteidzoši zemi standarti, kā arī noteikts zems atbildības līmenis organizācijām, attiecīgajām dalībvalstu iestādēm un ES struktūrām, kuras pārvalda CBRN materiālus; atzīmē arī, ka visiem veiktajiem pasākumiem jābūt samērīgiem ar iespējamajiem riskiem;

31. uzsver, ka augsta riska CBRN iekārtu drošības režīmi un prasības visā ES jāreglamentē ar ES noteikumiem, nevis tikai ar labas prakses dokumentiem, un pastāvīgi jāturpina apspriešanās process, iesaistot ES struktūras, dalībvalstu iestādes un organizācijas, kuras pārvalda augsta riska CBRN vielas; mudina līdz šādu noteikumu pieņemšanai un īstenošanai uzticēt Komisijai lielākas uzraudzības un kontroles pilnvaras;

32. atzinīgi vērtē Kopīgā pētniecības centra (KPC) iniciatīvas, ar ko atbalsta Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) programmas un kodoldrošības pārbaudes; iesaka veikt pasākumus, ar kuriem datu bāzes un pētījumu rezultātus apvienotu ar tiem, kuri gūti dalībvalstīs;

33. atbalsta tādu stratēģiju izstrādi, ar kurām veido uzņēmumu, zinātnisko un akadēmisko aprindu un finanšu iestāžu izpratni par riskiem, ko rada CBRN vielu izplatīšana un nelegāla tirdzniecība, šo izpratnes veidošanu saistot ar minēto struktūru darbu un pasākumiem; vispārējā ziņā uzskata, ka konfidencialitāte ir būtisks elements atsevišķu rīcības plānā ietvertu drošības pasākumu efektivitātes panākšanai un ka ir jānodrošinās pret visiem informācijas izpaušanas riskiem, kuri varētu apdraudēt drošības pasākumu īstenošanu;

34. uzskata, ka Komisijas un dalībvalstu iestādēm jāpārbauga to organizāciju darbības, kuras pārvalda augsta riska CBRN materiālus, un jānodrošina, ka šīs organizācijas ievēro uz risku balstītus drošības un sabiedrības aizsardzības standartus, kas ietver atbilstīgu pārbaudžu regulāru veikšanu augsta riska vietās;

35. uzskata, ka izšķiroši svarīgi ir ES CBRN rīcības plāna sadaļu "Novēršana" grozīt tā, lai nodrošinātu, ka ķīmisko produktu ražošanas nozare augsta riska ķīmisko produktu izmantošanu aizstāj ar piemērotiem zemāka riska alternatīviem produktiem, ja vien šāda aizstāšana ir iespējama no zinātnes, tehnoloģijas un vides viedokļa un nepārprotami tiek paaugstināta drošība; atzīst, ka šāda aizstāšana var radīt ekonomiskas izmaksas un ietekmēt attiecīgās nozares, taču mudina ES, dalībvalstis un privāto sektoru ES iedzīvotāju drošību izvirzīt pirmajā vietā; šajā sakarībā iesaka izveidot īpašu saikni ar pašreizējo REACH⁽¹⁾ regulu, kā tas bija paredzēts Komisijas ierosinātajā rīcības plāna versijā; šajā ziņā aicina Komisiju iesniegt pētījumu par REACH regulas īstenošanu;

36. uzsver, ka CBRN visvairāk apdraud tas, ka teroristi izplata CBRN materiālus; tāpēc uzsver, cik svarīgi ir starptautiskos kontroles režīmus padarīt efektīvākus un uzlabot robežkontroli un eksporta uzraudzību;

37. aicina dalībvalstis un Komisiju mudināt visas dalībvalstis parakstīt Ķīmisko ieroču konvenciju (ĶIK) un Bioloģisko ieroču konvenciju (BIK) un ievērot no tām izrietošās saistības, kā arī darīt visu iespējamo, lai popularizētu BIK Papildu pārbaudes protokolu, kurā iekļauts bīstamo bioloģisko vielu un patogēnu saraksts un noteikumi par informācijas sniegšanu un uzraudzības pārbaudēm; mudina arī dalībvalstis, Padomi, Komisiju un starptautisko sabiedrību izstrādāt visu potenciāli bīstamo ķīmisko vielu sarakstu, iekļaujot tajā balto fosforu, un šāds saraksts būtu daļa no ĶIK pielikuma par pārbaudes pasākumiem;

38. turklāt aicina Komisiju un Padomi turpināt līgumu sistēmas atbalsta pasākumu aktivizēšanu, jo īpaši saistībā ar ķīmisko un bioloģisko ieroču konvencijām, un līdz ar to aicina ES visas dalībvalstis nepārprotami aizliegt bioloģisko un ķīmisko ieroču ražošanu un izmantošanu, kā arī atbrūņot savas valstis no šiem ieročiem;

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006 kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

39. apzinoties, ka kodolvielu izplatīšana var piesaistīt teroristu grupas, mudina ES pastiprināt centienus, lai tiesisko regulējumu cīņai pret kodolterorismu padarītu starptautiski saistošu un nodrošinātu spēkā esošo likumu ievērošanu; atbalsta projektus sadarbībai ar trešām valstīm, piemēram, Vidusjūras baseina valstīm, lai cīnītos pret kodolmateriālu un radioloģisko materiālu nelegālu tirdzniecību; aicina Eiropas Savienību padarīt starptautiski saistošu ĶIK un BIK, ņemot vērā 2011. gadā paredzēto Konvencijas par bioloģisko un toksisko ieroču aizliegšanu (KBTIA) Pārskata konferenci;

40. aicina Komisiju attiecībā uz augsta riska CBRN materiālu drošību un pastiprinātu kontroli iesniegt salīdzinošos datus un vispārēju Eiropas nozaru stāvokļa novērtējumu, ietverot pārskatu par visiem attiecīgajiem tiesību aktiem, kas saistīti ar tādu dokumentu īstenošanu kā ĶIK, BIK un citi starptautiskie instrumenti CBRN materiālu jomā; šajā pārskatā jānorāda arī tas, kādā mērā dalībvalstis un nozares izpilda savas starptautiskās saistības; tomēr atzīst, ka izpildes pasākumi, piemēram, ĶIK un BIK īstenošana, varētu būt nepietiekami, lai novērstu riskus, ko rada nevalstisko dalībnieku, jo īpaši teroristu tīklu iesaistīšanās CBRN materiālu izmantošanā;

41. aicina Padomi un Komisiju atbalstīt pašreizējo projektu konvencijai, ar ko aizliedz urāna ieroču projektēšanu, ražošanu, glabāšanu, nodošanu un izmantošanu un reglamentē šo ieroču iznīcināšanu, un aicina šo konvenciju iesniegt ANO dalībvalstīm parakstīšanai un ratificēšanai; aicina ES visas dalībvalstis un ANO dalībvalstis noteikt moratoriju vājinātā urāna ieroču izmantošanai līdz brīdim, kad tiks panākta vienošanās par šo ieroču vispārēju aizliegumu;

42. mudina ieviest pasākumus cīņai pret kodolvielu izplatīšanas finansēšanu, par paraugu ņemot mehānismus, kas izveidoti cīņai pret terorisma finansēšanu;

43. atzinīgi vērtē Komisijas darbības saistībā ar stabilitātes instrumentu nolūkā īstenot pasākumus CBRN jomā; uzskata, ka šīs darbības papildina CBRN rīcības plānu, un aicina Komisiju paplašināt projektus, tos īstenojot ne tikai bijušajā Padomju Savienībā, bet arī citos reģionos (SEDE apakškomiteja); turklāt, pamatojoties uz stabilitātes instrumenta īstenošanā gūto pieredzi, aicina Komisiju izplatīt aicinājumu iesniegt priekšlikumus, kuru mērķis būtu nostiprināt civilo laboratoriju drošību un aizsardzību nolūkā novērst kodolvielu turpmāku izplatīšanu;

44. uzskata, ka ES CBRN rīcības plānā jāiekļauj prasība izstrādāt ES pamatnostādnes attiecībā uz drošības apmācību un standarta prasībām, kas jāīsteno visās 27 dalībvalstīs, un jānodrošina īpašas apmācības programmas tiem drošības darbiniekiem, kuri darbojas ar augsta riska CBRN materiāliem, ietverot darbiniekus nozarēs un pētniecības centros, kuros darbojas ar augsta riska CBRN materiāliem, kā arī jānosaka prasības CBRN jomā iesaistītajām amatpersonām (funkcijas, kompetences un apmācība); uzsver, ka sākotnējā reaģēšanā iesaistītajiem ir jānodrošina arī drošības un izpratnes veidošanas mācības;

45. uzsver, ka, veicot turpmāko ES CBRN īstermiņa pārskatīšanu, ne tikai jāveicina pašregulējums attiecīgajās nozarēs un ne tikai jāiesaka nozarēm pieņemt rīcības kodeksus, bet arī jāaicina Komisija izstrādāt visas Eiropas mēroga pamatnostādnes un noteikumus, kas piemērojami visos sektoros, kuros darbojas ar augsta riska CBRN materiāliem;

46. uzskata, ka ārkārtīgi svarīgi ir cieši uzraudzīt visus darījumus Eiropas Savienībā, kas saistīti ar augsta riska CBRN materiāliem, un ka nozarē iesaistītie nevis jāmudina ziņot par darījumiem, bet Komisijai un dalībvalstīm ir jāizstrādā piemērota tiesiskā sistēma, ar ko regulēt un uzraudzīt darījumus, tādējādi uzlabojot drošības līmeni un nodrošinot atbilstīgu un drīzu ziņošanu par visiem aizdomīgajiem darījumiem, kā arī par CBRN materiālu pazušānu vai zādzību; uzsver, ka šādiem noteikumiem jābūt pamats pilnīgai pārredzamībai visos sektoros, kuros darbojas ar CBRN vielām, tādējādi nozarē iesaistītos padarot atbildīgus par šāda veida darījumiem; uzskata, ka nolūkā nodrošināt pienācīgu pārraudzību ir jāņem vērā privātā sektora dalībnieku spēja izpildīt attiecīgos tiesību aktus un noteikumus saistībā ar viņiem uzlikto ziņošanas pienākumu ievērošanas uzraudzību;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

47. uzsver, ka CBRN materiālu transportēšanas un uzglabāšanas drošības garantēšana nenoliedzami un neizbēgami ir daļa no procesa, kura mērķis ir pēc iespējas apgrūtināt piekļuvi šiem materiāliem, tādējādi risinot ar CBRN saistītās drošības problēmas;

48. uzsver, ka padziļināti ir jāanalizē ar ķīmisko vielu tirdzniecību internetā saistītie riski un ka šajā jomā ir jāveic īpaši pasākumi;

49. aicina viest skaidrību par importa/ eksporta režīma nostiprināšanu attiecībā uz dalībvalstu un Komisijas funkcijām; aicina dalībvalstis īstenot un nodrošināt pašreizējo starptautisko noteikumu piemērošanu un aicina Komisiju veikt uzrauga funkciju, izvērtējot un ziņojot par atbilstību; norāda, ka, ņemot vērā tehnoloģijas attīstību, ir būtiski pārskatīt un grozīt attiecīgos tiesību aktus un noteikumus par CBRN materiālu iegūšanu, importu, pārdošanu, drošu glabāšanu un transportēšanu;

50. uzsver, ka ir jānostiprina visu to pasta dienestu pašreizējie kontroles un drošības mehānismi — un ja tādi nepastāv, tie ir jāievieš —, kas saistīti ar sūtījumu izplatīšanu, ņemot vērā Eiropas valstīs pastrādātos terora aktus, kas izdarīti, ievietojot sprāgstvielas pasta sūtījumos;

Konstatēšana

51. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstu iestādēm sākt pētījumu, kurā novērtēta situācija uz vietas saistībā ar CBRN konstatēšanu un kodolspēkstaciju drošība ES un kaimiņvalstīs situācijā, ja notiek negadījums vai tišs terora akts; mudina Komisiju ņemt vērā šāda novērtējuma rezultātus un izstrādāt vienotas ES pamatnostādnes par to, kā rīkoties šādu negadījumu vai tišu uzbrukumu gadījumā, tostarp paredzot līdzekļus, kas nodrošinātu, ka dalībvalstis piešķir pietiekamus cilvēkresursus un materiālos līdzekļus šādu centienu īstenošanai;

52. aicina nostiprināt Uzraudzības un informācijas centra (UIC) funkciju, kas jau ir izveidots ES civilās aizsardzības mehānisma ietvaros, lai dalībvalstīm nodrošinātu iespēju piemērotā veidā apmainīties ar informāciju un labo praksi, izveidojot visas Eiropas standartus CBRN darbību konstatēšanas jomā;

53. prasa, lai Komisija uzrauga un izvērtē dalībvalstu atbilstību un reizi gadā par to ziņo Parlamentam, un prasa valstu iestādēm nodrošināt, ka attiecīgās nozares un organizācijas, kuras darbojas ar augsta riska CBRN materiāliem, ievēro noteikumus un pamatnostādnes un atbilst to prasībām;

54. uzskata, ka ir svarīgi veikt atbilstīgus pētījumus nolūkā obligāti iesaistīt visas attiecīgās valstu un ES struktūras un ieinteresētās personas, tostarp novērtējot veidus, kā paātrināt un atvieglot apmaiņu un sadarbību, tādējādi padarot efektīvāku reaģēšanu uz apdraudējumu sabiedrības drošībai;

Sagatavotība un reaģēšana

55. aicina Padomi saistībā ar operatīvās rīcības plānošanu uzticēt Komisijai koordinatora funkciju, lai Komisija varētu rīkoties kā uzraugs, tādējādi nodrošinot vietēja un valsts mēroga operatīvās rīcības plānu pastāvēšanu; uzsver, ka Komisijai jāklūst par šādu plānu deponētāri, kas Komisijai dotu iespēju labāk noteikt iespējamus trūkumus un attiecīgi rīkoties straujāk, nekā tas iespējams attiecīgajām iestādēm;

56. atzinīgi vērtē nodomu nostiprināt ES civilās aizsardzības spējas; tomēr norāda, ka daudzās ES dalībvalstīs militārās aizsardzības dienesti kompetenci iegūst, praksē novēršot CBRN katastrofas; šajā sakarībā aicina dalībvalstis un Komisiju izplatīt paraugpraksi un sniegt lielāku ieguldījumu civilo un militāro zināšanu visaptverošā koordinēšanā;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

57. mudina Komisiju, ņemot vērā kopēju iepirkumu projektus, arī turpmāk noteikt to, kas vajadzīgs civilās aizsardzības spēju uzlabošanai; šajā sakarībā aicina īpašu uzmanību pievērst ES vajadzībām saistībā ar sagatavotību un reaģēšanas spējām CBRN jomā, tostarp saistībā ar medicīniskajiem pretpasākumiem, lai gan ES, gan dalībvalstu mērogā tiktu izvērtēta šo pretpasākumu pieejamība CBRN avārijas gadījumā;

58. aicina rīkot kopīgas ES dalībvalstu, kā arī ES dalībvalstu un trešo valstu mācības, lai novērstu bīstamas situācijas saistībā ar ķīmisko, bioloģisko, radioloģisko un nukleāro drošību;

59. atzinīgi vērtē ES mācību plānošanu saistībā ar CBRN negadījumu vai uzbrukumu simulāciju un uzsver, ka ES CBRN rīcības plānā jānodrošina iespēja izmantot šādu mācību rezultātus un izvērtējumu, lai noteiktu tematus, kādi jāietver pašreizējās apspriedēs par Eiropas mēroga standartu izstrādi;

60. vērš uzmanību uz to, ka Komisijai jāuzņemas vadīt standartu pieņemšanu, pamatojoties uz pretpasākumu īstenošanas iespēju noteiktām vajadzībām; uzsver, ka šis ir vienīgais veids, kā panākt iespējami augstāka drošības standarta ieviešanu visā ES, jo tikai tādā veidā iespējams nodrošināt, ka, palielinot rīcības spēju un sagatavojot vajadzīgos cilvēkresursus un materiālos līdzekļus reaģēšanai uz negadījuma vai tīši izraisītu katastrofu, visas dalībvalstis ievēro vienas un tās pašas pamatnostādnes un piemēro vienus un tos pašus principus;

61. uzsver, ka saskaņā ar ES civilās aizsardzības mehānismu ir jāizveido reģionāli/ ES mēroga reaģēšanas resursu uzkrājumi, kuru apjomam pēc iespējas precīzāk jāatspoguļo pašreizējā apdraudējuma līmenis, ietverot gan ārstniecisku, gan citu veidu attiecīgo aprīkojumu, ko finansē ES un kas atbilst kopīgi apstiprinātām ES pamatnostādņēm; uzsver, cik būtiski ir nodrošināt labi pārraudzītus produktu uzkrājumus, lai reaģēšanas resursi, medicīnas vai cits attiecīgais aprīkojums būtu pilnīgā darba kārtībā, mūsdienīgs un atjaunināts; mudina līdz brīdim, kamēr šāda ES/ reģionāla resursu apvienošana nav veikta, ES CBRN rīcības plānā norādīt iespējamo veidu, kā dalībvalstīm kopīgi izmantot pretpasākumus un resursus CBRN negadījuma vai teroristu uzbrukuma gadījumā, tādējādi praksē piemērojot jauno solidaritātes klauzulu; uzsver, ka ikvienam atsevišķai ES dalībvalstij sniegtās palīdzības pasākumam ir jāizriet no skartās valsts attiecīgās politiskās iestādes lūguma un nav jāietekmē dalībvalsts spēja aizsargāt savus iedzīvotājus;

62. aicina pārskatīt noteikumus, ar kuriem reglamentē Eiropas Solidaritātes fondu, lai tā resursi kļūtu pieejamāki dabas katastrofu gadījumā un lai tiem varētu piekļūt rūpniecisku un cilvēka izraisītu katastrofu gadījumos, un aicina dalībvalstis izmantot pieejamos struktūrfonda līdzekļus, lai paplašinātu profilakses un sagatavotības darbības;

63. lai sagatavotos CBRN negadījuma, katastrofas vai tīša pielietojuma radītai krīzes situācijai, aicina Komisiju izveidot ziņošanas mehānismus, kas nodrošina saikni starp ES civilās aizsardzības mehānismu un citām ES agrīnās brīdināšanas sistēmām attiecīgajās veselības, vides, pārtikas ražošanas un dzīvnieku labturības jomās; aicina Komisiju izveidot mehānismus informācijas un analīzes apmaiņai ar tādām starptautiskajām struktūrām kā Pasaules Veselības organizācija, Pasaules Meteoroloģijas organizācija un Pārtikas un lauksaimniecības organizācija;

64. aicina izveidot īpašas ES/ reģionālās reaģēšanas vienības, ietverot medicīnisko personālu, tiesībsaizsardzības jomā nodarbinātos un militāro personālu, un norāda — ja šādas vienības tiks izveidotas, regulāri jāriko īpašas apmācības un operatīvās mācības;

65. aicina Komisiju nodrošināt pietiekamu finansējumu tādu uzlabota detektoru izstrādei, ar ko uzbrukuma vai negadījuma situācijā varētu konstatēt un noteikt bioloģiskās vielas; pauž nožēlu, ka pašreiz pieejamo detektoru veikspēja un ātrums ir ierobežots un līdz ar to katastrofas gadījumā tiek zaudēts tik

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

svarīgais laiks; uzsver, ka operatīvā darbībā iesaistītajam personālam laikus ir jānodrošina pienācīgs aprīkojums un medicīniskā aizsardzība, lai katastrofas rajonā, kurā iespējama bīstamu patogēnu klātbūtne, darbs noritētu personālam maksimāli drošos apstākļos; uzsver, ka uzlaboti detektoru vielu konstatēšanai un diagnosticēšanai ir nepieciešami arī slimnīcās un citos objektos, kuros nogādā negadījumā cietušos;

66. aicina ES un valsts dažādās iestādes, kas iesaistītās informācijas apkopošanā, reformēt savas organizatoriskās struktūras un izraudzīties atbilstīgus darbiniekus — ja tiek konstatēts šādu darbinieku iztrūkums —, kuru pieredze un zināšanas ļauj konstatēt un novērtēt ar CBRN saistītos apdraudējumus un riskus;

67. aicina Komisiju regulāri ziņot Parlamentam par CBRN apdraudējuma un riska novērtējumiem;

68. aicina Eiropas mērogā īstenot izglītības un izpratnes veidošanas programmas, ņemot vērā, ka internets sniedz lielas iespējas informēt iedzīvotājus par CBRN jautājumiem, būdams galvenais šādas informācijas avots; uzsver, cik būtiska ES iedzīvotājiem ir ātrās reaģēšanas un informēšanas mehānismu koordinēšana saistībā ar CBRN negadījumiem; atzinīgi vērtē priekšizpēti, kas paredzēta Eiropas Kodoldrošības izglītības centra izveidošanai KPC paspārnē;

Ietekme uz vidi un veselību

69. norāda uz slikti koordinētajiem pārmērīgajiem izdevumiem par vakcīnām A/H1N1 pandēmijas laikā; atzinīgi vērtē Padomes secinājumu projektu "A/H1N1 pandēmijā gūtā pieredze — veselības drošība Eiropas Savienībā" (12665/2010), kurā apsvērta mehānisma izstrāde attiecībā uz vakcīnu un antivīrusu medikamentu publisku iepirkumu brīvprātīgai piemērošanai dalībvalstīs, un mudina dalībvalstis kopīgi izstrādāt reģionālās sagatavotības risinājumus, ietverot to, kā kopīgi izmantot pašreizējās iespējas un koordinēt medicīnisko pretlīdzekļu rentablu iepirkumu, vienlaikus nodrošinot CBRN sagatavotības augstu līmeni visā ES teritorijā;

70. norāda, ka ES tiesību aktos (Padomes Lēmums 90/424/EEK, kas grozīts ar Padomes Lēmumu 2006/965/EK) ir izklāstīta Kopienas pieeja dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības jomā, tostarp veterināro medicīnas pretlīdzekļu iegāde un uzkrāšana dzīvnieku aizsardzībai pret infekcijām; pauž nožēlu, ka šāda Kopienas pieeja netiek piemērota medicīnisko pretlīdzekļu iegādes un uzkrāšanas koordinēšanai, lai aizsargātu ES iedzīvotājus no inficēšanās ar bīstamiem bioloģiskiem patogēniem;

71. norāda, ka gadījumā, ja notiek bioloģisku patogēnu, piemēram, Sibīrijas lopu mēra u.c. ierosinātāju izraisīts negadījums vai uzbrukums, skartā teritorija būs saindēta desmitiem gadu, izraisot nopietnus kaitējumus augiem, dzīvniekiem un cilvēka dzīvībai un veselībai, un šo apstākļu dēļ ilgtermiņā radīsies ekonomiski izdevumi; aicina Komisiju CBRN politikā iekļaut atveseļošanas un atsārņošanas stratēģijas;

72. uzsver, ka ar CBRN materiāliem saistīts negadījums, kurš ietekmē augsnes stāvokli un/vai dzeramā ūdens apgādi, var izraisīt postošu un tālejošu iedarbību uz skartās teritorijas iedzīvotāju veselību un labklājību; aicina Komisiju šo aspektu ņemt vērā, izstrādājot ES CBRN rīcības plānu;

73. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt tādu negadījumu efektīvu kontroli, kuros tiek saindēti ūdens resursi, kā arī rodas vides un augsnes piesārņojums, notiek atkritumu apglabāšana un/vai radioaktīvo vielu noplūde;

74. pauž nožēlu, ka jautājumam par sagatavotību un reaģēšanu pietiekama uzmanība nav veltīta ne Komisijas paziņojumā, ne Padomes secinājumos par ES CBRN rīcības plānu, kuros galvenā vērība pievērsta konstatēšanai un novēršanai; aicina Komisiju un Padomi lielāku vērību veltīt sagatavotības un reaģēšanas mehānismu izstrādei, kuri nepieciešami sabiedrības veselības un vides aizsardzībai gadījumā, ja ES teritorijā notiktu CBRN negadījums;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

75. pauž nožēlu, ka CBRN rīcības plānā nav ietverti pasākumi par to, kā saglabāt radioloģisko un nukleāro iekārtu un materiālu drošību un kā uzlabot reaģēšanas plānus attiecībā uz dažādām radioloģiskām avārijām un to ietekmi uz iedzīvotājiem un vidi;

76. pauž satraukumu par gadījumiem, kad atsevišķas personas un aktīvisti ir spējuši iegūt kodolatkritumu materiālus no dažādiem to pārstrādes objektiem Eiropā, un prasa steidzami un saskaņoti rīkoties, lai palielinātu radioaktīvo un nukleāro materiālu un iekārtu drošību;

77. pauž nožēlu, ka Komisijas paziņojumā un Padomes secinājumos par ES CBRN rīcības plānu uzmanības centrā nav sabiedriskā transporta tīkla un tā lietotāju pienācīga veselības aizsardzība, paturot prātā, ka iepriekšējos gados ir notikuši daudzi teroristu uzbrukumi transportam un ka CBRN materiālu pārvadāšanas laikā kopumā paaugstinās CBRN negadījumu risks; aicina dalībvalstis garantēt pretie darbības aizsardzību personām, kuras pirmās reaģē CBRN negadījumos, kā arī nodrošināt no iedarbības cietušo ārstēšanu, jo īpaši saistībā ar bioloģiskajiem patogēniem;

78. norāda, ka CBRN negadījumam var būt ilgstoša ietekme uz pārtikas kultūraugu audzēšanu un ka tas savukārt var nelabvēlīgi ietekmēt ES pārtikas nekaitīgumu un nodrošinātību ar pārtiku; aicina Komisiju šo aspektu ņemt vērā, izstrādājot ES CBRN rīcības plānu;

79. mudina sadarboties un apmainīties ar paraugpraksi ar valstīm, kuras guvušas pieredzi CBRN riska novērtēšanas, novēršanas, konstatēšanas, izziņošanas un reaģēšanas jomā, piemēram, ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Austrāliju un Indiju;

80. mudina pieņemt kopīgas politikas pamatnostādnes par augsnes atveseļošanu no ķīmiskā, bioloģiskā, radioloģiskā vai nukleārā piesārņojuma nolūkā augsni un zemi atjaunot un izmantot pēc iespējas drīzāk, tādējādi samazinot apdraudējumu veselībai un videi;

81. aicina Komisiju un Padomi apsvērt tādu reaģēšanas modeļu izstrādi, kas nodrošina ideālu reakciju CBRN katastrofu gadījumos un kuros īpaša vērība veltīta apmācības iestādēm, medicīniskās aprūpes iestādēm un geriatriskās aprūpes centriem;

82. aicina dalībvalstis, izstrādājot evakuācijas plānus CBRN katastrofas gadījumā, īpašu uzmanību veltīt vecāka gadagājuma cilvēku, bērnu, slimnieku, invalīdu un citu mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupu vajadzībām;

83. aicina dalībvalstis gan iestāžu (sabiedrisko un administratīvo), gan vietējā un reģionālā līmenī īpašu uzmanību pievērst civilās aizsardzības patvertnēm, kurās Eiropas iedzīvotāji varētu patverties iespējamās katastrofas gadījumā;

84. mudina Komisiju panākt vienošanos par kopīgiem obligātajiem drošības standartiem ar trešām kaimiņvalstīm, kuru teritorijās ir tādi objekti, kas katastrofas gadījumā varētu izraisīt nopietnu apdraudējumu vides un cilvēku drošībai ES;

85. aicina Komisiju savā rīcības plānā paredzēt drošības pasākumu elastīgāku pielāgošanu tehnoloģijas attīstībai;

86. mudina Komisiju rūpīgi novērtēt pašreizējos drošības pasākumus saistībā ar to ietekmi uz vidi un veselību un nodrošināt, ka jaunus pasākumus ievieš, tikai pamatojoties uz šādu novērtējumu, kas ir jāveic regulāri;

*

* *

87. aicina Komisiju izstrādāt ES CBRN pamatplānu laikposmam no šā brīža līdz 2013. gadam, kad tiks pārskatīts ES CBRN rīcības plāns, un šajā pamatplānā aicina paredzēt uzdevumus un politikas pamatnostādnes, par kuru attīstības gaitu un konkrētā laikposmā sasniegtajiem rezultātiem Komisija regulāri sniegs ziņojumus Eiropas Parlamentam;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

88. aicina dalībvalstis un Komisiju saskaņā ar tās ieteikumiem īsā laikā pārskatīt un piemērot ES CBRN rīcības plānu un sagaida, ka tas tiks drīzumā izdarīts; turklāt mudina Komisiju un Padomi nākamo ES CBRN rīcības plānu Parlamentam iesniegt vismaz vienu gadu pirms tiek sākts tā īstenošanas posms, lai Parlaments laikus varētu sniegt atzinumu;

89. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

ES reģionālā politika: Eiropas Komisijas palīdzības un kontroles procedūras

P7_TA(2010)0468

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par labu pārvaldību attiecībā uz ES reģionālo politiku: Eiropas Komisijas palīdzības un kontroles procedūras (2009/2231(INI))

(2012/C 169 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 174.–178. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 28. maija priekšlikumu par Finanšu regulas, ko piemēro Eiropas Savienības vispārējam budžetam, pārskatīšanu (COM(2010)0260),
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūciju par reģionālās politikas pārredzamību un finansēšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 17. un 18. jūnija Balto grāmatu par daudzlīmeņu pārvaldību un konsultāciju ziņojumu,
- ņemot vērā 2010. gada 16. un 17. marta neformālās ministru sanāksmes Malagā secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 6. septembra paziņojumu “Dalībvalstu un Komisijas attiecīgie pienākumi struktūrfondu un Kohēzijas fonda dalītā vadībā — pašreizējā situācija un perspektīvas jaunajā plānošanas periodā pēc 2006. gada” (COM(2004)0580),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 14. maija paziņojumu “Pārrunu rezultāti saistībā ar kohēzijas politikas stratēģijām un programmām 2007.–2013. gada plānošanas periodam” (COM(2008)0301),
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2006. un 2008. finanšu gadā,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽²⁾ OV C 15 E, 21.1.2010., 10. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0201.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 19. februāra paziņojumu “Rīcības plāns Komisijai uzticētās pārraudzītās lomas nostiprināšanai, īstenojot strukturālo darbību dalītu pārvaldību” (COM(2008)0097),
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 3. februāra paziņojumu “Ziņojums, kā tiek īstenots rīcības plāns Komisijai uzticētās pārraudzītās lomas nostiprināšanai, īstenojot strukturālo darbību dalītu pārvaldību” (COM(2009)0042),
  - ņemot vērā komisāru *Samecki* un *Špidla* 2009. gada 28. oktobra paziņojumu Komisijai par starpposma ziņojumu, kurā aplūkots, kā tiek īstenots rīcības plāns Komisijai uzticētās pārraudzītās lomas nostiprināšanai, īstenojot strukturālo darbību dalītu pārvaldību” (SEC(2009)1463),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 18. februāra paziņojumu “Rīcības plāns Komisijai uzticētās pārraudzītās lomas nostiprināšanai, īstenojot strukturālo darbību dalītu pārvaldību” (COM(2010)0052),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0280/2010),
- A. tā kā kohēzijas politikas īstenošana galvenokārt ir decentralizēta un tā ir balstīta uz vietējo un reģionālo iestāžu atbildības uzņemšanos;
- B. tā kā kohēzijas politikai ir priekšgājēja loma daudzlīmeņu pārvaldības ieviešanā kā instrumentam, lai uzlabotu lēmumu pieņemšanas kvalitāti, aktīvi iesaistot reģionālā un vietējā līmeņa iestādes, sākot no debatēm pirms likumdošanas posma;
- C. tā kā jēdziens “daudzlīmeņu pārvaldība” nozīmē Savienības, dalībvalstu un vietējo un reģionālo iestāžu, kā arī sociālekonomisko partneru un NVO saskaņotu rīcību, kura balstīta uz partnerības un līdzfinansēšanas principu un kuras mērķis ir izstrādāt un īstenot Eiropas Savienības politiku, un šāda definīcija ietver atbildības dalīšanu starp dažādiem pārvaldības līmeņiem;
- D. tā kā Eiropas Revīzijas palāta 2006. gada ziņojumā norādīja, ka kohēzijas politikas kontroles sistēmas nav pietiekami efektīvas un to kļūdu līmenis atmaksātajos izdevumos ir 12 %, un 2008. gada ziņojumā šie dati tika apstiprināti, uzrādot 11 % neatbilstoši kompensētu līdzekļu;
- E. tā kā Komisijai ir jānostiprina pārraudzītās loma, lai samazinātu kļūdu līmeni, jāuzlabo kontroles sistēma un jāpalielina atbalsts reģionālā un vietējā līmeņa iestādēm un līdzekļu saņēmējiem, kas ilgtermiņā šīs jomas politiku padarīs vairāk orientētu uz rezultātu un lietotāju;
- F. tā kā pārmērīgi sarežģītas finansējuma pieprasīšanas procedūras un pārlietu liels pārbažu skaits varētu attālināt iespējamus līdzekļu saņēmējus no kohēzijas politikas;
- G. tā kā praktiskus risinājumus, kādus attiecībā uz sabiedriskajiem pakalpojumiem (piemēram, sabiedrisko transportu, dzeramo ūdeni, sabiedrības veselību, sociālajiem mājokļiem un valsts izglītību) sagaida mūsu līdzpilsoņi, var panākt tikai ar labu pārvaldību, kas ietver divas papildinošas sistēmas: pirmkārt, iestāžu sistēma, kas paredz kompetenču un budžeta sadali starp valsti un reģionālām un vietējām iestādēm, otrkārt, partnerības sistēma, kas vieno valsts un privātos dalībniekus, kuri nodarbojas ar tiem pašiem jautājumiem noteiktā teritorijā;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- H. tā kā partnerībā būtu jāņem vērā visas attiecīgās kopienas un grupas, tā var sniegt priekšrocības un pievienoto vērtību kohēzijas politikas īstenošanā ar lielāku leģitimitāti, garantētu pārredzamību un līdzekļu labāku apgušanu un to vajadzētu arī vērtēt pēc tai piemītošās sociālās un pilsoniskās vērtības;
- I. tā kā, īstenojot integrētu pieeju, ir jāpievērš uzmanība reģionu specifikai (nelabvēlīgs ģeogrāfiskais stāvoklis un dabas apstākļi, iedzīvotāju skaita samazināšanās, attālākie reģioni u.c.), lai atrisinātu vietējos un reģionālos jautājumus,

Daudzlīmeņu pārvaldības piemērošana

1. atzinīgi vērtē Reģionu komitejas Balto grāmatu par daudzlīmeņu pārvaldību un vietējā līmeņa subsidiaritātes atzīšanu Lisabonas līgumā; uzsver, ka daudzlīmeņu pieeja jāpiemēro ne tikai vertikāli, bet arī horizontāli starp viena līmeņa dalībniekiem visās Savienības politikās ar dalītu kompetenci, tostarp kohēzijas politikā;
2. atzinīgi vērtē 2010. gada marta neformālās ministru sanāksmes Malagā secinājumus un uzskata, ka daudzlīmeņu pārvaldība ir priekšnoteikums teritoriālās kohēzijas nodrošināšanai Eiropā; aicina šo principu padarīt obligātu dalībvalstīm tajās politikas jomās, kurām ir ievērojama teritoriālā ietekme, lai nodrošinātu reģionu līdzsvarotu attīstību atbilstoši subsidiaritātes principam; norāda, ka šāds noteikums noteikti nedrīkstētu izraisīt apgrūtinātākas procedūras;
3. uzskata, ka labai daudzlīmeņu pārvaldībai ir jābūt balstītai uz augšupēju pieeju, ņemot vērā dažādās dalībvalstīs spēkā esošo administratīvo noteikumu daudzveidību; aicina dalībvalstis noteikt visefektīvākos veidus pārvaldības īstenošanai dažādos līmeņos un uzlabot savu sadarbību ar reģionālajām un vietējām iestādēm, kā arī ar Kopienas administrāciju, piemēram, aicinot visu pārvaldības līmeņu oficiālos pārstāvjus piedalīties periodiskās sanāksmēs ar Komisiju vai izveidojot Eiropas teritoriālos paktus, kas pēc brīvprātības principa sasaista attiecīgos pārvaldības līmeņus;
4. iesaka sistematizēt teritoriālās ietekmes analīzi, iesaistot politisko lēmumu pieņemšanas pirmajos posmos dažādos ieinteresētos dalībniekus, lai izvērtētu Kopienas likumdošanas un nelegislatīvo priekšlikumu ietekmi uz reģionu ekonomiku, sociālo jomu un vidi;
5. uzsver, ka daudzlīmeņu pārvaldība ļauj labāk izmantot teritoriālās sadarbības potenciālu, pateicoties izveidotajām pārrobežu attiecībām starp privāto un publisko sektoru; mudina tās dalībvalstis, kuras vēl nav pieņēmušas nepieciešamos noteikumus, kas ļauj izveidot Eiropas teritoriālās sadarbības grupas, izdarīt to pēc iespējas drīz; iesaka Komisijai veicināt informācijas apmaiņu starp jau izveidotajām Eiropas teritoriālās sadarbības grupām un tām, kas saistībā ar esošajām programmām ir tapšanas procesā; atzinīgi vērtē Reģionu komitejas veikumu attiecībā uz Eiropas teritoriālajām sadarbības grupām (ETSG) un aicina izmantot tai pieejamos instrumentus, jo īpaši Lisabonas stratēģijas īstenošanas uzraudzības forumu un subsidiaritātes uzraudzības tīklu, lai veicinātu paraugprakses apmaiņu starp reģioniem un dalībvalstīm un tādējādi kopīgi identificētu un noteiktu mērķus un no tiem izrietošās plānošanas darbības, kā arī salīdzinoši novērtētu kohēzijas politikas rezultātus;
6. aicina valsts, reģionālās un vietējās iestādes pašreizējā plānošanas periodā pastiprināti izmantot integrēto pieeju; kontekstā ar nākotnes kohēzijas politiku iesaka šādu pieeju padarīt par obligātu; uzskata — īstenojot elastīgu un integrētu pieeju, vajadzētu ņemt vērā ne tikai teritoriālās attīstības ekonomikas, sociālos un vides aspektus, bet arī sniegt iespēju dažādo partneru interešu koordinēšanai, ņemot vērā teritoriālās īpatnības, lai risinātu vietēja un reģionāla līmeņa problēmas;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

7. mudina Komisiju publiskā un privātā sektora pārstāvjiem izstrādāt vadlīnijas par to, kā daudzlīmeņu pārvaldības un integrētās pieejas principus ieviest praksē; ierosina darbības, kuru mērķis ir veicināt šīs divas pieejas, finansēt no ERAF tehniskās palīdzības līdzekļiem;

8. ierosina Reģionu komitejai izmantot 2011. gada atvērto durvju dienas un — ciktāl šajā posmā vēl iespējams — 2010. gada atvērto durvju dienas tam, lai veicinātu un padziļinātu debates par vispiemērotāko daudzlīmeņu pārvaldības veicināšanas līdzekļu noteikšanu; iesaka izstrādāt atzinības zīmi par daudzlīmeņu pārvaldību un no 2011. gada to ieviest visos ES reģionos;

9. norāda, ka decentralizēti īstenošanas mehānismi ir nozīmīgs daudzlīmeņu pārvaldības faktors; ņemot vērā vienkāršošanas nepieciešamību, mudina dalībvalstis un reģionus attiecīgā gadījumā deleģēt darbības programmu daļēju īstenošanu un jo īpaši efektīvāk izmantot vispārējās dotācijas; aicina tos gan likumdošanas, gan budžeta līmenī veikt nepieciešamos decentralizācijas pasākumus, lai daudzlīmeņu pārvaldības sistēma varētu efektīvi darboties, ievērojot partnerības un subsidiaritātes principu; uzsver, ka būtu jāpalielina reģionālo un vietējo iestāžu, jo īpaši iestāžu ar likumdošanas pilnvarām, līdzdalība, jo tās vislabāk pārzina attiecīgo reģionu iespējas un vajadzības un tādējādi var sekmēt labāku kohēzijas politikas īstenošanu;

10. mudina dalībvalstis — lai varētu laicīgi sākt dialogu — jau pašā sākumā iesaistīt attiecīgās reģionālās un vietējās iestādes, kā arī pilsoniskās sabiedrības dalībniekus sarunās par Savienības tiesību aktiem un programmām, ko finansē no struktūrfondiem; aicina šīs iestādes piedalīties atbildīgās lēmumu pieņemšanas struktūrās uz vienlīdzīgiem noteikumiem ar valstu pārstāvjiem;

11. uzsver — lai nodrošinātu fondu efektīvu apgūšanu un maksimālu ietekmi, ir vajadzīga pietiekama administratīvā veiktspēja gan ES, gan reģionālā un vietējā līmenī; tādēļ aicina Komisiju uzlabot savu administratīvo veiktspēju, lai palielinātu kohēzijas politikas pievienoto vērtību un nodrošinātu pasākumu ilgtspējīgumu, un aicina dalībvalstis nodrošināt atbilstošas administratīvās struktūras un cilvēkkapitālu, kad ir runa par pieņemšanu darbā, atalgojumu, apmācību, resursiem, procedūrām, pārredzamību un pieejamību;

12. aicina dalībvalstis attiecīgā gadījumā arī stiprināt reģionālo un vietējo iestāžu lomu programmu sagatavošanā, pārvaldībā un īstenošanā, kā arī palielināt tām pieejamos resursus; iesaka kohēzijas politikā ieviest vietējās attīstības metodoloģiju, kas pamatojas uz vietējo partnerību, jo īpaši projektiem, kuri saistīti ar pilsētu, lauku un pārrobežu jautājumiem; aicina Komisiju veicināt partnerības starp reģioniem, kuriem ir līdzīga attīstības potenciāla specifika, un nodrošināt atbilstīgas ES līmeņa struktūras ieviešanu ar mērķi koordinēt makroreģionālo sadarbību;

13. uzskata, ka partnerības un līdzfinansējuma principi sekmē vietējā un reģionālā līmeņa iestāžu atbildības uzņemšanos kohēzijas politikas īstenošanā; atgādina par apņemšanos nodrošināt šos labas pārvaldības principus un prasa to turpmāku piemērošanu, neraugoties uz publisko izdevumu ierobežojumiem ekonomikas krīzes dēļ;

14. iesaka uzlabot partnerības praksi un mudina Komisiju ierosināt vienotu definīciju partnerības jēdzīnam, kas būtu priekšnosacījums reālas partnerības veidošanai ar reģionālajām un vietējām iestādēm, kā arī pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem; prasa Komisijai rūpīgi pārbaudīt šī principa ieviešanu, izstrādājot īpašus novērtēšanas instrumentus, un ar IKT rīku palīdzību izplatīt paraugpraksi šajā jomā; uzsver, ka partnerība var veicināt efektivitāti, lietderību, leģitimitāti un pārredzamību visos struktūrfondu plānošanas un īstenošanas posmos, kā arī sekmēt apņēmību un ieinteresētību attiecībā uz programmas rezultātiem; uzsver brīvprātīgo nozares nozīmīgo lomu partnerības procesā;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

15. atgādina par prasību apspriesties ar plašu sabiedrību, izmantojot organizācijas, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, un NVO, lai ņemtu vērā to ieteikumus, un uzsver, ka pilsoniskās sabiedrības dalība sekmē lēmumu pieņemšanas leģitimizāciju; norāda, ka centieni iesaistīt sabiedrību darbības programmu sagatavošanā periodam no 2007. gada līdz 2013. gadam nav bijusi tik veiksmīga, kā cerēts; aicina Komisiju apzināt paraugpraksi un veicināt tās piemērošanu, lai uzlabotu sabiedrības iesaistīšanos pirms nākamā plānošanas perioda;

16. aicina daudzlīmeņu pārvaldības principu integrēt visos stratēģijas "Eiropa 2020" plānošanas un īstenošanas posmos, lai nodrošinātu reģionālo un vietējo iestāžu, kurām tā jāīsteno, patiesu ieinteresētību par rezultātiem; šajā sakarā atgādina par priekšlikumu Vietējo un reģionālo pašvaldību teritoriālajam līgumam par stratēģiju "Eiropa 2020", lai mudinātu reģionus un pašvaldības iesaistīties stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sekmīgā īstenošanā;

17. iesaka Komisijai atkārtoti analizēt iespējas īstenot Eiropas Parlamenta ierosināto izmēģinājuma projektu "Erasmus vēlētiem vietējiem un reģionāliem pārstāvjiem" un, lai paaugstinātu ierosināto projektu standartu un sasniegtu efektivitātes mērķi, aicina Komisiju kopā ar partneriem, kas specializējušies integrētas pieejas un daudzlīmeņu pārvaldības koncepciju ieviešanā, izmantojot līdzekļus no budžeta pozīcijas, kas paredzēta ERAF darbības tehniskās palīdzības līdzekļiem, īstenot apmācības un mobilitātes sistēmu vietējā līmeņa un reģionu pārstāvjiem, kuri iesaistīti kohēzijas politikas programmu vadīšanā; tādēļ prasa Komisijai mērķtiecīgi piešķirt finansējumu minētajām iniciatīvām un uzlabot tīklu veidošanu ar reģionālajām un vietējām iestādēm, tostarp ar Reģionu komitejas starpniecību;

18. uzskata, ka Eiropas reģionu tīkliem vajadzētu izvērst savu darbību pārvaldības un partnerības paraugprakses jomā, likt lielāku uzsvāru uz politisko un stratēģisko pieredzi, kas gūta iepriekšējos programmu ciklos, kā arī nodrošināt publisku piekļuvi nozīmīgākajai informācijai par pieredzes apmaiņu visās ES valodās un tādējādi veicināt paraugprakses efektīvu īstenošanu;

Komisijas lomas stiprināšana reģionālo un vietējo iestāžu atbalstā

19. uzskata, ka reģionālo un vietējo iestāžu lielākai lomai jābūt līdzsvarā ar Komisijas kā uzraudzītājas lomu, kas paredz drīzāk pievērsties revīzijas sistēmām, nevis atsevišķiem projektiem; tādēļ aicina izstrādāt ES sertifikācijas sistēmu valstu revīzijas iestādēm; mudina Komisiju pabeigt atbilstības novērtējuma ziņojumu apstiprināšanu, lai izvairītos no maksājumu kavējumiem un līdzekļu zaudējumiem finanšu saistību atcelšanas dēļ, un līdz 2012. gadam iesniegt priekšlikumu par pieļaujamo kļūdas risku;

20. atzinīgi vērtē Komisijas secinājumus ziņojumā par 2010. gada februāra rīcības plānu un līdz šim sāktās korektīvās un preventīvās darbības; aicina Reģionālās politikas ģenerāldirektorātu turpināt iesākto darbu visu īstenošanas periodu, lai uzturētu pateicoties rīcības plānam sasniegto tempu;

21. uzsver, ka jāuzlabo Eiropas iniciatīvu koordinēšana kohēzijas politikas un struktūrpolitikas jomā, lai neapdraudētu reģionālās politikas saskaņotību; tādēļ aicina Komisijā uzlabot saskaņošanu starp Reģionālās politikas ģenerāldirektorātu, kas ir atbildīgs par kohēzijas politiku un struktūrpolitiku, un ģenerāldirektorātiem, kuru kompetencē ir attiecīgās nozaru iniciatīvas; attiecībā uz Lisabonas līgumā paredzēto vietējo un reģionālo pašvaldību tiesību nostiprināšanu prasa, lai tās tiktu ciešāk iesaistītas politikas izstrādē Komisijas līmenī nolūkā palielināt par projektiem atbildīgo personu atbildību; turklāt aicina Komisiju tomēr vairāk kontrolēt rezultātus uz vietas, lai labāk novērtētu projektu struktūru un pasākumu efektivitāti attiecībā uz tiem noteiktajiem mērķiem;

22. aicina Komisiju stiprināt iniciatīvu, kas paredz pārvaldības un sertificēšanas iestāžu to darbinieku apmācīšanu, kas veic apmācību; uzsver, ka šis process ir nepārtraukti jāuzrauga, lai nodrošinātu, ka apmācību saturs atbilstošā mērā nonāk līdz zemākajam līmenim, sasniedzot vietējā līmeņa dalībniekus;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

23. mudina Komisiju nekavējoties uzsākt jaunā portāla darbību struktūrfondu kopējā datubāzē 2007, dodot iespēju visiem ar struktūrfondiem saistītajiem dalībniekiem tieši piekļūt vajadzīgajai informācijai; iesaka dalībvalstīm popularizēt šo instrumentu un par to informēt reģionālās un vietējās iestādes, kā arī galīgos līdzekļu saņēmējus;

24. aicina Komisiju īstenot papildu tehniskās palīdzības mehānismus, lai reģionu un vietējā līmenī uzlabotu zināšanas par problēmām saistībā ar īstenošanu, it īpaši dalībvalstīs, kur, kā norādīts Komisijas veiktā 2000.–2006. gada kohēzijas politikas programmu īstenošanas *ex post* novērtējumā, tiek novērotas plaši izplatītas problēmas saistībā ar to administratīvo veiktspēju šo programmu īstenošanas jomā;

25. pieprasa standartizētu vienota informācijas un vienota revīzijas modeļa (*SISA*) piemērošanu visos revīzijas līmeņos, lai izvairītos no revīziju dublēšanās un pārmērīgas kontroles; mudina Komisiju izdot vienotas revīzijas rokasgrāmatu, iekļaujot visus līdz šim noteiktos norādījumus;

26. aicina dalībvalstis vairāk izmantot finansēšanas tehnikas instrumentus kā līdzekļus, lai uzlabotu projektu kvalitāti un privāto dalībnieku, it īpaši MVU, dalību Eiropas projektos; aicina Komisiju vienkāršot šo instrumentu darbības noteikumus, jo to pašreizējā sarežģītība ierobežo izmantošanu;

27. ir pārliecināts, ka atbilstības procedūrām nodrošināšana nedrīkst kaitēt intervences pasākumu kvalitātei; prasa Komisijai nākotnē izstrādāt vairāk uz rezultātu orientētu politiku, vairāk pievērsoties kvalitātei un stratēģisku projektu izstrādei, nevis kontrolei; tādēļ mudina Komisiju izstrādāt objektīvus un kvantitatīvus rādītājus, kas ir salīdzināmi visā Savienībā, lai uzlabotu uzraudzības un novērtēšanas sistēmas, un turpmāk apsvērt elastīgāku noteikumu nepieciešamību ekonomikas krīzes gadījumā;

28. uzsver, ka pārredzamas un skaidras procedūras ir viens no labas pārvaldības faktoriem; tādēļ atzinīgi vērtē Finanšu regulas un struktūrfondu noteikumu notiekošo vienkāršošanu un aicina dalībvalstis pilnībā ievērot pārskatītās Finanšu regulas prasības un atklāt informāciju par struktūrfondu līdzekļu galīgajiem saņēmējiem; mudina Komisiju ierosināt saprotamus noteikumus, kurus nevajadzēs bieži grozīt; aicina laika posmam pēc 2013. gada vienkāršot fondu struktūru, nevis tādēļ, ka pārdzīvota ekonomikas krīze, bet saskaņā ar turpmākās kohēzijas politikas vispārīgu principu, lai sekmētu līdzekļu apguvi, un iesaka pārredzamāk un elastīgāk izmantot ES fondus, lai novērstu lieku administratīvo slogu, kas iespējamajos partnerus var atturēt no dalības projektos;

29. atzinīgi vērtē 2010. gada Komisijas stratēģisko ziņojumu par kohēzijas politikas programmu īstenošanu, jo, īstenojot atgriezenisko saiti, tas var sniegt nozīmīgu informāciju politikas veidošanas procesā; uzskata, ka minētajā ziņojumā paustie secinājumi ir rūpīgi jāņem vērā, arī izstrādājot priekšlikumus par kohēzijas politikas programmu efektīvāku īstenošanu;

30. atkārtoti pauž apņemšanos veidot stabilu un pienācīgi finansētu kohēzijas politiku, kas nodrošina visu Eiropas Savienības reģionu harmonisku attīstību; prasa šīs politikas budžetu saglabāt arī pēc 2013. gada un noraidīt visus mēģinājumus to renacionalizēt;

31. aicina Komisiju turpmākajos regulējumos rīkoties saskaņā ar diferenciācijas un proporcionālītātes principu un prasības pielāgot atbilstoši programmu lielumam un partneriem, it īpaši, ja ir iesaistītas nelielas publiskās iestādes; prasa visiem fondiem plašāk izmantot vienreizējos maksājumus un vienotas likmes, it īpaši, ja līdzekļi paredzēti pieskaitāmo izmaksu segšanai vai tehniskajai palīdzībai; ierosina ieviest noteikumu elastīgākai kritēriju novērtēšanai, lai sekmētu novatoriskus projektus un vienkāršākas kontroles prasības izmēģinājuma projektiem; mudina Komisiju attīstīt "uzticības saišu" principu ar dalībvalstīm, kas apņemas pienācīgi izmantot fondus un nodrošina to;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

32. prasa — lai politiku nākotnē padarītu lietotājam draudzīgāku, labāk jāsaskaņo un jāintegrē struktūrfondu noteikumi, izvairoties no projektu sadalīšanas vairākās daļās, lai tas attiektos uz dažādiem fondiem; iesaka vairāk pievērsties ne tikai izdevumu pareizībai, bet nodrošināmo darbību kvalitātei, un resursus vairāk paredzēt palīdzības nodrošināšanai vadības līmenī;

33. aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumus nākamā plānošanas perioda noteikumiem, savlaicīgi pieņemt īstenošanas regulu, izstrādāt vajadzīgos norādījumus un nodrošināt ar tiem saistītas mācības, kā arī veicināt sarunu procesu un darbības programmu apstiprināšanu, tādējādi novēršot kavēšanos saistībā ar kohēzijas politikas īstenošanu un fondu apgūšanu pēc 2013. gada;

*

* *

34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Patiesas teritoriālās, sociālās un ekonomikas kohēzijas sasniegšanu Eiropas Savienībā

P7_TA(2010)0473

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par patiesas teritoriālās, sociālās un ekonomikas kohēzijas sasniegšanu Eiropas Savienībā — nepieciešams priekšnoteikums pasaules mēroga konkurētspējai? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Lisabonas līgumu, ar kuru groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā I un XVIII sadaļu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Globālā Eiropa. Konkurence pasaulē — ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā” (COM(2006)0567),
- ņemot vērā ESAO 2009. gada ziņojumu,
- ņemot vērā “Veiksmīgas partnerības — pamatnostādnes”, ESAO 2006. gada Vietējās ekonomikas un nodarbinātības attīstības forums partnerībai un vietējai pārvaldībai,
- ņemot vērā Ziņojumu par globālo konkurētspēju 2009.–2010. gadā, Pasaules Ekonomikas forums, Šveice, 2009. gads,
- ņemot vērā neatkarīgo ziņojumu, ko pēc reģionālās politikas komisāres *Danuta Hübner* lūguma 2009. gada aprīlī sagatavoja *Fabrizio Barca*, “Darba kārtība reformētai kohēzijas politikai — uz vietējās attīstības prioritātēm balstīta pieeja Eiropas Savienības problēmu pārvarēšanai un plānu īstenošanai”,
- ņemot vērā Eiropas Pašvaldību un reģionu padomes politikas dokumentu “ES kohēzijas politikas nākotne”, Brisele, 2009. gada decembris,

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- ņemot vērā Eiropas Reģionu asamblejas (ERA) rezolūciju par reģionālo politiku pēc 2013. gada, ko ERA Ģenerālā asambleja pieņēma 2007. gada 8. novembrī Udinē, Itālijā,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par pārrunu rezultātiem saistībā ar kohēzijas politikas stratēģijām un programmām 2007.–2013. gada plānošanas periodam (COM(2008)0301),
  - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošanu — pārrunu rezultāti saistībā ar valstu kohēzijas politikas stratēģijām un rīcības programmām ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par paraugpraksi reģionālās politikas jomā un šķēršļiem struktūrfondu izmantošanā ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2009. gada 24. marta rezolūciju par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un statusu debatēm par kohēzijas politikas nākotnes reformu ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju “ES 2020” ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā Ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (COM(2007)0273),
  - ņemot vērā Komisijas 20. gada ziņojumu par struktūrfondu izmantojumu (2008) (COM(2009)0617),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Privātā un publiskā sektora ieguldījumu mobilizēšana ekonomikas atveseļošanai un ilgtermiņa strukturālo pārmaiņu nodrošināšanai: publiskā un privātā sektora partnerību veidošana” (COM(2009)0615),
  - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 14. februāra rezolūciju par valsts atbalsta reformu 2005.–2009. gadam ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0309/2010),
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā minēts, ka viens no Eiropas Savienības mērķiem ir veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un dalībvalstu solidaritāti;
- B. tā kā Savienība var būt globāli konkurētspējīga tikai tādā mērā, cik ar iekšējo politiku tiek stiprinātas tās spējas reaģēt uz globāliem uzdevumiem, veidojot ilgtspējīgu, zemas oglekļa emisijas ekonomiku, kas saglabā bioloģisko daudzveidību, bet lejupslīdes periodi uzskatāmi parāda, ka mazāk attīstītajiem reģioniem ir mazāk atjaunotnes spēju;
- C. tā kā konkurētspēja un kohēzija nerada pretrunas un ir saderīga, turklāt ietver papildināmības elementus;

⁽¹⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 79. lpp.

⁽²⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 38. lpp.

⁽³⁾ OV C 15 E, 21.1.2010., 10. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 65. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0223.

⁽⁶⁾ OV C290 E, 29.11.2006., 97. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- D. tā kā, lai gan Savienībā ir panākta būtiska attīstība konverģences jomā, ir vērojama tendence palielināties teritoriālajām atšķirībām starp ES reģioniem, piemēram, pieejamības ziņā, jo īpaši strukturāli mazattīstītos reģionos, turklāt atšķirības vērojamas gan atsevišķu reģionu iekšienē, gan ES teritorijās, un līdz ar to var veidoties teritoriālā segregācija, palielināties labklājības līmeņu atšķirības ES reģionos un pazemināties vispārējā ES konkurētspēja;
- E. tā kā ESAO 2009. gada ziņojumā ir dots ieteikums ilgtermiņa izaugsmei, uzsverot, kāda nozīme ir nodokļu politikai, ieguldījumiem infrastruktūrā, izglītība un darbaspēkā, kā arī ražošanas tirgu noregulēšanai, tādējādi uzsverot to nozīmi;
- F. tā kā Pasaules ekonomikas foruma 2009. gada Ziņojumā par globālo konkurētspēju, kā arī citos ziņojumos ir norādīts uz infrastruktūras izšķirošo nozīmi kā otro no 12 pīlāriem, pamatojoties uz kuriem tiek vērtēta globālā konkurētspēja, un uzsvērts, ka kvalitatīva infrastruktūra ir priekšnoteikums, lai samazinātu attālumu radīto ietekmi, piesaistītu ārvalstu investīcijas un nodrošinātu ekonomiskās attīstības iespējas;
- G. tā kā konkurētspēju var palielināt vienīgi tad, ja ekonomikas izaugsme ir īsteni ilgtspējīga visā ES;
- H. tā kā ziņojumā "Inovatīvas Eiropas radīšana", ko sniegusi neatkarīgu ekspertu grupa pētniecības, attīstības un inovācijas jautājumos, kas iecelta pēc Hemptonkortas samita un ko vadīja *Esko Aho*, norādītas galvenās jomas — e-veselība, farmaceitiskie produkti, transports un loģistika, vide, digitālais saturs, enerģētika un drošība —, kurās var izvērst inovāciju tirgu un būtiska ietekme var būt valsts politikai;
- I. tā kā, lai sasniegtu stratēģijas "ES 2020" mērķus, ir jāatzīst sākuma stāvokļa atšķirības attīstības līmeņos un ierobežojumos un ir jānosaka tādi mērķi, kas atbilst reālajai situācijai, un vajadzības, ko nosaka, konsultējoties ar visiem iesaistītajiem dalībniekiem dažādos valdības līmeņos;
- J. tā kā 2010. gada marta Eiropadome atzina, ka ir būtiski ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju veicināt, cita starpā attīstot arī infrastruktūru, lai nodrošinātu panākumus ES stratēģijai laika posmam līdz 2020. gadam apstākļos, kad ar šo jauno stratēģiju tiks risināti jautājumi saistībā ar ekonomiskās attīstības blokādēm;
- K. tā kā kohēzijas politika ir bijis efektīvs instruments, ar ko elastīgi risināt finanšu krīzes radītos sociālekonomiskos uzdevumus;
- L. tā kā papildus labai infrastruktūrai galvenie konkurētspējas priekšnoteikumi ir pētniecības, inovācijas un tehnoloģiskās attīstības veicināšana un atbilstīgi augstas kvalitātes apmācības sniegšana reģionu iedzīvotājiem;
- M. tā kā reģioniem būs izšķiroša nozīme, lai ierobežotu krīzes seku ietekmi uz sabiedrību, un tāpēc tiem jāizmanto partnerības princips un jāizstrādā piemēroti instrumenti dažādu politikas veidu teritoriālās ietekmes *ex-ante* novērtēšanai, lai risinātu tādas lielas uzdevumus kā pielāgošanās globalizācijai, demogrāfiskās pārmaiņas un iedzīvotāju skaita samazināšanās reģionos, klimata pārmaiņas, enerģētikas jautājumi un bioloģiskās daudzveidības aizsardzība, kā arī jauni uzdevumi, kurus izvirzījis krīze;
- N. tā kā debašu rezultātos par kohēzijas politikas stratēģijām un programmās plānošanas periodam no 2007. gada līdz 2013. gadam redzams, ka plānu kvalitāte un ieinteresēto personu iesaistīšanās katrā pārvaldības līmenī ir palielinājusies, tādējādi sekmējot Lisabonas mērķu sasniegšanu ekonomiskās konkurētspējas un nodarbinātības jomā;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- O. tā kā kohēzijas politikas reformai jāveicina šīs politikas uzlabošanās, sekmējot Eiropas politikas virzienu atbilstību un sinerģiju, kā arī labāku koordinēšanu starp tiem, neizdarot politikas jomu savstarpēju pakārtošanu un pamatojoties uz Savienības vajadzībām un mērķiem, ko nosaka ilgtspējīga attīstība;
- P. tā kā vietējo un reģionālo dalībnieku iesaistīšanās kohēzijas politikā ir uzskatāmi parādīta to reģionālajās un vietējās stratēģijās, kuru mērķis ir veicināt ekonomisko attīstību un sociālo integrāciju;
- Q. tā kā atpalikušo reģionu ekonomiskā konkurētspēja tiek atbalstīta, attīstot to veikspēju, kas veicina piekļuvi izglītībai, pētniecībai un inovācijai;
- R. tā kā, lai gan atsevišķi šo instrumentu struktūras elementi, piemēram, kopīgs termiņš un atbilstība Lisabonas programmai, ir sinerģiski, vēl aizvien pastāv atšķirības tādas kā dažādi juridiskie pamati, tematisko un teritoriālo mērķu pretstatījums un dalītas pārvaldības pretstatīšana centralizētai;

Kohēzijas politika kā priekšnoteikums pasaules mēroga ekonomiskajai konkurētspējai

1. uzsver ES kohēzijas politikas sasniegtos rezultātus un to, ka tās īstenošana ir neatsverama, lai stratēģija "ES 2020" būtu sekmīga un lai tā būtu instruments, ar ko izlīdzināt reģionu atšķirības un tādējādi palielināt to konkurētspēju, sekmējot strukturālu reformu sākšanu un veicinot reģionu spēju pielāgoties globālajam ekonomiskajam klimatom;
2. atzinīgi vērtē to, ka laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam visas dalībvalstis ievērojamu summu no saviem kopējiem finanšu līdzekļiem ir piešķirušas pētniecībai un izstrādei, inovācijai un uz zināšanām balstītas ekonomikas attīstībai, kas ļāva sagatavot 246 valsts vai reģionālās darbības programmas, pētniecībai un inovācijai piešķirot ap 86 miljardiem euro, no kuriem 50 miljardi euro jau tika piešķirti pētniecības, izstrādes un inovācijas darbībām; uzsver — tā kā pētniecība un inovācija ir būtiska, lai uzlabotu ES konkurētspēju saistībā ar globālu uzdevumu risināšanu, ir jāturpina ieguldījumi šajās jomās un regulāri jāveic ar rezultātiem pamatoti attīstības novērtējumi; tāpēc saistībā ar nākamo plānošanas periodu iesaka dalībvalstīm un Komisijai no struktūrfondiem piešķirt pietiekamus līdzekļus pētniecībai un inovācijai, jo īpaši ilgtspējīgai inovācijai, un uzlabot veikspēju pētniecībā; uzsver, ka zinību triādē ir jāpopularizē un jāievieš veiksmīgi modeļi, lai sadarbībā ar uzņēmumiem, pētniecības centriem, universitātēm un valsts iestādēm nodrošinātu reģionālās pētniecības un inovācijas stratēģisko programmu ilgtspējīgu attīstību; uzsver potenciālu, kāds reģionālās konkurētspējas veicināšanā ir reģionālajām zināšanu un inovāciju kopienām, un aicina labāk koordinēt strukturālos fondus un 7. pamatprogrammu pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai;
3. uzsver, ka, veicinot kohēzijas politikas resursu koncentrēšanu, var panākt, ka šī politika būtiski sekmē konkurētspēju, inovāciju un nodarbinātību ES;
4. uzsver būtisko nozīmi, kāda kohēzijas politikas īstenošanā ir gan valsts sektoram — visos valsts pārvaldes līmeņos —, gan privātajam sektoram, atjaunojot uzticību un solidaritāti lejupslīdes laikā un pēc tās, garantējot vienlīdzīgas iespējas piekļūt valsts ieguldījumiem, jo īpaši infrastruktūrā, jaunās tehnoloģijās un cilvēkkapitālā, un nodrošinot ilgtspējīgu attīstību;
5. uzsver to, ka ES reģionu ekonomiskā konkurētspēja ir cieši saistīta ar pienācīga līmeņa nodarbinātību, izglītību un kvalificētu darbaspēku, sociālo drošību un piekļuvi publiskiem pakalpojumiem; šajā ziņā norāda, ka atbalsts, ko sociālajai kohēzijai nodrošina kohēzijas politika, palielina šīs politikas ietekmi uz vispārējo reģionālo konkurētspēju globālā mērogā;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

6. uzskata, ka atbilstīgi Līgumu garam kohēzijas politika ir apliecinājusi, ka tai ir izšķiroša nozīme Eiropas integrācijas procesā, un tās mērķis ir mazināt reģionālās atšķirības attīstības līmeņos, sagatavot reģionus saistībā ar ilgtermiņa un īstermiņa uzdevumiem (globalizācija, demogrāfiskās pārmaiņas, iedzīvotāju skaita samazināšanās lauku rajonos, klimata pārmaiņas un bioloģiskās daudzveidības aizsardzība), ņemot vērā reģioniem raksturīgās priekšrocības un nepilnības;

7. norāda, ka, pastiprinot pētniecības, attīstības, inovācijas politikas un kohēzijas politikas mijiedarbībā radītās sinerģijas, var labāk sagatavoties, lai risinātu ES stratēģijas 2020. gadam uzdevumus; uzsver, ka kohēzijas politikai jāieņem nozīmīga vieta stratēģijas "ES 2020" īstenošanā, jo šī politika sekmē strukturālas izmaiņas visā Eiropā un atbalsta galvenās ieguldījumu prioritātes visos līmeņos vietējā, reģionālā, valsts un pārrobežu mērogā, nodrošinot sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju; tomēr norāda, ka kohēzijas politikas prioritātēm, lai arī tām jāatbilst stratēģijas "ES 2020" mērķiem, jāsauglabā to neatkarīgās politikas raksturs, spējot ņemt vērā reģionālās īpatnības un atbalstīt vājākos reģionus un reģionus, kuriem visvairāk vajadzīga palīdzība, ar mērķi pārvarēt to sociālekonomiskās grūtības un dabiskos trūkumus, kā arī samazināt atšķirības; uzskata, ka, turpinot jau sāktu kohēzijas politikas pamatnostādņu īstenošanu, tiks saglabāts pētniecības, izstrādes un inovācijas reģionālais mērogs un radītas darbvietas inovatīvās nozarēs;

Teritoriālā kohēzija — pārdomas par ES politikas ietekmi vietējā mērogā

8. atbalsta viedokļus, kas pausti Zaļajā grāmatā par teritoriālo kohēziju attiecībā uz konkurētspēju, kas ir atkarīga no sakaru veidošanas ar citām teritorijām, lai kopīgus līdzekļus izlietotu saskaņotā un ilgtspējīgā veidā ar mērķi izmantot iespējas, ko rada ES teritoriālā daudzveidība; šajā saistībā uzsver, ka priekšnoteikumi turpmākajai konkurētspējas sekmēšanai ir vienmērīga un koordinēta transporta pakalpojumu darbība, pietiekama piekļuve telekomunikācijām, kā arī attiecīgā gadījumā enerģētikas, veselības aprūpes, pētniecības, izglītības un vides aizsardzības infrastruktūras apvienošana; aicina Komisiju izvirzīt konkrētus priekšlikumus teritoriālās kohēzijas mērķu noteikšanai un konsekventai īstenošanai;

9. uzskata, ka, izstrādājot un īstenojot kohēzijas politiku, dalībvalstīm ir jāatbalsta attiecīgajai vietai pielāgota pieeja; atzīst, ka reģionu nozīme katrā dalībvalstī ir citāda atkarībā no to politiskās un administratīvās struktūras; prasa pienācīgi piemērot subsidiaritātes principu tā nostiprinātajā un plašākajā nozīmē, kā to paredz LESD, un prasa panākt uzlabojumus pašreizējā plānošanas periodā, veicinot decentralizācijas principa piemērošanu pašvaldību līmenī nolūkā uzlabot līdzekļu apguvi; šajā ziņā par neproduktīvu uzskata to, ka reģioni vidēji pārvalda tikai 30,5 % no kopējā kohēzijas politikai piešķirtā budžeta, bet atlikušo daļu — centrālās pārvaldes struktūras; tāpēc uzskata, ka nākotnē būtiski ir jānostiprina partnerības princips;

10. uzskata, ka pierobežas teritorijās jo īpaši aktuālas ir problēmas, ar kurām ES saskaras, īstenojot robežu atvēršanas, iekšējā tirgus izveides pabeigšanas un globalizācijas uzdevumus; uzsver, ka šādu teritoriju konkurētspēju var apdraudēt vajadzība risināt uzdevumus, ko izvirza konkurējošas fiskālās un labklājības sistēmas, kompleksi administratīvie režīmi un migrācijas plūsmas starp reģioniem un valstīm; uzsver, cik būtiski ir izstrādāt pārrobežu sadarbības un daudzlīmeņu pārvaldības īstenošanai vajadzīgos instrumentus, un aicina Komisiju sekmēt apmaiņu ar informāciju un labāko praksi;

11. norāda, ka teritoriālajai kohēzijai ir horizontāls, starpnozaru raksturs, un līdz ar to Savienības politikai ir jāsekmē tās sasniegšana; atkārtoti uzsver, ka šis jēdziens ietver ne tikai reģionālās politikas aspektus, bet arī saskaņotību ar citiem Savienības politikas virzieniem, kuru mērķis ir ilgtspējīga attīstība un kuri nodrošina izmērāmus rezultātus reģionālā mērogā nolūkā izstrādāt un pilnībā izmantot īpašus reģionālo iespēju veidus un palielināt to ietekmi uz vietās, vairojot reģionu konkurētspēju un pievilcību un sasniedzot teritoriālo kohēziju; uzskata, ka koncentrācija, sadarbība un sakari ir teritoriālās kohēzijas pamatjomas, lai teritoriālā attīstība ES būtu līdzsvarotāka;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

12. uzsver, ka daudzlīmeņu pārvaldība ietver atbildības par programmām nodošanu, kas ļaus labāk izmantot teritoriālās sadarbības iespējas, un ka līdz ar to ir jāīsteno daudzlīmeņu pārvaldības principi, lai Savienība spētu sasniegt kopīgus mērķus, izmantojot saskaņotus un uz rezultātiem orientētus pasākumus, vienlaikus nosakot konkrētas reģionālās un vietējās prioritātes;

13. atzinīgi vērtē iniciatīvu *URBAN* un *LEADER* rezultātus un uzsver, ka ir jāizmanto iepriekš gūtā pieredze un ar to saistītie labākās prakses piemēri nolūkā izveidot integrētu un līdzsvarotu pilsētu–lauku attīstības programmu, kas atbilstu katra reģiona vajadzībām; aicina Komisiju izskatīt un piedāvāt darba metodoloģijas, ar kurām varētu veicināt pilsētu un lauku partnerības, novērst iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku rajonos un stimulēt ilgtspējīgu pilsētu attīstību, jo gandrīz 80 % ES iedzīvotāju dzīvo pilsētās; norāda, ka gan pilsētām, gan lauku rajoniem ir dinamiska nozīme reģionālās ekonomikas izaugsmē un uzsver, ka nākamajā plānošanas periodā ir jāiegulda pilsētu, kā arī priekšpilsētu attīstības projektos un jāpanāk labāka saskaņotība ar lauku attīstības programmām;

Kohēzijas politikas ietekmes maksimāla palielināšana ekonomiskās konkurētspējas kāpināšanai

14. uzskata partnerību par galveno principu kohēzijas politikas satura noteikšanā, izmantojot augšupēju pieeju, kas veicina administratīvās veiktspējas un plānošanas procesa kvalitāti; uzskata, ka visiem valdības līmeņiem jābūt kohezīviem, papildinošiem un produktīviem, palielinot ES ekonomisko konkurētspēju; aicina Komisiju skaidrāk formulēt partnerattiecību principu, lai izveidotu īstenas partnerattiecības ar reģionālajām un vietējām iestādēm un veicinātu labākās prakses apmaiņu starp reģioniem;

15. norāda, ka līdzfinansēšana ir kohēzijas politikas pareizas pārvaldības pamatprincips; aicina turpināt tā piemērošanu, lai arī krīzes dēļ ir ierobežoti publiskie izdevumi;

16. uzsver, ka ir jāsekmē uzņēmējdarbība un jāatbalsta mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), atzīstot mazo un vidējo uzņēmumu būtisko nozīmi ekonomikas konkurētspējas veicināšanā un darbvietu radīšanā; uzsver, ka ir jāpārskata un jākonsolidē to ES instrumentu ietekme, kas atbalsta Eiropas konkurētspēju, lai racionālizētu administratīvās procedūras, veicinātu piekļuvi — jo īpaši MVU — finansējumam un ieviestu inovatīvus stimulēšanas mehānismus, orientējoties uz tādu mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar progresīvu, ilgtspējīgu un integrētu izaugsmi, un sekmējot ciešāku sadarbību ar Eiropas Investīciju banku un citām finanšu iestādēm; šajā saistībā atzinīgi vērtē finansēšanas instrumentu radīto pievienoto vērtību un mudina tos, kā arī apgrozības fondus un vispārējās dotācijas izmantot pēc iespējas plašākā mērogā, lai papildinātu no struktūrfondu pieejamos līdzekļus nolūkā radīt konstruktīvu savstarpējo ietekmi un maksimāli uzlabotu rezultātus; aicina arī vienkāršot piekļuvi riska kapitālam un mikrofinansējumam;

17. turklāt uzsver, ka efektīva kohēzijas politikas īstenošana ir ļoti atkarīga no tās izstrādes kvalitātes, un līdz ar to izšķiroša nozīme ir vietējo un reģionālo iestāžu iesaistīšanai agrīnā izstrādes posmā; tāpat arī uzsver, ka ir jāizstrādā horizontāla un vertikāla partnerība starp publiskām iestādēm visos līmeņos, lai pārvaldība kļūtu pēc iespējas efektīvāka dažādos līmeņos; atgādina, ka daudzlīmeņu pārvalde ir viens no kohēzijas politikas pamatprincipiem un ka ir būtiski nodrošināt kvalitatīvu lēmumpieņemšanas procesu; šajā ziņā uzsver arī, cik būtiskas ir partnerattiecības, kas pastāv starp reģionālajām iestādēm un Reģionu komiteju;

18. atzinīgi vērtē Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko vienkāršo struktūrfondu un Kohēzijas fonda izmantošanas procedūras, un aicina Komisiju turpināt šādu procedūru vienkāršošanu, lai nodrošinātu to elastīgumu un finansējuma saņēmējiem samazinātu administratīvo slogu, un tādējādi iestādes varētu savlaicīgi risināt liela mēroga uzdevumus ar attiecīgiem resursiem; uzskata, ka ar valsts un privātpersonu partnerībām var nodrošināt reālu atbalstu, papildinot centienus vietējā un reģionālā līmenī, un aicina Komisiju izvirzīt konkrētus priekšlikumus publiskā un privātā sektora partnerību konsolidācijai saistībā ar kohēzijas politiku;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

19. uzsver, ka nolūkā novērst atšķirības ir svarīgi turpināt atbalsta nodrošināšanu galvenokārt projektiem, kuri paredzēti mazāk attīstītiem reģioniem, lai būtu iespējams saglabāt šajā plānošanas periodā gaidīto ietekmi un tā atbilstu sākotnējām aplēsēm; norāda, ka, uzlabojot piekļuvi un infrastruktūras objektus, tiks veicināta mazāk attīstītu reģionu konkurētspēja iekšējā tirgū un līdz ar to visas ES ārējā konkurētspēja; uzskata, ka atbalsta atcelšana varētu mazināt ietekmi, kāda bijusi sākotnējiem labvēlīgajiem rezultātiem;

20. uzsver — lai gan tradicionāli kohēzijas politikā lielākā uzmanība pievērsta mazāk attīstītiem reģioniem, tā attiecas uz visiem Eiropas reģioniem neatkarīgi no to attīstības līmeņa; tādēļ uzsver, ka ir jānodrošina sasniegt reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi; atkārtoti pauž uzskatu, ka spēcīga un pareizi finansēta kohēzijas politika, kuras budžets gan absolūtā, gan relatīvā izteiksmē atbilst vismaz pašreizējam apmēram, ir priekšnoteikums stratēģijas "ES 2020" mērķu sasniegšanai, lai nodrošinātu gan progresīvu, ilgtspējīgu un integrētu ekonomikas izaugsmi, padarot ES globāli konkurētspējīgu, gan panāktu, ka visi reģioni attīstās saskaņoti, sasniedzot sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas mērķi;

21. uzskata, ka IKP arī turpmāk jābūt galvenajam kritērijam, lai noteiktu, vai reģioniem nepieciešams kohēzijas politikas atbalsts, taču papildus var izmantot arī citus izmērāmus rādītājus, par kuriem ir pierādījumi, ka tie ir būtiski, ļaujot dalībvalstu iestādēm attiecīgajā lēmumu pieņemšanas līmenī pielietot citus rādītājus, ņemot vērā reģioniem un pilsētām raksturīgās īpatnības;

22. uzsver, cik svarīgi, piešķirot līdzekļus, ir ņemt vērā īpatnības, kādas, piemēram, ir raksturīgas piekrastes, kalnu un attāliem reģioniem, reģioniem, kuros samazinās iedzīvotāju skaits, vai nomaļiem pierobežas reģioniem un pilsētām; mudina reģionus izstrādāt iniciatīvas par reģionālo īpatnību izmantošanu; aicina Komisiju pielāgot dažādus finanšu instrumentus tā, lai radītu pievienoto vērtību īsā un vidējā termiņā, ņemot vērā arī ekonomiskās un finansiālās krīzes ietekmi;

23. aicina Komisiju analizēt veidus, kā jaunās finansēšanas metodes var uzlabot kohēzijas politikas efektivitāti un ietekmi, lai izvēlētie projekti sniegtu iespējami labākus rezultātus;

24. uzsver dzimumu līdztiesības labvēlīgo ietekmi uz ES ekonomikas izaugsmi un sociālo kohēziju un līdz ar to uz konkurētspēju;

Kohēzijas politika kā galvenā politika periodam pēc 2013. gada

25. uzsver izšķirošo nozīmi, kāda reģionālajai attīstībai un teritoriālajai kohēzijai ir Eiropas pievienotās vērtības radīšanā visā Eiropā, uzlabojot ES ekonomisko konkurētspēju un tuvinot ES stratēģijas 2020. gadam mērķu sasniegšanu, kā vienu no galvenajiem veidiem ekonomiskā līdzsvara panākšanai izmantojot uz vietu balstītu pieeju;

26. uzsver, ka ir jāizstrādā integrēta pieeja struktūrfondu piemērošanai, jo tas ir nozīmīgs līdzeklis, ar ko palīdz sasniegt ilgtspējīgu izaugsmi, nodarbinātību un labklājību reģionos;

27. uzsver, ka ir jāievieš pagaidu režīmi, lai konsolidētu un uzlabotu pašreizējo attīstības līmeni, kas var pasliktināties, ja pēc vēlamā mērķa sasniegšanas būtiski samazina finansējumu; norāda, ka tādējādi pret reģioniem, kuri atrodas līdzīgā situācijā, tiks nodrošināta vienāda attieksme, kas savukārt ļautu efektīvi organizēt programmas;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

28. atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka ES sabiedrības cerības pamatojas uz iedzīvotāju vajadzībām un jo īpaši uz vēlmi piekļūt attiecīgai infrastruktūrai un kvalitatīviem sabiedriskiem pakalpojumiem, kuri jānodrošina taisnīgi un par visiem Eiropas iedzīvotājiem pieņemamām cenām neatkarīgi no vietas, kur viņi dzīvo un strādā; prasa ievērot vienlīdzīgu iespēju tiesības un uzsver, ka invalīdiem ir jābūt iespējai piekļūt visām infrastruktūrām un projektiem, kurus finansē no struktūrfondiem;

29. uzsver — lai konsolidētu zināšanas un inovāciju kā turpmākās ekonomikas izaugsmes un Eiropas konkurētspējas dzinējspēku, ir jāuzlabo izglītības kvalitāte, jāattīsta pētniecības rezultāti, jāveicina inovācija un zināšanu nodošana visā Savienībā, maksimāli jāizmanto IKT iespējas, jānodrošina, ka inovatīvas idejas tiek ietvertas jaunos produktos un pakalpojumos, kas sekmē izaugsmi un darbietu kvalitāti un tuvina Eiropā un pasaulē vērojamo sociālo pārmaiņu radīto uzdevumu izpildi, jāveicina uzņēmējdarbība, par prioritārām jānosaka patērētāju vajadzības un tirgus iespējas un jāgarantē struktūrfondu finansējums, kas būtu pieejams un pietiekams, pamatojoties uz šo fondu izšķirošo nozīmi;

30. uzsver to, ka ar ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju tiek nodrošināta iespēja pilnībā izmantot pētniecības, attīstības un inovācijas potenciālu un nodrošināt Eiropas sabiedrībai augstākus dzīves standartus un lielāku uzticību Eiropas Savienībai; selektīvos un kombinētos ieguldījumos pētniecībā, attīstībā un inovācijā jāņem vērā reģionālā un pilsētu veiktspēja un potenciāls un ar to jāpalīdz attīstīt tādas pamatjomas kā veselība, farmaceitiskie produkti, transports un loģistika, vide, digitālais saturs, enerģētika un drošība, izmantojot iestāžu attīstības un veiktspējas palielināšanas programmas;

31. uzskata, ka daļa no pētniecībai, izstrādei un inovācijai piešķirtā kohēzijas politikas finansējuma jāizmanto, lai pasaulē iegūtu un saglabātu vadošo ietekmi nozarēs, kurās Eiropa jau ir konkurētspējīgāka, un nozarēs, kurās tai ir jaunas iespējas kļūt var vadošo pasaulē;

32. uzskata — lai konsolidētu iekšējo tirgu, ir vajadzīgi īpaši pasākumi, ar kuriem stimulēt konkurētspēju Eiropas mērogā, taču nepieļaujot nelīdzsvarotības rašanos dalībvalstīs; uzskata, ka šādā veidā iespējams panākt pietiekamu stabilitātes un ekonomiskās labklājības līmeni Eiropas mērogā;

33. iesaka dalībvalstīm un Komisijai lielāku uzmanību pievērst vērīgu projektu atbalstīšanai, ietverot divas vai vairākas darbības programmas ar lielu Eiropas mēroga ietekmi, kas radīs pievienoto vērtību un kvalitatīvas darbvietas, kā arī saglabās ilgtspējīgu attīstību reģionos;

34. uzskata, ka ar kohēzijas politiku arī turpmāk jāatbalsta pasākumi, kas radīs pēc iespējas vairāk darbietu, ļaujot izmantot vietējos cilvēkresursus un nodrošināt to pastāvīgu izaugsmi, tādējādi garantējot augstu produktivitāti;

35. uzskata, ka ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas sasniegšana ir vajadzīgs nosacījums, taču ar to vien nepietiek, lai garantētu ekonomikas konkurētspēju pasaulē, jo tam vajadzīgi ievērojami ieguldījumi tādās pamatnozarēs kā enerģētika, vide, infrastruktūra, izglītība, pētniecība un izstrāde, kreatīva ražošana un pakalpojumi, loģistika un transports;

*

* *

36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Iepazīstināšana ar Komisijas 2011. gada darba programmu

P7_TA(2010)0481

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par Komisijas paziņojumu saistībā ar Komisijas darba programmu 2011. gadam

(2012/C 169 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Komisijas darba programmu 2011. gadam (COM(2010)0623),
  - ņemot vērā pēdējo pamatnolīgumu par attiecībām starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju, jo īpaši tā 4. pielikumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi savlaicīgi risināt dialogu starp Eiropas Parlamentu un Komisiju, lai visus centienus varētu vērst uz to, ka tiek definēti ES galvenie stratēģiskie mērķi nākamajam un turpmākajiem gadiem;
- B. tā kā politiskās prioritātes ir jāaskaņo ar pieejamajiem finanšu resursiem;
- C. tā kā Eiropas politika un rīcība, ievērojot subsidiaritātes principu un sadarbojoties ar dalībvalstīm, var un tai ir arī jāspēj reāli ietekmēt iedzīvotāju dzīvi, palīdzot viņiem sagatavoties straujajām pārmaiņām sabiedrības dzīvē un reaģēt uz tām;
- D. tā kā 2011. gads būs ārkārtīgi svarīgs turpmākajiem Savienības panākumiem un tas kļūs par pavērsiena punktu gan Eiropas Komisijai, gan visai Savienībai;
- E. tā kā finanšu krīzei vēl aizvien ir vērā ņemama ietekme uz dalībvalstu ekonomiku un ir jāveic lieli pielāgojumi gan dalībvalstu, gan ES līmenī; tā kā pilnīgai atlabšanai vajadzīga kopīga Eiropas pastāvīgas izaugsmes un darba vietu radīšanas stratēģija, kuru nodrošinātu ar nepieciešamajām pilnvarām un resursiem,
1. norāda, ka šī darba programma ir pirmā programma, kas jāpieņem jaunajā plānošanas ciklā, un uzsver, ka ir jāpadziļina ar Komisiju izveidotais dialogs, lai uzlabotu acīmredzamo saikni starp politiskajām prioritātēm un budžetu, ļaujot finansēt šīs prioritātes Eiropas līmenī;
  2. mudina Komisiju apņemties izveidot reālu un iedarbīgu rīcības programmu, kurai vajadzētu būt efektīvākai, ciešāk saistītai ar reālo situāciju un kuru vajadzētu īstenot labāk nekā iepriekšējās darba programmas; aicina noteikt skaidrāku grafiku galveno priekšlikumu iesniegšanai;
  3. mudina Komisiju pēc iespējas ātrāk un saskaņā ar skaidru grafiku pielāgot *acquis* LESD 290. un 291. panta noteikumiem;

Ievads

4. aicina Komisiju pēc iespējas īstenot savas politiskās pilnvaras un politisko autoritāti; norāda, ka Eiropas Savienība nevar funkcionēt efektīvi, ja Komisija neapzina, neformulē un neveicina Savienības un tās iedzīvotāju vispārējās intereses un nespēj efektīvi veikt savu pienākumu pārraudzīt līgumu un ES tiesību aktu piemērošanu;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

5. norāda, ka ar līdz šim paveikto, lai atrisinātu finanšu krīzi un panāktu Eiropas ekonomikas atveseļošanu, nepietiek; pauž nožēlu par to, ka darba programmā nav iekļauti papildu pasākumi, ar kuriem radīt vairāk darba vietu; tādēļ aicina Komisiju detalizēti paskaidrot, kā tās iniciatīvas un priekšlikumi noderēs problēmu risināšanai;
6. uzskata, ka ES nekavējoties ir jāveic strukturāla reforma, lai uzlabotu savu konkurētspēju un atjaunotu izaugsmi; uzskata arī, ka šīs stratēģijas pamatprincipi ir infrastruktūras (tostarp platjoslu) modernizēšana, pētniecības, izstrādes un inovācijas veicināšana, pietiekamas, ekonomiskas un tīras enerģijas nodrošināšanas politika, inovācija un jaunu tehnoloģiju izstrāde, kā arī izglītības un apmācības kvalitāte;
7. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas ekonomikas pārvaldība ir atzīta par prioritāti; brīdina, ka eiro nākotne būs apdraudēta, ja ES jo īpaši eiro zonā nespēs izveidot tādu uzticamu ekonomikas pārvaldību, ar kuru ir iespējams nodrošināt stabilu fiskālo politiku un atjaunot ekonomikas izaugsmi; uzstāj uz to, ka, īstenojot šādu reformu, ir pilnībā jāņem vērā Parlamenta nostāja, kas izklāstīta 2010. gada 20. oktobra rezolūcijā, un ka reformas mērķim ir jābūt Savienības ekonomikas un sociālo mērķu paplašināšanai, kā norādīts Lisabonas līguma 3. pantā;
8. atgādina, ka Parlaments un Padome kā abas budžeta lēmējinstādes būtu līdzvērtīgi jāiesaista jebkādā Eiropas Finanšu stabilitātes mehānisma izmantošanā; aicina bez kavēšanās iesniegt priekšlikumus, lai krīzes atrisināšanas mehānisms kļūtu par pastāvīgu mehānismu (piemēram, Eiropas Monetāro fondu), pilnībā integrēt ES stratēģiju 2020. gadam ilgtermiņa makroekonomiskajā sistēmā, spert pirmos soļus pretim kopīgai atsevišķu valstu parādu segšanai, šim nolūkam izdodot obligācijas, kā norādīts iepriekšējos Parlamenta ziņojumos, un nodrošināt, ka eiro zona tiek pārstāvēta kā vienots veselums; dod priekšroku nevis pamatīgai Līguma grozīšanai, bet gan nelielām izmaiņām Līgumā, kas nodrošina juridisko pamatu šādam mehānismam;
9. uzstāj uz to, ka Komisijai ir nekavējoties jānāk klajā ar priekšlikumiem pašreizējās finanšu sistēmas pārskatīšanai; norāda, ka daudzgadu finanšu shēmai laika posmam pēc 2013. gada ir jāatspoguļo šo pienākumu apjoms; aicina Komisiju iesniegt tālejošu investīciju priekšlikumu, lai būtu iespējams izpildīt ES stratēģijas 2020. gadam mērķus un radīt darba vietas, veicināt izaugsmi un garantēt drošību Eiropas iedzīvotājiem; uzskata, ka šīs sistēmas elastībai būs ārkārtīgi liela nozīme un ka ES budžetam ir jāļauj mobilizēt alternatīvus finansējuma avotus (rezerves, projektu dotācijas u.c.);
10. atgādina, ka daudzgadu finanšu shēmas regulas pieņemšanai ir vajadzīga Parlamenta piekrišana; aicina Komisiju veicināt to, ka bez vilcināšanās tiek pieņemts iestāžu nolīgums par Parlamenta lomu nākamās daudzgadu finanšu shēmas sagatavošanā un apspriešanā;
11. apņēmīgi mudina Komisiju 2011. gada jūnijā pēc tam, kad Parlaments būs pieņēmis savu nostāju par daudzgadu finanšu shēmu, iesniegt drosmīgus un novatoriskus priekšlikumus būtiskai pašu resursu sistēmas pārskatīšanai, lai izveidotu sistēmu, kurā nodokļu slogs uz ES iedzīvotājiem ir godīgs, skaidrs, pārredzams un neitrāls; pauž ciešu pārliecību, ka daudzgadu finanšu shēma ir cieši saistīta ar pašu resursu jautājumu un par abiem ir jāņem vienlaikus, balstoties uz atklātu iestāžu diskusiju, aktīvi iesaistot tajā arī dalībvalstu parlamentus, turklāt šo diskusiju nevar atlikt;
12. uzsver, ka kohēzija ir viens no svarīgākajiem ES instrumentiem, reaģējot uz šo ekonomikas krīzi, jo tā veicina ieguldījumus reālajā ekonomikā; šajā sakarībā pauž gandarījumu par pirmo novērtējumu, kuru Komisija sagatavojusi, vērtējot to, kā atbilstīgi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam tiek īstenoti ar kohēzijas politikas saistītie pasākumi, un kurā ir uzsvērtā šīs politikas būtiskā nozīme krīzes seku mazināšanā; uzsver kohēzijas politikas nepārprotamo saikni ar Eiropas 2020 trīs svarīgākajām prioritātēm, jo tā veicina viedas, ilgspejīgas un visaptverošas izaugsmes īstenošanu, vienlaikus veicinot arī harmonisku attīstību visos (kopskaitā 271) Savienības reģionos;

Izaugsmes atjaunošana darba vietu radīšanai: straujāka virzība uz ES stratēģijas 2020. gadam mērķu sasniegšanu

13. norāda uz to, ka ir ieviests "Eiropas semestris"; uzskata, ka Parlamenta komitejām ir jābūt nozīmīgākai lomai, lai, izmantojot savu pieredzi, sagatavotu gada noslēguma ziņojumus par panākumiem svarīgu mērķu sasniegšanā, kam sekotu politisko grupu (kopīgās) rezolūcijas;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

14. pauž nožēlu par to, ka priekšlikumi Eiropas semestrim un pārvaldības pakete paredz tikai nelielu iespēju īstenot Eiropas Parlamenta demokrātisko pārbaudi, un uzsver, ka Parlaments noteikti jāiesaista abos procesos;

Finanšu regulējums: reformas pabeigšana

15. aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk nākt klajā ar priekšlikumiem attiecībā uz direktīvas par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu un finanšu instrumentu tirgus direktīvas pārstrādāšanu; norāda, ka Eiropas Komisijai ir jāpatur prātā ieviešamo priekšlikumu iespējamā kumulatīvā ietekme, lai nodrošinātu, ka ar tiem tiek veicināta finanšu nozares stabilitāte, pārredzamība un pārskatatbildība, kā arī šīs nozares spēja kalpot reālajai ekonomikai un palīdzēt panākt izaugsmi un radīt darba vietas;

16. aicina iesniegt likumdošanas iniciatīvu par krīzes atrisināšanu banku nozarē, kas jākoordinē ar konkurences politikas noteikumiem, lai nodrošinātu visaptverošu pamatu vadībai krīzes situācijās, aptverot gan privāto un valsts sektoru un vienlaikus aizsargājot nodokļu maksātājus; uzskata, ka, pārskatot regulu par kredītreitingu aģentūrām, ir jārisina problēma, kas saistīta ar konkurences trūkuma problēmu šajā nozarē, un aicina Komisiju rīkoties saskaņā ar neseno Parlamenta prasību un izskatīt iespējas izveidot neatkarīgu Eiropas kredītreitinga aģentūru un reitingu veidošanā vairāk iesaistīt neatkarīgas valsts sektora iestādes;

Racionāla izaugsme

17. aicina Komisiju iesniegt visaptverošu rīcības plānu, kurā iekļauti uzdevumi un to izpildes grafiks, lai izveidotu interneta saturs pakalpojumu vienoto tirgu, panākot atvērtu un pārtikušu digitālu sabiedrību un pārvarot digitālo plaisu;

18. uzsver, ka digitālā programma un ieguldījumi IKT jomā ir būtiski Eiropas ilgtermiņa konkurētspējai, un mudina dalībvalstis un Komisiju turpināt tirgus izvēršanu nākamās paaudzes tīkliem un to piekļuvei, izmantojot iekšējā sakaru tirgus pastāvīgu liberalizāciju, lai veicinātu inovāciju ES;

19. apņēmīgi mudina Komisiju Astotās pamatprogrammas (APP) pārskatīšanā veicināt zināšanu un inovācijas iekļaušanu tajā un atgādina, ka ir svarīgi, lai Parlamentam būtu iespēja paust savas prioritātes pirms APP pieņemšanas 2012. gadā;

20. atzinīgi vērtē Komisijas centienus attiecībā uz inovāciju savienību, kas paredz pārskatīt valsts atbalstu pētniecībai un attīstībai un inovāciju sistēmai un palielināt EIB un riska kapitāla lomu; atzīst, ka arī ar publisko iepirkumu ir iespējams ievērojami stimulēt inovāciju;

21. mudina Komisiju samazināt birokrātiju pētniecības un attīstības programmām un palielināt inovatīvu uzņēmumu un projektu dalību tajās; uzskata, ka Komisijai jāturpina veicināt valsts un privātā sektora partnerības, lai Eiropā sekmētu pētniecību, attīstību un inovāciju;

22. uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš jaunajām daudzgadu programmām pēc 2013. gada izglītības, kultūras, audiovizuālajā, jaunatnes, un pilsonības jomā, kuras paredzēts iesniegt 2011. gadā; uzskata, ka šo programmu ietvaros veiktajām darbībām un pasākumiem ir jāatbilst Eiropas pilsoņu vajadzībām un tām jānodrošina pietiekams un efektīvs budžeta finansējums; uzskata, ka iniciatīva "Jaunatne kustībā" uzsver šo programmu nozīmi;

Ilgtspējīga izaugsme

23. uzsver to, cik svarīga ir vadošā iniciatīva par efektīvu resursu izmantošanu un mudina Komisiju paātrināt darbu pie mērķtiecīga priekšlikuma izstrādes, lai sasniegtu saistošos mērķus un konkrētus standartus, kas noteikti ES stratēģijā 2020. gadam saistībā ar Eiropas politikas koordinācijas semestri; aicina Komisiju nākt klajā ar tiesību aktiem, lai vēl vairāk samazinātu ES emisijas;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

24. uzskata, ka par prioritāti jānosaka spēkā esošo likumdošanas instrumentu, piemēram, Trešās enerģētikas paketes, pareiza un funkcionāla piemērošana, un pilnībā atbalsta stratēģiju laika posmam līdz 2050. gadam, viedos tīklus un piegādes drošuma iniciatīvas;
25. uzsver, ka ekonomikas izaugsmes ilgtspējai energoapgādes drošība ir būtiski svarīga, lai nodrošinātu piegādes nepārtrauktību, līgumu noteikumu ievērošanu un godīgu tirgus cenu un novērstu atkarību no pārāk maza ražotāju skaita;
26. uzskata, ka paziņojumam par jauno rūpniecības politiku Eiropā vajadzētu sekot efektīviem pasākumiem, jo īpaši lai panāktu vēlamo pārorientēšanos uz zema oglekļa līmeņa un ilgtspējīgu ekonomiku un nodrošinātu, ka tiek sasniegts ES energoefektivitātes 20 % mērķis;
27. uzsver, ka klimata pārmaiņu ietekmes mazināšana un pielāgošanās tām ir būtiska prioritāte, kas palielinās arī Eiropas ražošanas un MVU konkurētspēju;
28. atzinīgi vērtē galvenās prioritātes, kas saistās ar Baltās grāmatas publicēšanu, un mudina Komisiju ātrāk sagatavot Eiropas transporta tīkla (TEN-T) pamatnostādņu un tā modernizēto finansēšanas mehānismu pārskatīšanu atbilstīgi Eiropas 2020 stratēģijai un ES budžeta pārskatīšanai;
29. jau no paša sākuma uzstāj, ka KLP reformas procesa rezultātā ir jāizveido spēcīga, taisnīga, patiesi vispārēja un daudzfunkcionāla politika, kas attaisno patērētāju un ražotāju cerības un nodrošina sabiedriskos labumus, jo īpaši nodrošinātību ar pārtiku, un garantē ES saimniecisko pastāvību pārtikas ražošanas jomā;
30. atgādina, ka Parlaments 2010. gada 8. jūlija rezolūcijā par turpmāko kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2013. gada uzstāja, ka līdzekļi, kas KLP ir piešķirti 2013. budžeta gadā, nākamajā finanšu plānošanas periodā ir jāsauglabā vismaz tajā pašā līmenī;
31. pieprasa, lai lauksaimniecības preču imports ES no trešām valstīm tiktu atļauts tikai tad, ja šīs preces ir ražotas atbilstīgi Eiropas patērētāju tiesību aizsardzības, dzīvnieku labturības un vides aizsardzības standartiem un obligātajiem sociālajiem standartiem; uzstāj, ka divpusēju vai daudzpusēju tirdzniecības nolīgumu noslēgšana nedrīkst kaitēt ES lauksaimniecības produktu ražotājiem;
32. mudina Komisiju, ņemot vērā Revīzijas palātas ziņojumā par cukura tirgus reformu konstatēto, pārskatīt savas ietekmes novērtējuma procedūras, lai nodrošinātu, ka visu novērtējumu sagatavošanā tiek izmantota vislabākā un jaunākā informācija, jo šiem novērtējumiem būs izšķiroša nozīme, vērtējot, kā turpmākie divpusējie tirdzniecības nolīgumi ietekmēs ES ekonomikas galvenās nozares;
33. atzinīgi vērtē gaidāmos Komisijas priekšlikumus integrētās jūrniecības politikas īstenošanai, piemēram, priekšlikumu par jūras teritoriālās plānošanas sistēmu, paziņojumu par piekrastes reģionu un jūrniecības nozaru ilgtspējīgu attīstību, kā arī paziņojumu par kuģošanas uzraudzības integrāciju; tomēr uzsver, ka finansējums IJP īstenošanai ir jāgarantē Kopienas budžetā, veicot proporcionālus ieguldījumus no visām tām nozarēm, kuras šī politika ietekmē;

Visaptveroša izaugsme

34. uzskata, ka visaptverošas izaugsmes pamatā var būt vienīgi vienlīdzīga attieksme pret visiem strādājošajiem darba vietā un līdzvērtīgi konkurences apstākļi visiem uzņēmumiem; uzskata, ka Komisijas darba programmā vajadzētu iekļaut priekšlikumus, lai nodrošinātu šo principu ievērošanu, un uzstāj uz to, ka likumdošanas priekšlikumā par darba ņēmēju direktīvas piemērošanu, kā paredz paziņojums par vienotā tirgus aktu, ir jāprecizē sociālo pamattiesību ievērošana;
35. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par darba ņēmēju līdzdalību uzņēmuma peļņas sadalē;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

36. aicina Komisiju savos ziņojumos "Jaunas prasmes un darbavietas" un "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību" ņemt vērā raksturīgās grūtības, ar kurām saskaras sievietes, un jo īpaši veicināt vienlīdzību darba vietā kā līdzekli nabadzības mazināšanai un mudināt sievietes kļūt par uzņēmējām, īstenojot pasākumus labākās prakses izplatīšanai;

37. pauž ciešu pārliecību, ka darba samaksas atšķirības starp dzimumiem novēršana vēl aizvien ir ļoti grūts uzdevums, un atkārtoti pauž pieprasījumu, ko EP izteica Komisijai 2008. gada rezolūcijā, — iesniegt Parlamentam likumdošanas priekšlikumu par to, kā pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus, lai piemērotu principu par vienādu atalgojumu sievietēm un vīriešiem, ņemot vērā šīs EP 2008. gada rezolūcijas pielikumā ietvertos ieteikumus;

38. aicina Komisiju pievērst uzmanību sociālo partneru viedokļiem pensiju jomā un nodrošināt, ka baltā grāmata atspoguļo gan darba devēju, gan darbinieku cerības, tostarp pirmā pīlāra nostiprināšanu;

39. atzinīgi vērtē Eiropas nodarbinātības dienestu (EURES) darbavietu portāla informācijas izklāsta reformēšanu un to, ka konsultācijas par darbavietām ir padarītas pieejamākas gados jauniem strādājošiem, bet pauž nožēlu, ka šā priekšlikuma iesniegšana atlikta līdz 2012. gadam, jo jauniešiem tās nepieciešamas jau pašreiz;

40. aicina paaugstināt efektivitāti un uzlabot rezultātus divās galvenajās ES apmācības aģentūrās — Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrā (CEDEFOP) un Eiropas Izglītības fondā (EIF);

Vienotā tirgus izaugsmes potenciāla izmantošana

41. pauž lielu atbalstu lielākai tirgus integrācijai, kas orientēta uz profesora M. Monti atklāto pastāvošo plaisu pārvarēšanu un Eiropas iedzīvotāju, strādājošo, mazo uzņēmēju un patērētāju uzticības veicināšanu; uzskata, ka Vienotā tirgus akta publicēšana ir vērtējama pozitīvi, taču priekšlikumiem ir jābūt tālejošākiem un konkrētākiem; aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk iesniegt precīzas prioritātes un likumdošanas priekšlikumus;

42. aicina modernizēt ES publiskā iepirkuma sistēmu, saskaņojot direktīvas ar vienošanos par valdību publisko iepirkumu, un aicina noteikt precīzāku grafiku nākamajam gadam;

43. aicina Komisiju nodrošināt saskanīgu pieeju attiecībā uz tiesību aktu par Eiropas līgumtiesībām un direktīvu par patērētāju tiesībām; uzskata, ka ir būtiski svarīgi izveidot precīzu Komisijas politisko stratēģiju, lai integrētā veidā kā prioritāti jau 2011. gadā un nevis 2014. gadā, kā pašreiz ierosināts risinātu patērētāju aizsardzības problēmas;

44. atbalsta Komplekso ceļojumu direktīvas pārstrādāšanu un Vispārējās produktu drošības direktīvas pārskatīšanu, koncentrējoties uz tirgus uzraudzību;

45. uzsver, ka nepieciešams iedarbīgs tiesiskais regulējums attiecībā uz produktu drošumu ES; atbalsta Vispārējo produktu drošības direktīvas pārskatīšanu un uzskata, ka ir jānosaka precīzāks grafiks atbilstīgi jaunā tiesiskā regulējuma pārskatīšanai; aicina Komisiju pārskatīt CE marķējuma sistēmu, lai nodrošinātu, ka patērētāji CE marķējumu var uzskatīt par preču drošuma garantiju;

46. uzsver, ka pilsoniskās iniciatīvas var būtiski veicināt vienotā tirgus atvēršanos; pauž atbalstu Komisijas veiktajiem pasākumiem civiltiesību jomā, aicinot padarīt civiltiesību instrumentus vieglāk izmantojamus elektroniski;

47. aicina beidzot atrisināt problēmas, kas saistītas ar Eiropas patenta izveidi, un aicina Komisiju vajadzības gadījumā nākt klajā ar priekšlikumu ciešākai sadarbībai;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

48. pauž dziļu nožēlu par to, ka nav likumdošanas iniciatīvas par kabotāžu, pauž nožēlu arī par to, ka tiesību aktu par piekļuvi dzelzceļa tirgum, tostarp iekšzemes pasažieru tirgus atvēršana, īstenošana ir atlikta uz 2012. gadu; atkārtoti pauž Parlamenta stingro pārliecību, ka Eiropā ir jā saglabā un jāpilnveido vispusīga pasažieru tiesību politika;

Pilsoņu programmas īstenošana: brīvība, drošība un tiesiskums

49. ir ļoti nobažījies, ka nav konkrētu priekšlikumu par pamattiesībām vai horizontālas pretdiskriminācijas direktīvas un ka jautājums par diskriminācijas novēršanu nav pat pieminēts; aicina Komisiju nekavējoties rīkoties, lai pretdiskriminācijas direktīvu atbloķētu;

50. aicina iesniegt priekšlikumu paziņojumam par lielāku ES iekšējo solidaritāti patvēruma jomā, taču, paturot prātā, ka Savienībai līdz 2012. gadam būtu vajadzīga kopīga patvēruma piešķiršanas politika, pauž nožēlu par to, ka nav tiesību aktu priekšlikumu par patvērumu;

51. aicina izstrādāt priekšlikumus migrācijas jomā; atgādina, ka ierosinātās ieeļošanas/izceļošanas sistēmas pareiza darbība būs atkarīga no informācijas sistēmu VIS un SIS II panākumiem, kaut gan SIS II vēl pilnībā nedarbojas;

52. uzsver, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir nepieciešama tālejoša pamattiesību politika un ka šīs Hartā paredzētās pamattiesības ir jāīsteno pēc iespējas efektīvāk; aicina Komisiju nodrošināt visu likumdošanas iniciatīvu atbilstību pamattiesībām, kā arī garantēt, ka dalībvalstis, īstenojot Savienības tiesību aktus, ievēro Hartu; aicina palielināt iespējas uzraudzīt Pamattiesību hartas pārkāpumus un pārkāpumu gadījumā uzsākt līgumos paredzētās procedūras;

53. uzsver, ka cīņā pret terorismu un organizēto noziedzību ir pilnībā jāievēro ES iedzīvotāju tiesības un brīvības un ka datu aizsardzība un tiesības uz tiesisko aizsardzību ir būtiski faktori uzticamas un efektīvas drošības politikas izveidē; uzskata, ka, ņemot vērā noziegumu skaita pieaugumu, ir jāizstrādā vairāki Kopienas plāni organizētās noziedzības apkarošanai un kibernetikas drošības palielināšanai;

54. atzinīgi vērtē priekšlikumu par nozieguma upuru tiesībām un, galvenais, par tiesībām uz juridisko atbalstu un juridisko palīdzību, tomēr pauž nožēlu, ka tas ir vienīgais paredzētais pasākums; aicina noteikt precīzu grafiku atlikušo procesuālo tiesību "ceļa kartes" pasākumu īstenošanai;

55. atzinīgi vērtē to, ka 2011. gadā tiks izveidota jauna un visaptveroša sistēma personas datu aizsardzībai ES; uzsver, ka Parlaments rūpīgi izskatīs visus priekšlikumus šajā jomā, tostarp ES pasažieru datu reģistra un ES teroristu finansēšanas izsekošanas programmas iniciatīvas, lai panāktu, ka tās atbilst pamattiesībām;

56. atzinīgi vērtē priekšlikumus civiltiesību jomā, taču aicina Komisiju, lai nodrošinātu vienotus standartus ES iedzīvotājiem visās dalībvalstīs, apsvērt iespēju paātrināt *acquis* pārskatīšanu civiltiesību un krimināltiesību jomā un ziņot par to Parlamentam;

57. atbalsta iniciatīvas par darba un ģimenes dzīves apvienošanu, ar kurām paredz citu starpā pieņemt noteikumus par minimālo bērna kopšanas atvaļinājuma ilgumu un veicināt elastīga darba režīma nodrošināšanu abiem vecākiem, kā arī palīdzēt aprūpētājiem apvienot algotu darbu ar aprūpes pienākumiem;

58. pauž nožēlu, ka Komisija kavējas izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus, ar kuriem Lisabonas līgumam pielāgotu pašreizējo *acquis* par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietu izmeklēšanā un izskatīšanā, kas ir brīvību, tieslietu un iekšlietu jomas prioritāte;

59. uzskata, ka pēc Lisabonas līguma pieņemšanas ir nepieciešams pārskatīt tiesisko regulējumu un pauž nožēlu, ka šo pārskatīšanu ir ierosināts veikt tikai 2012.–2013. gadā; uzstāj, ka visām tieslietu un iekšlietu (TI) aģentūrām ir jābūt efektīvām un — pats galvenais — pārskatābildīgām;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Eiropa pasaulē: ietekmes palielināšana globālā mērogā

60. uzsver, ka cilvēktiesību veicināšana visā pasaulē ir nozīmīgs Eiropas Savienības mērķis globālā mērogā un ka labākas tirdzniecības attiecības un lielāka attīstības palīdzība var sekmēt progresu šajā jomā;
61. aicina Komisiju nezaudēt paplašināšanās procesa dinamiku;
62. uzsver, ka jaunas iniciatīvas būtu nepieciešamas šādās jomās:
- ES loma terorisma apkarošanā, lai ierobežotu masveida iznīcināšanas ieroču izplatīšanu,
  - Eiropas aizsardzības rūpniecības un Eiropas aizsardzības politikas mērķu izstrāde ilgākam laika periodam (2020. gads),
  - atbrūošanās un vispārējā pārvaldība,
  - stratēģija attiecībām ar Lielā četrnieka valstīm,
  - Vidusjūras reģiona valstu savienības pārskatīšana, ņemot vērā pašreizējo strupceļu,
  - Transatlantiskās Ekonomikas padomes darbības atdzīvināšana un, iespējams, arī kopīga stratēģiskās drošības pārskata sagatavošana pēc tam, kad tiks sagatavots jaunais NATO stratēģiskais pārskats;
63. uzskata, ka, lai ES efektīvi izplatītu savas vērtības un principus un veicinātu politisko stabilitāti un ekonomisko attīstību savā apkaimē, ES ir jāatbalsta jaunās demokrātijas visā Eiropā un jāstiprina attiecības ar austrumu partneriem; aicina Komisiju pabeigt Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) pārskatīšanu, lai nodrošinātu politikas mērķu un finanšu instrumentu labāku saskaņotību; uzskata, ka ES kaimiņattiecībās būtu jāpastiprina cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanas nosacījumi;
64. aicina Komisiju lielāku prioritāti piešķirt tam, lai visas Āfrikas valstis būtu nodrošinātas ar pārtiku; uzsver nepieciešamību nostiprināt ilgtspējīgu lauksaimniecības nozari Āfrikā; šajā sakarībā mudina Komisiju nodrošināt mazturīgajiem Āfrikas iedzīvotājiem plašāku piekļuvi kredītiem un finanšu pakalpojumiem; mudina Komisiju veicināt pasākumus, kas sekmētu savstarpējo tirdzniecību Āfrikas kontinentā, tostarp uzlabotas atbalsta paketes reģionālajām ekonomiskajām komitejām un infrastruktūras uzlabošanu visā Āfrikas kontinentā;
65. aicina Komisiju līdz 2015. gadam ik gadu iesniegt ziņojumu par ES paveikto Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanā un ieviest pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka dalībvalstis pilda savas saistības 0,7 % no NKI piešķirt oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP), kā arī aicina uzraudzīt šo saistību izpildi;
66. uzsver, ka ņemot vērā notiekošās sarunas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN), uzmanība no jauna jāpievērš attīstības aspektam;
67. aicina Komisiju aktīvi veicināt vērā ņemama progresa panākšanu pašreiz notiekošajās PTO sarunās, lai pēc iespējas ātrāku varētu noslēgt Dohas sarunu kārtu; uzstāj uz to, ka ir svarīgi nostiprināt esošos un slēgt jaunus divpusējos un reģionālos brīvās tirdzniecības nolīgumus, taču tie ir jāuzskata par papildu stratēģiju, nevis alternatīvu daudzpusējai sistēmai;
68. atgādina, ka daudzpusība jā saglabā kā ES svarīgākā prioritāte, un prasa notiekošajās un jaunajās tirdzniecības sarunās ievērot principu par īpašu un diferencētu attieksmi pret jaunattīstības valstīm; ir stingri pārliecināts, ka nepieciešama efektīva un pārveidota daudzpusēja tirdzniecības sistēma, lai izveidotu līdzsvarotāku un taisnīgāku ekonomisku sistēmu kā daļu no jaunas globālas pārvaldības, kas kalpotu attīstībai un nabadzības izskaušanai;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

69. uzsver, ka importētās preces jālaiž ES tirgū tikai tad, ja tās atbilst ES patērētāju aizsardzības noteikumiem; uzskata, ka starptautiskās sarunās Komisijai vajadzētu uzstāt uz to, lai mūsu tirdzniecības partneri ievēro Eiropas vides aizsardzības, sociālos un darba standartus;

70. prasa ES parakstāmajos starptautiskās tirdzniecības nolīgumos iekļaut uzņēmumu sociālās atbildības (USA) klauzulu; uzskata, ka tajā ir jāiekļauj korporāciju informācijas sniegšana un pārredzamība, kā arī uzņēmumu un uzņēmumu grupu pienākums rīkoties ar pienācīgu rūpību, ir paredzētas pārbaudes, ja USA saistību pārkāpumi apstiprinājušies, un labāka tiesu pieejamība uzņēmumu rīcības upuriem;

71. prasa Komisijai nākt klajā ar likumdošanas iniciatīvu par jauno ASV "konflikta zonu izrakteņu" likumu, lai palielinātu pārredzamību un labu pārvaldību jaunattīstības valstu ieguves rūpniecības nozarē; aicina Komisiju pastiprināt cīņu pret korupciju valstīs, kurās netiek ievērotas cilvēktiesības un labas pārvaldības principi;

No ieguldījuma līdz ietekmei: ES politikas efektīva īstenošana

72. aicina Komisiju bez kavēšanās iesniegt priekšlikumus par OLAF regulu grozīšanu;

73. uzsver, ka Komisijai vajadzētu atklātāk veicināt pozitīvu attieksmi pret valdību pārvaldības deklarācijām (VPD), ko parakstījuši finanšu ministri; uzsver, ka Komisijai būtu jā mudina dalībvalstis veidot VPD; aicina izveidot visaptverošu un viegli lietojamu datubāzi;

74. tādēļ prasa veikt sistemātisku, regulāru un neatkarīgu novērtējumu ES programmām gan iekšpolitikā, gan attīstības palīdzībā, lai nodrošinātu, ka tās sasniedz vēlamos rezultātus un tas tiek darīts lietderīgā veidā, lai:

— ņemtu vērā Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanas rezolūcijās iekļautos komentārus;

— varētu gūt daudz stratēģiskāku horizontālu pārskatu attiecībā uz dažādajiem veiktajiem novērtējumiem un attiecībā uz Komisijas paveikto;

75. pauž ciešu pārliecību, ka, lai mazinātu iedzīvotāju neticību ES darbībām, jo īpaši svarīga ir pareiza un savlaicīga Eiropas direktīvu transponēšana un piemērošana; uzskata, ka tam ir vajadzīga efektīva Komisijas un dalībvalstu sadarbība;

76. mudina vienkāršot ES tiesību aktus un uzsver, ka ietekmes novērtējumi pirms to pieņemšanas ir jāveic objektīvi un efektīvi, ņemot vērā nepieciešamību tos vēlāk piemērot; pauž ciešu atbalstu Komisijas veiktajiem pasākumiem saistībā ar lietpratīgā regulējuma projektu;

77. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ietekmes novērtējumos pievērš vairāk uzmanības konkurētspējas aspektiem, un uzsver, ka liela nozīme ir savstarpēji saistīto tiesību aktu kumulatīvās ietekmes uz konkurētspēju novērtēšanai ("piemērotības pārbaudēm");

*

* *

78. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

ES un Āfrikas stratēģiskās partnerības nākotnes redzējums pēc ES un Āfrikas trešās augstākā līmeņa sanāksmes

P7_TA(2010)0482

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par ES un Āfrikas stratēģiskās partnerības turpmāko nākotni pēc ES un Āfrikas trešās augstākā līmeņa sanāksmes

(2012/C 169 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 30. novembrī Tripolē pieņemto valstu un valdību vadītāju deklarāciju,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Panāfrikas parlamenta 2010. gada 27. novembra deklarāciju, kas pieņemta pirms augstākā līmeņa sanāksmes,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 177.–181. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Āfrikas un ES partnerība pamatojas uz savstarpēju interesi izmantot kopīgās iespējas;
- B. tā kā Tripoles deklarācijā pausta dažādu valstu vadītāju vēlme nostiprināt pirms trim gadiem izveidotās abu kontinentu stratēģiskās partnerattiecības, lai pārvarētu kopējās problēmas un veicinātu ilgtspējīgu izaugsmi, tādējādi nodrošinot, ka ieguvējas ir gan visas Āfrikas valstis, gan Eiropas valstis;
- C. tā kā ES ir uzņēmusies atbildību nodrošināt lielāko palīdzības daļu attīstības jomā un joprojām ir Āfrikas nozīmīgākā tirdzniecības partnere;
- D. tā kā Āfrika dažādo partnerattiecības, jo īpaši ar lielākajām Āzijas un Latīņamerikas valstīm;
1. atzinīgi vērtē stratēģiskā rīcības plāna pieņemšanu laika posmam no 2010. līdz 2013. gadam un izveidotās partnerības un pauzē cerību, ka tādējādi tiks nodrošināta Kotonū nolīguma un Savienības Vidusjūrai pievienotā vērtība un ka kontinentu attiecībās tiks īstenota vērienīga pieeja;
  2. uzsver, ka Āfrikas un ES kopīgās stratēģijas pamatprincipi būtu jāizstrādā tā, lai atbalstītu jaunattīstības valstu ilgtspējības vajadzības, kas saistītas ar nabadzības apkarošanu, pienācīgu ienākumu un iztikas nodrošināšanu, kā arī ar cilvēka pamattiesību, tostarp sociālo, ekonomisko un vides tiesību, ievērošanu;
  3. pauzē cerību, ka tiks ņemta vērā pieredze, kas gūta, pārvarot pirmā rīcības plāna (2008–2010) īstenošanas gaitā radušās grūtības, kā arī sagaida, ka tiks īstenoti nodomi, kas pausti valstu un valdību vadītāju pieņemtajā galīgajā deklarācijā;
  4. norāda, ka būtu jārod iespēja, lai privātais sektors un pilsoniskā sabiedrība, jo īpaši Āfrikā, varētu sniegt daudz efektīvāku ieguldījumu stratēģijā, nekā tas bijis līdz šim;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Partnerības 1. mērķjoma — miers un drošība

5. atzīst arī to, ka izaugsmei un attīstībai svarīgs ir reģionālās integrācijas aspekts, un jo īpaši uzsver Tripoles deklarācijā pausto apņemšanos ciešā sadarbībā ar reģionālajām organizācijām veidot Āfrikas miera un drošības sistēmu;

6. atzinīgi vērtē sasniegumus, ieviešot Āfrikas miera un drošības sistēmu, kas paredzēta, lai risinātu miera un drošības problēmas Āfrikas kontinentā; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt paredzamu un ilgtspējīgu finansējumu miera atbalsta operācijām Āfrikā, kā arī uzsver nepieciešamību palielināt vietējo iedzīvotāju spējas pārvarēt sarežģījumus un apņemšanos aizsargāt civiliedzīvotājus bruņotu konfliktu gadījumā;

7. uzskata, ka konfliktu novēršanas politika ir būtisks miera saglabāšanas priekšnosacījums un ka vajadzētu pievērst uzmanību konfliktu strukturālajiem cēloņiem, ieviešot ilgstošas attīstības politiku, lai apmierinātu Āfrikas iedzīvotāju pamatvajadzības, cīnītos pret bezdarbu, sociālo un ekonomisko;

8. uzskata, ka nesen pieņemtais ASV likums par “konfliktu izrakteniem” ir nozīmīgs solis cīņā pret izraktenu nelikumīgu ieguvu Āfrikā, kas veicina pilsoņkaru un konfliktus; uzskata, ka Komisijai un Padomei vajadzētu ierosināt līdzīgus priekšlikumus, lai nodrošinātu ES tirgū ievesto izraktenu izsekojamību, vienlaikus ņemot vērā Iejuves rūpniecības pārredzamības iniciatīvu (IRPI);

Partnerības 2. mērķjoma — demokrātiska pārvaldība un cilvēktiesības

9. aicina ES un Āfrikas Savienību (ĀS) kopīgiem spēkiem risināt tādus svarīgus kopējus jautājumus kā politiskās krīzes novēršana un atbalsts ekonomikas pārvaldībai, lai izveidotu kopīgas pārvaldības programmas, izmantojot jaunizveidoto platformu dialogam par pārvaldību un cilvēktiesībām;

10. atzinīgi vērtē Āfrikas un ES valstu kopīgo apņemšanos ievērot pamatprincipus, tostarp cilvēktiesību, demokrātijas principu un tiesiskuma ievērošanu un jebkādu terorisma izpausmju nosodīšanu;

11. atzīmē, ka valstu un valdību vadītāji savā deklarācijā norāda, ka viņu nostāja jautājumā par cilvēktiesību aizsardzību abos kontinentos ir vienota; uzsver šo tiesību universāluma principu, kas jo īpaši jāievēro, veicot plānotos pasākumus saskaņā ar partnerību demokrātiskas pārvaldības un cilvēktiesību jomā;

12. pauž dziļu nožēlu par to, ka pretēji vairākkārtējiem solījumiem ievērot demokrātisku pārvaldību un cilvēktiesības *Robert Mugabe* tika uzaicināts uz Āfrikas un ES trešo augstākā līmeņa sanāksmi un aktīvi tajā piedalījās; prasa, lai turpmāk visi dalībnieki ieņemtu stingru politisku nostāju, tādējādi nododot skaidru ziņu par mūsu ciešo ticību tiesiskumam un demokrātijai;

13. aicina īstenot visus pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar dažādo partnerību noteikumiem, nediskriminējot nevienu personu dzimuma, rases, etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ un neizturoties diskriminējoši pret cilvēkiem, kas slimo ar HIV vai AIDS;

14. atbalsta Panāfrikas parlamenta aicinājumu visām Āfrikas Savienības dalībvalstīm ratificēt Āfrikas Savienības Demokrātijas, vēlēšanu un pārvaldības hartu;

15. uzsver Eiropadomes priekšsēdētāja *Herman Van Rompuy* aicinājumu Āfrikas valstu vadītājiem atbalstīt Starptautisko Krimināltiesu (ICC) un “pilnībā ievērot principu par cīņu pret nesodāmību”;

16. mudina ES un ĀS apņemties kopīgiem spēkiem panākt labāku Āfrikas un Eiropas valstu sadarbību attiecīgās starptautiskās organizācijās, tostarp ANO;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Partnerības 3. mērķjoma — tirdzniecības reģionālā integrācija un infrastruktūra

17. atzinīgi vērtē ES un ĀS vienošanos iesaistīties politiskajā dialogā, lai rastu risinājumus kopējām problēmām, kas saistītas ar ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem; atzīst, ka reģionālajai integrācijai, tirdzniecībai un ieguldījumiem ir būtiska nozīme, lai panāktu ekonomisko stabilitāti un ilgtspējīgu izaugsmi;

18. mudina ES un ĀS sadarboties jautājumā par izejvielu ilgtspējīgu izmantošanu, jo īpaši pievērsoties veiktspējas palielināšanai, pārvaldībai, infrastruktūras attīstībai, ieguldījumiem, zināšanām un iemaņām ģeoloģijā un ieguves rūpniecībā noslēgto līgumu pārredzamībai; šajā sakarībā aicina īstenot videi nekaitīgu un sociālajā ziņā ilgtspējīgu izejvielu izmantošanas politiku, no kuras labumu gūtu vietējie iedzīvotāji;

19. mudina visas Āfrikas Savienības dalībvalstis veicināt tiesiskā regulējuma un fiskālās sistēmas izveidi, kam ir būtiska nozīme ekonomiskās izaugsmes stimulēšanā un ārvalstu tiešo ieguldījumu piesaistīšanā, no vienas puses, un korupcijas izskaušanā un birokrātijas un administratīvu kļūmju likvidēšanā, no otras puses;

20. mudina Āfrikas un Eiropas valstu vadītājus ievērot Tripolē doto solījumu un izmantot stratēģiju kā līdzekli, lai veicinātu Āfrikas starpkontinentālo tirdzniecību, tostarp uzlabojot to atbalsta pasākumu kopumu, kas paredzēti reģionālajām ekonomikas kopienām un infrastruktūras uzlabošanai visā Āfrikas kontinentā;

Partnerības 4. mērķjoma — Tūkstošgades attīstības mērķi

21. norāda, ka ir svarīgi atjaunot Eiropas Savienības valstu apņemtās Tūkstošgades attīstības mērķu izpildei līdz 2015. gadam piešķirt līdzekļus 0,7 % apmērā no to IKP, ja ir vēlme sasniegt šos mērķus līdz 2015. gadam;

22. jo īpaši centīsies panākt, lai Tūkstošgades attīstības mērķu izpilde būtu galvenais uzdevums, īstenojot ikvienu partnerību;

23. atgādina, ka, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, ir ārkārtīgi svarīgi veikt īpašus pasākumus saistībā ar tādām politikas jomām kā jauno māmiņu, jaundzimušo un bērnu veselības aprūpe, dzimumu līdztiesība, izglītība, zemes apsaimniekošana, ilgtspējīga attīstība, ūdens un sanitārijas pieejamība un cilvēki ar invaliditāti; mudina turpināt programmu īstenošanu izglītības un veselības aprūpes jomā;

24. uzsver, ka ir svarīgi garantēt nodrošinātību ar pārtiku visā Āfrikā un ka ir nepieciešami ilgtspējīgi uzlabojumi Āfrikas lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarēs, jo īpaši attiecībā uz sīksaimniecībām, kas nodarbojas ar lauksaimniecību un zivsaimniecību;

25. atgādina, ka lauksaimniecībai ir noteicoša loma Āfrikas valstu tautsaimniecībā; tādēļ uzsver, ka svarīga nozīme ir sanitāro un fitosanitāro standartu saskaņošanai, kā arī Āfrikas lauksaimniecības nozares veiktspējas palielināšanai;

26. pauž nožēlu par to, ka augstākā līmeņa sanāksmē netika apspriesta dažu valdības atbalstīto ārvalstu ieguldītāju pašreiz veiktā lauksaimniecības zemes iegāde Āfrikā, kas, ja to neveic pienācīgi, vietējā mērogā var apdraudēt nodrošinātību ar pārtiku un izraisīt nopietnas ilgtermiņa sekas;

27. uzskata, ka Āfrikas un ES valstu vadītājiem būtu jāapliecina patiesa apņemšanās izveidot mehānismu, lai novērstu kapitāla nelikumīgu aizplūšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, veicināt pilnīgu pārredzamību un pārskatu sniegšanu par valstīm un pastiprināt starptautisku spiedienu uz visām jurisdikcijām, kuras varētu pieļaut izvairīšanos no nodokļu maksāšanas Āfrikā;

Partnerības 5. mērķjoma — enerģētika

28. uzskata, ka atjaunojamiem enerģijas avotiem ir liela nozīme Āfrikas tautsaimniecības un sociālajā attīstībā, un uzsver priekšsēdētāja J. M. Barroso aicinājumu īstenot Āfrikā zaļo revolūciju enerģētikas jomā;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

29. atzinīgi vērtē Āfrikas un ES sadarbības programmu atjaunojamās enerģijas jomā un politiskos mērķus, par kuriem tika panākta vienošanās Vīnē 2010. gada septembrī augsta līmeņa sanāksmē par enerģiju un kuri jāizpilda līdz 2020. gadam, kā arī to, ka vēl 100 miljoniem Āfrikas iedzīvotāju tiks nodrošināta modernu un ilgtspējīgu energopakalpojumu pieejamība, divkāršota pārrobežu elektrosavienojumu jauda Āfrikā, divkārt palielināta dabasgāzes izmantošana Āfrikā, palielināta atjaunojamās enerģijas izmantošana Āfrikā un uzlabota visu nozaru energoefektivitāte Āfrikā;

Partnerības 6. mērķjoma — klimata pārmaiņas

30. aicina ES un ĀS apvienot centienus, lai samazinātu emisiju, kas rodas atmežošanas un mežu degradācijas dēļ;

31. atgādina ES apņemšanos laika posmā no 2010. līdz 2012. gadam piešķirt EUR 7,2 miljardus klimata pārmaiņu jomā tūlītēji īstenojamiem projektiem un iniciatīvām, kuru lielākā daļa ir paredzēta Āfrikai;

32. uzsver, ka klimata pārmaiņas vissmagāk ietekmē tieši pasaules nabadzīgākos iedzīvotājus, un aicina visus dalībniekus atbalstīt jaunattīstības valstis centienos pielāgoties klimata pārmaiņu radītajai ietekmei un veicināt zemas oglekļa emisijas, lai izskaustu nabadzību;

33. norāda, ka panākt progresu jautājumā par klimata pārmaiņām ir būtiski, lai risinātu nabadzības problēmas, un šajā sakarībā uzsver ārkārtīgi lielas iespējas, ko dod tādi dabas resursi kā saule, vējš, upes un plūdmaiņas, proti, resursi, kuri Āfrikas valstīs bieži vien atrodami neierobežotā pārpilnībā;

Partnerības 7. mērķjoma — migrācija, mobilitāte un nodarbinātība

34. secina, ka migrācijai tiešām var būt pozitīva ietekme, un uzstāj, ka ir nepieciešama kopēja stratēģija, nosakot laika grafiku un mērķtiecīgus projektus nelegālās migrācijas negatīvo seku mazināšanai;

35. atgādina par visu dalībnieku apņemšanos veidot vairāk un labākas darbavietas, veicinot ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi;

36. atzinīgi vērtē lielāka atbalsta sniegšanu pašreizējām programmām saistībā ar studentu un mācībspēku mobilitāti, kā arī tādām iniciatīvām kā Panāfrikas Universitāte un izglītības struktūru un programmu pielāgošana;

37. uzskata, ka Āfrikas lielākā problēma ir intelektuālā darbaspēka emigrācija un ka būtu jārod spēcīgi stimuli, lai speciālisti, kas atstājuši valsti, vēlētos atgriezties un likt lietā iegūtās zināšanas savā dzimtajā zemē;

Partnerības 8. mērķjoma — zinātne, informācijas sabiedrība un izplatība

38. atzinīgi vērtē to, ka ir sākts amatpersonu un ministru augsta līmeņa dialogs zinātnes un tehnoloģiju politikas jomās, lai stiprinātu zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības sistēmu, tādējādi paātrinot iekļaujošu ekonomisko izaugsmi un sociālo attīstību Āfrikā;

Vispārējās piezīmes

39. norāda, ka Sudāna nav pārstāvēta, jo šīs valsts iestādes uzskata, ka tām nav jāievēro valstu un valdību vadītāju pieņemtā Tripoles deklarācija, un izsaka vēlmi pārliecināties, vai ir īstenoti visi 2005. gada Miera nolīguma noteikumi, kā noteikts minētajā deklarācijā, un tādēļ 2011. gada janvārī ir paredzēts referendums, lai Dienvidsudānas iedzīvotāji varētu izšķirt savas valsts likteni;

40. pauž nožēlu, ka ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē nevarēja piedalīties daži lielāko ES dalībvalstu un šo valstu valdību vadītāji;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

41. pauž nožēlu, ka Āfrikas un ES kopīgā stratēģija nav papildināta ar finansēšanas plānu; atkārtoti aicina iekļaut ES budžetā EAF, lai varētu īstenot parlamentāro uzraudzību saistībā ar to, kā tiek īstenoti dažādi ES finanšu instrumenti, kurus izmanto, veidojot dažādas partnerības;
42. pauž cerību, ka ministriju struktūras vairāk iesaistīsies stratēģijas īstenošanā;
43. prasa Panāfrikas parlamentam un Eiropas Parlamentam būt spējīgiem īstenot to uzraudzības pienākumus, īstenojot stratēģisko rīcības plānu;
44. aicina visu Āfrikas un ES valstu parlamentus rūpīgi izskatīt stratēģisko plānu un apspriest to;

*

* *

45. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju ES un ĀS padomēm un komitejām, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai un Panāfrikas parlamentam.

Pamattiesību stāvoklis Eiropas Savienībā 2009. gadā un to efektīva īstenošana pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā

P7_TA(2010)0483

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā 2009. gadā un to efektīvu īstenošanu pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību preambulu, jo īpaši tās otro ievilkumu un ievilkumus no ceturtā līdz septītajam,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 3. punkta otro ievilkumu un 6. un 7. pantu,
- ņemot vērā 2000. gada 7. decembrī pieņemto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, kura tika izsludināta 2007. gada 12. decembrī Strasbūrā,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Stratēģija Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā" (COM(2010)0573),
- ņemot vērā Eiropas Padomes un Apvienoto Nāciju Organizācijas, tostarp specializētu pārraudzības iestāžu, visas saistītās konvencijas un ieteikumus pamattiesību jomā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumus un judikatūru,

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- ņemot vērā Eiropas Padomes un Eiropas Savienības saprašanās memorandu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Stokholmas programmu “Atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā”,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras darbību un gada pārskatus,
  - ņemot vērā NVO ziņojumus par cilvēktiesībām,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 21. un 22. jūnijā rīkoto atklāto uzklaušīšanu par Pamattiesību hartas ietekmi uz Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas attīstību,
  - ņemot vērā 2009. gada 14. janvāra rezolūciju par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0344/2010),
- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu Savienību veido kopiena, kura pamatojas uz nedalāmām un universālām vērtībām, tādām kā cilvēka cieņas ievērošana, brīvība, demokrātija, vienlīdzība, solidaritāte, tiesiskums, un cilvēktiesību ievērošana, tādējādi ietverot ikvienu, kas dzīvo Eiropas Savienības teritorijā, tostarp pie mazākumtautību grupām piederošas personas; tā kā efektīvai tiesību aizsardzībai un veicināšanai jābūt visu Eiropas politiku, tostarp to ārējās dimensijas, galvenajam mērķim un svarīgam nosacījumam Eiropas Savienības konsolidēšanā, sekmējot miera veicināšanu, vērtības un principus, kas saistīti ar cilvēktiesībām un pamattiesībām, un tautu labklājību;
- B. tā kā līdz ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā ES cilvēktiesību jomā izveidojās jauna situācija, padarot Pamattiesību hartu (“Harta”) par juridiski saistošu dokumentu un tādējādi pārveidojot pamatvērtības par konkrētām tiesībām; tā kā kopš Hartas pieņemšanas tā ir kļuvusi par Eiropas judikatūras iedvesmas avotu; tā kā Komisija ir izdevusi gada ziņojumu par Hartas īstenošanu un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras gada ziņojumos jāietver informācija par pamattiesību veicināšanu un īstenošanu saskaņā ar Hartu;
- C. tā kā ir jāpilnveido patiesa pamattiesību ievērošanas kultūra un tā jāveicina un jāpastiprina gan ES iestādēs, gan dalībvalstīs, jo īpaši tad, kad tās piemēro un īsteno Savienības tiesību aktus gan iekšēji, gan attiecībās ar trešām valstīm;
- D. tā kā saskaņā ar Reglamentu Eiropas Parlaments katru gadu var risināt, pārbaudīt un izvērtēt stāvokli pamattiesību jomā un sniegt ieteikumus,

Jaunā pamattiesību struktūra pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā

1. uzsver, ka cilvēktiesību un pamatbrīvību efektīva aizsardzība ir demokrātijas un tiesiskuma pamats Eiropas Savienībā un svarīgs Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas konsolidācijas priekšnoteikums un ka tādēļ ir jāveic dažāda līmeņa (starptautiskā, Eiropas, valsts, reģionālā un vietējā līmeņa) pasākumi; turklāt uzsver nozīmi, kāda var būt reģionālajām un vietējām iestādēm, ieviešot šīs tiesības praksē un veicinot tās; tādēļ aicina visas ES iestādes un dalībvalstu valdības un parlamentus, pamatojoties uz jauno institucionālo un juridisko sistēmu, kas izveidota ar Lisabonas līgumu, cilvēktiesību jomā izstrādāt vērienīgu iekšēju Savienības politiku, kas nodrošina efektīvus valstu un ES līmeņa atbildības mehānismus, lai risinātu jautājumus par cilvēktiesību pārkāpumiem;

⁽¹⁾ CM(2007)74.

⁽²⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 48. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

2. vērs uzmanību uz rezolūcijām, kā arī mutiskajiem jautājumiem ar debatēm un datiem, kas iegūti 2009. gada misiju laikā, par konkrētiem pamattiesību aspektiem, piemēram, par privātumu, cilvēka cieņu un datu aizsardzību, par spīdzināšanas aizliegumu, par domas brīvību, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību, par vārda un informācijas brīvību, par preses un mediju brīvību, par nediskrimināciju, par mazākumtautību valodu lietošanu, par romu stāvokli un brīvu pārvietošanos, par romu sievietēm, par diskrimināciju pret viena dzimuma personu laulībām un faktisko kopdzīvi, par nepilngadīgām personām, par imigrantu aizturēšanas centriem un par gūstekņu iespējamu nelikumīgu turēšanu apcietinājumā saskaņā ar CIP pārsūtīšanas programmu; uzsver, ka visas šīs rezolūcijas atspoguļo Hartā ietvertās vērtības, skaidri norāda uz apņemšanos nodrošināt pamattiesību aizsardzību ikdienā un nosūta politiskus ziņojumus visiem ES iedzīvotājiem, dalībvalstīm un ES iestādēm, kā arī starptautiskiem partneriem;
3. pauž nožēlu, ka Padome un Komisija nav ievērojušas nevienu no ieteikumiem, kas ietverti Eiropas Parlamenta 2007. gada ziņojumā par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus⁽¹⁾, un nav arī informējušas Eiropas Parlamentu par ES un ASV sarunām par šo jautājumu;
4. uzskata, ka ir jāapsver izmaiņas pamattiesību aizsardzības jomā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un šajā sakarā paredz, ka šī rezolūcija izskaidros katras iestādes un mehānisma veicamās funkcijas Eiropas jaunajā pamattiesību struktūrā;
5. atkārto, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī ir būtiski mainījies ES nostāja tiesiskajā ziņā un ka ES arvien lielākā mērā būtu jāklūst par politisku kopieni ar kopīgām vērtībām un principiem; tāpēc atzinīgi vērtē ES pamattiesību aizsardzības jauno daudzpakāpju sistēmu, kura izveidojusies no vairākiem avotiem un kuru īsteno, izmantojot dažādus mehānismus, tostarp juridiski saistošo Hartu, un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā nodrošinātās tiesības, kuras izriet no Savienības pienākuma pievienoties šai konvencijai, kā arī tiesības, kas pamatojas uz dalībvalstu konstitucionālajām tradīcijām un to interpretāciju saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas un Eiropas Savienības Tiesas praksi;
6. atkārtoti apstiprina, ka Hartai piemīt tāda pati tiesiskā vērtība kā Līgumiem un tā ir mūsdienīgākā pamattiesību kodifikācija, kas nodrošina atbilstošu līdzsvaru starp tiesībām un solidaritāti un ietver pilsoniskās, politiskās, ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības, kā arī "trešās paaudzes" tiesības (t. i., tiesības uz labu pārvaldību, informācijas brīvību, veselīgu vidi un patērētāju tiesību aizsardzību); uzskata, ka ES būtu jāizstrādā tiesiskais regulējums, lai aizsargātu pamattiesības no tā, ka tās ļaunprātīgi izmanto uzņēmumi;
7. uzsver, ka Hartas iestrādāšana ES primārajos tiesību aktos, nepaplašinot Savienības kompetenci un ievērojot tās 51. pantā noteiktos subsidiaritātes principus, rada jaunus pienākumus lēmējietādēm un izpildinstitūcijām, kā arī dalībvalstīm, īstenojot ES tiesību aktus vietējā līmenī, un uzsver, ka tādējādi Eiropas un valstu tiesas var tieši izpildīt Hartas nosacījumus; aicina ES iestādes un dalībvalstis palielināt saskaņotību starp dažādām savām struktūrām, kas atbildīgas par uzraudzību un īstenošanu, lai efektīvi piemērotu izveidoto visaptverošo sistēmu un lai uzlabotu visas ES pārraudzības mehānismu, kā arī tādu agrā brīdinājuma sistēmu kā vispārējais regulārais pārskats;
8. atgādina, ka ES pamatvērtību ievērošana un cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzība un veicināšana veido kopēju pamatu Savienības attiecībām ar trešām valstīm, un uzsver, ka arī šajā ziņā ES ir jāievēro Harta; šajā sakarībā atgādina, ka demokrātijas un tiesiskuma veicināšana ir roku rokā ar cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, aizsardzību un veicināšanu; uzsver, ka saskaņā ar jauno ES institucionālo struktūru Eiropas Ārējās darbības dienests var nodrošināt iespēju uzlabot ārpolitikas centienu saskaņotību un efektivitāti cilvēktiesību un demokrātijas sekmēšanā tikai tad, ja attiecībā uz dienesta struktūru, resursiem un darbību tiek atbalstīta uz cilvēktiesībām balstītas pieejas izmantošana; uzsver, ka Savienībai ir liela nozīme cilvēktiesību veicināšanā pasaulē; šajā sakarībā aicina ES nodrošināt starptautiskajos līgumos ietverto cilvēktiesību klauzulu efektivitāti un ņemt vērā Hartas principus, noslēdzot līgumus ar trešām valstīm, kā arī saglabāt tās iekšējās un ārējās politikas saskaņotību cilvēktiesību jomā;

(1) OV C 287 E, 29.11.2007., 309. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

9. atkārtoti apstiprina, ka ES pievienošanās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai veidos cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības minimuma līmeni Eiropā un sniegs papildu mehānismu cilvēktiesību īstenošanai, proti, nodrošinās iespēju Eiropas Cilvēktiesību tiesā iesniegt sūdzību par cilvēktiesību pārkāpumiem, ko izraisa kādas ES iestādes vai dalībvalsts rīcība, īstenojot ES tiesību aktus, kas ietilpst Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas jurisdikcijā; atkārtoti apstiprina, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra tādējādi papildus Eiropas Savienības Tiesas praksei šajā jomā sniegs ieguldījumu ES pašreizējā un turpmākajā rīcībā pilsonisko brīvību, tieslietu un iekšlietu ievērošanā un veicināšanā;

10. aicina visas ES un Eiropas Padomes dalībvalstis paust skaidru politisko apņemšanos un vēlmi atbalstīt pievienošanās procesu un nolīgumu, kā arī nodrošināt pievienošanās procesa pārredzamību, vienlaikus uzsverot, ka būtu pienācīgi jāapspriežas ar ieinteresētajām pusēm; aicina Komisiju pabeigt iekšējās apspriedes, kā arī sarunas ar Eiropas Padomi, rodot adekvātus risinājumus galvenajiem tehniskajiem jautājumiem, lai pieņemamā laika termiņā pabeigtu pievienošanās procesu un nodrošinātu cilvēktiesību aizsardzības visaugstāko iespējamo līmeni Eiropā;

11. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt izpratni par ieguvumiem, ko sniegs pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai, un par visām prasībām, kas pieteikumu iesniedzējiem jāizpilda, izstrādājot vadlīnijas par šī papildu mehānisma atbilstīgu piemērošanu un tā ietekmi, lai panāktu tā efektīvu un lietderīgu izmantošanu, un iekļaujot to apmācībā, kas paredzēta visiem attiecīgajiem profesionāļiem;

12. turklāt atzinīgi vērtē Lisabonas līgumā noteiktos jaunus, horizontālos pienākumus, kas saistīti ar sociālās atstumtības un diskriminācijas izskaušanu, sociālā tainīguma un aizsardzības veicināšanu, sieviešu un vīriešu vienlīdzības veicināšanu, privātās dzīves un ģimenes dzīves respektēšanu, paaudžu solidaritātes veicināšanu un bērnu tiesību aizsardzību, kopējas imigrācijas un patvēruma politikas izstrādi un cilvēku tirdzniecības apkarošanu, kā arī atzinīgi vērtē šajā līgumā ietvertos tiešo norādītos uz minoritātēm piederīgiem cilvēkiem, tādējādi atspoguļojot vēl vienu Savienības pamatvērtību; atzinīgi vērtē to, ka Savienība ir ieguvusi juridiskas personas statusu, kas ļauj pievienoties starptautiskiem līgumiem, ir uzlabota tiesiskā aizsardzība, paplašinot Tiesas jurisdikciju jomās, kas neapšaubāmi ir nozīmīgas pamattiesību aizsardzības ziņā, piemēram, attiecībā uz policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, ir nostiprināta Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu loma Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā, īpaši attiecībā uz ES politikas īstenošanas izvērtējumu brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, un ir pastiprināta Eiropas pilsoņu loma — tagad pilsoņiem ir iespēja ar Eiropas pilsoņu iniciatīvas starpniecību ierosināt ES tiesību aktus, un atzinīgi vērtē pienākumu uzturēt atklātu, pārredzamu un regulāru dialogu ar pārstāvības apvienībām un pilsonisko sabiedrību (LES 11. panta 2. punkts);

13. prasa atbilstoši starptautiskiem un Eiropas tiesību aktiem cilvēktiesību jomā pilnībā un konsekventi īstenot Stokholmas programmu, kas no Līguma izrietošās saistības un principus ievieš praksē, nosakot brīvības, drošības un tiesiskuma telpai piemērojamās stratēģiskās vadlīnijas;

Iestādes, kas īsteno pamattiesību jauno struktūru

14. uzskata, ka Eiropas iestādes pamattiesību aizsardzības jomā bieži ir darbojušās paralēli, tāpēc aicina apsvērt veiktās darbības un uzlabot šo iestāžu sadarbību, piemēram, veidojot iestāžu sadarbību tā, lai katru gadu tiktu uzraudzīts cilvēktiesību stāvoklis ES un lai ikviena no iestādēm varētu pamatoties uz citu iestāžu ziņojumiem;

15. norāda uz Komisijas jaunizveidoto portfeli "Tiesiskums, pamattiesības un pilsoniskums", kas norāda uz Komisijas apņemšanos aktīvāk darboties pamattiesību un brīvību jomā un liecina par pozitīvu atbildes reakciju uz Parlamenta atkārtotajiem pieprasījumiem šajā sakarā; šādam dalījumam starp tiesiskumu un drošību nevajadzētu pastiprināt šo nepareizi izveidojušos dalījumu starp nepieciešamību aizsargāt visu personu cilvēktiesības un nepieciešamību garantēt viņu drošību; jaunajam komisāram īpaša uzmanība būtu jāvelta tām ES politikas nostādņēm, kas paredzētas, lai cīnītos pret nelegālu migrāciju un terorismu, un komisāru kolēģijas pilnīgs atbalsts ir ārkārtīgi svarīgs, lai jaunais komisārs varētu pildīt šo svarīgo pienākumu;

16. aicina Komisiju 2013. gadu pasludināt par Eiropas Pilsonības gadu, lai stimulētu debates par Eiropas pilsonību un informētu ES iedzīvotājus par viņu tiesībām, jo īpaši par jaunajām tiesībām, kas tiks piešķirtas pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

17. sagaida no jaunā atbildīgā komisāra konkrētu rīcību, kas atbilst jau paziņotajiem nodomiem, un, pirmām kārtām un galvenokārt, atzinīgi vērtē apņemšanos ieviest pamattiesību ietekmes novērtējumu attiecībā uz visiem jaunu tiesību aktu priekšlikumiem; pārzināt likumdošanas procesu, lai nodrošinātu izstrādāto galīgo tekstu atbilstību Hartai; piemērot "absolūtas neiecietības" politiku pret Hartas pārkāpumiem, veicot padziļinātu izpēti un sākot pārkāpumu izmeklēšanas procesus, ja dalībvalstis, īstenojot ES tiesību aktus, neievēro saistības attiecībā uz cilvēktiesībām; pārliecināties, vai ES iedzīvotāji ir pienācīgi informēti par pamattiesību jauno struktūru; prasa īstenot Komisijas 2003. gada paziņojuma par Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu (COM(2003)0606) izpildes pārraudzību, lai noteiktu pārredzamu un saskaņotu veidu, kā, pamatojoties uz pamattiesību jauno struktūru, risināt iespējamus cilvēktiesību pārkāpumus un atbilstīgi piemērot LES 7. pantu;

18. atgādina Komisijai, ka tai jāpārbauda visu jauno tiesību aktu priekšlikumu atbilstība Hartas principiem un jāpārbauda esošie instrumenti šajā sakarā; ierosina, ka Komisijas priekšlikumiem pievienotajos ietekmes novērtējumos skaidri jānorāda, vai šie priekšlikumi atbilst Hartas principiem, lai šis apsvērums kļūtu par tiesību aktu priekšlikumu izvirzīšanas procesa neatņemamu daļu; atgādina Komisijai par tās nepārprotamo pienākumu iesaistīt attiecīgās puses, rīkojot plašas apspriedes, lai nodrošinātu Savienības darbību konsekvenci un pārredzamību (Līguma par Eiropas Savienību 11. panta 3. punkts); šajā sakarībā uzsver Pamattiesību aģentūras platformas nozīmi, jo tā ir būtisks resurss, lai izpildītu šo pienākumu;

19. atgādina Komisijai, ka tai jāveic objektīva izmeklēšana un jāuzsāk pārkāpumu tiesvedība ikreiz, kad dalībvalstis, īstenojot ES tiesību aktus, pārkāpj Hartā paredzētās tiesības; turpina atgādināt Komisijai, ka tai jāpieprasa no dalībvalstīm ticami dati un fakti, un jāapkopo arī nevalstisku avotu sniegtā informācija, kā arī jālūdz Pamattiesību aģentūras un citu cilvēktiesību iestāžu ieguldījums;

20. vērs uzmanību uz to, ka dažās dalībvalstīs no jauna ir atdzimis nacionālisms, ksenofobija un diskriminācija, un uzsver, ka Komisijai vajadzētu uzņemties noteicošo lomu, lai novērstu šos iespējamus pamattiesību pārkāpumus un cīnītos pret tiem;

21. uzsver, cik nozīmīga ir Komisijas veiktā ikgadējā uzraudzība attiecībā uz atbilstību Hartas principiem, un norāda, ka uzraudzības ziņojumos jāietver garantēto tiesību īstenošanas novērtējums, visstrīdīgāko jautājumu, kā arī Savienībā vismazāk aizsargāto grupu stāvokļa, pašreizējo aizsardzības trūkumu, galveno tendenci un strukturālu problēmu novērtējums valsts un ES līmenī, lai ierosinātu konkrētas iniciatīvas un pasākumus, un iesaka izplatīt dalībvalstīs informāciju par paraugpraksi;

22. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Stratēģija Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā", kurā uzmanība pievērsta arī preventīvajai pieejai efektīvas īstenošanas jomā, nozīmei, kāda ir iekšējai apmācībai par pamattiesībām, Komisijas ietekmes novērtējumos ietvertā pamattiesību aspekta sistematiskai pārbaudei, ko veic Ietekmes novērtēšanas padome, kā arī mērķtiecīgiem komunikāciju pasākumiem, kas šajā sakarībā pielāgoti dažādām situācijām; turklāt atzinīgi vērtē to, ka minētajā Komisijas paziņojumā uzsvars likts uz Eiropadomes 1993. gada sanāsmē Kopenhāgenā noteikto pievienošanās politisko kritēriju nozīmi, saskaņā ar kuriem kandidātvalstīs ir jābūt stabilām iestādēm, kas garantē demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un mazākumtautību tiesību ievērošanu un aizsardzību; saglabājot šo kritēriju, nākamajās dalībvalstīs tiek atbalstīta pamattiesību aizsardzība;

23. aicina Komisiju, izmantojot konkrētus tiesību aktu priekšlikumus, īstenot Līgumā un Hartā paredzētās vērtības un principus, kā arī Stokholmas programmā noteikto stratēģiju, vienlaikus ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru šo pasākumu īstenošanas laikā; aicina arī veikt policijas un tiesu iestāžu sadarbības jomas pašreizējā tiesību kopuma pielāgošanu Lisabonas līgumam un nostiprināt demokrātisko atbildību brīvības, drošības un tiesiskuma telpā;

24. ierosina izveidot darba attiecības starp komisārēm, kas atbild par tiesiskumu, pamattiesībām, pilsonību un iekšlietām, un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju, regulāri aicinot komisāres apmainīties viedokļiem par aktuālajiem jautājumiem un notikumiem saistībā ar pamattiesībām;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

25. uzsver, ka arī Eiropas Parlamentam būtu jāpastiprina tā autonomais pamattiesību ietekmes novērtējums saistībā ar likumdošanas priekšlikumiem un grozījumiem, kurus izskata likumdošanas procesa gaitā, lai šo novērtējumu padarītu sistemātiskāku, ievērojami paplašinot pašreizējās iespējas, kas paredzētas Parlamenta Reglamenta 36. pantā par Hartas ievērošanu, un ka tam būtu jāprasa Juridiskā dienesta atzinumi par juridiskajiem jautājumiem saistībā ar pamattiesību problēmām ES;

26. aicina Padomi pielāgoties Līgumā pieprasītajām izmaiņām un likumdošanas procesā ievērot atbilstību Hartas principiem; tāpēc atzinīgi vērtē Padomes pastāvīgās darba grupas izveidi pamattiesību, pilsoņu tiesību un personu brīvas pārvietošanās jomā un uzsver, ka ir svarīgi, lai šai jaunajai struktūrvienībai būtu plašas pilnvaras izskatīt ES un dalībvalstīm nozīmīgus jautājumus saistībā ar pamattiesībām un izveidot Padomes forumu viedokļu apmaiņai par iekšējiem cilvēktiesību jautājumiem un lai šīs jaunās struktūrvienības darbs būtu pārskatāms un efektīvs arī attiecībā uz Eiropas Parlamentu;

27. atkārtoti apstiprina paziņojumā "Stratēģija Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā" minēto Iestāžu nolīgumu par kopēju pieeju ietekmes novērtējumam ⁽¹⁾, kurā noteikts, ka Parlaments un Padome ir atbildīgi par izstrādāto grozījumu ietekmes novērtēšanu;

28. aicina Padomi nodrošināt, lai Padomes darba grupai pamattiesību, pilsoņu tiesību un personu brīvas pārvietošanās jautājumos būtu plašas pilnvaras, kurās varētu iekļaut, piemēram, Pamattiesību aģentūras ziņojumu apspriešanu un oficiālu atbilžu sniegšanu (papildus ANO līguma struktūru ieteikumiem, īpašām procedūrām un mehānismiem), ES instrumentu un politikas ārējās ietekmes uz cilvēktiesībām novērtēšanu sadarbībā ar Padomes Darba grupu cilvēktiesību jautājumos, koordinācijas nodrošināšanu ar aģentūrām, kurām nav pilnvaru risināt cilvēktiesību jautājumus, bet kurām ir ietekme uz cilvēktiesībām (piem., EIB vai FRONTEX), pārbaudes, vai ES un dalībvalstis ir parakstījušas, ratificējušas un ievērojušas starptautiskus cilvēktiesību instrumentus, un foruma nodrošināšanu, lai Padome varētu veikt informācijas apmaiņu par iekšējiem jautājumiem, kas saistīti ar cilvēktiesībām;

29. aicina ievērot Parlamenta tiesības veikt demokrātisku pārbaudi saskaņā ar līgumiem; pieprasa uzlabot pārredzamību un dokumentu pieejamību starp ES iestādēm, lai panāktu efektīvāku starpiestāžu sadarbību, tostarp atbildību, pamattiesību jautājumos; uzsver savu lomu to rezolūciju izpildes uzraudzībā, kuras saistītas ar pamattiesībām ES, kā arī savu nozīmi citu ES iestāžu darba izvērtēšanā saistībā ar šo iestāžu darbību vai bezdarbību, kad tiek vērtētas (piemēram, gada ziņojumos) attiecīgajā jomā notikušās izmaiņas, politiskos vēstījumus apvienojot ar pieeju, kas balstīta uz faktiem; uzsver LESD 218. panta 10. punktā noteiktās tiesības visos procedūras posmos nekavējoties un pilnībā tikt informētam par starptautiskiem līgumiem, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām;

30. atkārtoti apstiprina, ka ir nostiprināta Tiesas loma, lai nodrošinātu, ka visas ES iestādes, aģentūras un dalībvalstis ES tiesību aktu īstenošanas procesā atbilstīgi ievēro Hartas principus, un norāda, ka tas Tiesai ļaus nostiprināt un turpināt izstrādāt judikatūru pamattiesību jomā; uzsver nepieciešamību izveidot sadarbību starp valstu tiesām, Eiropas Savienības Tiesu un Eiropas Cilvēktiesību tiesu, lai veicinātu saskaņotas judikatūras sistēmas izveidi šajā jomā;

31. uzsver Pamattiesību aģentūras lomu, pastāvīgi novērojot pamattiesību stāvokli Savienībā un Lisabonas līguma ietekmi šajā jomā, sniedzot analīzi, palīdzību un zināšanas, un tas ir pienākums, kas jāveic kvalitatīvi, objektīvi, efektīvi un neatkarīgi, kā arī pārredzami; aicina Komisiju pārskatīt un nostiprināt Pamattiesību aģentūras pilnvaras, lai pielāgotu tās darbu jaunajām prasībām, kas noteiktas Lisabonas līgumā un Hartā; norāda, ka pārskatītajās pilnvarās Pamattiesību aģentūras pārraudzības pienākums būtu jāattiecinā arī uz pievienotajās valstīs; tādēļ ir vajadzīgi piemēroti resursi, lai varētu izpildīt pēc Hartas īstenošanas palielināto pienākumu apjomu; atkārtoti izsaka prasību pilnībā iesaistīties Pamattiesību aģentūras daudzgadu programmas pārskatīšanā; atzinīgi vērtē to, ka Pamattiesību aģentūras gada ziņojumam ir pievienots pielikums, kurā izklāstīts, kā dalībvalstis ratificē starptautiskos cilvēktiesību instrumentus;

32. uzsver, ka Pamattiesību aģentūras galvenais uzdevums ir nodrošināt lēmējinstādēm datus un faktus par pamattiesību jautājumiem, tāpēc tā apkopo un analizē informāciju un datus, kā arī veicina izpratni, veicot zinātniskus pētījumus un apsekojumus, kuri pamatojas uz pārbaudītu metodoloģiju, publicējot tematiskos un gada ziņojumus, kā arī veidojot sadarbību un veicinot dialogu ar pilsonisko sabiedrību; atzinīgi vērtē 2009. gada ziņojumu un pieeju salīdzinoša pārskata sniegšanai, kā arī 27 dalībvalstu paraugprakses atspoguļošanai;

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 24. novembra dokuments Nr. 14901/05.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

33. aicina ES lēmējiespēdes likumdošanas darbību sagatavošanas posmā, lēmumu pieņemšanas un/vai pārraudzības procesos izmantot Pamattiesību aģentūras sniegtos datus un faktus un pastāvīgi un cieši sadarboties ar Pamattiesību aģentūru, vienlaikus iesaistot NVO platformu;
34. aicina visas Eiropas aģentūras apstiprināt apņemšanos aizsargāt pamattiesības un visos to pasākumos integrēt pamattiesību pieeju; turklāt šajā sakarībā aicina ES nodrošināt, lai tās aģentūras būtu pilnībā juridiski atbildīgas;
35. uzskata, ka *FRONTEX* būtu jāveido izvērsta sadarbība ar aģentūrām, kas nodarbojas ar pamattiesību, migrantu vai patvēruma jautājumiem, un ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos, lai veicinātu darbības, kuras ietekmē cilvēktiesību aizsardzību; atzinīgi vērtē sadarbības nolīgumu, kuru *FRONTEX* un Pamattiesību aģentūra parakstīja 2010. gadā;
36. uzsver, ka ES un dalībvalstīm ir kopīgi pienākumi cilvēktiesību un pamattiesību ieviešanas un/vai īstenošanas jomā un saskaņā ar subsidiaritātes principu katrai pusei attiecīgi ir savas atbildības jomas, un šī kopīgā atbildība un kompetence ietver gan dalībvalstu un ES iestāžu iespējas, gan arī pienākumus; norāda uz Lisabonas līgumā paredzēto valstu parlamentu pastiprināto nozīmīgumu un atbalsta pastāvīga oficiāla dialoga izveidi starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem;
37. atgādina dalībvalstīm par to pienākumu pēc pieprasījuma sniegt Komisijai kā līgumu uzraudzītājam ticamus datus un informāciju;
38. uzsver to, cik nozīmīgas ir dalībvalstu tiesu iestādes, kam ir svarīga loma atbilstības nodrošināšanā un cilvēktiesību īstenošanā, un tāpēc aicina atbalstīt atvieglotu pieeju tiesām un lietu izskatīšanu pieņemamā termiņā, lai uzlabotu pamattiesību un cilvēktiesību aizsardzību; aicina dalībvalstis sniegt ieguldījumu valstu tiesnešu pastāvīgā izglītošanā pamattiesību un brīvību jomā, tostarp arī par šīs jomas jaunajiem aspektiem pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā;
39. uzskata, ka ES rīcībai vajadzētu būt vērstai ne tikai uz jau notikušu pamattiesību pārkāpumu risināšanu, bet arī uz centieniem tos novērst; tādēļ prasa apsvērt jautājumu par pamattiesību iespējamu pārkāpumu agrīnas noteikšanas mehānismiem ES un dalībvalstīs, uz noteiktu laiku apturēt pasākumus, kuri izraisa šādus pārkāpumus, paātrināt juridiskās procedūras, lai pārliecinātos, vai pasākums nav pretrunā ES pamattiesībām, un noteikt sankcijas gadījumā, ja šie pasākumi tomēr ir īstenoti pretēji tam, kā noteikts ES tiesību aktos;
40. aicina ES iestādes un dalībvalstis divkāršot centienus, lai izsmeļoši informētu sabiedrību un veicinātu tās izpratni, jo pamattiesību aizsardzību var uzlabot efektīvāk, ja iedzīvotāji paši zina savas tiesības un ir pieejami to aizsardzības mehānismi; aicina aktīvi izmantot pilsoniskās dzīves struktūrvienību un attiecīgo NVO pieredzi, kā arī pastāvīgi uzturēt darba attiecības ar visām šīm struktūrvienībām, ieviešot pamattiesību jauno struktūru un attiecīgi rīkojoties konkrētos gadījumos;
41. atkārtoti apstiprina savas tiesības katru gadu publicēt ziņojumu par pamattiesību stāvokli ES, nepieciešamības gadījumā pievēršoties tam, kā ES iestādes, aģentūras vai dalībvalstis risina pamattiesību jautājumus;

Sadarbība ar starptautiskām organizācijām jaunas pamattiesību struktūras jomā

42. ierosina, ka ES iestādēm un aģentūrām jārod veidi sadarbības uzlabošanai ar starptautiskām organizācijām, kuras darbojas pamattiesību un brīvību aizsardzības jomā, aktīvāk jāizmanto un efektīvāk jānodod šajā jomā uzkrātā pieredze;
43. aicina ES iestādes izmantot visas starp Eiropas Padomi un ES noslēgtā saprašanās memoranda sniegtās iespējas, lai uzlabotu sinerģiju un saskaņotību Eiropas līmenī, un ierosina efektīvāk izmantot cilvēktiesību uzraudzības mehānismu uzkrātās specializētās zināšanas, kā arī Eiropas Padomes izstrādātos standartus un iegūtos datus, lai izvairītos no darba dublēšanās; atkārtoti apstiprina, ka Savienībai vairāk jāiesaistās Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra darbā un ka ES vairāk jāņem vērā šis darbs, kad tā īsteno politiku brīvības, drošības un tiesiskuma jomā;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

44. aicina ES dalībvalstis parakstīt un ratificēt Eiropas Padomes un Apvienoto Nāciju Organizācijas galvenās cilvēktiesību konvencijas un papildu fakultatīvos protokolus, tostarp Eiropas Sociālo hartu (pārskatīta redakcija), Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību, Mazākumtautības aizsardzības pamatkonvenciju, Eiropas Padomes Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu, kā arī ANO Konvenciju par spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanu, ANO Konvenciju par bēgļu statusu, ANO Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimeņu locekļu tiesību aizsardzību, ANO Konvenciju par organizēto noziedzību un divus tās protokolus par cīņu pret cilvēku tirdzniecību un kontrabandu, ANO Konvenciju par jebkuras sievietes diskriminācijas izskaušanu, ANO Konvenciju par bērnu tiesībām un ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām; turklāt ierosina Eiropas likumdošanas procesā pievērst lielāku uzmanību starptautiskajiem dokumentiem un biežāk atsaukties uz tiem;

45. uzsver nepieciešamību pievērst atbilstošu uzmanību dažādiem ANO uzraudzības mehānismiem un ANO struktūrām cilvēktiesību jomā un ierosina striktāk ievērot šo struktūru sniegtos ieteikumus, kas attiecas uz dalībvalstīm; norāda uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes vispārējā regulārā pārskata nozīmīgumu; iesaka sadarboties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos biroju un augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju; atzinīgi vērtē ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos pirmā Eiropas reģionālā biroja atklāšanu Briselē;

46. uzsver aktīvo darbu, ko veic Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību birojs (ODIHR), EDSO īpašie pārstāvji preses brīvības jautājumos un cilvēku tirdzniecības apkarošanā un Augstais komisārs nacionālo minoritāšu jautājumos, kā arī to nozīmīgo lomu;

47. aicina dalībvalstis, kas veido Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomi, nodrošināt procesuālo tiesību garantijas, iekļaujot sarakstā un izslēdzot no tā iespējamās teroristu grupas vai personas, kā noteikts Eiropas Savienības Tiesas praksē;

Visaktuālākās problēmas jaunajā laikmetā

48. uzsver, ka jaunā struktūra tiks vērtēta pēc tā, cik efektīvi atbildīgās iestādes risina aktuālākos jautājumus un atkārtotus pārkāpumus gan dalībvalstīs, gan ES līmenī, tostarp arī saistībā ar ārējām attiecībām;

49. tāpēc atgādina par visām rezolūcijām, debatēm un 2009. gada misiju laikā iegūtajiem datiem par pamattiesību jautājumiem, kas liecina, ka ir daudz neatrisinātu problēmu un konkrētu pamattiesību pārkāpumu, kas pieprasa veikt steidzamus, noteiktus pasākumus un ieviest starpposma stratēģijas, ilgtermiņa risinājumus un ES iestāžu veiktu pārraudzību, piemēram:

- četru pamatbrīvību kā ES svarīgāko sasniegumu aizsargāšana, pievēršot īpašu uzmanību ES iedzīvotāju pārvietošanās brīvībai;
- visu ES teritorijā dzīvojošo personu tiesību aizsardzība neatkarīgi no viņu pilsonības;
- juridiskās noteiktības, piemērotu pārbaūžu un līdzsvarotas, stabilas demokrātiskas sistēmas nodrošināšana;
- personas datu un privātuma aizsardzības garantēšana, tostarp attiecībā uz finanšu datu un personas datu vākšanu, apstrādi, sūtīšanu un uzglabāšanu gan ES teritorijā, gan ārpus tās, ievērojot nolūka, nepieciešamības un proporcionalitātes principus un tiesības uz rektificēšanu un iesniegt sūdzību, un piemērota līdzsvara sekmēšana starp personas brīvību un kopējo drošību, ko apdraud jauni terorisma un organizētās noziedzības veidi;
- cīņa pret cilvēku, jo īpaši sievietes un bērnu, tirdzniecību, jo tā ir verdzības forma; norāda, ka neatkarīgi no saistībām, kas jau daudzus gadus ir ietvertas ES un valstu tiesību aktos un politikas virzienos, ir aprēķināts, ka cilvēku tirdzniecības nolūkā ES katru gadu tiek ievesti vairāki simti tūkstoši cilvēku un šādā apjomā cilvēku tirdzniecība notiek ES teritorijā, un uzsver, ka neatliekami jārikojas, lai cīnītos pret šādu noziegumu, tostarp izmantojot jauno, ierosināto ES direktīvu, kurā ieteikts iecelt valstu referentus, lai valsts līmenī pārraudzītu, kā tiek īstenota pret cilvēku tirdzniecību vērsta politika;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- bēgļu un migrantu tiesību aizsardzība, nodrošinot, lai ES migrācijas plūsmu pārvaldība un sarunas par atpakaļuzņemšanas līgumiem ar trešām valstīm neizraisītu šo personu cilvēktiesību pārkāpumus;
- vardarbības, noziegumu, kara un cilvēktiesību pārkāpumu dēļ cietušo personu tiesību aizsardzība, kas ir politikas joma, kurā nepieciešami ES mēroga tiesību akti, nenovirzot uzmanību un resursus, kas pienākas preventīviem pasākumiem, cīņai pret noziedzniekiem un teroristiem un galveno ceļoņu novēršanai; akcentē 2010. gada sākumā sāktu ES sabiedrisko apspriešanos par noziegumos un vardarbībā cietušo personu tiesību uzlabošanu un cer, ka Komisija pēc tam izstrādās priekšlikumu par praktiskiem pasākumiem cietušo personu atbalstam tiesvedības laikā; atgādina par dalībvalsti iniciatīvu par Eiropas aizsardzības rīkojumu, kas paredzēts, lai nodrošinātu lielāku aizsardzību cietušajām personām, kas pārvietojas pa ES dalībvalstīm, tomēr prasa precizēt šā rīkojuma noteikumu juridiskās nianšes;
- ES stratēģijas izstrādāšana par bērnu tiesībām, izmantojot praktiskus pasākumus bērnu ļaunprātīgas izmantošanas, seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanai, lai veicinātu drošāku interneta lietošanu un novērstu bērnu darbu un bērnu nabadzību, ņemot vērā, ka saskaņā ar aprēķiniem 10–20 % bērnu Eiropā bērnībā tiks pakļauti seksuālai vardarbībai, turklāt pētījumi liecina, ka pornogrāfiska rakstura materiālu veidošanā tiek izmantoti arvien jaunāki bērni un pašreizējie pasaules ekonomikas apstākļi rada risku, ka arvien vairāk bērnu tiks izmantoti kā darbspēks un/vai viņus skars nabadzība;
- ES patvēruma un imigrācijas politikas veicināšana saskaņā ar līgumos, Hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā noteiktajām vērtībām un principiem;
- ES stratēģijas izstrāde par tādu personu ar invaliditāti tiesībām, kuras tiek diskriminētas sociālajā, profesionālajā un kultūras jomā;
- visu veidu diskriminācijas, tostarp dalījuma pēc etniskās piederības, aizliegšana un izskaušana visās dzīves jomās, pamatojoties uz Hartas 21. pantu, vienlaikus ņemot vērā noteiktos juridiskos pienākumus un pilnvaras;
- valodu, tostarp mazākumtautību valodu, daudzveidības aizsardzība, jo tās ir Eiropas kultūras mantojums;
- aizliegums noteikt sankcijas par tādas valodas lietošanu, kas atšķiras no dalībvalsts oficiālās valodas;
- nabadzības apkarošana un sociālās atstumtības mazināšana;
- uz darbību vērsta ES līmeņa stratēģijas izstrāde, lai sekmētu romu iekļaušanu un ietvertu šo jautājumu Eiropas, valstu, reģionālo un vietējo politiku īstenošanā, un ES un dalībvalstu sadarbības izveide;
- ES sistēmas izveide par aizdomās turēto personu procesuālajām tiesībām kriminālprocesā;
- preses brīvības garantēšana un sekmēšana Eiropas Savienībā, jo tā katru gadu pasliktinās, par ko liecina tādi svarīgi fakti kā plašsaziņas līdzekļu koncentrācija, spiediena izdarīšana uz žurnālistiem un viņu darbu un žurnālistu iesūdzēšana tiesā bez jebkāda pamatota vai nopietna iemesla;
- pašreizējo ES atpakaļuzņemšanas līgumu izvērtēšana un ES pamattiesību politikas ietekmes uz atpakaļuzņemšanas līgumiem novērtēšana;
- mazāk aizsargātu personu, tostarp cietumos ieslodzīto personu, bijušo cietumnieku un personu, kas izceļ alternatīvu sodu, sociālās integrācijas veicināšana izglītības un pozitīvas rīcības ceļā, papildinot jebkādu citu pasākumus, ar kuriem veicina šo personu sociālo rehabilitāciju;
- tiesību uz izglītību nodrošināšana visiem cilvēkiem;
- migrantu, jo īpaši patvēruma meklētāju, aizsardzība;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- pilsoniskās sabiedrības iedrošināšana sekmēt pārredzamas un regulāras debates par pamattiesībām, lai nodrošinātu tām iespējami plašāku aizsardzību;
- dažādu rasisma, ksenofobijas un antisemitisma izpausmju apkarošana;
- savstarpējas uzticēšanās un kultūru izpratnes veicināšana nolūkā uzlabot Eiropas integrācijas procesu;
- nelegālo migrantu tiesību aizsardzība ES;
- vārda brīvības, visu mediju un preses brīvības, neatkarības un plurālisma, kā arī informācijas brīvas aprites aizsardzība;
- pret domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību vērstu pārkāpumu novēršana, jo tās ir Hartas 10. pantā noteiktas pamattiesības, kurās ietverta arī brīvība publiski vai privāti paust reliģiskus uzskatus vai pārliecību;

*

* *

50. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Padomei un Komisijai, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijai, Eiropas Padomei un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai.

Reklāmas ietekme uz patērētāju uzvedību

P7_TA(2010)0484

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par reklāmas ietekmi uz patērētāju uzvedību (2010/2052(INI))

(2012/C 169 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ⁽¹⁾ (Negodīgas komercprakses direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ⁽²⁾ (MSLD),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) ⁽³⁾ (AMPD),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ⁽⁴⁾ (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā),

⁽¹⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

⁽³⁾ OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un it īpaši tās 7. pantu (privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība) un 8. pantu (personas datu aizsardzība),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 9. marta rezolūciju par patērētāju aizsardzību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 9. marta rezolūciju par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju par patēriņa tirgus rezultātu pārskatu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par to, kā tirdzniecība un reklāma ietekmē sievietes un vīriešu līdztiesību ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 28. janvāra paziņojumu “Ietekmes uz patērētājiem uzraudzība vienotajā tirgū — “Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem otrais izdevums” (COM(2009)0025) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu ““Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem otrais izdevums” (SEC(2009)0076),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2010. gada 29. marta darba dokumentu ““Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem — patērētāji iekšējā tirgū kā mājās — mazumtirdzniecības iekšējā tirgus integrācijas uzraudzība un patērētāju vides dalībvalstīs salīdzinošā novērtēšana” (SEC(2010)0385),
- ņemot vērā ziņojumu par patērētāju aizsardzību iekšējā tirgū, ko Komisija publicēja 2008. gada oktobrī Eurobarometra īpašā apsekojuma izdevumā Nr. 298,
- ņemot vērā analītisko ziņojumu par attieksmi pret pārrobežu tirdzniecību un patērētāju aizsardzību, ko Komisija publicēja 2010. gada martā Eurobarometra zibapsekojuma izdevumā Nr. 282,
- ņemot vērā Eiropas pieeju, kā sekmēt plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālajā vidē (COM(2007)0833),

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁽³⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0046.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0051.

⁽⁶⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 26. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 16 E, 22.2.2010., 5. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 43. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- ņemot vērā Komisijas vadlīnijas par Negodīgas komercprakses direktīvu (SEC(2009)1666),
  - ņemot vērā saskaņā ar 29. pantu izveidotās darba grupas datu aizsardzībai 2010. gada 22. jūnijā pieņemto Atzinumu 2/2010 par reklāmu tiešsaistē, kas balstīta uz uzvedību,
  - ņemot vērā saskaņā ar 29. pantu izveidotās darba grupas datu aizsardzībai 2009. gada 12. jūnijā pieņemto Atzinumu 5/2009 par sociālo kontaktu vietnēm tiešsaistē,
  - ņemot vērā Francijas Valsts informātikas un brīvību komitejas (CNIL) 2009. gada 5. februāra paziņojumu "Mērķorientēta reklāma tiešsaistē",
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A7-0338/2010),
- A. tā kā ar reklāmu tiek veicināta konkurence un konkurētspēja, apkarota dominējošo stāvokļu ļaunprātīga izmantošana un veicināti jauninājumi iekšējā tirgū un tā kā reklāma šā iemesla dēļ labvēlīgi ietekmē patērētājus, it īpaši tāpēc, ka palielina izvēles iespējas, samazina cenas un sniedz informāciju par jaunām precēm;
- B. tā kā reklāma ir uzskatāma par nozīmīgu un bieži vien vitāli svarīgu plašsaziņas līdzekļu ienākumu avotu to dinamiskai darbībai un konkurētspējas sekmēšanai un tādējādi aktīvi veicina dažādas un neatkarīgas preses pastāvēšanu Eiropā;
- C. tā kā reklāma iekšējo tirgu un patērētājus var ietekmēt arī negatīvi (negodīga prakse, uzmācīgums publiskajā/privātajā telpā, mērķauditorijas uzmanības piesaiste, šķēršļi laišanai iekšējā tirgū un iekšējā tirgus izkropļošana);
- D. tā kā saskaņā ar Eirobarometra īpašā izdevuma Nr. 29 datiem negodīga komercprakse joprojām ir izplatīta reklāmas jomā un tā kā pret to ir jāvēršas;
- E. tā kā saziņas līdzekļu attīstība ievērojami ietekmē reklāmas jomu, ko īpaši veicina interneta, sociālo kontaktu tīklu, forumu un emuāru attīstība, kā arī lietotāju aizvien lielākā mobilitāte un digitālo izstrādājumu ātrais pieaugums;
- F. tā kā, ņemot vērā, ka patērētājiem zināmā mērā nogurdina reklāmas sludinājumu izplatīšanās, patlaban ir vilinājums izmantot jaunās komunikāciju tehnoloģijas, ar kurām izplata komerciālos sludinājumus arī tajos gadījumos, kad tie nav identificējami kā reklāmas sludinājumi, un tā kā šāda pieeja tāpēc var maldināt patērētājus;
- G. tā kā jaunu reklāmas metožu attīstība tiešsaistē un mobilajās ierīcēs rada virkni problēmu, kas ir jārisina, lai lietotājiem nodrošinātu augsta līmeņa aizsardzību;
- H. tā kā reklāmai tiešsaistē ir liela ekonomiskā nozīme, it sevišķi attiecībā uz bezmaksas pakalpojumu finansēšanu, un tā kā tās apjoms ir pieaudzis eksponenciāli;
- I. tā kā mērķorientēta reklāma (kontekstuāla, personalizēta un uz uzvedību balstīta), kurai būtu jāatbilst interneta lietotāju interesēm, ir uzskatāma par nopietnu privātās dzīves pārkāpumu, ja reklāmas nolūkā izseko individu (sīkdatnes, profilu izveide, atrašanās vietas noteikšana) un ja iepriekš patērētājs labprātīgi un nepārprotami tam nav piekritis;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- J. tā kā nedrīkst pieļaut, ka reklāmas sludinājumu personalizācijas rezultātā reklāma kļūst uzmācīga un pārkāpj tiesību aktus, ar kuriem reglamentē personas datu aizsardzību un privātās dzīves neaizskaramību;
- K. tā kā sevišķi neaizsargāti indivīdi, kas par tādiem ir uzskatāmi garīgas, fiziskas vai psiholoģiskas invaliditātes, sava vecuma vai lētticības dēļ, piemēram, bērni, pusaudži, vecāka gadagājuma cilvēki vai atsevišķas iedzīvotāju kategorijas, kas ir kļuvušas neaizsargātas sociālā un finansiālā stāvokļa dēļ (tādi kā cilvēki ar pārāk lielām parādsaistībām), ir jāaizsargā īpaši;
- L. atzīstot, ka joprojām trūkst informācijas par jauno, daudz uzmācīgāko un izplatītāko reklāmas veidu sociāli psiholoģisko ietekmi vispār un it īpaši attiecībā uz to personu stāvokli, kas nevar atļauties nopirkt šajos sludinājumos reklamētās preces un pakalpojumus;
- M. tā kā dažu tiešsaistē piedāvāto preču un pakalpojumu, piemēram, tabakas, alkohola, zāļu un azartspēļu, īpašā rakstura dēļ, ir pienācīgi jāreglamentē reklāma internetā, lai novērstu ļaunprātību, atkarību un viltošanu;
- N. tā kā reklāma var būt iedarbīgs tādu stereotipu un aizspriedumu mazināšanas katalizators, kuru pamatā ir rasisms, seksisms un ksenofobija;
- O. tā kā reklāmu saturs bieži vien ir vienpusīgs un/vai noniecinošs, kas nostiprina stereotipiskos aizspriedumus attiecībā uz dzimumu un tādējādi mazina to stratēģiju efektivitāti, kuras izstrādā, lai novērstu nevienlīdzību,

Spēkā esošā normatīvā un nenormatīvā pamata izvērtējums

1. uzsver, ka Negodīgas komercprakses direktīvā ir sniegts būtisks normatīvais pamats, lai mazinātu maldinošu un agresīvu reklāmu starp uzņēmumiem un patērētājiem; atzīst — lai gan šo pamatu vēl nav iespējams izvērtēt pilnībā, jau ir atklājušās nopietnas īstenošanas un interpretācijas grūtības (it īpaši attiecībā uz jaunajiem, uzmācīgākajiem reklāmas veidiem), kā tas izriet no Eiropas Savienības Tiesas spriedumiem, kuros ir noteikts, ka valstu normatīvajos aktos ir ietvertas stingrākas prasības nekā Negodīgas komercprakses direktīvā, kā rezultātā var tikt apšaubīta šīs direktīvas efektivitāte;
2. uzsver, ka valstu atšķirīgās interpretācijas un piemērošanas dēļ nav izdevies nodrošināt cerēto saskaņotības līmeni, kas rada juridisko nenoteiktību un mazina pārrobežu tirdzniecību vienotajā tirgū;
3. aicina Komisiju regulāri atjaunināt, padarīt saprotamākas un efektīvākas vadlīnijas par Negodīgas komercprakses direktīvas īstenošanu un nodrošināt to tulkojumu ES oficiālajās valodās, kā arī aicina dalībvalstis, cik vien iespējams, šīs vadlīnijas ņemt vērā;
4. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri pabeigt un 2010. gada novembrī publiskot datubāzi ar pieņemtajiem valstu tiesību aktiem, kuros ir iestrādāta Negodīgas komercprakses direktīva, piemērojamā tiesu prakse un citi attiecīgie dokumenti;
5. atgādina, ka Negodīgas komercprakses direktīvas darbības joma attiecas tikai uz attiecībām starp uzņēmumiem un patērētājiem, bet Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīva reglamentē attiecības starp uzņēmumiem; uzsver, ka dažas kategorijas, piemēram, nevalstiskās organizācijas vai interešu grupas, nereglamentē nedz Negodīgas komercprakses direktīva, nedz Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīva; tāpēc aicina Komisiju veikt atsevišķu analīzi par tādu maldinošas reklāmas metožu ietekmi, kas ir paredzētas kategorijām, uz kurām acīmredzami neattiecas neviena no minētajām direktīvām; aicina dalībvalstis uzlabot savstarpēju koordināciju un rast atbilstošus risinājumus kategorijām, kas ir cietušas no tādas maldinošas reklāmas metodēm, ko izmanto reklāmās starp ES dalībvalstīm;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

6. atzinīgi vērtē dalībvalstu koordinētos kontroles pasākumus ("Sweep"); aicina šāda veida pasākumus veikt atkārtoti un paplašināt to darbības jomu; aicina Komisiju informēt Parlamentu par "Sweep" rezultātiem un vajadzības gadījumā veikt papildu pasākumus, lai uzlabotu iekšējo tirgu patērētāju interesēs;
7. aicina dalībvalstis kompetentajām valstu iestādēm sniegt nepieciešamos finanšu, cilvēku un tehnoloģiskos līdzekļus un resursus, lai tās varētu efektīvi darboties; mudina Komisiju, izmantojot Sadarbības tīklu patērētāju tiesību aizsardzībai, arī turpmāk sekmēt sadarbību starp valstu iestādēm un uzlabot šo iestāžu īstenotās kontroles efektivitāti;
8. aicina Komisiju sagatavot analīzi par dalībvalstu patērētāju tiesību aizsardzības iestāžu pienākumiem un kontroles funkcijām un sniegt tām paraugpraksi, lai uzlabotu šo iestāžu darba efektivitāti;
9. aicina Komisiju Regulas (EK) Nr. 2006/2004 darbības jomu attiecināt arī uz viltošanu un nelegālajiem izstrādājumiem un veicināt saskaņā ar šo regulu veicamo informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, tādējādi uzlabojot cīņu pret krāpšanu, kuras pamatā ir nelegālā reklāma;
10. atbalsta pašregulēšanas praksi, kas dinamiskā, elastīgā un atbildīgā veidā papildina spēkā esošo normatīvo bāzi; aicina dalībvalstis, kurām vēl nav pašregulējošo iestāžu, veicināt šādu iestāžu izveidi, izmantojot citu dalībvalstu paraugpraksi, un/vai to oficiālu atzīšanu;
11. tomēr uzsver, ka pašregulēšana tomēr nav absolūta, jo ar to pavisam noteikti nevar pilnībā aizvietot tiesību aktu regulējumu, it īpaši attiecībā uz tādu noteikumu pieņemšanu, ar kuriem aizsargā patērētāju personas datus, un piemērojamām sankcijām, ja šādus noteikumus neievēro;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis novērtēt valstu rīcības kodeksu īstenošanu, kuri attiecas uz plašsaziņas līdzekļiem un jaunajām informācijas un komunikācijas tehnoloģijām; aicina dalībvalstis izvērtēt valstu pašregulējošo struktūru darbības efektivitāti;
13. uzsver atbildību pret sabiedrību saistībā ar plašas un uzmācīgas reklāmas ietekmi, un uzsver reklāmas uzņēmumu nozīmi korporatīvās apziņas un atbildības kultūras veidošanā;
14. atbalsta apspriešanos ar dažādām tiesību aktu pilnveidošanā iesaistītām ieinteresētajām personām;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis ar atbilstošiem pasākumiem nodrošināt, ka plašsaziņas līdzekļu darbinieki un profesionālie reklāmas veidotāji ievērotu cilvēka cieņu un ka viņi vērstos pret tiešu vai netiešu diskrimināciju vai stereotipiem, kā arī pret kūdīšanu uz naidu dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes dēļ, vecuma, reliģijas vai pārliecības, seksuālās orientācijas, invaliditātes un sociālā statusa dēļ;
16. aicina tās dalībvalstis, kas vēl nav ieviesušas Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu, to nekaļējoties izdarīt; ar interesi gaida, kad Komisija publicēs ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, un uzsver nepieciešamību apsvērt jauno tehnoloģiju izmantošanu (piemēram, televīziju, kuru raida, piešķirot IP adresi);

Interneta attīstības un jauno tehnoloģiju radīto problēmu loks

17. nosoda to, ka, sociālo kontaktu vietnēs, forumos vai emuāros izplatot komentārus, kurus pēc to satura ir grūti atšķirt no vienkārša viedokļa, internetā vēršas plašumā "slēpta" reklāma, uz kuru neattiecas Negodīgas komercprakses direktīva (attiecības starp patērētājiem); uzskata, ka patērētāji var pieņemt nepareizus lēmumus, domājot, ka informācija, uz kuru tie ir balstīti, ir iegūta no objektīva avota; nosoda gadījumus, kuros daži uzņēmumi tieši vai netieši finansē tādas informācijas un komentāru izplatību veicinošas darbības, kuru autori it kā ir paši patērētāji, kaut arī patiesībā šai informācijai reklāmas vai komerciāls raksturs, un aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pareizu Negodīgas komercprakses direktīvas piemērošanu šajā jomā;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

18. iesaka dalībvalstīm veicināt tādu forumu novērotāju/regulatoru ieviešanu, kas apzinās slēptās reklāmas radītos draudus, kā arī informēšanas kampaņu izstrādi, lai brīdinātu patērētājus par šīm “slēptajām” reklāmas formām;
19. norāda, ka Eiropas līmeņa kampaņa pret šo slēpto reklāmu ir ļoti svarīga, lai šo reklāmu izskaustu no tirgus un veicinātu patērētāju uzticību, jo dažiem profesionāļiem tā var būt veids, kā apiet konkurences noteikumus un bez maksas nepamatoti cildināt savu uzņēmumu vai pat negodīgi vērsties pret konkurējošo uzņēmumu;
20. informē par savu satraukumu attiecībā uz to, ka uz uzvedību balstītu reklāmu izmanto ikdienā un ka aizvien vairāk tiek izmantotas uzmācīgas reklāmas metodes (elektronisko vēstuļu saturs lasīšana, sociālo kontaktu vietņu izmantošana un atrašanās vietas noteikšana, kā arī atkārtota individualizēta reklāma), kas ir uzskatāms par patērētāja privātās dzīves pārkāpumu;
21. īpaši norāda uz risku, ko rada uzņēmumi, kas vienlaikus izvieto saturu un pārdod reklāmas laukumus (pastāv iespējamība, ka abās jomās iegūtie dati sakrīt); aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt dažādu datu ieguves līmeņu “hermētiskumu”;
22. uzsver, ka patērētāji ir jāinformē skaidrā, salasāmā un apkopojošā veidā par viņu datu iegūvi, apstrādi un izmantošanas veidu, un mudina reklāmas devējus censties panākt, ka iepriekšējas piekrišanas formāts kļūst par vispārēju, patērētājam labvēlīgu rīcības normu; norāda, ka šie personas dati ir jāglabā un jāizmanto tikai tad, ja patērētājs tam ir nepārprotami piekritis;
23. uzsver, ka patērētājs ir pilnībā jāinformē brīdī, kad viņš piekrīt reklāmas saņemšanai apmaiņā pret atlaidēm, kas izriet no paņēmieniem, kuri balstās uz uzvedību;
24. uzsver vajadzību privātās dzīves aspektus turpmākajās ar personas datiem saistītajos tehnoloģiskajos risinājumos iekļaut kā standarta uzstādījumu. Jaunu tehnoloģiju izstrādātājiem, sākot tehnoloģiju izstrādes procesu, ir jāņem vērā datu drošība un aizsardzība, kurai jāatbilst augstākajiem standartiem un jābalstās uz sistēmā integrētu privātās dzīves aizsardzības koncepciju;
25. aicina Komisiju noskaidrot dažādus veidus (gan normatīvus, gan nenormatīvus), ar kuriem nosaka tehniskos risinājumus Eiropas Savienības līmenī, lai efektīvi īstenotu šādus pasākumus:
- veikt padziļinātu pētījumu par jaunām tiešsaistē un mobilajās ierīcēs izmantotām reklāmas metodēm; par pētījuma rezultātiem ziņot Parlamentam;
  - pēc iespējas drīzāk aizliegt reklāmas sludinājumu regulāru un vispārēju nosūtīšanu uz mobilajiem telefoniem visiem lietotājiem, kas atrodas kāda reklāmas sludinājuma apraides zonā, izmantojot “Bluetooth” tehnoloģiju, ja attiecīgās personas tam nav iepriekš piekritušas;
  - nodrošināt, ka, izmantojot reklāmas metodes, tiek ievērots privātās sarakstes noslēpums un šajā jomā piemērojamie tiesību akti; pēc iespējas drīzāk aizliegt trešām personām lasīt privātās elektroniskā pasta vēstules, it īpaši reklāmas vai komerciālā nolūkā;
  - reklāmā, ko izsūta ar elektronisko pastu, obligāti pēc iespējas drīzāk noteikt saiti, ar kuras palīdzību var automatiski aizliegt jebkādu turpmāku reklāmu;
  - pēc iespējas drīzāk nodrošināt tādu tehnisko paņēmieni piemērošanu, ar kuriem var atšķirt reklāmas izsekošanas sīkdatnes, attiecībā uz kurām ir obligāti nepieciešama iepriekšēja, patstāvīga un nepārprotama personas piekrišana, no citām sīkdatnēm;
  - nodrošināt, ka standarta parametru piemērošanu iedzīvotājiem pārdotajās informātikas sistēmās un sociālās kontaktēšanās pakalpojumos regulāri veic saskaņā ar visstingrākajiem datu aizsardzības kritērijiem (sistēmā integrēta privātās dzīves aizsardzība);

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- izveidot Kopienas sistēmu vietņu marķēšanai pēc “Eiropas privātuma zīmoga” sertifikāta parauga, ar kuru tiek apliecināta vietņu kvalitāte no datu aizsardzības viedokļa; uzskata, ka saistībā ar šo pētījumu vajadzētu veikt rūpīgu ietekmes novērtējumu un ka ir jāizvairās no spēkā esošās marķēšanas sistēmas dublēšanas;
- sadarbībā ar valstu iestādēm reklāmas jomā un/vai pašregulējošām struktūrām īpašu uzmanību pievērst īpašās nozarēs publiskotai, tostarp tiešsaistē, maldinošai reklāmai, piemēram, pārtikas preču un zāļu pārdošanai un medicīniskajai aprūpei, kurās papildus patērētāju ekonomiskajām interesēm nodarītajam kaitējumam var nopietni bojāt viņu veselību;
- pārskatīt ierobežotas atbildības kārtību, kāda informācijas uzņēmumam ir par pakalpojumiem, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad kāds meklētājprogrammas uzņēmums kā reklāmas atslēgvārdu pārdod reģistrēta zīmola nosaukumu, tiktu iegūta zīmola īpašnieka iepriekšēja piekrišana;

Neaizsargāto grupu aizsardzība

26. prasa Komisijai līdz 2012. gadam sagatavot sīki izstrādātu analīzi par maldinošas un agresīvas reklāmas ietekmi uz neaizsargātiem patērētājiem, īpaši bērniem un pusaudžiem un nodrošināt bērnu un pusaudžu aizsardzībai pieņemto attiecīgo tiesību aktu pienācīgu piemērošanu;

27. aicina Komisiju kā svarīgāko pasākumu veikt sīki izstrādātu precīzu pētījumu par reklāmas sociāli psiholoģisko ietekmi, ņemot vērā to, ka tiek izmantotas jaunas un sarežģītas metodes;

28. uzsver, ka bērni un pusaudži ir īpaši neaizsargātas cilvēku kategorijas, jo viņi uztver visu un ir ziņkārīgi, viņiem nav pieredzes un ir ierobežota griba, kā arī pastāv liela iespējamība viņus iespaidot, it īpaši izmantojot komunikācijas līdzekļus un tehnoloģijas;

29. mudina dalībvalstis vairāk veicināt neaizsargāto patērētāju, piemēram, bērnu, aizsardzību, lai mudinātu ierobežot bērniem domātas televīzijas reklāmas tādu pārraižu laikā, kuras skatās galvenokārt paši jaunākie (piemēram, bērnu izglītības programmu, multiplikācijas filmu u. tml. laikā), jo dažās dalībvalstīs jau īsteno līdzīgus pasākumus;

30. prasa novērst reklāmu, kas konkrēti skar īpašas visu bērnu interešu jomas;

31. vērš uzmanību uz to, ka patērētāji ir neaizsargāti pret atdarināšanu un ka tādējādi var izveidoties neadekvāta uzvedība, vardarbība, spriedze, vilšanās, trauksme, kaitīgi ieradumi (smēķēšana, narkotiku lietošana), tādi ēšanas traucējumi kā anoreksija un bulīmija, kā arī garīgā līdzsvara traucējumi; aicina visas reklāmas aģentūras un plašsaziņas līdzekļu profesionāļus pārskatīt pārmērīgi novājinātu modeļu (vīriešu vai sieviešu) popularizēšanu, jo būtu jāizvairās no kaitējošiem vēstījumiem par personas ārējo izskatu, ķermeņa nepilnībām, vecumu un svaru, ņemot vērā to, kā reklāma ietekmē un iespaido bērnus un jauniešus;

Dzimumu līdztiesības un cilvēka cieņa ievērošana reklāmas jomā

32. aicina Komisiju un dalībvalstis izvēlēties atbilstošus līdzekļus, lai nodrošinātu, ka ar tirgvedību un reklāmu, nediskriminējot pēc dzimuma, reliģijas, uzskatiem, fiziskajām spējām, vecuma vai dzimumorientācijas, netiek aizskarta cilvēka cieņa;

33. uzskata, ka reklāma var būt efektīvs līdzeklis, lai apstrīdētu stereotipus un tos salīdzinātu un lai cīnītos pret rasismu, dzimuma diskrimināciju un citu veidu diskrimināciju, un ka tas ir būtiski mūsdienu daudz kultūru sabiedrībā; aicina Komisiju, dalībvalstis un reklāmas speciālistus stiprināt apmācības un izglītības pasākumus kā līdzekli stereotipu pārvarēšanai, diskriminācijas izskaušanai un dzimumu līdztiesības veicināšanai, jo īpaši sākot no agrīna vecuma; jo īpaši mudina dalībvalstis uzsākt un pilnveidot ciešu sadarbību ar esošajām tirgvedības, komunikācijas un reklāmas mācību iestādēm, lai palīdzētu nodrošināt atbilstošu apmācību attiecīgās nozares nākamajam darbaspēkam;

34. mudina Komisiju atbalstīt salīdzinošu izpēti un dokumentēšanu dalībvalstīs par sievietes tēlu, kādu to atspoguļo reklāmas un mārketinga saturā, un konstatēt paraugpraksi attiecībā uz reklāmu, kas ir efektīva un labvēlīga abiem dzimumiem;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

35. mudina Komisiju un dalībvalstis stiprināt tādu lietotāju un/vai patērētāju organizāciju lomu, kuras ir atbildīgas par reklāmas ietekmes novērtēšanu saistībā ar dzimumu līdztiesības jautājumu, un sekmēt konsultācijas ar tām;

36. uzsver, ka reklāmā bieži vien pausti diskriminējoši un/vai cieņu pazemojoši vēstījumi, kuri pamatojas uz dažādiem dzimumu stereotipu veidiem, un ka tas kavē dzimumu līdztiesības stratēģiju īstenošanu; aicina Komisiju, dalībvalstis un pilsonisko sabiedrību, kā arī reklāmas pašregulējošas struktūras cieši sadarboties, lai cīnītos pret šādu praksi, jo īpaši izmantojot efektīvus līdzekļus, kas garantē cilvēka cieņas ievērošanu un tirdzniecības un reklāmas godīgumu;

37. uzsver — tā kā patēriņa preču reklāma ir tieši saistīta ar presi, radio un televīziju, kuru neatņemama sastāvdaļa tā ir, kā arī netiešā veidā arī ar kino nozari un televīzijas seriāliem, kur izstrādājumus reklamē, iekļaujot tos sižetā, — jāsecina, ka uzticama reklāma var pozitīvi ietekmēt sabiedrības uzskatus tādos jautājumos kā dzimumu lomas, cilvēka ķermeņa tēls un priekšstats par to, kas ir normāls; mudina reklāmas veidotājus savos darbos būt konstruktīvākiem, lai popularizētu sieviešu un vīriešu pozitīvo lomu sabiedrībā, darbā, ģimenē un valsts dzīvē;

Dažādu dalībnieku izglītošana/informēšana

38. īpaši uzsver to, cik reklāmas jomā būtiska ir pārredzamība un patērētājam sniegtā informācija, un nepieciešamību patērētājos radīt kritisku attieksmi pret plašsaziņas līdzekļiem no satura kvalitātes viedokļa;

39. aicina Komisiju:

- patērētāju tirgus rezultātu apkopojumā iekļaut dažus papildu rādītājus par reklāmu (kā arī datus, kas jau ir iekļauti par krāpniecisku un maldinošu reklāmu); saistībā ar iepriekš minēto vērs uzmanību uz 2010. gada 9. marta rezolūciju⁽¹⁾, kurā ir teikts, ka papildu rādītāju iekļaušana varētu būt noderīga, ja pamatrādītāji un ar tiem saistītā metodoloģija ir pietiekami labi izstrādāta;
- sagatavot informācijas kampaņas par patērētāju tiesībām reklāmas jomā, it īpaši par to, kā tiek izmantoti patērētāju personas dati, un izstrādāt pedagoģiskos līdzekļus, ar kuriem patērētājus informē par privātās dzīves aizsardzības paņēmieniem internetā, un par to, kā viņi var pārtraukt savas privātās dzīves vai cieņas aizskārumus;
- pēc Apvienotajā Karalistē pieņemtas iniciatīvas “Media Smart” parauga sagatavot Savienības programmu, ar kuru bērnus māca apzināties reklāmas radītos draudus;
- attiecīgajās tiešsaistes reklāmās pēc iespējas drīzāk ievietot skaidri salasāmu tekstu “uz uzvedību balstīta reklāma” un informācijas logu, kurā būtu minēta galvenā šīs metodes izpratnei nepieciešamā informācija;

40. prasa Komisijai izveidot kopējas maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) paredzētas vadlīnijas un dalībvalstīm mudināt valstu iestādes un/vai pašregulējošas iestādes sniegt padomdošanas pakalpojumus MVU un īstenot informēšanas kampaņas, lai pievērstu MVU uzmanību to tiesiskajām saistībām reklāmas jomā;

*

* *

41. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0051.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Energoefektivitātes rīcības plāns

P7_TA(2010)0485

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par energoefektivitātes rīcības plāna pārskatīšanu (2010/2107(INI))

(2012/C 169 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 19. oktobra paziņojumu “Energoefektivitātes rīcības plāns. Potenciāla izmantošana” (COM(2006)0545),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra paziņojumu “20 un 20 līdz 2020. gadam — Eiropas iespējas saistībā ar klimata pārmaiņām” (COM(2008)0030),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu “Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %” (COM(2008)0772),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu “Enerģētikas politika Eiropai” (COM(2007)0001) un tam sekojošo Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu “Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats — ES energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plāns” ar tam pievienotajiem dokumentiem (COM(2008)0781),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulu (EK) Nr. 663/2009, ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā (Eiropas enerģētikas programma ekonomikas atveseļošanai) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 93/76/EEK (Energopakalpojumu direktīva) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/30/ES par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 1222/2009 par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV L 200, 31.7.2009., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.

⁽³⁾ OV L 153, 18.6.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 342, 22.12.2009., 46. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/40/ES par pamatu inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 7. maija pārskatu “Ceļā uz jaunu Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam”,
  - ņemot vērā pēc Komisijas pieprasījuma sagatavoto neatkarīgo pētījumu “Uzņēmumu automobiļu aplikšana ar nodokli — subsīdijas, labklājība un ekonomika” ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūciju par otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 170. panta 1. punktu, ar kuru saskaņā Savienība palīdz izveidot un attīstīt Eiropas komunikāciju tīklus transporta, telekomunikāciju un enerģētikas infrastruktūru jomā,
  - ņemot vērā 2010. gada 6. maija rezolūciju par informācijas un sakaru tehnoloģiju intensīvāku izmantošanu, lai sekmētu pāreju uz energoefektīvu ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā ES Pamattiesību hartas 34. panta 3. punktu, kurš attiecas uz sociālās atstumtības un nabadzības izskaušanu un kurā noteikts, ka Savienība nodrošina pienācīgu dzīvi tiem, kam nav pietiekamu līdzekļu,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 194. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0331/2010),
- A. tā kā energoefektivitāte un energotaupība ir izmaksu ziņā vislietderīgākie un ātrākie risinājumi, lai samazinātu CO₂ un citas emisijas, kā arī veicinātu drošu energoapgādi; tā kā enerģētiskās nabadzības problēmu var risināt stratēģiski, nodrošinot ēku un ierīču augsta līmeņa energoefektivitāti; tā kā energoefektivitāte ir viena no stratēģijas “Eiropa 2020” un Eiropas Enerģētikas stratēģijas 2011.–2020. gadam galvenajām prioritātēm un tā kā publisko iestāžu rīcībā pašlaik nav šī mērķa sasniegšanai atbilstīgu resursu;
- B. tā kā energotaupībai ir galvenā nozīme, lai veicinātu drošu energoapgādi, jo, piemēram, sasniedzot energotaupības 20 % mērķi varētu ietaupīt tikpat daudz enerģijas, cik spētu piegādāt piecpadsmit “Nabucco” cauruļvadi;
- C. tā kā energoefektivitāte var nodrošināt būtiskas ekonomiskas priekšrocības tiešajiem patērētājiem un ekonomikai kopumā, kā arī nodrošināt sociālas priekšrocības, tostarp 1 miljonu jaunu darba vietu līdz 2020. gadam; tā kā ES enerģijas imports aizvien pieaug un 2007. gadā tā vērtība bija EUR 332 miljardi un saskaņā ar Komisijas sniegtajiem datiem energotaupības radītie ieguvumi ātri vien varētu sasniegt EUR 1 000 gadā vienai māsaiņniecībai, kurus no jauna varētu ieguldīt kādā no ekonomikas nozarēm, un, veiksmīgi īstenojot energoefektivitātes mērķi, ES varētu ietaupīt aptuveni EUR 100 miljardus, kā arī samazināt emisijas gandrīz par 800 miljoniem tonnu gadā; un tā kā enerģijas taupības un energoefektivitātes politika ir risinājums enerģētiskās nabadzības problēmai;

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 207, 6.8.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ Copenhagen Economics, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_papers/taxation_paper_22_en.pdf

⁽⁴⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 16. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0153.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- D. tā kā turpmākā enerģijas cenu attīstība rosinās cilvēkus samazināt energopatēriņu; tā kā būtisku ieguvumu energoefektivitātes jomā galvenokārt var nodrošināt, stimulējot efektīvāku kopējo infrastruktūru veidošanu ēkās, siltumapgādes sistēmās un transporta nozarē, savādāk iedzīvotāji un uzņēmumi nespēj kontrolēt un ietekmēt attiecīgos lēmumus par efektīvāku energopatēriņu;
- E. tā kā zinātnes dati nepārprotami liecina, ka ir jāstrādā intensīvāk, lai līdz 2020. gadam sasniegtu energoefektivitātes jomā noteikto 20 % mērķi, jo ar pašreizējo izpildes gaitu līdz 2020. gadam būs sasniegta tikai aptuveni puse no šī mērķa, kaut arī jau ir pieejama šī mērķa sasniegšanai vajadzīgā prakse un tehnoloģijas;
- F. tā kā gan ES, gan valstu līmenī ir pieņemti daudzi tiesību akti, lai panāktu energotaupību, tomēr tie visi nebūt nenodrošina vēlamos rezultātus;
- G. tā kā salīdzinājumā ar citiem ieguldījumiem ieguldījumi energoefektivitātē atmaksājas diezgan ātri un šiem ieguldījumiem ir iespējas radīt nozīmīgu skaitu jaunu vietēju darba vietu gan lauku, gan pilsētu teritorijās, un šīs darba vietas lielā mērā var aizpildīt bez ārēja darbaspēka piesaistīšanas, jo īpaši būvniecības nozarē un MVU, bet lai tas notiktu, ir nepieciešama sabiedrības izpratne un kvalificēts darbaspēks;
- H. tā kā finanšu instrumentu pārstrukturēšanai, nodrošinot finansiālus stimulus ar energoefektivitāti saistītiem pasākumiem, budžeta ierobežojumu laikā ir izdevīgi izmantot publisko finansējumu, jo tādējādi lielāko daļu šo līdzekļu var uzturēt apgrozībā ilgākā laika posmā;
- I. tā kā pieprasījums ir veicinājis būtisku enerģijas patēriņa pieaugumu un, lai energopatēriņa pieaugums vairs nebūtu saistīts ar ekonomisko izaugsmi, ir tiešām nepieciešams risināt jautājumus, kas saistīti ar regulatīviem šķēršļiem energoefektīvāku ražojumu tirdzniecībai;
- J. tā kā pilnībā izmantot energotaupības iespējas neļauj vairāki šķēršļi, tostarp sākotnējo ieguldījumu izmaksas un tas, ka nav pieejams piemērots finansējums, arī informācijas trūkums, atšķirīgie stimuli, piemēram, īpašniekiem un īrniekiem, un tas, ka nav skaidrs, kurš ir atbildīgs par energotaupības īstenošanu;
- K. tā kā citās prioritārajās jomās, piemēram, attiecībā uz atjaunojamo enerģiju un gaisa kvalitāti, ir gūts apliecinājums tam, ka obligāti sasniedzami mērķi veicina atbildīgu un mērķtiecīgu rīcību ES un valstu līmenī, kas ir vajadzīga, lai nodrošinātu pietiekami vērienīgus pasākumus konkrētās politikas jomās un apņemšanos tos īstenot;
- L. tā kā nav noteikta konkrēta atbildība par 20 % mērķa sasniegšanu un trūkst apņemšanās īstenot šo mērķi;
- M. tā kā enerģijas patēriņš ēkās ir aptuveni 40 % no kopējā energopatēriņa un ēku radīto emisiju apjoms ir aptuveni 36 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām ES un tā kā būvniecība ir nozīmīga ES ekonomikas nozare, kas nodrošina aptuveni 12 % no ES IKP; tā kā pašreizējo ēku renovācijas rādītāji ir ļoti zemi un tā kā joprojām nav atbilstošu pasākumu, kas ļautu samazināt esošo ēku energopatēriņu; tā kā ir svarīgi veikt vairāk un pamatīgākus esošo ēku fonda atjaunošanas darbus, lai sasniegtu 2020. un 2050. gadam noteiktos ES politikas mērķus attiecībā uz klimata pārmaiņām un enerģētiku, vienlaikus, iespējams, izveidojot ļoti daudz jaunu vietēju darba vietu un tā būtiski sekmējot ES ekonomikas atlabšanu, un tā kā energoefektīvus risinājumus ēku siltumizolācijai un ēku vadības un kontroles sistēmām var īstenot gan esošajās, gan jaunbūvētās ēkās, tā būtiski veicinot energotaupību;
- N. tā kā dzīvojamie nami nav sagatavoti klimata pārmaiņām — mājas, kurās vasarā nav pietiekami vēss, un mājas, kurās ziemā nav pietiekami silts, ir visās valstīs (vairāk nekā 15 % Itālijā, Latvijā, Polijā, Kiprā un 50 % Portugālē), un tādās valstīs kā Kipra un Itālija mājas nav būvētas bargai ziemai;
- O. tā kā rūpnieciskie elektromotori patērē 30–40 % no pasaulē saražotās elektroenerģijas un tā kā attiecīgo motoru sistēmu pienācīga optimizācija, regulējot ātrumu un izmantojot arī citas metodes, palīdzētu ietaupīt 30–60 % no patērētās enerģijas;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- P. tā kā pašlaik tiek lēsts, ka enerģētiskā nabadzība ir skārusi 50–125 miljonus Eiropas iedzīvotāju, turklāt ekonomikas krīzes un enerģijas cenu pieauguma ietekmē šie skaitļi var palielināties; tā kā enerģētiskās nabadzības pamatā ir vairāku saistītu faktoru kopums, proti, zemi mājsaimniecības ienākumi, zemi apkures un siltumizolācijas standarti un enerģijas cenas, ko patērētāji nespēj samaksāt; uzsver, ka enerģijas taupības un energoefektivitātes politika ir risinājums enerģētiskās nabadzības problēmai;
- Q. tā kā gandrīz 30 % no kopējā Eiropas siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoma rada transporta nozare, ar fosilo kurināmo darbināmu tradicionālo automobiļu aizstāšana ar videi saudzīgu tehnoloģiju transportlīdzekļiem, kurus darbina atjaunojamā enerģija, palīdzētu būtiski samazināt CO₂ emisijas un veidot fakultatīvu enerģijas uzkrājumu, kas ļautu novērst mainīga atjaunojamo energoresursu ražošanas apjoma radītās svārstības energotīklos;
- R. tā kā tiek lēsts, ka 69 % mājokļu Eiropā apdzīvo īpašnieki un 17 % ir galvenokārt pašu īpašnieku izīrēti citām privātpersonām, un tā kā ar energoefektivitāti saistītus atjaunošanas darbus privāto mājokļu nozarē ir grūti veikt finansiālu ierobežojumu dēļ;
- S. tā kā pašreizējā ekonomikas krīze varētu veicināt straujāku virzību uz energoefektīvu ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju līmeni un rosināt iedzīvotājus mainīt energopatēriņa paradumus;
- T. tā kā ir būtiski izstrādāt un laist tirgū jaunas, progresīvas tehnoloģijas, kas nodrošinātu ilgtspējīgu enerģijas ražošanu un efektīvāku energopatēriņu;
- U. tā kā saistošo mērķi — līdz 2020. gadam panākt, ka atjaunojamā enerģija nodrošina 20 % no kopējā energopatēriņa — varēs sasniegt tikai tad, ja tiks risināti ar esošo ēku fonda ekspluatāciju saistītie jautājumi;
- V. tā kā Eiropas uzņēmumi ir guvuši iespaidīgus rezultātus, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un — vēl jo svarīgāk — ar novatoriskiem ražojumiem un risinājumiem nodrošinot, ka emisijas samazinās gan Eiropā, gan visā pasaulē;
- W. tā kā par mērķi ir jānosaka energoietilpīgu Eiropas uzņēmumu konkurētspējas saglabāšana globālas konkurences apstākļos,

Atbilstība spēkā esošajiem tiesību aktiem un to īstenošana

1. aicina dalībvalstis, pašvaldības un jo īpaši Komisiju veltīt energoefektivitātei pienācīgu uzmanību un nodrošināt savām iecerēm atbilstošus personāla un finanšu resursus;
2. norāda, ka energoefektivitātes jautājums būtu jāiekļauj visās attiecīgajās politikas jomās, tostarp finanšu, reģionālās un pilsētu attīstības, transporta, lauksaimniecības, rūpniecības politikas un izglītības jomā;
3. aicina Komisiju savlaicīgi pirms 2011. gada 4. februāra augstākā līmeņa sanāksmes par enerģētiku iesniegt pārskatītu EEAP, kā arī spēkā esošo tiesību aktu īstenošanas novērtējumu; uzskata, ka pamatojoties uz novērtējuma rezultātiem, EEAP ir jāiekļauj Komisijas ierosināti pasākumi, lai 2020. gadā sasniegtu energoefektivitātes vispārējo mērķi, piemēram, konkrētus dalībvalstu energoefektivitātes mērķus, kas atbilst vismaz 20 % energoefektivitātes uzlabojumam līdz 2020. gadam ES līmenī un kuros ņemtas vērā valstu atšķirīgās sākumpozīcijas un katras valsts konkrētie apstākļi, un, piemēram, nosacījums, ka katras dalībvalsts energoefektivitātes rīcības plāns vispirms ir jāapstiprina; uzskata, ka šādiem papildu pasākumiem vajadzētu būt godīgiem un izmērāmiem un tiem vajadzētu efektīvi un tieši ietekmēt nacionālo energoefektivitātes plānu īstenošanu; aicina dalībvalstis vienoties par kopīgu metodoloģiju, kas ļautu mērīt valstu energoefektivitātes un energotaupības mērķus un uzraudzīt to, kā šie mērķi tiek īstenoti;
4. piešķir ļoti svarīgu nozīmi plānošanas procesiem Eiropas līmenī; energoefektivitātei energoefektivitātes rīcības plānā 2011.–2020. gadam būtu jāvelta pienācīga uzmanība; jaunais Eiropas energoefektivitātes rīcības plāns būtu jāiesniedz pēc iespējas drīz, un energoefektivitātei vajadzētu piešķirt svarīgu nozīmi nākamajās pamatnostādņēs, ar ko līdz 2050. gadam nodrošina zema oglekļa emisijas līmeņa sistēmu un ekonomiku;
5. prasa ES pieņemt obligātu mērķi līdz 2020. gadam palielināt energoefektivitāti vismaz par 20 % un tā sekmēt pāreju uz ilgtspējīgu un videi saudzīgu ekonomiku;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

6. uzskata, ka energoefektivitātes rīcības plānam vajadzētu būt vērienīgam un tajā būtu jāņem vērā visa energoapgādes ķēde, kā arī visu 2006. gada rīcības plānā iekļauto pasākumu īstenošanas rezultāti, un tas veicinātu saskaņā ar 2006. gada rīcības plānu pieņemto un jau uzsākto energoefektivitātes pasākumu īstenošanu un tajā būtu iekļauti papildu rentabli un atbilstīgi principi, kas ir saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionālītātes kritērijiem un kas ir nepieciešami 2020. gadam noteiktā mērķa sasniegšanai;

7. aicina Komisiju, izstrādājot jauno *EEAP*, ņemt vērā mazāk aizsargāto enerģijas patērētāju vajadzības; norāda, kā šādi patērētāji gūtu labumu no lielākās daļas energoefektivitātes uzlabošanas pasākumu, bet viņiem trūkst resursu nepieciešamajiem ieguldījumiem; aicina dalībvalstis pieņemt atbilstīgus pasākumus un efektīvus politikas virzienus, piemēram, valsts rīcības plānu vai mērķtiecīgus sociālos pasākumus enerģētiskās nabadzības samazināšanai, kā arī regulāri sniegt ziņojumus par pasākumiem šīs problēmas risināšanā, atzinīgi vērtē Enerģētikas padomes iesaistīšanos enerģētiskās nabadzības problēmas risināšanā, kā arī šajā sakarā atbalsta Beļģijas prezidentūras centienus; prasa, lai Komisija risinātu enerģētiskās nabadzības problēmu visos enerģētikas politikas virzienos;

8. aicina 2011. gadā pārskatīt Energopakalpojumu direktīvu (EPD), tostarp arī pagarinot tās darbību līdz 2020. gadam, arī kritiski izvērtējot valstu energoefektivitātes rīcības plānus un to īstenošanu, kā arī nosakot obligātu ziņošanas kārtību, kurā noteikti obligātie elementi, piemēram, ziņošana par visiem attiecīgajiem enerģētikas politikas virzieniem, tostarp to elastības un atbalsta, piemēram, finansēšanas, mehānismiem, kā arī paredzot sistēmu, kas ļautu vērtēt katras dalībvalsts darbības un dalībvalstis attiecīgi sagrupēt, un attiecīgos gadījumos apvienojot ziņošanas prasības attiecībā uz EPD, energomarķējumu un ekodizainu, ja ir skaidrs, ka tas dalībvalstīm atvieglos ziņošanas kārtību;

9. mudina dalībvalstis ātri un efektīvi īstenot tirgus uzraudzības un atbilstības uzraudzības programmas attiecībā uz Direktīvu 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem, Direktīvu 2010/30/ES par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm, Regulu (EK) Nr. 1222/2009 par riepju marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem, un aicina Komisiju sekmēt un uzraudzīt šo programmu īstenošanu un vajadzības gadījumā sākt pienākumu neizpildes procedūras;

10. ierosina, ka, ņemot vērā tirgus uzraudzības uzdevumus un nozīmi, kas ir dalībvalstu kompetencē, Komisijai būtu jāveicina dalībvalstu sadarbība un informācijas apmaiņa, jo īpaši izveidojot atklātu ES līmeņa datu bāzi, kurā tiktu iekļauti pārbaūžu rezultāti un dalībvalstu atklātie neatbilstīgie produkti, un veicot pasākumus, lai nodrošinātu, ka vienā dalībvalstī atklātie neatbilstīgie produkti tiek ātri izņemti no visiem 27 tirgiem;

11. mudina Komisiju pēc pārskatītās Enerģijas marķējuma direktīvas stāšanās spēkā un pirms 2014. gada datuma, kas noteikts direktīvā, novērtēt to, kā jaunā energomarķējuma forma un reklāmās iekļauta obligātā norāde uz energomarķējuma sistēmu ietekmē patērētāju uzvedību, un veikt turpmākus pasākumus, ja ir nepieciešams uzlabot to efektivitāti;

12. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt ES pasākumus, lai palielinātu visos posmos (pašreizējā energoefektivitātes līmeņa novērtēšanas, energoefektivitātes risinājumu izstrāde un īstenošana, energoefektīva darbība un uzturēšana) iesaistīto visu attiecīgo ieinteresēto personu un profesionālo dalībnieku izpratni un kompetenci energoefektivitātes jautājumos;

13. aicina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt tiesību aktu efektivitāti attiecībā uz energotaupības un energoefektivitātes palielināšanu;

14. uzskata, ka, noslēdzot ilgtermiņa nolīgumus ar rūpniecības nozari, tiek nodrošināts augsts energoefektivitātes prasību izpildes līmenis un tādējādi ir iespējams panākt 2 % lielu ikgadēju energoefektivitātes uzlabošanu;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Enerģētikas infrastruktūra (ražošana un pārvade)

15. uzskata, ka vairāk uzmanības ir jāpievērš jauninājumiem sistēmā, piemēram, viedajiem tīkliem (elektroenerģijai, bet arī apkurei un dzesēšanai), viedajai uzskaiti, gāzes tīkliem, kuros integrēta biogāzes piegāde, un enerģijas uzkrāšanai, kas varētu veicināt energoefektivitāti, samazinot noslogotību, panākot retāku tīklu atvienošanu, vieglāk integrējot atjaunojamās enerģijas tehnoloģijas, tostarp decentralizētu ražošanu, samazinot rezerves ražošanas prasības un nodrošinot lielāku un elastīgāku uzglabāšanas jaudu; prasa nodrošināt, ka taisnīgu daļu no šiem ieguvumiem var izbaudīt arī tiešais patērētājs;

16. uzsver, ka centrālās apkures un dzesēšanas tīkli sniedz ieguldījumu energoefektīvas ekonomikas mērķa sasniegšanā 2050. gadā, un uzsver, ka ir nepieciešama skaidra un vispārēja stratēģija siltumenerģijas ražošanai un patēriņam (rūpnieciskais siltumenerģijas patēriņš, mājokļu apkure, dzesēšana) (tostarp attiecībā uz jauktu kurināmā etalona metodi centrālās apkures un dzesēšanas tīkliem), kas veidotu sinerģijas starp nozarēm; aicina Komisiju pētīt iespējas palielināt to energoefektivitāti; uzsver, ka šiem tīkliem jābūt atvērtiem konkurencei; norāda, ka, uzlabojot ēku energoefektivitāti, mazināsies pieprasījums pēc apkures, ko vajadzētu ņemt vērā, novērtējot centrālās apkures jaudu;

17. uzsver piegādes energoefektivitātes svarīgumu; norāda uz to, ka pārvades un sadales laikā arī rodas nozīmīgi elektroenerģijas zudumi (īpaši ģeneratoros un transformatoros, no pārāk augstas pretestības pārvades laikā), un norāda, ka vēl viens veids, kā panākt ievērojamus ietaupījumus ir saīsināt ārkārtīgi garās pārveides ķēdes, ar kurām vienu enerģijas veidu pārveido citā; uzsver, ka mikrorāžošana, kā arī decentralizēta un dažādota enerģijas ražošana var garantēt apgādes drošību un samazināt zaudējumus; uzskata, ka jārada stimuli infrastruktūras uzlabošanai un prasa Komisijai sagatavot priekšlikumus par to, kā piekļūt neizmantojamajām taupības iespējām, tostarp ieviešot ziņojumus par spēkstaciju ilgtspējību un veicot pasākumus spēkstaciju atjaunošanai un modernizācijai;

18. uzsver, ka papildus energoefektivitātes nodrošināšanai enerģijas rašanās (piemēram, tās sākotnējās ražošanas) vietā par prioritāru būtu jāuzskata arī (elektro-) enerģijas zudumu novēršana tās transportēšanas laikā pa tīkliem; pāreja uz decentralizētāku ražošanas sistēmu mazinātu enerģijas pārvades attālumus, šādi novēršot enerģijas zudumu transportēšanas laikā;

19. mudina (naftas) ķīmijas rūpniecības uzņēmumus visā ES veicināt enerģijas atjaunošanu sadedzināšanas procesa laikā;

20. uzskata, ka lielāku uzmanību ir nepieciešams pievērst vispārējās energosistēmas efektivitātes palielināšanai, jo īpaši siltuma zudumu samazināšanai, tādēļ prasa pārskatīt Koģenerācijas direktīvu 2011. gada darba programmas ietvaros, lai veicinātu augstas energoefektivitātes koģenerāciju, mikrokoģenerāciju, ražošanas procesos radītā siltuma pārpalikuma izmantošanu un centralizēto apkuri / dzesēšanu, mudinot dalībvalstis noteikt stabilus un labvēlīgus reglamentējošus noteikumus, ieviešot integrētu elektroenerģijas pieprasījuma plānošanu apkurei/dzesēšanai, apsverot iespēju piešķirt koģenerācijas iekārtām prioritāru pieeju elektrotīklam, izmantojot rūpnieciskajā ražošanā radīto siltumu un veicinot augsti efektīvas koģenerācijas, mikrokoģenerācijas un centrālās apkures izmantošanu ēkās, kā arī veicinot koģenerācijas ilgtspējīgu finansēšanu, piemēram, mudinot dalībvalstis ieviest finansiālus stimulus;

21. uzsver siltuma un elektroenerģijas koģenerācijas tīkla vai siltuma, elektroenerģijas un dzesēšanas koģenerācijas tīkla svarīgo nozīmi, kas praktiski rada iespēju divkāršot kopējo energoefektivitāti; turklāt norāda, ka siltuma vai aukstuma uzglabāšana liela noslogojuma laikā varētu veicināt tīkla darbības elastību, radot iespēju ražot elektroenerģiju un uzglabāt siltumu tad, kad ražošana pārsniedz vietējā patēriņa vajadzības;

22. aicina dalībvalstis ne tikai atbalstīt augstas efektivitātes koģenerāciju, tostarp pārejot no fosilo kurināmo izmantošanas uz biomasas izmantošanu, bet arī tām dalībvalstīm, kurām ir centrālās apkures sistēmas, veicināt koģenerācijas izmantošanu, atbalstot centrālās apkures sistēmu izveidošanu un atjaunošanu, izmantojot atbilstīgus finansiālos un normatīvos pasākumus;

23. uzskata, ka atkritumu pārstrādes procesā ir jānovērš biogāzes un siltuma zudums, atjaunojot un radot ūdens tvaiku un/vai elektroenerģiju; uzskata, ka nevajadzētu piešķirt atļaujas tādu atkritumu pārstrādes iekārtu lietošanai, ar kurām nevar atjaunot siltumu vai ražot enerģiju;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

24. atzinīgi vērtē ar viedajiem tīkliem un viedajām mērierīcēm saistīto Komisijas darbu; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt ilgtermiņa, stabilu un saskaņotu normatīvo vidi viedajiem tīkliem un viedajām mērierīcēm; mudina Komisiju atbalstīt un stimulēt viedo tīklu un viedo mērierīču izveidi, nosakot kopējus standartus, kuros jāiekļauj prasības attiecībā uz privātumu, datiem un biežumu; iesaka Komisijas darba grupai viedo tīklu jautājumos pienācīgi ņemt vērā visu ieinteresēto personu viedokli; aicina Komisiju regulāri iesniegt Parlamentam progresa ziņojumus par šīs grupas darbību;

25. atzinīgi vērtē Komisijas darbu saistībā ar vienota enerģētīkla izveidi un šajā sakarībā aicina Komisiju iesniegt praktiskus priekšlikumus, lai vienkāršotu un paātrinātu atļaujas izsniegšanas procedūras prioritāriem infrastruktūras projektiem;

26. aicina Komisiju pastiprināt ES un enerģijas tīklu uzņēmumu sadarbību (paplašinātu EPSOT lomu), lai uzlabotu pārrobežu tīkla savienojumus un darbību;

27. aicina Komisiju atbalstīt un veicināt Eiropas augstsprieguma līdzstrāvas tīkla izveidi un attīstību, lai uzlabotu atjaunojamo energoresursu, jo īpaši vēja enerģijas un hidroenerģijas, izmantošanu. Ar šo tīklu nodrošinātu enerģijas pārvadi lielā attālumā, neciešot lielus enerģijas zaudējumus un vienlaikus radot iespēju veidot visu atjaunojamo energoresursu sinerģiju;

Pilsētu attīstība un ēkas

28. atbalsta daudzlīmeņu, decentralizētu pieeju enerģētikas politikai un energoefektivitātei; uzsver, ka energoefektivitātei var būt izšķiroša nozīme pilsētu un lauku teritoriju attīstībā; atbalsta tādas iniciatīvas kā Pilsētas mēru pakts un Viedo pilsētu iniciatīva, kuru mērķis ir vietējā un reģionālā līmenī palielināt energoefektivitāti un samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas; uzsver potenciālu, kas būtu izmantojams, pašvaldības un reģionālo iestāžu līmenī veicinot un ieviešot paraugpraksi energoefektivitātes jomā; turklāt kohēzijas politikas saskaņošana ar stratēģiju "Eiropa 2020" varētu atbalstīt dalībvalstu un reģionu viedu un ilgtspējīgu attīstību;

29. aicina Komisiju, pamatojoties uz primārās enerģijas ietaupījumu, izvērtēt vispirms jau sabiedrisko ēku, tostarp skolu, energoefektivitātes potenciālu, un ierosināt rentablu mērķi dalībvalstīs samazināt energopatēriņu sabiedriskajās ēkās; aicina dalībvalstis izstrādāt un īstenot praktiski izmantojamas valsts programmas pamatīgas renovācijas atbalstam, kuru rezultātā enerģijas pieprasījums atkarībā no ēkas stāvokļa tiks samazināts par vairāk nekā 50 % salīdzinājumā ar pieprasījumu pirms renovācijas un šai renovācijai piešķirtās finansiālā, fiskālā vai cita veida atbalsta apmērus proporcionāli stingri saistīt ar uzlabošanas līmeni; prasa, lai dalībvalstīm noteiktu pienākumu iekļaut valsts energoefektivitātes rīcības plānā ikgadējus renovācijas mērķus un aicina Komisiju ierosināt politikas nostādnes attiecībā uz to, kā sasniegt gandrīz nulles līmeņa emisiju ēku fondu saistībā ar 2050. gada enerģētikas ceļakarti;

30. aicina Komisiju paplašināt būvniecības politikas darbības jomu, iekļaujot tajā ekorajonus, lai nodrošinātu, ka, vietējā līmenī optimizējot resursu izmantošanu, samazinātos primārās enerģijas patēriņš un patērētāju izmaksas;

31. uzskata, ka ir būtiski uzlabot enerģētikas nabadzībā nonākušu māsaimniecību mājokļu atbilstīgi pēc iespējas augstākiem energoefektivitātes standartiem un nepalielinot enerģētikas nabadzībā nonākušo iedzīvotāju ikdienas izmaksas; uzsver, ka šajā nolūkā mājokļos bieži vien būs jāiegulda ievērojami līdzekļi, bet vienlaikus tie radīs daudz ieguvumu, kas nav saistīti ar enerģētikas jomu, piemēram, zemāku mirstības līmeni, augstāku vispārējās labklājības līmeni, mazākas parādsaistības un veselības aprūpes izmaksu samazināšanos, mazinot iekšējās piesārņojumu un termālo stresu;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot ieguldījumu novērtējuma revīzijas, lai noteiktu energoefektivitātes sertifikātu kvalitāti; aicina Komisiju, pamatojoties uz šiem novērtējumiem, sniegt dalībvalstīm vadlīnijas, lai nodrošinātu dalībvalstu energoefektivitātes sertifikātu kvalitāti un tādu pasākumu energoefektivitātes uzlabošanas kvalitāti, kurus veic, pamatojoties uz ieteikumiem, kas izstrādāti, ņemot vērā šos sertifikātus;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

33. ir pārliecināts, ka energotaupības mērķa sasniegšanai ir izšķiroši svarīgi, lai vadošo lomu uzņemtos valsts iestādes; aicina valsts iestādes darīt daudz vairāk, nekā paredzēts Ēku energoefektivitātes direktīvā noteiktajās prasībās, jo īpaši pēc iespējas drīzāk atjaunot visas ekspluatācijā esošās ēkas tā, lai gadījumos, kad tas ir tehniski un ekonomiski iespējams, to energoefektivitātes līmenis būtu pielīdzināms tādu ēku standartam, kurās gandrīz neizmanto enerģiju; tomēr atzīst, ka pašreizējo budžeta ierobežojumu dēļ jo īpaši reģionālā un vietējā līmenī valsts iestādes bieži vien nevar pilnībā veikt sākotnējus ieguldījumus; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un sekmēt novatorisku risinājumu rašanu šai problēmai, piemēram, izmantot tādas instrumentus kā energoefektivitātes līgumus vai tirgus līdzekļus, kā arī aicināt valsts varas iestādes apsvērt izmaksu ietaupījumu panākšanu, izstrādājot daudzgadu budžeta sistēmas, ja tas jau nav izdarīts;

34. atzīst Eiropas Savienības vadošo lomu; uzskata, ka ES iestādēm un aģentūrām būtu jābūtu piemērs, rentabli atjaunojot savas ēkas, it īpaši tās, kurām ir noteikts augsts energoefektivitātes potenciāls, tā, lai līdz 2019. gadam tiktu novērsti praktiski jebkādi enerģijas zudumi un emisijas, veicot šo atjaunošanu kā daļu no plašāka iestāžu enerģijas patēriņa audita;

35. atzīst, ka ēkām gan pilsētās, gan lauku rajonos ir liels energotaupības potenciāls; norāda, ka sevišķi mājokļu nozarē, energoefektivitātes projektu īstenošanā pastāv dažādi šķēršļi, piemēram, finansiāli izdevumi un ilgi atmaksāšanas periodi, atšķirīgie stimuli īrniekiem un īpašniekiem vai sarežģītais sarunu process, kas īstenojams daudzdzīvokļu mājās; pieprasa novatoriskus risinājumus šo šķēršļu novēršanai, piemēram, izstrādāt dzīvojamo rajonu renovācijas plānus, nodrošināt finansiālus stimulus un tehnisko palīdzību; uzsver, ka ES sistēmām ir jānodrošina stimuli tādai ēku renovācijai, kura pārsniedz minimuma tiesiskās prasības par energoefektivitātes modernizēšanu, un šīm sistēmām jāatbalsta tikai tādu ēku modernizēšana, kurām ir augsts energoefektivitātes potenciāls; prasa veicināt tādu renovācijas metožu izmantošanu, kas nav dārgas, bet tajā pašā laikā nodrošina lielus energoetaupījumus;

36. uzsver to, cik svarīgi ir samazināt augstas kurināmā izmaksas nabadzīgākām mājāsaimniecībām, atbalstot pamatīgu renovāciju, kuras rezultātā samazinātos enerģijas patēriņš un izdevumi; aicina kompetentās vietējās, reģionālās, dalībvalstu un Eiropas iestādes īpašu uzmanību pievērst sociālajiem namiem, nodrošinot, ka neaizsargātus īrniekus nepiespiež segt papildu izmaksas, kas radušās, investējot energotaupības pasākumos;

37. prasa Komisijai saistībā ar gaidāmo inovāciju stratēģiju veicināt jaunas iniciatīvas ēku atjaunošanas atbalstam, piemēram, inovāciju partnerību energoefektivitātes jomā energoefektīvās / emisijas neradošās pilsētās;

38. mudina dalībvalstis veicināt atsevišķu vēstures un kultūras ziņā nesvarīgu energoneefektīvu ēku aizstāšanu, ja to renovācija nebūtu ilgtspējīga vai rentabla;

39. aicina dalībvalstis paātrināt energoefektivitātes sertifikātu ieviešanu, kurus neatkarīgi izsniedz kvalificēti un/vai akreditēti eksperti, kā arī paātrināt vienas institūcijas apstiprinājuma sistēmas izveidošanu, kas nodrošinātu tehniskas konsultācijas un atbalstu, un veicināt reģionālā, valsts un Eiropas līmenī pieejamus finansiālos stimulus;

40. prasa Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt energoauditu un strukturētu energopārvaldības procedūru plašāku izmantošanu uzņēmumos un rūpnieciskās ēkās, kā arī izveidot attiecīgus mehānismus MVU atbalstam; tā atbalstot dalībvalstu esošo shēmu un brīvprātīgu nolīgumu nostiprināšanu vai jaunu shēmu izveidi;

41. aicina Komisiju apkopot visus vajadzīgos resursus, lai rīkotu plašu apspriešanos, tādējādi izvairoties no negatīvas dalībvalstu reakcijas, pirms tā 2011. gada 30. jūnijā nāk klajā ar salīdzinošās metodikas sistēmu, kas paredzēta izmaksu ziņā optimālu minimālā enerģijas patēriņa līmeņu prasību noteikšanai atbilstīgi Ēku energoefektivitātes direktīvai; uzskata, ka, tiklīdz salīdzinošās metodes tiks ieviestas, tās motivēs tirgus dalībniekus ieguldīt energoefektivitātes risinājumos;

42. prasa, lai Komisija ierosinātu iekārtu enerģijas prasības vai standartus attiecībā uz ielu apgaismošanu, kas jāīsteno pašvaldībām, tostarp prasību līdz 2012. gadam sākt izmantot viedākas kontroles pasākumus un energoefektīvus paņēmienus; mudina panākt, lai starp šiem pasākumiem būtu arī prasība apgaismojuma iekārtu publiskā iepirkuma noteikumos iekļaut dzīves cikla izmaksu specifikācijas;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

43. mudina dalībvalstis sistemātiski izmantot energoefektīvas publiskā iepirkuma prakses; uzskata, ka šīs politikas īstenošanu varētu ievērojami veicināt, ja sistemātiski noteiktu, ka energoefektivitāte ir publiskā iepirkuma piešķiršanas kritērijs un nosacījums valsts finansētiem projektiem;

IKT un ražojumi

44. aicina Komisiju izveidot tādu ražojumu politiku, ar kuru tiek nodrošināta lielāka videi nekaitīgu ražojumu politikas virzienu konsekvence, ko panāk ar labāku dažādu politikas instrumentu formulēšanas, pārskatīšanas un īstenošanas koordināciju, kā arī veicināt dinamiskāku tirgus pārveidi un nodrošināt patērētājiem saturīgāku informāciju par energotaupību; tādēļ aicina Komisiju pārskatīt Ekodizaina un Enerģijas patēriņa marķējuma direktīvas vienlaicīgi (t.i., sākt ātrāk pārskatīt Enerģijas patēriņa marķējuma direktīvu); vislabāk būtu, ja arī ekodizaina un zaļā publiskā iepirkuma noteikumi tiktu pārskatīti vienlaikus un īstenoti atbilstīgi ekodizaina un enerģijas patēriņa marķējuma pasākumiem;

45. prasa nekavējoties un pienācīgi īstenot direktīvas par ekodizainu un enerģijas patēriņa marķēšanu un pauž nožēlu par ilgstošo kavēšanos; ierosina noteikt skaidrākus un stingrākus pieņemšanas termiņus, ierosinot īstenošanas vai attiecīgi deleģētus aktus attiecībā uz jauniem ar enerģiju saistītiem produktiem; pauž nožēlu, ka līdz šim Komisija nav pilnībā izmantojusi ekodizaina direktīvas potenciālu un ir pilnīgi pārliecināts, ka tai jāattiecas uz vēl vairāk produktiem, tostarp, attiecīgos gadījumos, uz jaunām mājsaimniecības precēm, IST, ar enerģiju saistītiem produktiem, ko izmanto ēkās (piemēram, rūpnieciskajiem elektromotoriem, iekārtām, gaisa kondicionēšanas iekārtām, siltummaiņiem, apkures un apgaismojuma iekārtām un sūkņiem), rūpniecības un lauksaimniecības iekārtām, būvmateriāliem un produktiem, kas saistīti ar ūdens efektīvu izmantošanu; aicina Komisiju, pieņemot īstenošanas aktus, ņemt vērā atšķirības starp patēriņa precēm un ražošanas līdzekļiem, kā arī pirms īstenošanas aktu izdošanas pierādīt energotaupības potenciālu un praktisko lietderību; prasa, lai saistībā ar Ekodizaina direktīvu obligātajās prasībās elektroenerģijas jomā attiecībā uz visiem produktiem tiktu iekļautas arī dzīves cikla izmaksu un emisiju specifikācijas, tostarp otrreizējās pārstrādes izmaksu specifikācijas;

46. lai nodrošinātu, ka ES tiesību akti tiek maksimāli efektīvi īstenoti un jo īpaši patērētāju interesēs tiek izmantota sinerģija, aicina Komisiju apvienot spēkā esošos ES tiesību aktus, piemēram, Ekodizaina direktīvu un Enerģijas marķējuma direktīvu;

47. aicina Komisiju uzņemties konkrētas iniciatīvas, piemēram, normatīvo aktu veidā, lai uzlabotu produktu resursu efektivitāti; atzīmē, ka energoefektivitāti ievērojami veicinātu arī resursu efektivitātes uzlabojumi;

48. uzstāj, lai lielāka uzmanība tiktu veltīta energoefektivitātes standartu ietekmes novērtēšanai, tostarp izvērtējot saikni starp galaproduktu cenu un kvalitāti, ietekmi uz energoefektivitāti un patērētājiem radīto labumu; atzīst, ka Komisija izvērtē šo ietekmi, tomēr uzstāj, lai Komisija un dalībvalstis vairāk censtos sniegt informāciju un veikt kontroli attiecībā uz visiem produktiem, tostarp importētiem produktiem, piemēram, energoefektīvajām elektropuldzēm;

49. šajā sakarībā uzskata, ka vienoti tehniskie standarti ir piemērots veids, kā panākt energoefektīvu ražojumu — pumpju, motoru u.c. — nozīmīgu ienākšanu tirgū;

50. aicina Komisiju nodrošināt, ka tiesību akti attiecas uz ražojumiem, sistēmām un to energopatēriņu, un uzskata, ka ir jāveicina ES iedzīvotāju, tostarp tirdzniecības darbinieku izpratne par enerģijas un resursu efektīvu izmantošanu patēriņa precēs un ar enerģiju saistītos ražojumos; uzskata, ka, vērtējot energopatēriņu, atsevišķi ražojumi un to detaļas ir jāvērtē kopumā, nevis atsevišķi;

51. uzsver, ka Eiropai būtu jāieņem vadošā pozīcija ar enerģētiku saistītu interneta tehnoloģiju un zemas oglekļa emisijas IKT tehnoloģiju lietojumprogrammu izstrādē; uzsver, ka IKT vajadzētu būt svarīgam faktoram, kas veicinātu atbildīgu enerģijas patēriņu mājsaimniecībās, transporta nozarē, elektroenerģijas ražošanā un izplatīšanā, kā arī pašā IKT nozarē (kuras enerģijas patēriņš ir 8 % no kopējā patēriņa); šajā sakarā aicina īpaši novērtēt datu centru energoefektivitātes potenciālu; uzskata, ka līdz ar atbalsta palielināšanu inovācijai ir jāparedz arī birokrātijas sloga samazināšana pieteikumu iesniedzējiem; atzīst nepieciešamību atbalstīt partnerības, kurās iesaistīta IKT nozare un lielākās emisijas radošās nozares, lai palielinātu energoefektivitāti un samazinātu šo nozaru radīto emisiju daudzumu;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

52. uzsver, ka sabiedrības informēšana par viedo skaitītāju radītajiem ieguvumiem ir būtiski svarīga to veiksmīgai ieviešanai; atgādina, ka Parlamenta pašiniciatīvas ziņojumā "par jaunu Eiropas digitālo programmu — 2015.eu" par politikas mērķi tika noteikts līdz 2015. gadam 50 % no Eiropas mājsaimniecībām aprīkot ar viedajiem skaitītājiem; atzinīgi vērtē darbu, ko veic darba grupa viedo mērierīču jautājumos, un prasa Komisijai līdz 2011. gada beigām iesniegt vairākus priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka:

- viedā uzskaitē tiek īstenota saskaņā ar Trešo enerģētikas paketi noteikto grafiku, lai būtu iespējams līdz 2020. gadam izpildīt trešā enerģijas tiesību aktu kopuma mērķi, proti, panākt, ka 80 % ēku ir aprīkoti ar viedajiem skaitītājiem;
- dalībvalstis līdz 2011. gada beigām vienojas par obligātām kopīgām prasībām attiecībā uz viedajiem skaitītājiem,
- tiek radītas priekšrocības, ko patērētājiem sniegs viedie skaitītāji, piemēram, enerģijas patēriņa samazināšana, palīdzība patērētājiem ar zemiem ienākumiem un neaizsargātiem patērētājiem, kā arī visos valstu un starpvalstu tirgos tiek atļauta un veicināta sistēma, kurā apvienojušies ļoti daudzi gala patērētāji, lai iegūtu zemākus patēriņa rādītājus, kādus atsevišķi lietotāji nekad nespētu sasniegt,
- dalībvalstis izveido un publicē stratēģiju, lai no iespējamajām viedo skaitītāju priekšrocībām labumu gūtu visi patērētāji, tostarp neaizsargātie patērētāji un cilvēki ar zemiem ienākumiem,
- dalībvalstu PSO un regulatoriem ir pienākums noteikt "tīkla izmantošanas laika tarifu", lai nodrošinātu finansiālu stimulu noslodzes un pieprasījuma izlīdzināšanai,
- tiek izveidoti Ekodizaina direktīvas īstenošanas pasākumi viedajiem skaitītājiem, lai nodrošinātu, ka ražojumi ir energoefektīvi un nevajadzīgi nepalielina mājsaimniecību energopatēriņu,
- pašlaik notiekošajā sagatavošanas pētījumā par tīkla gatavības režīmiem, kuru veic saistībā ar Ekodizaina direktīvu, tiek iekļauti arī viedie skaitītāji nākotnē iespējama regulējuma vajadzībām;

53. norāda uz to, ka tehnoloģiju sasniegumi var pavērt iespējas paātrināt izmaiņas energoefektivitātes jomā; aicina Komisiju Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskajā plānā iekļaut sadaļu par tādu zema enerģijas patēriņa ražošanas tehnoloģiju, mazāk enerģiju patērējošu celtniecības materiālu un mašīnbūves tehnoloģiju un ražojumu izstrādi un popularizēšanu, kuru izmantošana veicina enerģijas un resursu efektīvu izmantošanu; aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt iniciatīvas un programmas īpaši novatoriskām tehnoloģijām, tostarp īpašiem pētniecības un izstrādes projektiem, maza apjoma ražošanai, utt.;

54. lai veicinātu energoefektivitāti, aicina Komisiju sadarbībā ar valstu enerģētikas regulatoriem apvienot darbu pie viedajiem tīkliem un viedās mērīšanas sistēmas ar cenu atvieglojumiem (dažādu cenu noteikšanu), kā arī lielāka cenu elastīguma valstu tarifos, piemēram, atkarībā no stundām, un atgādina par dalībvalstu pienākumu saskaņā ar Trešo Enerģētikas paketi izstrādāt novatoriskas cenu noteikšanas formulas;

55. prasa īstenot pasākumus nevēlamas atgriezeniskas ietekmes novēršanai, lai nodrošinātu, ka enerģijas cenu piespiedu samazināšanās un patēriņa pieaugums nenomāc tehnisku uzlabojumu pozitīvo ietekmi;

Transporta nozare

56. prasa Komisijai publicēt vērienīgu balto grāmatu par transportu, lai izstrādātu ilgtspējīgu Eiropas transporta politiku, kas veicinātu jaunu energoefektīvu tehnoloģiju ieviešanu un samazinātu atkarību no fosilā kurināmā, jo īpaši naftas, iespējams ar elektrifikācijas vai citu līdzekļu palīdzību, un šajā sakarībā veicinātu to, ka, plānojot infrastruktūru un zemes izmantošanu, vairāk tiek domāts par enerģijas patēriņu;

57. uzskata — lai risinātu transportlīdzekļu radītās emisijas problēmu, nekavējoties ir jāizmanto visi instrumenti, tostarp transportlīdzekļu un degvielas nodokļi, marķēšana, obligātie efektivitātes standarti un pasākumi sabiedriskā transporta darbības uzlabošanai un veicināšanai;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

58. uzsver, ka informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) izmantošana ceļu transporta nozarē un saskarnes ar citiem transporta veidiem ievērojami palielinās ceļu transporta energoefektivitāti, drošību un drošumu, un tie tiks veicināti vēl vairāk, ja būs uzlabota loģistika, kā arī kravu pārvadājumi racionalizēti vēl citos veidos, un aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt saskaņotu un efektīvāku e-kravas pārvadājumu un viedā transporta sistēmu izmantošanu visā Savienībā;

59. uzsver, ka iepriekšminēto energoefektivitātes mērķu īstenošanai, ir būtiski investēt transporta nozarē, jo īpaši dzelzceļa un pilsētas transporta sistēmās, lai pēc iespējas mazinātu tādu transportlīdzekļu izmantošanu, kuriem ir vislielākais energopatēriņš;

60. uzsver nepieciešamību palielināt visas transporta sistēmas energoefektivitāti, pārejot no tādiem lielu enerģijas daudzumu patērējošiem transporta veidiem kā kravas automobiļi un vieglie automobiļi uz dzelzceļu, braukšanu ar velosipēdiem un iešanu kājām, bet kravu pārvadāšanai izmantot dzelzceļu un citus viedē nekaitīgus veidus;

61. atzīst, ka energoefektīvāks degvielas izmantojums automašīnās var ievērojami samazināt degvielas patēriņu, un aicina Komisiju novērtēt progresu, ceļā uz emisiju samazinājumu no dažādiem transporta veidiem un nodrošināt ilgtermiņa plānošanas perspektīvu, jo īpaši automobiļu nozarē un ceļu transporta nozarē izvirzot turpmākus mērķus, ja tas nepieciešams, kā arī veicinot augstākus energoefektivitātes standartus, piemēram, attiecībā uz mobilām gaisa kondicionēšanas iekārtām, kā arī uzskata, ka ES ir jāpanāk tādi energoefektivitātes rādītāji, kas būtu vadošie pasaulē; atzīmē, ka patērētāju informēšanai un reklāmas izplatīšanai ir liela nozīme, mudinot patērētājus izdarīt lietderīgāku pirkumu izvēli un pārņemot efektīvākus braukšanas paradumus;

62. aicina Komisiju veicināt novatorisku ierīču izstrādi un izmantošanu, kas uzlabotu energoefektivitāti (piemēram, kravu automobiļu spoileri un citas aerodinamiku vai darbību uzlabojošas ierīces) visiem transporta veidiem, un nodrošinot, ka to izmantošana ir rentabla;

63. šajā sakarā mudina veicināt energoefektīvu riepu izmantošanu un prasa, lai Komisija noteiktu obligātus energoefektivitātes standartus automobiļiem, kurus iegādājas valsts iestādes, un šiem automobiļiem uzstādītājām riepām; aicina Komisiju līdz 2011. gada beigām iesniegt stratēģiju smago kravu automobiļu degvielas patēriņa un CO₂ emisiju samazināšanai, jo līdz šim šis jautājums tikpat kā nav risināts;

64. aicina Komisiju apsvērt iespēju pieņemt vienu obligātu, visā Eiropā spēkā esošu marķēšanas sistēmu vieglajiem automobiļiem, ar kuru būtu iespējams samazināt tirgus darbības traucējumus, palielināt eiropiešu informētību un palīdzēt ieviest tehnoloģiskas inovācijas, kas samazina enerģijas patēriņu un piesārņojošas emisijas no transportlīdzekļiem; aicina Komisiju arī izskatīt iespēju paplašināt ierosināto vienoto marķēšanas sistēmu, iekļaujot tajā arī elektriskos un hibrīda transportlīdzekļus;

65. aicina Komisiju ne vēlāk kā līdz 2011. gada vidum nodrošināt pamatnosacījumus elektrisko automobiļu izstrādei, proti, attiecībā uz infrastruktūru un uzlādes tehnoloģiju standartizāciju, kas nodrošinās infrastruktūras posmu savietojamību un drošumu, kā arī veicināt, to lai dalībvalstis tiktu ieviesta uzlādēšanas infrastruktūra; turklāt aicina Komisiju izveidot saskaņotas prasības elektrisko automobiļu apstiprināšanai, īpašu uzmanību pievēršot gan ražošanā iesaistīto darbinieku, gan gala lietotāju veselībai un drošībai; aicina Komisiju nodrošināt salīdzināmus pamatnosacījumus elektrisko automobiļu un tādu automobiļu, kas darbojas ar kurināmā elementu vai biodegvielu, vai citiem ilgtspējīgākiem enerģijas veidiem, izstrādei;

66. vēlreiz atgādina — lai panāktu enerģijas ietaupījumus transporta nozarē, ir jāveicina vairākveidu transporta risinājumi un jāizstrādā viedas transporta sistēmas (tostarp maksas noteikšana sastrēgumstundās, satiksmes pārvaldības informācijas tehnoloģijas, dzelzceļu infrastruktūra u. c.);

67. prasa, lai dalībvalstis atceltu tādu nodokļu režīmus, kas veicina degvielas patēriņa ziņā neefektīvu automobiļu iegādi, un aizstātu tos ar tādiem nodokļu režīmiem, kuri stimulē iegādāties automobiļus ar ekonomisku degvielas patēriņu;

68. atzīst, ka modulāru autovilcienu izmantošana ir ilgtspējīgs risinājums, kas autotransporta nozarē ļauj palielināt energoefektivitātes līmeni; turklāt atzīst, ka atšķirīgie noteikumi, kurus uz modulārajiem

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

autovilcieniem attiecina tad, ja tie šķērso valstu robežas, nelabvēlīgi ietekmē šā autotransporta veida pastiprinātu izmantošanu; aicina Komisiju izpētīt noteikumu atšķirības, kuras var viegli novērst, un to, kā pārrobežu transporta nozarē varētu palielināt modulārā autotransporta īpatsvaru;

69. uzskata, ka cenai ir būtiska nozīme energoefektivitātes palielināšanā un ka pārskatīta energonodokļu sistēma būtu jāietver pārskatītajā energoefektivitātes rīcības plānā, jo ekonomiska līdzekļu izmantošana ir izmaksu ziņā vislietderīgākais veids, kā veicināt energoetaupījumus;

Stimuli un finansējums

70. atgādina Komisijai un dalībvalstīm par “trias energetica” modeli, ar kuru saskaņā enerģijas pieprasījums būtu jāsamazina, pirms tiek panākta vienošanās par jebkādiem ieguldījumiem papildu enerģijas apgādē;

71. aicina Komisiju iesniegt ziņojumu par nepieciešamību pēc turpmākas finansiālas palīdzības, lai paaugstinātu pašreizējā ēku fonda energoefektivitāti, šajā ziņojumā novērtējot spēkā esošos finanšu instrumentus; Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikumi par to, kā izveidot ES sistēmu finanšu instrumentu pārstrukturēšanai, lai atbalstītu vai garantētu papildu pasākumus energoefektivitātes jomā, kas paredzēti valstīs jau izveidotu sistēmu un līdzekļu piešķiršanas kanālu atbalstam (piemēram, izmantojot riska pārdalīšanu) un būtu jāveicina energoefektivitātes sistēmu izveidošana un uzlabošana dalībvalstīs; prasa Komisijai EEAP ietvaros ierosināt politikas virzienus attiecībā uz to, kā nodrošināt, ka valsts, reģionālā, vai vietējā līmenī ir izveidoti energoefektivitātes fondi; uzskata, ka šie fondi, piemēram, ar finanšu starpnieku palīdzību, varētu būt nozīmīgi tādu instrumentu izveidē, kuri, piemēram, nodrošina finansējumu privātpašniekiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kas sniedz energoefektivitātes pakalpojumus; atbalsta ideju par to, ka šādi instrumenti nodrošina arvien lielāku atbalstu stingrākiem energoetaupīšanas pasākumiem;

72. uzskata, ka, izstrādājot šo sistēmu, uzmanība būtu jāpievērš visiem dalībvalstīs pieejamiem finanšu resursiem, lai izveidotu sinerģiju un nepieļautu pārklāšanos ar citiem finanšu instrumentiem;

73. atzinīgi vērtē stratēģijā “Eiropa 2020” pausto atbalstu nodokļu sloga pārvešanai uz energonodokli un vides nodokli, kas varētu radīt stimulus patērētājiem un rūpniecībai attiecībā uz energoefektivitāti un darba vietu radīšanu; aicina dalībvalstis apsvērt iespēju samazināt PVN likmi renovācijas darbiem, kas saistīti ar energoefektivitāti;

74. aicina Komisiju iesniegt gada ziņojumu par to, vai un kā valstu līmenī ir izveidoti piemēroti stimuli (fiskālie un ar dotācijām saistīti), piemēram, privātajā jomā un MVU — amortizācijas norakstījumi nelielām rūpnieciskām iekārtām, nepārsniedzot EUR 10 000 vērtību, vai rūpniecības nozarē — proporcionāli augoši amortizācijas norakstījumi 50 % apmērā pirmajā gadā, vai atbilstošu ieguldījumu stimulu un pētniecības subsīdiju izveide, lai virzītu uz priekšu energoefektivitātes pasākumus;

75. uzsver, ka ES ETS ir milzīgs resursu potenciāls ieguldījumiem energoefektivitātē; atzīst, ka ES emisiju kvotu izsolēs tiks iegūti miljardi eiro; atgādina, ka saskaņā ar ETS direktīvu vismaz 50 % no šiem ienākumiem jāpiešķir pielāgošanās klimata pārmaiņām un to mazināšanas pasākumiem, tostarp energoefektivitātes veicināšanas pasākumiem; uzsver, ka šie ieņēmumi, kā arī ieņēmumi no oglekļa nodokļa būtu jāuzskata par prioritāriem, lai rentabli finansētu energoefektivitāti un tehnoloģiju izplatīšanu; turklāt norāda, ka ES uzņēmumi pārķ miljoniem tīras attīstības mehānismam paredzētos kredītus, galvenokārt Ķīnā un Indijā, lai gan šos līdzekļus varētu ieguldīt tīrā attīstībā vismazāk attīstītajās valstīs vai Eiropas energoefektivitātes uzlabošanā;

76. uzskata — lai panāktu ieguldījumu vislielāko iespējamo atdevi, šajā sistēmā būtu jāņem vērā esošie pārstrukturētie instrumenti, kuru darbību nodrošina publiskā sektora finanšu starpnieki, tajā būtu jāiekļauj pašreizējie ES fondi un tā būtu jāveido, lai piesaistītu arī citus publiskā un privātā sektora līdzekļus; uzskata, ka Eiropas Komisija nevar vienmēr būt vienīgais visu finanšu līdzekļu avots; aicina Komisiju uzņemties galveno lomu, darot pieejamu un palielinot finansējumu, kas ir pieejams gan valsts, gan privātajām finanšu iestādēm; uzskata, ka Komisijai būtu jāiedrošina finanšu iestādes un tādas finansēšanas programmas kā Eiropas Investīciju banka piešķirt lielāku prioritāti novatoriskām energoefektivitātes iniciatīvām, jo īpaši tad, ja tās veicina citu ES mērķu sasniegšanu, piemēram, darbavietu skaita palielināšanu;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

77. atzīst, ka sākotnējā finansējuma trūkums ir lielākais ēku renovācijas šķērslis dzīvojamā fonda un MVU sektorā, un aicina Komisiju apzināt novatoriskus risinājumus un paraugpraksi, lai novērstu šo problēmu, izmantojot tādus veiksmīgus mehānismus kā “pay as you save”, apgrozāmus fondus un zaļās ieguldījumu bankas (pēc Vācijas “KfW” vai Francijas “Caisse Depots” parauga);

78. atzīst, ka nepieciešamība veikt sākotnējus ieguldījumus ir viens no lielākajiem šķēršļiem energoefektivitātes īstenošanai vietējā un reģionu līmenī;

79. atzinīgi vērtē Parlamenta un Padomes vienošanos izmantot saskaņā ar *EEPR* regulu piešķiramos, bet neizmantotos līdzekļus, lai izveidotu specifisku finanšu instrumentu energoefektivitātes un ar atjaunojamiem enerģijas avotiem saistītu iniciatīvu atbalstam vietējā un reģionālā līmenī; vienlaikus norāda, ka, neraugoties uz nozīmīgo jaunu darbavietu radīšanas potenciālu, Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā paredzēts nepamatoti niecīgs atbalsts ieguldījumiem energoefektivitātē;

80. uzsver, ka energoefektivitātes jomā veicamu pasākumu vajadzībām ir labāk jāizmanto esošie ES fondi, piemēram, ERAF un ELFLA; mudina dalībvalstis noteikt energoefektivitāti par vienu no savu darbības programmu prioritātēm; aicina Komisiju un valsts iestādes izstrādāt risinājumus, kuri veicinātu struktūrfondu izmantošanu energoefektivitātes pasākumiem, piemēram, nodrošinot labāku tās informācijas plūsmu, kas jāsaņem vietējā līmenī, vai izveidojot vienas institūcijas apstiprinājuma sistēmas aģentūras, un visbeidzot atgādina, ka minētie pasākumi ir jānovērtē, un vienam no galvenajiem šīs novērtēšanas parametriem ir jābūt ieguvumiem energoefektivitātes jomā;

81. ņemot vērā gaidāmo kohēzijas un reģionālās politikas un ES finanšu plāna pārskatīšanu, prasa paredzēt energotaupību kā nosacījumu ES palīdzības piešķiršanai un apsvērt iespēju par valsts piešķirto līdzekļu lielākas daļas novirzīšanu pasākumiem energotaupības un atjaunojamās enerģijas jomā;

82. aicina Komisiju izmantot vidusposma pārskatu, lai piešķirtu vairāk līdzekļu energoefektivitātes programmām un lai energoefektivitātei novirzītu līdz 15 % ERAF līdzekļu;

83. uzsver, ka ir jāveido tehniskās palīdzības un finanšu inženierijas risinājumi vietējo un reģionālo iestāžu līmenī, lai atbalstītu vietējos projektu izstrādātājus, šai nolūkā, piemēram, izmantojot Eiropas Investīciju bankas (EIB) tehniskās palīdzības instrumentu *ELENA* un energoapgādes pakalpojumu uzņēmumu pieredzi;

84. aicina Komisiju nostiprināt finansēšanas mehānismus (piemēram, *ELENA*) un apsvērt iespēju izveidot papildu mehānismus, kas tiktu finansēti saskaņā ar Viedās enerģijas programmu;

85. norāda, ka energoefektivitātes politikai vajadzētu būt tādai, kas piesaista iespējami vairāk valsts un privātās jomas pārstāvju, lai sasniegtu vislielāko iespējamo sviras efektu, radītu darbavietas, sekmētu videi draudzīgāku izaugsmi un veicinātu konkurētspējīga, vienojoša un ilgtspējīga tirgus izveidi Eiropā;

86. norāda, ka, pilnvarojot enerģētikas uzņēmumus pildīt enerģijas taupīšanas saistības, energoefektivitātes pasākumiem varētu iegūt tādus papildu finansējuma avotus kā PSO vai SSO piemērojamās pārskaitījumu nodevas, piegādātāju saistību izpildes rezultātā iegūti līdzekļi vai sodanauda, kuru maksā par prasību neizpildi;

87. norāda, ka, lai gan ir vajadzīgs ievērojams sākotnējais kapitāls, lai panāktu privātā sektora ieguldījumus energotaupības pasākumos, valsts iejaukšanās ir nepieciešama, lai novērstu tirgus nepilnības un lai pāreja uz zemu oglekļa emisiju notiktu savlaicīgi, tādējādi panākot atbilstību ES mērķiem par atjaunojamo enerģiju un emisijas samazināšanu;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

88. aicina Komisiju veicināt ES pasākumus tehniskās palīdzības atbalstam, kurus īstenotu pieredzējuši (valsts un starptautiski) finanšu starpnieki, lai:

- veicinātu pārvaldes iestāžu un sabiedrības, kā arī privātu finanšu iestāžu izpratni par finansēšanas stratēģijām un institucionālajām prasībām energoefektivitāti veicinošu ieguldījumu atbalstam,
- palīdzētu publiskā un privātā sektora finanšu iestādēm īstenot attiecīgos pasākumus un finanšu instrumentus,
- strukturētu ilgtspējīgus un efektīvus finanšu instrumentus, kas ļauj labāk izmantot pieejamos līdzekļus ieguldījumiem energoefektivitātes veicināšanā,
- veicinātu paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm un to finanšu starpniekiem;
- izveidotu efektīvu saziņas līdzekli un sāktu dialogu ar iedzīvotājiem nolūkā izplatīt iedzīvotāju mērķgrupām informāciju par energoefektivitāti un veidotu viņu uzvedību saistībā ar enerģijas patēriņu;

89. atzīst, ka labi funkcionējošs enerģijas tirgus stimulē enerģijas taupīšanu; aicina Komisiju novērtēt un ziņot par enerģētikas uzņēmumu, tai skaitā energopakalpojumu uzņēmumu, nozīmi energoefektivitātes veicināšanā un aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot efektīvus pasākumus, lai panāktu, ka enerģētikas uzņēmumi iegulda līdzekļus energoefektivitātē, un atvieglotu tiešo lietotāju iespējas veikt uzlabojumus energoefektivitātes jomā; aicina Komisiju iesniegt uz paraugpraksi balstītus priekšlikumus, no kuriem dalībvalstis varētu izvēlēties savai situācijai vispiemērotāko modeli, piemēram, "balto sertifikātu" sistēmu, nodokļu atvieglojumus, tiešus stimulus u. tml.;

90. aicina Komisiju, dalībvalstis, kā arī vietējā un reģionālā līmeņa valsts iestādes palielināt centienus uzlabot visās nozarēs, bet jo īpaši visā celtniecības nozarē un MVU, dažādu energoefektivitātes speciālistu izglītošanu un apmācību, lai uzlabotu celtniecības nozares profesijās strādājošo prasmes, tādējādi radot videi draudzīgas vietējas darbavietas un vienlaikus sekmējot mērķtiecīgu energoefektivitātes tiesību aktu īstenošanu; šajā sakarībā prasa pilnībā izmantot un palielināt struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļus apmācību rīkošanai;

91. aicina Komisiju pārbaudīt tādu novatorisku regulējuma veidu piemērojamību, kurus var efektīvi apvienot ar būtisku enerģijas ietaupījuma potenciālu jaunajās dalībvalstīs, izmantojot attīstītāko dalībvalstu kapitāla un tehnoloģiju iespējas;

92. uzsver nepieciešamību uzlabot energopakalpojumu tirgus attīstību; lūdz Komisiju, pārskatot Energo- pakalpojumu direktīvu, apsvērt pasākumus, ar kuriem tiktu sekmēta energoefektivitātes līgumu slēgšana valsts un privātajā sektorā; uzskata, ka energopakalpojumu uzņēmumiem daudzējādā ziņā ir vislabākās iespējas palīdzēt mājsaimniecībām, MVU un valsts sektoram pārvarēt šķērslī, ko rada sākotnējo ieguldījumu augstās izmaksas, energoefektivitātes uzlabošanas nolūkā atjaunojot ekspluatācijā esošās ēkas; mudina Komisiju veikt pētījumu, lai novērtētu dalībvalstīs īstenotās paraugprakses, kā arī konstatētu šķēršļus finanšu mehānisma potenciāla pilnīgai izmantošanai;

93. norāda, ka energotaupības pasākumu izstrādāšanas un īstenošanas procesā ļoti svarīga nozīme ir uzņēmumu piedāvātajiem novatoriskajiem risinājumiem;

94. atkārtoti pieprasa iekļaut Eiropas kaimiņattiecību politikā spēcīgāku energoefektivitātes komponentu un šo jautājumu sistemātiski risināt ES un trešo valstu dialogos;

95. atzīst, ka energoefektivitātes tehnoloģiju attīstība, izstrāde un laišana tirgū (piemēram, izmantojot tās dzinēju, apgaismojuma, elektroierīču u. c. jomās) rada Eiropas uzņēmumiem iespējas un potenciālas izdevības;

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

96. šajā sakarībā uzskata, ka novatorisku tehnoloģiju izstrāde un laišana tirgū ir pamats, lai uzlabotu energoefektivitāti visās tās izmantojuma jomās, samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu un palielinātu atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru;

97. uzstāj, lai energoefektivitāte būtu prioritāte nākamajā pētniecības pamatprogrammā (FP 8);

98. aicina Komisiju noteikt energoefektivitāti par vienu no Astotās pētniecības pamatprogrammas galvenajām prioritātēm un piešķirt līdzekļu būtisku daļu energoefektivitātes apakšprogrammām, līdzīgi kā spēkā esošās Viedās enerģijas programmas gadījumā; uzsver, ka līdz 2020. gadam pašreizējo finansējuma apjomu pētniecībai, izstrādei un demonstrējumiem enerģētikas jomā ir nepieciešams palielināt, šai nolūkā tostarp ievērojami palielinot nākamo ES budžetu, it īpaši atjaunojamās enerģijas, viedo tīklu un energoefektivitātes vajadzībām;

99. uzskata, ka lielāks uzsvars būtu liekams uz energotaupības pasākumu nozīmi, ņemot vērā to, ka norisinās starptautiskas sarunas par klimatu; uzskata, ka vērienīgo energoefektivitātes politiku var labāk īstenot un mazāk ietekmēt konkurētspēju, ja šo politiku starptautiski saskaņo; tādēļ prasa Komisijai un dalībvalstīm gaidāmajās sarunās Kankunā pārliecināt ES starptautiskos partnerus par nepieciešamību saskaņot energoefektivitātes pasākumus;

100. atbalsta G20 grupas valstu Toronto augstākā līmeņa sanāksmē 2010. gada 27. jūnijā pieņemtajā deklarācijā pausto prasību vidēji ilgā laika posmā pakāpeniski pārtraukt subsīdiju piešķiršanu fosilā kurināmā izmantošanai un norāda, ka, šādi rīkojoties, tiktu iegūti vairāki miljardi eiro, kurus varētu novirzīt energoefektivitātes pasākumu atbalstam, tādējādi ievērojami labāk sekmējot ar enerģētikas jomu saistītos ES stratēģiskos mērķus ilgtspējības, konkurētspējas un piegāžu drošuma jomā;

101. uzskata, ka, izstrādājot enerģētikas politiku, katrā ziņā būtu jāņem vērā enerģētikas dialoga sociālā dimensija, ietverot tādus aspektus kā cilvēktiesības, energoresursu nepietiekamība un patērētāju ar zemiem ienākumiem aizsardzība;

102. atzīst, ka līdz šim energoefektivitātes politikas nostādņēs nav pietiekami ņemts vērā tāds faktors kā sabiedrībai pieņemams energopatēriņa samazināšanas process; uzsver, ka energoefektivitātes pasākumu sekmīgai īstenošanai izšķiroša nozīme nav tikai patērētāju uzvedībai vien — ir jāveicina arī patērētāju uzticēšanās; prasa topošajā energoefektivitātes rīcības plānā iekļaut papildu atbalsta pasākumus, kas veicinātu, ka sabiedrībai šis plāns ir pieņemams;

103. uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm jānodrošina visu ieinteresēto personu aktīvāka informēšana energoefektivitātes un enerģijas taupīšanas jautājumos, un aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot un turpināt sekmēt piekļuvi informācijai par energoefektivitāti un enerģijas taupīšanu;

*

* *

104. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Cilvēktiesības pasaulē (2009) un Eiropas Savienības politika cilvēktiesību jomā

P7_TA(2010)0489

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā (2010/2202(INI))

(2012/C 169 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības 11. ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē laikposmā no 2008. gada jūlija līdz 2009. gada decembrim,
- ņemot vērā Lisabonas līguma 6. un 21. pantu,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un visus saistītos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Hartu,
- ņemot vērā visas Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijas par cilvēktiesībām un tām pievienotos fakultatīvos protokolus ⁽¹⁾,
- ņemot vērā reģionālos cilvēktiesību instrumentus, jo īpaši Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu, Hartai par sieviešu tiesībām Āfrikā pievienoto fakultatīvo protokolu, Amerikas Cilvēktiesību konvenciju, Arābu Cilvēktiesību hartu un ASEAN Starpvaldību komisiju cilvēktiesību jautājumos,
- ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) Romas statūtu spēkā stāšanos 2002. gada 1. jūlijā un ar SKT saistītās Parlamenta rezolūcijas ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 16. jūnija Kopējo nostāju 2003/444/KĀDP par Starptautisko Krimināltiesu un Padomes Kopējas nostājas izpildes uzraudzības rīcības plānu, atgādinot SKT lielo nozīmi tās jurisdikcijā esošo smago noziedzīgu nodarījumu novēršanā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības apņemšanos atbalstīt SKT efektīvu darbību,
- ņemot vērā, ka tas ir katras valsts pienākums tiesāt tos, kas ir atbildīgi par starptautiskiem noziegumiem,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un pašreizējās sarunas par ES pievienošanos konvencijai,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,

⁽¹⁾ ANO Konvencija pret spīdzināšanu; ANO Konvencija par bērna tiesībām; ANO Konvencija par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu; ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām; Starptautiskā konvencija par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu.

⁽²⁾ OV C 379, 7.12.1998., 265. lpp.; OV C 262, 18.9.2001., 262. lpp.; OV C 293 E, 28.11.2002., 88. lpp.; OV C 271 E, 12.11.2003., 576. lpp.; OV C 279 E, 19.11.2009., 109. lpp.; OV C 15 E, 21.1.2010., 33. lpp.; OV C 15 E, 21.1.2010., 86. lpp.; OV C 87 E, 1.4.2010., 183. lpp.; OV C 117 E, 6.5.2010., 198. lpp.; OV C 212 E, 5.8.2010., 60. lpp.; OV C 265 E, 30.9.2010., 15. lpp.; OV C 286 E, 22.10.2010., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā ĀKK un ES Partnerības nolīgumu un tā pārskatīšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1889/2006 par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē ⁽²⁾ (Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments jeb *EIDHR*),
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesībām pasaulē,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību un ES lomu šajā procesā ⁽³⁾ un 2010. gada 25. februāra rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes 13. sesiju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 1. februāra ⁽⁵⁾ un 2007. gada 26. aprīļa ⁽⁶⁾ rezolūcijas par iniciatīvu attiecībā uz vispasaules moratoriju nāvēssodam un ANO Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 62/149 par moratoriju nāvēssoda izmantošanai, kā arī 2010. gada 7. oktobra rezolūcija par Pasaulē dienu pret nāvēssodu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (*ECHR*) 13. protokolu par nāvēssoda atcelšanu visos gadījumos,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem, darbības, ko veic ANO ģenerālsēkretāra īpašie pārstāvji cilvēktiesību aizstāvju stāvokļa jautājumos, ES pamatnostādnes cilvēktiesību aizstāvjiem un Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ES politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības pamatnostādnes attiecībā uz atbilstības starptautiskajām humanitārajām tiesībām (SHT) veicināšanu ⁽⁸⁾, nāvēssodiem, spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodīšanu un cilvēktiesību aizstāvjiem, kā arī attiecībā uz cilvēktiesību dialogu ar trešām valstīm, bērna tiesību veicināšanu un aizsardzību, vardarbību pret sievietēm un meitenēm un jebkuras pret sievietēm vērstas diskriminācijas apkarošanu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes instrumentu komplektu, ar ko veicina un aizsargā visu lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu (LGBT) cilvēktiesības ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 22. oktobra rezolūciju par demokrātijas veidošanu ES ārējo attiecību jomā ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā visas Parlamenta pieņemtās rezolūcijas par aktuāliem cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumu gadījumiem,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 21. janvāra rezolūciju par cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā, jo īpaši *Liu Xiaobao* lietu ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.; OV C 303, 14.12.2007., 1. lpp.; OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

⁽²⁾ OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 71. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0036.

⁽⁵⁾ OV C 250 E, 25.10.2007., 91. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 775. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0226.

⁽⁸⁾ OV C 327, 23.12.2005., 4. lpp.

⁽⁹⁾ Padomes dokuments 11179/10

⁽¹⁰⁾ OV C 265 E, 30.9.2010., 3. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 305 E, 11.11.2010., 9. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0339/2010),
- A. tā kā Vispārējā cilvēktiesību deklarācija pasaulē joprojām ir references dokuments, ar ko visu cilvēku intereses nosaka par prioritārām jebkurā situācijā;
- B. tā kā Eiropas Savienības 11. gada ziņojums par cilvēktiesībām (2008/2009) sniedz vispārēju pārskatu par ES darbību cilvēktiesību un demokrātijas jomā pasaulē;
- C. tā kā ar šo rezolūciju tiek analizētas un izvērtētas ES darbības cilvēktiesību un demokrātijas jomā, un atsevišķos gadījumos šajā ziņā tiek sniegta konstruktīva kritika;
- D. tā kā ES iekšējais cilvēktiesību protokols tieši ietekmē uzticamību tai un tās spēju īstenot efektīvu ārpolitiku cilvēktiesību jomā;
- E. tā kā Savienība ir dibināta, pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp reliģiskās ticības brīvību un minoritāšu tiesības;
- F. tā kā taisnīgums, demokrātija un tiesiskums, garantējot pamatbrīvības un cilvēktiesības, ir stabila miera pilāri un tā kā stabils mieru nevar sasniegt, aizsargājot tos, kas ir atbildīgi par sistemātiskiem cilvēktiesību vai starptautisko krimināltiesību pārkāpumiem;
- G. tā kā ar Lisabonas līgumu ES pilnvaras ārpolitikas jomā tiek nostiprinātas tādā veidā, kas sekmē tās vērtību un mērķu īstenošanu; tā kā galvenajiem jaunievedumiem saistībā ar ES ārējo darbību, tādiem kā Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniekam (AP un PV) un Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD), būtu jāturpina ES ārējās darbības konsolidācija cilvēktiesību jomā un būtu jānodrošina labākas iespējas cilvēktiesības integrēt visās būtiskākajās politikas jomās;
- H. tā kā ar Līgumu ES kļūst par vienu juridisku personu, kas tai dod iespēju pievienoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, un Eiropas Cilvēktiesību tiesa (ECT), kura atrodas Strasbūrā, varēs pārbaudīt ES darbību atbilstību Cilvēktiesību konvencijai;
- I. tā kā līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ES Pamattiesību harta kļūst juridiski saistoša, tādējādi nostiprinot cilvēktiesību aizsardzību Eiropā;
- J. tā kā ES stingri atbalsta SKT un veicina tās spriedumu universāli saistošo raksturu, un iestājas par Romas statūtu nedalāmību, lai aizsargātu un nostiprinātu SKT neatkarību;
- K. tā kā Padomes 2003. gada 16. jūnija kopējā nostāja un 2004. gada rīcības plāns ir jāatjaunina, ņemot vērā pēc 2004. gada notikušo starptautisko krimināltiesību attīstību; tā kā ES ir efektīvi jāpalīdz un jāsadarbības vēl vairāk un labāk, jo STK nosūta aizvien vairāk aresta un tiesāšanas orderu;
- L. tā kā centieni apkarot terorismu pasaulē ir radījuši vajadzību drošību apvienot ar cilvēktiesību ieviešanu;
- M. tā kā globālā ekonomikas un finanšu krīze ir nelabvēlīgi ietekmējusi ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības; tā kā vissmagāk ir skartas nabadzīgāko cilvēku tiesības; tā kā vairākās Āfrikas, Āzijas un Latīņamerikas valstīs cenu kāpuma un šo cenu nepastāvības un preču spekulatīvo darījumu dēļ miljoniem cilvēku cīnās par pamatvajadzību nodrošināšanu; tā kā miljoniem cilvēku sastopas ar nedrošību un apvainojumiem un dažās valstīs pret protestiem vērsas ar represijām un vardarbību;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- N. tā kā ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām jāvelta tāda pati uzmanība kā pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un tās jāuzskata par tik pat svarīgām; tā kā ir jāievēro un jāīsteno ES un trešo valstu parakstītajos nolīgumos iekļautās cilvēktiesību klauzulas;
- O. tā kā klimata pārmaiņām ir ilgstoša, ilgtermiņa ietekme uz cilvēktiesībām; tā kā nelabvēlīgās sekas, šķiet, sevišķi smagi skar neaizsargātākās grupas, tādas kā jaunattīstības valstu un tālo ziemeļu pirmiedzīvotāji, kaut arī šīs sekas var izpausties arī plašākā mērogā;
- P. tā kā nesodāmības izskaušana ir ārkārtīgi svarīga, jo tās mērķis ir novērst noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un sodīt lielāko noziegumu izdarītājus; tā kā nesodāmība ir visaptveroša parādība, kas attiecas uz veselu virkni cilvēktiesību jautājumu, piemēram, spīdzināšanu, nāves sodu, vardarbību pret sievietēm, cilvēktiesību aizstāvju vajāšanu un cīņu pret terorismu;
- Q. tā kā saskaņā ar ANO ne visos gadījumos ir atrisinātas cilvēktiesību problēmas, kas ir saistītas ar dekolonizāciju tieši ES tuvumā, piemēram, Rietumsahārā;
- R. ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par stāvokli Rietumsahārā ⁽¹⁾;
- S. tā kā Eiropas Cilvēktiesību konvencijā noteikto pamatprincipu ieviešana un īstenošana ir ārkārtīgi svarīga no Eiropas iestāžu darbības viedokļa;
- T. tā kā pasaulē rodas aizvien jauni cilvēktiesību pārkāpumu veidi, jo īpaši jauno informācijas tehnoloģiju jomā, piemēram, interneta ļaunprātīga izmantošana un cenzūra, un privātuma pārkāpums, izmantojot personas datus;
- U. tā kā reliģijas un ticības brīvība tiek aizvien vairāk apdraudēta, it īpaši autoritārām valdībām vērojoties pret reliģiskām minoritātēm vai valdībām nespējot novērst uzbrukumus, aizskaršanu vai cita veida kaitējošu darbību, kas vērsta pret atsevišķiem indivīdiem vai reliģiskām grupām;
- V. tā kā cilvēktiesības pārkāpj gan tajās valstīs, kas ir atzinušas no starptautisko cilvēktiesību instrumentiem izrietošo jurisdikciju, gan tajās, kurās šīs vēsturiski iegūtās tiesības ignorē,
1. atkārtoti pauž stingru Eiropas Parlamenta apņemšanos un atgādina par tā ilgtermiņa centieniem aizsargāt cilvēktiesības un demokrātiju pasaulē, izstrādājot iedarbīgu un efektīvu ES cilvēktiesību politiku, ar kuru nodrošina saskanību un konsekveni visās politikas jomās, un īstenojot divpusējas attiecības ar trešām valstīm un aktīvi piedaloties starptautiskajos forumos, kā arī atbalstot starptautiskās un vietējās pilsoniskās sabiedrības organizācijas;
  2. uzskata, ka Lisabonas līguma spēkā stāšanās ir uzskatāma par vēsturisku iespēju novērst pastāvošos trūkumus ES cilvēktiesību un demokrātijas politikā; šajā sakarībā pieprasa EĀDD pilnībā ievērot Lisabonas līguma mērķi un jēgu, kas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 2., 3. un 21. pantu ir nodrošināt, ka, īstenojot Savienības ārpolitiskās darbības dažādās jomās, galvenokārt ir jāņem vērā un jāveicina cilvēktiesības;
  3. norāda, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 1. nodaļu, rīkojoties starptautiskā līmenī, tiks ņemti vērā demokrātijas, tiesiskas valsts, universālisma, cilvēktiesību un pamatbrīvību neatņemamības un nedalāmības princips; uzsver, ka šie principi ir uzskatāmi par kopējo pamatu, uz kura veido attiecības ar trešām valstīm;
  4. uzskata tāpēc, ka lēmums par to, kam EĀDD struktūrā ir jāatbild par cilvēktiesībām, ir ļoti svarīgs; šā iemesla dēļ pieprasa izveidot cilvēktiesību un demokrātijas direktorātu, kura uzdevums būtu izstrādāt ES cilvēktiesību un demokrātijas noturīgu stratēģiju un nodrošināt visaptverošu koordināciju ar daudzpusējiem forumiem; ir stingri pārliecināts, ka, uzsverot vajadzību pārdomāt to, ka cilvēktiesībām un demokrātijai ir jābūt ikvienas EĀDD ģeogrāfiskās vai politikas nodaļas darba galvenajai jomai, cilvēktiesības tiek integrētas pārējo politikas virzienu īstenošanā, un ka tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt Lisabonas līguma ievērošanu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0443.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

5. atzinīgi vērtē AP un PV apņemšanos aktīvi iesaistīt Eiropas Savienību starptautiskajā darbībā, lai pasaulē uzlabotu cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanu; šajā sakarībā mudina AP un PV nodrošināt, ka Briselē izveido Padomes Cilvēktiesību darba grupu (COHOM), lai efektīvi apvienotu un garantētu savlaicīgu cilvēktiesību vērtēšanu citās ES iestāžu un politikas jomās; tieši tādā pat veidā aicina AP un PV apsvērt iespēju obligāti apmācīt ES darbiniekus, tostarp delegāciju vadītājus un EĀDD direktorus, par cilvēktiesībām;
6. aicina radīt īpašā pārstāvja cilvēktiesību lietās amatu; uzsver, ka ES īpašo pārstāvju cilvēktiesību jautājumos iecelšana, piemēram, par cilvēktiesību aizstāvjiem, starptautiskajām humanitārajām tiesībām un starptautisko tiesiskumu, kā arī par sievietu un bērnu tiesībām, varētu ES ārējo darbību šajā jomā padarīt saskaņotāku un atpazīstamāku; uzsver, ka kandidātiem uz šiem ES īpašo pārstāvju amatiem vajadzētu būt sevi cilvēktiesību jomā apliecinājušiem ekspertiem;
7. uzskata, ka ir ļoti nepieciešams saskaņotāks regulējums, lai ES atbalstu demokrātijas veicināšanai visā pasaulē padarītu efektīvāku; uzskata, ka, saskaņīgi īstenojot ES ārpolitiku, galvenā vērtība ir pievēršama demokrātijai un cilvēktiesībām, jo demokrātiska sabiedrība, tiesiska valsts un pamatbrīvību garantijas ir tādu cilvēktiesību ievērošanas priekšnoteikums, kuras ir jāiekļauj visos ES un trešo valstu nolīgumos par sadarbību un stratēģisko partnerību; uzskata, ka jaunā ES institucionālā struktūra un jo īpaši EĀDD dod iespēju sekmēt ES konsekvenci un efektivitāti šajā jomā;
8. aicina AP un PV neatkāpties no apņemšanās integrēt cilvēktiesības visā ES ārējā darbībā un nodrošināt, ka šī apņemšanās tiek nostiprināta EĀDD struktūrā un tai piešķirtajos resursos, lai tādējādi jaunais dienests varētu nodrošināt, ka cilvēktiesības ņem vērā visās ārējās darbības jomās, tostarp Kopējā drošības un aizsardzības politikā, attīstībā un tirdzniecībā;
9. uzskata, ka ES īpašā pārstāvja amats ir jāpilnveido, nevis pakāpeniski jālikvidē, it īpaši, lai šis pārstāvis atbildētu arī par valstīm un reģioniem, kuros ES nav diplomātiskās misijas; uzskata par ļoti būtisku to, ka, ņemot vērā cilvēktiesību nozīmību konfliktu laikā un pēc tiem, visiem ES īpašajiem pārstāvjiem vajadzētu būt pilnvarotiem arī attiecībā uz pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, sievietu un bērnu tiesībām, starptautiskajām humanitārajām tiesībām un starptautiskajām tiesībām, kā arī vajadzētu būt īpaši minētam uzdevumam veicināt un ievērot cilvēktiesības, demokrātiju un tiesiskas valsts principu; uzsver, ka ES īpašie pārstāvji ir centrālie elementi iekšēju pamatnostādņu, kompetences un aizstāvības nodrošināšanā un ir uzskatāmi par dabiskām kontaktpersonām saziņai ar trešām valstīm un citiem trešo valstu subjektiem; atzinīgi vērtē to, ka katrā ES delegācijā ieeļ vismaz vienu personu, kas būtu kontaktpersona cilvēktiesību politikas jautājumos un koordinētu, integrētu un uzraudzītu šo jautājumu risināšanu;
10. atzinīgi vērtē AP un PV gatavību sākt vērienīgu visu ES instrumentu efektivitātes pārskatīšanu šajā jomā — no cilvēktiesību dialogiem līdz ES pamatnostādņēm un no Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (EIDHR) līdz pat ES divpusējai palīdzībai un darbībām daudzpusējos forumos — un gatavību uzsākt apspriežu procesu par tādas valstu cilvēktiesību stratēģiju izstrādi, kurā būtu ietvertas visas cilvēktiesības, kas ir kodificētas starptautiskajos paktos un ANO konvencijās, proti, arī ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības; uzsver Eiropas Parlamenta apņēmību piedalīties šajās apspriedēs un šādas dalības nozīmību; uzsver vajadzību apspriežu procesā nodrošināt arī pilsoniskās sabiedrības organizāciju dalību;
11. piekrīt viedoklim, ka šāda Parlamenta atkārtoti pieprasīta valsts stratēģija attiecībā uz cilvēktiesībām varētu būtiski nostiprināt ES ārējās darbības konsekvenci un efektivitāti, ja tā kļūst par pamatdokumentu, kurā ir noteiktas konkrētai valstij atbilstīgas prioritātes un mērķi, kas ir jāiekļauj visās attiecīgajās ES politikas jomās un instrumentos;
12. pārskata sakarībā īpaši uzsver to, cik svarīgi ir visos sīkumos izvērtēt ar Eiropas Kaimiņattiecību politiku saistītos cilvēktiesību aspektus un, tos izvērtējot, ir jāaplūko, piemēram, tādu spēkā esošo mehānismu saskaņība un efektivitāte kā rīcības plāni, progresa ziņojumi, cilvēktiesību dialogi un lēmumu pieņemšana, attīstot attiecības ar trešām valstīm;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

13. uzskata, ka pārskatītais Eiropas Parlamenta un Komisijas pamatnolīgums ir vērtējams kā lūzuma punkts Parlamenta sadarbībā ar Komisiju, taču pauž nožēlu, ka Padome nav viena no šā nolīguma slēdzējām pusēm; prasa ES iestādēm būt pārredzamākām un nodrošināt neierobežotu piekļuvi visiem dokumentiem, lai panāktu efektīvāku starpiestāžu sadarbību un to darbības saskanību;

14. atgādina — lai Savienībai nodrošinātu svarīgu un konstruktīvu lomu cilvēktiesību veicināšanā pasaulē, ir būtiski izstrādāt saskaņotu ES ārpolitiku; aicina dalībvalstis šī mērķa sasniegšanā parādīt stingru apņemšanos un politisko gribu;

15. uzsver, ka, izstrādājot stratēģiskus rīcības plānus, ES spējas reaģēt uz cilvēktiesību pārkāpumiem trešās valstīs uzlabošanai ir jābūt prioritārai, it īpaši, ja ir jāatbalsta briesmās nonākušie cilvēktiesību aizstāvji un ja cilvēktiesības pārkāpj uzņēmumi, kas atrodas ES, bet darbojas trešās valstīs;

16. atzīst, ka nevalstiskās organizācijas ir svarīgas no demokrātisku sabiedrību attīstības un panākumu viedokļa, tās ir nozīmīgas, lai sekmētu savstarpējo sapratni un toleranci, kā arī, lai rosinātu un ilgstoši īstenotu politikas prioritātes, uz kurām var balstīt rīcību un lai rastu kopīgus risinājumus grūtībām, kas traucē demokrātijai attīstīties;

ES gada ziņojums par cilvēktiesībām pasaulē

17. uzsver, cik svarīga ir ES gada ziņojumā par cilvēktiesībām ietvertā analīze un novērtējums attiecībā uz ES cilvēktiesību politiku, kura nolūks ir palielināt izpratni par cilvēktiesību jautājumiem kā tādiem; turklāt uzsver Eiropas Parlamenta tiesības kontrolēt Komisijas un Padomes darbību cilvēktiesību jomā; pieprasa, lai Eiropas Parlaments pilntiesīgi piedalītos turpmāko gada ziņojumu projektu izstrādes grupās un lai tajos atspoguļotu paša Parlamenta darbību cilvēktiesību jomā, kā tas pēdējā laikā ir darīts attiecībā uz dažām bijušajām prezidentūrām;

18. atzinīgi vērtē AP un VP ES gada ziņojuma prezentāciju Parlamentā un jauno pārskata periodu — kalendāro gadu, kas Parlamentam dod iespēju decembra plenārsēdī vēltīt cilvēktiesībām, piešķirot EP gadskārtējo A. Saharova balvu par domas brīvību un rīkojot diskusiju par EP gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un ES politiku šajā jomā;

19. aicina Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju censties ES gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju izplatīt vēl vairāk un nodrošināt, ka tas iesaistīti cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanā visā pasaulē; pieprasa īstenot arī sabiedrības informēšanas kampaņas, lai vairāk darītu zināmus Eiropas Savienības sasniegumus šajā jomā; atzīst, ka pašreizējā izdevumā ir panākts skaidrāks izklāsts;

20. atkārtoti prasa, lai Padome, Komisija un ES delegācijas un vēstniecības sniegtu vairāk un labāku informāciju nolūkā izvērtēt politikas nostādnes un lai definētu un ierosinātu pamatnostādnes, ar kurām uzlabo vispārējo pieeju, samazina iespējamās pretrunas un, pamatojoties uz atsevišķu valstu vajadzībām, pielāgo politikas prioritātes, lai katra valsts pieņemtu cilvēktiesību stratēģiju, kā norādīts EĀDD programmā; uzskata, ka pārredzamības jautājumam ir praksē jābūt ES centrālajam jautājumam, nodrošinot iespējas iepazīties ar darba kārtībām un dokumentiem gadījumos, kuros cilvēktiesības ar trešām valstīm apspriež īpaši;

21. atkārtoti aicina regulāri izvērtēt to cilvēktiesību politikas nostādņu, instrumentu, iniciatīvu un dialogu izmantošanu un rezultātus, ko Eiropas Savienība īsteno trešās valstīs, un aicina ziņot Parlamentam par visiem izvērtējuma rezultātiem; aicina Padomi un Komisiju izstrādāt īpašus izmērāmus rādītājus un kritērijus, lai noteiktu šo politikas virzienu efektivitāti;

Ar cilvēktiesībām saistītās ES darbības starptautiskos forumos

22. uzsver, ka gaidāmā ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai ir iespēja, kā apliecināt ES apņemšanos aizstāvēt cilvēktiesības savā teritorijā un ārpus tās; aicina ES dalībvalstis atbalstīt šo apņemšanos un mudināt ES iedzīvotājus to ievērot;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

23. mudina Komisiju un Padomi gan Savienības iekšienē, gan ārpus tās plaši veicināt Eiropas Cilvēktiesību konvencijas ievērošanu, lai cita starpā izglītotu sabiedrību par to, ka pastāv Eiropas Cilvēktiesību tiesa, kurā var vērsties iedzīvotāji nolūkā risināt un aizstāvēties pret cilvēktiesību pārkāpumiem, no kuriem viņi ir cietuši Eiropas Padomes dalībvalstī vai šīs dalībvalsts rīcības dēļ;
24. mudina augsto pārstāvi nodrošināt, ka EĀDD piedalīsies un saskaņos savu darbību ar citām starptautiskām un reģionālām organizācijām un ņems vērā to darbu cilvēktiesību veicināšanā; pieprasa augstajam pārstāvim nodrošināt, ka ANO sistēmā, Eiropas Padomē, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā izstrādātie ieteikumi, paustās bažas un noteiktās prioritātes ņem vērā visās politikas jomās, it īpaši cilvēktiesību jomā;
25. ar nožēlu norāda uz lietu lēno izskatīšanas gaitu Eiropas Cilvēktiesību tiesā, jo izskatīšanas process var būt septiņi gadi; norāda, ka Tiesā nav pabeigta ap 100 000 lietu izskatīšana; uzsver, ka Tiesai jābūt paraugiestādei, kas aizsargā tiesības uz taisnīgu tiesu un godīgu lietas iztiesāšanu; mudina ES iestādes un ES dalībvalstis, cik vien iespējams, censties sniegt atbalstu Tiesai; atzinīgi vērtē, ka Krievija, kas bija pēdējā no Eiropas Padomes 47 dalībvalstīm, kas bija atteikušās ratificēt Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. protokolu, tagad to ir ratificējusi, tādējādi palielinot Tiesas efektivitāti, jo šis protokols ļauj vienkāršot Tiesas procedūras un ir paredzēts, lai palīdzētu risināt atliktās lietas, un tas var stāties spēkā tikai tad, ja to ratificējušas visas Eiropas Padomes dalībvalstis;
26. aicina Eiropas Padomi un Eiropas Savienību pastiprināt sadarbību cilvēktiesību veicināšanā un ievērošanā, tostarp ekonomisko un sociālo tiesību un mazākumtautību tiesību veicināšanā, kā arī LGBTI un viņu aizstāvju tiesību sekmēšanā, nodrošinot, ka no diskriminācijas cietušie pārzina efektīvas tiesiskās aizsardzības līdzekļus un var tos izmantot valsts iestādē, lai izskaustu diskrimināciju, kā arī pastiprinātu sadarbību reģionālo un minoritāšu valodu aizsardzībā, izmantojot nediskriminējošus juridiskos instrumentus nolūkā sekmēt daudzveidību un iecietību;
27. aicina ES dalībvalstis parakstīt un ratificēt ANO un Eiropas Padomes cilvēktiesību konvencijas un tām pievienotos fakultatīvos protokolus un jo īpaši aicina ratificēt 1990. gada Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, Starptautisko Konvenciju par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušānu, ANO 2007. gada 13. septembra deklarāciju par pamatiedzīvotāju tiesībām, Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 1998. gada deklarāciju par pamatprincipiem un tiesībām darbā, Eiropas Padomes Pamatkonvenciju par nacionālo mazākumtautību aizsardzību, Eiropas Reģionālo vai mazākumtautību valodu hartu, Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām fakultatīvo protokolu, Konvencijas par bērna tiesību konvencijas fakultatīvos protokolus un ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām; prasa, lai Cilvēktiesību konvencijas fakultatīvo protokolu uzskatītu par neatņemamu tās daļu, un aicina vienlaikus pievienoties šim protokolam (konvencijai un protokolam) ⁽¹⁾;
28. uzsver, ka starptautiskās sabiedrības kopš Otrā pasaules kara beigām definētās cilvēktiesības ir izrādījušās pietiekami elastīgas, lai tās attiecinātu arī uz jaunām cilvēka darbības izpausmēm, taču uzsver arī vajadzību kodificēt jaunās tiesības, lai novērstu jaunus brīvības apdraudējuma avotus, piemēram, tos, kas apdraud tiesības nodarboties ar zinātni un apziņas un zināšanu brīvību, dzimuma identitāti vai seksuālo orientāciju, un visas tiesības, kas skar ciparu tehnoloģijas, sākot ar vispārējām tiesībām uz interneta izmantošanu;
29. uzsver to, cik svarīgi būtu nostiprināt, optimizēt un, ja iespējams, koordinēt visu to starptautisko orgānu darbību un procedūras, kas izskata lietas cilvēktiesību jomā, lai vienmēr labāk nodrošinātu un efektīvi veicinātu un aizsargātu saistītajos starptautiskajos dokumentos minētās pamattiesības;
30. uzsver, ka lielāka uzmanība ir jāpievērš dažādiem Eiropas Padomes un ANO uzraudzības mehānismiem un ciešākai sadarbībai ar dažādām līgumā noteiktajām struktūrām, lai labāk izmantotu to konstatējumus un speciālās zināšanas šajā jomā;

⁽¹⁾ Kopš 2009. gada decembra Apvienotā Karaliste, Austrija, Beļģija, Itālija, Portugāle, Slovēnija, Spānija, Ungārija, Vācija un Zviedrija ir ratificējušas gan konvenciju, gan fakultatīvo protokolu; visas dalībvalstis ir parakstījušas konvenciju, taču 15 dalībvalstis pagaidām to nav ratificējušas (Bulgārija, Francija, Grieķija, Igaunija, Īrija, Kipra, Latvija, Lietuva, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Polija, Rumānija, Slovākija un Somija); 19 dalībvalstis ir parakstījušas arī protokolu, taču 10 — to pagaidām nav ratificējušas (Bulgārija, Čehijas Republika, Francija, Kipra, Lietuva, Luksemburga, Malta, Rumānija, Slovākija un Somija).

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

31. atzinīgi vērtē ES apliecinātos centienus ANO Ģenerālās asamblejas Trešajā komitejā (sociālās, humanitārās un kultūras lietas) attiecībā uz daudzām rezolūcijām, jo īpaši saistībā ar aicinājumu izsludināt moratoriju nāvessoda izmantošanai, ko atbalstīja daudzas valstis, kā arī attiecībā uz bērnu tiesībām, reliģisko neiecietību un cilvēktiesību situāciju Birmā vai Mjanmā un Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā (KTDR);

32. atzinīgi vērtē to, ka 2009. gada oktobrī Briselē tika atvērts pirmais ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos Eiropas Reģionālais birojs; ierosina izveidot efektīvu sadarbību ar augsto komisāru, lai labāk sekmētu un pārraudzītu cilvēktiesību standartu un politikas formulēšanu un īstenošanu ES un pārējā Eiropā;

33. aicina Padomi un Komisiju formulēt stratēģiju attiecībā uz valstīm, kuras atsakās pilnībā sadarboties ar ANO mehānismiem un nodrošināt neatkarīgo ANO ekspertu un īpašo referentu piekļuvi, tajā nosakot viņiem tiesības neierobežoti ieceļot šo valstu teritorijā un netraucēti strādāt;

34. pauž nožēlu, ka ir vājinājusies ES politika un stratēģija attiecībā uz Birmas huntas, un uzsver, ka pašreizējā attieksme nepalīdz cīņā pret traģisko politisko, sociālo un humanitāro situāciju, kādā ir spiesti dzīvot Birmas iedzīvotāji, kopš valda militārā vara, un ka var rasties iespāids, ka ES samierinās ar diktatūru;

35. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības atbalstu iniciatīvām, kas ANO un citos starptautiskos forumos mudina izslēgt homoseksualitāti no krimināli sodāmo darbību saraksta; prasa Eiropas Savienībai sadarbībā ar valstīm, kurām ir līdzīga nostāja attiecīgajā jautājumā, visos starptautiskajos forumos turpināt atbalstīt iniciatīvas, kas nosoda cilvēktiesību pārkāpumus saistībā ar dzimumorientāciju un dzimuma identitāti; uzsver, ka lielākās daļas pasaules valstu, tostarp Savienības valstu, politika, ir diskriminējoša attiecībā uz lesbietēm, homoseksuāļiem, biseksuāļiem, un transseksuāļiem un transpersonām un ir pretrunā cilvēktiesībām; tāpēc aicina dalībvalstis Eiropas Savienību veikt koriģējošus pasākumus un garantēt šīm personām vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei un ārstēšanai, tostarp ķirurģiskām operācijām; aicina ES un dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst, it sevišķi īstenojot ieceļošanas politiku, trešo valstu pilsoņiem, kuri dzimumorientācijas vai dzimuma dēļ ir cietuši no diskriminācijas;

36. aicina Komisiju un Padomi sekmēt oficiālu un juridisku termina "klimata bēglis" leģitimizāciju (apzīmējot cilvēkus, kuri klimata pārmaiņu dēļ ir spiesti pamest mājas un meklēt glābiņu ārvalstīs), kas līdz šim nav atzīts starptautiskajās tiesībās vai jebkurā citā juridiski saistošā starptautiskā nolīgumā;

37. pieprasa sekmēt sadarbību starp ANO, tās Pastāvīgo forumu pamatiedzīvotāju lietās un Eiropas Savienību pamatiedzīvotāju tiesību aizsardzības jomā, jo pamatiedzīvotāji ir viena no neaizsargātākajām grupām pasaulē;

Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību Padome (UNHRC)

38. uzsver ANO Cilvēktiesību Padomes nozīmi kopējā ANO struktūrā, kā arī tās iespēju izveidot konstruktīvu sistēmu Eiropas Savienības daudzpusējo cilvēktiesību centienu jomā; norāda, ka šai jaunajai struktūrai ir jāturpina centieni darboties saskaņā ar augstākajiem standartiem un pēc iespējas efektīvāk, lai panāktu lielāku uzticamību;

39. uzsver, ka aktīvai pilsoniskās sabiedrības organizāciju līdzdalībai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu efektīvu ANO Cilvēktiesību padomes darbu;

40. ļoti atzinīgi vērtē to, ka pašreizējā ASV administrācija vēlas ciešāk sadarboties ar ANO un ir apstiprinājusi dalību UNHRC laikposmam no 2009. līdz 2012. gadam; atzīst, ka ASV līdzdalība palielina UNHRC uzticamību un veiktspēju; aicina ES nostiprināt sadarbību ar ASV, jo īpaši nolūkā apmainīties ar pieredzi cilvēktiesību dialogu jomā;

41. atgādina, ka 2011. gadā ANO Cilvēktiesību padome veiks iekšējo procedūru vērienīgu pārskatīšanu, un līdz ar to aicina ES aktīvi sagatavoties šai pārskatīšanai un piedalīties tajā;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

42. uzsver, cik būtiska ir vispārējo periodisko pārskatu (VPP) nozīme, un aicina Padomi, Komisiju un jo īpaši jaunizveidoto Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) cieši sekot līdzi notikumiem saistībā ar VPP un uzraudzīt tos, ANO Cilvēktiesību Padomes pārskatīšanas sakarībā uzlabot VPP efektivitāti un padarīt nozīmīgāku neatkarīgo ekspertu viedokli;
43. stingri atbalsta ES centienus novērst jebkādu neobjektivitāti un manipulācijas saistībā ar VPP; šajā sakarībā stingri nosoda 2009. gada februāra sesijas iznākumu, ko stipri ietekmēja procesuāli šķēršļi un centieni manipulēt pārskatīšanas procesa gaitu;
44. aicina AP un PV regulāri apmeklēt ANO Cilvēktiesību padomes sēdes un personīgi nodrošināt, ka starp ANO Cilvēktiesību padomi un EĀDD visos līmeņos pastāv pēc iespējas ciešākas saiknes; mudina nākamo EĀDD cilvēktiesību struktūrvienību nodibināt ciešas darba attiecības ar ANO Cilvēktiesību padomi; aicina ar trešām valstīm risināt saskaņotu dialogu par ANO Cilvēktiesību padomes pieņemto nostāju ne tikai Ženēvā un īpašajos cilvēktiesību dialogos, bet integrēt to visās ES divpusējās politiskajās, tirdzniecības un attīstības sadarbības apspriedēs ar šīm valstīm;
45. norāda, ka ES dalībvalstis ANO Cilvēktiesību padomē ir mazākumā; aicina ES iestādes un dalībvalstis saskaņoti rīkoties, lai veidotu atbilstīgas alianses ar tām valstīm un nevalstiskajiem dalībniekiem, kas turpina aizstāvēt cilvēktiesību universalitāti un nedalāmību;
46. aicina augsto pārstāvi un ES ārlietu ministrus pirms katras ANO Cilvēktiesību padomes un Ģenerālās asamblejas sesijas pieņemt Ārlietu padomes secinājumus, izklāstot ES prioritātes un stratēģijas;
47. aicina Padomi, Komisiju un EĀDD stiprināt saistības, ko tās līdz ar citu reģionālo grupu demokrātiskām vai demokrātisko kursu uzņēmušām valdībām apņēmušās ANO Cilvēktiesību padomē, lai palielinātu to iniciatīvu veiksmīgas realizācijas iespēju, kuru mērķis ir nodrošināt Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas principu ievērošanu; šim nolūkam aicina Komisiju un dalībvalstis koordinēt darbību efektīvāk un prasa Komisijai iesniegt gada ziņojumu par to, kā ANO notiek balsošana par cilvēktiesību jautājumiem, analizējot, kā šo balsošanas praksi ietekmē ES un tās dalībvalstu, kā arī citu valstu bloku politika; atkārtoti norāda, ka ES delegācijai un ES dalībvalstīm Ženēvā lielāka prioritāte ir jāpiešķir informācijas sniegšanai trešām valstīm apspriežu sākumposmā un jāizvairās no pārmērīgas uzmanības pievēršanas tam, lai panāktu vienotību ES mērogā, jo tādējādi pastāv risks, ka tiks pieņemta "mazākā kopsaucēja" pieeja;
48. atkārtoti apliecinā, ka ANO Cilvēktiesību padomē ļoti svarīgas ir īpašās procedūras un valstu mandāti; atzinīgi vērtē jaunieviesto tematisko mandātu kultūras tiesību jomā un pauž atzinību par tematisko mandātu pagarinājumu tādās jomās kā tiesības uz pārtiku, reliģijas vai ticības brīvība un personu pārvietošana valsts iekšienē; atzinīgi vērtē arī valsts mandāta pagarināšanu Burundi, Haiti, Kambodžai, Somālijai, Korejas Tautas Demokrātiskajai Republikai (KTDR), Mjanmai un Sudānai; pauž nožēlu, ka nav pagarināti Libērijas un Kongo Demokrātiskās Republikas (KDR) mandāti;
49. ļoti atzinīgi vērtē ANO Cilvēktiesību padomes 2008. gada lēmumu paplašināt ANO īpašā pārstāvja pilnvaras, tajās ietverot Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību ģenerālsekretāra darbību, kā arī atzinīgi vērtē Padomes secinājumus, kas pieņemti 2009. gada decembrī Zviedrijas prezidentūras laikā un kuros pozitīvi novērtēts īpašā pārstāvja darbs; aicina ES dalībvalstis turpināt darbu pie pilnvaru galīgo ieteikumu ieviešanas praksē un pie "aizsargāt, ievērot, novērst" sistēmas izstrādes, kas ANO Cilvēktiesību padomē jāiesniedz 2011. gadā;
50. atzinīgi vērtē ANO Cilvēktiesību padomes īpašās sesijas par cilvēktiesību situāciju KDR austrumreģionā, par globālās ekonomikas un finanšu krīzes ietekmi uz cilvēktiesību vispārēju īstenošanu un efektīvu nodrošināšanu, par cilvēktiesību situāciju Šrilankā un par cilvēktiesību situāciju Okupētajās Palestīnas teritorijās un Austrumjeruzalemē; pauž nožēlu, ka Cilvēktiesību padomes 2009. gada 16. oktobra 12. sesijā ES dalībvalstis nevienojās par vienotu nostāju attiecībā uz J. R. Goldstone ziņojumu un ka 4 dalībvalstis balsoja "pret", 2 — atturējās un 2 — balsošanā nepiedalījās; aicina dalībvalstis un visas attiecīgās ES iestādes panākt ciešāku politikas saskaņošanu Cilvēktiesību padomē un citās ANO struktūrās; uzsver, ka būtisks priekšnoteikums taisnīga un stabila miera panākšanai Tuvajos Austrumos ir nepieciešamība visām pusēm ievērot starptautiskās cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības; aicina visas puses ņemt vērā ANO

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Ģenerālās asamblejas 2009. gada 5. novembrī un 2010. gada 26. februārī pieņemtās rezolūcijas, veicot starptautiskajiem standartiem atbilstošas izmeklēšanas; aicina AP un PV nodrošināt, ka personas, kuras pārkāpušas starptautiskās tiesības, tiek sauktas pie atbildības saskaņā ar Eiropas Savienībai Ženēvas konvencijā izvirzītajiem pienākumiem un ES prioritāti izskaust nesodāmību;

51. atbalsta augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos pārstāvniecības (OHCHR) neatkarību; pauž nožēlu, ka 2009. gada marta 10. kārtējās sesijas laikā, neraugoties uz ES iebildumiem, pieņēma rezolūciju, kuras mērķis ir ierobežot OHCHR neatkarību; aicina ES iestādes sniegt papildu finansiālo atbalstu OHCHRīpašo procedūru sistēmai kopumā, lai visiem pilnvarotajiem subjektiem saistībā ar īpašo procedūru pietiktu līdzekļi pienācīgai savu funkciju veikšanai;

ES sadarbība ar SKT

52. atkārtoti atgādina savu nelokāmo atbalstu SKT un tās galvenajam mērķim cīnīties pret nesodāmību par pastrādāto genocīdu, kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci; atzinīgi vērtē to, ka Bangladeša, Seišeļu Republika, Sentlūsija un Moldova ir ratificējušas Romas statūtus, un līdz ar to 2010. gada martā, augustā un oktobrī šo dokumentu bija ratificējušas 114 valstis; uzsver to, ka SKT Romas statūtus kā būtisku Savienības demokrātijas principu un vērtību daļu ir ratificējušas visas ES dalībvalstis, un tāpēc pieprasa dalībvalstīm nodrošināt pilnīgu savu tiesību aktu atbilstību šiem statūtiem kā ES *acquis* daļai; uzsver universālisma principa svarīgumu un aicina EĀDD, ES dalībvalstis un Komisiju turpināt apņēmīgos centienus sekmēt Romas statūtu un Līguma par Starptautiskās Krimināltiesas privilēģijām un imunitātēm vispārējo ratifikāciju un to īstenošanas tiesību aktu pieņemšanu un pārskatīt Padomes 2003. gada 16. jūnija Kopējo nostāju 2003/444/KĀDP par Starptautisko Krimināltiesu un 2004. gada rīcības plānu kopējās nostājas izpildes pārraudzībai; pieprasa šādus centienus attiecināt arī uz Līguma par Starptautiskās Krimināltiesas privilēģijām un imunitātēm ratifikāciju un īstenošanu, jo šis līgums ir svarīgs Tiesas darbības instruments; papildus tam aicina ES dalībvalstis pārskatīt un atjaunināt kopējo nostāju par SKT un attiecībā uz to pieņemto rīcības plānu, lai uzlabotu ES efektīvo palīdzību SKT, ņemot vērā patlabanējos ar tiesu saistītos notikumus, problēmas un vajadzības, jo SKT izdod aizvien vairāk aizturēšanas un tiesāšanas orderu, un aicina sākt diskusijas par iespējamo ES pamatnostādņu par starptautiskajām tiesām un SKT iespējamo pieņemšanu;

53. cieši mudina EĀDD, Komisiju un ES dalībvalstis atbalstīt SKT nolēmumu izpildi un sadarbību ar Tiesu paplašināšanās sarunās un pievienošanās procesos, kā arī visās ES augstākā līmeņa sanāksmēs un dialogos ar trešām valstīm, tostarp ar Savienotajām Valstīm, Ķīnu, Krieviju, Āfrikas Savienību un Izraēlu; mudina it īpaši Padomi un Komisiju nodrošināt, ka tiesiskumu iekļauj visās miera sarunās; aicina EĀDD regulāri nolīgumos ar trešām valstīm arī turpmāk ierakstīt SKT klauzulu; aicina augsto pārstāvi nodrošināt, ka SKT tematiku iekļauj visās ES ārpolitiskajās prioritātēs un attiecīgi arī ES īpašo pārstāvju pilnvarās, un papildus tam aicina nodrošināt, ka gan EĀDD galvenajā mītnē, gan ES delegācijās esošos darbiniekus regulāri apmāca ar SKT saistītajos jautājumos; aicina augsto pārstāvi iecelt īpašu sūtni starptautiskā tiesiskuma jautājumos un pilnvarot viņu visās ES ārpolitikas jomās veicināt, ņemt vērā un pārstāvēt ES apņēmtos cīnīties pret nesodāmību un atbalstīt SKT;

54. atzinīgi vērtē to, ka Beļģija ir izpildījusi SKT Pirmstiesas III palātas 2008. gada 3. jūlijā pieņemto lēmumu par *Jean Pierre Bemba* apcietināšanu; tomēr ar lielām bažām norāda, ka līdz šim nav izpildīti astoņi SKT lēmumi par apcietināšanu, tostarp attiecībā uz četriem vecākajiem Tā Kunga pretošanās armijas līderiem Ugandā, *Bosco Ntaganda* KDR, kā arī attiecībā uz *Ahmad Harun*, *Ali Kushayb* un Sudānas prezidentu *Omar Hassan Ahmad Al-Bashir*; nosoda to, ka Sudānai vēl aizvien nav izdevies un tā ir atteikies apcietināt aizdomās turētos un izdot viņus Starptautiskajai Krimināltiesai, tādējādi pastāvīgi pārkāpjot Sudānai ANO Drošības padomes rezolūcijā Nr. 1593 (2005. gads) izvirzītās saistības; norāda, ka 2010. gada 26. maijā Starptautiskās Krimināltiesas Pirmstiesas I palāta informēja ANO Drošības padomi, ka Sudānas Republika atsakās sadarboties attiecībā uz *A. Harun* un *A. Kushayb* ierosinātajā lietām; pauž dziļas bažas par to, ka divas puses SKT lietā, proti, Čada un Kenija, ielūdza un sagaidīja savā teritorijā prezidentu *Omar al-Bashir*, neņemot vērā Romas statūtos izvirzītās saistības viņu apcietināt, un līdz ar to šis valstis nav izpildījušas attiecīgo lēmumu par apcietināšanu; pieprasa turpināt meklēt pazudušo apsūdzētos un uzsver lomu, kāda ES un Starptautiskajai Krimināltiesai varētu būt, lai nodrošinātu, ka tiek izmeklēti iespējamie kara noziegumiem Šrilankā un Kongo Demokrātijā Republikā;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

55. atzinīgi vērtē ASV iesaistīšanos un atjaunotās saistības SKT darbā, ko apliecina ne tikai to dalība novērotāja statusā Dalībvalstu asamblejas (PA) astotajā sesijā, kas notika 2009. gada novembrī Hāgā, bet arī piedalīšanās Romas statūtu pirmajā pārskatīšanas konferencē 2010. gada jūnijā; ar gandarījumu atzīmē ASV administrācijas sākotnējos daudzsološos paziņojumus par SKT darbu un apņemšanos sadarboties ar Tiesu, kas tika pausti pārskatīšanas konferencē; aicina ASV atjaunot dalību un padziļināti iesaistīties SKT darbā, jo īpaši pilnībā sadarbojoties situācijās, kas ir saistītas ar SKT veiktu izmeklēšanu vai iepriekšēju analīzi un pilnībā īstenot visaptverošu SKT politiku;

56. mudina nākamajā ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārajā asamblejā apspriesties par cīņu pret nesodāmību saistībā ar starptautisko attīstības sadarbību un risināt attiecīgu politisko dialogu, kā tas noteikts vairākās rezolūcijās un pārskatītā Kotonū nolīguma 11. panta 6. punktā, lai saskaņotu cīņu pret nesodāmību un nostiprinātu tiesiskumu pašreizējās attīstības sadarbības programmās un pasākumos; aicina ES un tās dalībvalstis turpināt dialogu ar Āfrikas Savienību šajos jautājumos un atbalstīt Āfrikas puses, lai tās turpinātu ievērot Romas statūtu noteikumus izvirzītos pienākumos; pauž atbalstu Tiesas prasībai Adisabebā atvērt Āfrikas Savienības Sadarbības koordinācijas biroju;

57. norāda, ka sadarbība starp pusēm, parakstītājvalstīm un Tiesu saskaņā ar Romas statūtu 86. pantu joprojām ir priekšnoteikums efektīvai un sekmīgai starptautiskās kriminālās tiesvedības sistēmai, jo īpaši attiecībā uz tiesībsardzības spēju un efektīvu un neatkarīgu Tiesas juridisko darbību; turklāt atzinīgi vērtē SKT un ES nolīgumu par sadarbību un palīdzību un, paturot prātā šo nolīgumu, aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis sniegt Tiesai visu vajadzīgo palīdzību, tostarp atbalstu uz vietas saistībā ar izskatāmajām lietām un jo īpaši attiecībā uz neizpildīto lēmumu par apcietināšanu īstenošanu; mudina visas ES dalībvalstis pieņemt valsts tiesību aktus par sadarbību saskaņā ar Romas statūtu IX daļu, ja tās to vēl nav izdarījušas, un noslēgt ad hoc nolīgumus ar Tiesu par Tiesas spriedumu izpildi un cietušu un liecinieku aizsardzību un pārvietošanu; aicina ES dalībvalstis SKT Dalībvalstu asamblejas (PA) darba kārtībā kā pastāvīgu punktu iekļaut sadarbību, lai nodrošinātu apmaiņu ar labāko praksi un to, ka PA tiek apspriesti ārpusdarbības jautājumi un pieņemti atbilstīgi pasākumi;

58. uzsver, ka ir jānostiprina starptautiskā kriminālās tiesvedības sistēma kopumā, un šajā ziņā ar bažām norāda, ka *Ratko Mladić* un *Goran Hadžić* joprojām ir brīvībā un nav saukti pie atbildības Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālā; šajā sakarā aicina Serbijas varas iestādes pilnībā sadarboties ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu, šādas sadarbības rezultātā apcietinot un nododot tiesai visus atlikušos apsūdzētos, lai sagatavotos stabilizācijas un asociācijas nolīguma ratifikācijai; norāda, ka ir jāturpina atbalsta, tostarp finanšu atbalsta, sniegšana Sjerraleones Speciālajai tiesai, lai pabeigtu iesāktās prāvas, tostarp iespējamās apelācijas procesus; norāda arī uz progresu, kāds panākts daudzpusējā sadarbībā saistībā ar speciālo zināšanu un palīdzības sniegšanu gadījumos, kad informācijas identificēšana, vākšana un saglabāšana var palīdzēt saistībā ar daudziem starptautiskās pagaidu tiesvedības risinājumiem, jo īpaši izmantojot Tiesvedības ātrās reaģēšanas mehānismu (TĀRM), kurā ir iesaistītas vairāk nekā puse ES dalībvalstu, un mudina turpināt un palielināt atbalstu TĀRM;

ES cilvēktiesību pamatnostādnes

Nāvēssods

59. atgādina par rezolūciju, ar ko aicināja noteikt vispārēju moratoriju nāvēssoda izmantošanai (rezolūcija Nr. 63/168) un ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 2008. gada 18. decembrī; uzsver, ka pašlaik rezolūciju ar savu balsojumu ir apstiprinājušas 106 valstis, piekrirot pakāpeniski nonākt pie globāli atbalstīta viedokļa par nāvēssoda aizliegšanu;

60. atzinīgi vērtē lēmumus, ar kuriem 2009. gadā atceļ nāvēssodu Burundi, Togo un ASV Ņūmeksikas pavalstī; mudina ASV atcelt nāves sodu un pauž nožēlu par to, ka nāves sodu joprojām izpilda 35 no 50 ASV štatiem;

61. aicina Padomi un Komisiju mudināt tās valstis parakstīt attiecīgos dokumentus, kuras vēl nav parakstījušas, ratificējušas vai īstenojušas Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu vai līdzīgu reģionālo instrumentu;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

62. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Eiropas Savienībā esošie uzņēmumi nātrija tiopentālu ražo un pārdod tikai ārstnieciskiem nolūkiem un ka visās licencēs, ar kurām atļauj ražot šo medikamentu, nosaka marķēšanas pienākumu, lai uz iepakojuma būtu norādīts, ka šo vielu nedrīkst izmantot letālu injekciju nolūkā, tādējādi ievērojot dalībvalstu un Eiropas likumus, kuros ir aizliegts nāvessods, spīdzināšana vai jebkāda cita veida nežēlīga un nehumāna vai pazemojoša izturēšanās vai sods;

63. atkārtoti pauž viedokli, ka ES ir pret nāvessodu, tostarp tā ārpusstiesas izpildi, neatkarīgi no situācijas; atgādina, ka ES ir lielākā līdzekļu devēja pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras cīnās pret nāvessodu; prasa Komisijai arī turpmāk par prioritāti noteikt cīņu pret cietsirdīgu un necilvēcīgu sodīšanu un šos cīņu saglabāt par *EIDHR* un ģeogrāfisko instrumentu tematisko prioritāti; neuzskata, ka par nāvessoda alternatīvu automātiski ir jānosaka mūža ieslodzījums;

64. mudina valstis, kurās joprojām kā nāvessodu piespriež nomētāšanu ar akmeņiem, aizliegt tiesību aktus, ar kuriem paredz šādu necilvēcīgu sodu; mudina Irānas vadītājus nepārprotami tiesību aktos aizliegt nomētāšanu ar akmeņiem, kas ir visbarbariskākais nāvessoda veids; nosoda to, ka daudzas valstis joprojām piespriež nāvessodu un šo sodu piemēro mazgadīgiem likumpārkāpējiem; nosoda to, ka Irānas režīms izmanto nāvessodu, ierindojot Irānu otrajā vietā aiz Ķīnas to valstu grupā, kurās ir vislielākais izpildīto nāvessodu skaits; stingri nosoda to, ka pēc miermīlīgajām demonstrācijām, kas notika pēc Irānas prezidenta 2009. gada jūnija vēlēšanām, pastāvīgi pieaug izpildīto nāvessodu skaits; pauž bažas, ka Ķīnā joprojām tiek izpildīts vislielākais nāvessodu skaits pasaulē, un aicina Ķīnu publiskot datus par izpildītajiem nāvessodiem, lai nodrošinātu pārredzamu analīzi un debates attiecībā uz nāvessodu; atzinīgi vērtē Baltkrievijas iestāžu konstruktīvo rīcību, izveidojot darba grupu nolūkā izstrādāt priekšlikumus par moratorija noteikšanu nāvessodam; joprojām ir nobažījies, ka Baltkrievijā vēl aizvien tiek izpildīts nāvessods, jo Baltkrievija ir vienīgā Eiropas valsts, kura piemēro nāvessodu, neinformējot ar nāvi sodīto personu ģimenes par soda izpildes datumu un apbedīšanas vietu;

65. norāda, ka pasaulē ir 32 jurisdikcijas, kurās tiesību akti pieļauj nāvessoda piemērošanu par noziegumiem saistībā ar narkotikām; norāda, ka ANO Narkotiku un noziegumu birojs (*UNODC*), Eiropas Komisija un atsevišķas Eiropas valdības aktīvi iesaistās tehniskās palīdzības, normatīvā atbalsta un materiālā atbalsta finansēšanā un/vai sniegšanā nolūkā nostiprināt narkotiku apkarošanu valstīs, kurās par narkotiku noziegumiem piespriež nāvessodu; pauž bažas, ka šādas palīdzības dēļ biežāk var tikt piespriesti un izpildīti nāvessodi; aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes, ar kurām valstu un reģionālā mērogā pārvalda starptautisko finansējumu, ko piešķir narkotiku apkarošanai, un kuras nodrošinātu, ka šādas programmas nevairo vardarbību, tostarp nāvessoda piemērošanu; uzsver, ka narkotiku apkarošanas jomā par priekšnoteikumu finanšu atbalsta, tehniskās palīdzības, veikspējas palielināšanas un cita atbalsta piešķiršanai jānosaka nāvessoda atcelšana;

66. ir nobažījies, ka Baltkrievijā vēl aizvien tiek izpildīts nāvessods, jo Baltkrievija ir vienīgā Eiropas valsts, kura piemēro nāvessodu; atbalsta to, ka iestādes ir izveidojušas darba grupu nolūkā izstrādāt priekšlikumus par moratorija noteikšanu nāvessodam;

67. pauž dziļas bažas par 2009. gada prethomoseksualitātes likumu, ko pašlaik izskata Ugandas parlaments un ar ko paredz naudassodus un ieslodzījumu par atbalstu lesbietēm, gejiem vai biseksuāliem cilvēkiem, kā arī paredz naudassodus, ieslodzījumu un nāvessodu par apzinātiem homoseksuāliem aktiem; aicina Ugandas parlamentu noraidīt šo un līdzīgus tiesību aktus; nosoda homoseksualitātes atzīšanu par noziegumu visā pasaulē;

LGBT tiesības

68. ņemot vērā visā pasaulē pret lesbietēm, homoseksuāļiem, biseksuāļiem un transpersonām 2009. gadā izdarītos daudzos cilvēktiesību pārkāpumus, atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienības Padomes darba grupa cilvēktiesību jautājumos pieņēma pasākumu kopumu, lai veicinātu un aizsargātu lesbiešu, homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu visu cilvēktiesību izmantošanu; aicina ES delegācijas un Eiropas Ārējās darbības dienestu pilnībā īstenot šajā pasākumu kopumā iekļautās pamatnostādnes;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Vardarbība pret sievietēm

69. norāda, ka Francijas, Čehijas Republikas un Zviedrijas Trīsvalstu prezidentūras programma (2008. gada jūlijs – 2009. gada decembris) prioritāti piešķir pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības problēmai, un prasa saskaņot principus un politikas nostādnes gan ES iekšienē, gan ārpus tās, tostarp attiecībā uz sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanas kā cilvēktiesību pārkāpuma aizliegšanas atbalstīšanu; atzīmē neseno pieņemto jauno pamatnostādņu kopumu šajā jautājumā un gaida, kad Komisija ziņos Parlamentam par šo pamatnostādņu īstenošanas rezultātiem;

70. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas jauno dzimumu līdztiesības stratēģiju, kurā īpaši pieminēta sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanas problēma; atkārtoti norāda, ka šajā jautājumā ir jāsaņem gan ES iekšējā, gan ārējā politika; mudina Eiropas Komisiju un ES dalībvalstis risināt sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanas problēmu politiskajos un politikas dialogos ar partnervalstīm un ieinteresētajām personām, kuras šis kuteļīgais jautājums skar nacionālā kontekstā, un aicina izmantot līdzdalības pieeju un aicināt piedalīties ieinteresētās kopienas; aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis aktivizēt visus politiskos un institucionālos līdzekļus, lai atbalstītu iniciatīvas, kuru mērķis ir pēc iespējas drīzāk pieņemt ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju, ar ko aicinātu visā pasaulē noteikt moratoriju sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanai;

71. uzskata, ka vardarbība pret sievietēm var būt pausta arī psiholoģiski; konstatē, ka nodarbinātības jomā sievietes joprojām saņem zemāku atalgojumu salīdzinājumā ar vīriešiem un daudzas sievietes tiek nodarbinātas nedrošos vai daļlaika darbos; tāpēc uzsver, ka šajā jomā Komisijas un dalībvalstu funkcija gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās ietver ne tikai vardarbības izskaušanu tās šaurākajā nozīmē, bet ir jāizskauž visu veidu vardarbība pret sievietēm — fiziskā, psiholoģiskā, sociālā un ekonomiskā, — un ka par prioritāru ir jānosaka izglītība, kurā jau agrīnā posmā nepastāv dalījums dzimumos, proti, zēnos un meitenēs, kā arī jāizskauž ar dzimumu saistītie stereotipi;

72. uzsver, cik svarīgi ir visaptverošā veidā īstenot ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325, Nr. 1820, Nr. 888 un Nr. 1889, kurās aicināts iesaistīt sievietes visos konflikta atrisināšanas posmos un līmeņos un aizsargāt sievietes un meitenes no seksuālas vardarbības un diskriminācijas; dalībvalstis, kuras vēl nav izstrādājušas nacionālo plānu ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanai, aicina šādu plānu nekavējoties pieņemt; kategoriski nosoda izvarošanas kā kara ieroča izmantošanu un vairākkārtējos masveida izvarošanas gadījumus KDR; prasa pilnībā publiskot informāciju par ANO Stabilizācijas misijas Kongo Demokrātiskajā Republikā (MONUSCO) miera uzturēšanas spēku nespēju apturēt masveida izvarošanu; un mudina ES AP un PV ar EUSEC un EUPOL Kongo Demokrātiskajā Republikā starpniecību veikt izmeklēšanu un ziņot EP par visām Kongo un starptautiskajām kompānijām vai struktūrām, kas iesaistītas kalnrūpniecībā šajā valstī un kas maksā kādām bruņotām grupām vai drošības darbiniekiem, kuri iesaistīti šādās masveida izvarošanās un citos sistemātiskos pret civiliedzīvotājiem vērstos noziegumos;

73. aicina AP un PV palielināt to darbinieku skaitu, kuri ārējās darbības jomā strādā ar dzimumu jautājumiem, un aicina izveidot īpašas struktūras; atzīst KDAP panākto progresu gan misiju, gan apmācības jomā;

74. pauž nopietnas bažas par dziļi iesakņojušos diskrimināciju dzimuma dēļ un vardarbību ģimenē vairākās valstīs un norāda, ka īpaši neaizsargāta grupa ir lauku apgabalos dzīvojošas sievietes; tāpat pauž nopietnas bažas par seksuālas vardarbības gadījumiem un sieviešu un meiteņu izvarošanas augsto rādītāju Dienvidāfrikā, kur bieži vien netiek veikta atbilstoša izmeklēšana vai arī tā tiek kavēta dzimumaizspriedumu dēļ, un cietušajām nākas saskarties ar daudziem šķēršļiem piekļuvē veselības aprūpei un kavējumiem medicīniskās palīdzības sniegšanā; sevišķi nosoda vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kas ir pastāvīga problēma Gvatemalā un Meksikā;

75. ir ļoti nobažījies par situāciju, kādā atrodas sievietes un meitenes Irānā, KDR, Afganistānā; nosoda brutālos sieviešu tiesību pārkāpumus KDR, mudina starptautisko sabiedrību būtiski palielināt līdzekļus, kuru mērķis ir censties aizsargāt sievietes no izvarošanas, un uzsver, ka steidzami ir jāpievērš liela starptautiskā uzmanība sieviešu un meiteņu stāvoklim KDR; nosoda 2009. gada martā pieņemto šītu civilstāvokļa likumu, kas smagi pārkāpj afgāņu sieviešu tiesības un ir pretrunā Afganistānas konstitūcijai un starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem; atzinīgi vērtē grozījumus likumā “Šītu jurisprudences sekotāju privātā dzīvē”, taču joprojām ir dziļi nobažījies par atsevišķiem minētā likuma pantiem, kas ir pretrunā Afganistānas pienākumiem, kuri noteikti Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Konvencijā par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un Konvencijā par bērna tiesībām; mudina Afganistānas iestādes nekavējoties veikt pasākumus, lai valstī uzlabotu sieviešu tiesību situāciju;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

76. uzstāj, ka visos cilvēktiesību dialogos jāvelta uzmanība tieši sieviešu tiesībām, it īpaši tam, lai apkarotu un izskaustu visu veidu diskrimināciju un vardarbību pret sievietēm un meitenēm, tostarp un pirmām kārtām, abortu izdarīšanu atkarībā no augļa dzimuma, visu veidu vardarbīgas tradīcijas un ieražas, piemēram, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu un agras vai piespiedu laulības, visu veidu tirdzniecību ar cilvēkiem, vardarbību ģimenē un sieviešu slepkavības, ekspluatāciju darbā un ekonomisko ekspluatāciju, un uzstāj, ka ir jānoraida valstu atsaukšanās uz jebkādam ieražām, tradīcijām vai jebkāda veida reliģiskiem apsvērumiem, ar kuriem pamato izvairīšanos no pienākumu izskaust šādu brutalitāti; uzsver — gan tautas masās, gan politikas veidošanas procesā ir jāpastiprina centieni izskaust sieviešu dzimumorgānu apgrauzīšanu, lai uzsvērtu, ka šāda apgrauzīšana ir gan dzimumu līdztiesības jautājums, gan cilvēktiesību pārkāpums, kas saistīts ar personas fizisko integritāti; norāda uz situāciju, kādā atrodas jaunas imigrantes, kuras atsevišķu kopienu principu, reliģijas vai ģimenes goda dēļ cieš no sliktas apiešanās, nogalināšanas goda dēļ vai dzimumorgānu apgrauzīšanas un kurām tiek liegta personas brīvība;

77. atgādina Tūkstošgades attīstības mērķus un uzsver, ka tiesības uz izglītību un veselības aprūpi ir cilvēka pamattiesības; uzskata, ka ES attīstības un cilvēktiesību politikā būtiska nozīme jāpiešķir veselības, tostarp seksuālās un reproduktīvās veselības, programmām, dzimumu līdztiesības veicināšanai un sieviešu un bērnu tiesību īstenošanai, it īpaši valstīs, kurās ir izplatīta uz dzimumu balstīta vardarbība un sievietes un bērni ir pakļauti riskam saslimt ar HIV/AIDS vai viņiem ir liegta piekļuve informācijai, profilaksei un/vai ārstēšanai; aicina Komisiju attīstības politikā iekļaut darbinieku pamattiesības un pienācīgas kvalitātes nodarbinātības jautājumu, īpaši ar tirdzniecību saistītās atbalsta programmās;

78. atzinīgi vērtē ANO Cilvēktiesību padomes 2009. gada 16. jūnija rezolūciju par māšu novēršamo mirstību un saslimtību un cilvēktiesībām, kurā ir izteikts aicinājums steidzami rīkoties atbilstoši Tūkstošgades attīstības mērķiem, lai novērstu sieviešu neattaisnotu nāvi grūtniecības un dzemdību laikā; norāda, ka rezolūciju atbalstīja ES dalībvalstis, un aicina tās efektīvi veicināt sieviešu un meiteņu cilvēktiesības, it īpaši viņu tiesības uz dzīvi, vienlīdzību cieņas jomā, izglītību, tiesības brīvi meklēt, saņemt un sniegt informāciju, izmantot zinātniskā progresa rezultātus, tiesības nebūt diskriminētam un sasniegt augstāko fiziskās un garīgās veselības, tostarp seksuālās un reproduktīvās veselības, līmeni;

79. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis īpaši veicināt to, lai Āfrikas Savienības dalībvalstis ratificētu un īstenotu Āfrikas Savienības Protokolu par sieviešu tiesībām Āfrikā;

Spīdzināšana un cita nežēlīga, necilvēcīga vai pazemojoša rīcība

80. pieprasa noziegumus pret pacientu un fizisku personu veselību, jo īpaši to personu veselību, kuri nespēj sevi aizstāvēt, atzīt par nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību, vienlaikus atzīstot, ka atsevišķus nodarījumus ir grūti pierādīt, un tādēļ prasa nodrošināt visaugstākās pakāpes modrību;

81. pieprasa atzīt, ka minoritātes, piemēram, iedzimto kopienas un cilvēki, kurus diskriminē kastas dēļ, ir nesamērīgi neaizsargāti un tiek pakļauti spīdzināšanai;

82. aicina visas valstis, kuras vēl nav parakstījušas Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, pievienoties šai konvencijai un tās fakultatīvajam protokolam (Konvencijas pret spīdzināšanu fakultatīvais protokols (KPSFP)); mudina valstis attiecībā uz šiem instrumentiem atcelt visas atrunas; mudina valstis, kuras ir parakstījušas KPSFP, konstruktīvāk un drīzāk īstenot nacionālo prevencijas mehānismu (NPM);

83. mudina valstis visā pasaulē pieņemt un efektīvi īstenot Rokasgrāmatu par spīdzināšanas un citas nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai sodīšanas izmeklēšanu un dokumentēšanu, kas pazīstama kā Stambulas protokols (SP); uzskata, ka SP ir būtisks instruments pierādījumu vākšanai un nesodāmības novēršanai; ir pārliecināts, ka spīdzinātāju nesodāmība joprojām būtiski apgrūtina spīdzināšanas efektīvu novēršanu, jo nesodāmība netieši mudina likumpārkāpējus turpināt barbarisko praksi;

84. uzsver, cik svarīgi ir efektīvi īstenot ES pamatnostādnes pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību vai sodīšanu; aicina Padomi un Komisiju iesniegt minēto pamatnostādņu īstenošanas rezultātus, īpašu uzmanību pievēršot rezultātiem, kas gūti saistībā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu īstenošanai cietušo rehabilitācijai;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

85. aicina dalībvalstis izpildīt prasības, kas izvirzītas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcijā par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai ⁽¹⁾; aicina Komisiju pēc iespējas drīz pārskatīt atsevišķus Padomes 2005. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 1236/2005 noteikumus;

86. ir sevišķi nobažījies par augsto korupcijas, noziedzības, politiskās vajāšanas, nesodāmības, kā arī opozīcijas pārstāvju spīdzināšanas un ieslodzīšanas vilni Venecuēlā, ko radījusi policijas spēku politizācija, atbilstīgas politikas trūkums un valdības nespēja risināt šos smagos cilvēktiesību apdraudējumus;

87. ir dziļi nobažījies par tādu cilvēktiesību pārkāpumu atkārtotu pieaugumu visā pasaulē, kas vērsti pret personām viņu dzimumorientācijas dēļ, un nosoda visu veidu vardarbību pret šīm personām; norāda uz to, ka visā pasaulē pieaug transpersonu slepkavību skaits; pauž dziļas bažas, ka daudzās valstīs homoseksualitāte joprojām tiek uzskatīta par sodāmu noziegumu, piespriežot ieslodzījumu un atsevišķos gadījumos pat nāvessodu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Deli Augstās tiesas 2009. gada 2. jūlija lēmumu, ar ko Indijā dekriminalizē homoseksualitāti, un aicina citas valstis sekot šim piemēram;

Bērnu tiesības

88. dziļi nosoda to, ka saskaņā ar aplēsēm ap 215 miljoniem bērnu cieš no piespiedu darba, un trīs ceturtdaļas šo bērnu veic pašus smagākos bērnu darba veidus (SDO 2009. gada dati); atzinīgi vērtē ES Padomes 2010. gada 14. jūnija sanāksmes secinājumus par bērnu darbu un Komisijas pētījumu par šo tēmu (SEC(2010)0037), prasot noteikt visaptverošu ES politikas pieeju, kas koncentrētos uz attīstību un nabadzības izskaušanu; aicina Komisiju nodrošināt efektīvu šajā jomā sasniegtā progresa uzraudzību un kopā ar ES dalībvalstīm mudināt tā īstenošanu, izmantojot dialogus ar trešām valstīm;

89. atgādina par ES un NVO 11. cilvēktiesību foruma sekmīgajiem rezultātiem jautājumā par vardarbības pret bērniem apkarošanu un Zviedrijas prezidentūras (Stokholma, 2009. gada jūlijs) aicinājumus turpināt tiesisko darbu, lai aizliegtu visus miesas soda veidus jebkādā vidē, tostarp mājās, apzināt labāko praksi un gūto pieredzi vardarbības pret bērniem apkarošanā konflikta un pēckonflikta situācijās un palielināt saskaņotību starp ES ārējo darbību un ES/ dalībvalstu iekšpolitiku bērnu tiesību jomā;

90. pauž nopietnas bažas par to, ka miljoniem bērnu vēl aizvien cieš no izvarošanas, vardarbības ģimenē un fiziskās, emocionālās un seksuālās izmantošanas, tostarp ekonomiskā nolūkā; uzsver, ka Konvencijā par bērna tiesībām un tās fakultatīvajos protokolos atzītās tiesības ir vienlīdz svarīgas, un prasa pilnībā ratificēt un īstenot attiecīgās saistības, kā arī pievērst īpašu uzmanību jauniešu bērnu seksuālās izmantošanas veidiem komerciālā nolūkā;

91. ir ļoti norūpējies, ka Austrumeiropā un Centrālāzijā strauji pieaug ar HIV inficēto vīriešu, sieviešu un bērnu skaits; ar bažām norāda, ka iespējas saņemt antiretrovirālo ārstēšanu joprojām ir viena no mazākajām pasaulē; ar bažām norāda, ka ar HIV inficēto bērnu stigmatizācija un diskriminācija ir viņu cilvēktiesību un cieņas pārkāpums un apgrūtina turpmākos uzlabojumus profilakses, aprūpes un atbalsta jomā; aicina Komisiju apsvērt iespējas reformēt politiku, veikt programmatiskas izmaiņas un resursu pārdali, lai aizstāvētu to bērnu un jauniešu tiesības un godu, kas ir neaizsargāti, kuri var inficēties ar HIV, ir vīrusa nēsātāji vai jau ir saslimuši;

92. aicina nekavējoties īstenot ES papildu pasākumus bērnu darba izskaušanai un aicina ES efektīvāk piemērot tās rīcībā esošos instrumentus, integrējot tos cilvēktiesību dialogos un apspriedēs; aicina ES efektīvi īstenot ES pamatnostādnes par bērna tiesībām un izpētīt iespēju pieņemt pamatnostādnes par bērnu darba apkarošanu; atgādina, ka pat ES tirdzniecības politikai var būt nozīmīga loma cīņā pret bērnu darbu, jo īpaši izmantojot VPS+ (vispārējo preferenču sistēmas) stimulus; pauž cerību, ka nākotnē šis instruments tiks labāk novērtēts un attiecīgais novērtējums katru gadu tiks iesniegts Eiropas Parlamentam saistībā ar ikgadējām debatēm par cilvēktiesībām;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0236.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

93. norāda, ka 2009. gadā tika atzīmēta Konvencijas par bērna tiesībām 20. gadskārta; ar gandarījumu atzīmē, ka pašlaik konvencijai ir pievienojušās gandrīz visas pasaules valstis, un mudina valstis, kuras vēl nav pievienojušās konvencijai, to darīt pēc iespējas drīz; joprojām ir ļoti nobažījies par to, ka bieži vien konvencijā minētās tiesības netiek īstenotas pilnībā; prasa pastiprinātu uzmanību veltīt bērnu vajadzībai pēc īpašas aprūpes un aizsardzības, tostarp atbilstīgas juridiskās aizsardzības, gan pirms, gan pēc piedzimšanas, kā noteikts Konvencijā par bērna tiesībām un Deklarācijā par bērna tiesībām; atzinīgi vērtē to, ka ir iecelts ģenerālsēkretāra īpašais pārstāvis jautājumos, kas saistīti ar vardarbību pret bērniem, un uzsver šā mandāta nozīmīgumu;

94. ir ļoti nobažījies par bērniem, kuri ir iesaistīti bruņotos konfliktos vai kurus šie konflikti skāruši citādā veidā, vai kuri pat ir spiesti aktīvi iesaistīties tajos; mudina Komisiju un Padomi nostiprināt ES pamatnostādņu par bērniem un bruņotiem konfliktiem īstenošanu; atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1882 (2009. gads), ar ko nostiprina bruņotos konfliktos iesaistītu un tajos cietušu bērnu aizsardzību;

95. pauž nopietnas bažas par bērnu izmantošanu karavīru statusā; prasa ES un ANO nekavējoties veikt pasākumus viņu atbruņošanai, rehabilitēšanai un reintegrēšanai;

Cilvēktiesību aizstāvji

96. atzinīgi vērtē darbības, kas sāktas, lai īstenotu 2008. gadā pārskatīto ES pamatnostādņu par cilvēktiesību aizstāvjiem pārskatīšanu un atjaunināšanu; norāda, ka ir izstrādātas vairāk nekā 60 vietējās īstenošanas stratēģijas un izraudzīti attiecīgie sadarbības koordinatori; tomēr turpina paust īpašas bažas par ES deleģāciju nespēju šīs pamatnostādnes īstenot, un, lai turpinātu progresu pamatnostādņu efektīvas īstenošanas virzienā; aicina EĀDD sagatavot īstenošanas plānu ar skaidri noteiktiem rādītājiem un termiņiem un prasa nodrošināt pieejamo vietējo stratēģiju sarakstu; aicina EĀDD, Padomi, Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu cilvēktiesību aizstāvju un ārpus ES strādājošo ES diplomātu informētību par šīm pamatnostādēm; aicina ES misijas pirms jebkādas darbības sākšanas cilvēktiesību aizstāvju vārdā uzturēt ar viņiem regulārus kontaktus un pēc darbības īstenošanas sniegt pārskatu par paveikto; uzsver, ka vietējo īstenošanas stratēģiju sagatavošanas procesā būtu jāapspriežas ar daudziem cilvēktiesību aizstāvjiem, kas strādā gan pilsētā, gan lauku vidē ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību, kā arī pilsoņu un politisko tiesību jomā; norāda, ka vietējās īstenošanas stratēģijās būtu jāiekļauj konkrēta pasākumu programma, kas jāīsteno, lai uzlabotu cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību, un ka pēc saprātīga laikposma būtu jānovērtē šo stratēģiju ietekme; šajā sakarībā aicina novērtēt visu to pasākumu īstenošanu, ko pilsoniskās sabiedrības organizācijas veikušas, lai atbalstītu cilvēktiesību aizstāvjus saskaņā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR);

97. aicina AP/PV par prioritāti noteikt to pašreizējo instrumentu un mehānismu efektīvāku īstenošanu, kuri paredzēti cilvēktiesību aizstāvju saskaņotai un sistemātiskai aizsardzībai; aicina Eiropas Savienības augsto pārstāvi un visus Komisijas locekļus, kuru atbildības jomā ir ārlietas, darba vīzīšu laikā ārpus ES sistemātiski tikties ar cilvēktiesību aizstāvjiem un uzsver, ka atbalsts cilvēktiesību aizstāvjiem būtu obligāti jāiekļauj arī ES īpašo pārstāvju mandātā; uzsver, ka gan augstajam pārstāvim, gan īpašajiem pārstāvjiem par savu darbību šajā jomā būs jāatskaitās Eiropas Parlamentam;

98. mudina Padomi, Komisiju un dalībvalstis īstenot pasākumus, ko Parlaments ierosinājis 2010. gada jūnijā pieņemtajā rezolūcijā par ES politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam, uzsvāru liekot uz pasākumiem, kuru mērķis ir riska situācijās esošiem cilvēktiesību aizstāvjiem sniegt ātru palīdzību, piemēram, nodrošināt ārkārtēju vīzu izsniegšanu un patvēruma piešķiršanu, un uz pasākumiem, kuri paredz cilvēktiesību aizstāvju darba publisku atbalstīšanu un redzamu atzīšanu, pamatnostādņu, kas paredzētas sieviešu tiesību aizstāvjiem un citām īpaši neaizsargātām grupām, piemēram, cilvēktiesību aizstāvjiem, kuri strādā, lai veicinātu ekonomikas, sociālās un kultūras tiesības, un tiem, kuri strādā pie minoritāšu un pirmiedzīvotāju tiesībām, īstenošanā ņemot vērā dzimumu līdztiesības principu; aicina AP/PV mudināt īstenot patvēruma pilsētu programmu, kas paredz patvēruma piešķiršanu Eiropas pilsētās cilvēktiesību aizstāvjiem;

99. saistībā ar Lisabonas līguma īstenošanu un EĀDD izveidi aicina ES iestādes izveidot starpiestāžu sadarbības mehānismu attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvjiem; apzinās, ka šāda mehānisma radīšanu varētu atvieglot cilvēktiesību aizstāvjiem paredzētu kontaktpunktu izveidi un skaidru pamatnostādņu sagatavošana visās ES iestādēs un ciešāka sadarbība ar šiem kontaktpunktiem un par cilvēktiesībām un demokrātiju

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

atbildīgajām personām ES misijās un delegācijās; lai novērtētu šo pamatnostādņu efektivitāti aicina EĀDD izveidot statistikas datubāzi par gadījumiem, kad ES delegācijas sniegušas palīdzību cilvēktiesību aizstāvjiem, un EP sniegt pārskatu par šo novērtējumu rezultātiem;

100. atzīst, ka daudzos cilvēktiesību ziņojumos secināts, ka cilvēktiesību aizstāvji, sniedzot nenovērtējamu ieguldījumu cilvēktiesību aizsardzībā un veicināšanā un šajā darbā riskējot ar savu personīgo drošību, cieš no aizvien biežākiem un nopietnākiem dažāda veida uzbrukumiem, kas izpaužas kā apziņas, reliģijas, vārda vai biedrošanās brīvības ierobežojumi, uzbrukumi attiecīgajām personām vai to noslepkavošana, patvaļīgi aresti, netaisnīga tiesa un pilsoniskās sabiedrības organizāciju biroju slēgšana; aicina ES delegācijas sadarbībā ar attiecīgo valstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām aktīvāk piedalīties šādu uzbrukumu novēršanā, vienlaikus rūpējoties, lai šo organizāciju darbinieki un atbalstītāji netiktu pakļauti briesmām;

101. uzmanīgi seko ārpussavienības valstu valdību darbībai, kuras, pieņemot pretrunīgus likumus par NVO pārraudzību, mēģina izbeigt cilvēktiesību kustību; šāda likuma piemērs ir Etiopijas parlamenta 2009. gada janvārī pieņemtā "Labdarības organizāciju un sabiedrību proklamēšana" (*Charities and Societies Proclamation*), kas faktiski aizliedz jebkādas darbības cilvēktiesību jomā;

102. nosoda to, ka daudzās valstīs uzbrukumi un anonīmi draudi cilvēktiesību aizstāvjiem ir ikdienišķa lieta un ka žurnālistiem, it īpaši tiem, kas nodarbojas ar korupcijas un narkotiku tirdzniecības jautājumiem, nākas saskarties ar draudiem un uzbrukumiem;

103. pauž dziļu nožēlu par *Stanislav Markelov*, *Anastasia Baburova* un *Natalya Estemirova* noslepkavošanu Krievijā, *André Rwisereka* un *Jean Leonard Rugambage* noslepkavošanu Ruandā, *Roxana Saberi* un *Abdolfattah Soltani* patvaļīgu apcietināšanu Irānā, *Hu Jia* — 2008. gada A. Saharova balvas laureāta — ilgstošo turēšanu apcietinājumā Ķīnā un atteikšanos viņam nodrošināt adekvātu piekļu veselības aprūpei, norādot, ka visi šie fakti konstatēti pārskata periodā; mudina Ķīnas iestādes nekavējoties paskaidrot 2009. gada 4. februārī bez vēsts pazudušā prominentā cilvēktiesību aizstāvja advokāta *Gao Zhisheng* situāciju un uzsākt pilnībā neatkarīgu un pārredzamu izmeklēšanu par viņa pazūšanu;

104. nosoda Rietumsahāras cilvēktiesību aizstāvju aizturēšanu un aizskaršanu Marokas kontrolētajā Rietumsahāras teritorijā un mudina ANO iekļaut cilvēktiesību situācijas uzraudzību ANO misijas, kas izveidota Rietumsahāras referendumā novērošanai (*MINURSO*), pilnvarās;

105. norāda uz Kubas vietējo cilvēktiesību aizstāvju atbrīvošanu; pauž dziļu nožēlu par to, ka Kubas valdība, liedzot likumīgu statusu vietējām cilvēktiesību aizstāvju grupām, atsakās atzīt cilvēktiesību uzraudzību kā leģitīmu darbību; ar bažām norāda, ka cilvēktiesību aizstāvju apcietināšana šajā valstī arī ir smags cilvēktiesību pārkāpums; aicina Kubas valdību neizsūtīt politieslodzītos un nodrošināt viņiem tiesības izbraukt no Kubas un atgriezties tajā, netiekot apcietinātiem;

106. atzinīgi vērtē Nobela Miera prēmijas komitejas lēmumu piešķirt 2010. gada Nobela Miera prēmiju *Liu Xiaobo* par viņa ilgo un nevardarbīgo cīņu par svarīgāko cilvēktiesību un brīvību ievērošanu Ķīnā; mudina Ķīnas valdību nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem atbrīvot *Liu Xiaobo* un atcelt viņa dzīvesbiedrei *Liu Xia* noteiktos ierobežojumus;

107. pauž nopietnas bažas par to, ka Irāna 2008. un 2009. gadā turpināja apspiest neatkarīgus cilvēktiesību aizstāvjus un pilsoniskās sabiedrības locekļus un ka saglabājās, pat pastiprinājās, nopietni cilvēktiesību pārkāpumi; nosoda cilvēktiesību aizstāvju patvaļīgu aizturēšanu, spīdzināšanu un ieslodzīšanu, viņu darbu klasificējot kā "darbības, kas vērstas pret valsts drošību"; pauž nožēlu par pašreizējo valdības politiku, kas vērstā pret skolotājiem un akadēmiķiem, liedzot studentiem iespēju iegūt augstāko izglītību, un nosoda studentu aktīvistu vajāšanu un ieslodzīšanu; pauž nožēlu par nemieriem pēc 2009. gada 12. jūnijā notikušajām prezidenta vēlēšanām un Irānas iestāžu vardarbību, kā rezultātā tika patvaļīgi aizturēti vismaz 400 cilvēku, ziņots par 40 cilvēku nogalināšanu, masveidā saukti pie atbildības cilvēki, ko apsūdzēja par noziegumiem pret valsts drošību, notika cilvēku spīdzināšana un slikta izturēšanās pret tiem un tika piespriests nāvessods;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Cilvēktiesību klauzulas

108. uzsver cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu un efektīvu strīdu izšķiršanas mehānismu nozīmi un nepieciešamību tirdzniecības nolīgumos, tostarp ES un ārpussavienības valstu ziivsaimniecības nolīgumos; tomēr, lai nodrošinātu šīs klauzulas īstenošanu praksē, atkārtoti prasa to papildināt ar izpildes uzraudzības mehānismu; uzsver, cik svarīgi ir rūpīgi uzraudzīt to ārpussavienības valstu reputāciju cilvēktiesību jomā, kurām ir tirdzniecības attiecības ar ES; uzsver, ka šādai uzraudzībai un novērtēšanai būtu jāietver arī oficiālas apspriešanās ar pilsonisko sabiedrību par šo nolīgumu ietekmi; saistībā ar individuālajiem tirdzniecības nolīgumiem prasa skaidri noteikt cilvēktiesību standartu kopumu, lai nodrošinātu, ka abas puses skaidri apzinās, kādas situācijas un darbības var izraisīt šādu cilvēktiesību klauzulu piemērošanu;

109. atkārtoti uzsver cilvēktiesību nedalāmības principu un nosoda mēģinājumus uzskatīt tiesības uz nediskriminēšanu kā mazāk svarīgas; aicina Komisiju un Padomi ievērot nedalāmības principu sarunās ar ārpussavienības valstīm par cilvēktiesību klauzulām;

110. uzsver — lai ES varētu pildīt savas starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā, tai attiecīgajos nolīgumos būtu jāiekļauj sistemātiskas klauzulas par demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesībām, kā arī sociālajiem un vides standartiem, ņemot vērā šo nolīgumu raksturu un katras partnervalsts īpašo situāciju; uzskata, ka šīm klauzulām būtu jādod Komisijai iespēja vai nu pēc savas iniciatīvas, vai arī pēc dalībvalstu vai Eiropas Parlamenta pieprasījuma vismaz uz laiku pārtraukt tirdzniecības priekšrocību, tai skaitā no brīvās tirdzniecības nolīgumiem izrietošo priekšrocību, piemērošanu, ja tiek atklāti pietiekami pierādījumi par cilvēktiesību tostarp darba tiesību, pārkāpumiem; uzskata, ka jebkurā gadījumā ES būtu skaidri jānorāda atbilstīgs sods ārpussavienības valstīm, kuras izdara nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus, un šis sods būtu arī jāpiemēro; atkārtoti savu prasību Komisijai, Padomei un it īpaši AP/PV padarīt efektīvākas starptautiskajos nolīgumos iekļautās cilvēktiesību klauzulas un attiecīgi izveidot procedūru efektīvākai šo klauzulu īstenošanai Kotonū nolīguma 8., 9. un 96. panta garā;

111. atzinīgi vērtē ietekmes uz ilgtspējīgu attīstību novērtējumu izmantošanu, tomēr uzskata — lai nodrošinātu novērtēšanas nepārtrauktību, tos būtu jāveic ne tikai pirms, bet arī pēc attiecīgā nolīguma stāšanās spēkā;

112. norāda uz VPS+ (vispārējo preferenču sistēmas) režīma darbību; uzskata, ka šī sistēma, kas par starptautisko cilvēktiesību un darba tiesību konvenciju un standartu ievērošanu valstīm piešķir būtiskus tirdzniecības atvieglojumus, ir jāuzrauga ciešāk un pārredzamāk, tostarp izmantojot detalizētus cilvēktiesību ietekmes novērtējumus, konsekventu un taisnīgu sistēmu salīdzināšanai ar noteiktajiem standartiem un atklātas apspriešanās gadījumos, kad tiek piešķirta šāda preference, un ka tirdzniecības preferences jāpiešķir tikai tām valstīm, kuras ir ratificējušas un efektīvi īstenojušas būtiskākās starptautiskās konvencijas par ilgtspējīgu attīstību, cilvēktiesībām, it īpaši par bērnu darbu, un labu pārvaldību; ņemot vērā sasniegumus un šķēršļus cilvēktiesību, tostarp sociālo, ekonomisko, kultūras un vides tiesību, attīstības jomā, prasa pastiprināt īstenošanas uzraudzību, sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību, arodbiedrībām un kopienām; uzsver, cik svarīgi ir rūpīgi uzraudzīt Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (SPPT) īstenošanu Pakistānā, kas ir uzaicināta piedalīties VPS+ sistēmā;

113. mudina Komisiju iesniegt priekšlikumu regulai, ar ko tiktu aizliegta tādu preču importēšana ES, kuru ražošanā izmantots bērnu darbaspēks, pārkāpjot cilvēktiesību pamatstandartus; uzsver, ka šāda regula dotu ES iespēju izmeklēt specifiskas prasības;

114. atzinīgi vērtē cilvēktiesību ieļaušanu ES un Indonēzijas partnerattiecību nolīgumā un ES un Albānijas stabilizācijas un asociācijas nolīgumā, kas stājas spēkā pārskata periodā, un līdž ar to vairāk nekā 120 valstis ir piekritušas iekļaut šādu klauzulu nolīgumos, kuri noslēgti ar ES;

115. pauž nožēlu par Kotonū nolīgumā iekļauto cilvēktiesību klauzulu slikto īstenošanu un mudina AP/PV, Komisiju, Padomi un dalībvalstis pilnībā izmantot šīs klauzulas, lai plašā mērogā risinātu cilvēktiesību problēmas un veicinātu cilvēktiesības divpusējos un reģionālos dialogos ar ĀKK partnervalstīm;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Demokrātijas un tiesiskuma veicināšana ārējo attiecību jomā

116. atzinīgi vērtē Padomes secinājumus par atbalstu demokrātijai ES ārējās attiecībās⁽¹⁾ un to, ka ir pieņemta ES rīcības programma par atbalstu demokrātijai ES ārējās attiecībās, kas ir līdzekļi, kā uzlabot ES atbalsta demokrātijai konsekvenci un efektivitāti;

117. mudina Komisiju ar vajadzīgām iniciatīvām un finanšu saistībām beidzot nekavējoties īstenot darbības, kas izriet no 2007. gada Cilvēktiesību ziņojuma, kurā Parlaments uzskatīja “nevardarbību kā vispiemērotāko līdzekli, ar kuru nodrošina pamatcilvēktiesību izmantošanu, aizstāvēšanu, sekmēšanu un ievērošanu”, uzskatot, ka tās veicināšanai būtu jābūt vienam no galvenajam ES cilvēktiesību un demokrātijas politikas mērķim;

118. aicina Komisiju pilnīgāk iekļaut rīcības programmu par atbalstu demokrātijai tās ārējo instrumentu, it īpaši EIDHR, ikgadējās rīcības programmās un reģionu un valstu stratēģiskajos dokumentos, tādējādi konsekventi ņemot vērā valstu konkrēto situāciju ES reģionālajā stratēģijā;

119. pieņem zināšanai organizācijas “Amnesty International” 2010. gada ziņojumu, kas kā Krievijā notiekošu negodīgu tiesas prāvu piemēru īpaši izceļ pašlaik notiekošo otro tiesas prāvu, kurā izskata uzņēmuma “YUKOS oil” bijušā vadītāja *Mikhail Khodorkovsky* un viņa uzņēmējdarbības partnera *Platon Lebedev* lietu; pieprasa Krievijas Federācijai nodrošināt, ka šis valsts tiesībsargāšanas sistēmā uzsākot kriminālprocesu pret šīm un citām personām, tiktu ievērotas pienācīgas procedūras pamatnormas un cilvēktiesības;

120. mudina Krievijas tiesu iestādes neatlaidīgi turpināt krievu advokāta *Sergey Magnitsky* nāves 2009 gada 16. novembrī apstākļu izmeklēšanu; pauž nožēlu, ka šis gadījums ir Krievijas tiesību sistēmas nopietno trūkumu ļoti spilgts piemērs; uzskata par nožēlojamu situāciju, ka pret cilvēktiesību aizstāvjiem bieži vien izturas skarbi un ka viņus tiesā, neņemot vērā Krievijas Federācijas Kriminālprocesa kodeksu (piemēram, 72. pantu organizācijas “Memorial” biedra *Oleg Orlov* lietā par neslavas celšanu), un ka personas, kas vainojamas par uzbrukumiem cilvēktiesību aizstāvjiem, neatkarīgiem žurnālistiem un advokātiem vai pat viņu nonāvēšanā, joprojām pārāk bieži paliek nesodīti; tā kā Krievijas varas iestādes neizrāda vēlmi sadarboties un izmeklēt *Sergey Magnitsky* lietu, aicina Padomi kategoriski pieprasīt, lai Krievijas iestādes sauktu vainīgās personas pie atbildības, un apsvērt iespējas noteikt iecelošanas aizliegumu Eiropas Savienībā šajā lietā iesaistītajām Krievijas amatpersonām un mudina ES tiesībsargāšanas iestādes sadarboties, lai iesaldētu šo amatpersonu bankas kontus un citus aktīvus visās ES dalībvalstīs;

121. aicina AP/ Komisijas PV nodrošināt, ka cilvēktiesību un demokrātijas nostiprināšana patiešām kļūst par “sudraba pavedienu, kas caurvij visas” ārpolitikas jomas; vienlaikus ar bažām norāda, ka Padome nav oficiāli ņēmusi vērā nevienu uzraudzības ziņojumu attiecībā uz Padomes 2009. gada novembra secinājumiem par atbalstu demokrātijai ES ārējās attiecībās un rīcības programmu attiecībā uz atbalstu demokrātijai, kas ir pretrunā tam, kas ir teikts minētajos Padomes secinājumos;

Starptautiskās humanitārās tiesības (SHT)

122. atzinīgi vērtē Padomes 2009. gada decembrī pieņemtos secinājumus par atbilstības SHT veicināšanu, kurus pieņēma tajā pašā gadā, kad atzīmēja Ženēvas konvenciju 60. gadskārtu;

123. norāda, ka 2009. gadā tika pieņemtas ES atjauninātās pamatnostādnes par atbilstības SHT veicināšanu; aicina Padomi SHT pamatnostādņu īstenošanu efektīvāk integrēt vienlaikus ar citām ES cilvēktiesību pamatnostādņēm un uzlabot SHT iekļaušanu visās ES ārējās darbības jomās;

124. atzinīgi vērtē Neatkarīgās starptautiskās faktu vākšanas misijas par konfliktu Gruzijā (IIFMCG – CEIIG) 2009. gada 30. septembrī publicēto ziņojumu (tā dēvēto *H. Tagliavini* ziņojumu) un atbalsta tā galvenos konstatējumus un secinājumus, kas izdarīti saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām un cilvēktiesībām, un jo īpaši atbalsta nepieciešamību nodrošināt pārskatatbildību un reparāciju attiecībā uz visiem 2008. gada augustā pastrādātajiem vardarbības aktiem, un sagaida, ka ziņojumā sniegto plašo informatīvo bāzi varēs izmantot tiesas procesos valsts un starptautiskā mērogā, lai beidzot panāktu atbildības uzņemšanos par 2008. gadā Krievijas un Gruzijas konflikta laikā pastrādātajiem noziegumiem;

⁽¹⁾ VLĀAP, 2009. gada 17. novembris.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

125. pauž dziļu nožēlu, ka Krievijas un Gruzijas 2008. gada augusta bruņotajā konfliktā par Dienvidosetiju un Abhāziju starptautisko cilvēktiesību pārkāpumu dēļ simtiem civiliedzīvotāju tika ievainoti, gāja bojā vai pazuda bez vēsts un desmitiem tūkstošu iedzīvotāju tika pārvietoti; atgādina, ka līdz šai dienai Krievija ir izpildījusi tikai pirmo punktu Sešu punktu uguns pārtraukšanas nolīgumā ar Gruziju; pauž nožēlu par etnisko gruzīnu ciematu apzinātu iznīcināšanu Dienvidosetijā un Abhāzijā šī konflikta laikā un pēc tā; uzsver, ka šos pārkāpumus izdarījušie vēl aizvien nav sodīti;

Reliģijas vai ticības brīvība

126. uzsver, ka reliģijas vai ticības brīvība, tāpat kā pārējās cilvēktiesības, ir svarīgas pamattiesības, kas ir jāievēro, un ka jāraugās, lai stingrāk un efektīvāk tiktu izpildīti ar ārpussavienības valstīm noslēgtajos divpusējos nolīgumos iekļautie nosacījumu izpildes noteikumi attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu;

127. atzinīgi vērtē Padomes 2009. gada novembrī pieņemtos secinājumus par reliģijas vai ticības brīvību; atzīst reliģijas vai ticības brīvības nozīmīgumu gan attiecībā uz reliģiozu, gan nereliģiozu personu identitāti, ņemot vērā to, ka ticība neatkarīgi no formas ir svarīgs personības identitātes un sociālās piederības komponents; aicina Padomi un Komisiju pieņemt un īstenot praktiskus pasākumus, lai cīnītos pret reliģisko neiecietību un diskrimināciju un visā pasaulē veicinātu reliģijas vai ticības brīvību, kā uzsvērts iepriekš minētajos secinājumos; aicina Padomi un Komisiju šajā procesā iesaistīt Parlamentu, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un citus attiecīgos dalībniekus;

128. aicina AP/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieci ES cilvēktiesību politikā svarīgu vietu atvēlēt reliģijas vai ticības brīvībai un ES gada ziņojumā par cilvēktiesībām rūpīgi izvērtēt situāciju reliģijas brīvības jomā;

129. aicina AP/PV palielināt to darbinieku skaitu, kuri ārējās darbības jomā strādā ar reliģijas vai ticības brīvības ievērošanas jautājumiem, un izveidot speciālas struktūras, it īpaši saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi; atbalsta reliģijas vai ticības brīvības ievērošanas jautājuma noteikšanu par vienu no EĀDD prioritātēm, ņemot vērā nopietnos šīs brīvības pārkāpumus pasaulē un acīmredzamo nepieciešamību palīdzēt daudzās pasaules vietās vajātajām reliģiskajām minoritātēm;

130. aicina Padomi un Komisiju konfliktu novēršanā, risināšanā un pušu samierināšanā ņemt vērā reliģiju un dialogu ar reliģiskajām institūcijām un struktūrām, kas iesaistītas dažādu reliģiju pārstāvju dialogā;

131. joprojām ir ļoti sarūgtināts, ka visos pasaules reģionos vēl aizvien pastāv diskriminācija reliģijas vai ticības dēļ un ka daudzās valstīs, piemēram, Ziemeļkorejā, Irānā, Saūda Arābijā, Somālijā, Maldīvu salās, Afganistānā, Jemenā, Mauritanijā, Laosā, Uzbekistānā, Ēritreijā, Irākā, Pakistānā un Ēģiptē, personām, kuras pieder pie konkrētām reliģiskām apvienībām, tostarp reliģiskām minoritātēm, joprojām tiek liegtas viņu cilvēktiesības; nosoda Ķīnas varas iestādes par tādu personu vajāšanu, kuras piekopj oficiāli neatļautu reliģiju, tostarp kristiešus, musulmaņus, budistus un *Falun Gong* piekritējus; mudina Ķīnu pildīt savu solījumu ratificēt SPPPT; mudina Ķīnas varas iestādes pārtraukt represīvo politiku Tibetā, kas varētu pilnībā iznīcināt Tibetas reliģiju un kultūru; nosoda Irānas varas iestādes par to reliģisko minoritāšu pārstāvju, tai skaitā kristiešu, *Bahá'í* un musulmaņu, vajāšanu, kas pārgājuši citā reliģijā vai atteikušies no tās vispār; mudina Irānas varas iestādes aizsargāt reliģiskās minoritātes saskaņā ar saistībām, ko tām nosaka SPPPT; mudina Krievijas Federācijas varas iestādes noteikt moratoriju 2002. gada likumam par ekstrēmistu darbības apkarošanu, kas tiek plaši piemērots nevietā, lai vajātu miermīlīgas reliģisko minoritāšu grupas; pauž bažas par Vjetnamas centrālajā kalnienē dzīvojošās kristīgo kalniešu minoritātes stāvokli; atgādina Vjetnamas varas iestādēm, ka minoritāšu tiesības ietver arī brīvību neierobežoti praktizēt savu reliģiju, biedrošanās un vārda brīvību, tiesības uz mierīgu pulcēšanos, vienlīdzīgas tiesības uz zemes iegūšanu īpašumā un tās izmantošanu un tiesības pilnībā un efektīvi piedalīties lēmumu pieņemšanā attiecībā uz tās skarošiem jautājumiem, tostarp ekonomiskās attīstības projektiem un pārcelšanās jautājumiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

132. mudina ES savā ārpolitikā iekļaut pasākumu kopumu par reliģijas vai ticības brīvības tiesību veicināšanu, uzskatīt reliģijas vai ticības brīvību par vienu no pamatbrīvībām, iekļaut pārbaudes punktu sarakstu par nepieciešamajām brīvībām, kas izriet no tiesībām uz reliģijas vai ticības brīvību, lai novērtētu, vai tās tiek ievērotas, un iekļaut mehānismus reliģijas vai ticības brīvības pārkāpumu identificēšanai, lai pastiprināti veicinātu reliģijas vai ticības brīvību ierēdņu darbā, it īpaši Eiropas Ārējās darbības dienestā, un šī pasākumu kopuma sagatavošanā iesaistīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

133. atzinīgi vērtē ES pastāvīgo principiālo nostāju attiecībā uz ANO Ģenerālās asamblejas un ANO Cilvēktiesību komitejas rezolūcijām par cīņu pret reliģiju apmelošanu; atzinīgi vērtē ES iesniegto rezolūciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu; mudina ES turpināt centienus, lai rastu pieeju, kurā būtu līdzsvars starp vārda brīvību un aizliegumu kurināt reliģisko naidu; mudina ES iesaistīties konstruktīvā dialogā ar Islāma konferences organizāciju un citiem reliģiju apmelošanas principa atbalstītājiem;

134. uzsver, ka starptautiskie cilvēktiesību likumi atzīst reliģisko vai ticības brīvību neatkarīgi no reģistrācijas statusa un ka līdz ar to reģistrācija nedrīkstētu būt obligāts priekšnoteikums kādas reliģijas praktizēšanai; turklāt ar bažām norāda, ka Azerbaidžānā, Kazahstānā, Kirgizstānā, Tadžikistānā, Turkmēnistānā, Uzbekistānā un Vjetnamā reliģiskajām grupām jāreģistrējas valdībā un to darbību pārvalda valdības kontrolētas padomes, kas iejaucas šo grupu reliģiskās autonomijas īstenošanā un ierobežo to darbību;

135. aicina Krieviju noteikt moratoriju 2002. gada likumam par ekstrēmistu darbības apkarošanu, jo tas tiek izmantots, reizēm ļaunprātīgi, lai ierobežotu reliģijas brīvību un apspiestu vai pat mēģinātu aizliegt nevardarbīgas reliģiskās grupas; turklāt ar lielām bažām norāda, ka tā saucamo ekstrēmistu organizāciju melnajā sarakstā ir 265 reliģiskas un uz ticību balstītas organizācijas;

136. turklāt mudina pārtraukt reliģisko grupu biedrošanās un pulcēšanās brīvības ierobežojumus un ievērot reliģijas vai ticības brīvību šādās valstīs: Saūda Arābijā, Ēģiptē, Eritrejā, Irānā, Somālijā, Jemenā, Baltkrievijā, Ziemeļkorejā un Laosā;

137. uzsver, ka vairākās pasaules valstīs, piemēram, Saūda Arābijā, Indonēzijā, Pakistānā, Irākā, Somālijā un Sudānā, vēl aizvien pastāv šķēršļi ticības praktizēšanai gan individuālā, gan kolektīvā līmenī, kā arī pieaug neiecietība pret reliģiskām minoritātēm valstīs ar dziļām demokrātijas tradīcijām, piemēram, Indijā, un aicina Komisiju uzsvērt šos jautājumus attiecīgo politisko dialogu kontekstā;

138. stingri nosoda jebkādu kriminālatbildības noteikšanu vai sodīšanu par atteikšanos no reliģijas saistībā ar pāriešanu no vienas reliģijas citā vai no vienas reliģiskās konfesijas (paveida) uz citu, kas vēl aizvien notiek Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas valstīs; aicina ES iestādes izdarīt spiedienu uz šīm valstīm, lai tās atteiktos no šādas prakses, it īpaši gadījumos, kad par reliģijas maiņu ir paredzēts nāvessods; pauž dziļas bažas par atsevišķās valstīs, piemēram, Saūda Arābijā un Ēģiptē, vēl aizvien praktizēto reliģijas piespiedu maiņu un prasa ES iestādēm skaidri apņemties cīņās pret šādiem cilvēktiesību pārkāpumiem;

139. atgādina, ka daudzās pasaules valstīs vēl aizvien ir ļoti izplatīts aizliegt, konfiscēt un iznīcināt gan lūgšanu vietas, gan reliģiskos izdevumus un aizliegt apmācīt garīdzniekus; mudina ES iestādes komunikācijā ar attiecīgo valstu valdībām nosodīt šādus pārkāpumus un mudināt tās valstis, kurās likumi par zaimošanu tiek izmantoti, lai vajātu reliģisko minoritāšu pārstāvjus, šādus noteikumus grozīt vai atcelt;

140. uzsver, ka ES apziņas brīvība ir viena no pamatvērtībām, kas paredz izvēles brīvību būt vai nebūt ticīgajam un brīvību praktizēt reliģiju pēc savas izvēles;

Vārda brīvība

141. pauž bažas, ka vārda brīvību apspiež dažādos jaunus veidos, jo īpaši izmantojot modernas tehnoloģijas, tādas kā internets; vēlreiz norāda, ka vārda brīvība ietver tiesības meklēt, saņemt un nodot informāciju un uzskatus ar jebkura plašsaziņas līdzekļa starpniecību;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

142. atzīst, ka jaunās tehnoloģijas dod vēl nebijušas iespējas piedalīties sabiedriskajā dzīvē, paust viedokļus, piekļūt informācijai par cilvēktiesībām un ziņot pārējai pasaulei par cilvēktiesību pārkāpumiem; pauž bažas, ka valstis izmanto aizvien modernākus paņēmienus, piemēram, duāla pielietojuma tehnoloģijas, ar kuriem cenzēt informāciju un uzraudzīt darbības internetā, un ka vairākās valstīs notikusi to cilvēku aizskaršana, vajāšana un pat aizturēšana un ieslodzītāšana, kuri internetu izmanto, lai īstenotu savas tiesības brīvi paust uzskatus;

143. mudina AP/PV uzņemties vadību nostājas formulēšanā un konkrētas ES politikas izstrādē attiecībā uz to, kā tai rīkoties kā pasaules līmeņa dalībniecei interneta brīvības jautājumā, aptverot ne tikai veidus, kā novērst draudus cilvēktiesībām ar jaunu tehnoloģiju palīdzību, bet arī to izmantošanu cilvēktiesību aizsardzības un atbalsta iespēju palielināšanai;

144. mudina valstis, kuras ierobežo piekļuvi internetam, atcelt brīvai informācijas plūsmai uzliktos ierobežojumus; norāda, ka saskaņā ar organizācijas “Žurnālisti bez robežām” sniegto informāciju “interneta ienaidnieku sarakstā” iekļautās valstis, kuras īsteno vērienīgu interneta cenzūru, ir šādas: Baltkrievija, Ēģipte, Irāna, Ķīna, Mjanma vai Birma, Saūda Arābija, Sīrija, Turkmēnistāna, Tunisija, Uzbekistāna, Vjetnama un Ziemeļkoreja;

145. mudina Komisiju izveidot to personu sarakstu, kas ir Irānā, it īpaši pēc 2009. gada vēlēšanām, ir izdarījuši tādu smagu cilvēktiesību pārkāpumus kā spīdzināšana, cenzūra, izvarošana un ārpustiesas nogalināšana un apsvērt sankciju noteikšanu attiecībā uz šīm personām, bloķējot aktīvus un aizliedzot iebraukt;

146. atbalsta tiesības izteikties un miermīlīgi pulcēties Krievijā, ko oficiāli garantē Krievijas konstitūcijas 31. pants, bet kas faktiski netiek ievērotas; solidarizējas ar “Stratēģijas-31” organizētājiem un dalībniekiem, kuri šo tiesību atbalstam rīkoja vairākus pilsoniskās sabiedrības protestus, kas sākās 2009. gada 31. jūlijā un notika katra mēneša 31. datumā Maskavā, Triumfa laukumā; pauž nožēlu, ka varas iestādes līdz šim nav atļāvušas rīkot nevienu “Stratēģijas-31” demonstrāciju – izņemot pašu pēdējo 2010. gada 31. oktobrī, aizbildinoties, ka tajā pašā laikā Triumfa laukumā ir paredzēti citi pasākumi; ir ļoti nobažījies, ka 2009. gada 31. decembrī policija aizturēja desmitiem cilvēku, tostarp Maskavas “Helsinki grupas” priekšsēdētāju *Lyudmila Alexeyeva*, kurai tikai dažas nedēļas pirms aizturēšanas Parlaments piešķīra A. Saharova balvu; atbalsta Krievijas cilvēktiesību komisāra *Vladimir Lukin* aicinājumu sākt izmeklēšanu par brutālo milicijas rīcību saistībā ar 2010. gada 31. maija protestiem;

147. pauž nopietnas bažas par vārda brīvības trūkumu Venecuēlā un Kubā, jauno plašsaziņas līdzekļu kontroli, ierobežoto un kontrolēto interneta izmantošanu un mēģinājumiem apspiest opozīciju;

Cilvēktiesības un cīņa pret terorismu

148. nosoda terorismu visās tā izpausmēs; atgādina, ka terorisma dēļ pasaulē gājuši bojā tūkstošiem civiliedzīvotāju un ka tas ir sagrāvis daudzus ģimeņu dzīvus; uzskata, ka teroristisko uzbrukumu gadījumā pirmām kārtām jārunā par šajos uzbrukumos cietušo, nevis par to organizatoru tiesībām; uzsver nepieciešamību raudzīties, lai teroristi tiktu saukti pie atbildības;

149. norāda, ka vairākās pasaules valstīs pasākumi cīņai pret terorismu ir izraisījuši cilvēka pamattiesību pārkāpumus, kas izpaužas kā nesamērīga uzraudzība, nelikumīga aizturēšana un spīdzināšana nolūkā iegūt informāciju no aizdomās turētajiem teroristiem; pauž bažas, ka atsevišķas valstis cīņu pret terorismu izmanto kā ieganstu, lai apspiestu mazākumtautības un vietējos cilvēktiesību aizstāvjus, un mudina cīņu pret terorismu neizmantojot kā argumentu, lai ierobežotu vai aizliegtu cilvēktiesību aizstāvju likumīgu darbību; nosoda šos cilvēktiesību pārkāpumus, uzsver ES nostāju, ka cīņai pret terorismu jānotiek, pilnībā ievērojot pamattiesības un tiesiskumu, un ir pārliecināts, ka cīņā pret terorismu nedrīkst apdraudēt pilsoniskās brīvības;

150. aicina Komisiju un Padomi izmantot divpusējus politiskos un cilvēktiesību dialogus ar ārpussavienības valstīm, lai tām atgādinātu, ka terorisma apkarošanā ir jāievēro cilvēktiesības un ka to nekādā gadījumā nedrīkst izmantot kā instrumentu pret cilvēktiesību aizstāvjiem un politiskajiem oponentiem; aicina it īpaši AP/PV publiski nosodīt cilvēktiesību pārkāpumus terorisma apkarošanas politikā un operācijās;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

151. prasa nodrošināt Teritoriālās kohēzijas politikas komisijas un Cilvēktiesību jautājumu darba grupas darba labāku koordināciju un to mijiedarbību šajā jautājumā, lai nosodītu gadījumus, kad terorisma apkarošanas politika tiek ļaunprātīgi izmantota pret cilvēktiesību aizstāvjiem, šajā nolūkā sistemātiski ierosinot pasākumus ES pamatnostādnēs par cilvēktiesību aizstāvjiem, un saskaņā ar ES pamatnostādnēm attiecībā uz spīdzināšanu pieņemt tādu pašu pieeju ar terorisma apkarošanu saistītos spīdzināšanas un sliktas izturēšanas gadījumos;

152. atgādina, ka ASV prezidents Baraks Obama 2009. gada janvārī pieņēma lēmumu slēgt Gvantanamo līča ieslodzījuma nometni; pauz nožēlu, ka šo lēmumu vēl nav bijis iespējams pilnībā īstenot; atgādina 2006. gada 13. jūnija rezolūciju par Gvantanamo ieslodzīto stāvokli, kurā tas uzstāj, ka pret visiem ieslodzītajiem jāizturas saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām un apsūdzības izvirzīšanas gadījumā viņi jātiesā nekavējoties, taisnīgi un publiski; atgādina ES un ASV 2009. gada 15. jūnija kopīgo paziņojumu par Gvantanamo līča aizturēšanas centra slēgšanu un nākotnes sadarbību terorisma apkarošanā, kurā tika atzinīgi novērtēta ASV apņemšanās likvidēt slepenos aizturēšanas centrus; prasa ASV valdībai pilnībā īstenot saistības, ko tā apņēmusies; aicina ES dalībvalstis vienoties par saskaņotu rīcības plānu, lai palīdzētu ASV Gvantanamo aizturēšanas centra slēgšanā, piešķirot bēgļa statusu bijušajiem aizturētajiem, pret kuriem nav izvirzīta apsūdzība noziegumā un kurus nav iespējams repatriēt vai pārvietot uz dzīvi ASV; atzinīgi vērtē vairāku ES dalībvalstu konstruktīvos centienus sniegt atbalstu, uzņemot dažus Gvantanamo nometnes bijušos ieslodzītos un atrodot mājokļus atsevišķiem cilvēkiem, kuri atbrīvoti no ieslodzījuma nometnes; tomēr norāda, ka līdz šim bijušos aizturētos ir piekritušas uzņemt tikai šādas ES dalībvalstis — Vācija, Īrija, Slovākija, Dānija, Apvienotā Karaliste, Spānija, Portugāle, Beļģija, Francija, Ungārija un Itālija; pauž bažas par to, kā ASV turpina praktizēt šādu aizturēšanu bez aizturēto personu tiesāšanas, piemēram, Bagramas gaisa karaspēka bāzē Afganistānā;

153. norāda uz inaugurālās augstākā līmeņa sanāksmes par romu jautājumu organizēšanu 2008. gada 16. septembrī Francijas prezidentūras laikā un otras šādas augstākā līmeņa sanāksmes organizēšanu 2010. gada 9. un 10. aprīlī Spānijas prezidentūras laikā; ar dziļām bažām norāda uz romu piespiedu izraidīšanas gadījumiem Eiropā un ksenofobijas un naida pret mazākumtautībām un migrantu kopienām palielināšanos; atkārtoti savā aicinājumā dalībvalstīm pilnībā ievērot saistības, ko tām nosaka ES tiesības; aicina Eiropas Komisiju rīkoties oficiāli un noteikti, uzsākot pārkāpumu tiesvedību pret dalībvalstīm, kas šīs saistības nepilda;

154. norāda, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā koplēmuma procedūra attiecas uz direktīvām un citiem tiesību aktiem par cīņu pret terorismu un organizēto noziedzību, savukārt par starptautiskajiem nolīgumiem šajā jomā ir jāsaņem Parlamenta piekrišana; atzīmē, ka šīs izmaiņas dos Parlamentam papildu ietekmi jautājumā par optimālo līdzsvaru starp drošību un cilvēktiesībām; tādēļ apņemas rīkoties saskaņā ar savām jaunajām prerogatīvām, jebkādas ES attiecībās ar ārpus Savienības valstīm un reģionālām organizācijām konsekventi prasot ievērot un veicināt cilvēktiesības, pilsoniskās un politiskās brīvības un demokrātiju;

155. atkārtoti, ka ikvienai dalībvalstij ir pozitīvs pienākums aizsargāt identificējamus potenciālos cietušos, kas ir pakļauti reāliem un tūlītējiem terorisma akta draudiem, un piebilst, ka visām dalībvalstīm jāīsteno atbildīgi pasākumi, lai ieviestu procedūras teroristisku darbību novēršanai un terorisma apkarošanas darbību kolaterālās ietekmes minimizēšanai;

156. atgādina ES Padomes 2001. gada marta pamatlēmumu par terorismu: palīdzība ārkārtējos gadījumos, pastāvīga palīdzība, izmeklēšana un kriminālvajāšana, efektīva piekļuve tiesībām un tiesu iestādēm, tiesvedība, kompensēšana, cietušo privātās un ģimenes dzīves aizsardzība, cietušo cieņas un drošības aizsardzība, cietušo informēšana un to personu īpaša apmācība, kuras atbild par palīdzības sniegšanu cietušajiem;

Cilvēktiesību dialogi un apspriedes ar ārpus Savienības valstīm

157. ir sarūgtināts, ka nav panākta attīstība vairākos cilvēktiesību dialogos un apspriedēs; norāda uz to, ka šajos dialogos un apspriedēs netiek sistemātiski garantēta pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās un ka atsevišķos gadījumos šo iesaistīšanos apgrūtina puses ārpus ES; pauž bažas par to, ka pat gadījumos, kad šādi dialogi notiek, valdības nepilda savas saistības un neziņo ES par šo dialogu ietvaros ierosinātajiem individuālajiem un strukturālajiem jautājumiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

158. prasa nodrošināt reālu Eiropas Parlamenta līdzdalību pašreizējā cilvēktiesību dialogu un apspriežu novērtēšanā; prasa pilnībā nodrošināt piekļuvi galīgajiem dokumentiem un citiem attiecīgajiem avotiem; sagaida, ka pēc novērtēšanas tiks izstrādāti skaidri rādītāji, ar kuriem būs iespējams izmērīt šo dialogu ietekmi, un, pamatojoties uz pieeju, kurā katra valsts skatīta atsevišķi, tiks izteikti skaidri ierosinājumi, kā uzlabot šos rezultātus un novērst jaunas neveiksmes ES apspriedēs cilvēktiesību jomā;

159. aicina Eiropas iestādes nodrošināt savu mērķu, vērtību un nostājas pārredzamību un saskaņotību šajā jomā;

160. norāda, ka cilvēktiesību dialogu un apspriežu secinājumi ir jāieļauj ES un tās partneru augstākā līmeņa sanāksmēs;

161. uzskata, ka kopumā cilvēktiesību dialogi un apspriedes jāplāno un jāveic pārredzamā veidā un ka pirms dialoga izvirzītie mērķi jānovērtē uzreiz pēc tā; aicina Padomi un Komisiju izdarīt spiedienu uz ārpusvienības valstu iestādēm, lai tās dialogos un apspriedēs iesaistītu ministriju plašu pārstāvību;

162. aicina ES pievienošanās sarunvalstis uzlabot cilvēktiesību aizsardzību savā teritorijā saskaņā ar Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā noteikto;

163. aicina Komisiju un Padomi savās apspriedēs par cilvēktiesībām ar ārpusvienības valstīm īpašu uzmanību pievērst etniskajām un reliģiskajām minoritātēm un biežajiem to tiesību pārkāpumiem;

164. atzinīgi vērtē ciešāko ASV un Eiropas Savienības koordināciju un sadarbību cilvēktiesību jomā;

165. atzinīgi vērtē to, ka ir sāks cilvēktiesību dialogs ar katru no Vidusāzijas valstīm — Tadžikistānu, Kazahstānu, Kirgizstānu, Turkmēnistānu un Uzbekistānu — un otra dialoga rīkošanu ar katru no tām līdz 2009. gada novembrim; turklāt atzinīgi vērtē 2008. gada oktobra pirmo ES un Uzbekistānas pilsoniskās sabiedrības semināru par cilvēktiesību dialogu; pauž nožēlu, ka pastāvīgi neizdodas ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogi un nav panākti nekādi uzlabojumi attiecībā uz konkrētiem cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā; norāda — neraugoties uz dažiem Ķīnas iestāžu šajā jomā veiktajiem pasākumiem (darba reforma, nāvēssoda pārskatīšana Augstākajā tautas tiesā), situācija cilvēktiesību jomā vēl aizvien pasliktinās un tai ir raksturīga sociālo nemieru paplašināšanās un cilvēktiesību aizstāvju, advokātu, tīmekļa žurnālistu un sabiedrības aktīvistu darbības kontroles un pret viņiem īstenoto represiju pastiprināšanās, kā arī tādas politikas īstenošana, kas vērsta uz tibetiešu un viņu kultūras identitātes izstumšanu; pauž nopietnas bažas par progresa trūkumu Ķīnas un Tibetas dialogā; pauž nopietnas bažas par situācijas pasliktināšanos uiguru tautības iedzīvotāju cilvēktiesību jomā Ķīnā; nosoda viņu ilgstošo apspiešanu Austrumturkešānā un pauž nožēlu par to, ka Ķīnas iestādes neaizsargā Ķīnas Tautas Republikas Konstitūcijā ietvertās brīvības, tostarp vārda, demonstrāciju, pulcēšanās, reliģijas un personas brīvību; pauž nožēlu arī par Ķīnas Tautas Republikas īstenoto iedzīvotāju pārvietošanas politiku, kuras mērķis ir vājināt uiguru kultūru un sadrumstalot viņu vienotību; ir sarūgtināts, ka ES un Krievijas cilvēktiesību apspriedes vēl nav devušas nekādus vērtējamus rezultātus; atzinīgi vērtē 2009. gadā sāktos cilvēktiesību dialogus ar Indonēziju un sarīkotās dialoga ievadsanāksmes ar Gruziju un Armēniju; uzskata — lai gan šādi cilvēktiesību dialogi vērs uzmanību uz cilvēktiesību jautājumiem ES ārējās attiecībās, nedrīkst pieļaut, ka tie kļūst par pašmērķi, un uzmanība tajos jākoncentrē uz to, lai tiktu nodrošināta attiecīgu pasākumu īstenošana, reaģējot uz šādos dialogos ierosinātajiem jautājumiem; pauž nožēlu par rezultātu trūkumu cilvēktiesību dialogā ar Indiju un ir vilnīes, ka pēdējā cilvēktiesību dialogā netika apspriests jautājums par diskrimināciju, kas balstās uz kastām;

166. prasa nodrošināt ES dalībvalstu, Eiropas Komisiju un ES Pamattiesību aģentūras darbības stingru koordināciju attiecībā uz visiem ES cilvēktiesību dialogiem ar ārpusvienības valstīm; norāda — lai Eiropas Savienību uzskatītu par "ceļarādītāju" cilvēktiesību jomā pasaules mērogā, tai jāspēj risināt cilvēktiesību pārkāpumi pašai savā teritorijā;

167. atzinīgi vērtē pirmo ES un Baltkrievijas cilvēktiesību dialogu, kurš notika 2009. gada jūnijā, taču pauž nožēlu, ka situācija cilvēktiesību jomā šajā valstī joprojām ir ļoti neapmierinoša, jo vēl aizvien tiek ierobežota biedrošanās, pulcēšanās un vārda brīvība un turpinās cilvēktiesību aizstāvju un žurnālistu apspiešana;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

168. atzinīgi vērtē Meksikas valdības centienus cīņā pret narkotiku tirdzniecību un organizēto noziedzību un likumprojekta par Kara tiesas kodeksa grozīšanu iesniegšanu Kongresam; uzsver, ka ES un Meksikas stratēģiskā partnerība būtu jāuzskata par iespēju stiprināt cilvēktiesības un demokrātiju;

169. norāda, ka 2009. gada aprīlī Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas (Ziemeļkorejas) parlaments pārskatīja valsts konstitūciju, lai tajā cita starpā iekļautu noteikumu par Ziemeļkorejas apņemšanos ievērot un aizsargāt cilvēktiesības, mudina Ziemeļkorejas varas iestādes īstenot konkrētus un reālus pasākumus, ar kuriem uzlabot cilvēktiesību situāciju, un šajā sakarībā aicina tās ļaut neatkarīgiem starptautiskiem ekspertiem pārbaudīt visu veidu aizturēšanas centrus un ļaut apmeklēt valsti ANO īpašajiem reportieriem; uzsver, ka, veicot cilvēktiesību situācijas novērtēšanu valstī, vērā jāņem ne tikai konstitucionāli noteikumi, bet pirmām kārtām — konkrētu pasākumu piemērošana; aicina Ziemeļkorejas iestādes atcelt ierobežojumus attiecībā uz starptautisko novērotāju īstenoto palīdzības sadales uzraudzību un nodrošināt, lai starptautiskā palīdzība sasniegtu visvairāk iedzīvotājus; mudina Ziemeļkorejas vadošās personas konstruktīvi iesaistīties cilvēktiesību dialogos ar ES;

170. turpina paust bažas par to, ka cilvēktiesību dialogs ar Irānu ir pārtraukts kopš 2004. gada, jo šī valsts nevēlas sadarboties, un uzskata, ka starptautiskajai sabiedrībai ir pienācis laiks rīkoties, lai atbalstītu Irānas pilsonisko sabiedrību šajā valsts demokrātiskās kustības vēsturē izšķirošajā posmā; aicina Irānas iestādes atsākt šo dialogu, lai atbalstītu visus iesaistītos pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, kas vēlas panākt demokrātiju, un ar miermīlīgiem un nevardarbīgiem līdzekļiem stiprināt pašreizējos procesus, kuri var veicināt demokrātiskas, institucionālas un konstitucionālas reformas, nodrošināt šo reformu ilgtspējību un nostiprināt visu Irānas cilvēktiesību aizstāvju un pilsoniskās sabiedrības pārstāvju iesaistīšanos politikas veidošanā, pastiprinot viņu lomu vispārējā politikas izstrādes procesā; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis atbalstīt un stiprināt šos procesus; pauž nopietnas bažas par to, ka 2008. un 2009. gadā situācija cilvēktiesību jomā Irānā pasliktinājās un saglabājās vārda un pulcēšanās brīvības ierobežojumi; šajā sakarībā pauž nopietnas bažas par žurnālistu, rakstnieku, zinātnieku, sieviešu tiesību un cilvēktiesību aktīvistu apspiešanu; joprojām pauž bažas par represijām pret etniskajām un reliģiskajām minoritātēm Irānā;

171. norāda uz satraucošo autoritārisma pastiprināšanās tendenci Kambodžā, kuru izceļ ietilgusi nesodāmība par cilvēktiesību pārkāpumiem un politiskās telpas un vārda brīvības sašaurināšana pie opozīcijā esošām politiskajām partijām piederošām personām un citiem politiskajiem aktīvistiem; aicina Komisiju rīkoties, lai dotu jaunu impulsu 1991. gada Parīzes nolīgumam par Kambodžu;

Ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības

172. atzīst, ka ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām ir jāpiešķir tāda pati nozīme kā pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, paturot prātā visu cilvēktiesību universālumu, nedalāmību, savstarpējo atkarību un saistību, kā tas apstiprināts Pasaules cilvēktiesību konferencē, kas 1993. gadā notika Vīnē; mudina visas pasaules valstis parakstīt Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām Fakultatīvo protokolu (SPESKT FP), kuru var parakstīt kopš 2009. gada 24. septembra;

173. uzsver, ka cilvēktiesības cita starpā ietver tiesības uz pārtiku, ūdeni un sanitāriju, izglītību, pienācīgu mājokli, zemi, atbilstošu darbu un personīgo drošību; šīs tiesības būtu jāpiešķir arī nākamajām paaudzēm, nodrošinot dabas resursu taisnīgu un ilgstošu pieejamību; atzīst, ka šo tiesību neievērošanas cēlonis bieži vien ir nabadzība un labas pārvaldības trūkums; aicina ES pastiprināt centienus, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), ņemot vērā, ka 2015. gada mērķus pasaulē tik drīz sasniegt neizdosies; šajā kontekstā atkārtoti, ka TAM sasniegšanai ir svarīgi īstenot uz cilvēktiesībām balstītus politikas virzienus;

174. atzīst, cik būtiska ir Starptautiskās Darba organizācijas pārraudzības sistēma, aizsargājot tiesības tādās jomās kā tirdzniecība, nodarbinātība, statistikas sistēmas, sociālā aizsardzība, nodarbinātības politika, kā arī darba drošība un veselība;

175. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka uzņēmumi, uz kuriem attiecas attiecīgās dalībvalsts vai ES tiesību akti, ievēro cilvēktiesības un tiem piemērojamos veselības un vides standartus gadījumos, kad tie tiek dibināti vai veic darbību kādā no ārpus Savienības valstīm, it īpaši jaunattīstības valstīs;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

176. prasa Komisijai un dalībvalstīm pildīt saistības pret jaunattīstības valstīm officiālās attīstības palīdzības (OAP) jomā, lai novērstu globālo ekonomikas un finanšu krīzi un tādējādi samazinātu nelabvēlīgo ietekmi, kādu šī krīze atstāja uz cilvēktiesību situāciju pasaulē; atzinīgi vērtē Cilvēktiesību padomes 10. īpašo sesiju "Globālās ekonomikas un finanšu krīzes ietekme uz cilvēktiesību universālu īstenošanu un efektīvu ievērošanu", kas notika 2009. gada 20. februārī; prasa ES dalībvalstīm, neraugoties uz krīzi, turpināt sadarbību ar ārpus Savienības valstīm cilvēktiesību jomā un uzstāj, ka līdzekļu trūkumu nedrīkst izmantot kā attaisnojumu cilvēktiesību pārkāpšanai;

Komisijas ārējās palīdzības programmas un EIDHR

177. atzinīgi vērtē to, ka Parlamenta prioritātes ir ņemtas vērā, izstrādājot EIDHR programmas dokumentus 2008. un 2009. gadā;

178. atbalsta EIDHR iemaksas, galvenokārt īstenojot pilsoniskās sabiedrības projektus, ko izstrādājušas vietējās un starptautiskās pilsoniskās sabiedrības organizācijas (90 % iemaksu), kā arī tādu šīs jomas reģionālo un starptautisko organizāciju projektus kā Eiropas Padome, EDSO un ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos birojs (10 % iemaksu);

179. norāda, ka 2008. un 2009. gadā cilvēktiesību un demokrātijas atbalstam piešķīra vairāk nekā 235 miljonus euro, kas ļāva finansēt 900 projektus apmēram 100 valstīs, un ka īpaši lielu skaitu projektu finansēja valstīs, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika, savukārt ĀKK valstīs kopumā saņēma vislielāko finansējuma summu; ar bažām norāda uz nesamērīgi mazo atbalstu palīdzības demokrātijai projektiem, kas nav tikai vēlēšanu novērošana; uzskata, ka būtiski jāpalielina finansējums EIDHR, lai paredzētu pietiekamus līdzekļus Eiropas fondam demokrātijas veicināšanai, atbalstītu veiktspējas stiprināšanu cilvēktiesību jomā un veicinātu demokrātiju visnabadzīgākajās sabiedrībās;

180. uzsver, ka EIDHR stiprākais elements ir tas, ka šis instruments ir neatkarīgs no saņēmējas valsts piekrišanas, un līdz ar to galveno uzmanību iespējams veltīt kutelīgiem politiskajiem jautājumiem un inovatīvām pieejām, kā arī tieši sadarboties ar vietējām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kurām jānosargā sava neatkarība no valsts iestādēm;

181. uzsver, cik būtiski ir izmantot EIDHR kā līdzekli, ar ko reaģēt uz cilvēktiesību apdraudējumiem un ar ko sniegt lielāku palīdzību cilvēktiesību aizstāvjiem un tiem, kuri cietuši no šo tiesību pārkāpumiem; atbalsta EIDHR finansēto 11 organizāciju tīklu, kas pievēršas cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai un ātri reaģē ārkārtas situācijās; mudina sagatavot īpašas stratēģijas, lai reaģētu uz dažādu kategoriju cilvēktiesību aizstāvju, tai skaitā lesbiešu, homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu tiesību aizstāvju un cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumu izmeklēšanā iesaistīto personu, vajadzībām;

182. aicina Komisiju nodrošināt saskaņu starp Savienības politikajām prioritātēm, tās partnerības un sadarbības nolīgumiem un projektiem un programmām, ko tā atbalsta, jo īpaši saistībā ar tās divpusējo programmu izstrādi sadarbībai ar ārpus Savienības valstīm;

183. apzinās vēl aizvien satraucošo situāciju cilvēktiesību jomā Āfrikas kontinentā, pauž pārliecību, ka Āfrikas valstis līdz ar Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartas (Bandžulas hartas) pieņemšanu ir īstenojušas nozīmīgus pasākumus, lai šajā kontinentā veicinātu tiesiskumu, un tādēļ apsver iespēju izveidot *ad hoc* budžeta pozīciju Āfrikas Cilvēktiesību tiesas darba atbalstam;

184. aicina Komisijas dienestus regulāri tikties ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem Briselē, lai sekmētu dialogu ar tiem partneriem, kuri faktiski īsteno projektus uz vietas;

185. atzinīgi vērtē līdzekļu izplatīšanu cilvēktiesību aizsardzībai, izmantojot ģeogrāfiskās programmas, politikas īstenošanu valsts un reģionālā līmenī, ko atbalsta Eiropas Attīstības fonds (Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīs), attīstības sadarbības instrumentu (Latīņamerikā, Āzijā un Dienvidāfrikā) un Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu (kaimiņvalstu reģionos), kā arī izmantojot tematiskus instrumentus, piemēram, EIDHR, stabilitātes instrumentu, attīstības sadarbības instrumentu (DCI) un instrumentu sadarbībai ar industrializētajām valstīm (ICI Plus);

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Vēlēšanu atbalsts un vēlēšanu novērošana

186. ar gandarijumu norāda, ka ES nolūkā veicināt demokrātiju ārpussavienības valstīs aizvien vairāk izmanto vēlēšanu atbalstu un vēlēšanu novērošanu, tādējādi sekmējot cilvēktiesību, pamatbrīvību un tiesiskuma ievērošanu, un ka šo misiju kvalitāte un neatkarība tiek plaši atzīta;

187. aicina AP/PV uzraudzīt ES vēlēšanu novērošanas misiju galīgajos ziņojumos iekļauto ieteikumu īstenošanu, nepieciešamības gadījumā nodrošināt palīdzību attiecīgo pasākumu īstenošanā un regulāri par to atskaitīties EP;

188. atkārtoti aicina dažāda līmeņa politiskajos dialogos ar attiecīgajām ārpussavienības valstīm ietvert vēlēšanu procesu, iekļaujot gan pirmsvēlēšanu, gan pēcvēlēšanu posmus, un vajadzības gadījumā īpašus pasākumus, lai nodrošinātu ES politikas saskaņotību un atkārtoti apliecinātu cilvēktiesību un demokrātijas izšķirošo nozīmi;

189. prasa ievērot pastiprinātu piesardzību attiecībā uz kritērijiem to valstu atlasei, kurām tiks sniegta palīdzība vēlēšanu organizēšanā un/vai kurās šīs vēlēšanas tiks novērotas, kā arī attiecībā uz kritērijiem, lai noteiktu atbilstību starptautiska līmeņa metodoloģijai un noteikumiem, it īpaši attiecībā uz misijas neatkarību un efektivitāti;

190. atzinīgi vērtē piešķirto līdzekļu apmēru un norāda, ka šā ziņojuma 18 mēnešu periodā papildus piešķirti 50 miljoni *euro*;

Cilvēktiesību jomā Eiropas Parlamenta veikto darbību izmantošana

191. aicina Padomi un Komisiju pilnībā izmantot Parlamenta rezolūcijas un citus paziņojumus, konstruktīvi reaģējot uz paustajām bažām un vēlmēm, it īpaši attiecībā uz steidzamām rezolūcijām;

192. atkārtoti nepieciešamību nodrošināt lielāku atpazīstamību A. Saharova balvai par domas brīvību, kuru katru gadu piešķir EP; pauž nožēlu, ka pienācīgā līmenī netiek veikta ne šīs balvas kandidātu un laureātu labklājības, ne viņu valstī valdošās situācijas kontrole; aicina arī Padomi un Komisiju nodrošināt šai balvai atpazīstamību, cita starpā iekļaujot to gada ziņojumā par cilvēktiesībām; turklāt aicina Padomi un Komisiju uzturēt kontaktus ar A. Saharova balvas kandidātiem un laureātiem, lai nodrošinātu nepārtrauktu dialogu un situācijas uzraudzību cilvēktiesību jomā viņu valstīs un lai sniegtu aizsardzību intensīvi vajātām personām;

193. atgādina, ka Parlamenta delegācijām starpparlamentāro sanāksmju programmās sistemātiski ir jāiekļauj debates par cilvēktiesībām, to vizītēs jāiekļauj projekti un institūcijas, kuru mērķis ir uzlabot cilvēktiesību ievērošanu, kā arī jātiekas ar cilvēktiesību aizstāvjiem un attiecīgā gadījumā viņiem jānodrošina starptautiska uzmanība un aizsardzība;

194. atzinīgi vērtē A. Saharova balvas laureātu tīkla izveidi; mudina nekavējoties atrast vajadzīgos līdzekļus, lai sasniegtu šā tīkla mērķus un sekmētu saziņu starp A. Saharova balvas saņēmējiem un Parlamentu, piešķirot īpašu statusu balvas saņēmējiem, proti, ļaut viņiem iekļūt Parlamenta telpās, piemērojot vienkāršotu iekļūšanas procedūru;

*

* *

195. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijai, Eiropas Padomei, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai un šajā rezolūcijā minēto valstu un teritoriju valdībām.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Jauna stratēģija attiecībā uz Afganistānu

P7_TA(2010)0490

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par jaunu stratēģiju attiecībā uz Afganistānu (2009/2217(INI))

(2012/C 169 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Afganistānu, jo īpaši 2008. gada 8. jūlija rezolūciju par Afganistānas stabilizāciju⁽¹⁾, 2009. gada 15. janvāra rezolūciju par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā⁽²⁾ un 2009. gada 24. aprīļa rezolūciju par sieviešu tiesībām Afganistānā⁽³⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 16. novembrī parakstīto ES un Afganistānas kopīgo politisko deklarāciju, kuras pamatā ir attiecībā uz Afganistānu kopējas prioritātes, tādas kā stipru un atbildīgu iestāžu izveide, drošības un tiesu sektora reforma, narkotiku izskaušana, attīstība un rekonstrukcija,
- ņemot vērā Afganistānas 2006. gada rīcības plānu, ar ko nosaka Afganistānas valdības darbības trīs pamatjomas turpmākajiem pieciem gadiem: drošība; pārvaldība, tiesiskums, cilvēktiesības; ekonomiskā un sociālā attīstība un apņemšanās likvidēt narkotiku industriju,
- ņemot vērā 2010. gada janvārī sarīkoto Londonas konferenci par Afganistānu, kurā starptautiskā sabiedrība atjaunināja saistības attiecībā uz Afganistānu un kurā tika izstrādāti pamati starptautiskam konsensam par stratēģiju, rodot nemilitāru risinājumu Afganistānas krīzei, kā arī paredzot, ka drošības pilnvaru nodošana Afganistānas spēkiem sāksies 2011. gadā un lielā mērā tiks pabeigta līdz 2014. gadam,
- ņemot vērā ANO Drošības Padomes rezolūciju Nr. 1890 (2009. gads), ar ko pēc 2009. gada 13. oktobra uz 12 mēnešiem pagarina starptautisko drošības uzturēšanas spēku (SDUS) pilnvaras Afganistānā saskaņā ar ANO Hartas VII nodaļu, kā to paredz rezolūcija Nr. 1386 (2001. gads) un Nr. 1510 (2003. gads), un kurā ANO dalībvalstis aicinātas piedalīties SDUS, "veicot visus vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu savas pilnvaras",
- ņemot vērā ierosināto Miera un reintegrācijas trasta fondu, kurā Londonas konferences dalībnieki apņēmas iemaksāt sākuma summu 140 miljonu ASV dolāru apmērā, lai integrētu Taleban kaujiniekus un citus nemierniekus,
- ņemot vērā Afganistānas Nacionālo konsultatīvo miera asambleju, kas notika 2010. gada jūnija sākumā Kabulā un kurā centās rast nacionālu konsensu jautājumā par pretinieku samierināšanu,
- ņemot vērā 2010. gada 20. jūlijā notikušo Kabulas konferenci, kurā izvērtēja Londonas konferencē pieņemto lēmumu īstenošanas gaitu un deva jaunu iespēju Afganistānas valdībai uzņemties procesa vadību un izrādīt ieinteresētību tajā, sadarbojoties ar starptautisko sabiedrību, lai nostiprinātu drošību, nostabilizētu Afganistānas drošības spēku veiktspēju, uzlabotu pareizu pārvaldību un tiesiskumu un noteiktu turpmāko rīcības plānu, ietverot tādas jomas kā cīņa pret narkotiku ražošanu un tirdzniecību, korupcijas apkarošana, miera un drošības panākšana, ekonomiskā un sociālā attīstība, cilvēktiesības un dzimumu līdztiesība, ņemot vērā Kabulas konferences secinājumus, ar kuriem saskaņā līdz 2014. gada beigām kontrole pār militārajām darbībām visās provincēs ir jānodod Afganistānas spēkiem,

⁽¹⁾ OV C 294 E, 3.12.2009., 11. lpp.

⁽²⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 87. lpp.

⁽³⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 57. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā prezidenta 2010. gada 17. augusta dekrētu, ar ko privātajiem drošības uzņēmumiem, kuri darbojas Afganistānā, nosaka četru mēnešu termiņu, kurā tiem jāizformējas, izņemot attiecībā uz privātajiem drošības uzņēmumiem, kas strādā ārvalstu vēstniecību, uzņēmumu un NVO izmantotās struktūrvienībās,
- ņemot vērā Afganistānas prezidenta vēlēšanas 2009. gadā augustā, ES vēlēšanu novērošanas misijas 2009. gada decembrī publicēto un pēc satura kritisko galīgo ziņojumu un 2010. gada 18. septembrī notikušās parlamenta vēlēšanas,
- ņemot vērā visus attiecīgos Padomes secinājumus un jo īpaši Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2009. gada 27. oktobra secinājumus, Padomes rīcības plānu par aktīvāku darbību Afganistānā un Pakistānā un Ārietu padomes 2010. gada 22. marta secinājumus,
- ņemot vērā dubultkompetentā ES īpašā pārstāvja/ ES delegācijas Afganistānā vadītāja iecelšanu 2010. gada 1. aprīlī un ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. augusta lēmumu, ar ko līdz 2011. gada 31. augustam pagarina īpašā pārstāvja *Vygaudas Usackas* mandātu,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 18. maija deklarāciju, ar ko Eiropas Savienības Policijas misiju Afganistānā (*EUPOL* Afganistānā) pagarina par trim gadiem, sākot no 2010. gada 31. maija līdz 2013. gada 31. maijam,
- ņemot vērā Valsts stratēģijas dokumentu 2007.–2013. gadam, kurā noteiktas Komisijas saistības Afganistānā līdz 2013. gadam,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējo budžetu,
- ņemot vērā ANO 2009. gada pārskatu par tautas attīstību, kurā Afganistāna no 182 valstīm ierindota 181. vietā,
- ņemot vērā Afganistānas veikto Nacionālo riska un apdraudējumu novērtējumu par 2007.–2008. gadu un tā aplēses, ka nabadzības izskaušana Afganistānā, paceļot virs nabadzības sliekšņa visus, kas dzīvo zem tā, izmaksātu ap 570 miljoniem ASV dolāru,
- ņemot vērā Palīdzības koordinēšanas aģentūras Afganistānā (*ACBAR*) 2008. gada ziņojumu “Neizdošanās — atbalsta efektivitāte Afganistānā”, kurā uzsvērts, ka milzīgas atbalsta summas kļuvušas par līgumslēdzēju korporatīvo peļņu (līdz pat 50 % no līguma summas), iepirkumu un izsoles procesi ir gandrīz nepārredzami un norikoto darbinieku algas un pabalsti ir ļoti lieli,
- ņemot vērā ANO Palīdzības misijas Afganistānā (*UNAMA*) 2010. gada augusta ziņojumu par civiliedzīvotāju aizsardzību bruņotā konfliktā,
- ņemot vērā Miera dividenžu trasta ieteikumus, ar kuriem atbalsta politiku “vispirms afgāņi”, mudinot rīkot vietējus Afganistānas preču un pakalpojumu iepirkumu konkursus, nevis tos importēt, lai galvenie labumguvēji būtu Afganistānas iedzīvotāji,
- ņemot vērā NATO/ SDUS pretņemieru stratēģiju Afganistānai un tās īstenošanu ģenerāļa *D. Petraeus* vadībā, un ņemot vērā prezidenta B. Obamas 2010. gada decembra paziņojumu par stratēģijas pārskatīšanu,
- ņemot vērā ASV Kongresa vairākuma ziņojumu “*Warlord, Inc.*: izspiešana un korupcija ASV apgādes ķēdē Afganistānā” (Uzraudzības un valdības reformas komiteja, ASV Pārstāvju palāta, 2010. gada jūnijs),
- ņemot vērā ANO Narkotiku un noziedzības apkarošanas biroja (*UNODC*) darbu un jo īpaši 2009. gada oktobra ziņojumu “Narkomānija, noziedzība un nemieri — Afganistānas opija pārrobežu apdraudējums” un 2010. gada ziņojumu par narkotiku izplatību pasaulē,

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0333/2010),

- A. tā kā starptautiskā sabiedrība vairākkārt ir apliecinājusi atbalstu attiecīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām, atbalstot visu Afganistānas iedzīvotāju drošību, labklājību un cilvēktiesības; taču tā kā starptautiskā sabiedrība nepārprotami ir atzinusi, ka deviņi kara gadi un starptautiska iejaukšanās nav izskaudusi *Taleban* kaujinieku darbības un nav sekmējusi mieru un stabilitāti valstī; un tā kā kopš 2009. gada tiek ieviesta jauna pretmieru politika un kā pastiprinājums ir nosūtīti ap 45 000 karavīru;

- B. tā kā ir grūti paredzēt, kad šāda situācija Afganistānā varētu beigties, jo okupētājspēku koalīcija ir izveidota, taču nespēj sakaut *Taleban* un citus kaujiniekus, un nemiernieku kustība un *Taleban* nespēj gūt pārsvaru pār šiem militārajiem spēkiem;

- C. tā kā 2009. gadā ģenerālis *Stanley McChrystal* paziņoja, ka viņš nesaskata lielu *Al-Qaeda* grupējumu klātbūtni Afganistānā, un vecākās ASV amatpersonas ir apstiprinājušas, ka *Al-Qaeda* tikpat kā nedarbojas Afganistānā;

- D. tā kā drošība un dzīves apstākļi ir pasliktinājušies, mazinot iedzīvotāju apmierinātību ar koalīcijas klātbūtni, kurai vienā posmā bija atbalsts, un tā kā iedzīvotāji koalīciju aizvien biežāk uzskata par okupētājspēku; tā kā ir vajadzīga jauna, plašāka partnerība ar Afganistānas tautu, miera un saskaņošanas centienos iesaistot nepārstāvētās grupas un pilsonisko sabiedrību;

- E. tā kā ES ir viena no lielākajām attīstības un humānās palīdzības līdzekļu devējām Afganistānai; tā kā ES ir pastāvīga partnere rekonstrukcijas un stabilizācijas centienos;

- F. tā kā saskaņā ar 2006. gada Afganistānas rīcības plānu līdzekļu devēji vienojās palielinātu sniegtās palīdzības daļu (līdz 50 %) izplatīt ar Afganistānas valdības pamatbudžeta starpniecību, vai nu tieši, vai ar trasta fondu mehānismiem, ja vien tas ir iespējams, taču tā kā pašlaik valdības budžetā tiek iepludināti tikai 20 % no attīstības atbalsta;

- G. tā kā pienācīgas koordinēšanas trūkums apdraud Afganistānai sniegtā ES atbalsta līdzekļu efektivitāti;

- H. tā kā laikposmā no 2002. līdz 2009. gadam vairāk nekā 40 miljardi ASV dolāru kā starptautiskā palīdzība tika nosūtīti uz Afganistānu; tā kā šajā periodā ir palielinājies to bērnu skaits, kuri apmeklē skolu, taču tā kā *Unicef* aplēses rāda, ka 59 % Afganistānas bērnu, kuri nav sasnieguši 5 gadu vecumu, vēl aizvien nesaņem pietiekamu uzturu un 5 miljoniem bērnu nav iespēju apmeklēt skolu;

- I. tā kā sieviešu stāvoklis valstī joprojām raisa lielas bažas; tā kā ANO ziņojumos norādīts, ka Afganistānā māšu mirstības līmenis ir otrais augstākais pasaulē, proti, gandrīz 25 000 gadā, un tā kā tikai 12,6 % sieviešu, kuras vecākas par 15 gadiem, prot lasīt un rakstīt, un 57 % meiteņu tiek izprecinātas pirms oficiālā laulību vecuma, t.i., nesasniedzot 16 gadu vecumu; tā kā joprojām plaši izplatīta ir vardarbība pret sievietēm; tā kā joprojām ir spēkā diskriminējošais šītu privātās dzīves likums, kas cita starpā paredz kriminālsodu, ja sieviete atsakās stāties dzimumattiecībās ar vīru, un aizliedz sievietēm iziet no mājām, nesaņemot vīra piekrišanu;

- J. tā kā Afganistāna ir puse vairākās starptautiskās konvencijās, kas aizsargā sieviešu un bērnu tiesības, no kurām īpaši jāmin ANO 1979. gada Konvencija par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un ANO 1989. gada Konvencija par bērna tiesībām, un tā kā Afganistānas konstitūcijā un jo īpaši tās 22. pantā norādīts, ka "Afganistānas pilsoņiem, gan vīriešiem, gan sievietēm, likuma priekšā ir vienādas tiesības un pienākumi"; tā kā pašlaik pārskata Afganistānas Ģimenes kodeksu, lai to saskaņotu ar konstitūciju;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- K. tā kā 2010. gada jūlijā ASV Kongress aicināja veikt Afganistānai piešķirtā miljardiem ASV dolāru lielā finansējuma revīziju un balsoja par pagaidu kārtību, ar ko gandrīz par četriem miljardiem ASV dolāru samazina atbalstu Afganistānas valdībai;
- L. tā kā Afganistānas finanšu ministrs *Omar Zakhilwal* ir kritizējis, pirmkārt, NATO/ SDUS līgumslēgšanas praksi, no kuras neiegūst Afganistānas ekonomika, un, otrkārt, SDUS vienpusīgā noteikumu par beznodokļu piegādēm interpretāciju SDUS un Adganistānas valdības nolīgumā, un tā kā ministrs vainoja ārvalstu līgumslēdzējus, ka tie ir sagrābuši lielāko daļu no SDUS finansētajiem līgumiem, kuru kopsumma sasniedza četrus miljardus ASV dolāru, un ziņots, ka šāda prakse radījusi pastāvīgu līdzekļu aizplūšanu no valsts; tā kā Afganistānas valdība aicina sākt starptautisku izmeklēšanu;
- M. tā kā ir skaidri redzams, ka Adganistānā nav iespējams panākt militāru atrisinājumu, un tā kā ASV ir paziņojušas, ka 2011. gada vasarā tās sāks karaspēka izvešanu no Afganistānas, citas valstis vai nu jau ir izvedušas karaspēku, vai arī paziņojušas par nodomu to darīt, savukārt citas — joprojām nav paudušas gatavību izvest karaspēku; tomēr tā kā karaspēka izvešanai jānotiek pakāpeniski un saskaņotā procesā, ņemot vērā politiskās sistēmas projektu, kas garantē netraucētu pilnvaru nodošanu Afganistānas drošības spēkiem;
- N. tā kā Kabulas konferencē nolēma, ka Afganistānas nacionālās armijas sastāvā līdz 2011. gada oktobrim ir jābūt 171 600 karavīru un Afganistānas nacionālajā policijā 134 000 darbinieku, saņemot vajadzīgo finanšu un tehnisko atbalstu no starptautiskās sabiedrības;
- O. tā kā galvenais EUPOL misijas Afganistānā mērķis ir sekmēt Afganistānas policijas sistēmas izveidi saskaņā ar starptautiskiem standartiem;
- P. tā kā saskaņā ar ANO Narkotiku un noziedzības apkarošanas biroja (UNODC) neseno ziņojumu Afganistāna ir ne tikai lielākā opija ražotāja pasaulē un galvenā piegādātāja ES un Krievijas Federācijas heroīna tirgiem, bet arī viena no pasaulē vadošajām marihuānas ražotājām; taču tā kā opija ražošana Afganistānā divos iepriekšējos gados ir samazinājusies par 23 % un par trešdaļu kopš ražošanas maksimālā apjoma 2007. gadā; tā kā UNODC ir konstatējis, ka pastāv skaidra saikne starp opija audzēšanu un nemiernieku kontrolētajām teritorijām un ka tajās Afganistānas daļās, kurās valdība spēj īstenot likuma varu, gandrīz divas trešdaļas lauksaimnieku ir paziņojuši, ka aizlieguma dēļ viņi opiju neaudzē, savukārt valsts dienvidaustrumdaļā, kurā varas iestāžu darbība ir vājāka, tikai 40 % lauksaimnieku kā iemeslu tam, ka viņi neaudzē opija magones, ir minējuši aizliegumu;
- Q. tā kā nesenoajā UNODC ziņojumā norādīts, ka iepriekšējos gados ir strauji pieaudzis to Afganistānas iedzīvotāju skaits, kuri ir atkarīgi no narkotikām, un šāda tendence nākotnē ļoti nelabvēlīgi ietekmēs sociālo stāvokli valstī;
- R. tā kā ES jau no rekonstrukcijas procesa sākuma ir aktīvi atbalstījusi narkotiku apkarošanas centienus, taču līdzšinējie rezultāti nav ļāvuši efektīvi ierobežot narkotiku nozares postošo ietekmi uz ekonomiku, politisko sistēmu, valsts iestādēm un sabiedrību;
- S. tā kā Afganistānā ir veikta atsevišķu magoņu lauku iznīcināšana, izmantojot ķīmiskos herbicīdus, un tā kā šāda prakse ir ievērojami kaitējusi iedzīvotājiem un videi, piesārņojot augsni un ūdeni; tomēr tā kā pašlaik ir panākta vienošanās, ka ar represīviem pasākumiem jāvērsas pret narkotiku tirdzniecību un heroīna ražošanas laboratorijām, nevis pret lauksaimniekiem; tā kā pašlaik lielākie centieni ir vērsti uz alternatīva dzīvesveida nodrošināšanu lauksaimniekiem;
- T. tā kā Afganistānai ir ievērojami dabas resursi, tostarp lielas izrakteņu rezerves, piemēram, gāze un nafta trīs triljonu ASV dolāru vērtībā, un tā kā Afganistānas valdība rēķinās ar šiem resursiem, kas var sekmēt ekonomikas izaugsmi pēc tam, kad valstī būs atjaunots miers un drošība,

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Jauna ES stratēģija

1. pārzina faktoros, kas kavē Afganistānas attīstību, taču šajā ziņojumā galveno uzmanību vēlas pievērst šādām četrām pamatjombām, kurās, kā uzskata Parlaments, izvērsot centienus, varētu gūt uzlabojumus: starptautiskais atbalsts un koordinēšana; miera procesa sekas; policijas apmācības ietekme; un opija industrijas likvidēšana, īstenojot alternatīvu izaugsmi;
2. pauž atbalstu jaunajai pretņemieru stratēģijas koncepcijai, kuras mērķis ir aizsargāt vietējos iedzīvotājus un pārveidot rajonus, kuros ir nostiprināta drošība, kā arī atbalsta ES rīcības plānu Afganistānai un Pakistānai;
3. tādēļ uzskata, ka, sākot ES stratēģijas Afganistānai īstenošanu, ir jāņem vērā divi priekšnoteikumi: jāatzīst, ka Afganistānā aizvien pasliktinās drošība un sociālekonomiskie rādītāji, lai gan gandrīz desmit gadus ilgusi starptautiskās sabiedrības līdzdalība un veikti ieguldījumi; un ir jāturpina mudināt starptautisko sabiedrību — kura pagātnē un jo īpaši pirms pretņemieru stratēģijas pārāk bieži ir kalusi plānus un pieņēmusi lēmumus, visai maz rūpējoties par afgāņu iesaistīšanu —, mainīt uzskatus lai turpmāk tās plāni un lēmumi tiktu veidoti ciešā sadarbībā ar afgāņiem; norāda, ka Londonas un Kabulas konferences bija būtiski pasākumi šīs situācijas uzlabošanai;
4. atzinīgi vērtē un atbalsta Padomes 2009. gada oktobra secinājumus “Stiprinot ES rīcības plānu Afganistānai un Pakistānai”, kurā izklāstīta konsekvēntāka un saskaņotāka ES pieeja reģionam un uzsvērts, cik svarīga ir reģionālā sadarbība un pilsoniskāks skatījums uz Afganistānā īstenoto politiku;
5. uzsver, ka jebkuram Afganistānas krīzes ilgtermiņa risinājumam jāizriet no Afganistānas iedzīvotāju ieinteresētības iekšējā drošībā, civilajā aizsardzībā un ekonomiskajā un sociālajā izaugsmē un jāietver konkrēti pasākumi nabadzības, atpalcības un sieviešu diskriminācijas izskaušanai, pasākumi cilvēktiesību un tiesikuma ievērošanai, jānostiprina samierināšanas mehānismi, jāpārtrauc opija ražošana, jāsāk visaptveroša valsts atjaunošana un Afganistāna pilnībā jāintegrē starptautiskajā sabiedrībā, kā arī jāizliedz *Al-Qaeda* klātbūtne valstī;
6. atzinīgi vērtē Kabulas Starptautiskās konferences par Afganistānu secinājumus; uzsver, ka ir jāievēro Afganistānas valdības apņemšanās uzlabot drošību, pārvaldi un Afganistānas iedzīvotāju ekonomiskās iespējas, kā arī jāņem vērā starptautiskās sabiedrības apņemšanās atbalstīt pārejas procesu un kopīgos mērķus;
7. atkārtoti pauž uzskatu, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāpalīdz Afganistānai rekonstruēt savu valsti ar spēcīgākām demokrātiskām institūcijām, kas spēj nodrošināt nacionālo suverenitāti, drošību, pamatojoties uz demokrātiski pārraudzītu armiju un policiju, kompetentas un neatkarīgas tiesu iestādes, valsts vienotību, teritoriālo integritāti, sieviešu un vīriešu līdztiesību, plašsaziņas līdzekļu brīvību, sevišķu uzmanību izglītībai un veselībai, ilgtspējīgu ekonomikas attīstību un Afganistānas tautas labklājību, kā arī Afganistānas teritorijā ievērot visu etnisko un reliģisko kopienu vēsturiskās, reliģiskās, garīgās un kultūras tradīcijas, vienlaikus atzīstot, ka fundamentāli ir jāmaina attieksme pret sievietēm; aicina lielāku atbalstu piešķirt vietējo iestāžu attīstības projektiem tajās provincēs, kurās konstatēta laba pārvalde;
8. norāda, ka 80 % iedzīvotāju mīt lauku rajonos un ka aramzemes platība no 0,55 ha uz vienu iedzīvotāju 1980. gadā ir sarukusi līdz 0,25 ha 2007. gadā; uzsver to, ka Afganistāna joprojām ir ļoti neaizsargāta pret nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem un pārtikas cenu celšanos pasaules tirgū, savukārt plaši izplatītā un nesodītā sauszemes mīnu izmantošana ievērojami apdraud lauku rajonu sekmīgu attīstību; šajā ziņā uzskata, ka sevišķi būtiski ir turpināt un paplašināt finansējuma piešķiršanu lauku attīstībai un vietējo produktu ražošanai, lai nodrošinātos ar pārtiku;
9. norāda, ka Afganistānas valdība ir apņēmusies nākamajos 12 mēnešos pakāpeniskā un fiskāli ilgtspējīgā veidā īstenot nacionālās pārvaldības politiku, nostiprinot vietējo iestāžu ietekmi un institucionālo veikspēju un izstrādājot subnacionālās normatīvās, finanšu un budžeta plānošanas sistēmas;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

10. norāda, ka Afganistānas iedzīvotāju būtiskāku iesaistīšanos pārbūves procesā var apgrūtināt vāja valsts pārvalde un zema civiliedzīvotāju veiktspēja; tāpēc ir pārliecināts, ka šīm svarīgajām jomām ir jāvelta lielāka uzmanība; atzinīgi vērtē ieceri, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jāizstrādā īpaša ilgtermiņa pamatprogramma, ar ko risināt valsts pārvaldes nostiprināšanas jautājumu, izstrādājot rīcības plānu, palīdzot ierīkot vai izmantot pašreizējās telpas, izveidojot saikni ar ES valsts pārvaldes institūtiem, kā arī konsultējot civiliedzīvotāju institūtus vairākās Afganistānas lielpilsētās, tādās kā Kabula, Herata un Mazārišerifa;

11. atgādina, ka attīstības centieni jākoncentrē uz Afganistānas valdības struktūru veiktspējas palielināšanu un ka Afganistānas iedzīvotāji ir cieši jāiesaista gan prioritāšu noteikšanā, gan īstenošanas posmos, lai veicinātu līdzdalības procesu un atbildības uzņemšanos valsts un vietējās kopienas līmenī; tāpēc vērš uzmanību uz pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kurām ir būtiska ietekme, lai nodrošinātu Afganistānas iedzīvotāju iesaistīšanu demokratizācijas un atjaunošanas procesā un novērstu korupcijas risku;

12. lai gan kopš *Taleban* režīma krišanas 2001. gadā sieviešu stāvoklis ir uzlabojies, joprojām ir ļoti nobažījies par cilvēktiesību vispārējo situāciju Afganistānā un jo īpaši par sieviešu pamattiesību, politisko, pilsonisko un sociālo tiesību mazināšanos dažos iepriekšējos gados un pauž bažas par nelabvēlīgajām norisēm, piemēram, to, ka Afganistānā lielākā daļa no ieslodzītajiem ir sievietes, kuras bēgušas no despotiskiem radniekiem, un par nesenojām vēlēšanu kodeksa izmaiņām, ar kurām samazina sieviešu pārstāvības kvotas parlamentā;

13. uzskata, ka sieviešu tiesības ir daļa no drošības risinājuma un ka nav iespējams panākt stabilitāti Afganistānā, ja pilnībā netiek ievērotas sieviešu tiesības politiskajā, sabiedriskajā un ekonomiskajā dzīvē; tāpēc aicina Afganistānas varas iestādes un starptautiskās sabiedrības pārstāvjus ikvienā miera sarunu posmā un samierināšanas/ reintegrācijas centienos iesaistīt sievietes atbilstīgi ANO Drošības padomes rezolūcijai Nr. 1325; aicina īpaši aizsargāt sievietes, kuras aktīvi darbojas sabiedriskajā vai politiskajā dzīvē un kuras līdz ar to apdraud fundamentālisti; norāda, ka miera sarunu gaitā nekadā gadījumā nedrīkst mazināt tiesības, ko iepriekšējos gados ieguvušas sievietes; aicina Afganistānas valdību uzlabot sieviešu tiesību aizsardzību, grozot spēkā esošos tiesību aktus, piemēram, kriminālkodeksu, lai novērstu diskriminējošu praksi;

14. aicina Komisiju, Padomi un ES dalībvalstis arī turpmāk jautājumu par sieviešu un bērnu diskriminēšanu, kā arī par cilvēktiesībām kā tādām iekļaut divpusējās attiecībās ar Afganistānu saskaņā ar Savienības ilgtermiņa apņemšanos palīdzēt Afganistānai miera un rekonstrukcijas centienos;

15. aicina ES un starptautisko sabiedrību palielināt finansējumu un politisko un tehnisko atbalstu, ko piešķir, lai īstenotu politiku Afganistānas sieviešu situācijas uzlabošanai un sieviešu nevalstiskajām organizācijām, tostarp sieviešu tiesību aizstāvjiem;

16. norāda — lai gan kopš *Taleban* režīma krišanas ir panākti uzlabojumi, iepriekšējos gados ir pasliktinājusies situācija vārda un preses brīvības jomā; norāda, ka bruņotas grupas un *Taleban* uzbrūk un draud žurnālistiem, lai neļautu viņiem veidot reportāžas par kaujinieku kontrolētajām teritorijām; aicina šajā jomā veikt pasākumus, lai žurnālistiem ļautu veikt viņu profesionālo darbību un lai viņiem sniegtu zināmas drošības garantijas;

17. ar bažām atzīmē, ka Afganistānā 2010. gada 18. septembrī notikušajās parlamenta vēlēšanās, kurās, neraugoties uz drošības situāciju valstī, piedalījās ap 40 % vēlētāju, kārtējo reizi tika konstatēta krāpšana un vardarbība, un — kā norāda NATO — tajā dzīvību zaudēja 25 cilvēki; pauž nožēlu, ka daudziem afgāņiem tika liegta iespēja izmantot savas vēlētajā pamattiesības;

18. norāda, ka valsts tiesvedības procesos pastāv trūkumi, kas neatbilst starptautiskajiem tiesvedības standartiem; nosoda to, ka 2008. gadā 16 cilvēkiem piesprieda nāvessodu; aicina ES censties, lai apstiprina moratoriju nāvessodam atbilstīgi ANO 2007. gada rezolūcijai Nr. 62/149 nolūkā nākotnē to atcelt;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Starptautiskais atbalsts — došana un ņemšana

19. atgādina, ka kopīgais ES (Eiropas Kopienas un dalībvalstu) Afganistānai piešķirtā atbalsta budžets laikposmā no 2002. līdz 2010. gadam bija ap astoņiem miljardiem euro;

20. uzsver, cik svarīgi ir Afganistānā nostiprināt plašsaziņas līdzekļu brīvību un pilsonisko sabiedrību, kas valstī sekmētu demokratizācijas procesu; atzinīgi vērtē arī 2009. gada ES vēlēšanu novērošanas misijas secinājumus;

21. norāda — lai gan saņemts milzīgs ārvalstu atbalsts, situācija Afganistānā joprojām raisa bažas, jo humānā un medicīniskā palīdzība nesasniedz neaizsargātāko iedzīvotāju slāņus, salīdzinoši vairāk afgāņu iet bojā nabadzības, nevis bruņotā konflikta dēļ, un šokējoši šķiet tas, ka kopš 2002. gada ir palielinājusies bērnu mirstība, turklāt būtiski krities jaundzimušo vidējais paredzamais mūža ilgums un rakstprātības līmenis, un kopš 2004. gada par 130 % pieaudzis to iedzīvotāju skaits, kuri dzīvo zem nabadzības sliekšņa;

22. uzsver, cik svarīgi ir īstenot Tūkstošgades attīstības mērķus, un pauž nožēlu, ka, neraugoties uz panākto uzlabojumu atsevišķās jomās, Afganistāna ANO Attīstības programmas Tautas attīstības indeksa tabulā no 173. vietas 2003. gadā ir noslīdējusi uz 181. vietu (no 182 valstīm), turklāt Afganistānā par pieciem gadiem jaunāku bērnu mirstības līmenis un dzemdībās mirušo sieviešu skaits joprojām ir viens no augstākajiem pasaulē; uzskata, ka nedrīkst aizmirst šo jomu konkrētos mērķus, kā arī veselības aprūpes un izglītības pieejamību, un mudina īpašu uzmanību pievērst ienākumu ieguves uzlabošanai un funkcionējošas tiesu sistēmas izveidei;

23. uzsver, ka UNODC 2010. gada janvāra pētījumā norādīts, ka korupcija ir smagākā iedzīvotāju problēma un ka kukuļi veido gandrīz vienu ceturtdaļu (23 %) no Afganistānas IKP;

24. aicina Komisiju nodrošināt, ka Afganistānas valdībai, starptautiskām organizācijām un vietējam NVO sniegtais finanšu atbalsts ir pārredzams un par to iesniedz pārskatus, lai nodrošinātu atbalsta konsekveci un panākumus Afganistānas rekonstrukcijā un attīstībā;

25. aicina panākt ģeogrāfiskā ziņā vienmērīgāku humānās palīdzības sadali, pamatojoties uz vajadzību analīzi un ņemot vērā neatliekamās prasības;

26. tomēr norāda uz infrastruktūras, telekomunikāciju un pamatzglītības jomā panākto ierobežoto attīstību, ko parasti kā sasniegumu min palīdzības sniedzēji un Afganistānas valdība;

27. vērš uzmanību uz milzīgajām karadarbības izmaksām Afganistānā laikposmā no 2001. līdz 2009. gadam, kuras pēc aplēsēm pārsniedz 300 miljardus ASV dolāru, vairāk nekā 20 reizes — Afganistānas IKP un kopā ar plānoto militārā finansējuma palielinājumu pārsniedz 50 miljardus ASV dolāru gadā;

28. piekrīt vispārpieņemtajam uzskatam, ka iedzīvotājiem sniedzamo pamatpakalpojumu trūkumā vainojama vienīgi Afganistānas valdības korumpētība, taču norāda arī, ka lielāko daļu no sociālekonomiskās attīstības resursiem ir apgrozījušas starptautiskās organizācijas, reģionālās attīstības bankas, NVO, starptautiskie līgumslēdzēji, konsultanti utt., nevis valdības centrālais aparāts; mudina Afganistānas valdību un starptautisko sabiedrību pastiprināt kontroli, lai izskaustu korupciju un nodrošinātu, ka atbalsts sasniedz tam paredzēto mērķi;

29. uzskata, ka cīņa pret korupciju ir jānosaka par Afganistānas miera procesa prioritāti, jo kukuļi rada resursu nepareizu sadali, apgrūtina piekļuvi tādiem publiskiem pamatpakalpojumiem kā veselība un izglītība un ievērojami kavē valsts sociālekonomisko izaugsmi; turklāt uzsver, ka korupcija mazina uzticību publiskajam sektoram un valdībai un līdz ar to būtiski apdraud valsts stabilitāti; tāpēc mudina ES, sniedzot atbalstu Afganistānai, īpašu uzmanību pievērst cīņai pret korupciju;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

30. norāda, ka Afganistānas finanšu ministrs ir minējis — un to apstiprinājuši arī citi neatkarīgi avoti —, ka laikposmā no 2002. līdz 2009. gadam no 40 miljardu ASV dolāru lielā atbalsta Afganistānas valdības rīcībā faktiski nonākuši tikai 6 miljardi ASV dolāru (jeb 15 %) un ka atlikušos 34 miljardus ASV dolāru apgrozījušas starptautiskās organizācijas, reģionālās attīstības bankas, NVO, starptautiskie līgumslēdzēji utt., un ka 70–80 % līdzekļu nekad nav nonākuši pie saņēmējiem, kam tie paredzēti, proti, pie Afganistānas tautas; norāda, ka Kabulas konferencē pieņēma lēmumu, ar ko līdz 2012. gadam 50 % no starptautiskā atbalsta novirza uz Afganistānas valsts budžetu, kas atbilst Afganistānas prasībai;
31. norāda, ka steidzami ir jāizveido starptautisko līdzekļu devējvalstu koordinēšanas mehānismi un detalizēti jānovērtē Eiropas un starptautiskā atbalsta ietekme, lai nepieļautu, ka pārredzamība ir nepietiekama un līdzekļu devēju pārskatatbildības mehānismi ir ierobežoti;
32. nosoda to, ka ievērojama daļa Eiropas un cita starptautiskā atbalsta naudas ir zudusi izplatīšanas ķēdē — kā tika uzsvērts nesenoajā ar Kabulas banku saistītajā skandālā —, un norāda, ka šai situācijai ir četri galvenie cēloņi, proti, izšķērdēšana, pārmērīgas starpniecības un drošības izmaksas, pārmaksāšana un korupcija;
33. tomēr norāda, ka ES zaudējumus mazina tas, ka 50 % no Savienības atbalsta izplatīti ar daudzpusēju trasta fondu starpniecību (ASV tikai 10 % atbalsta piešķirts šādā veidā), un šo fondu efektivitātes rādītājs ir ļoti augsts (ap 80 %);
34. aicina ES izveidot centralizētu datubāzi, kurā apkopoti dati par visa tā atbalsta izmaksām un ietekmi, ko ES sniegusi Afganistānai, kā arī aicina šos datus analizēt, jo, trūkstot visaptverošiem, atjauninātiem un pārredzamiem datiem, tiek apdraudēta atbalsta efektivitāte;
35. turklāt aicina visas galvenās humanitārās palīdzības un attīstības struktūras, kuras darbojas Afganistānā, tostarp ES dalībvalstis, ASV, ANO Attīstības programmu, ANO Projektu apkalpošanas biroju, Pasaules Banku un būtiskākās NVO, krasī samazināt darbības izmaksas, piešķirot līdzekļus konkrētiem projektiem, kurus realizē īstenā un līdzsvarotā partnerībā ar Afganistānas iestādēm, un aicina nodrošināt, ka atbalsts sasniedz paredzēto mērķi; šajā ziņā uzver, ka Afganistānas iestādes ir tiesīgas lemt par līdzekļu izlietojumu, vienlaikus nodrošinot pārredzamību un pārskatatbildību;
36. uzsver, cik svarīgi ir koordinēt atjaunošanas un attīstības centienus reģionālā līmenī, lai veicinātu pārrobežu attīstību reģionā, kurā etniskās un cilšu saites bieži vien sniedzas ārpus valsts robežām;
37. norāda, ka ir jāveicina aizvien dziļāka Afganistānas vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšana, un uzsver — lai līdzekļi tiktu pareizi izlietoti, šajā līmenī obligāti jāievēro lojalitāte, tiesiskums un demokrātija; atzīmē, ka līdzekļu piešķiršana vietējā un reģionālā mērogā ir jāapstiprina centrālajam valdības aparātam, tādējādi nostiprinot tā funkciju un atbildību;
38. aicina augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomi un Komisiju izveidot kopīgu izpētes grupu, lai reizi gadā izvērtētu visus ES un dalībvalstu pasākumus un misijas Afganistānā, izmantojot skaidrus kvalitatīvos un kvantitatīvos rādītājus, jo īpaši attiecībā uz attīstības palīdzību (ietverot sabiedrības veselību un lauksaimniecību), labu pārvaldi (ietverot tieslietu sektoru un cilvēktiesību ievērošanu) un drošību (jo īpaši Afganistānas policijas apmācību); šajā sakarībā aicina arī izvērtēt ES pasākumu relatīvo ietekmi uz vispārējo situāciju valstī un līmeni, kādā notiek ES struktūru un citu starptautisko misiju un pasākumu koordinēšana un sadarbība, un aicina publicēt šādu izvērtējumu rezultātus un ieteikumus;
39. uzsver, ka drošības situācija un palīdzības ģeogrāfiskā izplatība ir savstarpēji atkarīgi faktori, un tāpēc aicina palīdzību nepastarpināti nosūtīt tieši skartajiem Afganistānas iedzīvotājiem;
40. uzsver, ka korupcijas apkarošana Afganistānā ir jānosaka par prioritāti; atzīst, ka vietējā korupcija pastāv, taču cer, ka to atsvērs Afganistānas valsts iestāžu leģitimitātes nostiprināšana, tām kļūstot atbildīgām par piešķirtā finansējuma apstiprināšanu un atbalsta efektivitātes nodrošināšanu;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

41. iestājas par tādu politiku, ar ko preces un pakalpojumus nevis importē, bet gan, kur vien iespējams, atbalsta iepirkumu rīkošanu Afganistānā;
42. uzskata, ka par atbalsta sadali valstī ir jāatbild neatkarīgām humānās palīdzības struktūrām un ka militārpersonām ir jāiesaistās vienīgi ārkārtas apstākļos, atzīstot humānās palīdzības struktūru darbības neitralitāti, objektivitāti un neatkarību un ievērojot pilnīgu atbilstību attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem, kas kodificēti Pamatnostādņēs par militārās un civilās aizsardzības līdzekļu (MCAL) izmantošanu humānās krīzes apstākļos un ko atbalsta Eiropas konsenss par humāno palīdzību;
43. norāda, ka visi minēto struktūru konstatētie pārkāpumi attiecībā uz neitralitātes, objektivitātes un neatkarības principiem palielina to neaizsargātību valsts teritorijā, jo īpaši tāpēc, ka tās uzturēsies valstī ilgi pēc militāro spēku aiziešanas;
44. norāda — kā tas plaši izziņots presē un ASV Pārstāvju palātas ziņojumā *Warlord, Inc* —, ka ASV militārie spēki Afganistānā lielāko daļu no loģistikas pakalpojumiem, slēdzot apakšlīgumus, ir uzticējuši privātiem līgumslēdzējiem, kuri savukārt slēguši apakšlīgumus ar Afganistānas drošības struktūrām, uzticot tām militāro konvoju nodrošināšanu, kam sekas ir gluži katastrofālas;
45. norāda, ka lēmums ASV militāro apgādi nodot privātās rokās, neizvirzot nekādus uzticamus kritērijus, kas varētu nodrošināt pārskatatbildību, pārredzamību un likumību, rada izspiešanu un korupciju, jo militārā kliķe, vietējās mafijas vadoņi un galu galā *Taleban* komandieri Afganistānā iegūst ievērojamu daļu no militārās loģistikas tirgus, kura apgrozījums ir 2,2–3 miljardi ASV dolāru;
46. ir sašutis, ka rekets un izspiešana visos militārās apgādes ķēdes līmeņos ir ievērojamākais nemiernieku finansējuma avots, kā to atzinusi ASV valsts sekretāre Hilarija Klintone, 2009. gada decembrī sniedzot liecību Senāta Ārējo attiecību komitejai;
47. tikpat sašutis ir par faktu, ka — tā kā ASV un NATO/SDUS militārā loģistika ir savstarpēji saistīta —, iespējams, ka visos gadījumos netiek nodrošināta pilnīga ES finanšu iemaksu izsekojamība;
48. pilnībā atbalsta 2010. gada septembrī NATO militārās vadības Afganistānā pieņemtās jaunās pamatnostādnes par līgumslēgšanu — tiek lēsts, ka tās apmērs ir ap 14 miljardiem ASV dolāru gadā —, un šo pamatnostādņu mērķis ir samazināt korupciju un līdzekļus, kas netieši aizplūst pie nemierniekiem un *Taleban*; cer, ka šāda līgumslēgšanas politikas maiņa tiks strauji ieviesta;
49. šajā ziņā atzinīgi vērtē prezidenta *H. Karzai* neseno dekrētu, ar ko visām vietējām un ārvalstu privātajām drošības firmām nosaka četru mēnešu termiņu darbības pārtraukšanai;

Miera process

50. uzsver, ka laba pārvalde, tiesiskums un cilvēktiesības ir stabilas un labklājīgas Afganistānas pamats; tāpēc uzsver, ka uzticami tiesiskie procesi ir galvenais miera procesa aspekts un ka cilvēktiesību ievērošanai un plaši izplatītās nesodāmības novēršanai jābūt neatņemamiem jautājumiem ikvienā miera procesa posmā; šajā sakarībā aicina Afganistānas valdību prioritārā kārtā īstenot tiesiskās reformas stratēģiju;
51. uzskata, ka pašreizējā Afganistānas bezizejas situācijā lielā mērā vainojami koalīcijas spēku nepareizie aprēķini pirms jaunas pretnemieru stratēģijas uzsākšanas, paredzot strauju militāru uzvaru pār *Taleban* un vieglu pāreju uz stabilu valsts pārvaldi, kuras priekšgalā ir legītīma valdība ar spēcīgu rietumvalstu atbalstu;
52. līdz ar to uzskata, ka pietiekami netika novērtēta *Taleban* klātbūtne, tika pārvērtēta *H. Karzai* valdības valsts pārvaldes spēja un līdz ar to pārāk maza uzmanība tika pievērsta valsts pārbūves un attīstības uzdevumam;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

53. ir nobažījies, ka šīs kļūdas ir sekmējušas *Taleban* nostiprināšanos valsts lielākajā daļā, saasinot drošības mazināšanās problēmu visā reģionā un apdraudot cilvēktiesību, jo īpaši sieviešu tiesību ievērošanu;
54. norāda, ka iepriekš īstenotā militārā pieeja nav sniegusi vēlamos rezultātus, un līdz ar to stingri atbalsta tādu pieeju, kuras centrā būtu civiliedzīvotāji;
55. atzīst, ka vienīgais iespējamais risinājums ir politiska rīcība un ka tai jāietver sarunas, kurām noteikti jānotiek pamiera apstākļos un kurās jāiesaista *Taleban* un citas kaujinieku grupas, kā arī citi politiskie spēki valstī, kas ir gatavi piedalīties nacionālās vienotības valdībā, kura spēj izbeigt gandrīz 30 gadus ilgušo pilsoņu karu valstī un pilnībā nodrošināt tiesiskuma un cilvēka pamattiesību ievērošanu; uzskata — lai panāktu politisku risinājumu, ir jāatvēr pietiekams laiks, kādā jaunā pretņemieru politika varētu vainagoties rezultātiem, ievērojot prezidenta B. Obamas paziņoto grafiku;
56. ir pārliecināts, ka Eiropas Savienībai par šāda miera procesa un *Taleban* grupu iesaistīšanas trim galvenajiem priekšnoteikumiem ir jāizvirza visu sarunās iesaistīto pušu apņemšanās aizliegt *Al Qaeda* un tās popularizēto starptautisko terorismu, kā arī no valsts jāizraida visas citas teroristu grupas; pasākumu veikšana, lai izbeigtu opija magoņu audzēšanu, un tādas politikas ieviešana, kas veicina un ievēro cilvēka pamattiesības un Afganistānas konstitūciju;
57. uzskata arī, ka visi pārējie jautājumi jārisina saskaņā ar Afganistānas tautas gribu un iespējām;
58. atzīst, ka *Taleban* nav viena viendabīga struktūra un ka to veido vismaz 33 galvenie vadītāji, 820 vidējā līmeņa/ jaunākie vadītāji un 25 000–36 000 kaujinieku, tie darbojas ap 220 kopienās un daļa no viņiem cīnās ideoloģijas vārdā, citi — naudas dēļ; tāpēc uzskata, ka no šā brīža sarunas jāmudina risināt vietējā līmenī, iesaistot demokrātiski ievēlētu vietējo valdību un bruņotās opozīcijas pārstāvjus, kuri saskaņā ar 2010. gada 20. jūlija Kabulas komunikē 13. un 14. punktu “atsakās no vardarbības, kuriem nav sakaru ar starptautiskām teroristu organizācijām, kuri ievēro konstitūciju un vēlas kopīgi veidot mieru Afganistānā”;
59. atzinīgi vērtē Afganistānas valdības miera un reintegrācijas programmu, kurā var piedalīties visi Afganistānas bruņotās opozīcijas dalībnieki un to kopienas, pamatojoties uz iepriekš minētā Kabulas komunikē 13. un 14. punktu;
60. norāda, ka, īstenojot ikvienu atbruņošanās un reintegrācijas stratēģiju, vērā jāņem problēmas saistībā ar bijušo karavīru un bēgļu atgriešanos savos ciematos;
61. uzsver, cik svarīgi ir palielināt Afganistānas valdības un administrācijas uzticamību, atbildību un kompetenci, lai uzlabotu tās reputāciju valsts pilsoņu uztverē;
62. uzsver, ka izšķiroša nozīme ir Pakistānai, jo *Taleban* nav nekāda stimula sākt nopietnas sarunas, kamēr viņiem ir atvērta Pakistānas robeža; iesaka panākt plašāku starptautisko koordinēšanu un iesaistīšanu procesā, ietverot kaimiņvalstis un vadošos reģionālos dalībniekus, jo īpaši Irānu, Turciju, Ķīnu, Indiju un Krievijas Federāciju;
63. aicina Komisiju izvērtēt neseno postošo Pakistānas plūdu stratēģisko un politisko ietekmi uz Afganistānu un robežreģionu un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai palīdzētu skartajiem iedzīvotājiem valstī un afgāņu bēgļiem, kuru apmetnes nopostīja plūdi;
64. uzsver, cik būtiski ir nodrošināt labu ūdenssaimniecības pārvaldi Afganistānā un tās apkaimē, un uzsver ieguvumus, ko šajā jomā sniedz reģionālā un pārrobežu sadarbība, *inter alia* tādā ziņā, ka tiek veidota uzticība starp kaimiņvalstīm Dienvidrietumāzijā;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

65. norāda, ka nemiernieku darbībās iesaistās Pakistānas izlūkdienests, kura nodoms ir panākt, ka arī Pakistāna gūst sev vēlamu iznākumu no ikviena miera procesa risinājuma;

66. tomēr uzsver — lai Afganistāna nostātos uz miera ceļa, būs vajadzīga politiska vienošanās starp galvenajiem reģiona spēkiem, ietverot Indiju, Pakistānu, Irānu un Centrālāzijas valstis, Krieviju, Ķīnu un Turciju, kā arī būs jāpieņem kopīga nostāja par neiejaucšanos un atbalstu neatkarīgai Afganistānai; aicina arī normalizēt Afganistānas un Pakistānas attiecības, proti, panākt galīgo risinājumu jautājumā par abu valstu starptautisko robežu;

67. aicina ES arī turpmāk atbalstīt miera un saskaņošanas procesu Afganistānā, kā arī afgāņu centienus reintegrēt tās puses, kuras ir gatavas atteikties no vardarbības, ļaujot *H. Karzai* valdībai pietiekami elastīgi izvēlēties dialoga partnerus, taču prasa, lai kopējais miera procesa tiesiskais un politiskais satvars atbilst Afganistānas konstitūcijai un tiek ievērotas cilvēka pamattiesības;

68. atzinīgi vērtē nacionālo prioritāšu programmas, ko Afganistānas valdība izstrādājusi saskaņā ar Afganistānas valsts attīstības stratēģiju un ko atbalsta Kabulas konference, un prasa tās pilnībā un efektīvi īstenot;

69. jo īpaši uzsver, ka ES daudz aktīvāk ir jāiesaistās Afganistānas rekonstrukcijā un attīstībā, jo pašā valstī vai visā reģionā nav iespējams panākt ilgstošu mieru, ja būtiski nesamazina nabadzību un nenodrošina ilgtspējīgu attīstību; atzīst, ka attīstība nav iedomājama bez drošības, tāpat kā nevar pastāvēt drošība, ja nenotiek attīstība;

70. prasa ES un tās dalībvalstīm sadarboties ar ASV, lai lielāku starptautiskā atbalsta daļu apgūtu ar vietējo iestāžu un Kabulas valdības starpniecību, un nodrošināt, lai bezpilota lidmašīnas, īpašie spēki un vietējās policijas vienības pret Taleban līderiem tiktu izmantotas saskaņā ar ģenerāļa D. Petraeus pavēlēm nekādā gadījumā nepieļaut civiliedzīvotāju upurus;

71. godina visus sabiedroto spēku dienestā nosūtītos vīriešus un sievietes, kas krituši, aizstāvot brīvību, un izsaka līdzjūtību bojāgājušo ģimenēm, kā arī visu to nevainīgo afgāņu ģimenēm, kuri zaudējuši dzīvību;

72. norāda, ka atsevišķu ES dalībvalstu un to sabiedroto militārā klātbūtne Afganistānā ir daļa no NATO/SDUS operācijas un tās mērķiem novērst starptautiskā terorisma draudus un cīnīties pret narkotiku ražošanu un tirdzniecību;

73. uzsver, ka šī klātbūtne var palīdzēt radīt drošības apstākļus, kas ļautu īstenot Afganistānas valdības nesenos plānus izpētīt valsts, iespējams, lielos kalnrūpniecības un minerālvielu ieguves resursus nolūkā tos izmantot un tādējādi valsts budžetā nodrošināt tik nepieciešamos pašu resursus;

74. uzsver, ka šie, iespējams, lieli kalnrūpniecības un minerālvielu resursi Afganistānas teritorijā pieder tikai un vienīgi Afganistānas tautai un ka šo resursu "aizsardzība" nevar būt iegansts, lai Afganistānas zemē pastāvīgi uzturētos ārvalsts militārie spēki;

Policija un tiesiskums

75. norāda, ka Afganistānā nav iespējams panākt stabilitāti vai mieru, ja vispirms netiek garantēta iedzīvotāju drošība, par ko atbildīga ir pati valsts;

76. atzinīgi vērtē prezidenta *H. Karzai* mērķi, proti, līdz 2014. gada beigām panākt, ka visās provincēs militārās operācijas vada tikai Afganistānas nacionālie drošības spēki, kā arī atzinīgi vērtē Afganistānas valdības apņemšanos drošības jomu pakāpeniski pārņemt pilnīgi savā pārziņā;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

77. uzsver, ka Afganistānā jābūt efektīvam policijas spēkam un autonomai armijai, kas spēj garantēt drošību, un līdz ar to no valsts varētu izvest ārvalstu militāros spēkus;
78. uzskata par konstruktīvu ģenerāļa D. Petraeus nodomu, ka vietējo, demokrātiski ievēlēto iestāžu pārziņā varētu nodot vietējos drošības spēkus nolūkā uzturēt tiesiskumu un kārtību un aizsargāt vietējos iedzīvotājus;
79. tomēr atzīst, ka pašpietiekamu drošības spēku izveide ir ilgtermiņa mērķis, un tāpēc īpašu uzmanību vērš uz to, ka policijas apmācībā ir jāizmanto saskaņotāka un integrētāka pieeja, kā arī atsevišķa pieeja ir jāpiemēro armijas amatpersonu apmācībā, un norāda, ka policijas apmācībā tiek ieguldīti finanšu līdzekļi, taču rezultāti tikai daļēji ir sekmīgi; aicina visas iesaistītās personas rūpīgi saskaņot darbību, lai novērstu darba nevajadzīgu dubultošanu un izpildītu stratēģiskajā un operatīvajā jomā izvirzītos papildu uzdevumus;
80. uzsver, ka ir jāveic visaptveroša reforma Iekšlietu ministrijā, jo citādi var neizdoties centieni reformēt un izveidot jaunu policijas spēku, un šajā sakarībā norāda, cik svarīgi ir Iekšlietu ministrijas, reģionālā un provinču līmenī īstenot uzraudzību, atbalstu, konsultēšanu un apmācību atbilstīgi turpmākajam EUPOL mērķim;
81. uzskata, ka EUPOL acīmredzami vājās pilnvaras un līdzšinējie nepārliciecināmie rezultāti ir šķērslis, lai to uzskatītu par vadošo ES spēku, lai gan tam pienāktos šāda ietekme; nosoda to, ka trīs gadus pēc EUPOL darbības sākšanas joprojām nav sasniegtas $\frac{3}{4}$ no atļautā limita; un atkārtoti aicina Padomi un dalībvalstis pilnībā izpildīt saistības, kas attiecas uz šo misiju;
82. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota EUPOL misijas Afganistānā Korupcijas novēršanas prokuratūra, kuras mērķis ir izmeklēt lietas saistībā ar valsts amatpersonu un citu ierēdņu apsūdzību korupcijā;
83. pauž bažas par to, ka saskaņā ar SDUS datiem no Afganistānas Nacionālās policijas 94 000 ierindnieku gandrīz 90 % ir analfabēti, 20 % lieto narkotikas un vairāk nekā 30 % pēc gada dezertē, kā arī ap 1 000 policistiem gadā iet bojā, pildot dienesta pienākumus;
84. uzskata, ka galvenie faktori, kādēļ apmācība kopumā ir bijusi neefektīva, ir tādi, ka dažādie policijas apmācības aspekti nav bijuši saskaņoti un ka pienākumi tikuši deleģēti privātiem militāriem un drošības uzņēmumiem (PMDU);
85. norāda, ka ES un tās dalībvalstu apņemšanās izveidot profesionālu Afganistānas policijas spēku var neizdoties, ja tiek pieņemta šāda "operatīvā" prakse (vāja jauniesaukto pārbaude, sešu nedēļu apmācība, neizmantojot drukātus mācību līdzekļus, jo apmācāmie ir analfabēti, minimāls praktiskais darbs, jauniesaucamajiem izsniedz žetonu, formas tērpu un ieroci un sūta patrolēt), ko īsteno dažas lielas ASV drošības kompānijas; uzsver, ka policijas apmācībai ir jābūt saskaņotākai un ilgtspējīgākai, lai dažādi Afganistānas policijas spēki varētu sastrādāties; uzsver, ka policijas apmācības misijās uzmanība jāpievērš ne tikai tehniskajiem aspektiem, bet jānodrošina, ka iesauktie prot lasīt un rakstīt, un jāsniedz viņiem valsts un starptautisko tiesību pamatzināšanas;
86. ir nobažījies par šo privāto struktūru vājo finanšu kontroli un atsauca uz ASV Aizsardzības departamenta un ASV Valsts departamenta 2006. gada kopīgo ziņojumu, kurā minētie dati joprojām ir aktuāli, secinot, ka Afganistānas policijas spēki nespēja īstenot tiesībaizsardzības ikdienas darbu un nepastāvēja efektīva praktiskā darba programma; atzīst atbildīgā ģenerāļa mēģinājumus saskaņā ar pretņemieru politiku zināmā mērā kontrolēt privāto ārvalsts policijas vienību darbu, kas Afganistānā netika pakļauts nekādam regulējumam;
87. iesaka pēc iespējas drīz pārtraukt policijas apmācības uzticēšanu privātiem līgumslēdzējiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

88. aicina uzlabot starptautisko sadarbību un koordinēšanu, lai būtiski palielinātu policijas apmācības veiktspēju un padziļinātu mācību programmu efektivitāti; ierosina sākt vērīgu policijas apmācības programmu kopīgā EUPOL un NATO/SDUS vadībā un saskaņā ar vienošanos ar Afganistānas valdību iesaistīt valsts policijas vienības, tādējādi novēršot dubultdarbu, līdzekļu izšķērdēšanu un fragmentāciju;

89. mudina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un ES dalībvalstis pastiprināt policijas apmācību Afganistānā un būtiski palielināt policijas mācību pasniezēju skaitu uz vietas, lai varētu realizēt Londonas konferencē izvirzīto mērķi, proti, panākt, ka līdz 2011. gada beigām Afganistānas policijā ir 134 000 apmācītu policijas darbinieku; mudina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos izdarīt izmaiņas EUPOL misijas Afganistānā darbībā, piešķirot pilnvaras arī apmācīt zemas kvalifikācijas personālu visās provincēs, palielinot pamatapmācībai atvēlēto nedēļu skaitu un nodrošinot, ka patrulēšana un citas policijas darbības tiek kopīgi veiktas uz vietas; mudina ES dalībvalstis ne tikai apvienot divpusējās policijas apmācības misiju ar EUPOL, bet arī necelt iebildumus par nacionālās policijas spēku iesaistīšanu EUPOL;

90. iesaka palielināt Afganistānas policistu algas un pārskatīt visu rekrutēšanas procesu, priekšroku dodot rakstpratīgiem iesaucamajiem, kuri nelieto narkotikas un psiholoģiski un fiziski ir piemērotāki nekā pašreizējais personāls;

91. uzsver, ka policijas apmācību nav iespējams īstenot, ja nepastāv pienācīgi funkcionējoša tieslietu sistēma, un tāpēc aicina starptautisko sabiedrību piešķirt papildu finanšu un tehnisko atbalstu, lai nostiprinātu tieslietu sistēmu, tostarp palielinot tiesnešu atalgojumu visos līmeņos; turklāt prasa Padomei sadarbībā ar ANO īstenot īpašu misiju tiesnešu, kā arī valsts ierēdņu apmācībai Afganistānas Iekšlietu ministrijā un sankciju sistēmā;

92. atzinīgi vērtē to, ka Afganistānas valdība Kabulas konferencē apņēmas ar starptautisko partneru atbalstu uzlabot piekļuvi tiesu iestādēm visā valstī, nākamajos 12 mēnešos īstenojot konkrētus pasākumus, kā arī uzlabot tiesu iestāžu veiktspēju, tostarp izstrādājot un īstenojot arī visaptverošu cilvēkresursu stratēģiju;

Narkotikas

93. norāda, ka Afganistānā tiek saražoti 90 % no pasaules nelegālā opija un ka, 2001. gadā koalīcijas spēkiem ienākot Kabulā, Afganistānā netika audzētas opija magones, jo ANO panāca to audzēšanas aizliegumu;

94. uzskata, ka lielam, labi apgādātam militārspēkam nevajadzēja būt problemātiski saglabāt šo bezopija situāciju, īstenojot vietējus lauksaimniecības attīstības projektus, kuru realizāciju šis militārspēks aizsargātu no *Taleban* un vietējiem militāristiem;

95. tomēr norāda, ka opija ražošana joprojām ir lielākā sociālā, ekonomiskā un drošības problēma, un aicina ES savā Afganistānas politikā to noteikt par stratēģisku prioritāti;

96. atgādina, ka Afganistāna saražo vairāk nekā 90 % no Eiropā nonākušā kopējā heroīna daudzuma un ka sabiedrības veselības izmaksas Eiropas valstīs ir mērāmas miljardos ASV dolāru; atgādina, ka problēmas, ko Afganistānai rada narkotiku ekonomika, jārisina ne tikai valsts, bet arī starptautiskā mērogā, vērsties pret visiem narkotiku ķēdes posmiem, un šajā ziņā jo īpaši jāsniedz atbalsts lauksaimniekiem, lai samazinātu piegādi, kā arī jāīsteno narkomānijas novēršana un ārstēšana, lai samazinātu pieprasījumu, un jānostiprina tiesībsargsardzība nolūkā vērsties pret starpniekiem; jo īpaši ierosina ieguldīt ievērojamus līdzekļus, lai īstenotu vispārēju lauksaimniecības un lauku attīstības politiku, ar ko opija ražotājiem piedāvā realistisku un ilgtspējīgu alternatīvu; turklāt prasa lauksaimniecības un lauku stratēģijā iekļaut vides jomu, jo vides degradācija, ko rada, piemēram, slihta ūdens resursu pārvaldība vai dabisko mežu izciršana, ir viens no lielākajiem šķēršļiem lauksaimniecības ekonomikas attīstībai;

97. norāda — tā kā opija magoņu audzētāju un tirgotāju darbības netika uzskatītas par noziedzīgām, divos gados audzēšanas apmērs bija tāds pats kā pirms 2001. gada un neliels skaits ietekmīgu militāristu pārvaldīja milzīgu karteli;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

98. pauž dziļas bažas par to, ka saskaņā ar UNODC neseno ziņojumu Afganistānā aizvien pieaug narkomānu skaits; aicina nekavējoties veikt mērķtiecīgus pasākumus, lai samazinātu no narkotikām atkarīgo skaitu un sniegtu viņiem medicīnisko aprūpi; šajā ziņā uzsver, ka ir jāfinansē programmas, ar kurām valstī izveido rehabilitācijas centrus, jo īpaši tajos apgabalos, kuros nav piekļuves medicīniskai aprūpei;
99. norāda — lai gan sākotnēji pārprodukcijas dēļ cenas nedaudz kritās, 2009. gadā narkotiku tirdzniecība ienesa 3,4 miljardus ASV dolāru, opija eksporta īpatsvara bruto vērtība bija 26 % no Afganistānas IKP un ap 3,4 miljoniem afgāņu (12 % iedzīvotāju) bija iesaistīti nelegālajā narkotiku industrijā;
100. tomēr vērš uzmanību uz UNODC neseno ziņojumā iekļautajiem datiem, ka *Taleban* saņem tikai 4 % no narkotiku tirdzniecības gada peļņas un vietējie lauksaimnieki — 21 %, savukārt 75 % saņem valdības ierēdņi, policija, vietējie un reģionālie narkotiku dīleri un tirgotāji; īsi sakot, NATO sabiedrotie Afganistānā faktiski saņem lauvas tiesu no narkotiku tirdzniecībā gūtās peļņas;
101. norāda, ka laikposmā no 2001. līdz 2009. gadam ASV un starptautiskā sabiedrība iztērēja 1,61 miljardu ASV dolāru cīņā pret narkotikām, kas visai maz ietekmēja narkotiku ražošanu un tirdzniecību, un atgādina, ka ASV īpašais sūtnis Afganistānā un Pakistānā *Richard Holbrooke* ASV cīņu pret narkotikām Afganistānā vērtēja kā “pašu izšķērdīgāko un neefektīvāko programmu, ko valdība jekad īstenojusi”;
102. norāda, ka drošības un stabilitātes mērķi reģionā būs sasniegti tikai tad, kad uz visiem laikiem būs izbeigta Afganistānas ekonomikas atkarība no narkotikām un būs atrasts dzīvotspējīgs alternatīvas ekonomikas izaugsmes modelis;
103. uzsver, cik svarīgi ir centieni izskaust opija magoņu audzēšanu Afganistānā, kas līdz šim nav izdevies, un šajā sakarībā aicina īstenot ekonomiski ilgtspējīgas alternatīvas, kas būtu piemērotas 3,4 miljoniem afgāņu, kuri pārtiek no opija ražošanas, kā arī aicina uzlabot pārējo Afganistānas lauku iedzīvotāju stāvokli;
104. norāda, ka Pakistānā, Laosā un Taizemē ir īstenoti sekmīgi mēģinājumi izskaust opija magoņu audzēšanu, to aizstājot ar alternatīviem kultūraugiem; norāda arī, ka Afganistānā tiek sākta tādu jaunu perspektīvu kultūraugu audzēšana kā safrāns, kas var būt ienesīgāks par opija magonēm;
105. norāda, ka līdzīgu plānu opija magoņu plantāciju izskaušanai varētu izstrādāt Afganistānai, kas izmaksātu 100 miljonus euro gadā, īpaši piešķirot 10 % no Eiropas Savienības ik gadu sniegtā atbalsta valstij piecu gadu periodā;
106. norāda, ka neseno parakstītais Afganistānas un Pakistānas Tirdzniecības un tranzīta nolīgums atvērs tirgu granātābolu audzētājiem, kas ir reģiona nozīmīgākais legālais kultūraugs un ko ārvalstu atbalsta sniedzēji vairākkārt minējuši kā produktu, kas var nodrošināt pienācīgu alternatīvu dzīvesveidu opija magoņu audzētājiem Afganistānas dienviddaļā;
107. atzinīgi vērtē UNODC aktīvo darbu, atbalstot Afganistānas valdību cīņā pret nelegālajām narkotikām, un aicina Afganistānā nostiprināt UNODC darbību un tā īstenojamās programmas;
108. aicina izstrādāt piecgades valsts plānu, paredzot konkrētus termiņus un kritērijus, lai iznīcinātu nelegālās opija magoņu plantācijas, un šis plāns jāīsteno profesionālam birojam, kuram ir savs personāls un budžets;
109. uzsver, ka šis plāns jāīsteno sadarbībā ar Eiropas Savienību un Krievijas Federāciju, kuru visvairāk skārusi Afganistānas heroīna ietekme un kura pēc opiātu tirgus lieluma pasaulē ieņem otro vietu aiz ES;
110. aicina Afganistānas valdību un parlamentu ierosināt īpašu tiesību aktu, ar ko aizliedz visas iznīcināšanas metodes, kas var būt saistītas ar tādu līdzekļu pielietošanu, kas neprasa roku darbu un kas nav mehāniski;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

111. aicina Padomi un Komisiju šo ierosināto stratēģiju pilnībā integrēt pašreizējās stratēģijās un mudina ES dalībvalstis šo priekšlikumu pilnībā ņemt vērā savos valsts plānos;

112. mudina Padomi un Komisiju pilnībā ņemt vērā visu šajā ziņojumā ietvertu priekšlikumu ietekmi uz budžetu;

*

* *

113. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Afganistānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam.

Pastāvīga krīzes pārvaldības mehānisma izveide euro zonas finansiālās stabilitātes saglabāšanai

P7_TA(2010)0491

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par pastāvīga krīzes pārvaldības mehānisma izveidi, lai saglabātu euro zonas finansiālo stabilitāti

(2012/C 169 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 121., 122., 126., 136. un 148. pantu,
- ņemot vērā 2010. gada 7. jūlija rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par pārrobežu krīzes vadību banku nozarē ⁽¹⁾ (J. Ferreira ziņojums),
- ņemot vērā 2010. gada 7. jūlija rezolūciju par Eiropas finanšu stabilitātes instrumentu, Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu un turpmākām darbībām ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 24. jūnija jautājumu Komisijai par Eiropas finanšu stabilitātes instrumentu, Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu un turpmākām darbībām ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 6. jūlija nostāju par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 479/2009 attiecībā uz statistikas datu kvalitāti pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras kontekstā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 22. septembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Banku iestādi (J. Garcia-Margallo ziņojums) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā ⁽⁶⁾ (D. Feio ziņojums),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0276.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0277.

⁽³⁾ Mutiski atbildams jautājums Nr. 0095/2010.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0253.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0377.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi — ieteikumi veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām (vidusposma ziņojums) ⁽¹⁾ (P. Berēš ziņojums),
  - ņemot vērā euro zonas valstu un valdību vadītāju 2010. gada 25. marta paziņojumu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes 2010. gada 9. un 10. maija ārkārtas sanāksmes secinājumus,
  - ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. maija Regulu (ES) Nr. 407/2010, ar ko izveido Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 12. maija paziņojumu “Pastiprināta ekonomikas politikas koordinēšana” (COM(2010)0250),
  - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2010. gada 10. jūnija dokumentu “Ekonomikas pārvaldības pastiprināšana euro zonā”,
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 30. jūnija paziņojumu “Ekonomikas politikas koordinēšanas uzlabošana stabilitātei, izaugsmei un nodarbinātībai — instrumenti labākai ES ekonomikas pārvaldībai” (COM(2010)0367),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 29. septembra sešus tiesību aktu priekšlikumus par ES ekonomikas pārvaldību (COM(2010)0522, COM(2010)0523, COM(2010)0524, COM(2010)0525, COM(2010)0526 un COM(2010)0527) (turpmāk “ekonomikas pārvaldības tiesību aktu kopums”),
  - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2010. gada 14. oktobra Lēmumu 2010/624/ES par Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisma ietvaros veikto Savienības aizņemšanās un aizdošanas darbību pārvaldību ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Ekonomikas pārvaldības darba grupas 2010. gada 21. oktobra ziņojumu Eiropadomei “Ekonomikas pārvaldības stiprināšana ES”,
  - ņemot vērā 2010. gada 28. un 29. oktobra Eiropadomes secinājumus,
  - ņemot vērā Eurogrupas 2010. gada 28. novembra paziņojumu,
  - ņemot vērā jautājumu B7-0199/2010 Komisijai par pastāvīgu krīzes pārvaldības mehānisma izveidi, lai saglabātu euro zonas finansiālo stabilitāti,
  - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā euro zonas parādu krīzes novēršanai ir nepieciešams vispusīgs un integrēts risinājums, jo fragmentāra pieeja līdz šim nav sniegusi rezultātus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0376.

⁽²⁾ OV L 118, 12.5.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 275, 20.10.2010., 10. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- B. tā kā Ekonomikas un finanšu padomes 2010. gada 9. un 10. maija ārkārtas sanāksmē Padome un dalībvalstis vienojās par pagaidu mehānismu finansiālās stabilitātes saglabāšanai, kura kopējais finansējuma apmērs ir EUR 750 miljardi un kurā ir ietverts Ātrās reaģēšanas stabilizācijas fonds (Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānisms (EFSM)) ar kopējo finansējuma apmēru līdz EUR 60 miljardiem un Eiropas Finanšu stabilitātes fonds (EFSF) ar kopējo finansējuma apmēru līdz EUR 440 miljardiem, ko papildina SVF finansējums līdz pat EUR 250 miljardu apmērā;
- C. tā kā EFSM ir izveidots, pamatojoties uz LESD 122. panta 2. punktu un dalībvalstu valdību vienošanos; tā kā EFSM aktivizēšana ir pakļauta stingrai nosacītībai, kas saistīta ar ES/SVF kopīgu atbalstu, un noteikumiem un nosacījumiem, kuri līdzinās tiem, ko nosaka SVF, pielāgojot to sociālajām un ekonomikas iezīmēm valstīs, kurās tas tiek īstenots, kā arī šo valstu attīstības darba kārtībai;
- D. tā kā EFSF izveidoja kā īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību, kuras finansējumu garantē proporcionāli un koordinēti saskaņā ar samaksātā kapitāla apmēru, ko EFSF iesaistītās dalībvalstis iemaksājušas ECB, un atbilstīgi šo valstu konstitucionālajām prasībām un kuras darbība beigsies pēc trim gadiem;
- E. tā kā Komisija 2010. gada 12. maija paziņojumā minēja, ka krīze ir parādījusi, ka papildus pastiprināta Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanai ir nepieciešama noturīga sistēma krīzes pārvarēšanai, kā arī jauns makroekonomikas uzraudzības mehānisms, kas būtu paredzēts nelabvēlīgas attīstības novēršanai budžeta nostāju un konkurētspējas jomā;
- F. tā kā ECB 2010. gada 10. jūnija dokumentā ir iekļāvusi priekšlikumus attiecībā uz parādu krīzes pārvarēšanas sistēmu, ar ko tiktu sniegts finansiāls atbalsts euro zonas dalībvalstīm, kurās ir apgrūtināta privāto kredītu pieejamība;
- G. tā kā Eiropadomes 2010. gada 28. un 29. oktobra sanāksmē valstu un valdību vadītāji vienojās par to, ka dalībvalstīm ir jāizveido pārvaldības mehānisms (Eiropas stabilitātes mehānisms (ESM)), lai saglabātu euro zonas kā vienota veseluma finansiālo stabilitāti;
- H. tā kā ar ESM ir paredzēts papildināt pastiprinātas ekonomikas pārvaldības jauno sistēmu, kuras uzdevums ir nodrošināt efektīvu un stingru ekonomikas uzraudzību un koordināciju un kura koncentrēsies uz negatīvu tendenču novēršanu un būtiski samazinās turpmāku krīžu rašanās varbūtību;
- I. tā kā Parlaments ir pārliecināts par to, ka euro stabilitātes saglabāšanai ir nepieciešams pastāvīgs krīzes pārvaldības mehānisms, un *D. Feio* ziņojumā aicināja izveidot Eiropas Monetāro fondu (EMF);
- J. tā kā Parlaments *J. Ferreira* un *J. Garcia-Margallo* ziņojumos ir arī konstatējis nepieciešamību izveidot krīzes pārvarēšanas mehānismu banku nozarei, ar ko papildinātu jaunajām iestādēm (EUI) piešķirtās uzraudzības pilnvaras, lai nodrošinātu Savienības finanšu sistēmas uzraudzību;
- K. tā kā Eurogrupas 2010. gada 6. decembra sanāksmē tās priekšsēdētājs ierosināja izveidot Eiropas obligācijas, lai atbalstītu finanšu grūtībās nonākušas valstis, bet šis ierosinājums netika apspriests, jo dažas valstis iebilda pret šo ideju;
- L. tā kā kopš 2010. gada 29. septembra, kad Komisija iesniedza Parlamentam un Padomei tiesību aktu priekšlikumus par ekonomikas pārvaldību, tirgus ir piedzīvojis vairākas krīzes, tai skaitā Īrijas parādu krīzi, un Parlamentam un Padomei tas ir jāņem vērā;
- M. tā kā ir būtiski svarīgi racionalizēt pašreizējos ekonomikas politikas saskaņošanas procesus un likvidēt pārklāšanos, lai nodrošinātu, ka ES stratēģija ir saprotama tirgus dalībniekiem un pilsoņiem, kā arī pievērsties integrētāku pieeju izmantošanai un izmainīt lēmumu pieņemšanas procesu;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- N. tā kā Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK) ir atbildīga par finanšu sistēmas makrouzraudzību, lai palīdzētu novērst sistēmiskus riskus finansiālai stabilitātei ES nolūkā izvairīties no periodiem, kuros ir vērojamas plašas finanšu grūtības, un sekmēt iekšējā tirgus nevainojamu darbību, tādējādi nodrošinot finanšu sektora noturīgu ieguldījumu ekonomikas izaugsmē,
1. aicina Padomi pēc iespējas ātrāk precizēt, kādas izmaiņas nepieciešams izdarīt Līgumā, lai izveidotu pastāvīgu ESM;
  2. uzsver, ka no racionāla, praktiska un demokrātijas viedokļa ekonomikas pārvaldības tiesību aktu kopuma izskatīšanu nevar iesaistīt ar Padomes lēmumu izveidot pastāvīgu pārvaldības mehānismu;
  3. vēlas kā viens no likumdevējiem uzsvērt nepieciešamību izveidot pastāvīgu krīzes pārvaldības mehānismu, kas būtu ticams, stabils, ilgstošs un veidots, ņemot vērā būtiskus reālās situācijas tehniskos aspektus, un kas būtu jāpieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, iedvesmojoties no Kopienas metodes, lai, no vienas puses, stiprinātu Eiropas Parlamenta iesaisti un uzlabotu demokrātisku pārskatatbildību un, no otras puses, izmantotu Komisijas specializētās zināšanas, neatkarību un objektivitāti; tādēļ mudina Padomi nodrošināt pienācīgu juridisko pamatu, šajā nolūkā pārskatot LESD;
  4. norāda, ka jebkurā gadījumā ESM / EMF pamatā vajadzētu būt solidaritātei, tam vajadzētu piemērot stingrus nosacītības noteikumus un tā finansēšanā kā viens no avotiem būtu jāizmanto arī novatoriski finansēšanas instrumenti un/vai soda naudas, kas dalībvalstīm tiktu piemērotas pārmērīga deficīta procedūras rezultātā vai saistībā ar pasākumiem, kas tiktu piemēroti pārmērīgu parādu vai pārmērīgas bilances nelīdzsvarotības gadījumā, ja pašreiz apspriesto ekonomikas pārvaldības tiesību aktu kopumā tiks iekļauti attiecīgi noteikumi un tādā veidā, kas būs paredzēts šajos noteikumos;
  5. aicina Komisiju iesniegt ziņojumu, kurā būtu apvienotas ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes (LESD 121. panta 2. punkts) un nodarbinātības politikas pamatnostādnes (LESD 148. panta 2. punkts), izvērtēšanai apspriedē par “Eiropas pusgadu”, lai samazinātu bezjēdzīgu un nebeidzamu apspriešanu; mudina Komisiju nodrošināt, ka Eiropas Parlaments tiek vairāk iesaistīts katrā šīs apspriešanas posmā, lai palielinātu demokrātisko pārskatatbildību un veicinātu sabiedrības informētību par šo jautājumu;
  6. uzskata, ka, īstenojot pašlaik Parlamentā un Padomē apspriestos tiesību aktu priekšlikumus ekonomikas pārvaldības jomā, būtu īpaši jāņem vērā pasākumi, kas politikas jomā veikti, reaģējot uz dalībvalstīm adresētiem konkrētiem ieteikumiem saistībā ar “Eiropas pusgadu”;
  7. norāda, ka ESRK būtu cieši jāsadarbojas ar Komisiju, Padomi un Parlamentu, konstatējot sistēmisku risku un nodrošinot ESM pareizu darbību, jo īpaši attiecībā uz attiecīgās valsts maksātspējas izvērtēšanu;
  8. aicina Komisiju pēc apspriešanās ar ECB iesniegt ziņojumu, kurā būtu iekļauts ESM vispusīgs apraksts, precizēta ieguldītāju, noguldītāju un tirgus dalībnieku loma un skaidri noteikts, ka ESM pilnīgi ievēros SVF politiku un praksi attiecībā uz privātā sektora iesaisti tirgus bažu kļiedēšanā;
  9. norāda, ka pastāvīgais krīzes pārvaldības mehānisms būtu jāievieš pēc iespējas ātrāk, lai nodrošinātu stabilitāti tirgos pastiprinātu noteiktību attiecībā uz obligācijām, kas ir izdotas pirms pastāvīgā krīzes pārvaldības mehānisma izveides;
  10. atzīst, ka, lai gan funkcionējoša krīzes pārvaldības mehānisma izveide ir visu dalībvalstu interesēs, līdz brīdim, kad šāds mehānisms tiks izveidots, ne visas dalībvalstis būs pievienojušās vai kandidēs uz pievienošanās euro zonai, un norāda, ka būtu jāprecizē konkrētā situācija šajās valstīs, jo īpaši tajās, kas atrodas virzībā uz pievienošanās euro zonai un kurās valsts parāds ir noteikts euro; atgādina, ka dalībvalstis, kas nav pievienojušās euro zonai, gūst priekšrocības no LESD 143. pantā noteiktā maksājumu bilances stabilizācijas instrumenta;
  11. tādēļ norāda, ka dalībvalstis, kas nav pievienojušās euro zonai, būtu jāiesaista šāda mehānisma izveidē un ka tām dalībvalstīm, kas to vēlas, būtu jānodrošina iespēja iesaistīties šādā mehānismā;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

12. aicina Eiropas Padomi dot nepieciešamo politisko signālu, lai Komisija uzsāktu izmeklēšanu nākotnes Eiropobligāciju sistēmā, skaidri norādot nosacījumus, saskaņā ar kuriem šāda sistēma dotu labumu visām tajā ietilpstošajām dalībvalstīm, kā arī euro zonai kopumā;
13. uzsver, ka šiem stingriem un proporcionāliem nosacījumiem būtu jākalpo ilgtspējīgas izaugsmes atjaunošanai un to īstenošana nebūtu jāpanāk uz visneaizsargātāko iedzīvotāju rēķina, tādēļ tai nevajadzētu izpausties kā minimālo ienākumu samazināšanai un nabadzības un nevienlīdzības saasināšanai;
14. mudina Komisiju paātrināt tāda tiesību akta priekšlikuma izstrādi, kurā būtu definēta kopīga konsolidēta uzņēmumu ienākumu nodokļa bāze;
15. uzstāj, ka noteikumi būtu jāpielāgo tā, lai, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi un nodrošinot pilnīgu atbilstību SVF politikas pamatnostādņiem, ļautu piedalīties privātā sektora kreditoriem;
16. uzsver nepieciešamību nodrošināt augsta līmeņa pārredzamību attiecībā uz informāciju par nacionālajiem kontiem, tai skaitā visiem ārpusbilances datiem; norāda, ka tam jābalstās uz ārējām revīzijām, ticamiem statistikas datiem un pārskatatbildību; atzinīgi vērtē Statistikas biroja pastiprinātās pilnvaras un atgādina, ka Parlaments jau agrāk ir lūdzis nodrošināt Statistikas birojam iespēju veikt dalībvalsts grāmatvedības nepieteiktas inspekcijas, lai pastiprinātu fiskālo uzraudzību;
17. aicina Komisiju iesniegt paziņojumu, kurā būtu ietverts vispusīgs tādu noteikumu un nosacījumu apraksts, kuri attiecas uz EFSM, kā arī citiem ES finanšu palīdzības instrumentiem un pasākumu kopumiem, kas tiek piemēroti, lai novērstu krīzi;
18. prasa Komisijai informēt Eiropas Parlamentu par to, kā ES kredītreitingu varētu ietekmēt a) finanšu stabilizācijas mehānisma izveide un b) minētās kredītlīnijas pilnīga izmantošana;
19. prasa Komisijai ES budžetā katram no EFSM darbības gadiem noteikt prioritāros izdevumus, lai paredzētu kārtību, kādā tiks samazināts budžets, ja būs jāatmaksā parāds EUR 60 miljardu apjomā;
20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomes priekšsēdētājam, Padomei, Eurogrupas priekšsēdētājam, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai un dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

Stāvoklis Kotdivuārā

P7_TA(2010)0492

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par situāciju Kotdivuārā

(2012/C 169 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Kotdivuāru,
- ņemot vērā Kotdivuāras Vēlēšanu kodeksa noteikumus, it īpaši Likumu Nr. 2001-303 un Rīkojumu Nr. 2008-133 un it īpaši tā 64. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības vēlēšanu novērošanas misijas starpposma ziņojumu,

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā Āfrikas Savienības priekšsēdētāja paziņojumu, Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes paziņojumu un 2010. gada 7. decembrī Abudžā (Nigērijā) notikušajā Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas (ECOWAS) Komisijas Valstu un valdību vadītāju iestādes ārkārtas sesijā par Kotdivuāru pieņemto galīgo paziņojumu,
  - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2010. gada 3. decembrī Kinšasā pieņemto deklarāciju,
  - ņemot vērā Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieces Katrīnas Eštones paziņojumus par vēlēšanu procesu un it īpaši 2010. gada 3. decembra paziņojumu par vēlēšanu rezultātiem Kotdivuārā un 2010. gada 1. decembra paziņojumu par valsts prezidenta vēlēšanu otro kārtu Kotdivuārā,
  - ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra īpašā pārstāvja Kotdivuārā *Young-Jin Choi* 2010. gada 3. decembra paziņojumu par 2010. gada 28. novembrī notikušās valsts prezidenta vēlēšanu otrās kārtas rezultātu apstiprināšanu,
  - ņemot vērā ANO Drošības padomes 2010. gada 8. decembra deklarāciju,
  - ņemot vērā 2010. gada 13. decembrī notikušajā ES Ārlietu padomes 3058. sanāksmē pieņemtos secinājumus par Kotdivuāru,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. ņemot vērā prezidenta vēlēšanu norisi Kotdivuārā un nopietno politisko un institucionālo krīzi, kas pārņēmusi valsti pēc 2010. gada 28. novembrī notikušās vēlēšanu otrās kārtas; tā kā otrās kārtas vēlēšanu kampaņa notika saspīlējuma un vardarbības gaisotnē, kas izraisīja savainojumus un vairākus nāves gadījumus;
- B. tā kā saskaņā ar neatkarīgu novērotāju, it īpaši ANO un Eiropas Savienības novērotāju, ziņojumiem vēlēšanas, kuru rīkošana izmaksāja USD 400 miljonus, kopumā noritēja apmierinoši;
- C. tā kā Kotdivuāras Neatkarīgā vēlēšanu komisija ir pasludinājusi *A. Ouattara* uzvaru, bet valsts Konstitucionālā padome vēlēšanu rezultātus anulēja, apgalvojot, ka dažos apgabalos ir notikusi krāpšana, un par uzvarētāju pasludināja *L. Gbagbo*;
- D. tā kā Konstitucionālās padomes pienākums Kotdivuāras iedzīvotāju priekšā ir objektīvi piemērot likumus un tā kā Konstitūcija, Likums Nr. 2001-303 un 2008. gada Rīkojuma 64. pants tai piešķir pilnvaras tikai attiecībā uz prezidenta vēlēšanu anulēšanu, nevis tādu rezultātu izsludināšanu, kuri atšķiras no Neatkarīgās vēlēšanu komisijas rezultātiem;
- E. tā kā divas pēc 2005. gada miera līguma pieņemtas ANO rezolūcijas ANO paredz pienākumu apstiprināt vēlēšanu rezultātus, kas ir pirmais tāds gadījums Āfrikā;
- F. tā kā ANO ģenerālsekretāra īpašais pārstāvis apliecināja Kotdivuāras vēlēšanu procesa kvalitāti un to, ka Neatkarīgās vēlēšanu komisijas apkopotie rezultāti atspoguļo Kotdivuāras pilsoņu pausto gribu, un par vēlēšanu uzvarētāju pasludināja *A. Ouattara*;
- G. tā kā ANO Drošības padome atzinīgi novērtēja Kotdivuāras Neatkarīgās vēlēšanu komisijas paziņojumu par provizoriskajiem rezultātiem un atkārtoti apliecināja gatavību veikt atbilstīgus pasākumus pret tiem, kas traucē miera procesu un it īpaši Neatkarīgās vēlēšanu komisijas darbu, kā noteikts 2010. gada Rezolūcijas Nr. 1946 6. punktā;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- H. tā kā vispārējās vēlēšanas, kuru rezultātus apstiprina ANO, ir demokrātiskas leģitimitātes vienīgais avots;
- I. tā kā ECOWAS savā 2010. gada 7. decembra ārkārtas augstākā līmeņa sanāksmē izteica aicinājumu *L. Gbagbo* nekavējoties atteikties no varas un lika Kotdivuārai atturēties no jebkādas rīcības līdz turpmākam paziņojumam;
- J. tā kā Āfrikas Savienības (ĀS) priekšsēdētājs *Bingu Wa Mutharika* savā 2010. gada 8. decembra oficiālajā paziņojumā pauda viedokli, ka *L. Gbagbo* ir jārespektē tautas griba, ko tā paudusi ar nodotajām balsīm, un jāatsakās no varas miermīlīgā ceļā, lai Āfrikā novērstu vēl vienu asinsizliešanu, un ka ĀS pauž atbalstu ECOWAS un starptautiskajiem novērotājiem, kuri ir apstiprinājuši *A. Ouattara* uzvaru šajās vēlēšanās;
- K. ņemot vērā ekonomikas dalībnieku bažas par to, ka pašreizējā situācija var pasliktināt valsts un līdz ar to arī tās iedzīvotāju ekonomisko stāvokli, izraisot arī visas Rietumāfrikas ekonomikas lejupslīdi, jo Kotdivuāras IKP veido 40 % no Rietumāfrikas Ekonomikas un monetārās savienības IKP;
- L. tā kā, lai novērstu jaunu tautas ciešanu izraisīšanu reģionā, amatu atstājošā valsts prezidenta pienākums ir dot iespēju nākamajam prezidentam pārņemt amatu miermīlīgā ceļā, saglabājot mieru pilsoņu vidū, kas tik ļoti nepieciešams Kotdivuāras nākotnei,
1. uzskata, ka vispārējās vēlēšanas, kuru rezultātus apstiprina ANO, ir demokrātiskas leģitimitātes vienīgais avots, un tādēļ prasa *L. Gbagbo* atkāpties no amata un nodot varu *A. Ouattara*;
  2. mudina visus Kotdivuāras politiskos un bruņotos spēkus respektēt tautas gribu, ko atspoguļo Neatkarīgās vēlēšanu komisijas pasludinātie un ANO ģenerālsēkretāra īpašā pārstāvja apstiprinātie 2010. gada 28. novembra balsojuma rezultāti;
  3. pauž nožēlu par vardarbīgajām sadursmēm, kas sekoja Kotdivuāras valsts prezidenta vēlēšanu otrās kārtas rezultātu pasludināšanai, un izsaka dziļāko solidaritāti no vardarbības cietušajiem un viņu ģimenēm; turklāt pauž nožēlu par politisko blokādi un mēģinājumiem iebiedēt Neatkarīgās vēlēšanu komisijas locekļus, kuri galu galā ar novēlošanos izsludināja provizoriskos rezultātus, tādējādi apgrūtinot demokrātiskā vēlēšanu procesa pienācīgu norisi;
  4. pauž dziļu nožēlu par Kotdivuāras Konstitucionālās padomes, kuras visus locekļus iecēla amatu atstājošais prezidents, lēmumu grozīt Vēlēšanu komitejas izsludinātos rezultātus, tādējādi pārkāpjot likumu, lai gan viņa pienākums bija šo likumu īstenot, un uzskata, ka šis lēmums ir pretrunā gribai, ko Kotdivuāras iedzīvotāji paudusi ar nodotajām balsīm;
  5. uzsver, cik nozīmīgs ir ANO lēmums pārtraukt Kotdivuāras līdzdalību šīs organizācijas darbībā, kamēr pie varas nebūs tās demokrātiski ievēlētais prezidents *A. Ouattara*;
  6. atzinīgi vērtē dažādo starptautiskās sabiedrības pārstāvju paziņojumus, kuros pausts atbalsts vēlēšanu procesam Kotdivuārā un par vēlēšanu likumīgo uzvarētāju atzīts *A. Ouattara*;
  7. stingri atbalsta ĀS un ECOWAS centienus nepieļaut vardarbību un nodrošināt likumīgas valdības atzīšanu;
  8. pauž pilnīgu uzticību ANO ģenerālsēkretāra īpašajam pārstāvim, kas atbild par vēlēšanu rezultātu apstiprināšanu;
  9. ir ļoti nobažījies par pašreizējo politisko strupceļu, kurā valsts nonākusi pēc vēlēšanām, kā arī par vardarbības aktiem, par kuriem tiek ziņots un kuros atsevišķos gadījumos ir iesaistīti Kotdivuāras drošības spēki; uzsver nepieciešamību rūpīgi uzraudzīt situāciju valstī un vardarbības aktus, par kuriem tiek ziņots;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

10. pauž nožēlu par notikušo vardarbību un uzskata, ka civiliedzīvotāju aizsardzība jānosaka par prioritāti; aicina visas Kotdivuāras iesaistītās puses izvairīties no saspīlējuma eskalācijas riska un novērst konfrontāciju; tādejādi prasa Kotdivuāras iedzīvotāju interesēs un miera saglabāšanas nolūkā atjaunot institūciju demokrātisku darbību;
11. atzinīgi vērtē visus starpniecības mēģinājumus un aicina visus Kotdivuāras politiskos spēkus aktīvi atbalstīt miermīlīgu varas pāreju, tādējādi novēršot valsts sašķelšanos;
12. stingri nosoda pret Eiropas Savienības novērotājiem Kotdivuārā vērsto iebiedēšanu, kuras rezultātā drošības apsērumsu dēļ šo misiju nācās atsaukt;
13. pauž nožēlu par Kotdivuāras nevalstisko plašsaziņas līdzekļu darbības pārtraukšanu; atgādina, ka ir ļoti svarīgi, lai visiem Kotdivuāras iedzīvotājiem tiktu nodrošināta pilnīga piekļuve plurālai un dažādai informācijai plašsaziņas līdzekļos, un aicina Kotdivuāras varas iestādes nekavējoties atjaunot taisnīgu piekļuvi valsts plašsaziņas līdzekļiem;
14. atbalsta ES lēmumu noteikt sankcijas *L. Gbagbo* un atzinīgi vērtē ES Padomes lēmumu pieņemt konkrētus pasākumus pret tiem, kas traucē miera procesu un tautas samierināšanu, un it īpaši tiem, kas apdraud vēlēšanu procesa iznākumu; aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieci Katrīnu Eštoni pēc iespējas drīz nākt klajā ar iniciatīvām, lai atbalstītu demokrātiski ievēlētās varas iestādes Kotdivuārā;
15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieci Katrīnai Eštonei, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsēkretāram, ANO Miera uzturēšanas misijai Kotdivuārā, Āfrikas Savienības institūcijām, ECOWAS, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai, kā arī ES dalībvalstīm.

Dējēvistu labturība

P7_TA(2010)0493

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par ES dējēvistu nozari — daudznodalījumu būru izmantošanas aizliegums no 2012. gada

(2012/C 169 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes Direktīvu Nr. 1999/74/EK, ar ko paredz minimālos standartus dējēvistu aizsardzībai ⁽¹⁾ un kas stājās spēkā 1999. gada 3. augustā, un ar ko tika ieviests aizliegums dējēvistu audzēšanai izmantot daudznodalījumu būrus, nosakot vairāk nekā 12 gadu pārejas periodu, kura laikā ražotājiem jāpārveido audzēšanas sistēmas,
- ņemot vērā Komisijas Regulu (EK) Nr. 589/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 īstenošanai attiecībā uz olu tirdzniecības standartiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 8. janvāra paziņojumu COM(2007)0865 par dējēvistu audzēšanas dažādajām sistēmām un jo īpaši par tām sistēmām, uz kurām attiecas Direktīva 1999/74/EK (SEC(2007)1750),

---

⁽¹⁾ OV L 203, 3.8.1999., 53. lpp.

⁽²⁾ OV L 163, 24.6.2008., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā Komisijas Regulu (EK) Nr. 798/2008, kas grozīta ar Regulām (EK) Nr. 1291/2008, (EK) Nr. 411/2009, (ES) Nr. 215/2010, (ES) Nr. 241/2010, (ES) Nr. 254/2010, (ES) Nr. 332/2010, (ES) Nr. 925/2010 un (ES) Nr. 955/2010, par to trešo valstu, teritoriju, zonu un nodalījumu saraksta izveidošanu, no kuriem atļauts importēt un tranzītā caur Kopieni pārvadāt mājputnus un mājputnu produktus, un par veterinārās sertifikācijas noteikumiem (kopš 2009. gada 1. janvāra aizstājot Komisijas Lēmumu Nr. 2006/696/EK ⁽¹⁾),
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par krīzi ES lopkopības nozarē ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas 2010. gada 30. augusta un 29. septembra sanāksmēs Komisija sniedza informāciju par šo jautājumu, taču nespēja sniegt apmierinošas atbildes komitejas locekļiem, piemēram, tādēļ, ka nebija izstrādāts rīcības plāns;
- B. tā kā Direktīva par dējējvistu labturību (1999/74/EK) no 2012. gada 1. janvāra aizliedz audzēt vistas neuzlabotu būru sistēmās un tā kā ES-15 dalībvalstu un ražotāju rīcībā līdz tam brīdim būs bijuši 12 gadi, lai nodrošinātu atbilsti šo tiesību aktu noteikumiem, un tā kā ES-10 un ES-2 valstu rīcībā kopš pievienošanās būs bijuši attiecīgi astoņi un pieci gadi, lai nodrošinātu atbilsti;
- C. tā kā pēdējos gados nozare ir saskārusies ar nopietnām epizootijām, kā arī būtisku tirgus krīzi daļēji augsto ražošanas izmaksu dēļ, ko radīja barības cenu kāpums, kurš aptver līdz pat 50 % no ražotāju kopējām izmaksām spekulāciju dēļ graudaugu tirgū;
- D. tā kā daudzi ražotāji Savienībā jau ir sākuši nomainīt savas ražošanas sistēmas, lai ievērotu Padomes Direktīvas 1999/74/EK prasības, bet līdz noteiktajam beigu termiņam — 2012. gada 1. janvārim — šo procesu vēl nebūs pabeiguši;
- E. tā kā Komisija 2008. gadā pieņēma paziņojumu par dējējvistu audzēšanas dažādajām sistēmām un jo īpaši par tām sistēmām, uz kurām attiecas Direktīva 1999/74/EK, apstiprinot, ka lēmums līdz 2012. gada 1. janvārim pārtraukt daudznodalījumu būru izmantošanu ir pamatots un ka grozījumi šajā direktīvā nav vajadzīgi; tā kā Komisija vairākkārt atkārtoti pauda šo nostāju Lauksaimniecības Padomes 2010. gada 22. februāra sanāksmē;
- F. tā kā olas, kas nav ražotas saskaņā ar Direktīvu 1999/74/EK, nav likumīgi tirgojamas ES;
- G. tā kā dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai ieviestu samērīgas, efektīvas un preventīvas sodu sistēmas ar mērķi nodrošināt šīs direktīvas īstenošanu, bet Komisijai kā Līguma pārraudzītājam ir pienākums uzraudzīt tās īstenošanu visā ES un vajadzības gadījumā veikt pasākumus;
- H. tā kā Lauksaimniecības ģenerāldirektorāta ziņojumi par pašreizējo situāciju un pašas nozares veiktās aplēses par nākamajiem gadiem liecina — ir sagaidāms, ka ievērojams skaits dalībvalstu un 30 % olu ražotāju neievēros daudznodalījumu būru izmantošanas aizliegumu no 2012. gada 1. janvāra;
- I. tā kā Direktīva 1999/74/EK neparedz īpašu mehānismu, kas sniegtu dalībvalstīm iespēju nepieļaut to teritorijā olu vai olu produktu tirdzniecību no citas dalībvalsts, kura neveic vajadzīgos pasākumus, lai apturētu olu nonākšanu tirgū no uzņēmumiem, kas neievēro Direktīvu 1999/74/EK;

⁽¹⁾ OV L 226, 23.8.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0402.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- J. tā kā putnkopības un olu ražošanas nozare nesaņem ES subsīdijas no KLP pirmā pīlāra un dažu pēdējo gadu laikā to ir smagi skārusi tirgus krīze, tostarp neseno notikušie būtiskie putnu barības cenas pieauguma gadījumi, bet šīm nozarēm ir jāievēro ES dzīvnieku veselības un labturības standarti, kas ir vieni no augstākajiem pasaulē;
- K. tā kā olu ražošanas izmaksas ražotājiem, kuri izmanto uzlabotus būrus, ir par 8 –13 % augstākas salīdzinājumā ar tiem ražotājiem, kuri izmanto parastos būrus, un attiecīgās ienākumu atšķirības ir 3 – 4 %;
1. aicina Komisiju saglabāt prasību no 2012. gada 1. janvāra aizliegt izmantot daudznodalījumu būrus, kā noteikts Direktīvā par dējējvistu labturību (1999/74/EK), un stingri iestāties pret jebkādiem dalībvalstu mēģinājumiem panākt šā termiņa pagarinājumu;
  2. uzsver, ka principā jebkura aizlieguma atlikšana vai atkāpe no tā nodarīs būtisku kaitējumu dējējvistu labturībai, izkropļos tirgu un nostādīs neizdevīgākā situācijā tos ražotājus, kuri jau ir ieguldījuši līdzekļus bezbūru vai uzlabotu būru sistēmās; tomēr uzskata, ka būtu jāatrod risinājums saskaņā ar skaidri noteiktiem nosacījumiem tiem ražotājiem, kuri ir sākuši mainīt savas audzēšanas sistēmas, ieviešot jaunus būrus vai alternatīvas audzēšanas metodes, bet šo procesu nav pabeiguši līdz 2012. gada 1. janvārim;
  3. pauz nopietnas bažas par ievērojamo to dalībvalstu un olu ražotāju skaitu, kuri nespēs ievērot 2012. gada termiņu;
  4. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2011. gada janvārī tikties ar galvenajām ieinteresētajām personām un kompetentajām iestādēm, lai novērtētu šīs direktīvas īstenošanas gaitu, taču uzsver, ka šādu pasākumu vajadzēja veikt jau krietni agrāk;
  5. aicina Komisiju nekavējoties nodrošināt skaidrību par pašreizējo situāciju dalībvalstīs un ne vēlāk kā līdz 2011. gada 1. martam atklāt pasākumus, ko tā plāno veikt, lai nodrošinātu atbildmi šai direktīvai;
  6. uzsver, ka šādiem pasākumiem būtu vispirms un galvenokārt jāsaņem vienlīdzīgi konkurences apstākļi un jāaizsargā ražotāji, kuri līdz 2012. gada 1. janvārim ir nodrošinājuši atbildmi, pret ražotājiem ES un ārpus tās, kuri negodīgi konkurē, turpinot nelikumīgi izmantot daudznodalījumu būrus pēc šā termiņa;
  7. aicina Komisiju bieži uzraudzīt progresu un veikt steidzamus pasākumus attiecībā uz dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka to olu ražotāji ievēro šo aizliegumu no 2012. gada 1. janvāra, un prasīt tām izstrādāt valsts rīcības plānus, tostarp preventīvus sodus, lai nodrošinātu, ka tiek pārtraukta daudznodalījumu būru izmantošana to teritorijā līdz 2012. gada 1. janvārim;
  8. uzskata, ka olu ražotāji un valstis, kuras ir centušās ievērot Direktīvu Nr. 1999/74/EK, nevajadzētu nostādīt nelabvēlīgā situācijā, ko rada negodīga un nelegāla konkurence, jo īpaši olu un olu produktu imports no trešām valstīm; uzsver, ka olas, kuras nav ražotas saskaņā ar Direktīvu 1999/74/EK, nevar likumīgi tirgot un nevar laist iekšējā tirdzniecībā ES; tādēļ prasa Komisijai veikt pasākumus, lai nepieļautu tirdzniecības izkropļojumus un neļautu ražotājiem, kuri neievēro attiecīgās prasības, eksportēt ārpus to valsts teritorijas;
  9. uzsver, ka Komisijai nevajadzētu veikt pasākumus pret dalībvalsti, kas nepieļauj tādu olu laišanu tirdzniecībā un importu, kuras nav ražotas saskaņā ar ES tiesību aktiem;
  10. norāda, ka dažas, taču ne visas dalībvalstis ir izmantojušas iespēju sniegt finansējumu ražotājiem, lai atbalstītu pāreju uz uzlabotiem būriem; tomēr uzsver, ka pašreizējie finanšu šķēršļi dažās dalībvalstīs un ES lauksaimnieku grūtības saņemt bankas aizdevumu, lai finansētu ieguldījumus saimniecībā, var apgrūtināt pārejas procesu uz uzlabotiem būriem līdz 2012. gada 1. janvārim;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

11. prasa visām dalībvalstīm savās lauku attīstības programmās iekļaut pasākumus, lai palīdzētu mājputnu audzēšanas nozarei nodrošināt atbildsmi šai direktīvai;
12. uzsver nepieciešamību palielināt patērētāju izpratni par šo jautājumu un to, kā atbildes neievērošana ietekmē dējējvistu labturību un rada negodīgu konkurenci lauksaimnieku vidū;
13. norāda, ka olas būtu jāuzskata par pamata pārtikas produktu un ka Direktīvas 1999/74/EK neievērošana var novest pie olu nepietiekamības un izraisīt būtisku olu cenu kāpumu patērētājiem; turklāt uzsver, ka šāda nepietiekamība un cenu pieaugums var palielināt olu vai olu produktu importu no trešām valstīm, kurās neievēro ES dzīvnieku labturības standartus;
14. prasa Komisijai pastiprināt šīs direktīvas piemērošanas uzraudzību, palielinot Pārtikas un veterinārā biroja veikto pārbaūžu skaitu;
15. prasa Komisijai ne vēlāk kā līdz 2011. gada 31. decembrim iesniegt to olu un olu produktu ražotāju, pārstrādes uzņēmumu un mazumtirgotāju sarakstu, kuri neievēro Direktīvas 1999/74/EK noteikumus;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Pērsanas kā soda veida izmantošana Malaizijā

P7_TA(2010)0494

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par Malaiziju — sītienu ar nūju kā soda veida piemērošana

(2012/C 169 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā to, ka spīdzināšana un cita veida cietsirdīga, necilvēcīga vai pazemojoša izturēšanās vai sods ir pilnībā aizliegti, un šis aizliegums attiecas uz visiem apstākļiem un, kā starptautisko tiesību aktu kategoriska norma, uz visām valstīm,
- ņemot vērā to, ka šis aizliegums ir iekļauts vairākos starptautiskos un reģionālos cilvēktiesību instrumentos un dokumentos, tostarp arī Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu (Konvencija pret spīdzināšanu),
- ņemot vērā ANO Standarta noteikumu minimumu attieksmei pret ieslodzītajiem,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bēgļu statusu,
- ņemot vērā Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācijas (ASEAN) hartu saistībā ar cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un aizsardzību, kas stājās spēkā 2008. gada 15. decembrī, un ASEAN Starpvaldību cilvēktiesību komisijas izveidi 2009. gada 23. oktobrī,
- ņemot vērā ASEAN 2007. gada 13. janvāra Deklarāciju par migrējošo darba ņēmēju tiesību aizsardzību un veicināšanu,
- ņemot vērā ES politiskās pamatnostādnes attiecībā ar trešām valstīm saistībā ar spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodu, ko pieņēma 2001. gadā, bet pārskatīja 2008. gadā,

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā ES un Malaizijas stratēģijas dokumentu laika posma no 2007. līdz 2013. gadam,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā starptautiskajos tiesību aktos ir aizliegts jebkādos apstākļos piespriest un piemērot jebkāda veida miesas sodu;
- B. tā kā Malaizijas tiesību aktos vismaz 66 konkrētu nodarīju gadījumos kā sods ir paredzēti sitieni ar nūju (ko pazīst ar nosaukumu "sišana ar rīksti") un tā kā atbilstīgi *Amnesty International* datiem katru gadu Malaizijas cietumos ar nūju tiek sisti vismaz 10 000 Malaizijas iedzīvotāju un arvien lielāks skaits bēgļu un migrantu;
- C. tā kā Malaizijas varas iestādes pēdējos gados ir palielinājušas to nodarījumu sarakstu, par kuriem paredzētais sods ir sitieni ar nūju, tajā skaitā nelikumīga ieceļošana valstī un narkotiku ļaunprātīga izmantošana;
- D. tā kā ANO Cilvēktiesību padome, kuras locekle ir arī Malaizija, ir pieņēmusi Rezolūciju 8/8, kurā teikts, ka "miesas sods var būt līdzvērtīgs spīdzināšanai", un tā kā sitieni ar nūju rada ārkārtīgas sāpes un ciešanas, kā arī ilgstošu fizisku un psiholoģisku traumu;
- E. tā kā, lai gan sitienus ar nūju — mantojumu no koloniālajiem laikiem — vēl arvien izmanto nedaudzās valstīs, Malaizija ir vienīgā valsts ar ievērojamu iedzīvotāju skaitu un augstu cilvēciskās attīstības līmeni, kurā ir saglabāts šis soda veids;
- F. tā kā ārvalstnieki, kuri izcietuši sitienus ar nūju, bieži vien nav informēti par izvirzītajām apsūdzībām, un viņiem tiek liegti tulka pakalpojumi un piekļuve juridiskajai palīdzībai, tādējādi pārkāpjot šo cilvēku tiesības uz objektīvu un taisnīgu tiesas prāvu;
- G. tā kā šajā procesā iesaistītie ārsti — kuru uzdevums ir tikai apliecināt, ka ieslodzīto veselības stāvoklis ļauj viņus sist ar nūju, un atdzīvināt viņus samaņas zaudēšanas gadījumā — pārkāpj medicīnas ētikas principus;
- H. tā kā Malaizijas Advokātu asociācija, kas pārstāv 8 000 advokātus, ir aicinājusi aizliegt šo soda viedu, apgalvojot, ka tas ir pretrunā visām starptautiskajām cilvēktiesību normām un daudzajām konvencijām pret spīdzināšanu;
  1. stingri nosoda sitienus ar nūju un visa veida miesas sodus un vardarbību pret ieslodzītajiem; ir cieši pārliecināts, ka Malaizija nevar atsaukties uz valsts tiesību aktiem, lai attaisnotu soda veidu, kas noved pie spīdzināšanas un kas starptautiskajās tiesību normās nepārprotami tiek atzīts par prettiesīgu;
  2. mudina Malaiziju noteikt moratoriju attiecībā uz sitieniem ar nūju un visiem citiem miesas sodu veidiem, attiecinot to uz visiem gadījumiem, ar mērķi atcelt šos soda veidus gan tiesību aktos, gan praksē;
  3. aicina Malaizijas varas iestādes nekavējoties apturēt pieņemto praksi, kad cietumu darbiniekus un mediķus spiež piedalīties vardarbībās pret ieslodzītajiem gadījumos, kad piespriests sods ir sitieni ar nūju;
  4. aicina Malaizijas parlamentu ratificēt ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un tās fakultatīvos protokolus, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un tā protokolus un grozīt Malaizijas tiesību aktus tā, lai ar imigrāciju saistītie pārkāpumi tiktu uzskatīti par administratīvajiem pārkāpumiem, nevis kriminālpārkāpumiem, par kuriem paredzēts kriminālsods vai miesas sods, un ka par pārkāpumiem, kas saistīti ar narkotikām, vairs nevar piespriest sitienus ar nūju;
  5. aicina Malaizijas Cilvēktiesību komisiju (*SUHAKAM*) un Malaizijas Tiesību aktu reformu komiteju sagatavot valdībai piemērotus ieteikumus par miesas sodu atcelšanu valsts tiesību aktos;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

6. aicina Malaizijas varas iestādes īstenot starptautiskos standartus attiecībā uz migrantu, bēgļu un patvēruma meklētāju aizsardzību, tostarp pret viņiem ierosinātajos kriminālprocesos, lai šiem cilvēkiem nodrošinātu efektīvu aizsardzību pret spīdzināšanu un vardarbību;
7. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisiju un Padomi, tiekoties ar šīs valsts varas pārstāvjiem, sistemātiski ierosināt izskatīšanai jautājumu par cilvēktiesību stāvokli Malaizijā, un jo īpaši pieņemumus par dažādajiem pret migrantiem un patvēruma meklētājiem vērstajiem ļaunprātīgas izturēšanās un vardarbības gadījumiem;
8. mudina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisiju un Padomi turpināt paust savus iebildumus visiem Eiropas Savienības starptautiskajiem partneriem, aicinot tos ratificēt un īstenot starptautiskās konvencijas, kas aizliedz spīdzināšanas un vardarbības pielietošanu; aicina Eiropas Savienību uzskatīt cīņu pret spīdzināšanu un vardarbību par vienu no tās cilvēktiesību politikas galvenajām prioritātēm, jo īpaši plašāk īstenojot Eiropas Savienības pamatnostādnes un citus Eiropas Savienības instrumentus, piemēram, Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu;
9. uzskata ASEAN Starpvaldību cilvēktiesību komisijas izveidošanu par nozīmīgu soli, lai šajā reģionā veicinātu vispusīgāku pieeju cilvēktiesību standartiem un nodrošinātu to īstenošanu; uzskata, ka jautājumu par sitieni ar nūju kā soda izmantošanu Malaizijā, ko bieži piemēro migrantiem un patvēruma meklētājiem, kuri ierodas no ASEAN kaimiņvalstīm, varētu izskatīt tieši šī komisija;
10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Malaizijas valdībai un parlamentam, ASEAN dalībvalstu valdībām, ANO īpašajam referentam jautājumos par spīdzināšanu un ANO ģenerālsekretāram.

Uganda — Bahati likums un homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu diskriminācija

P7_TA(2010)0495

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par Ugandu — Bahati likums un homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu diskriminācija

(2012/C 169 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā starptautisko cilvēktiesību saistības un instrumentus, ieskaitot tos, ko satur ANO konvencijas par cilvēktiesībām un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, garantējot cilvēktiesības un pamatbrīvības un aizliedzot diskrimināciju,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Kotonū nolīgums), un tā noteikumu punktus par cilvēktiesībām, jo īpaši 9. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 6. un 7. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 19. pantu, kas uzliek par pienākumu Eiropas Savienībai un dalībvalstīm aizstāvēt cilvēktiesības un pamatbrīvības un nodrošināt līdzekļus ES līmenī cīņai pret diskrimināciju un cilvēktiesību pārkāpumiem,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 21. pantu, ar kuru tiek aizliegta diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ,

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā visas ES darbības, kas attiecas uz cīņu pret homofobiju un diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ,
  - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par homofobiju, minoritāšu aizsardzību un diskriminācijas novēršanas politiku,
  - ņemot vērā 2009. gada 17. decembra rezolūciju par Ugandu: pret homoseksualitāti vērstis likumprojekts ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2010. gada 17. maija deklarāciju par Starptautisko dienu pret homofobiju,
  - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2009. gada 3. decembra rezolūciju par jauniešu sociālo un kultūras integrāciju un iesaistīšanu,
  - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā "Prethomoseksualitātes likumprojekts", ko 2009. gada 25. septembrī Ugandas parlamentam iesniedza individuālais deputāts *David Bahati*, paredz sodīt homoseksuālas darbības, piespriežot cietumsodu no septiņiem gadiem līdz mūža ieslodzījumam, kā arī nāvessodu; tā kā šis likumprojekts paredz sodīt par bērna vai pacienta homoseksualitātes neizpaušanu, piespriežot cietumsodu līdz trijiem gadiem; tā kā šis likumprojekts vēl tiek izskatīts;
- B. tā kā plaša starptautiskā sabiedrība ir paudusi stingru nosodījumu ierosinātajam likumam, dažām ES dalībvalstīm draudot atsaukt savu attīstības palīdzību Ugandai, ja šis likumprojekts tiks pieņemts;
- C. tā kā 2010. gada 9. oktobrī un 15. novembrī vietējais laikraksts "*Rolling Stone*" uzskaitīja to cilvēku vārdus un personas datus, kurus tur aizdomās par homoseksualitāti, kļūdot lasītājus uzbrukt šīm personām vai tās pakārt; tā kā Ugandas Augstākā tiesa lika laikrakstam uz laiku pārtraukt publikāciju;
- D. tā kā Āfrikā homoseksualitāte ir likumīga tikai 13 valstīs, bet 38 valstīs to kvalificē kā kriminālpārkāpumu; tā kā Mauritanijā, Sudānā un ziemeļu Nigērijā par homoseksualitāti piespriež nāvessodu,
1. atkārtoti norāda, ka seksuālā orientācija ietilpst personas tiesību uz privāto dzīvi jomā, kā to garantē starptautiskais cilvēktiesību likums, kurā teikts, ka ir jāaizsargā līdztiesība un diskriminācijas aizliegums un vienlaikus jāgarantē vārda brīvība;
  2. atgādina Ugandas iestādēm to pienākumus atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem un Kotonū nolīgumam, kurā tiek aicināts ievērot cilvēktiesības;
  3. atkārtoti pauž savu apņemšanos attiecībā uz vispārējām cilvēktiesībām, šajā sakarībā norāda, ka lesbiešu, homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu pamattiesību aizstāvību nevar kvalificēt kā Eiropas vērtību uzspiešanu, bet gan kā kopējo vispārējo cilvēktiesību aizstāvību un veicināšanu, kas ir viens no ES mērķiem visās tās ārējās darbībās;
  4. nosoda jebkādas centienus kļūdit uz naidu un atbalstīt vardarbību pret jebkādu minoritāšu grupu, ieskaitot — dzimuma vai seksuālās orientācijas dēļ; šajā saistībā nosoda "Prethomoseksualitātes likumprojekta" iesniegšanu parlamentā un mudina Ugandas iestādes neapstiprināt šo likumprojektu, bet gan pārskatīt savus likumus tā, lai atceltu normas, kas krimināli nosoda homoseksualitāti un atstumtās grupas, ieskaitot lesbiešu, homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu aktīvistus; uzsver, ka pret homoseksualitāti vēsta likuma pieņemšanai būtu ārkārtīgi postoša ietekme uz cīņu pret HIV/AIDS;
  5. vēlreiz pauž stingru nosodījumu jebkādiem centieniem ieviest nāvessodu jebkādos apstākļos un izdošanas procedūras tiem Ugandas pilsoņiem, kuri ārvalstīs veic homoseksuālas darbības;

⁽¹⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

6. atzinīgi vērtē to, ka Ugandas Augstākā tiesa lika laikrakstam "Rolling Stone" pārtraukt publikāciju; tomēr saglabā bažas par to, ka daudzi ugandieši cieta uzbrukumos, kuru tiešais iemesls bija šis raksts (un daudzi joprojām baidās, ka viņiem varētu uzbrukt), un aicina varasiestādes viņus aizsargāt;

7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, augstajai pārstāvei/ priekšsēdētāja vietniecei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Ugandas Republikas prezidentam, Ugandas parlamenta priekšsēdētājam, Austrumāfrikas Likumdošanas asamblejai un Āfrikas Savienības Komisijai un tās iestādēm.

Eritrejas bēgļi, kas kā ķīlnieki tiek turēti gūstā Sinajā

P7_TA(2010)0496

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par Eritrejas bēgļiem, kas kā ķīlnieki tiek turēti gūstā Sinajā

(2012/C 169 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1995. gada novembrī pieņemto Barselonas deklarāciju,
  - ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona cilvēktiesību tīkla pirmo konferenci, kas 2006. gada 26.-27. janvārī notika Kairā,
  - A. tā kā Ēģiptes drošības iestādes meklē simtiem Eritrejas bēgļu, kurus pēc UNHCR ziņām tur ķīlā beduīnu kontrabandisti Sinajā pēc tam, kad bēgļi nav spējuši samaksāt nodevas, kuras kontrabandisti pieprasa, lai palīdzētu bēgļiem iekļūt Izraēlā;
  - B. tā kā otrdien, 2010. gada 7. decembrī ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs pauda bažas par 250 Eritrejas migrantiem, kurus, domājams, kā ķīlniekus tur Sinajas tuksnesī;
  - C. tā kā tiek apgalvots, ka cilvēku tirgotāji prasa maksāt USD 8 000 par katra cilvēka atbrīvošanu, ka cilvēki tiek turēti konteineros un pakļauti ļaunprātībām;
  - D. tā kā 2010. gada 1. decembrī publicētā kopīgā paziņojumā nevalstiskās organizācijas norādīja, ka simtiem nelegālo bēgļu no Āfrikas raga mēnešiem tiek aizturēti Sinajas priekšpilsētās;
  - E. tā kā pēc nevalstisko organizāciju ziņām ķīlnieki jau samaksājuši USD 2 000 par iekļūšanu Izraēlā, tā kā šīs organizācijas apgalvo, ka kontrabandisti pret bēgļiem izturas ārkārtīgi pazemojošā un necilvēcīgā veidā;
  - F. tā kā Ziemeļsinajas vietējās amatpersonas apgalvo, ka drošības iestādes aktīvi meklē eritrejiešus, kurus turot izklīdētās grupās,
1. mudina Ēģiptes varasiestādes veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai atbrīvotu eritrejiešus, kas tiek turēti kā ķīlnieki; mudina izvairīties no nāvējoša spēka lietošanas pret valsts robežu šķērsojošiem nelegāliem migrantiem, aizstāvēt viņu cieņu un fizisko un garīgo neaizskaramību, nodrošināt aizturētajiem migrantiem iespēju sazināties ar UNHCR, kā arī ļaut UNHCR piekļūt visiem patvēruma meklētājiem un bēgļiem, kas atrodas valsts uzraudzībā;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

2. atzinīgi vērtē Ēģiptes iestāžu aktīvos centienus pārbaudīt informāciju, kas minēta UNHCR ziņojumos un attiecas uz aptuveni 250 cilvēku lielu eritrejiešu grupu, kurus cilvēku tirgotāji kā ķīlniekus tur Sinajā, tādējādi pārkāpjot valstu tiesību aktus un cilvēktiesību principus;
3. uzsver, ka Sinaja tuksneša robeža kļuvusi par cilvēku tirdzniecības ceļu tiem Āfrikas migrantiem, kuri meklē darbu; tūkstošiem eritrejiešu ik gadu bēg no valsts, turklāt daudzi no viņiem dodas uz Izraēlu;
4. atgādina, ka augustā pie robežas ar Izraēlu septiņi cilvēki tika nogalināti sadursmēs ar kontrabandistiem pēc tam, kad cilvēku tirgotāju aizturēti Āfrikas migranti atņēma saviem sagūstītājiem ieročus un centās izbēgt;
5. atzīmē, ka Izraēla novembrī uzsāka darbu pie 250 kilometru gara žoga būvniecības gar valsts robežu, lai apturētu nelegālo migrantu pieplūdumu;
6. atzinīgi vērtē Ēģiptes centienus apkarot cilvēku tirdzniecību, 2007. gadā izveidojot īpašu Valsts koordinācijas komiteju cilvēku tirdzniecības apkarošanai un novēršanai, kā arī aicina visas valstis turpināt centienus, novēršot cilvēku tirdzniecības noziegumus visā pasaulē un nodrošinot attiecīgo valstu tiesību aktu ievērošanu;
7. atzinīgi vērtē Ēģiptes noturīgo apņemšanos pildīt savas saistības saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem, jo īpaši saskaņā ar 1951. gada Bēgļu konvenciju;
8. atzīst, ka ikviens pavēruma meklētājs, kurš iesaistās tādās darbībās, kas tieši vai netieši apdraud uzņēmējas valsts drošību un neatkarību, uzskatāms par draudu valsts drošībai saskaņā ar UNHCR noteikumiem;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos/ priekšsēdētāja vietnieci, Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ēģiptes valdībai, ANO ģenerālsekretāram un ANO Cilvēktiesību padomei.

Atbalsts Eiropas Savienības aizlieguma veikt haizivs spuru atdalīšanu pastiprināšanai

P7_TA(2010)0497

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra deklarācija par atbalstu, lai pastiprinātu Eiropas Savienības aizliegumu veikt haizivs spuru atdalīšanu

(2012/C 169 E/18)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

- A. tā kā haizivs spuru atdalīšana ir izšķērdīga prakse, kurā atdala haizivs spuras un iemet ķermeņi atpakaļ jūrā un kuru veicina lielais pieprasījums pēc haizivs spuru zupas, ko uzskata par delikatesi;
- B. tā kā praktizētās haizivs spuru atdalīšanas dēļ ir vērojama pārmērīga haizivju populāciju samazināšanās, jo haizivis aug lēni;
- C. tā kā vienai trešdaļai Eiropas haizivju sugu draud izzušana;
- D. tā kā ES aizliegums praktizēt haizivs spuru atdalīšanu ir pasaulē visvājākais un tajā paredzētas atkāpes attiecībā uz spuru un ķermeņu atsevišķu izcelšanu krastā un pārmērīgi liela spuru svara pret ķermeņu svara attiecība;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- E. tā kā Komisija apsver vairākas iespējas grozīt haizivs spuru atdalīšanas aizliegumu (Regula (EK) Nr. 1185/2003);
  - F. tā kā Parlaments 2006. gadā lūdza Komisijai novērst trūkumus, kas ir haizivs spuru atdalīšanas aizliegumā;
  - G. tā kā vairums zinātnieku un Starptautiskā Dabas un dabas resursu saglabāšanas savienība (IUCN) iesaka izcelt krastā haizivis ar neatdalītām spurām;
  - H. tā kā Kostarika Apvienoto Nāciju Organizācijā ir aizstāvējusi metodi neatdalīt spuras, ko daudzviet praktizē Centrālamerikas un Ziemeļamerikas zvejniecībā,
1. aicina Komisiju līdz Kopienas rīcības plāna attiecībā uz haizivīm otrajai gadadienai (2011. gada februāris) izstrādāt priekšlikumu par aizliegumu uz kuģiem atdalīt haizivs spuras;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ Komisijai.

(1) Parakstītāju saraksts publicēts 2010. gada 16. decembra protokola 1. pielikumā (P7_PV(2010)12-16(ANN1)).

Lielāks Eiropas Savienības atbalsts tautas sportam

P7_TA(2010)0498

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra deklarācija par lielāku Eiropas Savienības atbalstu tautas sportam

(2012/C 169 E/19)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā LESD 165. pantu,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

- A. tā kā sports ir kļuvis par jaunu ES kompetences jomu;
  - B. tā kā sports ir nozīmīgs sociālajā kohēzijā un tas palīdz daudzu politikas virzienu mērķu sasniegšanā, piemēram, veselības veicināšanā, izglītībā, sociālajā integrācijā, cīņā pret diskrimināciju, kultūras jomā, kā arī likumpārkāpumu skaita samazināšanā un cīņā pret narkomāniju;
  - C. tā kā lielākā daļa eiropiešu, kas nodarbojas ar sportu un fiziskām izklaides aktivitātēm ir līdzdalīgi tautas sportā;
  - D. tā kā ekonomikas krīze un nepieciešamība valdībām samazināt izdevumus var smagi ietekmēt tautas sporta finansēšanu,
1. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt tautas sportu, kurā var iesaistīties ikviens, nostiprināt tā nozīmi izglītībā un integrācijā, īpašu uzmanību pievēršot nepietiekami pārstāvētām grupām, piemēram, sievietēm, vecāka gadagājuma cilvēkiem un invalīdiem;
  2. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai tautas sportu krīzes laikā neskartu būtiska budžeta samazināšana;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

3. aicina Komisiju nākamajā ziņojumā par sportu pievērst nepieciešamo uzmanību tautas sportam, kā arī nodrošināt pietiekamu finansējumu ES Sporta programmai laikā no 2012. gada;
4. aicina Komisiju pietiekami ņemt vērā pētījumu par tautas sporta finansēšanu saistībā ar ES iespējamo iniciatīvu attiecībā uz azartspēlēm;
5. uzdod priekšsēdētājam šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ nosūtīt Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2010. gada 16. decembra protokola 2. pielikumā (P7_PV(2010)12-16(ANN2)).

ES stratēģija bezpajumtniecības izskaušanai

P7_TA(2010)0499

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra deklarācija par ES stratēģiju bezpajumtniecības izskaušanai

(2012/C 169 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa deklarāciju par bezpajumtniecības uz ielām izbeigšanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,
- A. tā kā bezpajumtniecības problēma joprojām ietekmē iedzīvotājus visās ES dalībvalstīs un tā kā tas ir nepieņemams cilvēku pamattiesību pārkāpums;
  - B. tā kā 2010. gads ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību,
1. atkārtoti aicina Padomi līdz 2010. gada beigām uzņemties saistības, lai līdz 2015. gadam izbeigtu bezpajumtniecību uz ielām;
  2. aicina Eiropas Komisiju izstrādāt vērienīgu ES stratēģiju bezpajumtniecības izskaušanai un atbalstīt dalībvalstis efektīvu valsts stratēģiju izstrādē, izmantojot pamatnostādnes, kuras paustas 2010. martā pieņemtajā kopīgajā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju, kā arī stratēģijā "Eiropa 2020";
  3. aicina Statistikas biroju apkopot datus par bezpajumtniecību ES;
  4. atbalsta šādas rīcības prioritātes, lai panāktu, ka: ikvienam ir naktsmītne pārnakšņošanai; neviens neuzturas ārkārtas pajumtē ilgāk, nekā paredzēts ārkārtas situācijā; neviens neuzturas pagaidu pajumtē ilgāk, nekā tas vajadzīgs sekmīgam turpinājumam; neviens neatstāj valsts dibinātu iestādi bez mājokļa iespējas; neviens jauniešis nekļūst par bezpajumtnieku tādēļ, ka uzsāk patstāvīgu dzīvi;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽²⁾ Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 259 E, 29.10.2009, 19. lpp.

⁽²⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2010. gada 16. decembra protokola 3. pielikumā (P7_PV(2010)12-16(ANN3)).

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

IETEIKUMI

EIROPAS PARLAMENTS

ES ātrās reaģēšanas iespējas

P7_TA(2010)0465

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra ieteikums Padomei par ES ātrās reaģēšanas iespēju izveidošanu (2010/2096(INI))

(2012/C 169 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Lisabonas līguma 196. pantu, kurā noteikts, ka “Savienība veicina dalībvalstu sadarbību, lai uzlabotu sistēmu efektivitāti dabas vai cilvēka izraisītu katastrofu novēršanai vai aizsardzībai pret tām”, un ka Savienības rīcības mērķis ir sekmēt saskaņotību starptautiskajā civilās aizsardzības darbā,
- ņemot vērā 214. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību, kurā noteikts, ka Savienības darbību cilvēktiesību jomā nolūks ir „nodrošināt palīdzību, atvieglojumus un aizsardzību cilvēkiem trešās valstīs, kuri ir dabas vai cilvēku izraisītu katastrofu upuri, un ka šādas darbības “veic saskaņā ar starptautisko tiesību principiem un saskaņā ar objektivitātes, neitralitātes un diskriminācijas aizlieguma principu”,
- ņemot vērā Eiropas Konsensu par humāno palīdzību, ko 2007. gada decembrī kopīgi parakstīja Eiropas Savienības Padomes, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas priekšsēdētāji, un rīcības plānu šā konsensa īstenošanai, ar kuru Komisija iepazīstināja 2008. gada maijā,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada decembra secinājumus, kuros Komisijai tika izteikts aicinājums visefektīvāk izmantot Kopienas civilās aizsardzības mehānismu un uzlabot dalībvalstu sadarbību,
- ņemot vērā 2006. gada 27. novembrī pārskatītās Pamatnostādnes par militārās un civilās aizsardzības resursu izmantošanu (Oslo pamatnostādnes),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. februāra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “ES stratēģija katastrofu draudu mazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs”,

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada marta paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Par Eiropas Savienības reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos” (COM(2008) 0130) un Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. jūnija rezolūciju “Par Eiropas Savienības reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos”⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2006. gada 9. maijā publicēto *Michel Barnier* ziņojumu “Par Eiropas civilās aizsardzības spēkiem: Eiropas palīdzība”,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. februāra rezolūciju par neseno zemestrīci Haiti⁽²⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 21. septembra rezolūciju par dabas un cilvēka darbības izraisītu katastrofu novēršanu,
  - ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu Padomei par “ES ātrās reaģēšanas iespēju izveidošanu”, ko saskaņā ar Reglamenta 121. punkta 1. pantu ALDE grupas vārdā 2010. gada 23. martā iesniedza *Anneli Jäätteenmäki, Charles Goerens, Louis Michel, Marielle De Sarnez* un *Frédérique Ries*(B7-0228/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 121. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0332/2010),
- A. tā kā pasaulē arvien biežāk notiek katastrofas, kas prasa ievērojamus cilvēku upurus un rada būtisku kaitējumu tautsaimniecībai un videi; tā kā šādas katastrofas kļūst arvien postošākas, notiek arvien biežāk un plašākos apmēros arvien vairāk pasaules reģionos, galvenokārt klimata pārmaiņu rezultātā; un tā kā Eiropas Savienība veic lielu darbu, lai reaģētu uz šīm krīzes situācijām;
- B. tā kā arvien biežāk un plašākos apmēros Eiropas Savienībai ir jāveic intervences pasākumi gan savā teritorijā, gan ārpus tās un šo pasākumu īstenošanu vēl vairāk sarežģī vispārējā finansiālā situācija un budžeta ierobežojumi, ir jāpalielina šo darbību rentabilitāte;
- C. tā kā Kopienas civilās aizsardzības mehānisma 31 dalībvalsts (ES-27, Norvēģijas, Lihtenšteinas, Horvātijas un Islandes) resursu kopīga izmantošana, kā arī dalībvalstu ciešāka sadarbība var nozīmēt gan operatīvus, gan finanšu aktīvus;
- D. tā kā humanitāru katastrofu seku novēršanai paredzētais Komisijas budžets, jo īpaši tā Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta aģentūras budžeta daļa, pēdējo piecu gadu laikā reālajā izteiksmē nav vis vienkārši saglabāts iepriekšējā līmenī, bet gan pat nedaudz samazināts;
- E. tā kā pēdējos gados ir paplašinātas iespējas ES saskaņoti reaģēt uz katastrofām, jo īpaši nepārtraukti stiprinot civilās aizsardzības mehānismu, nodrošinot labāku civilās aizsardzības un humānās palīdzības mijiedarbību un sadarbību un atzīstot, ka integrēta pieeja krīžu vadībai nozīmē ne tikai reaģēšanu, bet arī profilaksi un sagatavotību;
- F. tā kā Eiropas Savienības reaģēšana uz zemestrīci Haiti izpaudās ne tikai kā ātra, nozīmīga un plaša mēroga humānās palīdzības intervence, bet tika iesaistīts arī civilās aizsardzības mehānisms, kas spēja nekavējoties un pirmo reizi tā darbības vēsturē izvērst divus modeļus (ūdens attīrīšanas vienību un modernu medicīniskās palīdzības sniegšanas punktu), ko finansēja no līdzekļiem, kas bija paredzēti 2008. gada sagatavošanas darbībā ES ātrās reaģēšanas iespēju nodrošināšanai;

⁽¹⁾ OV C 286 E, 27.11.2009., 15. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0015.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- G. tā kā neseno krīžu laikā gūtā pieredze vēl arvien liecina par nepieciešamību uzlabot ES reaģēšanas uz katastrofām efektivitāti, koordināciju un redzamību un tā kā šīs katastrofas vēlreiz ir pierādījušas, cik nepieciešamas ir ES ātrās reaģēšanas iespējas (ES civilās aizsardzības spēki);
- H. tā kā par ES uzticamību vislabāk liecina tās spēja aizsargāt savu pilsoņu dzīvību un īpašumus,
1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:
- a) atzīst, ka, uzticot atbildību par civilās aizsardzības un humānās palīdzības pienākumiem vienam humānās palīdzības un reaģēšanas krīzes situācijās komisāram, Komisijā tiek uzlabota sinerģija un palielināta ES vispārējās reaģēšanas uz katastrofām saskanība;
- b) aicina Komisijas Humānās palīdzības ģenerāldirektorātā pilnīgāk integrēt civilās aizsardzības un humānās palīdzības darba metodes, saglabājot to atšķirīgās īpašības, bet nošķirot to uzdevumus un pilnvaras, lai maksimāli palielinātu sinerģiju un papildināmību un uzlabotu efektivitāti; vēl aicina katastrofu seku novēršanā iesaistīto militāro un civilo personālu, kā arī humānās palīdzības sniedzējus savā darbībā ievērot neitralitātes, neatkarības un objektivitātes principu;
- c) atkārtoti norāda, ka civilās aizsardzības resursi humanitāro krīžu situācijās būtu jāizmanto, pamatojoties uz konkrētajām vajadzībām, un tiem būtu jāpapildina sniegtā humānā palīdzība atbilstīgi Eiropas Konsensam par humāno palīdzību (Oslo Pamatnostādnēm), lai nodrošinātu atbilstību neitralitātes, cilvēcīguma, objektivitātes un neatkarības humānajiem principiem;
- d) uzstāj, ka ES palīdzība dabas vai cilvēka izraisītas katastrofu gadījumā būtu jāvērs uz to, lai, cik viens iespējams, palīdzētu vietējai ekonomikai, piemēram, iepērkot vietēji vai reģionā ražotus pārtikas produktus, kā arī nodrošinot lauksaimniekiem nepieciešamos materiālus, lai viņi spētu atjaunot lauku ekonomiku;
- e) aicina Padomi un Komisiju precizēt pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot sadarbību un koordināciju starp Eiropas Ārējās darbības dienestu un Komisiju, vadot plaša mēroga palīdzības darbības pēc katastrofām, kas notikušas ārpus Eiropas Savienības teritorijas;
- f) ierosina koordinēšanu veikt attiecīgajās vietās, sadarbojoties ar skartās valsts valdību un izmantojot tur atrodošos ES un dalībvalstu pārstāvjus, lai nodrošinātu mērķtiecīgu un kompetentu atbalstu skartajiem apvidiem;
- g) mudina Padomi palielināt ES iespējas reaģēt uz katastrofām kā svarīgu prioritāti, jo īpaši ņemot vērā diskusijas par ES civilās aizsardzības spēku izveidošanu, un ņemt vērā Eiropas Parlamenta vairākkārtējos pieprasījumus par to, ka ir jāīsteno priekšlikumi, kas ierosināti 2006. gadā sagatavotajā *M. Barnier* ziņojumā;
- h) aicina nekavējoties izveidot ES civilās aizsardzības spēkus, kuriem ir jānodrošina visi nepieciešamie tehnoloģiskie un tehniskie resursi;
- i) ņemot vērā pēc dabas katastrofas veicamos pasākumus, vēl aicina labāk koordinēt humānās palīdzības aģentūru, dalībvalstu civilās aizsardzības mehānismu un Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta, kā arī jebkādu turpmāko Eiropas civilās aizsardzības spēku darbību;
- j) mudina Komisiju kopīgi ar saņēmējvalstu valdībām, vietējām iestādēm un pilsoniskās sabiedrības organizācijām izstrādāt programmas, kā attiecīgajās kopienās palielināt katastrofu novēršanas un reaģēšanas ārkārtējās situācijās pārvaldības iespējas;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- k) mudina Padomi saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemt pasākumus (kuri ir jāierosina Komisijai) ES civilās aizsardzības mehānisma paredzamības un plānošanas spējas uzlabošanai, jo šis mehānisms pagaidām darbojas, pamatojoties uz konkrētām un brīvprātīgām dalībvalstu iemaksām; iesaka, ka šiem pasākumiem varētu pievienot pasākumus, kas jau ir pārbaudīti ES sagatavošanas darbības laikā, tostarp ES līdzekļu piešķiršanu, brīvprātīgu resursu apvienošanu, pašreizējo jaudu un iespējamo scenāriju noteikšanu, turpmākās apmācības darbību sagatavošanu;
- l) vēl aicina pieņemt reālus budžetus, kuros apropriācijas dabas katastrofu seku novēršanai vai humānā palīdzības pasākumu sniegšanai tiktu paredzētas, pamatojoties uz iepriekšējo gadu izdevumiem;
- m) uzskata, ka ES civilās aizsardzības spēki būtu jāveido, pamatojoties uz ES civilās aizsardzības mehānismu, optimizējot pieejamos instrumentus, kas tādējādi kļūtu efektīvāki un redzamāki, un pēc brīvprātības principa apvienojot loģistikas un cilvēku resursus saistībā gan ar apmācību par atbalsta sniegšanu katastrofu gadījumos, gan krīžu vadību, lai izstrādātu sagatavošanas darbību iniciatīvas, kas nepieciešamas, lai 24 stundu laikā pēc katastrofas varētu sniegt sākotnējo palīdzību;
- n) iesaka, ka ES civilās aizsardzības spēki jāveido, pamatojoties uz principiem, ka šie spēki:
- pamatojas uz vajadzību novērtēšanu, piedaloties visiem humānās palīdzības sniedzējiem;
  - ir civili;
  - darbojas Eiropas Savienības uzdevumā;
  - ievēro starptautiskās humanitārās tiesības;
  - ievēro to, ka dalībvalstis paredzētajos pasākumos piedalās pēc brīvprātības principa;
  - balstīti uz pienākumu sadales principiem;
  - gatavi pieņemt ārpuskopienas valstu ieguldījumu;
  - atzīst ANO vispārējo lomu starptautiskās palīdzības koordinēšanā ārpus Eiropas Savienības teritorijas,
  - tiek organizēti tā, lai tie būtu savlaicīgi gatavi darbībai arī atbilstīgi nestandarta scenārijiem;
- o) uzskata, ka, jo īpaši attiecībā uz humānās palīdzības pasākumiem un pamatojoties uz pieredzi, kas gūta intervences pasākumos Haiti un Pakistānā, ES pēc iespējas vairāk ir jādarbības ANO vadībā, koncentrējoties uz tām jomām, kur tās veiktie intervences pasākumi var dot vislielāko pievienoto vērtību;
- p) uzskata, ka Eiropas civilās aizsardzības spēki varētu būt balstīti uz dažu dalībvalstu brīvprātīgām saistībām nodrošināt iepriekš noteiktus civilās aizsardzības moduļus, kuri ir gatavi nekavējoties iesaistīties ES operācijās, ko koordinētu Uzraudzības un informācijas centrs (UIC), ka vairums no šiem moduļiem, kuri dalībvalstīs jau ir izveidoti un tādējādi neradītu ievērojamus papildu izdevumus, paliktu šo dalībvalstu kontrolē, ka šo moduļu, kuri pašlaik atrodas gatavības režīmā, izvietošana būtu kodols visai ES civilās aizsardzības sistēmai, reaģējot uz katastrofām gan ES, gan ārpus tās;

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- q) uzskata, ka ES varētu finansēt civilās aizsardzības papildu moduļus dažām konkrētām vajadzībām, kur ir noteiktas nepilnības un kur Eiropas līmenis radītu papildu vērtību, un uzsver, cik svarīgi ir palielināt finansējumu transportam un gatavības režīmā esošu transporta moduļu izveidošanai;
- r) uzsver nepieciešamību izstrādāt visaptverošu un aktīvu pieeju reaģēšanas pasākumiem katastrofu gadījumos, koordinējot dažādos Savienībai un dalībvalstīm pieejamos rīcības veidus, piemēram, krīžu vadību (civilo un militāro), finansiālo palīdzību un attīstības vai sociālās un vides politikas nostādnes; šajā sakarībā uzskata, ka daudz efektīvāk ir jāvada pāreja no reaģēšanas uz katastrofām uz atjaunošanas darbiem; atgādina par priekšlikumu izveidot Eiropas Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusu atbilstīgi Lisabonas līguma noteikumiem (214. panta 5. punkts) un, ņemot vērā to, ka 2011. gads būs Eiropas brīvprātīgo kustības gads, mudina Eiropas Komisiju un Padomi sadarbībā ar Eiropas Parlamentu iespējami īsā laikā izstrādāt noteikumus un procedūras šā korpusa darbībai, jo īpaši ņemot vērā dažu dalībvalstu izrādītās tamlīdzīgās iniciatīvas;
- s) atgādina Padomei, ka, reaģējot uz katastrofu, militārie resursi un iespējas, jo īpaši loģistikai, transporta un infrastruktūras atbalstam humānās palīdzības pasākumos jāizmanto tikai ārkārtas gadījumos kā galējais līdzeklis un tam vienmēr jānotiek atbilstīgi Eiropas konsensam par humāno palīdzību un Oslo Pamatnostādnēm par militārās un civilās aizsardzības resursu izmantošanu;
- t) atzīst, ka atbilstīgi Eiropas Konsensam par humāno palīdzību un Oslo pamatnostādnēm militārās un civilās aizsardzības instrumentus katastrofas seku likvidēšanā vajadzētu izmantot kā "galējo līdzekli"; atgādina, ka militāri līdzekļi apvienojumā ar civilo aizsardzību un humāno palīdzību bieži vien dod nopietnu ieguldījumu reaģēšanas pasākumos katastrofas seku novēršanai, un norāda, ka militāri līdzekļi var būt nepieciešami, lai novērstu kritiskus iespēju trūkumus (jo īpaši saistībā ar stratēģiskiem pārvadājumiem, specializētiem līdzekļiem, smago tehniku un transportu); tādēļ uzsver, ka ir jāizstrādā visaptveroša pieeja un jāuzlabo sinerģija starp civilajām un militārajām iespējām un jānosaka jomas, kurās dalībvalstis var apvienot savus centienus un iespējas ES līmenī, lai dotu ieguldījumu ES veiktajos reaģēšanas pasākumos katastrofas seku novēršanai, kas ir jo īpaši svarīgi ekonomiski grūtos apstākļos;
- u) uzsver, ka ES ir jāveido pastāvīgi pieejamas civilās iespējas, kas darbojas neatkarīgi no militārajām struktūrām, un jānosaka jomas, kurās dalībvalstis var apvienot savus centienus un spējas ES līmenī;
- v) mudina Padomi un Komisiju kopīgi īstenot darbību redzamības plānu, kurā jāiekļauj konkrēti pasākumi, kā palielināt redzamību palīdzībai, ko ES sniedz katastrofu gadījumos;
- w) mudina izmantot Globālās vides un drošības novērošanas sistēmu (GMES), lai uzraudzītu potenciāli iespējamās krīzes reģionus, ļaujot labāk sagatavoties humānā atbalsta sūtīšanai, un uzsver, cik būtiski ir izveidot pārraudzības mehānismu, lai kontrolētu ES centienus un novērtētu sniegto palīdzību;
- x) mudina palielināt pētniecībai paredzēto budžeta daļu un rūpnieciskās jaudas (piemēram, GMES programmas satelītu izstrādājumus), lai uzlabotu reaģēšanas uz katastrofām posmus;
- y) aicina Padomi ņemt vērā iepriekš minētos ieteikumus, izvērtējot gaidāmo un Komisijas jau pieteikto paziņojumu par Eiropas Savienības iespēju stiprināšanu, reaģējot uz katastrofām, un izdarot secinājumus par šo paziņojumu;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informēšanas nolūkā Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

ES Solidaritātes fonda izmantošana — Portugāle/plūdi un Francija/vētra “Ksintija”

P7_TA(2010)0453

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))

(2012/C 169 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0578 – C7-0323/2010),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 26. punktu,
  - ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo deklarāciju par Solidaritātes fondu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0335/2010),
1. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

xxxx. gada xx. xx

par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 26. punktu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība izveidoja Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ("Fonds"), lai paustu solidaritāti ar katastrofu skarto reģionu iedzīvotājiem.
- (2) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu Fondu var izmantot, nepārsniedzot maksimālo apjomu EUR 1 miljards gadā.
- (3) Regulā (EK) Nr. 2012/2002 ir noteikta Fonda izmantošanas kārtība.
- (4) Portugāle ir iesniegusi pieteikumu Fonda izmantošanai saistībā ar katastrofu, ko izraisīja nogruvumi un plūdi Madeiras salā.
- (5) Francija ir iesniegusi pieteikumu Fonda izmantošanai saistībā ar katastrofu, ko izraisīja vētra "Ksintija",

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, lai piešķirtu EUR 66 891 540 saistību un maksājumu apropriācijās.

2. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.
⁽²⁾ OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

Budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projekts – ES Solidaritātes fonds (plūdi Portugālē un vētra “Ksintija” Francijā) – Ekonomikas atveseļošana (jūras vēja enerģētiku sistēma Eiropā)

P7_TA(2010)0454

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projektu, III iedaļa – Komisija (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))

(2012/C 169 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 314. pantu, kā arī Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,
  - ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 37. un 38. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2009. gada 17. decembrī ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projektu, ko Komisija iesniedza 2010. gada 13. oktobrī (COM(2010)0577),
  - ņemot vērā Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projektu, ko Padome sagatavoja 2010. gadā 10. decembrī (17633/2010 – C7-0409/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 75.b un 75.e pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0341/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projekts attiecas uz šādiem jautājumiem:
- ES Solidaritātes fonda izmantošana, lai nodrošinātu EUR 66,9 miljonus saistību un maksājumu apropriācijās sakarā ar zemes nogrūvumu un lielo plūdu radītajiem postījumiem Madeiras salā (Portugāle) un vētras “Ksintija” sekām Francijā,
  - attiecīgs maksājumu apropriāciju samazinājums EUR 66,9 miljonu apmērā 06 04 14 03. budžeta pozīcijā “Enerģētikas jomas projekti ekonomikas atveseļošanas atbalstam – Jūras vēja enerģētiku sistēma Eiropā”;
- B. tā kā budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projekts ir paredzēts, lai šo korekciju oficiāli iekļautu 2010. gada budžetā,

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 64, 12.3.2010.⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

1. pieņem zināšanai budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projektu;
2. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projektu bez grozījumiem un uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 8/2010 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — SI/Mura, Slovēnija

P7_TA(2010)0455

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Slovēnijas pieteikums EGF/2010/014 SI/Mura) (COM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))

(2012/C 169 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0582 – C7-0334/2010),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0336/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
  - B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, paredzot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
  - C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;
  - D. tā kā Slovēnija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 2 554 darbinieku atlaišanu uzņēmumā *Mura European Fashion Design*, kas darbojas apģērbu ražošanas nozarē;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītājām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
  2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai veicinātu darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaisto darba ņēmēju atgriešanos darba tirgū;
  3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz no jauna integrēties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  4. atzīmē, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kas finansējams no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām, tostarp novērtējumu par to, kā šie pagaidu un individualizētie pakalpojumi ietekmē atlaisto darba ņēmēju ilgtermiņa reintegrāciju darba tirgū;
  5. atzinīgi vērtē to, ka attiecībā uz EGF līdzekļu piesaisti Komisija ir ierosinājusi alternatīvu maksājumu apropriāciju avotu, kas nav neizmantojie ESF līdzekļi, ņemot vērā vairākkārtējus Eiropas Parlamenta atgādinājumus, ka EGF tika izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas līdzekļu pārvietojumam;
  6. tomēr norāda, ka, lai izmantotu EGF līdzekļus attiecībā uz šo pieteikumu, maksājumu apropriācijas pārvietos no MVU un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskajiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu programmas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk nepieciešams;
  7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot vispārēju to programmu un dažādu citu instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
  8. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kurā saskaņā ar Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, veikta atbilstības kritēriju analīze un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
  9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  10. uzdod priekšsēdētājam kopā ar Padomes priekšsēdētāju parakstīt šo lēmumu un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un tās pielikumu Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

xxxx. gada xx. xx

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Slovēnijas pieteikums EGF/2010/014 SI/Mura)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izveidoja, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Slovēnija 2010. gada 28. aprīlī iesniedza pieteikumu par EGF izmantošanu attiecībā uz atlaišanas gadījumiem uzņēmumā *Mura* un 2010. gada 24. jūnijā pieteikumu papildināja, iesniedzot jaunu informāciju. Šis pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. pantā minētajām prasībām par finansiālo ieguldījumu noteikšanu, tādēļ Komisija ierosina izmantot summu EUR 2 247 940 apmērā.
- (5) Tādēļ EGF būtu jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Slovēnijas iesniegto pieteikumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu, lai piešķirtu EUR 2 247 940 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Heidelberger Druckmaschinen AG / Vācija

P7_TA(2010)0456

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2010/018 DE/Heidelberg Druckmaschinen) (COM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))

(2012/C 169 E/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0568 – C7-0332/2010),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0337/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, paredzot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;
- D. tā kā Vācija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 1 181 darbinieka atlaišanu uzņēmuma *Heidelberger Druckmaschinen*, kas darbojas iespiediekārtu ražošanas nozarē Bādenē-Virtembergā, četrās ražotnēs;
- E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
  2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai veicinātu darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaisto darba ņēmēju atgriešanos darba tirgū;
  3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz no jauna integrēties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  4. atzīmē, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kas finansējams no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām, tostarp novērtējumu par to, kā šie pagaidu un individualizētie pakalpojumi ietekmē atlaisto darba ņēmēju ilgtermiņa reintegrāciju darba tirgū;
  5. atzinīgi vērtē to, ka attiecībā uz EGF līdzekļu piesaisti Komisija ir ierosinājusi alternatīvu maksājumu apropriācijas avotu, kas nav neizmantojie ESF līdzekļi, ņemot vērā vairākkārtējus Eiropas Parlamenta atgādinājumus, ka EGF tika izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas līdzekļu pārvietojumiem;
  6. tomēr norāda, ka, lai izmantotu EGF līdzekļus attiecībā uz šo pieteikumu, maksājumu apropriācijas pārvietos no MVU un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskajiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu programmas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk nepieciešams;
  7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot vispārēju to programmu un dažādu citu instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
  8. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kurā saskaņā ar Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, veikta atbilstības kritēriju analīze un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
  9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  10. uzdod priekšsēdētājam kopā ar Padomes priekšsēdētāju parakstīt šo lēmumu un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un tās pielikumu Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

xxxx. gada xx. xx

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izveidoja, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Vācija 2010. gada 27. maijā iesniedza pieteikumu par EGF izmantošanu attiecībā uz atlaišanas gadījumiem uzņēmumā *Heidelberger Druckmaschinen* un 2010. gada 1. jūlijā pieteikumu papildināja, iesniedzot jaunu informāciju. Šis pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. pantā minētajām prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Tādēļ Komisija ierosina izmantot summu EUR 8 308 555 apmērā.
- (5) Tādēļ EGF būtu jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Vācijas iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu, lai piešķirtu EUR 8 308 555 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Wielkopolskie Automotive / Polija

P7_TA(2010)0457

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive) (COM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))

(2012/C 169 E/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0616 – C7-0347/2010),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0359/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, paredzot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- D. tā kā Polija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 590 darbinieku atlaišanu no darba divos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 29. nodaļas (Automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošana) nozarē NUTS II reģionā Lielpolijas (*Wielkopolskie*) vojevodistē;
- E. tā kā pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
  2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaistie darba ņēmēji no jauna iekļautos darba tirgū;
  3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaistiem darba ņēmējiem no jauna iekļauties darba tirgū; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  4. atzīmē, ka informācija, kura sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kas finansējams no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
  5. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākiem Eiropas Parlamenta atgādinājumiem, proti, ka EGF ir izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ līdzekļu pārvietojumiem ir jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas, Komisija saistībā ar EGF līdzekļu izmantošanu maksājumu apropriācijām ir ierosinājusi izmantot alternatīvu avotu, kas nav neizlietotie Eiropas Sociālā fonda līdzekļi;
  6. tomēr norāda — lai izmantotu EGF līdzekļus šim konkrētajam pieteikumam, maksājumu apropriācijas pārvietos no mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskajiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu pamatprogrammas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk nepieciešams;
  7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot to programmu un dažādu citu instrumentu vispārēju izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
  8. atzinīgi vērtē jauno Komisijas priekšlikuma formu, kur atbilstoši Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, analizēti atbilstības kritēriji un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
  9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  10. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

XXX

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darbaņēmējiem, kuri atlaisti no darba, jo globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darbaņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF var izmantot, nepārsniedzot maksimālo summu EUR 500 miljonu gadā.
- (4) Polija 2010. gada 5. februārī iesniedza pieteikumu EGF izmantošanai saistībā ar darbinieku skaita samazināšanu divos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 29. nodaļas (Automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošana) nozarē NUTS II reģionā Lielpolijas (*Wielkopolskie*) vojevodistē (PL41), un vēl līdz 2010. gada 6. jūlijam sniedza ar pieteikumu saistītu papildu informāciju. Pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. panta prasībām par finansiālu ieguldījuma noteikšanu. Ņemot to vērā, Komisija ierosina izmantot EUR 633 077.
- (5) Tādēļ ir jāizmanto EGF, lai nodrošinātu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Polijas iesniegto pieteikumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu izmanto, lai piešķirtu EUR 633 077 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Aragón - Retail trade / Spānija

P7_TA(2010)0458

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade) (COM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))

(2012/C 169 E/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0615 – C7-0346/2010),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0358/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, paredzot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atļautiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- D. tā kā Spānija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 1 154 darbinieku atlaišanu no darba 593 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 47. nodaļas (Mazumtirdzniecība, izņemot automobiļus un motociklus) nozarē NUTS II Aragonas reģionā;
- E. tā kā pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
  2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaistie darba ņēmēji no jauna iekļautos darba tirgū;
  3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaistiem darba ņēmējiem no jauna iekļauties darba tirgū; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  4. atzīmē, ka informācija, kura sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kas finansējams no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
  5. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākiem Eiropas Parlamenta atgādinājumiem, proti, ka EGF ir izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ līdzekļu pārvietojumiem ir jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas, Komisija saistībā ar EGF līdzekļu izmantošanu maksājumu apropriācijām ir ierosinājusi izmantot alternatīvu avotu, kas nav neizlietotie Eiropas Sociālā fonda līdzekļi;
  6. tomēr norāda — lai izmantotu EGF līdzekļus šim konkrētajam pieteikumam, maksājumu apropriācijas pārvietos no mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskajiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu pamatprogrammas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk nepieciešams;
  7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot to programmu un dažādu citu instrumentu vispārēju izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
  8. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kur atbilstoši Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, analizēti atbilstības kritēriji un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
  9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  10. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

xxx

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba, jo globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF var izmantot, nepārsniedzot maksimālo summu EUR 500 miljonu gadā.
- (4) Spānija 2010. gada 6. maijā iesniedza pieteikumu EGF izmantošanai saistībā ar darbinieku skaita samazināšanu 593 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 47. nodaļas (Mazumtirdzniecība, izņemot automobiļus un motociklus) nozarē NUTS II Aragonas reģionā (ES24), un vēl līdz 2010. gada 1. jūlijam sniedza ar pieteikumu saistītu papildu informāciju. Pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. panta prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Ņemot to vērā, Komisija ierosina izmantot EUR 1 560 000.
- (5) Tādēļ ir jāizmanto EGF, lai nodrošinātu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Spānijas iesniegto pieteikumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu izmanto, lai piešķirtu EUR 1 560 000 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Comunidad Valenciana - Textiles / Spānija

P7_TA(2010)0459

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles) (COM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))

(2012/C 169 E/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0613 – C7-0345/2010),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0357/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atļautiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- D. tā kā Spānija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 350 darbinieku atlaišanu no darba 143 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 13. nodaļas (Tekstilizstrādājumu ražošana) nozarē NUTS II reģionā Valensijas apgabalā;
- E. tā kā pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
  2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaistie darba ņēmēji no jauna iekļautos darba tirgū;
  3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaistiem darba ņēmējiem no jauna iekļauties darba tirgū; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  4. atzīmē, ka informācija, kura sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kas finansējams no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
  5. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākiem Eiropas Parlamenta atgādinājumiem, proti, ka EGF ir izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ līdzekļu pārvietojumiem ir jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas, Komisija saistībā ar EGF līdzekļu izmantošanu maksājumu apropriācijām ir ierosinājusi izmantot alternatīvu avotu, kas nav neizlietotie Eiropas Sociālā fonda līdzekļi;
  6. tomēr norāda — lai izmantotu EGF līdzekļus šim konkrētajam pieteikumam, maksājumu apropriācijas pārvietos no mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskajiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu pamatprogrammas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk nepieciešams;
  7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot vispārēju to programmu un dažādu citu instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
  8. atzinīgi vērtē jauno Komisijas priekšlikuma formu, kur atbilstoši Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, analizēti atbilstības kritēriji un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
  9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  10. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

xxx

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/009 ES/*Comunidad Valenciana Textiles*)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri ir atlaisti no darba, jo globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF var izmantot, nepārsniedzot maksimālo summu EUR 500 miljonu gadā.
- (4) Spānija 2010. gada 22. martā iesniedza pieteikumu EGF izmantošanai saistībā ar darbinieku skaita samazināšanu 143 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 13. nodaļas (Tekstilizstrādājumu ražošana) nozarē NUTS II reģionā Valensijas apgabalā (ES52), un vēl līdz 2010. gada 17. jūnijam sniedza ar pieteikumu saistītu papildu informāciju. Pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. panta prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Ņemot to vērā, Komisija ierosina izmantot EUR 2 059 466.
- (5) Tādēļ ir jāizmanto EGF, lai nodrošinātu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Spānijas iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu izmanto, lai piešķirtu EUR 2 059 466 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Comunidad Valenciana - Natural Stone / Spānija

P7_TA(2010)0460

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone) (COM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))

(2012/C 169 E/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0617 – C7-0344/2010),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0356/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, paredzot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atļautiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- D. tā kā Spānija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 300 darbinieku atlaišanu no darba 66 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 23. nodaļas (Nemetālisko minerālu izstrādājumu ražošana) nozarē NUTS II reģionā Valensijas apgabalā;
- E. tā kā pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
  2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaistie darba ņēmēji no jauna iekļautos darba tirgū;
  3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu darbinieku skaita samazināšanas dēļ atlaistiem darba ņēmējiem no jauna iekļauties darba tirgū; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  4. atzīmē, ka informācija, kura sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kas finansējams no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
  5. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākiem Eiropas Parlamenta atgādinājumiem, proti, ka EGF ir izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ līdzekļu pārvietojumiem ir jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas, Komisija saistībā ar EGF līdzekļu izmantošanu maksājumu apropriācijām ir ierosinājusi izmantot alternatīvu avotu, kas nav neizlietotie Eiropas Sociālā fonda līdzekļi;
  6. tomēr norāda — lai izmantotu EGF līdzekļus šim konkrētajam pieteikumam, maksājumu apropriācijas pārvietos no mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskajiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu pamatprogrammas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk nepieciešams;
  7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot to programmu un dažādu citu instrumentu vispārēju izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
  8. atzinīgi vērtē jauno Komisijas priekšlikuma formu, kur atbilstoši Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, analizēti atbilstības kritēriji un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
  9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  10. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

XXX

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darbaņēmējiem, kuri atlaisti no darba, jo globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darbaņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF var izmantot, nepārsniedzot maksimālo summu EUR 500 miljonu gadā.
- (4) Spānija 2010. gada 9. martā iesniedza pieteikumu EGF izmantošanai saistībā ar darbinieku skaita samazināšanu 66 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 23. nodaļas (Nemetālisko minerālu izstrādājumu ražošana) nozarē NUTS II reģionā Valensijas apgabalā (ES52), un vēl līdz 2010. gada 25. maijam sniedza ar pieteikumu saistītu papildu informāciju. Pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. panta prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Ņemot to vērā, Komisija ierosina izmantot EUR 1 422 850.
- (5) Tādēļ ir jāizmanto EGF, lai nodrošinātu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Spānijas iesniegto pieteikumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu izmanto, lai piešķirtu EUR 1 422 850 saistību un maksājumu apriņķos.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Lear/Spānija

P7_TA(2010)0461

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/023 ES/Lear) (COM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))

(2012/C 169 E/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0625 – C7-0360/2010),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0351/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, paredzot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- D. tā kā Spānija ir pieprasījusi palīdzību saistībā ar 508 darbinieku atlaišanu autobūves uzņēmumā *Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal*;
- E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
  2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, īslaicīgu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darbiniekiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai veicinātu atlaisto darba ņēmēju atgriešanos darba tirgū;
  3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū konkrētiem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  4. atzīmē, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kas finansējams no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina iesniegt minēto datu salīdzinošo novērtējumu arī gada pārskatā, tostarp novērtējumu par to, kā šie pagaidu un individualizētie pakalpojumi ietekmē atlaisto darba ņēmēju ilgtermiņa reintegrāciju darba tirgū;
  5. atzinīgi vērtē to, ka attiecībā uz EGF līdzekļu piesaisti Komisija ir ierosinājusi alternatīvu maksājumu apropriāciju avotu, kas nav neizmantojie Eiropas Sociālā fonda līdzekļi, ņemot vērā vairākkārtējus Eiropas Parlamenta atgādinājumus, ka EGF ir izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem, un ka tādēļ jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas līdzekļu pārvietojumam;
  6. tomēr norāda, ka, lai izmantotu EGF līdzekļus saistībā ar šo pieteikumu, maksājumu apropriācijas pārvietos no MVU un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu pamatprogrammas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk pieprasīts;
  7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot to programmu un dažādu citu instrumentu vispārēju izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
  8. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kurā saskaņā ar Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, veikta atbilstības kritēriju analīze un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
  9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  10. uzdod priekšsēdētājam kopā ar Padomes priekšsēdētāju parakstīt šo lēmumu un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

XXX

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/023 ES/Lear)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izveidoja, lai sniegtu papildu atbalstu darbaņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darbaņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Spānija 2010. gada 23. jūlijā iesniedza pieteikumu izmantot EGF līdzekļus saistībā ar atļaušanas gadījumiem uzņēmumā *Lear* un 2010. gada 10. augustā iesniedza papildu informāciju. Šis pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. pantā minētajām prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Tādēļ Komisija ierosina šajā nolūkā piešķirt EUR 382 200.
- (5) Tādēļ EGF līdzekļi ir jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Spānijas iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļus, lai piešķirtu EUR 382 200 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

....

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — H. Cegielski-Poznań / Polija

P7_TA(2010)0462

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2010/006 PL/ H. Cegielski-Poznań) (COM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))

(2012/C 169 E/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0631 – C7-0361/2010),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0352/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, paredzot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atļautiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- D. tā kā Polija ir pieprasījusi palīdzību saistībā ar 189 darbinieku atlaišanu uzņēmumā *H. Cegielski-Poznań* un četros piegādes uzņēmumos, kas ražo dīzeļdzinējus kuģiem;
- E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
  2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, īslaicīgu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darbiniekiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai veicinātu atlaisto darba ņēmēju atgriešanos darba tirgū;
  3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū konkrētiem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  4. atzīmē, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kas finansējams no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina iesniegt minēto datu salīdzinošo novērtējumu arī gada pārskatā, tostarp novērtējumu par to, kā šie pagaidu un individualizētie pakalpojumi ietekmē atlaisto darba ņēmēju ilgtermiņa reintegrāciju darba tirgū;
  5. atzinīgi vērtē to, ka attiecībā uz EGF līdzekļu piesaisti Komisija ir ierosinājusi alternatīvu maksājumu apropriāciju avotu, kas nav neizmantotie Eiropas Sociālā fonda (ESF) līdzekļi, ņemot vērā vairākkārtējus Eiropas Parlamenta atgādinājumus, ka EGF ir izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem, un ka tādēļ jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas līdzekļu pārvietojumam;
  6. tomēr norāda, ka, lai izmantotu EGF līdzekļus saistībā ar šo pieteikumu, maksājumu apropriācijas pārvietos no MVU un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu pamatprogrammas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk pieprasīts;
  7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot to programmu un dažādu citu instrumentu vispārēju izvērtējumu, kuri izveidoti ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
  8. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kurā saskaņā ar Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, veikta atbilstības kritēriju analīze un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
  9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  10. uzdod priekšsēdētājam kopā ar Padomes priekšsēdētāju parakstīt šo lēmumu un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

xxx

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2010/006 PL/ H. Cegielski-Poznań)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izveidoja, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Polija 2010. gada 8. martā iesniedza pieteikumu izmantot EGF līdzekļus saistībā ar atļaušanas gadījumiem uzņēmumā *H.Cegielski-Poznań Poland S.A.* un līdz 2010. gada 10. augustam iesniedza papildu informāciju. Šis pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. pantā minētajām prasībām par finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Tādēļ Komisija ierosina šajā nolūkā piešķirt EUR 114 250.
- (5) Tādēļ EGF līdzekļi ir jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Polijas iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļus, lai piešķirtu EUR 114 250 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Direktīvas 2003/109/EK darbības jomas paplašināšana, iekļaujot tajā starptautiski aizsargātas personas ***I

P7_TA(2010)0463

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiski aizsargātas personas (COM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))

(2012/C 169 E/32)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2007)0298),
- ņemot vērā EK līguma 63. panta 3. un 4. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0196/2007),
- ņemot vērā tā 2008. gada 23. aprīļa nostāju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 79. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktus,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2010. gada 18. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0347/2010),

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;

2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;

⁽¹⁾ OV C 259 E, 29.10.2009., 126. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2007)0112

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 14. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko groza Padomes Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiski aizsargātas personas

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/51/ES.)

Eiropas Savienības un Gruzijas nolīgums par vīzu atvieglotu izsniegšanu ***

P7_TA(2010)0464

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gruziju par vīzu atvieglotu izsniegšanu (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))

(2012/C 169 E/33)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (11324/2010),
- ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Gruziju par vīzu atvieglotu izsniegšanu (10304/2010),
- ņemot vērā Padomes lūgumu sniegt piekrišanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0391/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0345/2010),

1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Gruzijas valdībai un parlamentam.
-

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

Sadarbības koordinatoru tīkla izveide imigrācijas jomā ***I

P7_TA(2010)0469

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 377/2004 par sadarbības koordinatoru tīkla izveidi imigrācijas jomā (COM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))

(2012/C 169 E/34)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0322),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 63. panta pirmās daļas 3. punkta b) apakšpunktu un 66. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0055/2009),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu, 74. pantu un 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu,
  - ņemot vērā 2010. gada 1. decembra vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0342/2010),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

P7_TC1-COD(2009)0098

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 14. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 377/2004 par sadarbības koordinatoru tīkla izveidi imigrācijas jomā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 493/2011.)

Eiropas aizsardzības rīkojums ***I

P7_TA(2010)0470

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par iniciatīvu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par Eiropas aizsardzības rīkojumu (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(2012/C 169 E/35)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā dalībvalstu grupas iniciatīvu (00002/2010),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 76. panta b) punktu, 82. panta 1. punkta otrās daļas d) punktu un 289. panta 4. punktu, ar kuru saskaņā Padome ir iesniegusi Parlamentam tiesību akta projektu (C7-0006/2010),
  - ņemot vērā Līguma par ES darbību 294. panta 3. un 15. punktu;
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ieteikto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu iesniedzis dalībvalsts parlaments un kurā apgalvots, ka tiesību akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
  - ņemot vērā valstu parlamentu sniegto ieguldījumu tiesību akta projekta izstrādē,
  - ņemot vērā Reglamenta 37., 44. un 55. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas kopīgās sanāksmes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0354/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

P7_TC1-COD(2010)0802

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 14. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 1. punkta **a)** un **d)** apakšpunktu,

ņemot vērā Beļģijas Karalistes, Bulgārijas Republikas, Igaunijas Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas, Ungārijas Republikas, Polijas Republikas, Portugāles Republikas, Rumānijas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes iniciatīvu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir sev izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 82. panta 1. punktā noteikts, ka tiesiskā sadarbība krimināllietās Savienībā pamatojas uz tiesas spriedumu un lēmumu savstarpējas atzišanas principu.
- (3) Saskaņā ar Stokholmas programmu, ko Eiropadome pieņēma 2009. gada 10. un 11. decembra sanāsmē, savstarpēju atzišanu var attiecināt uz visiem tiesas spriedumu un lēmumu veidiem, kuri atkarībā no tiesību sistēmas var būt spriedumi un lēmumi krimināllietās vai administratīvajās lietās. **Tā arī aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt to, kā uzlabot tiesību aktus un praktiskus atbalsta pasākumus, lai aizsargātu noziegumos cietušās personas.** Programmā arī norādīts, ka noziegumā cietušajiem var piedāvāt īpašus aizsardzības pasākumus, kuriem vajadzētu būt spēkā Savienībā. **Šī direktīva veido daļu no saskaņotu un vispusīgu pasākumu kopuma attiecībā uz noziegumos cietušo personu tiesībām.**
- (4) Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. novembra rezolūcijā **par vardarbības pret sievietēm izskaušanu dalībvalstīs ir aicinātas uzlabot tiesību aktus un politikas virzienus, lai cīnītos pret dažāda veida vardarbību pret sievietēm un rīkotos tā, lai tiktu novērsti vardarbības pret sievietēm cēloņi, īstenojot arī profilaktiskus pasākumus, un aicina Savienību nodrošināt visām vardarbībā cietušajām personām tiesības saņemt palīdzību un atbalstu.** Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. februāra rezolūcijā **par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) pausts atbalsts priekšlikumam ieviest uz cietušajām personām attiecināmu Eiropas aizsardzības rīkojumu.**
- (5) Kopējā tiesiskuma telpā bez iekšējām robežām ir jānodrošina, lai aizsardzība, ko **fiziskai** personai nodrošina vienā dalībvalstī, saglabātos un turpinātos jebkurā citā dalībvalstī, uz ko persona pārvietojas vai ir pārvietojusies. Tāpat būtu jānodrošina, lai Savienības pilsoņu tiesību brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā likumīga izmantošana saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 2. punktu un LESD 21. pantu neizraisītu to **aizsardzības** zaudēšanu.
- (6) Lai sasniegtu šos mērķus, ar šo direktīvu būtu jāparedz noteikumi, ar kuriem aizsardzību, kas izriet no **konkrētiem** aizsardzības **pasākumiem**, kuri pieņemti saskaņā ar vienas dalībvalsts ("izdevējas valsts") tiesību aktiem, var attiecināt uz citu dalībvalsti, **kurā** aizsargātā persona **nolemj dzīvot vai uzturēties** ("izpildītāja valsts") **█**.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra nostāja.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- (7) Šajā direktīvā ir ņemtas vērā dalībvalstu atšķirīgās tiesiskās tradīcijas, kā arī tas, ka efektīvu aizsardzību var nodrošināt ar aizsardzības rīkojumiem, ko izdevusi iestāde, kas nav krimināltiesa. Šī direktīva neparedz pienākumus grozīt valstu sistēmas, lai pieņemtu aizsardzības pasākumus.
- (8) Šī direktīva attiecas uz aizsardzības pasākumiem, kuri paredzēti, lai personu aizsargātu pret citas personas noziedzīgu darbību, kas var jebkādā veidā apdraudēt tās dzīvību, fizisko, psiholoģisko un seksuālo neaizskaramību, piemēram, nepieļaujot nekādu uzskatīšanu, kā arī lai aizsargātu tās cieņu vai personas brīvību, piemēram, novēršot nolaupīšanu, izsekošanu un cita veida netiešu ietekmēšanu, kā arī lai novērstu jaunas noziedzīgas darbības vai mazinātu agrāk izdarītu noziedzīgu nodarījumu sekas. Šīs aizsargātās personas personīgās tiesības atbilst pamatvērtībām, ko atzīst un aizsargā visās dalībvalstīs. Ir svarīgi uzsvērt, ka šī direktīva attiecas uz aizsardzības pasākumiem, kas paredzēti nevis tikai to personu aizsardzībai, kuras cietušas vardarbībā dzimuma dēļ, bet visu cietušo personu aizsardzībai, ņemot vērā ikviena attiecīgā nozieguma īpatnības.
- (9) Šī direktīva attiecas uz aizsardzības pasākumiem, kurus neatkarīgi no to veida — vai nu tie ir krimināltiesiski, civiltiesiski vai administratīvi aizsardzības pasākumi — pieņem tiesu iestāde vai līdzīga iestāde saistībā ar kriminālprocesu vai saistībā ar jebkādu citu tiesvedību par darbībām, kuras izskatītas vai varētu būt izskatītas tiesvedībā tiesā ar jurisdikciju krimināllietās.
- (10) Šo direktīvu ir paredzēts piemērot aizsardzības pasākumiem, kurus pieņem, lai aizstāvētu noziegumos cietušās personas vai iespējamās cietušās personas; direktīva nebūtu jāpiemēro pasākumiem, kuri pieņemti, lai aizsargātu lieciniekus.
- (11) Ja aizsardzības pasākumu, kā noteikts šajā direktīvā, pieņem, lai aizsargātu galvenās aizsargātās personas radnieku, Eiropas aizsardzības rīkojumu var pieprasīt un izdot arī attiecībā uz šo radnieku, ievērojot šajā direktīvā noteiktos nosacījumus.
- (12) Ikvienš pieprasījums par Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanu jāapstrādā pietiekami ātri, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, tostarp jautājuma steidzamību, aizsargātās personas paredzamo ierašanās datumu izpildītājas valsts teritorijā un, ja iespējams, aizsargātās personas apdraudējuma pakāpi.
- (13) Ja saskaņā ar šo direktīvu ir jāsniedz informācija personai, kas rada apdraudējumu, vai aizsargātajai personai, būtu jāinformē arī attiecīgās personas aizbildnis vai pārstāvis, ja tāds ir. Pienācīga uzmanība būtu jāpievērš arī tam, ka tiesvedības laikā aizsargātajai personai, personai, kas rada apdraudējumu, vai šādu personu pārstāvjiem ir jāsaņem informācija viņiem saprotamā valodā, kā noteikts šajā direktīvā.
- (14) Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanas un atzīšanas procedūru laikā kompetentajām iestādēm būtu jāpievērš pienācīga uzmanība cietušo personu, tostarp jo īpaši mazāk aizsargātu personu, piemēram, nepilngadīgo vai personu ar invaliditāti, vajadzībām.
- (15) Lai piemērotu šo direktīvu, aizsardzības pasākumu var noteikt pēc sprieduma pieņemšanas, kā definēts 2. pantā Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumā 2008/947/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai ⁽¹⁾, vai pēc lēmuma par pārraudzības pasākumiem, kā definēts 4. pantā Padomes 2009. gada 23. oktobra Pamatlēmumā 2009/829/TI, ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 337, 16.12.2008., 102. lpp.

⁽²⁾ OV L 294, 11.11.2009., 20. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- (16) *Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 2. punktu personai, kas rada apdraudējumu, būtu jāsniedz iespēja tikt uzklautai un apstrīdēt aizsardzības pasākumu vai nu procedūrā, kurā pieņem aizsardzības pasākumu, vai pirms Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanas.*
- (17) *Lai novērstu jauna nozieguma izdarīšanu pret cietušo izpildītājā valstī, būtu jānodrošina tiesiskais pamats, lai minētā valsts varētu atzīt izdevējā valstī iepriekš pieņemtu lēmumu par labu cietušajam, vienlaicīgi novēršot nepieciešamību cietušajam sākt jaunu procedūru vai atkārtoti sniegt pierādījumus izpildītājā valstī, it kā izdevējā valstī nebūtu pieņemts lēmums. Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšana izpildītājā valstī paredz, inter alia,, ka šis valsts kompetentā iestāde saskaņā ar šajā direktīvā izklāstītiem ierobežojumiem pieņem izdevējā valstī paredzētu aizsardzības pasākumu pastāvēšanu un spēkā esamību, atzīst Eiropas aizsardzības rīkojumā aprakstītos faktiskos apstākļus un piekrīt, ka aizsardzība ir jānodrošina un būtu jānodrošina arī turpmāk saskaņā ar tās tiesību aktiem.*
- (18) *Šajā direktīvā ir konkrēts skaits pienākumu vai aizliegumu, un, ja izdevēja valsts tos nosaka un ietver Eiropas aizsardzības rīkojumā, tie izpildītājā valstī būtu jāatzīst un jāsteno, ievērojot šajā direktīvā izklāstītos ierobežojumus. Valsts līmenī var būt arī cita veida aizsardzības pasākumi, tādi kā personas, kas rada apdraudējumu, pienākums uzturēties noteiktā vietā, ja to paredz valsts tiesību akti. Šādus pasākumus var īstenot izdevējā valstī saskaņā ar procedūru, kuras rezultātā pieņem kādu no aizsardzības pasākumiem, kas saskaņā ar šo direktīvu var būt pamats Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanai.*
- (19) *Tā kā kompetence izdot un piemērot aizsardzības pasākumus dalībvalstīs ir dažādām iestādēm (civiltiesību, krimināltiesību vai administratīvām), būtu pareizi šajā direktīvā paredzēt dalībvalstu sadarbības mehānisma lielu elastību. Tādēļ izpildītājās valsts kompetentajai iestādei nav vienmēr jāparedz tādi paši aizsardzības pasākumi kā tie, kas pieņemti izdevējā valstī, bet tai ir noteikta rīcības brīvība pieņemt jebkādus pasākumus, ko tā saskaņā ar saviem tiesību aktiem līdzīgā gadījumā uzskata par pareiziem un piemērotiem, lai aizsargājamajai personai arī turpmāk nodrošinātu aizsardzību, ņemot vērā aizsardzības pasākumu, kas pieņemts izdevējā valstī un kas aprakstīts Eiropas aizsardzības rīkojumā.*
- (20) *Pie pienākumiem vai aizliegumiem, uz ko attiecas šī direktīva, pieder arī pasākumi, kas paredzēti, lai ierobežotu personiskus vai attālinātus kontaktus starp aizsargājamo personu un personu, kas rada apdraudējumu, piemēram, attiecinot uz šādiem kontaktiem konkrētus nosacījumus vai nosakot saziņas satura ierobežojumus.*
- (21) *Izpildītājās valsts kompetentajai iestādei būtu jāinformē persona, kas rada apdraudējumu, izdevējas valsts kompetentā iestāde un aizsargātā persona par ikvienu pasākumu, kas īstenots, pamatojoties uz Eiropas aizsardzības rīkojumu. Paziņojumā personai, kas rada apdraudējumu, pienācīgi būtu jāņem vērā aizsargātās personas intereses, t. i., nedrīkst atklāt aizsargātās personas adresi vai citu kontaktinformāciju. Paziņojumā šādu informāciju nevajadzētu iekļaut, un ir jāparedz, ka personai, kas rada apdraudējumu, noteiktajā pienākumu vai aizliegumu īstenošanas pasākumā nav norādīta ne adrese, ne cita kontaktinformācija.*
- (22) *Ja izdevējas valsts kompetentā iestāde atsauc Eiropas aizsardzības rīkojumu, izpildītājās valsts kompetentajai iestādei būtu jāizbeidz pasākumi, ko tā ir pieņēmusi, lai īstenotu Eiropas aizsardzības rīkojumu, ar to saprotot, ka izpildītājās valsts kompetentā iestāde patstāvīgi un atbilstoši savas valsts tiesību aktiem var pieņemt jebkādus valsts tiesību aktos paredzētus aizsardzības pasākumus, lai aizsargātu attiecīgo personu.*
- (23) *Ņemot vērā to, ka šī direktīva attiecas uz situācijām, kurās uz citu dalībvalsti pārvietojas aizsargātā persona, tās noteikumu izpilde neietver nekādu pilnvaru nodošanu izpildītājai valstij attiecībā uz pamatsankcijām, atliktām, alternatīvām, nosacītām vai sekundārām sankcijām vai attiecībā uz aizsardzības pasākumiem, kas piemēroti personai, kura rada apdraudējumu, ja šī persona turpina dzīvot valstī, kas noteikusi aizsardzības pasākumu.*

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- (24) Lai īstenotu praksē pasākumus, kas pieņemti, piemērojot šo direktīvu, attiecīgā gadījumā vajadzētu būt iespējai izmantot elektroniskus līdzekļus saskaņā ar valstu tiesību aktiem un procedūrām.
- (25) Aizsargātās personas aizsardzības nodrošināšanā iesaistītām iestādēm savstarpēji sadarbojoties, izpildītājas valsts kompetentajai iestādei būtu jāpaziņo izdevējas valsts kompetentajai iestādei par visiem to pasākumu pārkāpumiem, kuri pieņemti izpildītājā valstī, lai nodrošinātu Eiropas aizsardzības rīkojuma izpildi. Šāds paziņojums ļautu izdevējas valsts kompetentajai iestādei uzreiz pieņemt lēmumu par piemērotu rīcību attiecībā uz aizsardzības pasākumu, ko valsts nosaka personai, kas rada apdraudējumu. Vajadzības gadījumā šāda rīcība var būt saistīta ar brīvības atņemšanas pasākuma piemērošanu, aizstājot ar brīvības atņemšanu nesaistīto pasākumu, kas sākotnēji tika pieņemts kā, piemēram, alternatīva preventīvai aizturēšanai vai nosacītas soda atlikšanas sekas. Tā kā ar lēmumu nav paredzēts ex novo uzlikt sankcijas par jauna noziedzīga nodarījuma pastrādāšanu, ir skaidrs, ka izpildītājai valstij vajadzības gadījumā nav liegta iespēja uzlikt par kriminālnoziedzuma vai citāda noziedzuma pastrādāšanu paredzētas sankcijas, ja ir pārkāpti pasākumi, kas pieņemti, lai izpildītu Eiropas aizsardzības rīkojumu.
- (26) Ievērojot dalībvalstu atšķirīgās tiesiskās tradīcijas, gadījumos, kad izpildītājā valstī lietā, kas būtu līdzīga Eiropas aizsardzības rīkojumā aprakstītajiem faktiskajiem apstākļiem, nebūtu pieejami nekādi aizsardzības pasākumi, izpildītājas valsts kompetentajai iestādei būtu par visiem tai zināmajiem Eiropas aizsardzības rīkojumā aprakstītā aizsardzības pasākuma pārkāpumiem jāziņo izdevējas valsts kompetentajai iestādei.
- (27) Lai panāktu šīs direktīvas netraucētu piemērošanu katrā konkrētā gadījumā, izdevējas valsts un izpildītājas valsts kompetentajām iestādēm sava kompetence būtu jāīsteno saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, ņemot vērā ne bis in idem principu.
- (28) Aizsargātajai personai nebūtu jāsedz tādas Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas izmaksas, kas nav samērīgas salīdzinājumā ar izmaksām līdzīgā lietā tās valstī. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas aizsargātajai personai nevajadzētu sākt valsts tiesvedību, lai tiešā saistībā ar Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanu no izpildītājas iestādes saņemtu lēmumu par jebkāda tāda pasākuma piemērošanu, kuru iespējams piemērot saskaņā ar valsts tiesību aktiem līdzīgā lietā, lai nodrošinātu aizsargātās personas aizsardzību.
- (29) Ņemot vērā savstarpējas atzīšanas principu, kas ir šīs direktīvas pamatā, dalībvalstīm būtu jāveicina pēc iespējas plašāki tiešie kontakti starp kompetentajām iestādēm šā instrumenta piemērošanā.
- (30) Neskarot tiesu neatkarību un tiesu iestāžu sistēmas organizatoriskās atšķirības Savienībā, dalībvalstīm būtu jāapsver prasīt, lai personas, kas atbild par Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanas vai atzīšanas procedūrās iesaistīto tiesnešu, prokuroru, policijas un tiesu iestāžu darbinieku apmācību, nodrošinātu šīm minētajām personām atbilstošu apmācību, ņemot vērā šīs direktīvas mērķus.
- (31) Lai atvieglotu šīs direktīvas piemērošanas novērtējumu, dalībvalstīm būtu jādara zināma Komisijai attiecīga informācija par valsts procedūru piemērošanu saistībā ar Eiropas aizsardzības rīkojumu, informējot vismaz par pieprasīto, izdoto un/vai atzīto Eiropas aizsardzības rīkojumu skaitu. Šajā sakarībā būtu noderīga arī cita veida informācija, piemēram, par attiecīgajiem noziedzumu veidiem.
- (32) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, aizsargāt apdraudētās personas, dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt, darbojoties vienpusēji, attiecīgo situāciju pārrobežu rakstura dēļ, un to, ka mēroga un iespējamās iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. panta minēto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar šajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- (33) Ar šo direktīvu būtu jāsekmē apdraudētu personu aizsardzība, tādējādi papildinot, bet neskarot instrumentus, kas jau darbojas šajā jomā, piemēram, Padomes Pamatlēmumu 2008/947/TI un Padomes Pamatlēmumu 2009/829/TI.
- (34) Ja uz lēmumu par aizsardzības pasākumu attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾, Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību ⁽²⁾ vai Hāgas 1996. gada konvencija par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem ⁽³⁾, tad šāda lēmuma atzīšana un izpilde jāveic saskaņā ar attiecīgā juridiskā instrumenta noteikumiem.
- (35) Dalībvalstīm un Komisijai attiecīgos gadījumos informācija par Eiropas aizsardzības rīkojumu būtu jāiekļauj pašreizējās izglītošanas un informācijas palielināšanas kampaņās par noziegumos cietušo personu aizsardzību.
- (36) Personas dati, ko apstrādā, īstenojot šo direktīvu, būtu jāaizsargā saskaņā ar Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās ⁽⁴⁾, un saskaņā ar principiem, kas ir ietverti visu dalībvalstu ratificētajā Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijā par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz automatisku personas datu apstrādi.
- (37) Šajā direktīvā būtu jāievēro pamattiesības, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, ievērojot LES 6. pantu.
- (38) Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstis tiek aicinātas ņemt vērā Konvencijā par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu ietvertās tiesības un principus,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

Šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi, kas tiesu vai līdzīgām iestādēm dalībvalstī, kurā ir izdots kāds aizsardzības pasākums, aizsargājot kādu personu no citas personas noziedzīgas darbības, kas var apdraudēt viņas dzīvību, fizisko vai psiholoģisko integritāti un cieņu, personas brīvību vai seksuālo integritāti, ļauj izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu, lai kompetenta iestāde citā dalībvalstī turpinātu aizsargāt konkrēto personu šīs dalībvalsts teritorijā, pēc tam, kad izdevējā valstī ir veikta darbība, par ko tiesa, kurai ir jurisdikcija jo īpaši krimināllietās, ir sākusi vai varētu sākt kriminālprocesi.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas.

⁽¹⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 151, 11.6.2008., 39. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- 1) "Eiropas aizsardzības rīkojums" ir **lēmums, ko pieņēmusi kādas dalībvalsts tiesu iestāde vai līdzīga iestāde saistībā ar aizsardzības pasākumu, uz kuru pamatojoties citas dalībvalsts tiesu iestāde vai līdzīga iestāde pieņem jebkādu attiecīgu pasākumu vai pasākumus saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem, lai turpinātu nodrošināt aizsargātās personas aizsardzību.**
- 2) "Aizsardzības pasākums" ir **lēmums, kuru pieņēmusi izdevēja valsts saskaņā ar savām tiesībām un procedūrām un ar kuru personai, kas rada apdraudējumu, piemēro vienu vai vairākus 5. pantā minētos pienākumus vai aizliegumus aizsargātās personas interesēs, lai viņu aizsargātu no noziedzīgas darbības, kas var apdraudēt viņas dzīvību, fizisko vai psiholoģisko integritāti, cieņu, personas brīvību vai seksuālo integritāti.**
- 3) "Aizsargātā persona" ir **fiziska persona, kura ir tādas aizsardzības objekts, kas izriet no izdevējas valsts pieņemta aizsardzības pasākuma.**
- 4) "Persona, kas rada apdraudējumu" ir **fiziska persona, kurai ir piemērots viens vai vairāki 5. pantā minētie pienākumi vai aizliegumi.**
- 5) "Izdevēja valsts" ir dalībvalsts, kurā **pieņemts aizsardzības pasākums, kas ir pamats Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanai.**
- 6) "Izpildītāja valsts" ir dalībvalsts, kurai Eiropas aizsardzības rīkojums ir nosūtīts tā atzīšanas nolūkā.
- 7) "Uzraudzības valsts" ir dalībvalsts, kurai nodots spriedums, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. pantā, vai lēmums par uzraudzības pasākumiem, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. pantā.

I

3. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

1. Katra dalībvalsts informē **Komisiju** par to, kura tiesu **vai līdzīga** iestāde vai iestādes atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem ir kompetentas izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu un atzīt šādu rīkojumu saskaņā ar šo direktīvu gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts ir izdevēja valsts vai izpildītāja valsts.

I

2. **Komisija** saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm. **Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz 1. punktā minēto informāciju.**

4. pants

Centrālās iestādes iesaiste

1. **Katra dalībvalsts var izraudzīties kādu centrālo iestādi vai, ja to tiesību sistēma paredz, vairākas centrālās iestādes, kas palīdz kompetentajām iestādēm.**

2. **Katra dalībvalsts, ja tas ir nepieciešams tās tiesu sistēmas organizācijas dēļ, centrālajai iestādei vai centrālajām iestādēm var paredzēt atbildību par visu Eiropas apcietināšanas rīkojumu administratīvu pārsūtīšanu un saņemšanu, kā arī citu oficiālu saraksti, kas attiecas uz tiem. Tādējādi visa kompetento iestāžu savstarpējā saziņa, konsultācijas, informācijas apmaiņa, izmeklēšanas rezultātu un paziņojumu nosūtīšana pēc vajadzības var notikt ar attiecīgās valsts centrālās iestādes vai centrālo iestāžu palīdzību.**

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

3. *Dalībvalstis, kas vēlas izmantot šajā pantā minētās iespējas, dara zināmu Komisijai informāciju par izraudzīto centrālo iestādi vai centrālajām iestādēm. Šīs norādes ir saistošas visām izdevējas dalībvalsts iestādēm.*

5. pants

Aizsardzības pasākuma pieņemšanas nosacījumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem

Eiropas aizsardzības rīkojumu var izdot tikai tad, ja aizsardzības pasākums iepriekš bijis pieņemts izdevējā valstī, nosakot personai, kas rada apdraudējumu, vienu vai vairākus šādus pienākumus vai aizliegumus:

- a) *aizliegums apmeklēt konkrētu apkārtni, vietas vai noteiktas teritorijas, kur uzturas vai kuras apmeklē aizsargātā persona;*
- b) *aizliegums jebkādā veidā sazināties ar aizsargāto personu, tostarp izmantojot tālruni, elektronisku vai parastu pastu, faksu vai kādus citus līdzekļus, vai arī šāda saziņas reglamentācija; vai*
- c) *aizliegums tuvoties aizsargātajai personai tuvāk par iepriekš noteiktu attālumu vai arī šādas tuvošanās reglamentācija.*

6. pants

Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošana

1. *Eiropas aizsardzības rīkojumu var izdot, ja aizsargātā persona nolemj dzīvot vai jau dzīvo citā dalībvalstī vai ja aizsargātā persona nolemj uzturēties vai jau uzturas citā dalībvalstī. Pieņemot lēmumu par Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanu, izdevējas valsts kompetentā iestāde ņem vērā inter alia to, cik ilgu laiku vai laikposmu aizsargātā persona ir paredzējusi uzturēties izpildītājā valstī, un to, cik nopietni ir vajadzīga aizsardzība.*

2. *Izdevējas valsts kompetentā iestāde var izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu vienīgi pēc aizsargātās personas lūguma un tad, kad tā ir pārliecinājusies, ka aizsardzības pasākums atbilst visām 5. pantā izklāstītajām prasībām.*

3. *Aizsargātā persona ■ var iesniegt lūgumu par Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanu vai nu izdevējas valsts kompetentajai iestādei, vai izpildītājas valsts kompetentajai iestādei. Ja šādu lūgumu iesniedz izpildītājā valstī, tās kompetentā iestāde iespējami īsā laikā nosūta šo lūgumu izdevējas valsts kompetentajai iestādei ■.*

4. *Pirms izdod Eiropas aizsardzības rīkojumu, personai, kas rada apdraudējumu, dod tiesības tikt uzklaustītai un tiesības apstrīdēt aizsardzības pasākumu, ja minētās tiesības viņai netika dotas procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemts aizsardzības pasākums.*

5. *Ja kompetentā iestāde ■ pieņem aizsardzības pasākumu, kurā ietverts viens vai vairāki 5. pantā minētie pienākumi vai aizliegumi, tā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām jebkādā atbilstīgā veidā informē aizsargāto personu par iespēju pieprasīt Eiropas aizsardzības rīkojumu gadījumā, ja šī persona nolemj pārcelties uz citu dalībvalsti, kā arī par šāda pieprasījuma iesniegšanas pamatnosacījumiem. Iestāde iesaka aizsargātajai personai iesniegt iesniegumu pirms izdevējas valsts teritorijas atstāšanas.*

6. *Ja aizsargātajai personai ir aizbildnis vai pārstāvis, minētā persona var iesniegt 2. un 3. punktā minēto pieprasījumu aizsargātās personas vārdā.*

7. *Ja pieprasījumu par Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanu noraida, izdevējas valsts kompetentā iestāde attiecīgā gadījumā informē aizsargāto personu par attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos noteiktajiem pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kurus var izmantot, lai apstrīdētu tās lēmumu.*

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

7. pants

Eiropas aizsardzības rīkojuma forma un saturs

Eiropas aizsardzības **rīkojumu izdod atbilstīgi** šīs direktīvas I pielikumā **dotajam paraugam**. Rīkojumā, konkrēti, iekļauj šādu informāciju:

- a) aizsargātās personas identitāti un valstspiederību, kā arī personas likumīgā pārstāvja identitāti un valstspiederību, ja aizsargātā persona ir nepilngadīga vai juridiski rīcībnespējīga;
- b) **datumu, no kura aizsargātā persona ir iecerējusi uzturēties vai palikt izpildītājā valstī, un uzturēšanās laiku vai laikposmus, ja tie ir zināmi;**
- c) izdevējas valsts kompetentās iestādes nosaukumu, adresi, tālruni un faksa numuru un e-pasta adresi;
- d) **norādi (piemēram, ar numuru un datumu) uz tiesību aktu, kurā ir ietverts aizsardzības pasākums, uz kuru pamatojoties ir pieņemts Eiropas aizsardzības rīkojums;**
- e) kopsavilkumu par faktiem un apstākļiem, kuri izraisījuši aizsardzības pasākuma piemērošanu izdevējā valstī;
- f) tos aizsardzības pasākumā ietvertos pienākumus vai aizliegumus personai, kas rada apdraudējumu, kuri ir Eiropas aizsardzības rīkojuma pamatā, to ilgumu un **norādi par jebkādu sodu vai sankciju attiecīgā pienākuma vai aizlieguma pārkāpšanas gadījumā;**
- g) **informāciju par aizsargātajai personai vai personai, kas rada apdraudējumu, nodotu jebkādu tehnisku ierīci, kuru izmanto, lai īstenotu aizsardzības pasākumu;**
- h) personas, kas rada apdraudējumu, identitāti un valstspiederību, **kā arī kontaktinformāciju;**
- i) **to, vai aizsargātajai personai un/vai personai, kas rada apdraudējumu, izdevējā valstī ir sniegta bezmaksas juridiska palīdzība, ja šāda informācija kompetentajai iestādei ir zināma bez nepieciešamības papildus ievākt ziņas;**
- j) attiecīgā gadījumā citus apstākļus, kuriem varētu būt ietekme, izvērtējot aizsargātās personas apdraudējumu;
- k) attiecīgā gadījumā skaidru norādi, ka spriedums, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. pantā, vai lēmums par uzraudzības pasākumiem, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. pantā, jau ir nodots **uzraudzības dalībvalstij, un šīs dalībvalsts** iestādes identifikāciju, kura ir kompetenta izpildīt šādu spriedumu vai lēmumu.

8. pants

Nosūtīšanas procedūra

1. Ja izdevējas valsts kompetentā iestāde nosūta Eiropas aizsardzības rīkojumu izpildītājas valsts kompetentajai iestādei, tā dara to jebkurā veidā, kas atstāj rakstisku apstiprinājumu, lai izpildītājas valsts kompetentā iestāde varētu noteikt tā autentiskumu. **Arī visa oficiālā minēto kompetento iestāžu saziņa notiek nepastarpināti.**

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2. Ja izpildītājas valsts vai izdevējas valsts kompetentā iestāde citas valsts kompetentajai iestādei nav zināma, pēdējā minētā iestāde veic visus atbilstīgos pieprasījumus, tostarp izmantojot **Padomes Lēmumā 2008/976/TI (2008. gada 16. decembris) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu** ⁽¹⁾ paredzētā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktus, valsts pārstāvja Eurojust starpniecību vai savas valsts Eurojust valsts koordinācijas sistēmas starpniecību, lai saņemtu vajadzīgo informāciju.

3. Ja izpildītājas valsts iestāde, kas saņem Eiropas aizsardzības rīkojumu, nav kompetenta to atzīt, minētā iestāde *ex officio* nosūta Eiropas aizsardzības rīkojumu kompetentajai iestādei **un nekavējoties informē izdevējas valsts kompetento iestādi, izmantojot līdzekļus, ar kuriem šo informācijas nodošanu var rakstiski apliecināt.**

9. pants

Izpildītājas valsts pasākumi

1. **Izpildītājas valsts kompetentā iestāde, saņēmusi saskaņā ar 8. pantu nosūtīto Eiropas aizsardzības rīkojumu, to atzīst bez liekas kavēšanās un pieņem lēmumu, ar kuru paredz jebkādu pasākumu, kas līdzīgos gadījumos būtu iespējams saskaņā ar tās tiesību aktiem, lai nodrošinātu aizsargātās personu aizsardzību, ja vien tā nepieņem lēmumu izmantot kādu no 10. pantā minētajiem pamatojumiem, lai rīkojumu neatzītu.**

2. **Pasākumam, kuru izpildītājas valsts kompetentā iestāde pieņēmusi atbilstīgi 1. punktam, kā arī jebkuram citam pasākumam, kas pieņemts, pamatojoties uz 11. pantā minēto attiecīgo lēmumu, pēc iespējas lielākā mērā jāatbilst izdevējas valsts noteiktajam aizsardzības pasākumam.**

3. Izpildītājas valsts kompetentā iestāde informē **personu, kas rada apdraudējumu**, izdevējas valsts kompetento iestādi un aizsargāto personu par **ikvienu pasākumu, kas pieņemts, piemērojot 1. punkta noteikumus, kā arī par iespējamām juridiskajām sekām šāda pasākuma pārkāpuma gadījumā, kā noteikts valsts tiesību aktos un atbilstīgi 11. panta 2. punktam. Personai, kas rada apdraudējumu, neatklāj informāciju par aizsargātās personas dzīvesvietas adresi vai citu kontaktinformāciju, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams, lai īstenotu pasākumu, kas pieņemts, piemērojot 1. panta noteikumus.**

4. **Ja izpildītājas valsts kompetentā iestāde uzskata, ka informācija, ko saskaņā ar 7. pantu nosūta līdz ar Eiropas aizsardzības rīkojumu, nav pilnīga, tā nekavējoties informē par to izdevējas valsts kompetento iestādi, izmantojot jebkādus līdzekļus, ar kuriem šo informēšanas faktu var rakstiski apliecināt, un nosakot izdevējai iestādei termiņu, līdz kuram jānodrošina trūkstošā informācija.**

10. pants

Pamatojumi Eiropas aizsardzības rīkojuma neatzīšanai

I

1. Izpildītājas valsts kompetentā iestāde var atteikties atzīt Eiropas aizsardzības rīkojumu šādos gadījumos:

- a) Eiropas aizsardzības rīkojums nav izpildīts pilnībā vai nav izpildīts izpildītājas valsts kompetentās iestādes norādītajā termiņā;
- b) nav izpildītas **5. pantā** noteiktās prasības;
- c) **aizsardzības pasākums ir saistīts ar darbību, kas saskaņā ar izpildītājas valsts tiesību aktiem nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu;**

⁽¹⁾ OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- d) aizsardzība izriet no tādas sankcijas vai pasākuma izpildes, uz **kuru** attiecas amnestija saskaņā ar izpildītājas valsts tiesību aktiem un **kurs** ir saistīts ar nodarījumu **vai uzvedību, kas** saskaņā ietilpst tās kompetencē saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem;
- e) saskaņā ar izpildītājas valsts tiesību aktiem personai, kas rada apdraudējumu, ir piešķirta imunitāte, kas neļauj pieņemt **pasākumus, pamatojoties uz Eiropas aizsardzības rīkojumu;**
- f) **pret personu, kas rada apdraudējumu, vērstajai kriminālapsūdzībai par rīcību vai uzvedību, attiecībā uz kuru ir pieņemts attiecīgais aizsardzības pasākums, ir iestājies noilgums saskaņā ar izpildītājas valsts tiesību aktiem, ja attiecīgā rīcība vai uzvedība ir tās kompetencē saskaņā ar valsts tiesību aktiem;**
- g) Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšana būtu pretrunā ne bis in idem principam;
- h) saskaņā ar izpildītājas valsts tiesību aktiem personu, kas rada apdraudējumu, vecuma dēļ nevar saukt pie kriminālatbildības par rīcību vai uzvedību, attiecībā uz kuru ir pieņemts aizsardzības pasākums;
- i) aizsardzības pasākums attiecas uz noziedzīgu nodarījumu, kuru atbilstīgi izpildītājas valsts tiesību aktiem uzskata par tādu, kas pilnībā izdarīts tās teritorijā, vai arī tādu, kura lielākā vai būtiskākā daļa ir izdarīta tās teritorijā.

2. Ja izpildītājas valsts kompetentā iestāde atsakās atzīt Eiropas aizsardzības rīkojumu, norādot kā pamatojumu vienu no augstākminētajiem iemesliem, tā:

- a) lieki nevilcinoties informē izdevēju valsti un aizsargāto personu par šo atteikumu un atteikuma iemesliem;
- b) attiecīgā gadījumā informē aizsargāto personu par iespēju pieprasīt aizsardzības pasākuma pieņemšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- c) attiecīgā gadījumā informē aizsargāto personu par attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos noteiktajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kurus var izmantot, lai apstrīdētu tās lēmumu.

11. pants

Izpildītājā valstī piemērojamais likums un tās kompetence

1. Izpildītāja valsts ir kompetenta pieņemt un savā teritorijā īstenot pasākumus, kuri jāveic pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas. Izpildītājas valsts tiesību akti attiecas uz 9. panta 1. punktā paredzētā lēmuma pieņemšanu un īstenošanu, kā arī uz noteikumiem par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem pret izpildītājas valsts pieņemtiem lēmumiem, kas attiecas uz Eiropas aizsardzības rīkojumu.
2. Viena vai vairāku izpildītājas valsts paredzētu, pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas veiktu pasākumu pārkāpumu gadījumos izpildītājas valsts kompetentā iestāde, piemērojot 1. punktu, ir tiesīga:
- a) šāda pasākuma pārkāpuma gadījumā noteikt kriminālsodus un īstenot jebkādu citu pasākumu, ja saskaņā ar izpildītājas valsts tiesību aktiem var uzskatīt, ka ir veikts noziedzīgs nodarījums;
- b) pieņemt jebkādas ar krimināltiesībām nesaistītus lēmumus saistībā ar attiecīgo pārkāpumu;
- c) pieņemt jebkādu steidzamu un provizorisku pasākumu, lai pārtrauktu pārkāpumu, vajadzības gadījumā gaidot attiecīgu izdevējas valsts lēmumu.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

3. Ja izpildītājā valstī nav pieejams nekāds pasākums, ko attiecīgajā valstī varētu veikt līdzīgā gadījumā, izpildītājas valsts kompetentā iestāde izdevējas valsts kompetentajai iestādei paziņo par visiem pārkāpumiem attiecībā uz Eiropas aizsardzības rīkojumā aprakstīto aizsardzības pasākumu, kas tai zināmi.

12. pants

Paziņojumi pārkāpumu gadījumos

Izpildītājas valsts kompetentā iestāde informē izdevējas valsts vai uzraudzības valsts kompetento iestādi par visiem to pasākumu pārkāpumiem, kuri īstenoti, pamatojoties uz Eiropas aizsardzības rīkojumu. Paziņojumiem izmanto II pielikumā iekļauto standarta veidlapu.

13. pants

Izdevējas valsts kompetence

1. Izdevējas valsts kompetentajai iestādei ir ekskluzīva kompetence pieņemt lēmumus par:
  - a) aizsardzības pasākuma un attiecīgi arī Eiropas aizsardzības rīkojuma atjaunināšanu, pārskatīšanu, grozīšanu, atsaukšanu un atcelšanu;
  - b) aizsardzības pasākuma atsaukšanas gadījumā noteikt ar brīvības atņemšanu saistītu sodu — ar noteikumu, ka aizsardzības pasākums ticis piemērots saskaņā ar spriedumu, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. pantā, vai saskaņā ar lēmumu par uzraudzības pasākumiem, kā definēts Padomes Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. pantā.
2. Saskaņā ar 1. punktu pieņemtiem lēmumiem piemēro izdevējas valsts tiesību aktus.
3. Ja spriedums, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. pantā, vai lēmums par uzraudzības pasākumiem, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. pantā, jau ir nodots citai dalībvalstij, **vai tas tiek nodots pēc tam, kad ir izdots Eiropas aizsardzības rīkojums**, turpmākus lēmumus pieņem saskaņā ar attiecīgajiem minēto pamatlēmumu noteikumiem.
4. Izdevējas dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē izpildītājas dalībvalsts kompetento iestādi par visiem lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu.
5. Ja izdevējas valsts kompetentā iestāde atceļ vai atsauc Eiropas aizsardzības rīkojumu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, izpildītājas valsts kompetentā iestāde pārtrauc saskaņā ar 9. panta 1. punktu pieņemtos pasākumus, līdzko par to ir pienācīgi paziņojusi izdevējas valsts kompetentajai iestādei.
6. Ja izdevējas valsts kompetentā iestāde Eiropas aizsardzības rīkojumā izdara grozījumus saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, izpildītājas valsts kompetentā iestāde pēc vajadzības:
  - a) saskaņā ar 9. pantu izdara izmaiņas pasākumos, kas pieņemti, pamatojoties uz Eiropas aizsardzības rīkojumu; vai
  - b) atsakās īstenot grozīto pienākumu vai aizliegumu, ja tas neatbilst 5. pantā minēto pienākumu vai aizliegumu veidiem vai ja informācija, ko saskaņā ar 7. pantu nosūta ar Eiropas aizsardzības rīkojumiem, nav pilnīga un trūkstošā informācija nav sniegta termiņā, ko izpildītājas valsts kompetentā iestāde noteikusi saskaņā ar 9. panta 4. punktu.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

14. pants

Uz Eiropas aizsardzības rīkojuma pamata īstenotu pasākumu pārtraukšanas iemesli

1. Izpildītājas valsts kompetentā iestāde var **pārtraukt pasākumus, kas pieņemti, lai izpildītu** Eiropas aizsardzības rīkojumu:
  - a) ja ir skaidras norādes, ka aizsargātā persona nedzīvo vai neuzturas izpildītājas valsts teritorijā, vai arī noteikti ir atstājusi minēto teritoriju;
  - b) ja saskaņā ar tās tiesību aktiem ir beidzies ilgākais pieļaujamais Eiropas aizsardzības rīkojuma izpildei paredzētā pasākuma termiņš;
  - c) gadījumos, kas ir minēti 13. panta 6. punkta b) apakšpunktā;
  - d) ja pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas spriedumu, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. pantā, vai lēmumu par uzraudzības pasākumiem, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. pantā, pārsūta izpildītājai valstij.
2. Izpildītājas valsts kompetentā iestāde nekavējoties informē izdevējas valsts kompetento iestādi un, ja iespējams, aizsargāto personu par šādu lēmumu.
3. Pirms pārtraukt pasākumus saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, izpildītājas valsts kompetentā iestāde var pieprasīt izdevējas valsts kompetentajai iestādei sniegt informāciju par to, vai ar Eiropas aizsardzības rīkojumu paredzētā aizsardzība joprojām ir vajadzīga, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus. Izdevējas valsts kompetentā iestāde nekavējoties atbild uz šo pieprasījumu.

15. pants

Prioritāte Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanā

Eiropas aizsardzības rīkojums jāatzīst, ievērojot tādu pašu prioritāti, kāda noteikta attiecībā uz līdzīgu lietu valstī, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, tostarp jautājuma steidzamību, aizsargātās personas paredzamo ierašanās datumu izpildītājas valsts teritorijā un, ja iespējams, aizsargātās personas apdraudējuma pakāpi.

I

16. pants

Apspriedes starp kompetentajām iestādēm

Attiecīgā gadījumā izdevējas valsts kompetentā iestāde un izpildītājas valsts kompetentā iestāde var apsprieties viena ar otru, lai veicinātu šīs direktīvas netraucētu un efektīvu piemērošanu.

17. pants

Valodas

1. **Izdevējas valsts kompetentā iestāde** Eiropas aizsardzības rīkojumu tulko izpildītājas valsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām.
2. Izpildītājas valsts kompetentā iestāde tulko 12. pantā minēto veidlapu izdevējas valsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

3. Ikviens dalībvalsts, pieņemot šo direktīvu, vai vēlāk deklarācijā, ko deponē **Komisijā**, var norādīt, ka tā pieņems tulkojumu vienā vai vairākās citās Savienības iestāžu oficiālajās valodās.

18. pants

Izmaksas

Izmaksas, kas rodas saistībā ar šīs direktīvas piemērošanu, **saskaņā ar saviem tiesību aktiem** sedz izpildītāja valsts, izņemot izmaksas, kas radušās tikai un vienīgi izdevējas valsts teritorijā.

19. pants

Saistība ar citiem nolīgumiem un režīmiem

1. Dalībvalstis var arī turpmāk piemērot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai režīmus, kas ir spēkā šīs direktīvas spēkā stāšanās brīdī, ciktāl tie ļauj papildināt vai paplašināt šīs direktīvas mērķus un palīdz vienkāršot vai atvieglot procedūras aizsardzības pasākumu veikšanai.

2. Dalībvalstis var noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai režīmus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, ciktāl tie ļauj papildināt vai paplašināt šīs direktīvas mērķus un palīdz vienkāršot vai atvieglot procedūras aizsardzības pasākumu veikšanai.

3. Līdz ... (*) dalībvalstis informē **■** Komisiju par spēkā esošajiem 1. punktā minētajiem nolīgumiem un režīmiem, ko tās vēlas turpināt piemērot. Dalībvalstis arī informē **■** Komisiju par jebkuriem jauniem nolīgumiem vai režīmiem, kā minēts 2. punktā, trīs mēnešu laikā pēc šāda nolīguma parakstīšanas.

20. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

1. **Šī direktīva neskar to, kā piemēro Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001, kā arī Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/2003, kā arī Hāgas 1996. gada Konvenciju par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem vai Hāgas 1980. gada Konvenciju par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem.**

2. **Šī direktīva neskar to, kā piemēro Padomes Pamatlēmumu 2008/947/TI un Padomes Pamatlēmumu 2009/829/TI.**

21. pants

Īstenošana

1. **Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz ... (**)** nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju. Pieņemot minētos pasākumus, dalībvalstis tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis **dara** Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

(*) Trīs mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) **3 gadi** pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

22. pants

Datu vākšana

Lai atvieglotu šīs direktīvas piemērošanas novērtējumu, dalībvalstis dara zināmu Eiropas Komisijai attiecīgu informāciju par valsts procedūru piemērošanu saistībā ar Eiropas aizsardzības rīkojumu, informējot vismaz par pieprasīto, izdoto un/vai atzīto Eiropas aizsardzības rīkojumu skaitu.

23. pants

Pārskatīšana

Līdz ... (*) Komisija **iesniedz** ziņojumu **Eiropas Parlamentam un Padomei par** šīs direktīvas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno tiesību aktu priekšlikumus.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

...

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs

(*) Četri gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

I PIELIKUMS

EIROPAS AIZSARDZĪBAS RĪKOJUMS,

kas minēts 7. pantā

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVĀ 2011/.../ES (... gada ...) PAR EIROPAS AIZSARDZĪBAS RĪKOJUMU (*)

Šajā veidlapā ietvertā informācija jāapstrādā, ievērojot atbilstīgu konfidencialitāti.

Izdevēja valsts:

Izpildītāja valsts:

(a) Informācija par aizsargāto personu:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulības **vai iepriekšējais** uzvārds, ja tāds ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālā nodrošinājuma numurs (ja tāds ir):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Adrese/dzīvesvieta:

— izdevējā valstī:

— izpildītājā valstī:

— citur:

Kādu(-as) valodu(-as) saprot (ja tas ir zināms):

Vai aizsargātajai personai izdevējā valstī ir sniegta bezmaksas juridiska palīdzība (ja šāda informācija ir zināma bez nepieciešamības papildus ievākt ziņas)?

Jā

Nē

Nav zināms

Ja aizsargātā persona ir nepilngadīga vai juridiski rīcībnespējīga, informācija par fiziskās personas **aizbildni vai** pārstāvi:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulības uzvārds, ja tāds ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Biroja adrese:

(*) Šīs direktīvas numurs un datums.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

(b) **Aizsargātā persona ir nolēmusi uzturēties vai jau uzturas izpildītājā dalībvalstī vai ir nolēmusi apmesties uz dzīvi vai ir jau apmetusies uz dzīvi izpildītājā dalībvalstī.**

Datums, no kura aizsargātā persona plāno uzturēties vai apmesties uz dzīvi izpildītājā valstī (ja zināms):

Uzturēšanās laiks vai laikposmi (ja zināms):

(c) Vai aizsargātajai personai **vai personai, kas rada apdraudējumu, ir nodrošinātas jebkādas tehniskas ierīces, lai īstenotu aizsardzības pasākumu:**

Jā; lūgums sniegt īsu kopsavilkumu par izmantotajiem instrumentiem:

Nē

(d) Kompetentā iestāde, kas izsniegusi Eiropas aizsardzības rīkojumu:

Oficiālais nosaukums:

Pilna adrese:

Tālr. Nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

Faksa Nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

Kontaktpersonas(u) dati

Uzvārds:

Vārds(-i):

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Tālr. Nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

Faksa Nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

E-pasts (ja tāds ir):

Valodas, ko var izmantot saziņai:

(e) Aizsardzības pasākuma identifikācija, pamatojoties uz kuru ir izdots Eiropas aizsardzības rīkojums:

Aizsardzības pasākums izdots (datums: dd-mm-gggg):

Aizsardzības pasākums stājies spēkā (datums: dd-mm-gggg):

Aizsardzības pasākuma lietas numurs (ja zināms):

Iestāde, kas pieņēmusi aizsardzības pasākumu:

(f) Kopsavilkums par faktiem un apraksts par apstākļiem, kuri izraisījuši e) punktā minētā aizsardzības pasākuma piemērošanu, **kā arī attiecīgā gadījumā noziedzīga nodarījuma klasifikācija:**

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

(g) Dati par pienākumu(-iem) vai aizliegumu(-iem), kas ar aizsardzības pasākumu ir piemēroti personai, kura rada apdraudējumu:

Pienākuma(-u) raksturojums: (var izdarīt atzīmi vairāk nekā vienā izvēles rūtiņā):

aizliegums apmeklēt konkrētu apkārtni, vietas vai noteiktas teritorijas, kur uzturas vai kuras apmeklē aizsargātā persona;

— ja izdarāt atzīmi šajā rūtiņā, lūgums norādīt precīzi, kurus konkrētos apvidus, vietas vai noteiktās teritorijas personai, kas rada apdraudējumu, ir aizliegts apmeklēt:

aizliegums jebkādā veidā sazināties ar aizsargāto personu, tostarp izmantojot tālruni, elektronisku vai parastu pastu, faksu vai kādus citus līdzekļus, vai arī šādas saziņas reglamentācija;

— ja izdarāt atzīmi šajā rūtiņā, lūgums sniegt visu attiecīgo informāciju:

aizliegums **vai noteikums** tuvoties aizsargātajai personai tuvāk par noteiktu attālumu

— ja izdarāt atzīmi šajā rūtiņā, lūgums norādīt precīzi, kāds attālums personai, kas rada apdraudējumu, ir jāievēro attiecībā uz aizsargāto personu:

Lūgums norādīt laikposmu, kad iepriekšminētais(-ie) pienākums(-i) tiek piemērots(-i) personai, kas rada apdraudējumu:

Norāde par sankciju vai sodu (ja tāds ir) aizlieguma pārkāpuma gadījumā:

(h) Informācija par personu, kas rada apdraudējumu un kam ir piemēroti g) punktā minētais(-ie) pienākums(-i):

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulības **vai iepriekšējais** uzvārds, ja tāds ir:

Pseidonīms(-i), ja tāds(-i) ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālā nodrošinājuma numurs (ja tāds ir):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Adrese/dzīvesvieta:

— izdevējā valstī:

— izpildītājā valstī:

— citur:

Kādu(-as) valodu(-as) saprot (ja tas ir zināms):

Ja iespējams, lūgums sniegt šādu informāciju:

— Personas identitātes dokumenta(-u) (identitātes karte, pase) veids un numurs:

Vai personai, kas rada apdraudējumu, izdevējā valstī ir sniegta bezmaksas juridiska palīdzība (ja šāda informācija ir zināma bez nepieciešamības papildus ievākt ziņas)??

Jā

Nē

Nav zināms

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

(i) Citi apstākļi, kuriem var būt ietekme, izvērtējot aizsargātās personas iespējamo apdraudējumu (fakultatīva informācija):

(j) Cita noderīga informācija (piemēram, ja tāda pieejama un ir nepieciešama — informācija par citām valstīm, kurās attiecībā uz vienu un to pašu aizsargāto personu iepriekš ir tikuši pieņemti aizsardzības pasākumi):

(k) Lūgums izdarīt atzīmi atbilstošajā rūtiņā un aizpildīt:

- spriedums, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. pantā, jau ir nosūtīts citai dalībvalstij
- Ja esat izdarījis atzīmi šajā rūtiņā, lūgums sniegt kontaktinformāciju par kompetento iestādi, kurai ir nosūtīts spriedums:
- lēmums par uzraudzības pasākumiem, kā noteikts Padomes Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. pantā, jau ir nosūtīts citai dalībvalstij
- Ja esat izdarījis atzīmi šajā rūtiņā, lūgums sniegt kontaktinformāciju par kompetento iestādi, kurai ir nosūtīts lēmums par uzraudzības pasākumiem:

Eiropas aizsardzības rīkojuma izdevējas iestādes un/vai tās pārstāvja paraksts, kas apstiprina rīkojuma satura pareizību:

Vārds:

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Datums:

Lietas numurs (ja tāds ir):

Oficiāls zīmogs (attiecīgā gadījumā):

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

II PIELIKUMS

VEIDLAPA,

kas minēta 12. pantā

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVĀ 2011/.../ES (... gada ...) PAR EIROPAS AIZSARDZĪBAS RĪKOJUMU (*)

ZIŅOJUMS PAR PĀRKĀPUMU ATTIECĪBĀ UZ AIZSARDZĪBAS PASĀKUMU, KAS IR EIROPAS AIZSARDZĪBAS RĪKOJUMA PAMATĀ UN IR TAJĀ APRAKSTĪTS

Šajā veidlapā ietvertā informācija jāapstrādā, ievērojot atbilstīgu konfidencialitāti.

<p>a) Dati par tās personas identitāti, kas rada apdraudējumu</p> <p>Uzvārds:</p> <p>Vārds(-i):</p> <p>Pirmslaulības vai iepriekšējais uzvārds, ja tāds ir:</p> <p>Pseidonīms(-i), ja tāds(-i) ir:</p> <p>Dzimums:</p> <p>Valstspiederība:</p> <p>Personas kods vai sociālā nodrošinājuma numurs (ja tāds ir):</p> <p>Dzimšanas datums:</p> <p>Dzimšanas vieta:</p> <p>Adrese:</p> <p>Kādu(-as) valodu(-as) saprot (ja tas ir zināms):</p>
<p>b) Dati par aizsargātās personas identitāti:</p> <p>Uzvārds:</p> <p>Vārds(-i):</p> <p>Pirmslaulības vai iepriekšējais uzvārds, ja tāds ir:</p> <p>Dzimums:</p> <p>Valstspiederība:</p> <p>Dzimšanas datums:</p> <p>Dzimšanas vieta:</p> <p>Adrese:</p> <p>Kādu(-as) valodu(-as) saprot (ja tas ir zināms):</p>
<p>c) Dati par Eiropas aizsardzības rīkojumu:</p> <p>Rīkojums izdots (datums):</p> <p>Lietas numurs (ja tāds ir):</p> <p>Iestāde, kas izdevusi rīkojumu:</p> <p>Oficiālais nosaukums:</p> <p>Adrese:</p>

(*) Šis direktīvas numurs un datums.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

- d) Dati par iestādi, kas atbildīga par aizsardzības pasākuma izpildi (ja tāda ir), kuru pieņēmusi izpildītāja valsts saskaņā ar Eiropas aizsardzības rīkojumu:
- Iestādes oficiālais nosaukums:
- Kontaktpersonas vārds, uzvārds:
- Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):
- Adrese:
- Tālr. Nr.: (valsts kods) (apgabala kods) (numurs)
- Faksa Nr.: (valsts kods) (apgabala kods) (numurs)
- E-pasts:
- Valodas, ko var izmantot saziņai:
- e) **Pēc** Eiropas aizsardzības **rīkojuma atzīšanas izpildītājas valsts kompetentās iestādes noteiktā(-o)** pienākuma(-u) pārkāpums un/vai citi fakti, kuri varētu būt iemesls jebkāda turpmāka lēmuma pieņemšanai:
- Pārkāpums attiecas uz šādu(-iem) pienākumu(-iem) (varat izdarīt atzīmi vairāk nekā vienā rūtiņā):
- aizliegums apmeklēt konkrētu apkārtni, vietas vai noteiktas teritorijas, kur uzturas vai kuras apmeklē aizsargātā persona;**
- aizliegums jebkādā veidā sazināties ar aizsargāto personu, tostarp izmantojot tālruni, elektronisku vai parastu pastu, faksu vai kādus citus līdzekļus, vai arī šādas saziņas reglamentācija;**
- aizliegums vai noteikums tuvoties aizsargātajai personai tuvāk par noteiktu attālumu;**
- jebkāds cits pasākums, ko atbilstoši aizsardzības pasākumam, uz kura pamatojas Eiropas aizsardzības rīkojums, ir pieņēmusi izpildītājas valsts kompetentā iestāde pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas.**
- Pārkāpuma(-u) apraksts (vieta, datums un konkrēti apstākļi):
- Saskaņā ar 11. panta 2. punktu:**
- **pasākumi, kurus izpildītāja valsts pieņēmusi pārkāpuma dēļ;**
- **citas pārkāpuma dēļ iespējamās juridiskās se.as izdevējā valstī;**
- Citi fakti, kuri varētu būt iemesls jebkāda turpmāka lēmuma pieņemšanai
- Konstatēto faktu apraksts:
- f) Kontaktinformācija par personu, ar kuru jāsazinās, ja vajadzīga papildu informācija par pārkāpumu:
- Uzvārds:
- Vārds(-i):
- Adrese:
- Tālr. Nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)
- Faksa Nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)
- E-pasts:
- Valodas, ko var izmantot saziņai:
- Veidlapas izdevējas iestādes un/vai tās pārstāvja paraksts, kas apliecina, ka veidlapas saturs ir pareizs:
- Vārds:
- Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):
- Datums:
- Oficiāls zīmogs (attiecīgā gadījumā):

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

Cilvēku tirdzniecība ***I

P7_TA(2010)0471

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, ar kuru atceļ Pamatlēmumu 2002/629/TI (COM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))

(2012/C 169 E/36)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0095),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 82. panta 2. punktu un 83. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0087/2010),
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā valstu parlamentu sniegto ieguldījumu tiesību akta projekta izstrādē,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 21. oktobra atzinumu,
  - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
  - ņemot vērā apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju, ko saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu 2010. gada 25. novembra vēstulē paudis Padomes pārstāvis,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. un 37. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas kopīgās sanāksmes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0348/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
  2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

P7_TC1-COD(2010)0065

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 14. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/36/ES.)

ES un Gruzijas nolīgums par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras attiecīgajā valstī uzturas neatļauti ***

P7_TA(2010)0472

Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gruziju par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas neatļauti (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))

(2012/C 169 E/37)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (15507/2010),
- ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Gruziju par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas neatļauti (14654/2010),
- ņemot vērā Padomes lūgumu sniegt piekrišanu, kurš iesniegts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 79. panta 3. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0392/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0346/2010),

1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Gruzijas valdībai un parlamentam.
-

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Elastības instrumenta izmantošana Mūžizglītības programmai, Konkurētspējas un inovācijas programmai un Palestīnai

P7_TA(2010)0474

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par elastības instrumenta izmantošanu (COM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD))

(2012/C 169 E/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0760 – C7-0398/2010),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 27. punktu,
  - ņemot vērā 2011. finanšu gada vispārējā budžeta projekta izskatīšanu pirmajā lasījumā 2010. gada 20. oktobrī ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 15. novembrī notikušās samierināšanas sanāksmes rezultātus,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0367/2010),
- A. tā kā, ievērojot daudzgadu finanšu shēmā noteiktos maksimālos apjomus, jo īpaši 1.a izdevumu apakškategorijai un 4. izdevumu kategorijai noteiktos apjomus, ES prioritātes nav iespējams finansēt, nekairotējot pastāvošajiem instrumentiem un pasākumiem;
- B. tā kā samierināšanas sanāksmē abas budžeta lēmējinstādes — ar nosacījumu, ka jāpanāk vispārēja vienošanās par visiem vēl neizlemtajiem jautājumiem, — vienojās izmantot elastības instrumentu, lai panāktu līdzekļu palielinājumu konkrētām prioritātēm abās minētajās izdevumu kategorijās,
1. norāda, ka, kaut arī noteiktā skaitā budžeta pozīciju ir paredzēti nelieli saistību apropriāciju palielinājumi, tomēr, ievērojot 1.a izdevumu apakškategorijai un 4. izdevumu kategorijai noteiktos maksimāli pieļaujamus apjomus, nav iespējams pienācīgi finansēt atsevišķas Parlamenta un Padomes atbalstītās prioritātes;
  2. tādēļ atzinīgi vērtē samierināšanas sanāksmē panākto vienošanos par elastības instrumenta izmantošanu, lai nodrošinātu finansējumu Mūžizglītības programmai un Konkurētspējas un inovācijas programmai 1.a izdevumu apakškategorijā un līdzekļus finansiāla atbalsta sniegšanai Palestīnai, miera procesam un ANO Palīdzības un darba aģentūrai Palestīnas bēgļiem (UNRWA) 4. izdevumu kategorijā, kopumā šādi izmantojot EUR 105 miljonus;
  3. atgādina, ka šīs programmas var izšķirīgi ietekmēt Eiropas Savienības nākotni, jo tās nepārprotami rosina ekonomisko aktivitāti un palielina Eiropas Savienības kā globāla mēroga sadarbības partnera nozīmi;
  4. atkārtoti norāda, ka 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 27. punktā paredzētā elastības instrumenta izmantošana vēlreiz apliecina, cik būtiski ir ES budžetā nodrošināt arvien lielāku elastīgumu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0372.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

5. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
6. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
7. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par elastības instrumenta izmantošanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 27. punkta piekto daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā pēc visu iespēju izskatīšanas apropriāciju pārdalīšanai 1.a izdevumu apakškatērijā un 4. izdevumu katērijā abas budžeta lēmējstādes samierināšanas sanāksmē 2010. gada 11. novembrī vienojās izmantot elastības instrumentu, lai 2010. gada budžetā papildinātu finansējumu, pārsniedzot 1.a izdevumu apakškatērijas un 4. izdevumu katērijas maksimālos apjomus, par šādām summām:

- EUR 18 miljoni Mūžizglītības programmai 1.a izdevumu apakškatērijā;
- EUR 16 miljoni Konkurētspējas un inovācijas programmai 1.a izdevumu apakškatērijā;
- EUR 71 miljons Palestīnai 4. izdevumu katērijā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto elastības instrumentu, lai nodrošinātu EUR 34 miljonus saistību apropriācijās 1.a izdevumu apakškatērijā un EUR 71 miljonu saistību apropriācijās 4. izdevumu katērijā.

Minētās summas izmanto, lai papildinātu finansējumu šādiem pasākumiem:

- EUR 18 miljoni Mūžizglītības programmai 1.a izdevumu apakškatērijā;
- EUR 16 miljoni Konkurētspējas un inovācijas programmai 1.a izdevumu apakškatērijā;
- EUR 71 miljons Palestīnai 4. izdevumu katērijā.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

....

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Parlamenta nostāja par jauno Padomes grozīto 2011. gada budžeta projektu

P7_TA(2010)0475

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par Padomes grozīto Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, visas iedaļas (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))

(2012/C 169 E/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 314. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. marta rezolūciju par 2011. gada budžeta prioritātēm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūciju par pilnvarojumu dialogam par 2011. finanšu gada budžeta projektu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, visas iedaļas ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par pašreizējām sarunām attiecībā uz 2011. gada budžetu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā jauno Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, kuru saskaņā ar LESD 314. panta 8. punktu Komisija iesniedza 2010. gada 26. novembrī (COM(2010)0750),

⁽¹⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0086.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0205.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0372.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0433.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- ņemot vērā 2010. gada 6. decembrī notikušā budžeta triaļoga secinājumus,
  - ņemot vērā 2010. gada 10. decembrī pieņemto Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta projektu 2011. finanšu gadam (17635/2010 - C7-0411/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 75.b un 75.e pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0369/2010),
1. uzskata — kaut arī Padomes grozītais budžeta projekts ne visā pilnībā atbilst ilgtspējīga, saskanīga un efektīva Savienības budžeta prasībām, Parlamenta mērķis tomēr ir nodrošināt Eiropas Savienībai budžetu, ko pilnībā un prognozējami var sākt īstenot no finanšu gada sākuma;
  2. uzskata — ņemot vērā to, kā ir attīstījusies ES pašu resursu sistēma, kura pakāpeniski aizstāta ar dalībvalstu iemaksām un tādēļ tiek uzskatīta par papildu slogu dalībvalstu finansēm, šīs sistēmas reforma ir tik nepieciešama kā nekad agrāk; pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu; tomēr atgādina, ka ir svarīgi, lai Komisija līdz 2011. gada 1. jūlijam iesniegtu konkrētus priekšlikumus jaunai pašu resursu sistēmai ES, pamatojoties uz LESD 311. pantu; prasa, lai Padome apņemtos apspriest šos priekšlikumus ar Parlamentu sarunās par nākamo daudzgadu finanšu shēmu (DFS) saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma Deklarāciju Nr. 3;
  3. ievērojot LESD 314. panta 4. punktu, uzskata, ka ir vajadzīga zināma apropriāciju rezerve, lai palīdzētu Komisijai uzlabot informācijas pārredzamību un budžeta III iedaļā paredzēto apropriāciju izlietojumu; apstiprina ar Padomes nostāju grozīto 2011. gada budžeta projektu;
  4. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto kopīgo deklarāciju par maksājumu apropriācijām;
  5. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžets ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī citām attiecīgajām iestādēm un struktūrām.

PIELIKUMS

KOPĪGĀ DEKLARĀCIJA PAR MAKSĀJUMU APROPRIĀCIJĀM

“Ņemot vērā dalībvalstīs notiekošos fiskālās konsolidācijas centienus, Eiropas Parlaments un Padome vienojas par 2011. gadam paredzēto maksājumu apropriāciju līmeni, kas ierosināts Komisijas 2010. gada 26. novembrī iesniegtajā budžeta projektā. Eiropas Parlaments un Padome lūdz Komisiju iesniegt budžeta grozījumu, ja 2011. gada budžetā iekļautās apropriācijas nav pietiekamas, lai segtu izdevumus saskaņā ar 1.a apakškatēriju (Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai), 1.b apakškatēriju (Kohēzija izaugsmei un nodarbinātībai), 2. katēriju (Dabas resursu saglabāšana un apsaimniekošana), 3. katēriju (Pilsonība, brīvība, drošība un tiesiskums) un 4. katēriju (ES nozīme pasaules līmenī).

Eiropas Parlaments un Padome it īpaši mudina Komisiju vēlākais līdz 2011. gada septembra beigām iesniegt pēdējos atjauninātos datus par maksājumu apropriāciju pašreizējo [tābrīža] situāciju un aplēsēm 1.b apakškatērijā (Kohēzija izaugsmei un nodarbinātībai) un par lauku attīstību 2. katērijā (Dabas resursu saglabāšana un apsaimniekošana), un vajadzības gadījumā vienīgi šai nolūkā iesniegt budžeta grozījuma projektu.

Nostāju par budžeta grozījumu projektu Eiropas Parlaments un Padome pieņems pēc iespējas drīzāk, lai izvairītos no jebkādiem iztrūkumiem maksājumu apropriācijās. Turklāt Eiropas Parlaments un Padome apņemas ātri izskatīt jebkādas iespējamās maksājumu apropriāciju pārvietojumus, tostarp finanšu shēmas izdevumu katērijās, lai budžetā iekļautās maksājumu apropriācijas izmantotu pēc iespējas labāk un lai tās saskaņotu ar faktisko izpildi un vajadzībām.”

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Noord Holland ICT/ Nīderlande

P7_TA(2010)0476

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/012 NL/Ziemeļholandes IKT) (COM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))

(2012/C 169 E/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0685 – C7-0389/2010),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0353/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, paredzot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;
- D. tā kā Nīderlande ir pieprasījusi palīdzību saistībā ar 613 darbinieku atlaišanu divos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 46. nodaļas (Vairumtirdzniecība, izņemot automobiļus un motociklus) nozarē NUTS II Ziemeļholandes reģionā Nīderlandē;
- E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006, 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, īslaicīgu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai veicinātu atlaisto darba ņēmēju atgriešanos darba tirgū;
3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kuru finansētu no EGF, ietver sīkākas ziņas par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
5. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākiem Eiropas Parlamenta atgādinājumiem, proti, ka EGF ir izveidots kā atsevišķs un īpašs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ līdzekļu pārvietojumiem ir jānosaka atbilstošas budžeta pozīcijas, Komisija saistībā ar EGF līdzekļu izmantošanu maksājumu apropriācijām ir ierosinājusi izmantot alternatīvu avotu, kas nav neizlietotie Eiropas Sociālā fonda līdzekļi;
6. tomēr norāda, ka, lai izmantotu EGF līdzekļus saistībā ar šo pieteikumu, maksājumu apropriācijas pārvietos no MVU un jauninājumu atbalstam paredzētās budžeta pozīcijas; pauž nožēlu par būtiskajiem trūkumiem Komisijas darbā, īstenojot konkurences un jauninājumu pamatprogrammas, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā, kad šāds atbalsts ir vēl vairāk nepieciešams;
7. atgādina, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu būtu jāizvērtē EGF darbība un pievienotā vērtība, veicot to programmu un dažādu citu instrumentu vispārēju izvērtējumu, kuri izveidoti ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
8. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma jauno formu, kur atbilstoši Parlamenta pieprasījumiem paskaidrojuma rakstā ir iekļauta skaidri saprotama un detalizēta informācija par pieteikumu, analizēti atbilstības kritēriji un paskaidroti apstiprināšanas iemesli;
9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
10. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/012 NL/Ziemeļholandes IKT)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF var izmantot, nepārsniedzot EUR 500 miljonu maksimālo apjomu gadā.
- (4) Nīderlande 2010. gada 8. aprīlī iesniedza pieteikumu izmantot EGF saistībā ar atlaišanas gadījumiem divos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 46. nodaļas (Vairumtirdzniecība, izņemot automobiļus un motociklus) nozarē un atrodas NUTS II līmeņa reģionā Ziemeļholande (NL32), un līdz 2010. gada 5. augustam iesniedza papildu informāciju. Šis pieteikums atbilst Regulas (EK) Nr. 1927/2006 10. panta prasībām par finansiālo ieguldījumu noteikšanu. Tādēļ Komisija ierosina šajā nolūkā piešķirt EUR 2 557 135.
- (5) Tādēļ EGF ir jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Nīderlandes iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžetā izmanto Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu, lai piešķirtu EUR 2 557 135 saistību un maksājumu apropriācijās.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Ciešākas sadarbības procedūras īstenošana laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā *

P7_TA(2010)0477

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru īsteno ciešāku sadarbību laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā (COM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))

(2012/C 169 E/41)

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās — ciešāka sadarbība)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0105),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0315/2010),
  - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 16. jūnija nostāju⁽¹⁾, ar ko tas sniedz piekrišanu Padomes lēmuma projektam, ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto juridiskai atšķirtībai,
  - ņemot vērā Padomes Lēmumu 2010/405/ES (2010. gada 12. jūlijs), ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai⁽²⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 14. jūlija atzinumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 74.g panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu, kā arī Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0360/2010),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
  3. aicina Komisiju, pirms sākt solītā Regulas (EK) Nr. 2201/2003 vispārējā pārskatīšana, steidzamā kārtā iesniegt priekšlikumu par grozījumu izdarīšanu minētajā regulā, kuru vienīgais mērķis — papildināt to ar klauzulu par *forum necessitatis*;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0216.

⁽²⁾ OV L 189, 22.7.2010., 12. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

4. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
5. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Regulas priekšlikums
2. atsauce

ņemot vērā Padomes Lēmumu [...] ([...] **gada** [...]), ar kuru atļauj ciešāku sadarbību laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā ⁽⁷⁾,

⁽⁷⁾ OV L [...], [...] lpp.

ņemot vērā Padomes Lēmumu **2010/405/ES (2010. gada 12. jūlijs)**, ar kuru atļauj ciešāku sadarbību *attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai* ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 189, 22.7.2010., 12. lpp.

Grozījums Nr. 2
Regulas priekšlikums
1. apsvērums

(1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi.

(1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, **īpaši ja tas vajadzīgs iekšējā tirgus pareizai darbībai.**

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
2. apsvērums

(2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību **81. panta 3. punktu Padome nosaka pasākumus, kas attiecas uz tiem ģimenes tiesību aspektiem, kuriem ir pārrobežu ietekme**

(2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību **81. pantu pie minētajiem pasākumiem pieder arī pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt dalībvalstu piemērojamo tiesību saderību kolīziju normu jautājumos.**

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
6. apsvērums

(6) Bulgārija, Grieķija, Spānija, Francija, Itālija, Luksemburga, Ungārija, Austrija, Rumānija un Slovēnija iesniedza Komisijai pieprasījumu, kurā norādīja, ka tās plāno savā starpā izveidot ciešāku sadarbību laulības lietām piemērojamo tiesību jomā, **un lūdz Komisiju tālab iesniegt priekšlikumu Padomei.**

(6) **Beļģija**, Bulgārija, **Vācija**, Grieķija, Spānija, Francija, Itālija, **Latvija**, Luksemburga, Ungārija, **Malta**, Austrija, **Portugāle**, Rumānija un Slovēnija iesniedza Komisijai pieprasījumu, kurā norādīja, ka tās plāno savā starpā izveidot ciešāku sadarbību laulības lietām piemērojamo tiesību jomā. **Grieķija 2010. gada 3. martā atsauca savu pieprasījumu.**

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
7. apsvēruma

(7) Padome [...] **gada** [...] pieņēma Lēmumu [...], ar kuru atļauj ciešāku sadarbību laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā.

(7) Padome **2010. gada 12. jūlijā** pieņēma Lēmumu **2010/405/ES**, ar kuru atļauj ciešāku sadarbību *attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai.*

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
8. apsvēruma

(8) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 328. panta 1. punktu, izveidojot ciešāku sadarbību, tā ir pieejama visām dalībvalstīm, ja tās ievēro līdzdalības nosacījumus, kuri noteikti lēmumā, ar kuru dod šādas sadarbības atļauju. Tās var iesaistīties arī jebkurā citā laikā, ja tās ievēro minētos nosacījumus un šajā sakarā jau pieņemtos aktus.

(8) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 328. panta 1. punktu, izveidojot ciešāku sadarbību, tā ir pieejama visām dalībvalstīm, ja tās ievēro līdzdalības nosacījumus, kuri noteikti lēmumā, ar kuru dod šādas sadarbības atļauju. Tās var iesaistīties arī jebkurā citā laikā, ja tās ievēro minētos nosacījumus un šajā sakarā jau pieņemtos aktus. **Komisijai un dalībvalstīm, kas iesaistījušās ciešākā sadarbībā, ir jānodrošina, ka tiek sekmēta iespējami daudzu dalībvalstu līdzdalība. Šai regulai jāuzliek saistības kopumā un jābūt tieši piemērojamai tikai iesaistītajās dalībvalstīs, ievērojot Līgumu noteikumus.**

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
9.a apsvēruma (jauns)

(9a) *Šīs regulas darbības jomai un priekšrakstiem vajadzētu būt saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2201/2003. Tomēr tā nav jāpieņem attiecībā uz laulības atzīšanu par neesošu. Regula jāpieņem tikai laulības izbeigšanai vai laulības saišu vājināšanai. Atbilstīgi šīs regulas kolīziju normām noteiktās tiesības būtu jāpieņem laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas nolūkā. Prejudiciāli jautājumi, kas attiecas, piemēram, uz tādiem aspektiem kā fizisku personu tiesību un rīcības spēja, laulības esamība, no šķiršanās vai laulāto atšķiršanas izrietošās mantiskās sekas, uzvārdi, vecāku atbildība vai citi mazsvarīgāki jautājumi risināmi, pamatojoties uz kolīziju normām, kas piemērojamas attiecīgajā iesaistītajā dalībvalstī.*

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
10. apsvēruma

(10) Lai skaidri norādītu šīs regulas teritoriālo darbības jomu, ir jāprecizē ciešākā sadarbībā iesaistītās dalībvalstis.

(10) Lai skaidri norādītu šīs regulas teritoriālo darbības jomu, **saskaņā ar 1. panta 2. punktu** ir jāprecizē ciešākā sadarbībā iesaistītās dalībvalstis.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
10.a apsvērums (jauns)

(10a) Šai regulai jābūt universālai tādā izpratnē, ka regulas vienotās kolīziju normas var paredzēt, ka tiks piemērotas iesaistītās dalībvalsts tiesības, neiesaistītās dalībvalsts tiesības vai tādas valsts tiesības, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts.

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
11. apsvērums

(11) Šī regula būtu jāpieņem neatkarīgi no tiesas, kurā iesniegta prasība, rakstura.

(11) Šī regula būtu jāpieņem neatkarīgi no tiesas, kurā iesniegta prasība, rakstura. **Attiecīgā gadījumā būtu jāuzskata, ka prasība tiesā ir iesniegta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2201/2003.**

Grozījums Nr. 11
Regulas priekšlikums
12. apsvērums

(12) Lai dotu laulātajiem iespēju izvēlēties piemērojamās tiesības, ar kurām tie ir cieši saistīti, vai, ja puses neizdara izvēli, lai šīs tiesības būtu piemērojamas to laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas lietai, attiecīgās tiesības būtu jāpieņem pat tādā gadījumā, ja tās nav iesaistītās dalībvalsts tiesības. Ja ir norādītas kādas citas dalībvalsts tiesības, tad tīkls, kas izveidots ar Padomes 2001. gada 28. maija Lēmumu 2001/470/EK, ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās ⁽¹⁾, var palīdzēt tiesām izprast ārvalstu tiesību saturu.

(12) Lai dotu laulātajiem iespēju izvēlēties piemērojamās tiesības, ar kurām tie ir cieši saistīti, vai, ja puses neizdara izvēli, lai šīs tiesības būtu piemērojamas to laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas lietai, attiecīgās tiesības būtu jāpieņem pat tādā gadījumā, ja tās nav iesaistītās dalībvalsts tiesības. Ja ir norādītas kādas citas dalībvalsts tiesības, tad tīkls, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās ⁽¹⁾, **ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Lēmumu Nr. 568/2009/EK (2009. gada 18. jūnijs) ⁽²⁾, varētu** palīdzēt tiesām izprast ārvalstu tiesību saturu.

⁽¹⁾ OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

⁽¹⁾ OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 168, 30.6.2009., 35. lpp.

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
13. apsvērums

(13) Līdz ar pieaugošo pilsoņu mobilitāti ir nepieciešama gan lielāka elastība, gan tiesiskā noteiktība. Lai sasniegtu šo mērķi, šai regulai ir jāpalielina pušu autonomija laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas jomā, sniedzot laulātajiem ierobežotu iespēju izvēlēties laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas lietai piemērojamās tiesības. **Šāda iespēja nebūtu jāattiecina uz laulības atzīšanu par neesošu, kas ir cieši saistīta ar tās likumīgas esības priekšnoteikumiem; šādā gadījumā pušu autonomija ir nepiemērota.**

(13) Līdz ar pieaugošo pilsoņu mobilitāti ir nepieciešama gan lielāka elastība, gan tiesiskā noteiktība. Lai sasniegtu šo mērķi, šai regulai ir jāpalielina pušu autonomija laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas jomā, sniedzot laulātajiem ierobežotu iespēju izvēlēties laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas lietai piemērojamās tiesības.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums
13. apsvērums

(14) Laulātajiem būtu jābūt iespējai izvēlēties tās valsts tiesības, ar kuru tiem ir īpaša saistība, vai *lex fori* kā laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamās tiesības. Laulāto izvēlētajām tiesībām ir jābūt saskaņā ar Līgumos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā **noteiktajām** pamattiesībām. **Iespēja izvēlēties laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamās tiesības nedrīkstētu nelabvēlīgi ietekmēt vissvarīgākās – bērna intereses.**

(14) Laulātajiem būtu jābūt iespējai izvēlēties tās valsts tiesības, ar kuru tiem ir īpaša saistība, vai **tiesas atrašanās valsts tiesības** kā laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamās tiesības. Laulāto izvēlētajām tiesībām ir jābūt saskaņā ar Līgumos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā **atzītajām** pamattiesībām.

Grozījums Nr. 14
Regulas priekšlikums
15. apsvērums

(15) Ir svarīgi, lai pirms piemērojamo tiesību norādīšanas laulātajiem būtu pieeja aktuālai informācijai par būtiskiem aspektiem valstu un Savienības tiesībās, kā arī procedūrās, kas regulē laulības šķiršanu un laulāto atšķiršanu. Lai nodrošinātu pieeju pienācīgai un kvalitatīvai informācijai, Komisija to regulāri atjaunina internetā sabiedrībai paredzētās informācijas sistēmā, kas izveidota ar **Padomes** Lēmumu 2001/470/EK.

(15) Ir svarīgi, lai pirms piemērojamo tiesību norādīšanas laulātajiem būtu pieeja aktuālai informācijai par būtiskiem aspektiem valstu un Savienības tiesībās, kā arī procedūrās, kas regulē laulības šķiršanu un laulāto atšķiršanu. Lai nodrošinātu pieeju pienācīgai un kvalitatīvai informācijai, Komisija to regulāri atjaunina internetā sabiedrībai paredzētās informācijas sistēmā, kas izveidota ar Lēmumu 2001/470/EK, **kurš grozīts ar Lēmumu Nr. 568/2009/EK.**

Grozījums Nr. 15
Regulas priekšlikums
15.a apsvērums (jauns)

(15a) **Ja laulātie nevar vienoties par piemērojamām tiesībām, viņiem būtu jāpiedalās mediācijas procesā, kurā ietilpst vismaz viena konsultācija pie apstiprināta mediatora.**

Grozījums Nr. 16
Regulas priekšlikums
16. apsvērums

(16) **Abu** laulāto apzināta izvēle ir šīs regulas pamatprincips. Abiem laulātajiem būtu precīzi jāapzinās piemērojamo tiesību izvēles juridiskās un sociālās sekas. Iespēja izvēlēties piemērojamās tiesības pēc kopīgas vienošanās nedrīkstētu ietekmēt **abu** laulāto tiesības un vienlīdzīgas iespējas. Līdz ar to tiesnešiem dalībvalstīs būtu jāapzinās, cik liela nozīme ir **abu** laulāto apzinātai izvēlei attiecībā uz noslēgtās tiesību izvēles vienošanās juridiskajām sekām.

(16) Laulāto apzināta izvēle ir šīs regulas pamatprincips. Abiem laulātajiem būtu precīzi jāapzinās piemērojamo tiesību izvēles juridiskās un sociālās sekas. Iespēja izvēlēties piemērojamās tiesības pēc kopīgas vienošanās nedrīkstētu ietekmēt laulāto tiesības un vienlīdzīgas iespējas. Līdz ar to tiesnešiem **iesaistītajās** dalībvalstīs būtu jāapzinās, cik liela nozīme ir laulāto apzinātai izvēlei attiecībā uz noslēgtās tiesību izvēles vienošanās juridiskajām sekām.

Tresdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 17
Regulas priekšlikums
17. apsvērumš

(17) Būtu jāievieš īpaši drošības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka laulātie apzinās savas izvēles sekas. Būtu vismaz jānoslēdz rakstiska vienošanās par piemērojamo tiesību aktu izvēli, kam būtu pievienots vienošanās datums un ko parakstītu abas puses. Tomēr gadījumā, ja iesaistītās dalībvalsts, kurā abi no laulātajiem pastāvīgi dzīvo, tiesībās ir noteiktas papildu *oficiālas normas*, šīs *normas ir* jāievēro. Piemēram, šādas papildu *oficiālas prasības* var būt spēkā iesaistītā dalībvalstī, kurā vienošanās ir iekļauta laulību līgumā.

(17) **Būtu jāparedz noteikumi par materiālo un formālo spēkā esamību, lai laulātajiem būtu vienkāršāk izdarīt uz informāciju pamatotu izvēli un tiktu ievērota viņu sniegtā piekrišana, tā nodrošinot juridisko noteiktību, kā arī labāku tiesas pieejamību. Attiecībā uz formālo spēkā esamību** būtu jāievieš īpaši drošības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka laulātie apzinās savas izvēles sekas. Būtu vismaz jānoslēdz rakstiska vienošanās par piemērojamo tiesību aktu izvēli, kam būtu pievienots vienošanās datums un ko parakstītu abas puses. Tomēr gadījumā, ja iesaistītās dalībvalsts, kurā abi no laulātajiem pastāvīgi dzīvo **vienošanās noslēgšanas brīdī**, tiesībās ir noteiktas papildu *formālas prasības*, šīs *prasības būtu* jāievēro. Piemēram, šādas papildu *formālās prasības* var būt spēkā iesaistītā dalībvalstī, kurā vienošanās ir iekļauta laulību līgumā. **Ja vienošanās noslēgšanas brīdī laulāto pastāvīgā dzīvesvieta ir dažādās iesaistītajās dalībvalstīs, kuru tiesībās ir paredzētas atšķirīgas formālās prasības, būtu jāpietiek ar to, ka vienošanās atbilst vienas minētās valsts tiesībās paredzētajām formālajām prasībām. Ja vienošanās noslēgšanas brīdī tikai viens laulātais pastāvīgi dzīvo iesaistītajā dalībvalstī, kuras tiesībās ir paredzētas papildu formālās prasības, šīs prasības būtu jāievēro.**

Grozījums Nr. 19
Regulas priekšlikums
19. apsvērumš

(19) Gadījumos, kad piemērojamo tiesību izvēle nav notikusi, un lai nodrošinātu tiesisko noteiktību un paredzamību un lai novērstu tādas situācijas rašanās, kad viens no laulātajiem iesniedz laulības šķiršanas prasību, pirms to izdarījis otrs, lai nodrošinātu, ka tiesvedību regulē konkrētas tiesības, kuras viņš vai viņa uzskata par savām interesēm labvēlīgākām, ar šo regulu ir jāievieš saskaņotas *tiesību kolīziju normas*, pamatojoties uz secīgu saistošo faktoru gradāciju, kuras pamatā ir laulāto ciešas saistības esība ar attiecīgajām tiesībām. **Šie** saistošie faktori **ir izraudzīti** tā, lai laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas tiesvedību **regulētu** tiesības, ar kurām laulātajiem ir cieša saistība, **un to pamatā, pirmkārt, ir laulāto pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesības.**

(19) Gadījumos, kad piemērojamo tiesību izvēle nav notikusi, un lai nodrošinātu tiesisko noteiktību un paredzamību un lai novērstu tādas situācijas rašanos, kad viens no laulātajiem iesniedz laulības šķiršanas prasību, pirms to izdarījis otrs, lai nodrošinātu, ka tiesvedību regulē konkrētas tiesības, kuras viņš vai viņa uzskata par savām interesēm labvēlīgākām, ar šo regulu ir jāievieš saskaņotas kolīziju normas, pamatojoties uz secīgu saistošo faktoru gradāciju, kuras pamatā ir laulāto ciešas saistības esība ar attiecīgajām tiesībām. **Šādi** saistošie faktori **būtu jāizraugās** tā, lai **nodrošinātu, ka** laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas tiesvedību **reglamentē** tiesības, ar kurām laulātajiem ir cieša saistība.

Grozījums Nr. 20
Regulas priekšlikums
19.a apsvērumš (jauns)

(19a) **Ja šajā regulā kādas valsts tiesību piemērošanas nolūkos kā saistošais faktors minēta valstspiederība, jautājums par to, kā risināt gadījumus, kuros iesaistītas vairākas valstspiederības, būtu jānosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības vispārējos principus.**

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 21
Regulas priekšlikums
19.b apsvērums (jauns)

(19b) Ja tiesā ir iesniegta prasība pārvērst laulāto atšķiršanu par laulības šķiršanu un puses nav izdarījušas izvēli par piemērojamām tiesībām, laulības šķiršanai būtu jāpiemēro tās tiesības, kuras tika piemērotas laulāto atšķiršanai. Šāda prakse veicinātu paredzamību pusēm un palielinātu juridisko noteiktību. Ja laulāto atšķiršanai piemērotās tiesības neparedz iespēju pārvērst laulāto atšķiršanu par laulības šķiršanu, laulības šķiršanas gadījumā būtu jāizmanto kolīziju normas, ko piemēro gadījumos, kad puses nav izdarījušas izvēli. Minētais nenozīmē, ka laulātie nevarētu mēģināt panākt laulības šķiršanu, pamatojoties uz citiem šajā regulā paredzētajiem noteikumiem.

Grozījums Nr. 22
Regulas priekšlikums
20. apsvērums

(20) Noteiktās situācijās, piemēram, gadījumos, kad piemērojamās tiesības neparedz laulības šķiršanu vai nepiešķir vienam laulātajam vienādu pieeju laulības šķiršanai vai laulāto atšķiršanai, pamatojoties uz dzimumu, tomēr būtu jāpiemēro tās tiesas valsts tiesības, kurā iesniegta prasība.

(20) Noteiktās situācijās, piemēram, gadījumos, kad piemērojamās tiesības neparedz laulības šķiršanu vai nepiešķir vienam laulātajam vienādu pieeju laulības šķiršanai vai laulāto atšķiršanai, pamatojoties uz dzimumu, tomēr būtu jāpiemēro tās tiesas valsts tiesības, kurā iesniegta prasība. **Tomēr tam nevajadzētu skart sabiedriskās kārtības klauzulu (ordre public).**

Grozījums Nr. 23
Regulas priekšlikums
21. apsvērums

(21) Sabiedrības interesēs dalībvalstu tiesām būtu jādod iespēja izņēmuma apstākļos atteikties konkrētajā gadījumā piemērot ārvalstu **tiesības**, ja tas būtu nepārprotamā pretrunā tiesas atrašanās valsts sabiedriskajai kārtībai. Tomēr tiesām nebūtu jādod iespēja piemērot sabiedriskās kārtības nosacīto izņēmumu, lai noraidītu citas **dalībvalsts tiesības**, ja šāda rīcība būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai un jo īpaši tās 21. pantam, kurā aizliegta jebkāda veida diskriminācija.

(21) Sabiedrības interesēs dalībvalstu tiesām būtu jādod iespēja izņēmuma apstākļos atteikties konkrētajā gadījumā piemērot ārvalstu **tiesību normas**, ja tas būtu nepārprotamā pretrunā tiesas atrašanās valsts sabiedriskajai kārtībai. Tomēr tiesām nebūtu jādod iespēja piemērot sabiedriskās kārtības nosacīto izņēmumu, lai noraidītu citas **valsts tiesību normas**, ja šāda rīcība būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai un jo īpaši tās 21. pantam, kurā aizliegta jebkāda veida diskriminācija.

Grozījums Nr. 24
Regulas priekšlikums
21.a apsvērums (jauns)

(21a) Ja šajā regulā izdarīta atsauce uz to, ka iesaistītajā dalībvalstī, kuras tiesā iesniegta prasība, likums neparedz laulības šķiršanu, tas interpretējams tā, ka šis dalībvalsts tiesībās nav paredzēts laulības šķiršanas institūts. Šādā gadījumā šī regula tiesai nedrīkstētu uzlikt pienākumu pasludināt laulību par šķirtu. Ja šajā regulā izdarīta atsauce uz to, ka iesaistītajā dalībvalstī, kuras tiesā iesniegta prasība, likums neatzīst attiecīgās laulības likumīgu pastāvēšanu šķiršanās tiesvedības nolūkā, tas starpā interpretējams tā, ka šis dalībvalsts tiesībās nav paredzēta šāda veida laulība. Šādā gadījumā šī regula tiesai nedrīkstētu uzlikt pienākumu pasludināt laulību par šķirtu vai pieņemt nolēmumu par laulāto atšķiršanu.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 25
Regulas priekšlikums
22. apsvēruma

(22) Tā kā ir valstis un iesaistītās dalībvalstis, kurās attiecībā uz jautājumiem, ko regulē šī regula, ir spēkā divas vai vairākas tiesību sistēmas vai normu kopumi, būtu jāparedz noteikums, kas regulē to, cik lielā mērā šo regulu piemēro dažādās attiecīgo valstu un iesaistīto dalībvalstu teritoriālajās vienībās.

(22) Tā kā ir valstis un iesaistītās dalībvalstis, kurās attiecībā uz jautājumiem, ko regulē šī regula, ir spēkā divas vai vairākas tiesību sistēmas vai normu kopumi, būtu jāparedz noteikums, kas regulē to, cik lielā mērā šo regulu piemēro dažādās attiecīgo valstu un iesaistīto dalībvalstu teritoriālajās vienībās, **vai to, kādā mērā šī regula piemērojama dažādām attiecīgo valstu un iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju kategorijām.**

Grozījums Nr. 26
Regulas priekšlikums
22.a apsvēruma (jauns)

(22a) Nepastāvot noteikumiem par piemērojamo tiesību izvēli, ja laulātie piemērojamās tiesības izraugās, pamatojoties uz viena laulātā valstspiederību, un ja šo valsti veido vairākas teritoriālās vienības un katrā teritoriālajā vienībā šķiršanas reglamentē atšķirīgas tiesību sistēmas vai normu kopumi, tad laulātajiem jānorāda, kuras teritoriālās vienības likumus viņi ir vienojušies piemērot.

Grozījums Nr. 29
Regulas priekšlikums
1. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Šī regula neattiecas uz turpmāk minētajiem jautājumiem, pat ja tos izskata tikai kā prejudiciālus jautājumus saistībā ar laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas tiesvedību:

- a) fizisku personu tiesību un rīcības spēja;*
- b) laulības pastāvēšana, likumība vai atzīšana;*
- c) laulības atzīšana par neesošu;*
- d) laulāto uzvārdi;*
- e) no laulības attiecībām izrietošās mantiskās sekas;*
- f) vecāku atbildība;*
- g) uzturēšanas pienākumi;*
- h) īpašumu pārvaldīšana vai mantošana.*

Grozījums Nr. 30
Regulas priekšlikums
1. pants – 2. punkts

2. Šajā regulā "iesaistītā dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kura piedalās ciešākā sadarbībā laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā, ņemot vērā Padomes [...] **gada** [...] Lēmumu [...], ar kuru atļauj ciešāku sadarbību laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā.

2. Šajā regulā "iesaistītā dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kura piedalās ciešākā sadarbībā laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā, ņemot vērā Padomes **2010. gada 12. jūlija** Lēmumu **2010/405/ES**, ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, **vai lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu.**

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 31
Regulas priekšlikums
1.a pants (jauns)

1.a pants

Saistība ar Regulu (EK) Nr. 2201/2003

Šī regula neskar Regulas (EK) Nr. 2201/2003 darbību.

Grozījums Nr. 32
Regulas priekšlikums
1.b pants (jauns)

1.b pants

Definīcija

Šajā regulā ar terminu “tiesa” apzīmē visas iesaistīto dalībvalstu iestādes, kurām piekrīt lietas, kas ir šīs regulas darbības jomā.

Grozījums Nr. 34
Regulas priekšlikums
3. pants – 1. punkts – ievaddaļa

1. Laulātie var **pēc savstarpējas vienošanās izvēlēties** laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai **piemērojamās tiesības ar nosacījumu, ka šādas tiesības ir saskaņā ar Līgumos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā noteiktajām pamattiesībām un ar sabiedriskās kārtības principu**, no šādām tiesībām:

1. Laulātie var **vienoties par** laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai **piemērojamām tiesībām, izraugoties kādas** no šādām tiesībām:

Grozījums Nr. 39
Regulas priekšlikums
3. pants – 3. punkts

3. Šā panta 2. punktā vienošanos pauž rakstiski, tajā norāda datumu un to paraksta abi laulātie. Visi paziņojumi ar elektroniskiem līdzekļiem, kas paliekoši reģistrē vienošanos, ir līdzvērtīgi rakstiskiem līdzekļiem.

3. Ja tiesas atrašanās valsts likumi paredz šādu iespēju, laulātie var piemērojamās tiesības norādīt arī tiesā tiesvedības gaitā. Šādā gadījumā norādīto izvēli ieraksta tiesas protokolā saskaņā ar tiesas atrašanās valsts tiesībām.

Tomēr, ja tās dalībvalsts tiesībās, kurā abiem laulātajiem vienošanās noslēgšanas laikā ir pastāvīgā dzīvesvieta, ir paredzētas papildu oficiālas prasības attiecībā uz šādu vienošanos, piemēro šīs prasības. Ja laulāto pastāvīgā dzīvesvieta ir dažādās dalībvalstīs un abu dalībvalstu tiesībās ir paredzētas dažādas oficiālas prasības, vienošanās formāli ir spēkā, ja tā atbilst vienas minētās valsts tiesībās paredzētajām prasībām.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 40
Regulas priekšlikums
3. pants – 4. punkts

4. *Ja tas ir paredzēts lex fori, laulātie piemērojamos tiesību aktus var norādīt arī tiesas procesa laikā tiesā. Tādā gadījumā šādu norādīšanu reģistrē tiesā saskaņā ar lex fori.* svītrots

Grozījums Nr. 41
Regulas priekšlikums
3.a pants (jauns)

3.a pants

Pie krišana un spēkā esamība pēc būtības

1. *Vienošanās par piemērojamām tiesībām pastāvēšanu un spēkā esamību vai kāda šīs vienošanās nosacījuma pastāvēšanu un spēkā esamību nosaka saskaņā ar tiesību aktiem, kas to reglamentētu saskaņā ar šo regulu, ja attiecīgā vienošanās vai noteikums būtu spēkā.*

2. *Tomēr, ja no apstākļu kopuma izriet, ka nebūtu pamatoti viena vai otra laulātā rīcības sekas noteikt saskaņā ar 1. punktā norādītajiem tiesību aktiem, laulātais, kurš vēlas pamatot apgalvojumu, ka vienošanās nav noslēgta ar viņa piekrišanu, var atsaukties uz tās valsts tiesību aktiem, kurā viņš pastāvīgi uzturējies brīdī, kad iesniegts pieteikums tiesā.*

Grozījums Nr. 42
Regulas priekšlikums
3.b pants (jauns)

3.b pants

Formālie nosacījumi

1. *3. panta 1. un 2. punktā minēto vienošanos pauž rakstiski, tajā norāda datumu, un to paraksta abi laulātie. Par rakstiski paustu vienošanos uzskata arī vienošanos ar elektronisko saziņas līdzekļu starpniecību, ja šāda saziņa ir paliekoši reģistrēta.*

2. *Tomēr, ja iesaistītajā dalībvalstī, kurā vienošanās noslēgšanas brīdī atrodas laulāto pastāvīgā dzīvesvieta, likums attiecībā uz šādu vienošanos paredz papildu formālās prasības, tad šīs prasības piemēro.*

3. *Ja vienošanās noslēgšanas brīdī laulāto pastāvīgā dzīvesvieta atrodas dažādās iesaistītajās dalībvalstīs un šo valstu tiesībās ir paredzētas atšķirīgas formālās prasības, tad vienošanās formāli ir spēkā, ja tā atbilst vienas minētās valsts tiesībās noteiktajām prasībām.*

4. *Ja vienošanās noslēgšanas brīdī tikai viena laulātā pastāvīgā dzīvesvieta ir iesaistītajā dalībvalstī un šajā valstī attiecībā uz šādu vienošanos ir noteiktas papildu formālās prasības, tad šīs prasības piemēro.*

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 43
Regulas priekšlikums
4.a pants (jauns)

4.a pants

Laulāto atšķiršanas pārvēršana par laulības šķiršanu

1. Pārvēršot laulāto atšķiršanu par laulības šķiršanu, laulības šķiršanai piemēro tiesības, kas piemērotas laulāto atšķiršanai, izņemot gadījumus, ja puses saskaņā ar 3. panta noteikumiem ir vienojušās citādi.

2. Ja laulāto atšķiršanai piemērotās tiesības neparedz iespēju pārvērst laulāto atšķiršanu par laulības šķiršanu, piemēro 4. pantu, izņemot gadījumus, ja puses saskaņā ar 3. panta noteikumiem vienojušās citādi.

Grozījums Nr. 45
Regulas priekšlikums
7.a pants (jauns)

7.a pants

Valstu tiesību aktu atšķirības

Šī regula neuzliek pienākumu iesaistītās dalībvalsts tiesai pasludināt laulību par šķirtu, pamatojoties uz šo regulu, ja šis valsts tiesībās nav paredzēta laulības šķiršana vai attiecīgā laulība saskaņā ar šis valsts tiesībām nav atzīstama par spēkā esošu laulības šķiršanas tiesvedības nolūkā.

Grozījums Nr. 46
Regulas priekšlikums
8. pants

Valstis ar **vairāk nekā vienu** tiesību sistēmu

1. Ja valsti veido vairākas teritoriālās vienības, kurā katrai ir savas tiesību normas laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas jomā, katru teritoriālo vienību uzskata par valsti, lai noteiktu piemērojamās tiesības atbilstoši šai regulai.

Valstis ar **divām vai vairākām** tiesību sistēmām — **teritoriālie aspekti**

1. Ja valsti veido vairākas teritoriālās vienības, kurā katrai ir savas tiesību normas laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas jomā, katru teritoriālo vienību uzskata par valsti, lai noteiktu piemērojamās tiesības atbilstoši šai regulai.

1.a Šādas valsts gadījumā:

a) atsauci uz pastāvīgu dzīvesvietu šajā valstī interpretē kā atsauci uz pastāvīgu dzīvesvietu šīs valsts teritoriālajā vienībā;

b) atsauci uz valstspiederību interpretē kā atsauci uz šīs valsts tiesību aktos paredzētu teritoriālo vienību, vai, nepastāvot attiecīgiem noteikumiem, kā atsauci uz laulāto izvēlēto teritoriālo vienību, vai, laulātajiem neizdarot izvēli, kā atsauci uz teritoriālo vienību, ar kuru vienam vai abiem laulātajiem ir bijusi vai ir visciešākā saistība.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 47
Regulas priekšlikums
8.a pants (jauns)

8.a pants

Valstis ar divām vai vairākām tiesību sistēmām — ar dažādām personu kategorijām saistītās kolīzijas

Attiecībā uz valstīm, kurās šis regulas reglamentēto jautājumu jomā tiek piemērotas divas vai vairākas tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumi, kas attiecas uz dažādām personu kategorijām, atsauci uz šādas valsts tiesībām interpretēt kā atsauci uz to tiesību sistēmu, kuru nosaka attiecīgajā valstī spēkā esošie noteikumi. Ja šādu noteikumu nav, piemēro to tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, ar ko vienam vai abiem laulātajiem ir visciešākā saistība.

Grozījums Nr. 48
Regulas priekšlikums
8.b pants (jauns)

8.b pants

Regulas nepiemērošana iekšējām kolīzijām

Iesaistītajai dalībvalstij, kurā šis regulas reglamentēto jautājumu jomā tiek piemērotas atšķirīgas tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumi, nav pienākuma piemērot šo regulu tiesību kolīziju situācijās, kuras veidojas vienīgi starp šādām atšķirīgām tiesību sistēmām vai tiesību normu kopumiem.

Grozījums Nr. 49
Regulas priekšlikums
9. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

a) formālajām prasībām, kas piemērojamas vienošanās par piemērojamo tiesību izvēli; un

a) formālajām prasībām, kas **saskaņā ar 3.b panta 2. līdz 4. punktu** piemērojamas, **slēdzot vienošanos** par piemērojamo tiesību izvēli; un

Grozījums Nr. 51
Regulas priekšlikums
10. pants – 1. punkts – 2. daļa

Tomēr vienošanās par piemērojamo tiesību izvēli, kura ir noslēgta **saskaņā ar iesaistītās dalībvalsts tiesībām** pirms šīs regulas piemērošanas dienas, arī ir spēkā, **ar noteikumu, ka** tā atbilst **3. panta 3. punkta pirmajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem.**

Tomēr vienošanās par piemērojamo tiesību izvēli, kura ir noslēgta pirms šīs regulas piemērošanas dienas, arī ir spēkā, **ja** tā atbilst **3.a un 3.b panta noteikumiem.**

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 52

Regulas priekšlikums

11. pants – 1. punkts

1. *Neskarot iesaistīto dalībvalstu saistības atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 351. pantam, šī regula neietekmē tādu divpusēju vai daudzpusēju konvenciju piemērošanu, kuru līgumslēdzējas puses šīs regulas pieņemšanas laikā ir viena vai vairākas iesaistītās dalībvalstis un kuras ir saistītas ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šī regula.*

1. Šī regula neietekmē tādu **starptautisku** konvenciju piemērošanu, kuru līgumslēdzējas puses šīs regulas **vai 1. panta 2. punktā minētā lēmuma** pieņemšanas **brīdī** ir viena vai vairākas iesaistītās dalībvalstis un **kurās ir noteiktas kolīziju normas attiecībā uz laulības šķiršanu vai laulāto atšķiršanu.**

Grozījums Nr. 53

Regulas priekšlikums

11. pants – 2. punkts

2. *Neatkarīgi no 1. punkta iesaistīto dalībvalstu savstarpējās attiecībās šī regula prevalē pār konvencijām, kas attiecas uz šīs regulas darbības jomu un kuru līgumslēdzējas puses ir dalībvalstis.*

2. *Tomēr iesaistīto dalībvalstu savstarpējās attiecībās šī regula prevalē pār konvencijām, kas **noslēgtas tikai starp divām vai vairākām iesaistītajām dalībvalstīm, ciktāl šādas konvencijas attiecas uz šajā regulā reglamentētiem jautājumiem.***

Grozījums Nr. 54

Regulas priekšlikums

12. pants – 1. punkts

Vēlākais **līdz [pieci gadi]** pēc šīs regulas stāšanās spēkā] Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno **ierosinātos pielāgojumus.**

1. *Apritot vēlākais **pieciem gadiem** pēc šīs regulas stāšanās spēkā **un pēc tam reizi piecos gados** Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno **priekšlikumus par pielāgojumu veikšanu šajā regulā.***

Grozījums Nr. 55

Regulas priekšlikums

12. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a *Šajā nolūkā iesaistītās dalībvalstis sniedz Komisijai **attiecīgo informāciju par šīs regulas noteikumu piemērošanu iesaistīto dalībvalstu tiesās.***

Grozījums Nr. 56

Regulas priekšlikums

13. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a *Dalībvalstis, kuras ciešākā sadarbībā iesaistījušās, pamatojoties uz lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu, šo regulu piemēro no attiecīgajā lēmumā norādītās dienas.*

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

Grozījumi Regulā par kredītreitingu aģentūrām ***I

P7_TA(2010)0478

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 1060/2009 par kredītreitingu aģentūrām (COM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))

(2012/C 169 E/42)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0289),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0143/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2010. gada 19. novembra atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 8. decembra atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 8. decembra vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0340/2010),

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 337, 14.12.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV vēl nav publicēts.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

P7_TC1-COD(2010)0160

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1060/2009 par kreditreitingu aģentūrām

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 513/2011)

Ar metroloģiju saistīto direktīvu atcelšana ***I

P7_TA(2010)0479

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko atceļ Padomes Direktīvu 71/317/EEK, 71/347/EEK, 71/349/EEK, 74/148/EEK, 75/33/EEK, 76/765/EEK, 76/766/EEK un 86/217/EEK par metroloģiju (COM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))

(2012/C 169 E/43)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2008)0801),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedza Parlamentam priekšlikumu (C6-0467/2008),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 114. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 14. maija atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2010. gada 10. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A7-0050/2010),

1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
2. apstiprina Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējo paziņojumu, kas pievienots šīs rezolūcijas pielikumā;

⁽¹⁾ OV C 277, 17.11.2009., 49. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

3. prasa Komisijai vēlreiz iesniegt priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2008)0227

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 71/317/EEK, 71/347/EEK, 71/349/EEK, 74/148/EEK, 75/33/EEK, 76/765/EEK, 76/766/EEK un 86/217/EEK par metroloģiju

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/17/ES)

PIELIKUMS

Parlamenta, Padomes un Komisijas paziņojums

Saskaņā ar Direktīvas 2004/22/EK par mērinstrumentiem 25. pantu Eiropas Parlaments un Padomei lūdz Komisiju līdz 2011. gada 30. aprīlim sniegt ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, vajadzības gadījumā to papildinot ar attiecīgu likumdošanas priekšlikumu.

Šajā sakarībā saskaņā ar labāka likumdošanas procesa (tostarp vajadzības gadījumā ietekmes izvērtējuma un atklātas apspriešanās) principiem tiks veikts izvērtējums, lai noteiktu, vai būtu jāpaplašina Direktīvas 2004/22/EK darbības joma, tajā iekļaujot kādus no instrumentiem, kuriem pašlaik piemēro Direktīvu 71/317/EEK, 71/347/EEK, 74/148/EEK, 75/33/EEK, 76/765/EEK, 76/766/EEK un 86/217/EEK, un apstipriņošanas atbildes gadījumā — cik lielā mērā.

Saskaņā ar šī izvērtējuma iznākumu tiks pārskatīts arī minētajām direktīvām noteiktais atcelšanas datums, lai nodrošinātu Savienības likumdošanas darbības konsekveni mērinstrumentu jomā.

Pilsoņu iniciatīva ***I

P7_TA(2010)0480

Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pilsoņu iniciatīvu (COM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))

(2012/C 169 E/44)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2010)0119),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 11. panta 4. punktu,

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. pantu 2. punktu un 24. panta pirmo daļu, saskaņā ar kuriem Komisija Parlamentam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0089/2010),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 14. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2010. gada 10. jūnija atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 8. decembra vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta pieņemto nostāju, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu, kā arī Lūgumrakstu komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A7-0350/2010),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. pieņem zināšanai Padomes prezidentūras un Komisijas deklarāciju deklarāciju, kas pievienota šai rezolūcijai;
  3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ OV C 267, 1.10.2010., 57. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0074

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par pilsoņu iniciatīvu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 211/2011)

PIELIKUMS

Deklarācijas

Komisijas deklarācijas

– I –

Komisija sniegs sīki izstrādātu informāciju par pilsoņu iniciatīvu. Precīzāk sakot, Komisija izstrādās un atjauninās visaptverošu un viegli lietojamu rokasgrāmatu par pilsoņu iniciatīvu visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās, un tā būs pieejama tai īpaši paredzētā Komisijas tīmekļa vietnē. Pilsoņu iniciatīvu priekšlikumu reģistrācijas procedūras un apstrādes laikā Komisija turklāt sniegs palīdzību un padomus tiem organizatoriem, kuriem tas būs vajadzīgs. Komisija pēc pieprasījuma arī informēs organizatorus par plānotajiem tiesību aktu priekšlikumiem, kā arī par tiem, kas patlaban tiek izstrādāti.

Trešdiena, 2010. gada 15. decembris

– II –

Pēc oficiālā valodā iesniegta iniciatīvas priekšlikuma reģistrācijas organizatori var lūgt Komisiju jebkurā atbalsta deklarāciju apkopošanas brīdī iekļaut reģistrā attiecīgā priekšlikuma tulkojumus citās oficiālajās valodās. Par iniciatīvu priekšlikumu tulkošanu būs atbildīgi organizatori. Komisija dos piekrišanu iekļaut reģistrā jaunu valodas versiju pēc tam, kad būs pārliecinājusies par to, ka starp oriģinālo tekstu un jaunajām valodu versijām nepastāv acimredzamas un nozīmīgas nekonsekvences attiecībā uz nosaukumu, tematu un mērķiem.

Padomes prezidentvalsts Beļģijas deklarācija

Prezidentvalsts centīsies nodrošināt to, lai pasākumi, kas ir vajadzīgi minētās regulas piemērošanai, tiktu paredzēti pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā vienu gadu pēc tās stāšanās spēkā, kā tas ir noteikts regulā.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Eiropas mantojuma zīme ***I

P7_TA(2010)0486

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko izveido Eiropas Savienības rīcību attiecībā uz Eiropas mantojuma zīmi (COM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))

(2012/C 169 E/45)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0076),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 167. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0071/2010),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā pamatoto atzinumu, ko saskaņā ar Protokolu (Nr. 2) par subsidiaritātes un samērīguma principa piemērošanu iesniedzis Francijas Senāts, apgalvojot, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2010. gada 9. jūnija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A7-0311/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
  2. aicina Komisiju šo priekšlikumu iesniegt Parlamentam vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un valstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 267, 1.10.2010., 52. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0044

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2011/ES, ar ko izveido Eiropas Savienības rīcību attiecībā uz Eiropas mantojuma zīmi

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 167. pantu,

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) **Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD)** ir vērsts uz to, lai ciešāk vienotu Eiropas iedzīvotājus, un konkrēti ar **LESD** 167. pantu Eiropas Savienībai uzticēts uzdevums veicināt dalībvalstu kultūru uzplaukumu, respektējot to nacionālās un reģionālās atšķirības un vienlaikus pievēršot uzmanību kopīgajam kultūras mantojumam. **Turklāt LESD 167. panta 2. punktā noteikts, ka saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienībai ir jāveicina zināšanu uzlabošana un popularizēšana par Eiropas tautu kultūru un vēsturi.**
- (2) Labākas zināšanas un izpratne, īpaši jauniešu vidū, par kopīgo, tomēr atšķirīgo mantojumu palīdzētu stiprināt viņu piederības izjūtu Eiropas Savienībai un izvērstu kultūru dialogu. Tādēļ ir svarīgi veicināt kultūras mantojuma pieejamību un uzsvērt tā Eiropas dimensiju.
- (3) Ar LESD ir izveidota arī Savienības pilsonība, kas papildina attiecīgo dalībvalstu pilsonību un ir būtisks elements Eiropas integrācijas procesa stiprināšanā un nodrošināšanā. Lai iedzīvotāji pilnībā atbalstītu Eiropas integrāciju, lielāks uzsvars jāliek uz kopīgajām vērtībām, vēsturi un kultūru kā galvenajiem faktoriem līdzdalībai tādā sabiedrībā, kas dibināta uz brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību ievērošanas, kultūru **un valodu** daudzveidības, iecietības un solidaritātes principiem.
- (4) Valdību shēmu "Eiropas mantojuma zīme" 2006. gada aprīlī Granadā uzsāka vairākas dalībvalstis un Šveice.
- (5) Eiropas Savienības Padome 2008. gada 20. novembrī pieņēma secinājumus ⁽³⁾ ar mērķi pārveidot valdību Eiropas mantojuma zīmi par Eiropas Savienības rīcību, uzaicinot Komisiju iesniegt atbilstošu priekšlikumu Eiropas Savienības Eiropas mantojuma zīmes izveidei un aprakstīt projekta īstenošanai vajadzīgās praktiskās procedūras.
- (6) Komisijas veiktajā sabiedriskajā apspriešanā un ietekmes novērtējumā apstiprinājās viedoklis, ka valdību Eiropas mantojuma zīme bijusi vērtīga iniciatīva, taču rīcība ir jāpilnveido, lai tā pilnībā īstenotu savu potenciālu, turklāt apstiprinājās, ka Eiropas Savienības iesaistīšanās radītu uzskatāmu pievienoto vērtību Eiropas mantojuma zīmei un palīdzētu uzlabot iniciatīvas kvalitāti.
- (7) **Īstenojot pasākumus saistībā ar Eiropas mantojuma zīmi, būtu jāizmanto līdz šim gūtā starpdalībvalstu iniciatīvas pieredze.**

⁽¹⁾ OV C 267, 1.10.2010., 52. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra nostāja.

⁽³⁾ OV C 319, 13.12.2008., 11. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- (8) Eiropas mantojuma zīmei jātiecas **papildināt, nevis dublēt iniciatīvas**, piemēram, UNESCO "Pasaules mantojuma sarakstu", UNESCO "**Cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma reprezentatīvo sarakstu**" un Eiropas Padomes "Eiropas kultūras **ceļus**". Jaunās Eiropas mantojuma zīmes pievienotās vērtības pamatā jābūt ieguldījumam, ko Eiropas vēsturē un kultūrā, **tostarp Savienības veidošanā**, devuši atlasītie objekti, uzskatāmi izglītojošā dimensijā piesaistot cilvēku, īpaši jauniešu, interesi, savukārt objektiem būtu jāveido savstarpējas sadarbības tīkli, lai dalītos pieredzē un ar labāko praksi. Iniciatīvā lielākā uzmanība jāvērs uz to, lai veicinātu objektu pieejamību un popularizētu tos, **tādējādi sekmējot vēstures un kultūras mantojuma kopēju izmantošanu visā Savienības teritorijā**, kā arī uz sniegto paskaidrojumu un piedāvāto pasākumu kvalitāti, nevis objektu saglabāšanu, jo tā būtu jānodrošina jau esošām aizsardzības sistēmām.
- (9) Papildus tam, lai stiprinātu ES iedzīvotāju piederības izjūtu Eiropas Savienībai un veicinātu kultūru dialogu, Savienības rīcībai saistībā ar Eiropas mantojuma zīmi jāsniedz ieguldījums arī, lai celtu kultūras mantojuma vērtību un savdabību, palielinātu mantojuma nozīmi reģionu ekonomika un ilgtspējīgā attīstībā, īpaši ar kultūras tūrisma starpniecību, lai veidotu sinerģijas starp kultūras mantojumu un mūsdienu jaunradi un radošumu, visā Eiropā sekmētu dalīšanos pieredzē un labākajā praksē, un plašākā kontekstā atbalstītu demokrātijas vērtības un cilvēktiesības, kas ir Eiropas integrācijas pamatā.
- (10) Šie mērķi pilnībā atbilst mērķiem, kas izvirzīti Eiropas darba kārtībā kultūrai, tostarp kultūras daudzveidības un kultūru dialoga, un kultūras kā jaunrades katalizatora veicināšana ⁽¹⁾.
- (11) Ļoti svarīgi, lai jauno Eiropas mantojuma zīmi piešķirtu, pamatojoties uz kopīgiem, skaidriem un caurredzamiem kritērijiem un procedūrām.
- (12) **Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējām priekšatlase izvirzīt objektus, kuriem Eiropas mantojuma zīme jau piešķirta, īstenojot starpvaldību iniciatīvu. Šādi objekti būtu jānovērtē, balstoties uz jauniem kritērijiem un procedūrām.**
- (13) **Turpmākos Eiropas mantojuma zīmes novērtējumos var apsvērt iniciatīvas paplašināšanas iespēju, iekļaujot trešās valstis, kas piedalās Kultūras programmā.**
- (14) Eiropas mantojuma zīmes administratīvajai pārvaldībai **vajadzētu būt** vienkāršai un elastīgai, ievērojot subsidiaritātes principu.
- (15) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka Eiropas mantojuma zīmei vajadzīgi jauni, kopīgi, skaidri un caurredzami kritēriji un procedūras, kā arī labāka koordinācija starp dalībvalstīm, šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, un Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar iepriekš minētajā pantā paredzēto proporcionalitātes principu šis lēmums paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo lēmumu izveido Eiropas Savienības rīcību "Eiropas mantojuma zīme".

⁽¹⁾ COM(2007)0242.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

2. pants

Definīcija

Šajā lēmumā "objekti" ir pieminekļi, dabas, **zemūdens, arheoloģiskie, industriālie** un pilsētvides objekti, kultūras ainavas, piemiņas vietas, kultūras preces un priekšmeti, ar kādu vietu saistīts nemateriāls mantojums, tostarp mūsdienu mantojums.

3. pants

Mērķi

1. Rīcības vispārīgie mērķi ir sekmēt šādus procesus:

- pamatojoties uz **Eiropas** vēstures un kultūras mantojuma **kopīgajām vērtībām un** elementiem, stiprināt ES pilsoņu, **jo īpaši jauniešu**, piederības izjūtu Savienībai **;**
- **stiprināt** kultūru dialogu **un starpteritoriālo sadarbību, kā arī izpratni par daudzveidību.**

2. **Tālab, uzskatot turpmāk minētās darbības par starpposma mērķiem, ar rīcības starpniecību mēģina:**

- **uzsvērt simbolisko vērtību un palielināt** savdabību **objektiem**, kuriem ir bijusi **nozīmīga** loma **Eiropas** vēsturē **un kultūrā un/vai** Savienības izveidē;
- palielināt ES iedzīvotāju izpratni par Eiropas **vēsturi un Savienības** veidošanu un kopīgo, tomēr atšķirīgo **materiālo un nemateriālo** kultūras mantojumu, jo īpaši saistībā ar demokrātijas vērtībām un cilvēktiesībām, kas ir Eiropas integrācijas pamatā.

3. **Ar objektiem konkrētu mērķu veidā cenšas:**

- palielināt objektu nozīmīgumu Eiropas kontekstā;
- palielināt **jo īpaši** jauniešu izpratni, **kā arī ES iedzīvotāju izpratni kopumā** par kopīgo kultūras mantojumu **un vairot Eiropas pilsoņu identitātes izjūtu;**
- visā Eiropā atvieglot dalīšanos pieredzē un labas prakses apmaiņu;
- uzlabot **un/vai palielināt** ikviena, īpaši jauniešu, piekļuvi kultūras mantojumam **;**
- nodrošinot mākslas, kultūras, vēstures **un interaktīvo tiešsaistes** izglītību, izvērst kultūru dialogu, jo īpaši jauniešu vidū;
- veicināt kultūras mantojuma un mūsdienu jaunrades sinerģiju **un atbalstīt radošo darbību;**
- **sekmēt kultūras mantojuma un ar to saistītās ekonomiskās darbības mijiedarbību, vienlaikus pilnībā respektējot mantojuma objekta un tā apkārtējās vides viengabalainību;**
- piesaistīt uzmanību reģioniem, **tos popularizēt, palielināt kultūras ietekmi, attīstīt tūrismu un** **veicināt to ilgtspējīgu attīstību;**
- **sekmēt Eiropas tīklu izveidi, lai popularizētu Eiropas kopīgo mantojumu.**

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

4. pants

Līdzdalība

Rīcībā var iesaistīties Savienības dalībvalstis. Līdzdalība ir brīvprātīga.

5. pants

Papildināmība ar citām iniciatīvām

Komisija un dalībvalstis nodrošina, **ka** Eiropas mantojuma **zīme papildina, nevis dublē citas iniciatīvas** kultūras mantojuma jomā, tostarp UNESCO "Pasaules mantojuma sarakstu", UNESCO "**Cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma reprezentatīvo sarakstu**" un Eiropas Padomes "Eiropas kultūras ceļus".

6. pants

Iespēja izmantot rīcību

Uz Eiropas mantojuma zīmi ir tiesīgi kandidēt objekti, kas definēti 2. pantā.

7. pants

Kritēriji

Eiropas mantojuma zīmi piešķir, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

(1) **Objektiem, kas pretendē uz Eiropas mantojuma zīmi**, piemīt simboliska Eiropas nozīmes vērtība un bijusi **būtiska** loma **Eiropas** vēsturē **un kultūrā un/vai Savienības** veidošanā. Tāpēc attiecībā uz **tiem** ir iespējams pamatot:

- savas pārrobežu vai Eiropas mēroga iezīmes — kandidātobjekta agrākai un tagadējai ietekmei un interesei jābūt plašākai par vienas valsts robežām; un/vai
- objekta lomu un nozīmi Eiropas vēsturē un Eiropas integrācijā, tā saikni ar īpaši svarīgām norisēm vai cilvēkiem Eiropā, kā arī ar kultūras, mākslas, **relīģijas**, politikas, sociāliem, zinātnes, tehnoloģiju, **ekoloģijas** vai rūpniecības virzieniem; un/vai
- objekta lomu un nozīmi to kopīgo vērtību pilnveidošanā un izplatīšanā, kas ir Eiropas integrācijas pamatā, proti, brīvība, demokrātija, cilvēktiesību ievērošana, kultūru daudzveidība, iecietība un solidaritāte.

(2) **Attiecībā uz objektiem, kas pretendē uz Eiropas mantojuma zīmi**, iesniedz projektu, **kura īstenošana jāuzsāk ne vēlāk kā līdz tā gada beigām, kad tiek piešķirta zīme, un kurā iekļauj** šādus elementus:

- veidot izpratni par objekta nozīmi Eiropas mērogā, konkrēti, nodrošinot atbilstošus informācijas sniegšanas pasākumus, informatīvas zīmes un apmācot personālu;
- rīkot izglītojošus pasākumus (īpaši jauniešiem), kas uzlabo izpratni par Eiropas kopīgo vēsturi un tās kopīgo, tomēr atšķirīgo mantojumu, un kas stiprina piederības izjūtu kopējai telpai;
- popularizēt daudzvalodību **un reģionālo daudzveidību**, lietojot vairākas Savienības valodas, **kas ir starpkultūru dialoga galvenais elements**;
- **sadarboties ar to objektu pārvaldītājiem, kuri jau saņēmuši** Eiropas mantojuma zīmi ■;

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- veicināt objekta savdabību un pievilcību Eiropas mērogā, **cita starpā ar jauno informācijas un komunikācijas tehnoloģiju starpniecību;**
- **nodrošināt, ka objekts ir pieejams ES iedzīvotājiem, vienlaikus pilnībā ievērojot tā viengabalainību.**

Mākslas un kultūras procesu (piemēram, **pasākumus, festivālus, radošos namus**), kas sekmē Eiropas **kultūras darbinieku**, mākslinieku un krājuma mobilitāti, rosina kultūru dialogu un palīdz veidot saikni starp mantojumu un mūsdienu jaunradi un radošumu, organizēšana ir atbalstāma, ja tas iespējams, ņemot vērā objekta specifiku.

(3) Kandidāti uz zīmi iesniedz vadības plānu, kurā tie apņemas īstenot šādus elementus:

- nodrošināt objekta pienācīgu pārvaldību;
- nodrošināt objekta aizsardzību un tā nodošanu nākamajām paaudzēm saskaņā ar attiecīgajām aizsardzības sistēmām;
- nodrošināt uzņemšanas telpu kvalitāti, piemēram, vēsturisku izklāstu, informāciju apmeklētājiem, informatīvas zīmes utt.;
- nodrošināt objekta pieejamību pēc iespējas plašai sabiedrībai, **tostarp vecāka gadagājuma personām un personām ar invaliditāti**, piemēram, pielāgojot objektu vai apmācot personālu **un izmantojot internetu;**
- īpašu uzmanību pievērst jauniešiem, konkrēti, dodot tiem privilēģētu piekļuvi objektam;
- **reklamēt objektus** kā tūrisma **galamērķus, vienlaicīgi ierobežojot iespējamās negatīvās sekas, kas bojā objektus vai to vidi;**
- izveidot saskaņotu un visaptverošu saziņas stratēģiju, kurā uzsvērta objekta nozīme Eiropas mērogā;
- nodrošināt, ka pārvaldības plāns ir cik vien iespējams videi labvēlīgs **█**.

8. pants

Eiropas neatkarīgo ekspertu žūrija

1. Eiropas neatkarīgo ekspertu žūriju (turpmāk "Eiropas žūrija") izveido, lai tā veiktu atlasi un pārraudzības procedūras Eiropas līmenī. Tā nodrošina, lai kritērijus piemērotu vienādi visās iesaistītajās dalībvalstīs.
2. Eiropas žūrijā ir **13 locekļi**. Četrus locekļus izvirza Eiropas Parlaments, četrus – Padome, četrus – Komisija **un vienu – Reģionu komiteja saskaņā ar attiecīgajām procedūrām**. Eiropas žūrijas locekļi izrauga priekšsēdētāju.
3. Eiropas žūrijas locekļi ir neatkarīgi eksperti. Šiem ekspertiem ir ievērojama pieredze un zināšanas **█** jomās, kas saistītas ar Eiropas mantojuma zīmes mērķiem. **Iestādes, kas izvirza ekspertu kandidātus, iespēju robežās mēģina nodrošināt to attiecīgo zināšanu jomu papildināmības principu un proporcionālu pārstāvību no ģeogrāfiskā viedokļa.**

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

4. Eiropas žūrijas locekļus ieceļ uz trim gadiem. Atkāpjoties no iepriekšminētā, pirmajā gadā, kad spēkā ir šis lēmums, Komisija izvirza četrus ekspertus uz vienu gadu, Eiropas Parlaments izvirza četrus ekspertus **un Reģionu komiteja vienu ekspertu** uz diviem gadiem, savukārt Padome izvirza četrus ekspertus uz trim gadiem.

5. **Eiropas žūrijas locekļi deklarē ikvienu interešu konfliktu vai iespējamo interešu konfliktu attiecībā uz kādu konkrētu objektu. Ja šāda deklarācija tiek sniegta vai ja šāds interešu konflikts kļūst zināms, žūrijas loceklis nepedalās minētā objekta vai citu objektu vērtēšanā, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī.**

6. Visus Eiropas žūrijas ziņojumus, ieteikumus un paziņojumus publisko.

9. pants

Pieteikuma veidlapa

▮ Komisija izveido vienotu pieteikuma veidlapu, pamatojoties uz atlases kritērijiem, **kas noteikti 7. pantā**, un to izmanto attiecībā uz visiem objektiem, kas pretendē uz zīmes piešķiršanu. Atlasē ņems vērā tikai tos pieteikumus, kas iesniegti, izmantojot oficiālo pieteikuma veidlapu.

10. pants

Priekšatlase valsts līmenī

1. Dalībvalstis **ciešā sadarbībā ar vietējām un reģionālajām varas iestādēm** atbild par Eiropas mantojuma zīmes kandidātobjektu priekšatlasī.

2. Katra dalībvalsts drīkst priekšatlasē izvirzīt ne vairāk kā divus objektus **reizi divos gados** saskaņā ar pielikumā iekļauto kalendāru. ▮

3. Katra dalībvalsts izveido savas kandidātobjektu priekšatlases procedūras un kalendāru, ievērojot subsidiaritātes principu un nodrošinot, lai administratīvie pasākumi būtu pēc iespējas vienkārši un elastīgi. Dalībvalstis informē Komisiju par priekšatlases rezultātiem vēlākais **priekšatlases** procedūras gada **1. martā**.

4. **Priekšatlase notiek saskaņā ar 7. pantā izklāstītajiem kritērijiem**, un tajā izmanto 9. pantā minēto pieteikuma veidlapu.

5. **Komisija publicē priekšatlasē izvēlēto objektu pilnu sarakstu un informē par to Eiropas Parlamentu, Padomi un Reģionu komiteju.**

11. pants

Galīgā atlase Savienības līmenī

1. Komisija atbild par Eiropas mantojuma zīmes kandidātobjektu galīgo atlasī, un to veic Eiropas žūrija.

2. Eiropas žūrija izvērtē priekšatlasē izvirzīto objektu pieteikumus un atlasa vismaz vienu objektu no katras dalībvalsts. Vajadzības gadījumā var pieprasīt papildu informāciju un apmeklēt objektus.

3. **Galīgā atlase notiek saskaņā ar 7. pantā izklāstītajiem kritērijiem**, un tajā izmanto 9. pantā minēto pieteikuma veidlapu.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

4. Eiropas žūrija sniedz ziņojumu par priekšatlasei izvirzītajiem objektiem vēlākais **priekšatlases** procedūras gada **15. decembrī**. Šajā ziņojumā iekļauj ieteikumu par Eiropas mantojuma zīmes piešķiršanu un pamatojumu attiecībā uz tiem objektiem, kas netika iekļauti galīgajā sarakstā.

5. Kandidāti, kas netika iekļauti galīgajā sarakstā, var nākamajos gados iesniegt jaunu pieteikumu priekšatlasei valsts līmenī.

12. pants

Starptautiski objekti

1. Šajā lēmumā "starptautiski objekti" ir šādi objekti:

— vairāki objekti, kas atrodas dažādās dalībvalstīs un ir saistīti ar vienu konkrētu tematu, lai varētu iesniegt kopīgu pieteikumu;

— viens konkrēts objekts, kas ģeogrāfiski atrodas vismaz divu dalībvalstu teritorijā.

2. Starptautisku objektu pieteikumos ievēro to pašu procedūru, ko piemēro citiem objektiem. Tos iepriekš atlasa **visas iesaistītās dalībvalstīs**, izvēloties maksimāli **to** divus objektus, kā noteikts 10. pantā. **Attiecībā uz starptautiskiem objektiem viens no tiem tiek izvēlēts kā koordinējošais objekts, kas veidos vienoto kontaktpunktu ar Komisiju. Saistībā ar koordinējošo objektu laikus tiek sniegta informācija par starptautisko kandidātobjektu visām dalībvalstīm, nodrošinot, ka tiek iesaistīti visi attiecīgie objekti visā Savienībā. Visi objekti, kas veido starptautisko objektu, atbilst 7. pantā noteiktajiem kritērijiem un attiecība uz tiem tiek aizpildīts 9. pantā minētais pieteikums.**

Īpaši jāapspriež starptautiski objekti, kuri veicina Eiropas pārrobežu mantojuma būtības izplatīšanu un kuriem ir materiāla vai nemateriāla simboliska nozīme.

3. Ja starptautisks objekts atbilst visiem 7. pantā izklāstītajiem kritērijiem, tam dod priekšroku galīgajā atlasē.

4. Ja kāds no objektiem, kas veido starptautisku objektu, vairs neatbilst 7. pantā noteiktajiem kritērijiem vai pieteikumā norādītajām saistībām, piemēro 15. pantā noteikto procedūru.

13. pants

Izvirzīšana

1. Komisija oficiāli izvirza objektus, kuriem piešķir Eiropas mantojuma zīmi nākamajā gadā pēc atlases procedūras, **pienācīgi** ņemot vērā Eiropas žūrijas ieteikumu. Komisija informē Eiropas Parlamentu, Padomi un **Reģionu komiteju par pieņemtajiem lēmumiem.**

2. Eiropas mantojuma zīmi objektiem piešķir **■** uz neierobežotu laiku, ievērojot 14. un 15. pantā izklāstītos nosacījumus un atkarībā no tā, vai rīcība turpinās.

3. **Eiropas mantojuma zīmes piešķiršana nav saistīta ar pienākumiem pilsētplānošanā, juridiskajā jomā, ne arī ainavas veidošanā, mobilitātes vai arhitektūras ziņā. Piemērojami ir vienīgi vietējie noteikumi.**

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

14. pants

Pārraudzība

1. Katru objektu, kam piešķirta Eiropas mantojuma zīme, regulāri pārtrauga, lai nodrošinātu, ka tas joprojām atbilst 7. pantā noteiktajiem kritērijiem un tiek ievērotas visas pieteikumā paredzētās saistības.
2. Dalībvalstis atbild par to teritorijā esošo objektu pārraudzību. Dalībvalstis ievāc visu vajadzīgo informāciju un katru ceturto gadu sagatavo detalizētu ziņojumu saskaņā ar pielikumā iekļauto kalendāru.
3. Ziņojumu nosūta Komisijai un iesniedz izskatīšanai Eiropas žūrijā vēlākais pārraudzības procedūras gada **1. martā**.
4. Eiropas žūrija sniedz ziņojumu par situāciju attiecīgās dalībvalsts objektos, kas saņēmuši zīmi, vēlākais pārraudzības procedūras gada **15. decembrī**, un vajadzības gadījumā ziņojumā iekļauj ieteikumus, kas jāņem vērā nākamajā pārraudzības periodā.
5. Komisija **pēc apspriešanās ar Eiropas žūriju** nosaka kopīgus rādītājus, lai dalībvalstis varētu nodrošināt saskaņotu pieeju pārraudzības procedūrai.

15. pants

Zīmes anulēšana

1. Ja Eiropas žūrija konstatē, ka konkrēts objekts vairs neatbilst 7. pantā noteiktajiem kritērijiem vai ka tas vairs neievēro visas pieteikumā paredzētās saistības, tā ar Komisijas starpniecību sāk sarunas ar attiecīgo dalībvalsti ar mērķi veikt vajadzīgos objekta pielāgojumus.
2. Ja vajadzīgie objekta pielāgojumi nav veikti 18 mēnešus pēc pārrunu sākuma, Eiropas žūrija informē Komisiju. Paziņojumā iekļauj pamatojumu, kā arī ieteikumu stāvokļa uzlabošanai.
3. Ja ieteikumi nav īstenoti pēc atkārtota 18 mēnešu laikposma, Eiropas žūrija sniedz ieteikumu anulēt attiecīgajam objektam piešķirto Eiropas mantojuma zīmi.
4. Galīgo lēmumu par Eiropas mantojuma zīmes anulēšanu pieņem Komisija, **pienācīgi ņemot vērā Eiropas žūrijas ieteikumu**. Komisija par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi **un Reģionu komiteju**.
5. Eiropas žūrijas paziņojumus un ieteikumus publisko.
6. **Jebkurā laikā var izvēlēties atteikties no objektiem piešķirtās Eiropas mantojuma zīmes. Šādā gadījumā to paziņo attiecīgajai dalībvalstij, kas savukārt informē Komisiju. Komisija pieņem lēmumu par Eiropas mantojuma zīmes anulēšanu un par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Reģionu komiteju.**

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

16. pants

Praktiskie pasākumi

1. Komisija īsteno Savienības rīcību "Eiropas mantojuma zīme". Konkrēti tā:
  - nodrošina rīcības vispārēju saskaņotību un kvalitāti;
  - nodrošina koordināciju starp dalībvalstīm un Eiropas žūriju;
  - **ņemot vērā 3. pantā noteiktos mērķus un saskaņā ar 7. pantā noteiktajiem kritērijiem**, izstrādā norādes, **lai palīdzētu** atlasēs un pārraudzības **procedūru īstenošanā**, kā arī pieteikuma veidlapu **aizpildīšanā**;
  - atbalsta Eiropas žūriju.
2. Komisija atbild par saziņu saistībā ar Eiropas mantojuma zīmi un par tās atpazīstamību Eiropas Savienības līmenī, īpaši izveidojot un uzturot konkrētu tīmekļa vietni **un jaunu logo, veicinot objekta savdabību un pievilcību Eiropas mērogā, piemēram, izmantojot iespējas, ko sniedz jaunās tehnoloģijas un digitālie un interaktīvie līdzekļi, un veidojot sinerģijas ar citām Eiropas iniciatīvām. Visi 8. panta 6. punktā, 10. panta 5. punktā un 15. panta 5. punktā minētās Eiropas žūrijas paziņojumi un ieteikumi tiek publicēti šajā tīmekļa vietnē.**
3. Komisija sekmē sadarbības tīklu veidošanu starp objektiem, kas saņēmuši zīmi.
4. Eiropas žūrijas izmaksas un 2. un 3. punktā minētās darbības sedz ar finanšu līdzekļiem, kas paredzēti 18. pantā.

17. pants

Novērtējums

1. Komisija nodrošina Eiropas mantojuma zīmes rīcības ārēju un neatkarīgu novērtējumu. Šādu novērtējumu veic katru sesto gadu saskaņā ar pielikumā iekļauto kalendāru, un tajā izskata visus elementus, tostarp rīcības īstenošanai izmantoto procedūru efektivitāti, objektu skaitu, **ģeogrāfiskās robežas un** rīcības ietekmi, kā to iespējams uzlabot un to, vai Eiropas mantojuma zīmes rīcība būtu jāturpina.
2. Komisija sešu mēnešu laikā pēc novērtējuma pabeigšanas sniedz ziņojumu par šo novērtējumu Eiropas Parlamentam un Padomei, **vajadzības gadījumā pievienojot tam attiecīgus priekšlikumus.**

■

18. pants

Finanšu noteikumi

1. Šīs rīcības īstenošanai laikposmā no 2011. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim paredzētais finansējums ir EUR 1 350 000.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

2. Gada apropriācijas piešķir budžeta lēmējinstītūcija atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

KALENDĀRS

Eiropas mantojuma zīmes kalendārs

[Gads n]	Lēmuma pieņemšana Sagatavošana
[Gads n + 1]	<i>Gatavošanās darbi</i>
[Gads n + 2]	<i>Dalībvalstu veikta priekšatlase</i> ■
[Gads n + 3]	<i>Zīmes galīga piešķiršana objektiem</i>
[Gads n + 4]	<i>Dalībvalstu veikta priekšatlase</i>
[Gads n + 5]	<i>Zīmes galīga piešķiršana objektiem un pārraudzība</i>
[Gads n + 6]	<i>Dalībvalstu veikta priekšatlase</i>
[Gads n + 7]	<i>Zīmes galīga piešķiršana objektiem Eiropas mantojuma zīmes novērtēšana</i>
[Gads n + 8]	<i>Dalībvalstu veikta priekšatlase</i>
[Gads n + 9]	<i>Zīmes galīga piešķiršana objektiem un pārraudzība</i>
[Gads n + 10]	<i>Dalībvalstu veikta priekšatlase</i>
[Gads n + 11]	<i>Zīmes galīga piešķiršana objektiem</i>
[Gads n + 12]	<i>Dalībvalstu veikta priekšatlase</i>
[Gads n + 13]	<i>Zīmes galīga piešķiršana objektiem Eiropas mantojuma zīmes novērtēšana</i>

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Šveices līdzdalība programmā “Jaunatne darbībā” un rīcības programmā mūžizglītības jomā ***

P7_TA(2010)0487

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes lēmuma projektu par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju, ar ko nosaka noteikumus Šveices Konfederācijas līdzdalībai programmā “Jaunatne darbībā” un rīcības programmā mūžizglītības jomā (2007-2013) (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))

(2012/C 169 E/46)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (12818/2010),
  - ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju, ar ko paredz noteikumus Šveices Konfederācijas līdzdalībai programmā “Jaunatne darbībā” un rīcības programmā mūžizglītības jomā (2007–2013) (13104/2009),
  - ņemot vērā Padomes lūgumu dot piekrišanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 165. panta 4. punktu, 166. panta 4. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0277/2010),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ieteikumu (A7-0334/2010),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Šveices Konfederācijai.

Dalībvalstu kontroles mehānismi, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu ***I

P7_TA(2010)0488

Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka normas un vispārīgos principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu (COM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))

(2012/C 169 E/47)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2010)0083),

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 291. panta 3. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija ir iesniegusi Parlamentam priekšlikumu (C7-0073/2010),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2010. gada 1. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, Zivsaimniecības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atziņumus (A7-0355/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
  2. Apstiprina Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai.
  3. Pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai.
  4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0051

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 182/2011.)

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA, PADOMES UN KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

Šās regulas 5. panta 2. punktā ir paredzēts, ka Komisijai ir jāpieņem īstenošanas akta projekts, ja komiteja sniedz pozitīvu atzinumu. Šis noteikums neizslēdz to, ka Komisija – kā tas ir tagad – var ļoti īpašos gadījumos ņemt vērā jaunos apstākļus pēc balsošanas un nolemt nepieņemt īstenošanas akta projektu, iepriekš par to pienācīgi informējot komiteju un likumdevēju.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

Komisija uzsāk visu spēkā esošo tiesību aktu, kuri pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā netika pielāgoti regulatīvai kontroles procedūrai, izskatīšanu, lai novērtētu, vai šie akti jāpielāgo deleģēto aktu režīmam, kas noteikts ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Komisija pēc iespējas ātrāk, un ne vēlāk kā orientējošā grafikā, kas pievienots šai deklarācijai, minētajos datumos sniegs atbilstošus priekšlikumus.

Kamēr notiek šie saskaņošanas mēģinājumi, Komisija regulāri informēs Eiropas Parlamentu par tiem īstenošanas pasākumu projektiem saistībā ar šiem aktiem, kam nākotnē jāklūst par deleģētiem aktiem.

Attiecībā uz spēkā esošajiem tiesību aktiem, kuros pašlaik iekļautas atsauces uz regulatīvo kontroles procedūru, Komisija pārskatīs katra akta, kuru paredzēts pārveidot, noteikumus, kas saistīti ar šo procedūru, lai noteiktā laikā tos pielāgotu saskaņā ar līgumā noteiktajiem kritērijiem. Turklāt Eiropas Parlamentam un Padomei būs tiesības norādīt pamata tiesību aktus, kurus tās uzskata par svarīgiem un kurus jāpielāgo prioritārā kārtā.

Komisija līdz 2012. gada beigām novērtēs šā procesa rezultātus, lai noteiktu cik daudzi tiesību akti, kuros iekļautas atsauces uz regulatīvo kontroles procedūru, paliek spēkā. Komisija sagatavos piemērotus likumdošanas priekšlikumus, lai pabeigtu pielāgošanu. Komisijas vispārējais mērķis ir, lai līdz septītā Parlamenta sasaukuma beigām visi noteikumi, kas attiecas uz regulatīvo kontroles procedūru, tiktu izslēgti no visiem tiesību aktiem.

Komisija atzīmē, ka tā nesen uzsākusi izpēti, kas nodrošinās pilnīgu un objektīvu pārskatu par visiem ES tirdzniecības aizsardzības politikas un prakses aspektiem, ieskaitot pašreizējās tirdzniecības aizsardzības instrumenta shēmas darbības, metožu, lietošanas un efektivitātes novērtēšanu tirdzniecības politikas mērķu sasniegšanas kontekstā, pašreizējo un iespējamo Eiropas Savienības politikas lēmumu (piemēram, Savienības interešu novērtējums, mazāka nodokļa noteikums, nodokļu iekasēšanas sistēma) efektivitātes novērtēšanu salīdzinājumā ar dažu tirdzniecības partneru pieņemtajiem politikas lēmumiem un antidempinga un antisubsidēšanas pamatregulu izskatīšanu, ņemot vērā ES institūciju administratīvo praksi, Eiropas savienības Tiesas spriedumus un PTO Strīdu izšķiršanas padomes ieteikumus un lēmumus.

Komisija, ņemot vērā izpētes rezultātus un Dohas Attīstības programmas pārrunu attīstības gaitu, gatavojas izpētīt kā un vai turpmāk atjaunināt un modernizēt ES tirdzniecības aizsardzības instrumentus.

Komisija arī atgādina par nesenajām iniciatīvām, ko tā uzņēmusies, lai uzlabotu tirdzniecības aizsardzības instrumentu (piemēram, uzklaušanās amatpersonas iecelšana) darbības pārredzamību, un par tās sadarbību ar dalībvalstīm, lai noskaidrotu tirdzniecības aizsardzības prakses pamatprincipus. Komisija šim darbam piešķir lielu nozīmi un, konsultējoties ar dalībvalstīm, centīsies identificēt citas iniciatīvas, kuras varētu uzņemties šajā sakarā.

Saskaņā ar komitoloģijas noteikumiem, kas balstīti uz Padomes Lēmumu 1999/468/EK, ja Kopējās lauksaimniecības politikas vadības komiteja sniegusi nelabvēlīgu atzinumu, Komisijai jāiesniedz attiecīgo pasākumu projekts Padomei, kas mēneša laikā var pieņemt atšķirīgu lēmumu. Taču Komisijai nav liegts rīkoties — tai ir tiesības izvēlēties, vai ieviest pasākumu, vai novilcināt tā piemērošanu. Tādēļ Komisija var veikt pasākumu, ja tā uzskata, ka tā piemērošanas pārtraukšana varētu radīt, piemēram, neatgriezeniskas negatīvas sekas tirgū. Kad vēlāk Padome pieņem atšķirīgu lēmumu, Komisijas īstenotais pasākums, protams, kļūst lieks. Tādējādi ar pašreizējiem noteikumiem Komisijai piešķirts instruments, kas, kaut vai ar pagaidu kārtā pieņemta pasākuma palīdzību, ļauj aizsargāt visas Savienības kopējās intereses.

Šīs regulas 7. panta mērķis ir saglabāt šo pieeju jaunajos komitoloģijas režīmos, taču, nosakot, ka to var izmantot tikai īpašos gadījumos, un uz skaidri definētu un ierobežojošu kritēriju pamata. Tā ļautu Komisijai pieņemt pasākumu projektu, neskatoties uz pārbaudes komitejas nelabvēlīgu atzinumu gadījumā, ja tā "nepieņemšana obligātajā termiņā radītu būtiskus tirgus traucējumus (...) vai apdraudētu Savienības finanšu intereses." Noteikums attiecas uz gadījumiem, kad nav iespējams gaidīt atkārtotu komitejas balsojumu par to pašu vai citu pasākumu projektu, jo pa šo laiku tirgū rastos nopietni traucējumi, piemēram, tirgus dalībnieku spekulatīvo darbību dēļ. Lai nodrošinātu Savienības spēju rīkoties, tā dalībvalstīm un Komisijai, nodrošinot vajadzīgo informāciju, dos iespēju vēlreiz apspriest pasākumu projektu, lai tiktu pieņemti lēmumi, tādējādi izvairoties no spekulācijām, kas radītu negatīvas sekas tirgū un budžetā.

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Šādas situācijas varētu rasties kopējās lauksaimniecības politikas ikdienas vadības sakarā (piemēram, nosakot eksporta kompensācijas, licenču pārvaldība, īpaša drošības klauzula), kad lēmumi bieži jāpieņem ātri un tie var radīt ievērojamas ekonomiskas sekas tirgū, kas ietekmētu lauksaimniekus un tirgus dalībniekus un arī Savienības budžetu.

Gadījumos, kad Eiropas Parlaments un Padome dara Komisijai zināmu savu viedokli par to, ka īstenošanas akta projekts pārsniedz īstenošanas pilnvaras, kas noteiktas pamataktā, Komisija nekavējoties pārskatīs īstenošanas akta projektu, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes paustās nostājas.

Komisija rīkosies pienācīgi ņemot vērā jautājuma steidzamību.

Pirms lēmuma pieņemšanas par to, vai īstenošanas akta projekts tiks pieņemts, grozīts vai atcelts, Komisija informēs Eiropas Parlamentu un Padomi par paredzēto rīcību un rīcības iemesliem.

Pielikums

PIELIKUMS Komisijas paziņojumam

Provizoriska tabula ar tiesību pamataktiem, uz kuriem pirms Lisabonas līguma pieņemšanas neattiecās koplēmuma procedūra un kuri jāpielāgo, ņemot vērā LESD 290. pantu

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
Statistika (ESTAT ĢD)	1.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1365/2006 par statistiku attiecībā uz preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem un par Padomes Direktīvas 80/1119/EEK atcelšanu ⁽¹⁾	2011. gada 4. ceturksnis		X
Veselība un patērtāju tiesības (SANCO ĢD)	2.	Padomes Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	3.	Padomes Direktīva 90/426/EEK par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	4.	Padomes Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	5.	Padomes Direktīva 2004/68/EK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagaiņu sugu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopienā, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	6.	Padomes Direktīva 2009/158/EK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	7.	Padomes Direktīva 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(l) pielikumā ⁽²⁾	2012. gada marts		X

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	8.	Padomes Direktīva 88/407/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar sasaldētu mājas liellopu spermam un tās ievadumiem (?)	2012. gada marts		X
	9.	Padomes Direktīva 89/556/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm (?)	2012. gada marts		X
	10.	Padomes Direktīva 90/429/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermam un tās importu (?)	2012. gada marts		X
	11.	Padomes Direktīva 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā (tikai importa noteikumi) (?)	2012. gada marts		X
	12.	Padomes Direktīva 92/118/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ieviešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un — attiecībā uz slimību izraisītājiem — īpašos Kopienas noteikumus, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK (?)	2012. gada marts		X
	13.	Padomes Direktīva 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli (?)	2012. gada marts		X
	14.	Padomes Direktīva 92/35/EEK, ar ko paredz kontroles noteikumus un pasākumus Āfrikas zirgu mēra apkarošanai (?)	2012. gada marts		X
	15.	Padomes Direktīva 77/391/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus liellopu brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanai (?)	2012. gada marts		X
	16.	Padomes Direktīva 82/400/EEK, ar ko groza Direktīvu 77/391/EEK un ievieš Kopienas papildpasākumus liellopu brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanai (?)	2012. gada marts		X
	17.	Padomes Lēmums 90/242/EEK, ar ko ievieš Kopienas finansiālus pasākumus aitū un kazu brucelozes izskaušanai (?)	2012. gada marts		X

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma	Pārskatāmie akti	Provizorisks pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	18. Padomes Direktīva 90/423/EEK, ar kuru izdara grozījumus Direktīvā 85/511/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas pārbaudei, Direktīvā 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā, un Direktīvā 72/462/EEK par veselības un veterinārās pārbaudes problēmām, ievēdot liellopus, cūkas un svaigu gaļu no trešām valstīm ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	19. Padomes Direktīva 2003/85/EK par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei, ar kuru atceļ Direktīvu 85/511/EEK un Lēmumus 89/531/EEK un 91/665/EEK un groza Direktīvu 92/46/EEK ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	20. Padomes Direktīva 2005/94/EK, ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	21. Padomes Direktīva 92/66/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus Nūkās slimības kontrolei ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	22. Padomes Direktīva 80/1095/EEK, ar ko paredz noteikumus, lai Kopienā izskaustu klasisko cūku mēri un nepieļautu saslimšanu ar to ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	23. Padomes Lēmums 80/1096/EEK, ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus, lai apkarotu klasisko cūku mēri ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	24. Padomes Direktīva 92/119/EEK, ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	25. Padomes Direktīva 2001/89/EK par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	26. Padomes Lēmums 79/511/EEK par Kopienas finanšu ieguldījumu mutes un nagu sērgas apkarošanā Dienvidaustrumu Eiropā ⁽²⁾	2011./2012. g.		X
	27. Padomes Lēmums 89/455/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus eksperimentālu projektu izstrādei trakumsērgas kontroles nolūkos, lai to izskaustu vai novērstu ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	28. Padomes Lēmums 2009/470/EK par izdevumiem veterinārijas jomā	2012. gada otrais pusgads		X
	29. Padomes Direktīva 82/894/EEK par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā ⁽²⁾	2012. gada marts		X

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	30.	Padomes Direktīva 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	31.	Padomes Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	32.	Padomes Lēmums 92/438/EEK par veterinārās robežkontroles procedūru datorizāciju (<i>Shift</i> projekts), par Direktīvas 90/675/EEK, 91/496/EEK, 91/628/EEK un Lēmuma 90/424/EEK grozīšanu un Lēmuma 88/192/EEK atcelšanu ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	33.	Padomes Direktīva 96/93/EK par dzīvnieku un dzīvnieku produktu sertificēšanu ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	34.	Padomes Direktīva 2008/71/EK par cūku identificēšanu un reģistrēšanu ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	35.	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 ⁽³⁾	2011. gada pirmais trimestris		X
	36.	Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu ⁽²⁾	2012. gada marts		X
	37.	Padomes Direktīva 2009/157/EK par liellopu sugas tīršķirnes vaisliniekiem	2011. gada pirmais trimestris		X
	38.	Padomes Direktīva 88/661/EEK par zootehniskajiem standartiem, kas piemērojami tīršķirnes vaislas cūkām	2011. gada pirmais trimestris		X
	39.	Padomes Direktīva 89/361/EEK par tīršķirnes vaislas aitām un kazām	2011. gada pirmais trimestris		X
	40.	Padomes Direktīva 90/427/EEK par zootehniskajiem un ģealoģiskajiem nosacījumiem, kas regulē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar zirgu dzimtas dzīvniekiem	2011. gada pirmais trimestris		X
	41.	Padomes Direktīva 90/428/EEK par tirdzniecību ar zirgu dzimtas dzīvniekiem, kas paredzēti sacensībām, un par piedalīšanās nosacījumiem sacensībās	2011. gada pirmais trimestris		X
	42.	Padomes Direktīva 91/174/EEK, ar ko nosaka zootehnikas un ģealoģijas prasības tīršķirnes dzīvnieku pārdošanai	2011. gada pirmais trimestris		X

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma	Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	43. Padomes Direktīva 94/28/EK, ar ko nosaka principus, kas attiecas uz zootehniskajiem un ģealoģiskajiem nosacījumiem, kurus piemēro no trešām valstīm importētajiem dzīvniekiem, to spermai, olšūnām un embrijiem, un kura groza Direktīvu 77/504/EEK par tīršķirnes vērsu ģints sugu vaislas dzīvniekiem	2011. gada pirmais trimestris		X
	44. Padomes Direktīva 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro parbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievie Kopienā no trešām valstīm (?)	2012. gada marts		X
	45. Padomes Direktīva 91/496/EEK, ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro parbaužu organizēšanu, kurus Kopienā ievie no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK (?)	2012. gada marts		X
	46. Padomes Direktīva 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (*)	2013.-2014. g.		X
	47. Padomes Direktīva 2008/119/EK, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (kodificēta versija) (*)	2013.-2014. g.		X
	48. Padomes Direktīva 2008/120/EK, ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai (kodificēta versija) (*)	2013.-2014. g.		X
	49. Padomes Direktīva 1999/74/EK, ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai (*)	2013.-2014. g.		X
	50. Padomes Direktīva 2007/43/EC, ar ko nosaka obligātos noteikumus gaļas ražošanai audzētu cāļu aizsardzībai (*)	2013.-2014. g.		X
	51. Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (*)	2013.-2014. g.		X
	52. Padomes 2004. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (*)	2013.-2014. g.		X
	53. Padomes Direktīva 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā (?)	2012. gada otrais pusgads		X
	54. Padomes Direktīva 2007/33/EK par kartupeļu cistu nematožu kontroli un ar ko atceļ Direktīvu 69/465/EEK (?)	2012. gada otrais pusgads	X	

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	55.	Padomes Direktīva 93/85/EEK par kartupeļu gaišās gredzenpuves kontroli ⁽⁵⁾	2012. gada otrais pusgads	X	
	56.	Padomes Direktīva 98/57/EK par <i>Ralstonia Solanacearum</i> (Smith) Yabuuchi et al. apkarošanu ⁽⁵⁾	2012. gada otrais pusgads	X	
	57.	Padomes Direktīva 66/401/EEK par lopbarības augu sēklu tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	58.	Padomes Direktīva 69/464/EEK par kartupeļu vēža kontroli	2013. gada otrais pusgads	X	
	59.	Padomes Direktīva 66/402/EEK par graudaugu sēklu tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	60.	Padomes Direktīva 68/193/EEK par vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiāla tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	61.	Padomes Direktīva 98/56/EK par dekoratīvo augu pavairošanas materiāla tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	62.	Padomes Direktīva 1999/105/EK par meža reproduktīvā materiāla tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	63.	Padomes Direktīva 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu	2011. gada otrais pusgads		X
	64.	Padomes Direktīva 2002/54/EK par biešu sēklu tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	65.	Padomes Direktīva 2002/55/EK par dārzeņu sēklu tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	66.	Padomes Direktīva 2002/56/EK par sēklas kartupeļu tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	67.	Padomes Direktīva 2002/57/EK par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību	2011. gada otrais pusgads		X
	68.	Padomes Direktīva 2008/72/EK par tāda dārzeņu pavairošanas un stādāmā materiāla tirdzniecību, kas nav sēklas	2011. gada otrais pusgads		X
	69.	Padomes Direktīva 2008/90/EK par tirdzniecību ar augļaugu pavairošanas materiālu un augļaugiem, kas paredzēti augļu ražošanai	2011. gada otrais pusgads		X
	70.	Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību ⁽⁶⁾	2012.-2013. g.	sk. komentāru (zemsvītras piezīme iepriekšējā lappusē)	
	71.	Padomes Direktīva 87/357/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz izstrādājumiem, kuri to maldinošā izskata dēļ apdraud patērētāju veselību vai drošību	2011. gada otrais pusgads		X

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā	
Iekšējais tirgus (MARKT ĢD)	72.	Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi	2011. g. (?)	X		
Tirdzniecība (TRADE ĢD)	73.	Padomes Regula (EEK) Nr. 3030/93 par kopīgiem noteikumiem konkrētu tekstilizstrādājumu importam no trešām valstīm	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X		
	74.	Padomes Regula (EK) Nr. 517/94 par kopīgiem noteikumiem tekstilizstrādājumu importam no dažām trešām valstīm, uz kurām neattiecas divpusēji nolīgumi, protokoli vai citas vienošanās, vai arī citi īpaši noteikumi par importu Kopienā	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X		
	75.	Padomes Regula (EK) Nr. 2248/2001 par dažām piemērošanas procedūrām Stabilizācijas un asociācijas nolīgumam starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Horvātijas Republiku, no otras puses, kā arī Pagaidu nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Horvātijas Republiku	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X		
	76.	Padomes Regula (EK) Nr. 953/2003 par izvairīšanos no dažu svarīgāko zāļu tirdzniecības novirzīšanās uz Eiropas Savienību	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X		
		[Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 868/2004 par aizsardzību pret subsīdēšanu un negodīgas cenu noteikšanas praksi, kas rada zaudējumus Kopienas gaisa pārvadātājiem gaisa satiksmes pakalpojumu sniegšanā no valstīm, kuras nav Eiropas Kopienas dalībvalstis] ⁽⁸⁾				
	77.	Padomes Regula (EK) Nr. 673/2005, ar ko nosaka papildu muitas nodokļus dažu tādu preču importam, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X		
	78.	Padomes 2006. gada 23. oktobra Regula (EK) Nr. 1616/2006 par konkrētām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Albānijas Republiku, no otras puses, un lai piemērotu Pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Albānijas Republiku	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X		
	79.	Padomes Regula (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X		
	80.	Padomes Regula (EK) Nr. 55/2008, ar ko ievieš autonomās tirdzniecības preferences Moldovas Republikai un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 980/2005 un Komisijas Lēmumu 2005/924/EK	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X		

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	81.	Padomes 2007. gada 19. novembra Regula (EK) Nr. 140/2008 par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses, kā arī lai piemērotu Pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X	
	82.	Padomes Regula (EK) Nr. 594/2008 par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses, kā arī lai piemērotu Pagaidu nolīgumu par tirdzniecību un ar tirdzniecību saistītiem jautājumiem starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X	
	83.	Padomes Regula (EK) Nr. 732/2008 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X	
	84.	Padomes Regula (EK) Nr. 1215/2009, ar ko ievieš ārkārtas tirdzniecības pasākumus tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesu	2010. gada beigas / 2011. gada sākums	X	
	85.	Padomes Regula (EK) Nr. 1342/2007 par dažu tādu ierobežojumu pārvaldību, kuri attiecas uz noteiktu tērauda izstrādājumu importu no Krievijas Federācijas	2011. gada sākums	X	
	86.	Padomes Regula (EK) Nr. 1340/2008 par konkrētu tērauda izstrādājumu tirdzniecību starp Eiropas Kopienu un Kazahstānas Republiku	2011. gada sākums	X	
Jūrlietas un zivsaimniecība (MARE ĢD)	87.	Padomes Regula (EK) Nr. 1198/2006 par Eiropas Zivsaimniecības fondu	2011. gada novembris		X
	88.	Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju	2011. gada maijs		X
	89.	Padomes Regula (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai	2011. gada novembris	X	
	90.	Padomes Regula (EK) Nr. 2187/2005, ar ko nosaka tehniskus pasākumus zvejas resursu saglabāšanai Baltijas jūrā, Beltos un Zunda šaurumā	2011. gada novembris	X	
	91.	Padomes Regula (EK) Nr. 1100/2007, ar ko nosaka pasākumus Eiropas zušu krājumu atjaunošanai	2011. gada novembris	X	

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizorisks pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	92.	Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem	2011. gada novembris	X	
	93.	Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju	2011. gada novembris	X	
	94.	Padomes Regula (EK) Nr. 1006/2008 par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem, un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem	2011. gada novembris	X	
	95.	Padomes Regula (EK) Nr. 812/2004, ar ko nosaka pasākumus attiecībā uz vaļveidīgo nejaūšu nozveju zvejniecībā	2011. gada novembris	X	
	96.	Padomes Regula (EK) Nr. 1966/2006 par zvejas darbību elektronisku reģistrēšanu un ziņošanu ⁽⁹⁾	sk. komentāru		
	97.	Padomes Regula (EK) Nr. 1967/2006, kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem	2011. gada novembris	X	
Vide (ENV ĢD)	98.	Padomes Direktīva 87/217/EEK par vides piesārņojuma ar azbestu novēršanu un samazināšanu	2011. gada pirmais pusgads	X	
	99.	Padomes Regula (EK) Nr. 2173/2005 par FLEGT licencēšanas sistēmas izveidi kokmateriālu importam Eiropas Kopienā	2011. gada otrais pusgads		X
Enerģētika (ENER ĢD)	100.	Padomes Regula (EK) Nr. 733/2008 par nosacījumiem, kas reglamentē trešo valstu izcelsmes lauksaimniecības produktu importu pēc avārijas Černobiļas atomelektrostacijā (kodificēta versija) Padomes Regula (EK) Nr. 1048/2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 733/2008 par nosacījumiem, kas reglamentē trešo valstu izcelsmes lauksaimniecības produktu importu pēc avārijas Černobiļas atomelektrostacijā ⁽¹⁰⁾	termiņš nav paredzēts līdz 2013. gadam ⁽¹¹⁾		X
Klimata pārmaiņu ierobežošana (CLIMA ĢD)	101.	Padomes Lēmums 2002/358/EK par ANO Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto Protokola apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību kopīgu izpildi	— ⁽¹²⁾		X
	102.	Projekts Komisijas Lēmumam, ar ko groza Komisijas Lēmumu 2006/944/EK (Lēmums par emisiju līmeņiem)	2010. gada beigas		X
Uzņēmējdarbība un rūpniecība (ENTR ĢD)	103.	Padomes Regula (EK) Nr. 1216/2009, ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (Regulas 3448/93 kodificēta versija)	2010. gada 4. ceturksnis		X

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizorisks pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
Lauksaimniecība (AGRI ĢD)	104.	Padomes Regula (EK) Nr. 247/2006, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem	23.09.2010.		X
	105.	Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)	30.09.2010.		X
	106.	Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas [...]	30.09.2010.		X
	107.	Padomes Regula (EEK) Nr. 1601/91, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus par aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu	2011. gada 1. ceturksnis		X
	108.	Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu	2010. gada 4. ceturksnis	X	
	109.	Padomes Regula (EK) Nr. 378/2007, ar ko paredz noteikumus par brīvprātīgu modulāciju tiešajiem maksājumiem, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005	2010. gada 4. ceturksnis	X	
	110.	Padomes 2007. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu	2010. gada 4. ceturksnis	X	
	111.	Padomes Regula (EK) Nr. 165/94 par Kopienas līdzfinansējumu pārbaudēm no attāluma, ar kuru groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu konkrētām Kopienas atbalsta shēmām	tiks atcelta, pielāgojot Regulu 1290/2005	X	
	112.	Padomes Regula (EK) Nr. 509/2006 par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kā garantētām tradicionālām īpatnībām	2010. gada 4. ceturksnis		X
	113.	Padomes Regula (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību	2010. gada 4. ceturksnis		X
	114.	Padomes Regula (EK) Nr. 1405/2006, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003	2010. gada 4. ceturksnis		X

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma	Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	115. Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (vienotā TKO regula)	2010. gada 4. ceturksnis		X
	116. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89	2011. gada 4. ceturksnis (bijusī RKP)	X	
	117. Padomes Regula (EK) Nr. 485/2008 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda finansēšanas sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm (kodificēta versija)	2010. gada 4. ceturksnis	X	
	118. Padomes Regula (EEK) Nr. 922/72, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus atbalsta piešķiršanai par zīdītājiem 1972./1973. audzēšanas gadā	tiks atcelta ar jauno vienoto TKO regulu	X	
	119. Padomes Regula (EEK) Nr. 352/78 par to, kā kreditēt nodrošinājumus, depozītus un garantijas, kas sniegtas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un vēlāk atsavinātas	2011. gada vidus (KLP pēc 2013. gada)		X
	120. Padomes Regula (EK) Nr. 814/2000 par informācijas pasākumiem saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku	2011. gada vidus	X	
	121. Padomes Regula (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu	2011. gada vidus (KLP pēc 2013. gada)		X
	122. Padomes Regula (EK) Nr. 1667/2006 par glikozi un laktozi (kodificēta versija)	2011. gada vidus	X	
	123. Padomes 2007. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs	2011. gada vidus		X
	124. Padomes Regula (EK) Nr. 637/2008, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un ievieš kokvilnas nozares pārstrukturēšanas valsts programmas	2011. gada vidus (KLP pēc 2013. gada)		X
	125. Padomes Regula (EK) Nr. 614/2009 par vienotu sistēmu ovalbumīna un laktalbumīna tirdzniecībai (kodificēta versija)	2011. gada vidus	X	

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	126.	Padomes Direktīva 2001/112/EK, kas attiecas uz pārtikai paredzētām augļu sulām un dažiem līdzīgiem produktiem	2010. gada septembrī		X
	127.	Padomes Regula (EK) Nr. 78/2008 par pasākumiem, kuri Komisijai jāveic 2008.–2013. gadā, izmantojot attālās izpētes lietojuma iespējas, kas izstrādātas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku	tiks atcelta, pielāgojot Regulu Nr. 1290/2005	X	
	128.	Padomes Regula (EK) Nr. 1217/2009, ar ko izveido tīklu grāmatvedības datu savākšanai par ienākumiem un saimniecisko darbību lauku saimniecībās Eiropas Kopienā	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	129.	Padomes Regula (EEK) Nr. 706/73 par Kopienas režīmu, ko Normandijas salās un Menas salā piemēro lauksaimniecības produktu tirdzniecībai	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	130.	Padomes Regula (EK) Nr. 2799/98, ar ko nosaka eiro agromonetāro režīmu	2011. gada 4. ceturksnis (KLP pēc 2013. gada)		X
	131.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/4/EK, kas attiecas uz kafijas ekstraktiem un cigoriņu ekstraktiem	2011. gada 4. ceturksnis (bijusī RKP)	X	
	132.	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/36/EK par kakao un šokolādes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā	2011. gada 4. ceturksnis (bijusī RKP)	X	
	133.	Padomes Direktīva 2001/110/EK, kas attiecas uz medu	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	134.	Padomes Direktīva 2001/113/EK, kas attiecas uz cilvēku uzturam paredzētiem augļu džemiem, žeļejām un marmelādēm, un saldīnātu kastaņu biezeni	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	135.	Padomes Direktīva 2001/114/EK, kas attiecas uz dažu veidu daļēji vai pilnīgi dehidrētu konservētu pienu, kurš paredzēts lietošanai pārtikā	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	136.	Padomes Direktīva 2001/111/EK, kas attiecas uz dažu veidu cukuru, kurš paredzēts lietošanai pārtikā	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	137.	Padomes Regula (EEK) Nr. 451/89 par procedūru, ko piemēro konkrētiem lauksaimniecības produktiem, kurus ievie no dažādām Vidusjūras reģiona trešām valstīm	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	138.	Padomes Regula (EEK) Nr. 3491/90 par tādu rīsu importu, kuru izcelsme ir Bangladešā	2011. gada 4. ceturksnis	X	

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma	Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	139. Padomes Regula (EEK) Nr. 478/92, ar ko atver ikgadējo Kopienas tarifa kvotu suņu un kaķu barībai, kura sagatavota mazumtirdzniecībai un kuras KN kods ir 2309 10 11, un ikgadējo Kopienas tarifa kvotu Farēru salu izcelsmes zivju barībai, ko ievie no Farēru salām un kuras KN kods ir ex 2309 90 41	2011. gada 4. ceturksnis (iespējams notecejis termiņš, vēl jāapstiprina)	X	
	140. Padomes Regula (EEK) Nr. 3125/92 par režīmu, kas piemērojams tādu aitu un kazu gaļas produktu ieviešanai Kopienā, kuru izcelsme ir Bosnija-Hercegovinā, Horvātijā, Slovēnijā, Melnkalnē, Serbijā un bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā	2011. gada 4. ceturksnis (iespējams notecejis termiņš, vēl jāapstiprina)	X	
	141. Padomes Regula (EEK) Nr. 1108/93, ar kuru paredz dažus piemērošanas noteikumus attiecībā uz divpusējiem lauksaimniecības līgumiem, kas noslēgti starp Kopienā, no vienas puses, un Austriju, Somiju, Islandi, Norvēģiju un Zviedriju, no otras puses	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	142. Padomes Regula (EK) Nr. 774/94, ar ko atver dažas Kopienas tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	143. Padomes Regula (EK) Nr. 2184/96, kas attiecas uz tādu rīsu importu Kopienā, kuru izcelsmes un nosūtīšanas vieta ir Ēģipte	2011. gada 4. ceturksnis (iespējams notecejis termiņš, vēl jāapstiprina)	X	
	144. Padomes Regula (EK) Nr. 2398/96, ar ko atver tarifu kvotu Izraēlas izcelsmes tītara gaļas ieviešanai no šīs valsts, kas paredzēta Asociācijas līgumā un Eiropas Kopienas un Izraēlas pagaidu nolīgumā	2011. gada 4. ceturksnis (iespējams notecejis termiņš, vēl jāapstiprina)	X	
	145. Padomes Regula (EK) Nr. 2005/97, ar kuru paredz dažus noteikumus īpašā režīma piemērošanai tādas olīveļļas importam, kuras izcelsme ir Alžīrijā	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	146. Padomes Regula (EK) Nr. 2007/97, ar kuru paredz dažus noteikumus īpašā režīma piemērošanai tādas olīveļļas importam, kuras izcelsme ir Libānā	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	147. Padomes Regula (EK) Nr. 779/98 par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Kopienā, ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 4115/86 un groza Regulu (EK) Nr. 3010/95	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	148. Padomes Regula (EK) Nr. 1506/98, ar ko Turcijai 1998. gadā tiek piešķirta Kopienas tarifu kvotu koncesija attiecībā uz lazdu riekstiem un ar ko tiek atceltas dažas koncesijas	2011. gada 4. ceturksnis (iespējams notecejis termiņš, vēl jāapstiprina)	X	

Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris

Politikas joma		Pārskatāmie akti	Provizoriskais pārskatīšanas laiks	Tikai pielāgošana	Iekļauti plašākā priekšlikumā
	149.	Padomes Regula (EK) Nr. 1722/1999 par to kliju, atsiju un citu atlieku importu, ko radījusi dažu graudaugu sijašana, malšana vai cita apstrāde un kuru izcelsme ir Alžīrijā, Marokā un Ēģiptē, un par to cieto kviešu importu, kuru izcelsme ir Marokā	2011. gada 4. ceturksnis (iespējams notecejis termiņš, vēl jāapstiprina)	X	
	150.	Padomes Regula (EK) Nr. 1149/2002, ar ko atver autonomu kvotu augstākā labuma liellopu gaļas importam	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	151.	Padomes Regula (EK) Nr. 1532/2006 par konkrētu augstākā labuma liellopa gaļas produktu importa kvotu nosacījumiem	2011. gada 4. ceturksnis	X	
	152.	Padomes Regula (EK) Nr. 617/2009 par autonomas tarifu kvotas atvēršanu augstas kvalitātes liellopu gaļas importam	2011. gada 4. ceturksnis		X
Iekšlietas (HOME ĢD)	153.	Padomes Direktīva 2003/110/EK par palīdzību tranzīta gadījumos, lai veiktu izraidīšanu pa gaisa ceļu	2012. gada otrā puse		X

(1) Grozījumu apmērs ir atkarīgs no rezultātiem, kas gūti 2010. gada decembra sanāsmē ar dalībvalstīm. Šī regula tika pieņemta, ievērojot koplēmuma procedūru.

(2) Šis tiesību akts ir daļa no tiesību aktu kopuma, kurā *inter alia* ietilpst priekšlikums tiesību aktam par ES dzīvnieku veselību un priekšlikums pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli.

(3) Šis tiesību akts ir gan ĢD SANCO, gan ĢD AGRI kompetencē.

(4) ES Dzīvnieku labturības tiesību akta pārskatīšana (precīzs grafiks vēl nav izstrādāts) — saistīta ar Eiropas Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūciju par dzīvnieku labturības rīcības plāna laikposmam no 2006. līdz 2010. gadam izvērtēšanu (2009/2202(INI)), kurā Komisiju aicināja pārveidot visus šos tiesību aktus vispārējā horizontālā instrumentā.

(5) Šis ir viens no ES tiesību aktiem par augu veselību, kuri pašlaik tiek pārskatīti.

(6) Saistīts ar ES tiesību aktu par augu veselību pašreizējo pārskatīšanu — šobrīd vēl nav izlemts, vai pārskatīšana izpaudīsies tikai kā pielāgošana.

(7) Politiskās sarežģītības dēļ datumu nav iespējams norādīt precīzi.

(8) Šī regula bija iekļauta sākotnējā sarakstā kļūdaini, jo jau pirms Lisabonas līguma spēkā stāšanās uz to attiecās koplēmuma procedūra un to pielāgoja regulatīvajai kontroles procedūrai.

(9) Tiks atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1224/2009, nav nepieciešamas konkrētas izmaiņas.

(10) Pašlaik tiek juridiski izvērtēts, vai uz šīm regulām attiecas LESD 290. un 291. pants.

(11) Pašlaik tiek izvērtēts, vai ir izpildīti LESD 290. panta noteikumi.

(12) Padomes Lēmums ar ko Kopienas vārdā ir noslēgts Kioto protokols, tas netiks pārskatīts vai grozīts. Tajā bija paredzēts, ka jāpieņem tikai viens īstenošanas pasākums — nākamajā rindā minētais Lēmums 2006/944/EK.

2012/C 169 E/16	Uganda — Bahati likums un homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu diskriminācija Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par Ugandu — Bahati likums un homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu diskriminācija	134
2012/C 169 E/17	Eritrejas bēgļi, kas kā ķīlnieki tiek turēti gūstā Sinajā Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūcija par Eritrejas bēgļiem, kas kā ķīlnieki tiek turēti gūstā Sinajā	136
2012/C 169 E/18	Atbalsts Eiropas Savienības aizlieguma veikt haizivs spuru atdalīšanu pastiprināšanai Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra deklarācija par atbalstu, lai pastiprinātu Eiropas Savienības aizliegumu veikt haizivs spuru atdalīšanu	137
2012/C 169 E/19	Lielāks Eiropas Savienības atbalsts tautas sportam Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra deklarācija par lielāku Eiropas Savienības atbalstu tautas sportam	138
2012/C 169 E/20	ES stratēģija bezpajumtniecības izskaušanai Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra deklarācija par ES stratēģiju bezpajumtniecības izskaušanai	139

IETEIKUMI

Eiropas Parlaments**Otrdiena, 2010. gada 14. decembris**

2012/C 169 E/21	ES ātrās reaģēšanas iespējas Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra ieteikums Padomei par ES ātrās reaģēšanas iespēju izveidošanu (2010/2096(INI))	140
-----------------	---	-----

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2010. gada 14. decembris

2012/C 169 E/22	ES Solidaritātes fonda izmantošana — Portugāle/plūdi un Francija/vētra “Ksintija” Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēstāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))	145
	PIELIKUMS	146

2012/C 169 E/23	Budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projekts – ES Solidaritātes fonds (plūdi Portugālē un vētra “Ksintija” Francijā) – Ekonomikas atveseļošana (jūras vēja enerģotiklu sistēma Eiropā) Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 9/2010 projektu, III iedaļa – Komisija (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))	147
2012/C 169 E/24	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — SI/Mura, Slovēnija Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Slovēnijas pieteikums EGF/2010/014 SI/Mura) (COM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))	148
	PIELIKUMS	150
2012/C 169 E/25	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Heidelberger Druckmaschinen AG / Vācija Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen) (COM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))	151
	PIELIKUMS	153
2012/C 169 E/26	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Wielkopolskie Automotive / Polija Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive) (COM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))	154
	PIELIKUMS	156
2012/C 169 E/27	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Aragón - Retail trade / Spānija Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade) (COM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))	157
	PIELIKUMS	159
2012/C 169 E/28	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Comunidad Valenciana - Textiles / Spānija Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles) (COM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))	160
	PIELIKUMS	162

2012/C 169 E/29	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Comunidad Valenciana - Natural Stone / Spānija Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone) (COM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))	163
	PIELIKUMS	165
2012/C 169 E/30	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Lear/Spānija Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2010/023 ES/Lear) (COM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))	166
	PIELIKUMS	168
2012/C 169 E/31	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — H. Cegielski-Poznań / Polija Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2010/006 PL/ H. Cegielski-Poznań) (COM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))	169
	PIELIKUMS	171
2012/C 169 E/32	Direktīvas 2003/109/EK darbības jomas paplašināšana, iekļaujot tajā starptautiski aizsargātas personas ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiski aizsargātas personas (COM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))	172
	P7_TC1-COD(2007)0112 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 14. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko groza Padomes Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiski aizsargātas personas	173
2012/C 169 E/33	Eiropas Savienības un Gruzijas nolīgums par vīzu atvieglotu izsniegšanu *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gruziju par vīzu atvieglotu izsniegšanu (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))	173
2012/C 169 E/34	Sadarbības koordinātoru tīkla izveide imigrācijas jomā ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 377/2004 par sadarbības koordinātoru tīkla izveidi imigrācijas jomā (COM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))	174
	P7_TC1-COD(2009)0098 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 14. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 377/2004 par sadarbības koordinātoru tīkla izveidi imigrācijas jomā	175

2012/C 169 E/35	Eiropas aizsardzības rīkojums ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par iniciatīvu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par Eiropas aizsardzības rīkojumu (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))	175
	P7_TC1-COD(2010)0802 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 14. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu	176
	I PIELIKUMS	190
	II PIELIKUMS	194
2012/C 169 E/36	Cilvēku tirdzniecība ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, ar kuru atceļ Pamatlēmumu 2002/629/TI (COM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))	196
	P7_TC1-COD(2010)0065 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 14. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI	197
2012/C 169 E/37	ES un Gruzijas nolīgums par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras attiecīgajā valstī uzturas neatļauti *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gruziju par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas neatļauti (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))	197
Trešdiena, 2010. gada 15. decembris		
2012/C 169 E/38	Elastības instrumenta izmantošana Mūžizglītības programmai, Konkurētspējas un inovācijas programmai un Palestīnai Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par elastības instrumenta izmantošanu (COM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD))	198
	PIELIKUMS	199
2012/C 169 E/39	Parlamenta nostāja par jauno Padomes grozīto 2011. gada budžeta projektu Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par Padomes grozīto Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, visas iedaļas (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))	200
	PIELIKUMS	201
2012/C 169 E/40	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Noord Holland ICT/Nīderlande Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/012 NL/Ziemeļholandes IKT) (COM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))	202
	PIELIKUMS	204

2012/C 169 E/41	Ciešākas sadarbības procedūras īstenošana laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā *	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru īsteno ciešāku sadarbību laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā (COM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))	205
2012/C 169 E/42	Grozījumi Regulā par kredītreitingu aģentūrām ***I	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 1060/2009 par kredītreitingu aģentūrām (COM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))	218
	P7_TC1-COD(2010)0160	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1060/2009 par kredītreitingu aģentūrām ...	219
2012/C 169 E/43	Ar metroloģiju saistīto direktīvu atcelšana ***I	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko atceļ Padomes Direktīvu 71/317/EEK, 71/347/EEK, 71/349/EEK, 74/148/EEK, 75/33/EEK, 76/765/EEK, 76/766/EEK un 86/217/EEK par metroloģiju (COM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))	219
	P7_TC1-COD(2008)0227	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 71/317/EEK, 71/347/EEK, 71/349/EEK, 74/148/EEK, 75/33/EEK, 76/765/EEK, 76/766/EEK un 86/217/EEK par metroloģiju	220
	PIELIKUMS	220
2012/C 169 E/44	Pilsoņu iniciatīva ***I	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pilsoņu iniciatīvu (COM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))	220
	P7_TC1-COD(2010)0074	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par pilsoņu iniciatīvu	221
	PIELIKUMS	221
Ceturtdiena, 2010. gada 16. decembris		
2012/C 169 E/45	Eiropas mantojuma zīme ***I	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko izveido Eiropas Savienības rīcību attiecībā uz Eiropas mantojuma zīmi (COM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))	223

	P7_TC1-COD(2010)0044	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2011/ES, ar ko izveido Eiropas Savienības rīcību attiecībā uz Eiropas mantojuma zīmi	223
	PIELIKUMS	233
2012/C 169 E/46	Šveices līdzdalība programmā "Jaunatne darbībā" un rīcības programmā mūžizglītības jomā ***	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes lēmuma projektu par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju, ar ko nosaka noteikumus Šveices Konfederācijas līdzdalībai programmā "Jaunatne darbībā" un rīcības programmā mūžizglītības jomā (2007-2013) (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))	234
2012/C 169 E/47	Dalībvalstu kontroles mehānismi, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu ***I	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu (COM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))	234
	P7_TC1-COD(2010)0051	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 16. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu	235
	PIELIKUMS	235
	Pielikums	237

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

